

THE
UNIVERSITY
OF CHICAGO
LIBRARY

HOMERILIAS

EDIDIT

GUILIELMUS DINDORF.

EDITIO QUINTA CORRECTIOR QUAM CURAVIT

C. HENTZE.

PARS I.

ILIADIS I—XII.

EDITIO STEREOTYPA.

LIPSIAE

IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.

MDCCCXCVI.

PA4019
.A2
DG
1894
c. 1
Gen

Gift

Index lectionum a quarta editione discrepantium.

Ed. V.	Ed. IV.
A 5 δαῖτα	πᾶσι
11 ἠτίμασεν	ἠτίμησ'
117 σόον	σῶν
125 ἐξεπράδομεν	ἐξ ἐπράδομεν
131 μὴ δὴ	μὴ δ'
174 παρ'	πάρ'
281 ὄδε	ὄγε
340 δὴ αὐτε	δ' αὐτε
344 μαχεοιάζ'	μαχέοιντο
412 ὃ τ'	ὅτ'
447 ἱερὴν	κλειτὴν
489 Πηλῆος	Πηλέος
522 μὴ τι	μὴ σε
540 δὴ αὐ	δ' αὐ
559 τιμήσεις, ὀλέσεις	τιμήσης, ὀλέσης
572 ἐπὶ ἦρα	ἐπίηρα
B 4 τιμήση, ὀλέση	τιμήσει', ὀλέσαι
125 Τρωῶες	Τρωῶας
127 ἕκαστοι	ἕκαστον
131 ἔνεισιν	ἔασιν
133 Ἴλιον	Ἴλίου
198 δῆμον	δῆμον τ'
225 δὴ αὐτ'	δ' αὐτ'
229 ἦ	ἦ
278 δ' ὁ πολίπορθος	δὲ πολίπορθος
289 ἦ	ἦ
349 εἴ τε καὶ οὐκί	ἦε καὶ οὐκί
351 νηυσὶν ἐν	νηυσὶν ἐπ'
367 ἦ	εἰ
368 ἦ	ἦ
420 ἀλίαστον	ἀμέγαρτον
566 Μημιστῆος	Μημιστέος
621 Ἀκτορίωνε	Ἀκτορίωνος

	Ed. V.	Ed. IV.
	648 πόλις ἐν ναιετοώσας	πόλεις εὐναιεταώσας
	661 τράφ' ἐνὶ	τράφη ἐν
	697 Ἄντρῶνα ἰδὲ	Ἄντρων' ἠδὲ
	708 οὐδέ τι	οὐδέ τε
	795 προσέφη	μετέφη
	801 προτὶ	περὶ
Γ	18 αὐτὰρ δοῦρε	αὐτὰρ ὁ δοῦρε
	28 τίσασθαι	τίσεσθαι
	35 ἄψ δ' ἀνεχώρησεν	ἄψ τ' ἀνεχώρησεν
	46 ἦ	ἦ
	112 παύσασθαι	παύσεσθαι
	215 εἰ καὶ	ἦ καὶ
	221 δὴ ὅπα — εἴη	δὴ ῥ' ὅπα — ἴει
	295 ἀφυσσόμενοι	ἀφυσσάμενοι
	318 ἠρήσαντο θεοῖς ἰδὲ	ἠρήσαντο, θεοῖσι δὲ
	348 χαλκός	χαλκὸν
	366 τίσασθαι	τίσεσθαι
	368 οὐδὲ δάμασσα	οὐδ' ἔβαλόν μιν
	387 ναιετοώσῃ	ναιεταώσῃ
Δ	33 Ἴλιον	Ἴλίου
	46 περὶ κῆρι	πέρι κῆρι
	58 δέ μοι	δ' ἔμοι
	147 τε ἰδὲ	τ' ἠδὲ
	161 ἐν δὲ	ἐν τε
	195 Ἀτρέος υἱόν	ἄρχον Ἀχαιῶν
	263 ἀνώγῃ	ἀνώγοι
	371 ὀπιπεύεις	ὀπιπτεύεις
	374 ὥς	ὥς
	407 ἄρειον	Ἄρειον
	426 ἶον	ἶον
	508 ἐκκατιδῶν	ἐκ κατιδῶν
	527 ἀπεσσύμενον	ἐπεσσύμενον
	542 ἐλοῦσα, ἀτὰρ	ἐλοῦσ', αὐτὰρ
Ε	59 Τέκτονος	τέκτονος
	89 ἐεργμένοι	ἐεργμένοι
	135 καὶ πρὶν	καὶ, πρὶν

Ed. V.

Ed. IV.

157	ἐκνοστήσαντε	ἐν νοστήσαντε
218	μὴ δὴ οὕτως	μὴ δ' οὕτως
247	μεγαλήτορος	μὲν ἀμόμονος
252	οὐδέ σε	οὐδὲ σε
343	κάμβαλεν	κάββαλεν
349	ἦ	ἦ
359	δός δέ μοι	δός τέ μοι
397	πύλω	Πύλω
466	ἦ	ἦ
495	δοῦρε	δοῦρα
525	ζαχρειῶν	ζαχρηῶν
531	αἰδομένων	αἰδομένων δ'
589	τούς	τούς δ'
763	ἕξαποδίωμαι	ἕξ ἀποδίωμαι
778	τὼ δὲ	αἱ δὲ
874	χάριν	χάριν δ'
900	πάσσειν.	πάσσειν
Z 51	ἔπειθεν.	ἔπειθεν
61	παρέπεισεν	ἔτρεψεν
100	ἐξέμμεναι	ἕξ ἔμμεναι
113	βῆω	βείω
126	ὅ τ' ἐμὸν	ὅτ' ἐμὸν
206	δ' ἔμ' ἔτικτε	δέ μ' ἔτικτε
213	ἐπὶ χθονὶ	ἐπὶ χθονὶ
260	καὶ τὸς	κ' αὐτὸς
285	φίλων ἦτορ	φρέν' ἀτέρπον
305	ἐρυσίπτολι	ἐρυσίπτολι
393	τῆ ἄρ'	τῆ γὰρ
415	ἐν ναιετώσων	ἐν ναιετώσων
465	γέ τι	γ' ἔτι
479	εἴποι	εἶπησι
H 21	ἐκκατιδῶν	ἐν κατιδῶν
24	δὴ αὖ	δ' αὖ
72	δαμήετε	δαμείετε
110	δὲ σχέο	δ' ἴσχεο
177	θειοῖς ἰδὲ	,θειοῖσι δὲ

Ed. V.	Ed. IV.
207 τεύχεα	τεύχη
243 ὀπιπεύσας	ὀπιπτεύσας
259 χαλκός	χαλκόν
340 εἶη	εἶη
387 εἰπέμεν	εἰπεῖν
434 ἤγρευτο	ἔγρευτο
448 δὴ αὐτε	δ' αὐτε
⊕ 139 δὴ αὐτε	δ' αὐτε
162 τε ἰδὲ	τ' ἡδὲ
246 σῶν	σῶν
249 κάμβαλε	κάββαλε
270 ὄλεσσεν	ὄλεσκειν
288 Ἴλιον	Ἴλίου
377 ἦ	εἰ
378 προφανέντε	προφανείσας
410 δ' ἕξ	δὲ κατ'
420 γλανκῶπι	γλανκῶπις
448 κάμετόν γε	καμέτην γε
482 οὐ σευ	οὐ σεῦ
532 ἦ κέ	εἰ κέ
533 ἦ κεν	ἦ κεν
539 ἀγήραος	ἀγήρωος
553 ἀνά	ἐπὶ
563 σέλαι	σέλα
I 7 ἔχευεν	ἔχευαν
206 κάμβαλεν	κάββαλεν
245 εἶη	εἶη
249 αὐτῷ τοι	αὐτῷ σοὶ
324 οἱ	οἱ
377 εὐ	εὐ
380 ἔστι	ἔστι
383 ἐνάστας	ἐνάστην
394 γυναῖκά γε μάσσεται	γυναῖκα γαμέσσεται
636 δεξαμένῳ	δεξαμένου
680 αὐτόν σε	αὐτόν σὲ
K 57 κείνου	κείνῳ

Ed. V.

Ed. IV.

97	καταβήομεν	καταβείομεν
142	ὅτι	ὅ τι
169	τέκος	φίλος
211	ταῦτά τε	ταῦτά κε
252	παροίχοκεν	παρώγηκεν
363	ἡδ' ὁ	ἡδὲ
385	πῆ δὴ οὕτως	πῆ δ' οὕτως
389	ἦ	ἦ
513	κόψε	κόπτε
515	ἀλαδὸς σκοπιήν	ἀλαοσκοπίην
573	τε ἰδὲ	τ' ἡδὲ
579	ἀφυσσόομενοι	ῥυσσαομενοι
A 142	οὐ πατρὸς	τοῦ πατρὸς
363	ἐρύσατο	ἐρύσσατο
385	κέρα	κέρα
439	τέλος κάτα κάριον	βέλος κατὰ κάριον
562	σπουδῆ τ'	σπουδῆ δ'
670	βίη τέ μοι	βίη δέ μοι
679	συβόσια	συβόσεια
733	διαρῥαῖσαι	διαπραθέειν
763	ἦς	τῆς
M 196	τόφρ', οἶ	τόφρ' οἶ
206	κάββαλ'	κάββαλ'
215	νῦν αὐτ'	νῦν δ' αὐτ'
227	δηώσωσιν	δηώσουσιν
285	ἄλλα δὲ	ἄλλα τε
286	εἴλνται	εἰλνται
311	τε ἰδὲ	τ' ἡδὲ
350 = 363	ἄμα σπέσθω	ἄμ' ἐσπέσθω
452	ὀλίγον τέ μιν	ὀλίγον δέ μιν

F. A. Wolfii

Summaria.

I.

Rogatur ab initio Musa ut cantum praecipiat de claudibus ad Ilium Achillis iram consecutis (1—7). Venit in contionem Achivorum Chryses, sacerdos Apollinis, filiam suam redempturus bello nuper captam et honoris causa datam Agamemnoni (8—21). Illo cum ignominia repulso funestam luem Apollo per exercitum spargit (22—52). Habet contionem Achilles ob placandum deum, in qua Calchas vates calamitate eos levatum iri reducenda Chryseïde censet, auctore imprimis Achille (53—129). Ita irritatus Agamemno atrociam iurgia nectit cum Achille, et Chryseae quidem filiam reddere non recusat, sed illi, quod praemium virtutis rettulerat, Briseïdem eripit, quamvis obnitente Nestore (130—311 et 318—347). Hac incensus iniuria statuit acer iuvenis se cum Myrmidonibus a belli societate seiungere: quod propositum a matre eius Thetide confirmatur, quae et supplicanti ultionem promittit (348—427). Interea publice lustratur exercitus et sacra fiunt Apollini (312—317): tum Chryseïis domum reducitur una cum hostiis piacularibus, quibus mactatis scelus expiatur (428—487). Thetidi iam Olympum adeunti Iuppiter occulte annuit, victores in proeliis fore Troianos, donec Achilli ab Achivis satisfactum fuerit (488—533). Iunonem infestam Troianis pungunt haec clandestina consilia; inde

rixatur cum Iove super cenam (534—567). Ea re contristatur omnis consessus deorum, quos tandem ad hilaritatem revocat Vulcanus (568—611).

II.

Iuppiter illatam Achilli iniuriam ulturus speciem nocturnam mittit ad Agamemnonem, quae eum ad committendum proelium spe victoriae incitet (1—40). Sub lucem Agamemno rem et impetum suum aperit primoribus Achivorum; mox contionem habet universorum (41—100). Placuerat ei ad tentandam populi fidem, cui diffidebat, consilium repetendae patriae simulare: eo audito statim multitudo bello fessa tumultuari et navigationem parare coepit (101—154). Seditionem de compacto et Minervae monitu comprimit Ulixes, ad singulos precibus, minis, opprobriis usus ita ut contionem restituat (155—210). Thersitem, turpem et maledicum hominem, qui discessum urgere non desinit, gravius castigat ad terrorem ceterorum (211—277). Sic cohibitum vulgus flectitur tandem compositis ad persuadendum orationibus Ulixis ac Nestoris, qui et vetera promissa expetunt et ostentis utuntur ad spem Ilii cito expugnandi: Agamemno autem indicit proelium et ardore pugnandi omnium animos implet (278—393). Iam armatur exercitus; primores apud Agamemnonem mactata maiore hostia epulantur; ceteri passim per tentoria cibum sumunt sacraque faciunt, et a suis quaeque natio ducibus instructa in aciem prodeunt (394—484). Inseritur hoc loco accurata enumeratio navium, populorum, ducum, qui Agamemnonem ad bellum Troianum secuti erant (485—785). Item Troiani, comperto quid minentur Achivi, duce Hectore in campum egrediuntur et ipsi et socii, quorum brevior recensensus adicitur (786—877).

III.

Primo concursu proelii Paris seu Alexander fortissimum quemque Achivorum ad pugnam provocat; sed ut Menelaum conspexit de curru suo desilientem, abiecto

animo refugit (1—37). Paulo post idem Hectoris voce correptus offert se certamini singulari cum Menelao de summa belli ineundo; qua condicione accepta poscit Menelaus ut sponsio interponatur praesente Priamo sancienda (38—110). Igitur arma deponunt exercitus; sacrificia ab utraque parte parantur: interim Helena ex turri Priamo et senioribus Troianis demonstrat duces Achivorum in campo subiacente (111—244). Vocatus supervenit Priamus comite Antenore foedusque ictum est antiquo ritu his legibus, ut, uter alterum vicisset, Helenam eiusque opes haberet, Troiani autem inferiores Achivis gravem multam penderent (245—301). Post Priami discessum arma capiunt Menelaus et Paris et in spatium certamini dimensum procedunt: at superatum Paridem clam surripit Venus et incolumem in ipsius cubiculum asportat (302—382). In eundem locum adducit illa Helenam, quae primum reluctans novo marito ignaviam exprobrat, mox tamen eum in gratiam recipit (383—448). Ita praemiis deae fruentem adversarium frustra quaerit Menelaus, dum Agamemno publice repetit pactum pretium victoriae (449—461).

IV.

Cum ex foedere Helena Achivis reddenda infestaeque acies dirimendae essent superato Paride, Iuno in concilio deorum indignabunda ita non expleri odium suum in Troianos, Iovi extorquet ut ipsi concedat Ilii excidium (1—49). Minerva, ipsa quoque Troianis inimica, Iunonis hortatu ad terram missa persuadet Pandaro Lycio ut iacta in Menelaum sagitta pactionem conturbet ac novam bellandi causam serat (50—104): at non letali vulnere percussum Menelaum arcessitus medicus curat Machao (105—219). Interea rursus armati ad pugnandum se referunt Troiani, dum Agamemno catervas Achivorum obit, nonnullorum, ut Idomenei, Aiacum, Nestoris, qui iam in procinctu stabant, alacritatem laudans, aliorum, ut Menesthei, Ulixis, Diomedis, qui recentem impetum

nondum senserant, cunctationem reprehendens (220—421). Quo facto proelium instauratur, in quo Troianis Mars et Apollo, Achivis praeter alia numina Minerva animos addit; caedesque fiunt mutuae (422—544).

V.

Stragem Troianorum continuant Achivi, ante omnes insignis Diomedes, Minervae Martem ab acie seducentis praesidio ferocissimus (1—94). Sed ipse a Pandaro vulneratus etiam vehementius saevit in hostes (95—166): Pandarum, antea peditem, nunc ex Aeneae curru pugnantem, interficit (167—296); Aeneam, amici corpus tegentem, saxo sauciat (297—310); Veneri, filium ex pugna efferenti, plagam in manu infligit (311—351). Venus ab Iride educta curru Martis revehitur ad Olympum, ubi eam mater Dione sinu fovet, alii dii leniter irrident (352—431). Aeneam a Venere destitutum Diomedis furori eripit Apollo et in arce Troiana recreandum curat, simul Martem in aciem revocat (432—460). Mars ad rem fortiter gerendam hortatur Troianos, quibus statim Aeneas integer subvenit (461—518). Nec segnius pugnant Achivi, caedunturque ex utrisque multi, in his Tlepolemus ab Sarpedone; tandem pelluntur paulatim Achivi (519—710). His ita laborantibus ex Olympo opitulatum veniunt Iuno et Minerva (711—777): ac voce Iunonis denuo incenditur turba; Minervae autem monitu et ductu Diomedes ipsum Martem vulnerat (778—863); qui ex campo repente ad Olympum redit ibique sanatur, sequentibus etiam deabus (864—909).

VI.

Troianorum acie in fugam inclinante Helenus vates Hectorem hortatur ut publicam obsecrationem Minervae in arce habendam indicat (1—101). Ergo is celeriter restituto proelio pergit in urbem: in eo proelio Diomedes et Glaucus, dux Lyciorum, ad certamen progressi, priusquam manus consererent, paterna inter se hospitia recordati, facta armorum permutatione dextras iungunt (102—236).

Hecuba et ceterae matronae de Hectoris et procerum Troianorum consilio pepulum in aedem Minervae inferunt, vota pro salute patriae nuncupant (237—311). Interim Hector domi desidentem Paridem obiurgando in aciem reducit (312—368): uxorem Andromachen, in aedibus suis frustra quaesitam, tandem urbe egrediens ad portam Scaeam una cum puero Astyanacte obviam habet atque ultimum alloquitur (369—502). Mox fratrem in via armatus consequitur Paris (503—529).

VII.

Achivos aequis adhuc seu prosperis armis certantes urgent Hector et Paris in proelium reversi (1—16): quod ut tandem dirimatur, de Minervae et Apollinis consilio Helenique suasu fortissimus quisque ab Hectore ad pugnam singularem provocatur (17—91). Menelaum, qui se alacrem ostendit ceteris cunctantibus, deterret Agamemno (92—122); mox a Nestore instigati surgunt ad dimicandum novem heroës, ex quibus sortis eventus designat Aiace Telamonium (123—205). Congrediuntur Hector et Ajax acriterque depugnant, donec sub noctem viribus pares datis invicem muneribus discedunt (206—312). In epulis publicis Nestor censet corpora caesorum sepelienda et castra munienda: in Troianorum contione Antenor, pacis et Helenae cum opibus restituendae auctori, respondet Paris nihil se praeter opes, sed eas propriis adiectis, redditurum (313—364). Illud responsum altero die Priamus ad Achivos perferri atque, ut Troianorum quoque corpora crementur, indutias iniri iubet (365—420). Post haec sepulturam curant utrique suorum, simul Achivi navalia sua muro fossaque cingunt; quae opera Neptunus inter deos non sine indignatione miratur (421—464). Cenam nox sequitur minax tonitribus (465—482).

VIII.

Deos ad concilium vocatos vetat Iuppiter neutri populo in acie adesse curruque vehitur ad Idam (1—52). Inde

prospicit mane dubia victoria pugnantes exercitus, deinde fortunis eorum fatali lance pensitatis delectisque fulminibus exitia Achivis portendit (53—77). Iis usque ad munimenta compulsis adiutorem Neptunum Iuno frustra expetit; mox inclamando animos reddit Agamemno, et propitium Iovem ostentum significat (78—250). Iam Achivi aliquamdiu superiores novo impetu repellunt Troianos, quorum multos sagittis configit Teucer, vicissim ab Hectore vulneratus (251—334). Rursus in fugam vertuntur Achivi, cum Iuno et Minerva auxilii ferendi causa Troiam proficisci parant; sed conspectas statim ex monte Iuppiter per Irim reicit (335—437). Ipse ad Olympum reversus contumaces deas acri obiurgatione incessit, Achivis etiam maiores clades in crastinum diem minatur (438—484). Finita ob noctem dimicatione habitaque contione Troiani victores in ipso proelii loco excubias obsidionis instituunt atque, ut insidias hostibus aut navigationem praecludant, crebros per urbem campumque ignes accendunt (485—565).

IX.

Apud Achivos et praeterito discrimine perculsos et instante conterritos clam ab Agamemnone proceres convocantur, quibus rex consilium fugae et properandae per noctem navigationis indicit (1—28). A turpi incepto dehortantur eum Diomedes ac Nestor (29—78). Excubiae locantur pro munimentis castrorum, in Agamemnonis tentorio cena paratur proceribus, post cenam sollicite agitur de Achille placando et ad exercitum reducendo (79—113). Ipse Agamemno illi, si iracundiam suam publicae necessitati remiserit, et intactam Briseïdem et eximia dona promittit (114—161). His cum condicionibus mittuntur viri a Nestore delecti, Phoenix, quem Achilli pater rectorem iuventae addiderat, Ajax maior, Ulixes, duo caduceatores (162—184). Legatos amice excipit Achilles, sed eorum quamvis accuratas, graves, blandas orationes et omnia Agamemnonis promissa adspernatur; praeterea Phoenicem apud se retinet cum eoque in patriam propediem

se rediturum minatur (185—668). Ita postquam irritam legationem renuntiarunt Ajax et Ulixes, graviter afflictos principes confirmat Diomedes et ad pertinaciam pugnandi hortatur (669—713).

X.

Agamemno insomnis cum fratre Menelao lectis evocant Nestorem et alios principum cum iisque excubias ad fossam obeunt (1—193). Consilio ibi ut in trepidis rebus habito mittunt speculatores in castra Troiana Diomedem atque Ulixem (194—271). His aliquantum progressis praepes avis prosperum augurium affert (272—298). Eodem tempore Achivorum consilia exploratum prodierat Troianus quidam, Dolo, Hectoris promissis incitatus, quem ad navalia cum maxime tendentem illi comprehendunt (299—381). Hic cum vitam sibi deprecatus omnem situm castrorum et ubi Rhesus, rex Thracum, tenderet indicavit, proditor a Diomede occiditur (382—464). Iam pergunt ad cubilia Rhesi, quem modo subvenisse cum insignibus equis audierant, et ipsum quidem cum duodecim sociis obtruncat Diomedes, equos avertit Ulixes (465—503). Heroës a Minerva moniti ne spe plura praedandi diutius morentur, dum Apollo Thraces et Troianos excitat, salvi ad suos revertuntur (504—579).

XI.

Instructus splendidis armis Agamemno mane copias suas in aciem educit, simul Hector et alii principes Troianorum (1—66). Insolita virtute Agamemnonis, quae et incognitam turbam inflamat, Troiani commoventur magna clade accepta (67—162). Hector ipse ad urbis usque moenia repulsus Iovis iussu impetum furentis adversarii declinat, donec ille saucius proelio egreditur (163—283). Quo facto Hector ad pugnandum redit et novum ardorem incit suis (284—309). Aciem inclinatam restituunt Diomedes, Ulixes, Ajax; sed Diomedes a Paride vulneratus cito ad naves revehitur (310—400); item Ulixes vulneratus

a Soco atque eo transfixo a Troianis circumventus ope Menelai et Aiakis dimicationi eripitur (401—488); mox Paridis sagittis vulnerantur Machao et Eurypylus (489—596). Machaonem Nestoris curru praetervehentem conspicatus Achilles Patroclum mittit praesentia cogniturum (597—617). Is ubi Machaonem agnovit, a Nestore miserimam fortunam proelii edocetur rogaturque ut vel Achillem ad auxilium Achivis ferendum impleret vel ipse Achillis arma indutus hostes terreat. (618—803). In reditu Patroclus Eurypylum ex vulnere aegrum offendit eique in tentorium delato medetur (804—848).

XII.

Achivi intra murum compulsi (invisum diis opus ab iisque statim post ipsam urbem deletum) Troianos iam navibus imminentes vident, iam fossam transgressuros (1—59). Rei difficultate primum attoniti mox Polydamantis monitu de curribus descendunt et in quinque cattervas divisi incurrunt (60—107). Asius unam portarum ex curru aggredi ausus a duobus Lapithis cum magna clade suorum reicitur (108—194). Infausti augurii interpretatio a Polydamante facta Hectorem non deterret a persequendis hostibus (195—250). Hi etsi procelloso vento impediti munimenta sua acriter defendunt, imprimis duo Aiaces (251—289). Alia parte Sarpedon et Glaucus irruunt, quibus se opponit Menestheus ab eoque arcessiti Ajax maior et Teucer (290—377). Sarpedonis socius Epicles ab Aiace, Glaucus a Teucro sauciatur; tandem a Sarpedone pinna muri revellitur (378—399). Lycios murum perrupturos etiam nunc fortiter arcent Achivi; Hector autem portam ingesto saxo discutit suisque viam ad naves aperit (400—471).

XIII.

Troiani passim superato muro caedunt Achivos, cum Neptunus miseratione commotus clam Iove tuendis navibus auxiliator accedit (1—42): qui primum duos Aiaces,

tum ceteros principes humana specie indutus ad obsistendi pertinaciam cohortatur (43—124). Igitur Aiaces et alii Hectorem in media acie ab excidio navium arcent (125—205); mox Idomeneus a Neptuno in arma instigatus assumpto Merione ad sinistram afflictis succurrit (206—329). Exinde atrox proelium conseritur, in quo Troianis Iuppiter, Achivis Neptunus favet, inter Achivos Idomenei imprimis virtus spectatur (330—362). Is Othryoneum, Asium, Alcathoum interficit; idemque cum Merione, Antilocho Menelao adversus Aeneam, Deiphobum, Helenum, Paridem prospere dimicat (363—672). Etiam Hectorem medio quem dudum tenuit loco sic urgent Aiaces et aliae catervae, ut gradum iam referant Troiani: sed Polydamantis consilio firmatus Hector repente collectos in hostem ducit (673—808). Novam pugnam ciet Ajax et ingenti utrimque clamore certatur (809—837).

XIV.

Clamoribus pugnae exterritus Nestor egreditur tabernaculo suo, in quo adhuc Machaonem recrearat, ut quo res loco sit exploret (1—26). Obviam ei veniunt ex vulneribus aegri Agamemno, Ulixes, Diomedes, eadem de causa progressi; quorum primus de belli exitu pridem anxius nunc vallum prorutum videns rursus fugam meditatur (27—81). Hoc consilium improbat Ulixes, Diomedes autem persuadet omnibus ut in proelium redeant suosque praesentia certe atque hortatu adiuvent: simul euntem Agamemnonem solatur et exercitum confirmat Neptunus (82—152). Interea Iuno, ut Achivorum laborem sublevet, ornat paratque se ad Iovem in Ida uxoriis illecebris deleniendum; quam ob rem a Venere cestum mutuatur, et ex Lemno arcessit Somnum, qui deum in soporem committat (153—351). Huic tempori insidiatus Somno auctore Neptunus fortunam Achivorum promptius auxiliando restituit (352—401). Hector ab Aiace ictu lapidis percussus deficit animo atque a sociis suis asportatur curaturque (402—439). Iam renovatis animis pu-

gnantes Achivi Troianos a navibus avertunt Aiace imprimis minore fugatos persequente (440—522).

XV.

Iuppiter experrectus pelli videt Troianos Achivis opem ferente Neptuno (1—11). Itaque aspere increpitae Iunoni imperat ut ex Olympo advocet Irim et Apollinem; his se ministris usurum ad Troianas vires restituendas, simul omnem fatorum seriem usque ad excidium urbis praedicit (12—77). Ex Iunone in deorum sedem reversa Mars audit de caede filii sui Ascalaphi et statim ad ultionem exardescit; furorem eius reprimit Minerva (78—142). Apollo et Iris deveniunt ad Iovem, cuius missu haec Neptunum minaciter conterritum quamvis reluctantem cogit ut bello desistat (143—219); Apollo sanatum Hectorem erigit eo-que in pugnam reducto fortunam Troianorum instaurat (220—280). Hector fortissimos Achivorum adortus, imbellibus ad naves degressis, partim trucidat, partim in fugam vertit, praeunte deo, qui commota aegide Achivis pavorem incutit, Troianis autem deleto muro viam munit ad classem excindendam (281—389). Ea re animadversa Patroclus ab Eurypylo redit ad Achillem, ut eum extremo discrimini auxiliatorem exoret (390—404). Interim acerrime pro navibus propugnant Achivi pluribus ab utraque parte cadentibus (405—590): tandem illi nec dispersi recedunt intra ordines navium, a quibus Ajax Telamonius conto armatus ignem defendit, quo iam Hector navem Protesilai se exusturum minatur (591—746).

XVI.

Patroclo deprecanti permittit Achilles suis et armis et copiis ad pugnam exire ea lege ut Troianos a navibus depulisse contentus maiori ne se periculo obiciat (1—100). Iam ipse debilitatus Ajax obstare non valuit quin ignis inferretur navi (101—123). Quo viso Achilles ultro amicum in arma vocat, ordines suorum instruit, alloquitur, libatione et precibus fuis dimittit (124—256). Repente

conspectus Myrmidonum ductor consternatos hostes Achillis specie fallit, navem oppugnatione liberat, incendium restinguit (257—305); proelium primo committit, apud naves mox caeco pavore fugientes supra vallum et usque ad campi aperta compellit (306—418); deinde congressus Sarpedonem, Iovis filium, perimit, ultore caedis relicto Glaucō (419—507). Is cum Hectore et aliis Troianorum gravi certamine Achivis spolia detrahentibus corpus Sarpedonis eripiunt: quod iussu Iovis lotum unctumque Apollo tuetur ab amicis in Lyciam deportandum (508—683). Illo rerum successu ferox Patroclus Troianos ad urbem persequitur murumque eius scandit, sed ab eodem deo detruditur (684—711); tamen Hectori rursus irruenti fortiter obsistit, aurigam eius Cebrionem necat, spoliatum corpus abstrahit (712—782); denique complures ex turba interficit; donec ipsum vi Apollinis attonitum et armis exutum Euphorbus sauciat, Hector prosternit, qui et Automedonti instat Achillis currum propere ad naves agenti (783—867).

XVII.

Occiso Patroclo arma detrahentem Euphorbum interficit Menelaus (1—60): Hector autem Apollinis monitu ab insequendo Automedonte reversus exuvias aufert, dum Menelaus Aiacem maiorem ad corpus tuendum arcessit; quin illud quoque mutilatum abstulisset, nisi Ajax accurrisset (61—139). Aiaci cedit Hector; sed Glauci obiurgatione stimulatus mox Achillis armis superbiens redit ad corpus eripiendum ac fortissimum quemque suorum in eandem pugnam accendit; simul a Menelao convocati advolant strenuissimi Achivorum (140—261). Sic uno in loco acerrima dimicatione orta Menelaus et Hector cum catervis uterque suis ancipiti fortuna in diversa contendunt; illi ut Patrocli corpus defendant, hi ut ad ludibrium trahant (262—425). Achillis equis casum Patrocli dolentibus vigorem reddit Iuppiter, eosque in proelium reducit Automedon socio assumpto Alcimedonte (426—483). Statim

adoriuntur currum Hector, Aeneas, alii, ut nobiles equos capiant; at impetum eorum fortiter sustinent Achivi, qui etiam corpus propugnant, cum Menelaum novis viribus implet Minerva, Hectorem hortatur Apollo annuente Iove (484—596). Tandem inclinat Achiva acies, ipse etiam Ajax Telamonius trepidat: cuius iussu Menelaus Antilochum caesi Patrocli et acceptae cladis nuntium ad Achillem mittit (597—701); idemque Menelaus cum Merione corpus ad naves deportare audet, comitatu fretus Aiacum ingruentes hostes arcentium (702—761).

XVIII.

Accepto nuntio de nece Patrocli Achilles planctui et lamentis indulget (1—34). His lamentis ex mari excita Thetis cum cohorte Nereïdum ad filium consolandum venit; quem cum ulciscendi Hectoris cupidissimum videt, quamvis id statim ipsi fatale futurum sit, cupidinem eius in posterum diem differt, quo ei nova a Vulcano fabricanda arma perlaturam se promittit (35—137). Nereïdibus domum remissis Thetis ad Olympum festinat, dum proelium renovatur super Patrocli corpore; quo tandem potiturus erat Hector, nisi Achilles monitu Iunonis ex fossa Troianos truci adspectu voceque terruisset et funestam ad moenia fugam fecisset (138—231). Interim Achivi corpus ereptum tabernaculo Achillis inferunt instante nocte (232—242). Tumultuariam contionem habent Troiani, quibus Polydamas suadet ut salutem intra moenia quaerant neu se Achilli in acie obiciant trucidandos; sed prudens consilium displicet Hectori et populo (243—314). Noctem in armis pervigilant Troiani: Achivi praeunte Achille Patrocli casum deflent, corpus curant lectoque componunt (315—355). Ad Olympum, ubi Iuppiter modo coniugem obiurgabat, quod Achillem concitasset, eadem nocte pervenit Thetis inque domo Vulcani amice excipitur (356—427): qui ei facile exoratus clipeum eximia arte et reliqua arma fabricatur (428—617).

tum ceteros principes humana specie indutus ad obsistendi pertinaciam cohortatur (43—124). Igitur Aiaces et alii Hectorem in media acie ab excidio navium arcent (125—205); mox Idomeneus a Neptuno in arma instigatus assumpto Merione ad sinistram afflictis succurrit (206—329). Exinde atrox proelium conseritur, in quo Troianis Iuppiter, Achivis Neptunus favet, inter Achivos Idomenei imprimis virtus spectatur (330—362). Is Othryoneum, Asium, Alcathoum interficit; idemque cum Merione, Antilocho Menelao adversus Aeneam, Deiphobum, Helenum, Paridem prospere dimicat (363—672). Etiam Hectorem medio quem dudum tenuit loco sic urgent Aiaces et aliae catervae, ut gradum iam referant Troiani: sed Polydamantis consilio firmatus Hector repente collectos in hostem ducit (673—808). Novam pugnam ciet Ajax et ingenti utrimque clamore certatur (809—837).

XIV.

Clamoribus pugnae exterritus Nestor egreditur tabernaculo suo, in quo adhuc Machaonem recrearat, ut quo res loco sit exploret (1—26). Obviam ei veniunt ex vulneribus aegri Agamemno, Ulixes, Diomedes, eadem de causa progressi; quorum primus de belli exitu pridem anxius nunc vallum prorutum videns rursus fugam meditatur (27—81). Hoc consilium improbat Ulixes, Diomedes autem persuadet omnibus ut in proelium redeant suosque praesentia certe atque hortatu adiuvent: simul euntem Agamemnonem solatur et exercitum confirmat Neptunus (82—152). Interea Iuno, ut Achivorum laborem sublevet, ornat paratque se ad Iovem in Ida uxoriis illecebris deleniendum; quam ob rem a Venere cestum mutuatur, et ex Lemno arcessit Somnum, qui deum in soporem committat (153—351). Huic tempori insidiatus Somno auctore Neptunus fortunam Achivorum promptius auxiliando restituit (352—401). Hector ab Aiace ictu lapidis percussus deficit animo atque a sociis suis asportatur curaturque (402—439). Iam renovatis animis pu-

gnantes Achivi Troianos a navibus avertunt Aiace imprimis minore fugatos persequente (440—522).

XV.

Iuppiter experrectus pelli videt Troianos Achivis opem ferente Neptuno (1—11). Itaque aspere increpitae Iunoni imperat ut ex Olympo advocet Irim et Apollinem; his se ministris usurum ad Troianas vires restituendas, simul omnem fatorum seriem usque ad excidium urbis praedicit (12—77). Ex Iunone in deorum sedem reversa Mars audit de caede filii sui Ascalaphi et statim ad ultionem exarscit; furorem eius reprimit Minerva (78—142). Apollo et Iris deveniunt ad Iovem, cuius missu haec Neptunum minaciter conterritum quamvis reluctantem cogit ut bello desistat (143—219); Apollo sanatum Hectorem erigit eoque in pugnam reducto fortunam Troianorum instaurat (220—280). Hector fortissimos Achivorum adortus, imbellibus ad naves degressis, partim trucidat, partim in fugam vertit, praeunte deo, qui commota aegide Achivis pavorem incutit, Troianis autem deleto muro viam munit ad classem excindendam (281—389). Ea re animadversa Patroclus ab Eurypylo redit ad Achillem, ut eum extremo discrimini auxiliatorem exoret (390—404). Interim acerrime pro navibus propugnant Achivi pluribus ab utraque parte cadentibus (405—590): tandem illi nec dispersi recedunt intra ordines navium, a quibus Ajax Telamonius conto armatus ignem defendit, quo iam Hector navem Protesilai se exusturum minatur (591—746).

XVI.

Patroclo deprecanti permittit Achilles suis et armis et copiis ad pugnam exire ea lege ut Troianos a navibus depulisse contentus maiori ne se periculo obiciat (1—100). Iam ipse debilitatus Ajax obstare non valuit quin ignis inferretur navi (101—123). Quo viso Achilles ultro amicum in arma vocat, ordines suorum instruit, alloquitur, libatione et precibus fuis dimittit (124—256). Repente

conspectus Myrmidonum ductor consternatos hostes Achillis specie fallit, navem oppugnatione liberat, incendium restinguit (257—305); proelium primo committit, apud naves mox caeco pavore fugientes supra vallum et usque ad campi aperta compellit (306—418); deinde congressus Sarpedonem, Iovis filium, perimit, ultore caedis relicto Glauco (419—507). Is cum Hectore et aliis Troianorum gravi certamine Achivis spolia detrahentibus corpus Sarpedonis eripiunt: quod iussu Iovis lotum unctumque Apollo tuetur ab amicis in Lyciam deportandum (508—683). Illo rerum successu ferox Patroclus Troianos ad urbem persequitur murumque eius scandit, sed ab eodem deo detruditur (684—711); tamen Hectori rursus irruenti fortiter obsistit, aurigam eius Cebriorem necat, spoliatum corpus abstrahit (712—782); denique complures ex turba interficit; donec ipsum vi Apollinis attonitum et armis exutum Euphorbus sauciat, Hector prosternit, qui et Automedonti instat Achillis currum propere ad naves agenti (783—867).

XVII.

Occiso Patroclo arma detrahentem Euphorbum interficit Menelaus (1—60): Hector autem Apollinis monitu ab insequendo Automedonte reversus exuvias aufert, dum Menelaus Aiacem maiorem ad corpus tuendum arcessit; quin illud quoque mutilatum abstulisset, nisi Ajax accurrisset (61—139). Aiaci cedit Hector; sed Glauci obiurgatione stimulatus mox Achillis armis superbiens redit ad corpus eripiendum ac fortissimum quemque suorum in eandem pugnam accendit; simul a Menelao convocati advolant strenuissimi Achivorum (140—261). Sic uno in loco acerima dimicatione orta Menelaus et Hector cum catervis uterque suis ancipiti fortuna in diversa contendunt: illi ut Patrocli corpus defendant, hi ut ad ludibrium trahant (262—425). Achillis equis casum Patrocli dolentibus vigorem reddit Iuppiter, eosque in proelium reducit Automedon socio assumpto Alcimedonte (426—483). Statim

adoriuntur currum Hector, Aeneas, alii, ut nobiles equos capiant; at impetum eorum fortiter sustinent Achivi, qui etiam corpus propugnant, cum Menelaum novis viribus implet Minerva, Hectorem hortatur Apollo annuente Iove (484—596). Tandem inclinat Achiva acies, ipse etiam Ajax Telamonius trepidat: cuius iussu Menelaus Antilochum caesi Patrocli et acceptae cladis nuntium ad Achillem mittit (597—701); idemque Menelaus cum Merione corpus ad naves deportare audet, comitatu fretus Aiacum ingruentes hostes arcentium (702—761).

XVIII.

Accepto nuntio de nece Patrocli Achilles planctui et lamentis indulget (1—34). His lamentis ex mari excita Thetis cum cohorte Nereïdum ad filium consolandum venit; quem cum ulciscendi Hectoris cupidissimum videt, quamvis id statim ipsi fatale futurum sit, cupidinem eius in posterum diem differt, quo ei nova a Vulcano fabricanda arma perlaturam se promittit (35—137). Nereïdibus domum remissis Thetis ad Olympum festinat, dum proelium renovatur super Patrocli corpore; quo tandem potiturus erat Hector, nisi Achilles monitu Iunonis ex fossa Troianos truci adspectu voceque terruisset et funestam ad moenia fugam fecisset (138—231). Interim Achivi corpus ereptum tabernaculo Achillis inferunt instante nocte (232—242). Tumultuariam contionem habent Troiani, quibus Polydamas suadet ut salutem intra moenia quaerant neu se Achilli in acie obiciant trucidandos; sed prudens consilium displicet Hectori et populo (243—314). Noctem in armis pervigilant Troiani: Achivi praeunte Achille Patrocli casum deflent, corpus curant lectoque componunt (315—355). Ad Olympum, ubi Iuppiter modo coniugem obiurgabat, quod Achillem concitasset, eadem nocte pervenit Thetis inque domo Vulcani amice excipitur (356—427): qui ei facile exoratus clipeum eximia arte et reliqua arma fabricatur (428—617).

XIX.

Orta luce Thetis Achilli arma Vulcania affert eumque rursus ad belli societatem impellit; Patrocli autem corpus divinis perfundit odoribus, ut ad sepulturam integrum duret (1—39). Achilles advocata contione iracundiam suam abolitione deponit atque e vestigio proelium postulat (40—73). Agamemno vicissim confitetur errorem suum, simul reconciliato dona offert per Ulixem legatum promissa: sed eorum ille neglegens, quippe ultioni intentus, proelium poscere instat (74—153). Tandem denique cedit Ulixi, exspectandum esse monenti dum copiae pranderint, recipitque coram contione dona et ipsam Briseïdem, contentionis causam, quam intactam reddere se Agamemno per sacrificium adiurat (154—275). Dona ex publico loco in tabernaculum Achillis transferuntur, ubi mulieres Patroclum gemunt et ipse denuo lamentatur heros; qui exercitu cibum capiente pertinaciter abstinet (276—339). Is igitur a Minerva caelo demissa recreatur, mox novis armis accingitur, currum conscendit cum Automedonte atque auditis ex altero equorum fati suis prodigus vitae in aciem educit (340—424).

XX.

Utroque exercitu instructo Iuppiter diis ad concilium vocatis permittit ut quisque utri velit succurrat, ne excidium Troianis Achillis saevitia maturetur (1—30). Ita ad bellum proficiscuntur Iuno, Minerva, Neptunus, Mercurius, Vulcanus Achivis opem laturo, Troianis Mars, Apollo, Diana, Latona, Xanthus, Venus: eorum ingressum caelestis fragor ac tremor terrae concelebrat (31—74). Ante initum proelium Apollo Aeneam concitat contra Achillem Hectori instantem; interim dii suasu Neptuni seorsum ab acie considunt (75—155). Varias provocationes sequitur certamen Achilles cum Aenea, quem regno inter Troianos fati destinatum Neptunus per nebulam periculo eripit (156—352). Hector Achillem aggressurus

revocatur ab Apolline; Achilles cum alios Troianorum tum etiam Polydorum, Priami filium, interficit (353—418). Iam fraternam necem ulturus cum Achille congreditur Hector, quem ipsum quoque nube circumdatum Apollo subducit (419—454). Ceteros Troianos dolore percitus Achilles adoritur, campumque foeda strage caesorum atque armorum complet (455—503).

XXI.

Troianos partim ad urbem, partim in Xanthum (Scamandrum) agit Achilles, et multis in flumine trucidatis duodecim iuvenes vinctos inferiis Patrocli servat (1—33). Ibidem Lycaonem, Priami filium, quamvis supplicem (34—135), mox et Asteropaeum, ducem Paeonum, cum aliis huius gentis interficit, Fluvio irriso ut impari (136—210): caedemque continuabat, nisi Xanthus vi cadaverum obstrui se dolens alveo eum excedere iussisset. Vix excesserat, cum rursus insilit; at Fluvius eum suis fluctibus mergere furit et egressum insequitur (211—271). Iam in undis luctanti vires addunt Neptunus et Minerva; Xantho autem, qui irritator etiam Simoëntis opem invocat, a Iunone obicitur Vulcanus, qui campum et Fluvium exurit nec flammam cohibet nisi eadem dea auctore (272—384). Oriuntur deinde singulares contentiones ceterorum deorum: Martis, Minervae, Veneris; Apollinis, Neptuni; Iunonis, Dianae; Mercurii, Latonae (385—513). Post haec in Olympum revertuntur dii praeter Apollinem, qui Troiam versus pergit, dum Achilles ferro saevit per campum, alios compellit in urbem; quibus portam recludi iubet Priamus (514—543). Illi ne in fuga opprimantur, Apollo Achillem primum immisso Agenore distinet, mox ipse Agenoris specie indutus fallit fugiendo et ab urbe abstrahit (544—611).

XXII.

Uterque exercitus se ex campo in tutum receperat, cum Achillem a persequendo Apolline redeuntem solus manet Hector, parentibus ex muro flebiliter revocantibus

(1—89). Frustra: hinc enim pudor, hinc alii affectus illum loco cedere prohibent; adspectu tamen viri exterritus fugit, insequente eum Achille ac ter circum moenia agente (90—166). Inter haec Iuppiter vicem Hectoris miseratus tentatis fatorum lancibus illi necem appendit, quem ab Apolline statim desertum Minerva specie fratris Deïphobi ad dimicandum hortatur (167—247). Ita heroës congregiuntur singulari certamine, in quo Minerva Achillem praesens adiuvat, Hectorem atroci dolo deludit (248—305). Tandem hunc maxima contentione pugnantem Achilles hasta transfigit, armis spoliat, insultandum foedandumque praebet suis, et religatum curru ad stationem navium raptat (306—404). Hectoris sui interitum plorat omnis civitas, lamentantur ex muro spectantes parentes et domo excita Andromache (405—515).

XXIII.

Myrmidones circa Patrocli lectum in armis decurrunt praeunte Achille, qui iisdem mox epulum funebre praebet, ipse apud Agamemnonem cenat et in alterum diem exsequias indicit (1—58). Insequenti nocte per quietem offertur ei imago Patrocli iusta funebria poscentis (59—107). Agamemnonis iussu mane convehuntur ligna, affertur corpus, comis conspersum Achillis et aliorum, extruitur rogos et mactatis ad eum multis victimis et duodecim iuvenibus Troianis accenditur, ardetque flatu Boreae et Zephyri, dum Hectoris corpus a Venere et Apolline curatur (108—225). Proximo die leguntur et in urnam conduntur Patrocli ossa, ex ipsius voto olim cum Achillis reliquiis socianda; excitatur etiam tumulus subitarius (226—256). His in defuncti honorem adicit Achilles certamina de vario genere, in quibus praemia et munera merent principes Achivorum: equis Diomedes, Antilochus, Menelaus, Meriones, Eumelus, Nestor (257—650), pugilatu Epeus et Euryalus (651—699); luctando Ajax Telamonius et Ulixes (700—739); cursu Ulixes, Ajax minor, Antilochus (740—797); decertando armis Diomedes

et Ajax Telamonijs (798—825); disco Polypoetes (826—849); sagittando Meriones et Teucer (850—883); iaculando Agamemno et Meriones (884—897).

XXIV.

Ludis peractis cenae somnoque se dant Achivi; Achilles noctem insomnem ducit maneque Hectorem curru religatum circa tumulum Patrocli raptat (1—18). Eam contumeliam plures per dies repetitam inter deos partim dolentes partim laetantes miseratus Apollo, qui corpus adhuc integrum servabat, graviter conqueritur (19—54). Itaque Iuppiter per Thetidem ab Iride arcessitam imperat Achilli ut ab saevitia desistat et corpus redimentibus tradere ne recuset; simul eiusdem mandatu Iris cohortatur Priamum ut oblato redemptionis pretio filium recipiat (55—186). Geruntur haec duodecimo post mortem Hectoris die, quo Priamus sub noctem, Hecuba et ceteris omnibus remotis, qui iter morarentur, pretiosa dona colligit, hisque currum onerari ab Idaeo praecone ducendum, sibi alium parari iubet (187—282): tum libatione facta et dextro omine accepto iter ingreditur (283—330). Ei Iovis missu occurrit Mercurius, a quo per sopitos vigiles ad tabernaculum heroïs deducitur (331—467). Achilles a rege supplice facile exoratus pretium redemptionis accipit, corpus ei lotum et vestibus involutum restituit, undecim dies indutiarum ad sepulturam concedit cenaeque adhibitum honestissime dormitum dimittit (468—676). Prima luce postridie Mercurio duce Priamus ad urbem refert corpus, cuius visendi causa obviam effusi Troiani lamentantur; mox in aula positum praeter conductos cantores plorant Andromache, Hecuba, Helena (677—776). Exstructo deinde rogo celebratur funus cum epulo (777—804).

ΙΛΙΑΔΟΣ Α.

λοιμός. μῆνις.

Μῆνιν ἄειδε, θεά, Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος
οὐλομένην, ἣ μυρὶ ἄχαιοῖς ἄλγε' ἔθηκεν,
πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς Ἄϊδι προΐαψεν
ἠρώων, αὐτοὺς δὲ ἐλώρια τεῦχε κύνεσσιν
οἰωνοῖσί τε δαῖτα, Διὸς δ' ἐτελείετο βουλή, 5
ἔξ οὔ δὴ τὰ πρῶτα διαστήτην ἐρίσαντε
Ἄτρεΐδης τε ἄναξ ἀνδρῶν καὶ δῖος Ἀχιλλεύς.

τίς τ' ἄρ' σφωε θεῶν ἕριδι ξυνέηκε μάχεσθαι;
Ἀητοῦς καὶ Διὸς υἱός. ὁ γὰρ βασιλῆι χολωθείς
νοῦσον ἀνὰ στρατὸν ὥρσε κακὴν, ὀλέκοντο δὲ λαοί, 10
οὔνεκα τὸν Χρῦσῆν ἠτίμασεν ἀρητῆρα
Ἄτρεΐδης. ὁ γὰρ ἦλθε θεῶν ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
λυσόμενός τε θύγατρα φέρων τ' ἀπερείσι' ἄποινα,
στέμματ' ἔχων ἐν χερσὶν ἐκηβόλου Ἀπόλλωνος
χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ, καὶ ἐλίσσετο πάντας Ἀχαιοὺς, 15
Ἄτρεΐδα δὲ μάλιστα δύω, κοσμήτορε λαῶν.

„Ἄτρεΐδαι τε καὶ ἄλλοι ἐυκνήμιδες Ἀχαιοί,
ὕμῖν μὲν θεοὶ δοῖεν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
ἐκπέρσαι Πριάμοιο πόλιν, ἐὺ δ' οἴκαδ' ἰκέσθαι·
παῖδα δ' ἐμοὶ λῦσαί τε φίλην τά τ' ἄποινα δέχεσθαι 20
ἄξόμενοι Διὸς υἱὸν ἐκηβόλου Ἀπόλλωνα.“

ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφήμησαν Ἀχαιοὶ
 αἰδεῖσθαι θ' ἱερῆα καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἅποινα·
 ἀλλ' οὐκ Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι ἤνδανε θυμῷ,
 ἀλλὰ κακῶς ἀφίει, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλεν· 25
 „μή σε, γέρον, κοίλῃσιν ἐγὼ παρὰ νηυσὶ κιχέω
 ἢ νῦν δηθύνοντ' ἢ ὕστερον αὐτίς ἰόντα,
 μὴ νύ τοι οὐ χραίσμη σκῆπτρον καὶ στέμμα θεοῖο.
 τὴν δ' ἐγὼ οὐ λύσω· πρὶν μιν καὶ γῆρας ἔπεισιν
 ἡμετέρῳ ἐνὶ οἴκῳ ἐν Ἄργεϊ, τηλόθι πάτρης, 30
 ἴστων ἐποιχομένην καὶ ἐμὸν λέχος ἀντιώσασαν.
 ἀλλ' ἴθι, μή μ' ἐρέθιζε, σαώτερος ὧς κε νέηαι.“

ὧς ἔφατ', ἔδεισεν δ' ὁ γέρον καὶ ἐπεΐθετο μῦθῳ,
 βῆ δ' ἀκέων παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης.
 πολλὰ δ' ἔπειτ' ἀπάνευθε κίων ἠρᾶθ' ὁ γεραιὸς 35
 Ἀπόλλωνι ἄνακτι, τὸν ἠύκομος τέκε Λητώ·
 „κλυθί μεν, ἀργυρότοξ', ὃς Χρῦσην ἀμφιβέβηκας
 Κίλλαν τε ζαθῆην Τενέδοιό τε Ἴφι ἀνάσσεις,
 Σμινθεῦ, εἴ ποτέ τοι χαρίεντ' ἐπὶ νηὸν ἔρεψα,
 ἢ εἰ δὴ ποτέ τοι κατὰ πῖονα μηρὶ ἔκηα 40
 ταύρων ἠδ' αἰγῶν, τόδε μοι κρήνην ἐέλωρ·
 τίσειαν Δαναοὶ ἐμὰ δάκρυα σοῖσι βέλεσσιν.“

ὧς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων,
 βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρῆνων χωόμενος κῆρ,
 τόξ' ὥμοισιν ἔχων ἀμφηρεφέα τε φαρέτρην. 45
 ἔκλαγξαν δ' ἄρ' ὀιστοὶ ἐπ' ὤμων χωομένοιο,
 αὐτοῦ κινήθέντος· ὁ δ' ἦγε νυκτὶ εἰοκῶς.
 ἔξετ' ἔπειτ' ἀπάνευθε νεῶν, μετὰ δ' ἰὸν ἔηκεν·
 δευρὴν δὲ κλαγγὴ γένετ' ἀργυρέοιο βιοῖο.
 οὐροῆας μὲν πρῶτον ἐπώχετο καὶ κύννας ἀργούς, 50
 αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτοῖσι βέλος ἔχεπευκὲς ἐφίεις
 βάλλ'· αἰεὶ δὲ πυραὶ νεκύων καίοντο θαμειαί.

ἐννῆμαρ μὲν ἀνὰ στρατὸν ὄχετο κῆλα θεοῖο,
 τῇ δεκάτῃ δ' ἀγορήνδε καλέσσατο λαὸν Ἀχιλλεύς·
 τῷ γὰρ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεά, λευκώλενος Ἥρη· 55
 κήδετο γὰρ Δαναῶν, ὅτι ῥα θνήσκοντας ὄρατο.
 οἱ δ' ἐπεὶ οὖν ἤγεσθεν ὀμηγερέες τε γένοντο,
 τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 „Ἄτρεΐδη, νῦν ἄμμε πάλιν πλαγχθέντας οἶω
 ἄψ ἀπονοστήσειν, εἰ κεν θάνατόν γε φύγοιμεν, 60
 εἰ δὴ ὁμοῦ πόλεμός τε δαμᾶ καὶ λοιμὸς Ἀχαιούς.
 ἀλλ' ἄγε δὴ τινα μάντιν ἐρείομεν ἢ ἱερῆα
 ἢ καὶ ὄνειροπόλον, καὶ γὰρ τ' ὄναρ ἐκ Διὸς ἐστίν,
 ὅς κ' εἴποι, ὅτι τόσσον ἐχώσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
 εἰ τ' ἄρ' ὃ γ' εὐχολῆς ἐπιμέμφεται εἰ θ' ἑκατόμβης, 65
 αἰ κέν πως ἄρυν ἄρνων κνίσσης αἰγῶν τε τελείων
 βούλεται ἀντιάσας ἡμῖν ἀπὸ λιογόν ἁμῦναι.“

ἦ τοι ὃ γ' ὣς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔξετο, τοῖσι δ' ἀνέστη
 Κάλχας Θεστορίδης, οἰωνοπόλων ὄχ' ἄριστος,
 ὃς ἤδη τὰ τ' ἔόντα τὰ τ' ἐσσόμενα πρό τ' ἔόντα, 70
 καὶ νήεσσ' ἠγήσατ' Ἀχαιῶν Ἴλιον εἶσω
 ἦν διὰ μαντοσύνην, τήν οἱ πόρος Φοῖβος Ἀπόλλων·
 ὃ σφιν ἐν φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 „ὦ Ἀχιλεῦ, κέλευαί με, δίφιλε, μνθῆσασθαί
 μῆνιν Ἀπόλλωνος, ἑκατηβελέταο ἄνακτος· 75
 τοιγὰρ ἐγὼν ἐρέω, σὺ δὲ σύνθεο καὶ μοι ὄμοσσον
 ἦ μὲν μοι πρόφρων ἐπεσιν καὶ χερσὶν ἀρήξειν.
 ἦ γὰρ οἶομαι ἄνδρα χολωσέμεν, ὃς μέγα πάντων
 Ἀργείων κρατέει καὶ οἱ πείθονται Ἀχαιοί.
 κρείσσων γὰρ βασιλεύς, ὅτε χώσεται ἀνδρὶ χέρη· 80
 εἰ περ γὰρ τε χόλον γε καὶ αὐτῆμαρ καταπέψη,
 ἀλλὰ τε καὶ μετόπισθεν ἔχει κότον, ὄφρα τελέσῃ,
 ἐν στήθεσσιν εἴοισι. σὺ δὲ φράσαι, εἰ με σώσεις.“

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 „θαρσῆσας μάλα εἶπὲ θεοπρόπιον, ὅτι οἶσθα 85
 οὐ μὰ γὰρ Ἀπόλλωνα διίφιλον, ᾧ τε σύ, Κάλχαν,
 εὐχόμενος Δαναοῖσι θεοπροπίας ἀναφαίνεις,
 οὐ τις ἐμεῦ ζῶντος καὶ ἐπὶ χθονὶ δευρομένοιο
 σοὶ κοίλης παρὰ νηυσὶ βαρείας χειρᾶς ἐποίσει
 συμπάντων Δαναῶν, οὐδ' ἦν Ἀγαμέμνονα εἶπης, 90
 ὅς νῦν πολλὸν ἄριστος Ἀχαιῶν εὔχεται εἶναι.“

καὶ τότε δὴ θάρσησε καὶ ἠῦδα μάντις ἀμύμων·
 „οὔτ' ἄρ' ὅ γ' εὐχολῆς ἐπιμέμφεται οὔθ' ἐκατόμβης,
 ἀλλ' ἔνεκ' ἀρητῆρος, ὃν ἠτίμησ' Ἀγαμέμνων
 οὐδ' ἀπέλυσε θυγάτρα καὶ οὐκ ἀπεδέξατ' ἄποινα, 95
 τούνεκ' ἄρ' ἄλγε' ἔδωκεν ἐκηβόλος ἠδ' ἔτι δῶσει.
 οὐδ' ὅ γε πρὶν Δαναοῖσιν ἀεικέα λοιγὸν ἀπάσει,
 πρὶν γ' ἀπὸ πατρὶ φίλω δόμεναι ἐλικώπιδα κούρην
 ἀπριάτην ἀνάποινον, ἄγειν θ' ἱερὴν ἐκατόμβην
 ἐς Χρῦσην· τότε κέν μιν ἱλασάμενοι πεπίθοιμεν.“ 100

ἦ τοι ὅ γ' ὣς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔξετο, τοῖσι δ' ἀνέστη
 ἦρος Ἀτρεΐδης εὐρὸν κρείων Ἀγαμέμνων
 ἀχνύμενος· μένεος δὲ μέγα φρένες ἀμφιμέλαιναι
 πίμπλαντ', ὅσσε δέ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι εἴκτην.
 Κάλχαντα πρῶτιστα κάκ' ὀσόμενος προσέειπεν· 105
 „μάντι κακῶν, οὐ πῶ ποτέ μοι τὸ κρήγγον εἶπας·
 αἰεὶ τοι τὰ κάκ' ἐστὶ φίλα φρεσὶ μαντεύεσθαι,
 ἐσθλὸν δ' οὔτε τί πω εἶπας ἔπος οὔτε τέλεσσας.
 καὶ νῦν ἐν Δαναοῖσι θεοπροπέων ἀγορεύεις,
 ὡς δὴ τοῦδ' ἔνεκά σφιν ἐκηβόλος ἄλγεα τεύχει, 110
 οὔνεκ' ἐγὼ κούρης Χρῦσηίδος ἀγλά' ἄποινα
 οὐκ ἔθελον δέξασθαι, — ἐπεὶ πολὺ βούλομαι αὐτὴν
 οἴκοι ἔχειν. καὶ γὰρ ῥα Κλυταιμνήστρης προβέβουλα,
 κουριδίης ἀλόχου, ἐπεὶ οὐ ἔθέν ἐστι χειρείων,

οὐ δέμας οὐδὲ φνήν, οὐτ' ἄρ φρένας οὔτε τι ἔργα. 115
 ἀλλὰ καὶ ὧς ἐθέλω δόμεναι πάλιν, εἰ τό γ' ἄμεινον·
 βούλομ' ἐγὼ λαὸν σόον ἔμμεναι ἢ ἀπολέσθαι.

αὐτὰρ ἐμοὶ γέρας αὐτίχ' ἐτοιμάσατ', ὄφρα μὴ οἶος
 Ἀργείων ἀγέραστος ἔω, ἐπεὶ οὐδὲ ἔοικεν·

λεύσσετε γὰρ τό γε πάντες, ὃ μοι γέρας ἔρχεται ἄλλη.“ 120

τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ποδάροκῃς δῖος Ἀχιλλεύς·
 „Ἀτρεΐδῃ κύνιδιστε, φιλοκτεανώτατε πάντων,

πῶς γὰρ τοι δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοί;

οὐδέ τί που ἴδμεν ξυνήια κείμενα πολλά,

ἀλλὰ τὰ μὲν πολίων ἐξεπράθομεν, τὰ δέδασται, 125

λαοὺς δ' οὐκ ἐπέοικε παλίλλογα ταῦτ' ἐπαγείρειν.

ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν τήνδε θεῶ προέες, αὐτὰρ Ἀχαιοὶ

τριπλῆ τετραπλῆ τ' ἀποτίσομεν, αἳ κέ ποθι Ζεὺς

δῶσι πόλιν Τροίην ἐυτείχεον ἐξαλαπάξαι.“

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων· 130

„μὴ δὴ οὕτως, ἀγαθός περ ἐὼν, θεοεἰκελ' Ἀχιλλεῦ,

κλέπτε νόω, ἐπεὶ οὐ παρελεύσεται οὐδέ με πείσεις.

ἢ ἐθέλεις, ὄφρ' αὐτὸς ἐχῆς γέρας, αὐτὰρ ἐμ' αὐτως

ἦσθαι δευόμενον, κέλεαι δέ με τήνδ' ἀποδοῦναι;

ἀλλ' εἰ μὲν δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοί, 135

ἄρσαντες κατὰ θυμόν, ὅπως ἀντάξιον ἔσται·

εἰ δέ κε μὴ δώσωσιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἔλωμαι

ἢ τεὸν ἢ Αἴαντος ἰὼν γέρας, ἢ Ὀδυσῆος

ἄξω ἐλών· ὃ δέ κεν κεχολώσεται, ὃν κεν ἴκωμαι.

ἀλλ' ἦ τοι μὲν ταῦτα μεταφρασόμεσθα καὶ αὖτις, 140

νῦν δ' ἄγε νῆα μέλαιναν ἐρύσσομεν εἰς ἄλα δῖαν,

ἔς δ' ἐρέτας ἐπιτηδῆς ἀγείρομεν, ἔς δ' ἐκατόμβην

θείομεν, ἂν δ' αὐτήν Χρυσήϊδα καλλιπάρηον

βήσομεν· εἰς δέ τις ἀρχὸς ἀνὴρ βουληφόρος ἔστω,

ἢ Αἴας ἢ Ἰδομενεὺς ἢ δῖος Ὀδυσσεὺς

ἤε σύ, Πηλεΐδη, πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν,
ὄφρ' ἡμῖν ἐκάεργον ἰλάσσειαι ἱερὰ ῥέξας.“

τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκύς Ἀχιλλεύς·
„ὦ μοι, ἀναιδείην ἐπιειμένε, κερδαλεόφρον,
πῶς τίς τοι πρόφρων ἐπεσιν πείθεται Ἀχαιῶν 150
ἢ ὄδον ἐλθέμεναι ἢ ἀνδράσιν ἴφι μάχεσθαι;
οὐ γὰρ ἐγὼ Τρώων ἔνεκ' ἤλυθον αἰχμητῶν
δεῦρο μαχησόμενος, ἐπεὶ οὐ τί μοι αἴτιοί εἰσιν·
οὐ γὰρ πῶ ποτ' ἐμὰς βοῦς ἤλασαν οὐδὲ μὲν ἵππους,
οὐδέ ποτ' ἐν Φθίῃ ἐριβόλακι βωτιανείρῃ 155
καρπὸν ἐδηλήσαντ', ἐπεὶ ἦ μάλα πολλὰ μεταξύ,
οὔρεά τε σκιόεντα θάλασσά τε ἠχῆεσσα·
ἀλλὰ σοί, ὦ μέγ' ἀναιδές, ἅμ' ἐσπόμεθ', ὄφρα σὺ χαίρης,
τιμὴν ἀρνύμενοι Μενελάῳ σοί τε, κυνώπα,
πρὸς Τρώων· τῶν οὐ τι μετατρέπη οὐδ' ἀλεγίζεις· 160
καὶ δὴ μοι γέρας αὐτὸς ἀφαιρήσεσθαι ἀπειλεῖς,
ᾧ ἔπι πολλὰ μόγησα, δόσαν δέ μοι νῆες Ἀχαιῶν.
οὐ μὲν σοί ποτε ἴσον ἔχω γέρας, ὀππότ' Ἀχαιοὶ
Τρώων ἐκπέρωσά' ἐὺ ναιόμενον πτολίεθρον·

ἀλλὰ τὸ μὲν πλεῖον πολυαῖκος πολέμοιο 165
χεῖρες ἐμαὶ διέπουσ', ἀτὰρ ἦν ποτε δασμὸς ἴκηται,
σοὶ τὸ γέρας πολὺ μείζον, ἐγὼ δ' ὀλίγον τε φίλον τε
ἔρχομ' ἔχων ἐπὶ νῆας, ἐπεὶ κε κάμω πολεμίζων.
νῦν δ' εἶμι Φθίηνδ', ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτερόν ἐστιν
οἴκαδ' ἴμεν σὺν νηυσὶ κορωνίσιν, οὐδέ σ' ὀίω 170
ἐνθάδ' ἄτιμος εἶναι ἄφενος καὶ πλοῦτον ἀφύξειν.“

τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
„φεῦγε μάλ', εἴ τοι θυμὸς ἐπέσσυται, οὐδέ σ' ἐγὼ γε
λίσσομαι εἶνεκ' ἐμεῖο μένειν· παρ' ἐμοί γε καὶ ἄλλοι,
οἳ κέ με τιμήσουσι, μάλιστα δὲ μητίετα Ζεὺς. 175
ἔχθιστος δέ μοι ἐσσι διοτρεφέων βασιλῆων·

αἰεὶ γάρ τοι ἔρις τε φίλη πόλεμοί τε μάχαι τε.
 εἰ μάλα καρτερός ἔσσι, θεός που σοὶ τό γ' ἔδωκεν.
 οἴκαδ' ἰὼν σὺν νηυσὶ τε σῆς καὶ σοῖς ἐτάροισιν
 Μυρμιδόνεσσιν ἄνασσε, σέθεν δ' ἐγὼ οὐκ ἀλεγίζω 180
 οὐδ' ὄθομαι κοτέοντος· ἀπειλήσω δέ τοι ὧδε·
 ὡς ἐμ' ἀφαιρεῖται Χρῦσηίδα Φοῖβος Ἀπόλλων,
 τὴν μὲν ἐγὼ σὺν νηὶ τ' ἐμῇ καὶ ἐμοῖς ἐτάροισιν
 πέμψω, ἐγὼ δέ κ' ἄγω Βρισηίδα καλλιπάρηον
 αὐτὸς ἰὼν κλισίηνδε, τὸ σὺν γέρας, ὕφρ' ἐν εἰδήσ, 185
 ὅσσον φέρτερός εἰμι σέθεν, στυγέη δὲ καὶ ἄλλος
 ἴσον ἐμοὶ φάσθαι καὶ ὁμοιωθήμεναι ἄντην.“

ὧς φάτο· Πηλεΐωνι δ' ἄχος γένετ', ἐν δέ οἱ ἦτορ
 στήθεσσιν λασίοισι διάνδιχα μερμηήριξεν,
 ἢ ὃ γε φάσγανον ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ 190
 τοὺς μὲν ἀναστήσειεν, ὃ δ' Ἀτρεΐδην ἐναρίζοι,
 ἦε χόλον παύσειεν ἐρητύσειέ τε θυμόν.
 εἶος ὃ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 ἔλαετο δ' ἐκ κολοεῖο μέγα ξίφος, ἦλθε δ' Ἀθήνη
 οὐρανόθεν· πρὸ γὰρ ἦκε θεά, λευκώλενος Ἥρη, 195
 ἄμφω ὁμῶς θυμῶ φιλέουσά τε κηδομένη τε.
 στῆ δ' ὀπιθεν, ξανθῆς δὲ κόμης ἔλε Πηλεΐωνα,
 οἴω φαινομένη, τῶν δ' ἄλλων οὐ τις ὄρατο.
 θάμβησεν δ' Ἀχιλεὺς, μετὰ δ' ἐτράπετ', αὐτίκα δ' ἔγνω
 Παλλάδ' Ἀθηναίην· δεινὸν δέ οἱ ὅσσε φάανθεν. 200
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „τίπτ' αὐτ', αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, εἰλήλουθας;
 ἦ ἵνα ὕβριν ἴδῃ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο;
 ἀλλ' ἐκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τελέεσθαι ὀίω·
 ἦς ὑπεροπλήσι τάχ' ἔν ποτε θυμόν ὀλέεσση.“ 205
 τὸν δ' αὐτε προσέειπε θεά, γλανκῶπις Ἀθήνη·
 „ἦλθου ἐγὼ παύσουσα τὸ σὺν μένος, αἶ κε πίθηαι,

οὐρανόθεν· πρὸ δέ μ' ἤκε θεά, λευκώλενος Ἥρη,
ἄμφω ὁμῶς θυμῷ φιλέουσά τε κηδομένη τε.

ἀλλ' ἄγε λῆγ' ἔριδος, μηδὲ ξίφος ἔλκεο χειρὶ· 210

ἀλλ' ἦ τοι ἔπεσιν μὲν ὀνειδίσου, ὡς ἔσεται περ.

ᾧδε γὰρ ἔξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·

καὶ ποτέ τοι τρὶς τόσσα παρέσβεται ἀγλαὰ δῶρα

ὑβριος εἴνεκα τῆσδε· σὺ δ' ἴσχεο, πείθεο δ' ἡμῖν.“

τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·

„χρῆ μὲν σφωίτερόν γε, θεά, ἔπος εἰρύσασθαι, 216

καὶ μάλα περ θυμῷ κεχολωμένον· ᾧς γὰρ ἄμεινον·

ὅς κε θεοῖς ἐπιπείθεται, μάλα τ' ἔκλυον αὐτοῦ.“

ἦ καὶ ἐπ' ἀργυρῆ κώπη σχέθδε χεῖρα βαρεῖαν,

ἅψ δ' ἐς κουλεὸν ᾧσε μέγα ξίφος, οὐδ' ἀπίθῃσεν 220

μύθῳ Ἀθηναίης· ἦ δ' Οὐλυμπόνδε βεβήκειν

δώματ' ἐς αἰγιόχοιο Διὸς μετὰ δαίμονας ἄλλους.

Πηλεΐδης δ' ἐξαὔτις ἀταρτηροῖς ἐπέεσσιν

Ἀτρεΐδην προσέειπε, καὶ οὐ πω λῆγε χόλοιο·

„οἴνοβαρές, κυνὸς ὄμματ' ἔχων, κραδίην δ' ἐλάφοιο, 225

οὔτε ποτ' ἐς πόλεμον ἅμα λαῷ θωρηχθῆναι

οὔτε λόχονδ' ἰέναι σὺν ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν

τέτληκας θυμῷ· τὸ δέ τοι κῆρ εἶδεται εἶναι.

ἦ πολὺν λῳίον ἐστί κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν

δῶρ' ἀποαιρεῖσθαι, ὅς τις σέθεν ἀντίον εἶπη· 230

δημοβόρος βασιλεύς, ἐπεὶ οὐτιδανοῖσιν ἀνάσσεις·

ἦ γὰρ ἔν, Ἀτρεΐδη, νῦν ὕστατα λαβήσαιο.

ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω καὶ ἐπὶ μέγαν ὄρκον ὁμοῦμαι·

ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον· τὸ μὲν οὐ ποτε φύλλα καὶ

ὄζους

φύσει, ἐπεὶ δὴ πρῶτα τομῆν ἐν ὄρεσσι λέλοιπεν, 235

οὐδ' ἀναδηλήσει· περὶ γὰρ ῥά εἰ χαλκὸς ἔλεψεν

φύλλα τε καὶ φλοιὸν· νῦν αὐτέ μιν υἴες Ἀχαιῶν

ἐν παλάμῃς φορέουσι δικασπόλοι, οἳ τε θέμιστας
 πρὸς Διὸς εἰρύαται· ὁ δέ τοι μέγας ἔσσεται ὄρκος·
 ἢ ποτ' Ἀχιλλῆος ποθὴ ἴξεται υἷας Ἀχαιῶν 240
 σύμπαντας· τότε δ' οὐ τι δυνήσεται ἀχνύμενός περ
 χραιομεῖν, εὖτ' ἂν πολλοὶ ὑφ' Ἐκτορος ἀνδροφόνιοι
 θνήσκοντες πίπτωσι· σὺ δ' ἐνδοθι θυμὸν ἀμύξεις
 χωόμενος, ὃ τ' ἄριστον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτισας·“

ὣς φάτο Πηλεΐδης, ποτὶ δὲ σκῆπτρον βάλε γαίῃ 245
 χρουσείοις ἥλοισι πεπαρμένον, ἔξετο δ' αὐτός·
 Ἄτρεΐδης δ' ἐτέρωθεν ἐμήνιε. τοῖσι δὲ Νέστορ
 ἠδυεπῆς ἀνόρουσε, λιγύς Πυλίων ἀγορητής,
 τοῦ καὶ ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίων ῥέεν ἀυδή.
 τῷ δ' ἤδη δύο μὲν γενεαὶ μερόπων ἀνθρώπων 250
 ἐφθίαθ', οἳ οἱ πρόσθεν ἅμα τράφεν ἠδὲ γένοντο
 ἐν Πύλῳ ἠγαθέῃ, μετὰ δὲ τριτάτοισιν ἄνασσαν.
 ὃ σφιν ἐν φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 „ὦ πόποι, ἦ μέγα πένθος Ἀχαιίδα γαῖαν ἰκάνει·
 ἦ κεν γηθήσαι Πριάμος Πριάμοιό τε παῖδες, 255
 ἄλλοι τε Τρῶες μέγα κεν κεχαροῖατο θυμῷ,
 εἰ σφῶιν τάδε πάντα πυθοῖατο μαρναμένοιιν,
 οἳ περὶ μὲν βουλήν Δαναῶν, περὶ δ' ἔστέ μάχεσθαι.
 ἀλλὰ πῖθεσθ'· ἄμφω δὲ νεωτέρω ἔστων ἐμεῖο.
 ἤδη γάρ ποτ' ἐγὼ καὶ ἀρείοσιν ἠέ περ ὑμῖν 260
 ἀνδράσιν ὠμίλησα, καὶ οὐ ποτέ μ' οἳ γ' ἀθέρριζον.
 οὐ γάρ πω τοίους ἴδον ἀνέρας οὐδὲ ἴδωμαι,
 οἷον Πειρίθοόν τε Δρύαντά τε ποιμένα λαῶν
 Καινέα τ' Ἐξάδιόν τε καὶ ἀντίθεον Πολύφημον
 [Θησέα τ' Αἰγείδην, ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν]. 265
 κάρτιστοι δὴ κείνοι ἐπιχθονίων τράφεν ἀνδρῶν·
 κάρτιστοι μὲν ἔσαν καὶ καρτίστοις ἐμάχοντο,
 φηρσὶν ὄρεσκόοισι, καὶ ἐκπάγλως ἀπόλεσσαν.

καὶ μὲν τοῖσιν ἐγὼ μεθομίλεον ἐκ Πύλου ἐλθὼν,
 τηλόθεν ἐξ ἀπίης γαίης· καλέσαντο γὰρ αὐτοί· 270
 καὶ μαχόμεν κατ' ἔμ' αὐτὸν ἐγὼ· κείνοισι δ' ἂν οὐ τις
 τῶν, οἷ νῦν βροτοὶ εἰσιν ἐπιχθόνιοι, μαχέοιτο.

καὶ μὲν μεν βουλέων ζύνιεν πείθοντό τε μύθη.
 ἀλλὰ πείθεσθε καὶ ὕμμες, ἐπεὶ πείθεσθαι ἄμεινον.
 μήτε σὺ τόνδ' ἀγαθὸς περ εἶων ἀποαίρειο κούρην, 275
 ἀλλ' ἔα, ὥς οἱ πρῶτα δόσαν γέρας νῆες Ἀχαιῶν·
 μήτε σὺ, Πηλεΐδη, θέλ' ἐριζέμεναι βασιλῆι
 ἀντιβίην, ἐπεὶ οὐ ποθ' ὁμοίης ἔμμορε τιμῆς
 σκηπτοῦχος βασιλεύς, ᾧ τε Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν.

εἰ δὲ σὺ καρτερός ἐσσι, θεὰ δέ σε γέλνατο μήτηρ, 280
 ἀλλ' ὄδε φέρετός ἐστιν, ἐπεὶ πλεόνεσσι ἀνάσσει.
 Ἄτρεΐδη, σὺ δὲ παῦε τεὸν μένος· αὐτὰρ ἐγὼ γε
 λίσσομ' Ἀχιλλῆι μεθέμεν χόλον, ὅς μέγα πᾶσιν
 ἔρκος Ἀχαιοῖσιν πέλεται πολέμοιο κατοῖο.“

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων· 285
 „ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, γέρον, κατὰ μοῖραν εἶπες·
 ἀλλ' ὄδ' ἀνῆρ ἐθέλει περὶ πάντων ἔμμεναι ἄλλων,
 πάντων μὲν κρατέειν ἐθέλει, πάντεσσι δ' ἀνάσσειν,
 πᾶσι δὲ σημαίνειν, ἃ τιν' οὐ πείσεσθαι οἶω.
 εἰ δέ μιν ἀλχητῆν ἔθεσαν θεοὶ αἰὲν ἔοντες, 290
 τούνεκά οἱ προθέουσιν ὄνειδεα μυθήσασθαι;“

τὸν δ' ἄρ' ὑποβλήθην ἠμείβετο δῖος Ἀχιλλεύς·
 „ἦ γὰρ κεν δειλὸς τε καὶ οὐτιδανὸς καλεοίμην,
 εἰ δὴ σοὶ πᾶν ἔργον ὑπείξομαι, ὅτι κεν εἶπης·
 ἄλλοισιν δὴ ταῦτ' ἐπιτέλλεο, μὴ γὰρ ἐμοί γε 295
 [σήμαιν'· οὐ γὰρ ἐγὼ γ' ἔτι σοὶ πείσεσθαι οἶω.]
 ἄλλο δέ τοι ἔρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
 χερσὶ μὲν οὐ τοι ἐγὼ γε μαχήσομαι εἴνεκα κούρης
 οὔτε σοὶ οὔτε τῷ ἄλλῳ, ἐπεὶ μ' ἀφέλεσθέ γε δόντες·

τῶν δ' ἄλλων, ἅ μοι ἔστι θοῆ παρὰ νηὶ μελαίνῃ, 300
 τῶν οὐκ ἄν τι φέροις ἀνελὼν ἀέκοντος ἐμεῖο.
 εἰ δ' ἄγε μὴν πείρησαι, ἵνα γνώωσι καὶ οἶδε·
 αἰψά τοι αἶμα κελαινὸν ἐρωήσει περὶ δουρί.“

ὣς τῷ γ' ἀντιβίοισι μαχησαμένῳ ἐπέεσσιν
 ἀνστήτην, λῦσαν δ' ἀγορὴν παρὰ νηυσὶν Ἀχαιῶν. 305
 Πηλεΐδης μὲν ἐπὶ κλισίας καὶ νῆας εἴσας
 ἦιε σὺν τε Μενoitιάδῃ καὶ οἷς ἐτάροισιν,
 Ἀτρεΐδης δ' ἄρα νῆα θοῆν ἄλαδε προέρουσεν,
 ἐς δ' ἐρέτας ἔκρινεν εἰκόσιν, ἐς δ' ἑκατόμβην
 βῆσε θεῶ, ἀνὰ δὲ Χρυσηίδα καλλιπάρηον 310
 εἶσεν ἄγων· ἐν δ' ἀρχὸς ἔβη πολύμητις Ὀδυσσεύς.

οἱ μὲν ἔπειτ' ἀναβάντες ἐπέπλεον ὕγρὰ κέλευθα,
 λαοὺς δ' Ἀτρεΐδης ἀπολυμαίνεσθαι ἄνωγεν.
 οἱ δ' ἀπελυμαίνοντο καὶ εἰς ἄλλα λύματ' ἔβαλλον,
 ἔρδον δ' Ἀπόλλωνι τεληέσσας ἑκατόμβας 315
 ταύρων ἠδ' αἰγῶν παρὰ θῖν' ἄλῃς ἀτρυγέτιο·
 κνίσῃ δ' οὐρανὸν ἴκεν ἐλισσομένη περὶ καπνῶ.

ὣς οἱ μὲν τὰ πένοντο κατὰ στρατόν· οὐδ' Ἀγαμέμνων
 λῆγ' ἔριδος, τὴν πρῶτον ἐπηπέιλῃσ' Ἀχιλλῆι,
 ἀλλ' ὅ γε Ταλθύβιον τε καὶ Εὐρυβάτην προσέειπεν, 320
 τῷ οἱ ἔσαν κήρυκε καὶ ὀτρηρῶ θεράποντε·
 „ἔρχεσθον κλισίην Πηληιάδεω Ἀχιλλῆος·
 χειρὸς ἐλόντ' ἀγέμεν Βρισηίδα καλλιπάρηον·
 εἰ δέ κε μὴ δώησιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἔλωμαι
 ἐλθῶν σὺν πλεόνεσσι· τό οἱ καὶ ῥίγιον ἔσται.“ 325

ὣς εἰπὼν προΐει, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλεν.
 τῷ δ' ἀέκοντε βάτην παρὰ θῖν' ἄλῃς ἀτρυγέτιο,
 Μυρμιδόνων δ' ἐπὶ τε κλισίας καὶ νῆας ἰκέσθην.
 τὸν δ' εὖρον παρά τε κλισίῃ καὶ νηὶ μελαίνῃ
 ἦμενον· οὐδ' ἄρα τῷ γε ἰδὼν γήθησεν Ἀχιλλεύς. 330

τὼ μὲν ταρβήσαντε καὶ αἰδομένω βασιλῆα
 στήτην, οὐδέ τί μιν προσεφώνεον οὐδ' ἐρέοντο·
 αὐτὰρ ὁ ἔγνω ἦσιν ἐνὶ φρεσὶ φώνησέν τε·
 „χαίρετε, κήρυκες, Διὸς ἄγγελοι ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν·
 ἄσπον ἴτ'· οὐ τί μοι ὑμῆες ἐπαίτιοι, ἀλλ' Ἀγαμέμνων, 335
 ὃ σφῶϊ προΐει Βρισηίδος εἵνεκα κούρης.
 ἀλλ' ἄγε, διογενὲς Πατρόκλεις, ἔξαγε κούρην
 καὶ σφωιν δὸς ἄγειν. τὼ δ' αὐτῶ μάρτυροι ἔστων
 πρὸς τε θεῶν μακάρων πρὸς τε θνητῶν ἀνθρώπων
 καὶ πρὸς τοῦ βασιλῆος ἀπηνέος, εἴ ποτε δὴ αὐτε 340
 χρεῖῶ ἐμεῖο γένηται ἀεικέα λοιγὸν ἀμῦναι
 τοῖς ἄλλοις. ἦ γὰρ ὃ γ' ὀλοιῆσι φρεσὶ θύει,
 οὐδέ τι οἶδε νοῆσαι ἅμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω,
 ὄππως οἱ παρὰ νηυσὶ σόοι μαχεοῖατ' Ἀχαιοί.“

ὣς φάτο, Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπεπεῖθεθ' ἐταίρῳ, 345
 ἐκ δ' ἄγαγε κλισίης Βρισηίδα καλλιπάρηον,
 δῶκε δ' ἄγειν. τὼ δ' αὖτις ἴτην παρὰ νῆας Ἀχαιῶν,
 ἠ δ' ἀέκουσ' ἅμα τοῖσι γυνὴ κίεν. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 δακρῦσας ἐτάρων ἄφαρ ἔξετο νόσφι λιασθεῖς
 θῖν' ἔφ' ἄλως πολιῆς, ὀρώων ἐπ' ἀπείρονα πόντον· 350
 πολλὰ δὲ μητρὶ φίλῃ ἠρήσατο χεῖρας ὀρεγνύς·
 „μῆτερ, ἐπεὶ μ' ἔτεκές γε μινυυθάδιόν περ ἔόντα,
 τιμὴν πέρ μοι ὕφελλεν Ὀλύμπιος ἐγγυαλίξαι
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης· νῦν δ' οὐδέ με τυτθὸν ἔτισεν.
 ἦ γὰρ μ' Ἀτρεΐδης εὐρὸν κρείων Ἀγαμέμνων 355
 ἠτίμησεν· ἐλὼν γὰρ ἔχει γέρας, αὐτὸς ἀπούρας.“

ὣς φάτο δάκρυ χέων, τοῦ δ' ἔκλυε πότνια μήτηρ
 ἡμένη ἐν βένθεσσιν ἄλως παρὰ πατρὶ γέροντι.
 καρπαλίμως δ' ἀνέδυ πολιῆς ἄλως ἠύτ' ὀμίχλη,
 καὶ ῥα πάροισθ' αὐτοῖο καθέζετο δάκρυ χέοντος, 360
 χειρὶ τέ μιν κατέρεξεν, ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζεν·

„τέκνον, τί κλαίεις; τί δέ σε φρένας ἵκετο πένθος;
ἔξαύδα, μὴ κεῦθε νόω, ἵνα εἶδομεν ἄμφω.“

τὴν δὲ βαρὺ στενάχων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
„οἶσθα· τί ἦ τοι ταῦτα ἰδυίῃ πάντ' ἀγορεύω; 365

ὠχόμεθ' ἐς Θήβην, ἱερὴν πόλιν Ἡετίωνος,
τὴν δὲ διεπράδομέν τε καὶ ἤγομεν ἐνθάδε πάντα.
καὶ τὰ μὲν εὖ δάσσαντο μετὰ σφίσιν υἴες Ἀχαιῶν,
ἐκ δ' ἔλον Ἀτρεΐδῃ Χρυσήϊδα καλλιπάρηον.

Χρύσης δ' αὖθ' ἱερέυς ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος 370
ἦλθε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων

λυσόμενός τε θύγατρα φέρων τ' ἀπερεΐσι' ἄποινα,
στέμματ' ἔχων ἐν χερσὶν ἑκηβόλου Ἀπόλλωνος
χρυσέω ἀνὰ σκήπτρῳ, καὶ ἐλίσσετο πάντας Ἀχαιοὺς,
Ἀτρεΐδα δὲ μάλιστα δύω, κοσμήτορε λαῶν. 375

ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφήμησαν Ἀχαιοὶ
αἰδεῖσθαι δ' ἱερεῖα καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα·
ἀλλ' οὐκ Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι ἦνδανε θυμῷ,
ἀλλὰ κακῶς ἀφίει, κρατερόν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλεν.
χωόμενος δ' ὁ γέρον πάλιν ὦχετο· τοιοῦ δ' Ἀπόλλων 380

εὐξαμένου ἤκουσεν, ἐπεὶ μάλα οἱ φίλος ἦεν,
ἦκε δ' ἐπ' Ἀργείοισι κακὸν βέλος· οἱ δὲ νυ λαοὶ
θυῆσκον ἐπασσύτεροι, τὰ δ' ἐπῶχετο κῆλα θεοῖο
πάντη ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν. ἄμμι δὲ μάντις
εὖ εἰδὼς ἀγόρευε θεοπροπίας ἑκάτοιο. 385

αὐτίκ' ἐγὼ πρῶτος κελόμην θεὸν ἰλάσκεσθαι·
Ἀτρεΐωνα δ' ἔπειτα χόλος λάβεν, αἴψα δ' ἀναστὰς
ἠπέιλησεν μῦθον, ὃ δὴ τετελεσμένος ἐστίν.
τὴν μὲν γὰρ σὺν νηὶ θοῇ ἐλίκωπες Ἀχαιοὶ
ἐς Χρυσήν πέμπουσιν, ἄγουσι δὲ δῶρα ἄνακτι· 390
τὴν δὲ νέον κλισίῃθεν ἔβαν κήρονες ἄγοντες
κούρην Βρισηῆος, τὴν μοι δόσαν υἴες Ἀχαιῶν.

ἀλλὰ σύ, εἰ δύνασαι γε, περίσχεο παιδὸς ἔηρος·
 ἔλθοῦσ' Οὐλυμπόνδε Δία λίσαι, εἴ ποτε δὴ τι
 ἢ ἔπει ὠνησας κραδίην Διὸς ἦε καὶ ἔργω. 395

πολλάκι γάρ σεο πατρός ἐνὶ μεγάροισιν ἄκουσα
 εὐχομένης, ὄτ' ἔφησθα κελαινεφεί Κρονίωσι
 οἴῃ ἐν ἀθανάτοισιν ἀεικέα λοιγὸν ἀμῦναι,
 ὄπποτε μιν ξυνδῆσαι Ὀλύμπιοι ἤθελον ἄλλοι,
 Ἥρη τ' ἠδὲ Ποσειδάων καὶ Παλλὰς Ἀθήνη. 400

ἀλλὰ σύ τὸν γ' ἔλθοῦσα, θεά, ὑπελύσαιο δεσμῶν,
 ὧχ' ἑκατόγχειρον καλέσασ' ἐς μακρὸν Ὀλυμπον,
 ὃν Βριάρεων καλέουσι θεοί, ἄνδρες δέ τε πάντες
 Αἰγαίων· ὁ γὰρ αὐτε βίῃ οὗ πατρός ἀμείνων·
 ὅς ῥα παρὰ Κρονίωσι καθέζετο κύδει γαίων. 405

τὸν καὶ ὑπέδεισαν μάκαρες θεοὶ οὐδέ τ' ἔδησαν.
 τῶν νῦν μιν μνήσασα παρέξεο καὶ λαβὲ γούνων,
 αἶ κέν πως ἐθέλησιν ἐπὶ Τρώεσσιν ἀρῆξαι,
 τοὺς δὲ κατὰ πρύμνας τε καὶ ἄμφ' ἄλα ἔλσαι Ἀχαιοὺς
 κτεινομένους, ἵνα πάντες ἐπαύρωνται βασιλῆος, 410
 γυνῶ δὲ καὶ Ἀτρεΐδης εὐρὸν κρείων Ἀγαμέμνων
 ἦν ἄτην, ὃ τ' ἄριστον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτισεν. “

τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Θέτις κατὰ δάκρυ χέουσα·
 „ὦ μοι, τέκνον ἐμόν, τί νύ σ' ἔτρεφον αἰνὰ τεκοῦσα;
 αἰθ' ὄφελος παρὰ νηυσὶν ἀδάκρυτος καὶ ἀπήμων 415
 ἦσθαι, ἐπεὶ νύ τοι αἶσα μίνυνθά περ, οὐ τι μάλα δῆν·
 νῦν δ' ἅμα τ' ὠκύμορος καὶ οἰζυρὸς περὶ πάντων
 ἔπλεο· τῶ σε κακῇ αἶσῃ τέκον ἐν μεγάροισιν.
 τοῦτο δέ τοι ἐρέουσα ἔπος Διὶ τερπικεραύνῳ
 εἶμ' αὐτῇ πρὸς Ὀλυμπον ἀγάννιφον, αἶ κε πίθηται. 420
 ἀλλὰ σύ μὲν νῦν νηυσὶ παρήμενος ὠκυπόροισιν
 μήνι' Ἀχαιοῖσιν, πολέμου δ' ἀποπαύεο πάμπαν·
 Ζεὺς γὰρ ἐς Ὠκεανὸν μετ' ἀμύμονας Αἰθιοπῆας

χθιζὸς ἔβη κατὰ δαίτα, θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἔποντο·
 δωδεκάτῃ δέ τοι αὐτίς ἐλεύσεται Οὐλυμπόνδε, 425
 καὶ τότε ἔπειτά τοι εἶμι Διὸς ποτὶ χαλκοβατῆς δῶ,
 καὶ μιν γουνάσομαι, καὶ μιν πείσεσθαι οἶω.“

ὣς ἄρα φωνήσασ' ἀπεβήσето, τὸν δὲ λίπ' αὐτοῦ
 χαώμενον κατὰ θυμὸν ἐυζώνοιο γυναικός,
 τὴν ῥα βίη ἀέκοντος ἀπηύρων. αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς 430
 ἐς Χρῦσῃν ἴκανευ ἄγων ἱερὴν ἑκατόμβην.

οἱ δ' ὅτε δὴ λιμένος πολυβενθέος ἐντὸς ἴκοντο,
 ἰστία μὲν στείλαντο, θέσαν δ' ἐν νηὶ μελαίνῃ,
 ἰστὸν δ' ἰστοδόκῃ πέλασαν προτόνοισιν ὑφέντες
 καρπαλίμως, τὴν δ' εἰς ὄρμον προέρεσσαν ἐρετμοῖς. 435

ἐκ δ' εὐνάς ἔβαλον, κατὰ δὲ πρυμνήσι' ἔδησαν·
 ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βαῖνον ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης,
 ἐκ δ' ἑκατόμβην βῆσαν ἐκηβόλῳ Ἀπόλλωνι·
 ἐκ δὲ Χρυσῆις νηὸς βῆ ποντοπόροιο.

τὴν μὲν ἔπειτ' ἐπὶ βωμὸν ἄγων πολύμητις Ὀδυσσεὺς 440
 πατρὶ φίλῳ ἐν χερσὶ τίθει, καὶ μιν προσέειπεν·
 „ὦ Χρῦση, πρό μ' ἔπεμψεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 παῖδά τε σοὶ ἀγέμεν Φοῖβῳ θ' ἱερὴν ἑκατόμβην
 ῥέξαι ὑπὲρ Δαναῶν, ὄφρ' ἱλασόμεσθα ἄνακτα,
 ὃς νῦν Ἀργείοισι πολύστονα κήδε' ἐφῆκεν.“ 445

ὣς εἰπὼν ἐν χερσὶ τίθει, ὃ δὲ δέξατο χαίρων
 παῖδα φίλην. τοὶ δ' ὦκα θεῶ ἱερὴν ἑκατόμβην
 ἐξελίξῃς ἔστησαν ἐύδητον περὶ βωμόν,
 χερνύψαντο δ' ἔπειτα καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο.
 τοῖσιν δὲ Χρῦσης μεγάλ' εὐχετο χειῖρας ἀνασχῶν· 450
 „κλυθὶ μευ, ἀργυρότοξ', ὃς Χρῦσῃν ἀμφιβέβηκας
 Κίλλαν τε ζαθέην Τενέδοιό τε ἴφι ἀνάσσεις·
 ἡμὲν δὴ ποτ' ἐμεῦ πάρος ἔκλυες εὐξαμένοιο,
 τίμησας μὲν ἐμέ, μέγα δ' ἵψαο λαὸν Ἀχαιῶν·

ἦδ' ἔτι καὶ νῦν μοι τόδ' ἐπικρήνηρον ἐέλδωρ· 455
ἦδη νῦν Δαναοῖσιν ἀεικέα λοιγὸν ἄμυνον.“

ὣς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων.
αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' εὔξαντο καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο,
ἀνέρουσαν μὲν πρῶτα καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν,
μηρούς τ' ἐξέταμον κατὰ τε κνίσῃ ἐκάλυψαν 460
δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὤμοθέτησαν.
καῖε δ' ἐπὶ σχίξις ὁ γέρον, ἐπὶ δ' αἰθοπα οἶνον
λεῖβε· νέοι δὲ παρ' αὐτὸν ἔχον πεμπώβολα χερσίν.
αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρα κἀη καὶ σπλάγγνα πάσαντο,
μίστυλλον τ' ἄρα τᾶλλα καὶ ἄμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν, 465
ὤπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα.
αὐτὰρ ἐπεὶ πᾶσαντο πόνου τετύκοντό τε δαῖτα,
δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἰσῆς.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
κοῦροι μὲν κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο, 470
νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσιν,
οἱ δὲ πανημέριοι μολπῇ θεὸν ἰλάσκοντο,
καλὸν ἀεῖδοντες παιήονα, κοῦροι Ἀχαιῶν,
μέλποντες ἐκάεργον· ὁ δὲ φρένα τέρπετ' ἀκούων.
ἦμος δ' ἠέλιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν, 475
δῆ τότε κοιμήσαντο παρὰ πρυμνήσια νηὸς.
ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
καὶ τότε ἔπειτ' ἀνάγοντο μετὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν·
τοῖσιν δ' ἔκμενον οὔρον ἴει ἐκάεργος Ἀπόλλων.
οἱ δ' ἰστὸν στήσαντ' ἀνά θ' ἰστία λευκὰ πέτασσαν· 480
ἐν δ' ἄνεμος προῆσεν μέσον ἰστιόν, ἀμφὶ δὲ κῦμα
στεῖρη πορφύρεον μεγάλ' ἔαχε νηὸς λούσης·
ἦ δ' ἔθειεν κατὰ κῦμα διαπρήσσοῦσα κέλευθον.
αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἴκοντο κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν,
νῆα μὲν οἷ γε μέλαιναν ἐπ' ἠπείροιο ἔρουσαν 485

ὑποῦ ἐπὶ ψαμάθοις, ὑπὸ δ' ἔρματα μακρὰ τάνυσσαν,
αὐτοὶ δ' ἐσκίδναντο κατὰ κλισίας τε νέας τε.

αὐτὰρ ὁ μήνιε νηυσὶ παρήμενος ὠκυπόροισιν
διογενῆς Πηλῆος υἱός, πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
οὔτε ποτ' εἰς ἀγορῆν πωλέσκετο κυδιάνειραν 490
οὔτε ποτ' ἐς πόλεμον, ἀλλὰ φθινύθεσκε φίλον κῆρ
αὔθι μένων, ποθέεσκε δ' ἀντήν τε πτόλεμόν τε.

ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐκ τοιοῦτο θυωδεκάτη γένετ' ἠώς,
καὶ τότε δὴ πρὸς Ὀλυμπον ἴσαν θεοὶ αἰὲν ἔοντες 494
πάντες ἅμα, Ζεὺς δ' ἤρχε. Θέτις δ' οὐ λήθει' ἐφειμέων
παιδὸς ἐοῦ, ἀλλ' ἦ γ' ἀνεδύσετο κῦμα θαλάσσης,
ἠερίη δ' ἀνέβη μέγαν οὐρανὸν Οὐλύμπόν τε.
εὔρεν δ' εὐρύοπα Κρονίδην ἄτερ ἤμενον ἄλλων
ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδειράδος Οὐλύμπιοι.

καὶ ῥα πάροισ' αὐτοῖο καθέζετο καὶ λάβε γούνων 500
σκαίῃ, δεξιτερῇ δ' ἄρ' ὑπ' ἀνθερεῶνος ἐλοῦσα
λισσομένη προσέειπε Δία Κρονίωνα ἄνακτα·

„Ζεῦ πάτερ, εἴ ποτε δὴ σε μετ' ἀθανάτοισιν ὕνησα
ἠ ἔπει ἠ ἔργω, τόδε μοι κρήνην ἐέλδωρ·
τίμησόν μοι υἱόν, ὃς ὠκυμορώτατος ἄλλων 505
ἔπλετ'· ἀτὰρ μιν νῦν γε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
ἠτίμησεν· ἐλὼν γὰρ ἔχει γέρας, αὐτὸς ἀπούρας.
ἀλλὰ σὺ πέρ μιν τίσον, Ὀλύμπιε μητίετα Ζεῦ·
τόφρα δ' ἐπὶ Τρώεσσι τίθει κράτος, ὄφρ' ἂν Ἀχαιοὶ
υἱὸν ἐμὸν τίσωσιν ὀφέλλωσίν τέ ἐ τιμῇ.“ 510

ὣς φάτο· τὴν δ' οὐ τι προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς,
ἀλλ' ἀκέων δὴν ἦστο. Θέτις δ' ὡς ἠψατο γούνων,
ὣς ἔχετ' ἐμπεφυσιᾶ, καὶ εἶρετο δεῦτερον αὐτίς·
„νημερτὲς μὲν δὴ μοι ὑπόσχεο καὶ κατάνευσον,
ἠ ἀπόειπ', ἐπεὶ οὐ τοι ἔπι δέος, ὄφρ' ἐν εἰδῶ, 515
ὄσσον ἐγὼ μετὰ πᾶσιν ἀτιμοτάτῃ θεὸς εἰμι.“

τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 „ἦ δὴ λοίγρια ἔργ', ὅτε μ' ἐχθοδοπήσαι ἐφήσεις
 Ἥρη, ὅτ' ἄν μ' ἐρέθῃσιν ὄνειδείοις ἐπέεσσιν.
 ἦ δὲ καὶ αὐτως μ' αἰὲν ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν 520
 νεικεῖ, καὶ τέ μέ φησι μάχη Τρώεσσιν ἀρήγειν.
 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν αὖτις ἀπόστιχε, μή τι νοήσῃ
 Ἥρη· ἐμοὶ δέ κε ταῦτα μελήσεται, ὄφρα τελέσσω.
 εἰ δ' ἄγε τοι κεφαλῇ κατανεύσομαι, ὄφρα πεποίθῃς·
 τοῦτο γὰρ ἐξ ἐμέθεν γε μετ' ἀθανάτοισι μέγιστον 525
 τέκμων· οὐ γὰρ ἐμὸν παλινάγρετον οὐδ' ἀπατηλὸν
 οὐδ' ἀτελεύτητον, ὅτι κεν κεφαλῇ κατανεύσω.“

ἦ καὶ κυανέησιν ἐπ' ὄφρῦσι νεῦσε Κρονίων·
 ἀμβρόσια δ' ἄρα χαῖται ἐπερρώσαντο ἄνακτος
 κρατὸς ἀπ' ἀθανάτοιο, μέγαν δ' ἐλέλιξεν Ὀλύμπου. 530
 τῷ γ' ὥς βουλευσάντε διέτμαγεν· ἦ μὲν ἔπειτα
 εἰς ἄλλα ἄλτο βαθεῖαν ἀπ' αἰγλήεντος Ὀλύμπου,
 Ζεὺς δὲ ἔδον πρὸς δῶμα. θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἀνέστην
 ἐξ ἐδέων, σφοῦ πατρὸς ἐναντίον· οὐδέ τις ἔτλη
 μεῖναι ἐπερχόμενον, ἀλλ' ἀντίοι ἔσταν ἅπαντες. 535
 ὥς δ' ὁ μὲν ἔνθα καθέζετ' ἐπὶ θρόνου· οὐδέ μιν Ἥρη
 ἠγνοίησεν ἰδοῦσ', ὅτι οἱ συμφράσσατο βουλὰς
 ἀργυρόπεζα Θέτις, θυγάτηρ ἁλίοιο γέροντος.
 αὐτίκα κερτομίοισι Δία Κρονίωνα προσηύδα· 539
 „τίς δὴ αὖ τοι, δολομῆτα, θεῶν συμφράσσατο βουλὰς;
 αἰεὶ τοι φίλον ἐστὶν ἐμεῦ ἀπονόσφιν ἐόντα
 κρυπτάδια φρονέοντα δικαζέμεν· οὐδέ τί πώ μοι
 πρόφρων τέτληκας εἰπεῖν ἔπος, ὅτι νοήσῃς.“

τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 „Ἥρη, μὴ δὴ πάντας ἐμοὺς ἐπιέλπεο μύθους 545
 εἰδήσειν· χαλεποὶ τοι ἔσονται ἀλόχῳ περ' εἴουση.
 ἀλλ' ὄν μὲν κ' ἐπιεικὲς ἀκουέμεν, οὐ τις ἔπειτα

οὔτε θεῶν πρότερος τόν γ' εἴσεται οὔτ' ἀνθρώπων·
 ὄν δέ κ' ἐγὼν ἀπάνευθε θεῶν ἐθέλωμι νοῆσαι,
 μή τι σὺ ταῦτα ἕκαστα διεῖρεο μηδὲ μετάλλα.“ 550

τὸν δ' ἠμείβεται ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη·
 „αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες.
 καὶ λίην σε πάρος γ' οὔτ' εἶρομαι οὔτε μεταλλῶ,
 ἀλλὰ μάλ' εὐκηλος τὰ φράζεαι, ἄσσο' ἐθέλησθα·
 νῦν δ' αἰνῶς δεῖδοικα κατὰ φρένα, μή σε παρεῖπη 555
 ἀργυρόπεζα Θέτις, θυγάτηρ ἀλίοιο γέροντος·
 ἤερήν γάρ σοί γε παρέζετο καὶ λάβε γούνων·
 τῇ σ' ὀίω κατανεῦσαι ἐτήτυμον, ὡς Ἀχιλλῆα
 τιμήσεις, ὀλέσεις δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.“

τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 „δαιμονίη, αἰεὶ μὲν ὀίεαι, οὐδέ σε λήθω, 561
 προῆξαι δ' ἔμπης οὐ τι δυνήσεται, ἀλλ' ἀπὸ θυμοῦ
 μᾶλλον ἐμοὶ ἔσειαι· τὸ δέ τοι καὶ ῥίγιον ἔσται.
 εἰ δ' οὔτω τοῦτ' ἐστίν, ἐμοὶ μέλλει φίλον εἶναι.
 ἀλλ' ἀκέουσα κάθησο, ἐμῷ δ' ἐπιπέιθεο μῦθῳ, 565
 μή νύ τοι οὐ χραίσμωσιν, ὅσοι θεοὶ εἰσ' ἐν Ὀλύμπῳ,
 ἄσσον ἰόνθ', ὅτε κέν τοι ἀάπτους χεῖρας ἐφείω.“

ὣς ἔφατ', ἔδεισεν δὲ βοῶπις πότνια Ἥρη,
 καὶ ῥ' ἀκέουσα καθῆστο, ἐπιγνάμψασα φίλον κῆρ.
 ὦχθησαν δ' ἀνὰ δῶμα Διὸς θεοὶ Οὐρανίωνες· 570
 τοῖσιν δ' Ἥφαιστος κλυτοτέχνης ἦρχ' ἀγορεύειν,
 μητρὶ φίλῃ ἐπὶ ἦρα φέρων, λευκωλένῳ Ἥρη·
 „ἦ δὴ λοίγια ἔργα τάδ' ἔσσειται οὐδ' ἔτ' ἀνεκτά,
 εἰ δὴ σφῶ ἔνεκα θνητῶν ἐριδαίνετον ᾧδε,
 ἐν δὲ θεοῖσι κολῶν ἐλαύνετον· οὐδέ τι δαιτὸς 575
 ἐσθλῆς ἔσσειται ἦδος, ἐπεὶ τὰ χερεῖονα νικᾷ.
 μητρὶ δ' ἐγὼ παράφημι, καὶ αὐτῇ περ νοεούσῃ,
 πατρὶ φίλῳ ἐπὶ ἦρα φέρειν Διί, ὄφρα μὴ αὔτε

νεικείησι πατήρ, σὺν δ' ἡμῖν δαῖτα ταράξῃ.
 εἰ περ γάρ κ' ἐθέλησιν Ὀλύμπιος ἀστεροπητῆς 580
 ἐξ ἐδέων στυφελίξαι· ὁ γὰρ πολὺ φέρετατός ἐστιν.
 ἀλλὰ σὺ τόν γ' ἐπέεσσι καθάπτεσθαι μαλακοῖσιν·
 αὐτίκ' ἔπειθ' Ἴλαος Ὀλύμπιος ἔσβεται ἡμῖν.“

ὣς ἄρ' ἔφη, καὶ ἀναΐξας δέπας ἀμφικύπελλον
 μητρὶ φίλῃ ἐν χειρὶ τίθει, καὶ μιν προσέειπεν· 585
 „τέτλαθι, μῆτερ ἐμή, καὶ ἀνάσχεο κηδομένη περ,
 μή σε φίλῃν περ εὐῦσαν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδωμαι
 θεινομένην· τότε δ' οὐ τι δυνήσομαι ἀχνύμενός περ
 χραισμεῖν· ἀργαλέος γὰρ Ὀλύμπιος ἀντιφέρεσθαι.
 ἦδη γάρ με καὶ ἄλλοτ' ἀλεξέμεναι μεμαῶτα 590
 ῥῖψε ποδὸς τεταγῶν ἀπὸ βηλοῦ θεσπεσίοιο.

πᾶν δ' ἤμαρ φερόμην, ἅμα δ' ἠελίῳ καταδύντι
 κάππεσον ἐν Δήμῳ, ὀλίγος δ' ἔτι θυμὸς ἐνῆεν·
 ἔνθα με Σίντιες ἄνδρες ἄφαρ κομίσαντο πεσόντα.“

ὣς φάτο, μεῖδιησεν δὲ θεά, λευκώλενος Ἥρη, 595
 μεῖδιῆσασα δὲ παιδὸς ἐδέξατο χειρὶ κύπελλον.
 αὐτὰρ ὁ τοῖς ἄλλοισι θεοῖς ἐνδέξια πᾶσιν
 οἴνοχοει γλυκὺ νέκταρ, ἀπὸ κρητῆρος ἀφύσσων.
 ἄσβεστος δ' ἄρ' ἐνῶρτο γέλωσ μακάρεσσι θεοῖσιν,
 ὡς ἴδον Ἥφαιστον διὰ δῶματα ποιπνύοντα. 600

ὣς τότε μὲν πρόπαν ἤμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
 δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἴσης,
 οὐ μὲν φόρμιγγος περικαλλέος, ἦν ἔχ' Ἀπόλλων,
 Μουσάων θ', αἱ ἄειδον ἀμειβόμεναι ὀπι καλῆ.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατέδν λαμπρὸν φάος ἠελίοιο, 605
 οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν οἰκόνδε ἕκαστος,
 ἦχι ἐκάστῳ δῶμα περικλυτὸς ἀμφιγυῆεις
 Ἥφαιστος ποίησεν ἰδυίησι πρᾶπίδεσιν,
 Ζεὺς δὲ πρὸς ὃν λέχος ἦι Ὀλύμπιος ἀστεροπητῆς,

ἔνθα πάρος κοιμᾶθ' ὅτε μιν γλυκὺς ὕπνος ἰκάνοι· 610
 ἔνθα καθεῦδ' ἀναβάς, παρὰ δὲ χρουσόθρονος Ἥρη.

ΙΛΙΑΔΟΣ Β.

ὄνειρος. διάπειρα. Βοιώτεια ἢ κατάλογος
 ν ε ῶ ν.

ἄλλοι μὲν ῥα θεοὶ τε καὶ ἀνέρες ἵπποκορυσταὶ
 εὔδον παννύχιοι, Δία δ' οὐκ ἔχε νήδυμος ὕπνος,
 ἀλλ' ὃ γε μερμήριζε κατὰ φρένα, ὡς Ἀχιλλῆα
 τιμήσῃ, ὀλέσῃ δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
 ἦδε δέ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνεται βουλή, 5
 πέμψαι ἐπ' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι οὔλον ὄνειρον·
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „βάσκ' ἴθι, οὔλε ὄνειρε, θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν·
 ἐλθὼν ἐς κλισίην Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο
 πάντα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορευέμεν, ὡς ἐπιτέλλω. 10
 θωροῖξαι ἔ κέλευε κάρη κομόωντας Ἀχαιοὺς
 πανσυδίῃ· νῦν γάρ κεν ἔλοι πόλιν εὐρυάγυιαν
 Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ' ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
 ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἅπαντας
 Ἥρη λισσομένη, Τρώεσσι δὲ κήδε' ἐφήπται.“ 15
 ὣς φάτο, βῆ δ' ἄρ' ὄνειρος, ἐπεὶ τὸν μῦθον ἄκουσεν·
 καρπαλίμως δ' ἴκανε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
 βῆ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα· τὸν δὲ κίχανεν
 εὔδοντ' ἐν κλισίῃ, περὶ δ' ἀμβρόσιος κέχυθ' ὕπνος.
 στή δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς Νηληϊῶ υἱὶ ἑοικῶς 20
 Νέστορι, τὸν ῥα μάλιστα γερόντων τί' Ἀγαμέμνων·

τῷ μιν εἰσιάμενος προσεφώνεε θεῖος ὄνειρος·
 „εὐδεις, Ἀτρεός υἱὲ δαΐφρονος ἵπποδάμοιο·
 οὐ γρή παννύχιον εὐδεν βουληφόρον ἄνδρα,
 ᾧ λαοὶ τ' ἐπιτετράφαται καὶ τόσσα μέμηλεν. 25
 νῦν δ' ἐμέθεν ξύνες ᾧκα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι.
 ὅς σευ ἄνευθεν ἔων μέγα κήδετα ἠδ' ἐλεαίρει.
 θωρηξάει σ' ἐκέλευσε κάρη κομόωντας Ἀχαιοὺς
 πανσυδίη· νῦν γάρ κεν ἔλοις πόλιν εὐρυάγυιαν
 Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ' ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες 30
 ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἅπαντας
 Ἥρη λισσομένη, Τρώεσσι δὲ κήδε' ἐφῆπται
 ἐκ Διός. ἀλλὰ σὺ σῆσιν ἔχε φρεσί, μηδέ σε λήθη
 αἰρείτω, εὖτ' ἂν σε μελίφρων ὕπνος ἀνήη.“

ὣς ἄρα φωνήσας ἀπεβήσεται, τὸν δὲ λίπ' αὐτοῦ 35
 τὰ φρονέοντ' ἀνὰ θυμόν, ἃ ῥ' οὐ τελέεσθαι ἔμελλον.
 φῆ γὰρ ὅ γ' αἰρήσειν Πριάμου πόλιν ἡματι κείνῳ,
 νήπιος, οὐδὲ τὰ ἦδη, ἃ ῥα Ζεὺς μῆδετο ἔργα·
 θήσειν γὰρ ἔτ' ἔμελλεν ἐπ' ἄλγεά τε στοναχάς τε
 Τρωσί τε καὶ Δαναοῖσι διὰ κρατερὰς ὕσμίνης. 40
 ἔγρευτο δ' ἐξ ὕπνου, θεΐη δέ μιν ἀμφέχυτ' ὀμφή.
 ἔξετο δ' ὀρθωθείς, μαλακὸν δ' ἔνδυνε χιτῶνα
 καλὸν νηγάτεον, περὶ δὲ μέγα βάλλετο φᾶρος·
 ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον· 45
 εἴλετο δὲ σκῆπτρον πατρώιον, ἄφθιτον αἰεὶ·
 σὺν τῷ ἔβη κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτῶνων.

Ἦως μὲν ῥα θεὰ προσεβήσεται μακρὸν Ὀλυμπον
 Ζηνὶ φώως ἐρέουσα καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν·
 αὐτὰρ ὁ κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσεν 50
 κηρύσσειν ἀγορήνδε κάρη κομόωντας Ἀχαιοὺς·
 οἳ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ᾧκα.

βουλήν δὲ πρῶτον μεγαθύμων ἴξε γερόντων
 Νεστορέῃ παρὰ νηὶ Πυλοιγενέος βασιλῆος.
 τοὺς ὃ γε συγκαλέσας πυκινὴν ἠρτύνυετο βουλήν· 55
 „κλῦτε, φίλοι· θεῖός μοι ἐνύπνιον ἤλθεν ὄνειρος
 ἀμβροσίην διὰ νύκτα, μάλιστα δὲ Νέστορι δίῳ
 εἶδός τε μέγεθός τε φνὴν τ' ἄγχιστα ἐφώνει.
 στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καί με πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 'εὐδεις, Ἀτρεὺς νῆε δαΐφρονος ἱπποδάμοιο· 60
 οὐ γὰρ παννύχιον εὐδειν βουλευφόρον ἄνδρα,
 ᾧ λαοὶ τ' ἐπιτετράφαται καὶ τόσσα μέμηλεν.
 νῦν δ' ἐμέθεν ξύνες ᾧκα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι,
 ὅς σε ἀνευθεὺς ἐὼν μέγα κήδεταί ἡδ' ἐλεαίρει·
 θωροῆξαι σ' ἐκέλευσε κάρη κομόωντας Ἀχαιοὺς 65
 πανσυδίῃ· νῦν γὰρ κεν ἔλοις πόλιν εὐρουάγνιαν
 Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ' ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
 ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἅπαντας
 Ἥρη λισσομένη, Τρώεσσι δὲ κήδε' ἐφῆπται
 ἐκ Διός. ἀλλὰ σὺ σῆσιν ἔχε φρεσίν· ὣς ὁ μὲν εἰπὼν 70
 ᾗχετ' ἀποπτάμενος, ἐμὲ δὲ γλυκὺς ὕπνος ἀνήκεν.
 ἀλλ' ἄγετ', αἰ' κέν πως θωροήξομεν νῆας Ἀχαιῶν.
 πρῶτα δ' ἐγὼν ἔπεσιν πειρήσομαι, ἢ θέμις ἐστίν,
 καὶ φεύγειν σὺν νηυσὶ πολυκλήισι κελεύσω·
 ὑμεῖς δ' ἄλλοθεν ἄλλος ἐρητύειν ἐπέεσσιν.“ 75
 ἦ τοι ὃ γ' ὣς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔξετο, τοῖσι δ' ἀνέστη
 Νέστωρ, ὅς ῥα Πύλοιο ἀναξ ἦν ἡμαθόεντος·
 ὃ σφιν ἐν φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 „ᾧ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες,
 εἰ μὲν τις τὸν ὄνειρον Ἀχαιῶν ἄλλος ἐνίσπεν, 80
 ψευδός κεν φαίμεν καὶ νοσφιζοίμεθα μᾶλλον·
 νῦν δ' ἴδεν, ὅς μὲγ' ἄριστος Ἀχαιῶν εὐχεται εἶναι.
 ἀλλ' ἄγετ', αἰ' κέν πως θωροήξομεν νῆας Ἀχαιῶν.“

ὣς ἄρα φωνήσας βουλῆς ἐξ ἤρχε νέεσθαι,
 οἱ δ' ἐπανεύστησαν πείθοντό τε ποιμένι λαῶν 85
 σκηπτοῦχοι βασιλῆες. ἐπεσσεύοντο δὲ λαοί.
 ἦν τε ἔθνεα εἴσι μελισσάων ἀδινάων,
 πέτρης ἐκ γλαφυρῆς αἰεὶ νέον ἐρχομενάων·
 βοτρυδὸν δὲ πέτονται ἐπ' ἀνθεσιν εἰαρινοῖσιν·
 αἱ μὲν τ' ἐνθα ἄλις πεποτήγεται, αἱ δὲ τε ἐνθα· 90
 ὣς τῶν ἔθνεα πολλὰ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων
 ἠμόνος προπάροιθε βαθείης ἐστιχόωντο
 ἰλαδὸν εἰς ἀγορήν· μετὰ δὲ σφισιν ὄσσα δεδήγειν
 ὀτρύνουσ' ἰέναι, Διὸς ἄγγελος· οἱ δ' ἀγέροντο.
 τετρήχει δ' ἀγορή, ὑπὸ δὲ στεναχίζετο γαῖα 95
 λαῶν ἰζόντων, ὄμαδος δ' ἦν. ἐννεά δέ σφεας
 κήρυκες βοόωντες ἐρήτυον, εἰ ποτ' ἀντῆς
 σχοῖατ', ἀκούσειαν δὲ διοτρεφέων βασιλῆων.
 σπουδῆ δ' ἔξετο λαός, ἐρήτυθεν δὲ καθ' ἔδρας
 παυσάμενοι κλαγγῆς. ἀνὰ δὲ κρείων Ἀγαμέμνων 100
 ἔστη σκῆπτρον ἔχων· τὸ μὲν Ἥφαιστος κάμε τεύχων.
 Ἥφαιστος μὲν δῶκε Διὶ Κρονίῳ ἀνακτι,
 αὐτὰρ ἄρα Ζεὺς δῶκε διακτόρῳ ἀργεῖφόντη·
 Ἐρμείας δὲ ἀναξ δῶκεν Πέλοπι πληξίππῳ,
 αὐτὰρ ὁ αὐτε Πέλοψ δῶκ' Ἀτρεί ποιμένι λαῶν· 105
 Ἀτρεὺς δὲ θυήσκων ἔλιπεν πολύαρον Θυέστη,
 αὐτὰρ ὁ αὐτε Θυέστ' Ἀγαμέμνονι λείπε φορῆναι,
 πολλῆσιν νήσοισι καὶ Ἄργεϊ παντὶ ἀνάσσειν.
 τῷ δ' ὅ γ' ἐρείσάμενος ἔπε' Ἀργείοισι μετήυδα·
 „ὦ φίλοι ἦρωες Δαναοί, θεράποντες Ἄρηος, 110
 Ζεὺς με μέγα Κρονίδης ἄτη ἐνέδησε βαρείη,
 σχέτλιος, ὃς πρὶν μὲν μοι ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν
 Ἴλιον ἐκπέρσαντ' ἐντείχεον ἀπονέεσθαι,
 νῦν δὲ κακὴν ἀπάτην βουλευσατο, καὶ με κελεύει

δυσκλέα Ἄργος ἰκέσθαι, ἐπεὶ πολλὴν ὤλεσα λαόν. 115
 [οὕτω που Διὶ μέλλει ὑπερμενεὶ φίλον εἶναι,
 ὅς δὴ πολλῶν πολιῶν κατέλυσε κάρηνα
 ἦδ' ἔτι καὶ λύσει· τοῦ γὰρ κράτος ἔστι μέγιστον.]
 αἰσχρὸν γὰρ τόδε γ' ἔστι καὶ ἔσσομένοισι πυθέσθαι,
 μὰψ οὕτω τοιόνδε τοςόνδε τε λαὸν Ἀχαιῶν 120
 ἄπρηκτον πόλεμον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι
 ἀνδράσι παυροτέροισι, τέλος δ' οὐ πῶ τι πέφανται.
 εἴ περ γὰρ κ' ἐθέλοιμεν Ἀχαιοὶ τε Τρῶές τε,
 ὄρκια πιστὰ ταμόντες, ἀριθμηθήμεναί ἄμφω,
 Τρῶες μὲν λέξασθαι, ἐφέστιοι ὅσοι ἔασιν, 125
 ἡμεῖς δ' ἐς δεκάδας διακοσμηθεῖμεν Ἀχαιοί,
 Τρώων δ' ἄνδρα ἕκαστοι ἐλοίμεθα οἴνοχοεῦειν,
 πολλαὶ κεν δεκάδες δευοίατο οἴνοχόοιο.
 τόσσον ἐγὼ φημι πλέας ἔμμεναι υἷας Ἀχαιῶν
 Τρώων, οἳ ναίουσι κατὰ πτόλιν· ἀλλ' ἐπίκουροι 130
 πολλέων ἐκ πολιῶν ἐγγέσπαλοι ἄνδρες ἔνεισιν,
 οἳ με μέγα πλάξουσι καὶ οὐκ εἰῶσ' ἐθέλοντα
 Ἴλιον ἐκπέρσαι, ἐν ναϊόμενον πτολίεθρον.
 ἔννεα δὴ βεβάασι Διὸς μεγάλου ἐνιαυτοί,
 καὶ δὴ δοῦρα σέσηπε νεῶν καὶ σπάρτα λέλυνται· 135
 αἱ δέ που ἡμέτεραί τ' ἄλοχοι καὶ νήπια τέκνα
 εἶατ' ἐνὶ μεγάροις ποτιδέγμεναι· ἄμμι δὲ ἔργον
 αὐτῶς ἀκράαντον, οὐ εἴνεκα δεῦρ' ἰκόμεσθα.
 ἀλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼ εἴπω, πειθώμεθα πάντες·
 φεύγωμεν σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν· 140
 οὐ γὰρ ἔτι Τροίην αἰρήσομεν εὐρυάγνιαν.
 ὣς φάτο, τοῖσι δὲ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι βρῖνεν
 πᾶσι μετὰ πληθύν, ὅσοι οὐ βουλήσ ἐπάκουσαν.
 κινήθη δ' ἄγορῃ φῆ κύματα μακρὰ θαλάσσης,
 πόντου Ἰκαρίοιο· τὰ μὲν τ' Εὐρὸς τε Νότος τε 145

ὄρορ' ἐπαΐξας πατρὸς Διὸς ἐκ νεφελῶν.
 ὡς δ' ὅτε κινήσῃ Ζέφυρος βαθὺν λήιον ἐλθὼν,
 λάβρος ἐπαιγίζων, ἐπὶ τ' ἡμῦνι ἀσταχύεσσιν,
 ὥς τῶν πᾶσ' ἀγορῇ κινήθη, τοὶ δ' ἀλαλητῶ
 νῆας ἔπ' ἐσσεύοντο, ποδῶν δ' ὑπένερχτε κονίη 150
 ἴστατ' ἀειρομένη. τοὶ δ' ἀλλήλοισι κέλευον
 ἄπτεσθαι νηῶν ἢδ' ἐλκόμεν εἰς ἄλα δῖαν,
 οὐρούς τ' ἐξεκάθειρον· ἀυτῇ δ' οὐρανὸν ἴκεν
 οἴκαδε ἰεμένων· ὑπὸ δ' ἦρεον ἔρματα νηῶν.

ἔνθα κεν Ἀργείοισιν ὑπέρορα νόστος ἐτύχθη, 155
 εἰ μὴ Ἀθηναίην Ἥρη πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 „ὦ πόποι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, ἀτρυτώνη.
 οὔτω δὴ οἰκόνδε, φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
 Ἀργεῖοι φεύξονται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης;
 κὰδ δέ κεν εὐχολὴν Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ λίποιεν 160
 Ἀργεῖην Ἐλένην, ἧς εἵνεκα πολλοὶ Ἀχαιῶν
 ἐν Τροίῃ ἀπόλουτο, φίλης ἀπὸ πατρίδος αἴης.
 ἀλλ' ἴθι νῦν κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
 σοῖς ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρήτυε φῶτα ἕκαστου,
 μηδὲ ἕα νῆας ἄλαδ' ἐλκόμεν ἀμφιελίσσας.“ 165

ὥς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε θεά, γλανκῶπις Ἀθήνη·
 βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρῆνων αἴξασα,
 καρπαλίμως δ' ἴκανε θεὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
 εὗρεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον
 ἐστεῶτ'· οὐδ' ὅ γε νηὸς εὐσσέλμοιο μελαίνης 170
 ἄπτειτ', ἐπεὶ μιν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἴκανε.
 ἀγχοῦ δ' ἴσταμένη προσέφη γλανκῶπις Ἀθήνη·
 „διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 οὔτω δὴ οἰκόνδε, φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
 φεύξεσθ' ἐν νήεσσι πολυκλήισι πεσόντες; 175
 κὰδ δέ κεν εὐχολὴν Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ λίποιτε

Ἄργείην Ἑλένην, ἧς εἵνεκα πολλοὶ Ἀχαιῶν
 ἐν Τροίῃ ἀπόλοντο, φίλης ἀπὸ πατρίδος αἵης.
 ἀλλ' ἴθι νῦν κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν, μηδέ τ' ἐρώει,
 σοῖς δ' ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρήτυε φῶτα ἕκαστον, 180
 μηδὲ ἕα νῆας ἄλαδ' ἐλκόμεν ἀμφιελίσσας.“

ὣς φάθ', ὁ δὲ ξυνέηκε θεᾶς ὅπα φωνησάσης,
 βῆ δὲ θέειν, ἀπὸ δὲ χλαῖναν βάλε· τὴν δὲ κόμισσεν
 κῆρυξ Εὐρουβάτης Ἰθακῆσιος, ὅς οἱ ὀπήδει.
 αὐτὸς δ' Ἀτρεΐδεω Ἀγαμέμνονος ἀντίος ἐλθὼν 185
 δέξατό οἱ σκῆπτρον πατρώιον, ἄφθιτον αἰεὶ·
 σὺν τῷ ἔβη κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.

ὅν τινα μὲν βασιλῆα καὶ ἔξοχον ἄνδρα κιχέη,
 τὸν δ' ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρητύσασκε παραστάς·
 „δαιμόνι', οὐ σε ἔοικε κακὸν ὥς δειδίσσεσθαι, 190
 ἀλλ' αὐτὸς τε κάθησο καὶ ἄλλους ἴδρουε λαούς.
 οὐ γάρ πω σάφα οἶσθ', οἷος νόος Ἀτρεΐωνος·
 νῦν μὲν πειρᾶται, τάχα δ' ἴψεται νῆας Ἀχαιῶν.
 ἐν βουλῇ δ' οὐ πάντες ἀκούσαμεν, οἷον ἔειπεν.
 μή τι χολωσάμενος ὄξῃ κακὸν νῆας Ἀχαιῶν. 195
 θυμὸς δὲ μέγας ἐστὶ διοτρεφέος βασιλῆος,
 τιμὴ δ' ἐκ Διὸς ἐστὶ, φιλεῖ δέ ἐ μητίετα Ζεὺς.“

ὅν δ' αὖ δῆμον ἄνδρα ἴδοι βοόωντά τ' ἐφεύροι,
 τὸν σκῆπτρῳ ἐλάσασκεν ὁμοκλήσασκέ τε μῦθῳ·
 „δαιμόνι', ἀτρέμας ἦσο καὶ ἄλλων μῦθον ἄκουε, 200
 οἷ σέο φέρετοί εἰσι, σὺ δ' ἀπτόλεμος καὶ ἀναλκις,
 οὔτε ποτ' ἐν πολέμῳ ἐναρίθμιος οὔτ' ἐνὶ βουλῇ.
 οὐ μὲν πως πάντες βασιλεύσομεν ἐνθάδ' Ἀχαιοί.
 οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη· εἷς κοίρανος ἔστω,
 εἷς βασιλεύς, ᾧ ἔδωκε Κρόνου πάϊς ἀγκυλομήτεω 205
 [σκῆπτρόν τ' ἠδὲ θέμιστας, ἵνα σφίσι βασιλεύῃ].“

ὣς ὁ γε κοιρανέων δίεπε στρατόν· οἱ δ' ἀγορήνδε

αὐτίς ἐπεσσεύοντο νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων
 ἤχῃ, ὡς ὅτε κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
 αἰγριαλῶ μεγάλῳ βρέμεται, σμαραγεῖ δέ τε πόντος. 210

ἄλλοι μὲν ῥ' ἔζοντο, ἐρήτυθεν δὲ καθ' ἔδρας,
 Θερσίτης δ' ἔτι μῦνος ἀμετροεπῆς ἐκολῶα,
 ὅς ῥ' ἔπεα φρεσὶν ἦσιν ἄκοσμά τε πολλά τε ἤδη,
 μάψ, ἀτὰρ οὐ κατὰ κόσμον, ἐριζέμεναι βασιλεῦσιν,
 ἀλλ' ὅτι οἱ εἶσαιτο γελοῖον Ἀργείοισιν 215

ἔμμεναι. αἰσχιστος δὲ ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθεν·
 φολκὸς ἔην, χωλὸς δ' ἕτερον πόδα· τῷ δέ οἱ ὤμω
 κυρτώ, ἐπὶ στῆθος συνοχωκότε· αὐτὰρ ὑπερθεν
 φοξὸς ἔην κεφαλήν, ψεδνὴ δ' ἐπενήνοθε λάχνη.
 ἔχθιστος δ' Ἀχιλῆι μάλιστ' ἦν ἠδ' Ὀδυσῆι· 220

τῷ γὰρ νεικέεσκε. τότε αὐτ' Ἀγαμέμνονι δῖω
 ὀξέα κεκληγῶς λέγ' ὀνειδέα· τῷ δ' ἄρ' Ἀχαιοὶ
 ἐκπάγλως κοτέοντο νεμέσσηθέν τ' ἐνὶ θυμῷ.

αὐτὰρ ὁ μακρὰ βοῶν Ἀγαμέμνονα νεικέε μύθῳ·
 „Ἄτρεΐδη, τέο δὴ αὐτ' ἐπιμέμφεαι ἠδὲ χατίζεις; 225
 πλεῖαί τοι χαλκοῦ κλισίαι, πολλαὶ δὲ γυναῖκες
 εἰσὶν ἐνὶ κλισίῃς ἐξαίρετοι, ἄς τοι Ἀχαιοὶ
 πρωτίστῳ δίδομεν, εὖτ' ἂν πολλέεθρον ἔλωμεν.

ἦ ἔτι καὶ χρυσοῦ ἐπιδεύεαι, ὅν κέ τις οἴσει
 Τρώων ἱπποδάμων ἐξ Ἴλίου νῆος ἄποινα, 230

ὅν κεν ἐγὼ δῆσας ἀράγῳ ἢ ἄλλος Ἀχαιῶν,
 ἢ γυναῖκα νέην, ἵνα μίσγειαι ἐν φιλότῃ,
 ἦν τ' αὐτὸς ἀπονόσφι κατίσχεαι. οὐ μὲν ἔοικεν
 ἀρχὸν ἔοντα κακῶν ἐπιβασκέμεν νῆας Ἀχαιῶν.

ὦ πέπονες, κἀκ' ἐλέγχε', Ἀχαιίδες, οὐκέτ' Ἀχαιοί, 235
 οἴκαδέ περ σὺν νηυσὶ νεώμεθα, τόνδε δ' ἐῷμεν
 αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ γέρα πεσσέμεν, ὄφρα ἴδῃται,
 ἢ ῥά τί οἱ χῆμεῖς προσαμύνομεν ἦε καὶ οὐκί·

ὄς καὶ νῦν Ἀχιλῆα, ἕο μὲν ἄμεινονα φῶτα,
 ἠτίμησεν· ἔλων γὰρ ἔχει γέρας, αὐτὸς ἀπούρας. 240
 ἀλλὰ μάλ' οὐκ Ἀχιλῆι χόλος φρεσίν, ἀλλὰ μεθήμων·
 ἦ γὰρ ἄν, Ἀτρεΐδη, νῦν ὕστατα λαβήσαιο.“

ὣς φάτο νεικείων Ἀγαμέμνονα ποιμένα λαῶν
 Θεοσίτης· τῷ δ' ὦκα παρίστατο δῖος Ὀδυσσεύς,
 καὶ μιν ὑπόδρα ἰδὼν χαλεπῷ ἠνίπαπε μύθῳ· 245

„Θεοσίτ' ἀκριτόμυθε, λιγύς περ ἔων ἀγορητής,
 ἴσχεο, μηδ' ἔθειλ' οἷος ἐριζέμεναι βασιλεῦσιν.
 οὐ γὰρ ἐγὼ σέο φημι χειρότερον βροτὸν ἄλλον
 ἔμμεναι, ὅσσοι ἄμ' Ἀτρεΐδης ὑπὸ Ἴλιον ἦλθον.
 τῷ οὐκ ἄν βασιλῆας ἀνὰ στόμ' ἔχων ἀγορεύοις, 250
 καὶ σφιν ὄνειδέα τε προφέροισ νόστον τε φυλάσσοις.
 οὐδέ τί πω σάφα ἴδμεν, ὅπως ἔσται τάδε ἔργα,
 ἦ εὖ ἦε κακῶς νοστήσομεν υἴες Ἀχαιῶν.

[τῷ νῦν Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,
 ἦσαι ὄνειδίζων, ὅτι οἱ μάλα πολλὰ διδοῦσιν 255
 ἦρωες Δαναοί· σὺ δὲ κερτομέων ἀγορεύεις.]

ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
 εἴ κ' ἔτι σ' ἀφραίνοντα κηγήσομαι, ὥς νύ περ ὦδε,
 μηκέτ' ἔπειτ' Ὀδυσῆι κάρη ὤμοισιν ἐπέιη,
 μηδ' ἔτι Τηλεμάχοιο πατῆρ κεκλημένος εἴην, 260
 εἰ μὴ ἐγὼ σε λαβὼν ἀπὸ μὲν φίλα εἴματα δύσω,
 χλαῖνάν τ' ἠδὲ χιτῶνα, τά τ' αἰδῶ ἀμφικαλύπτει,
 αὐτὸν δὲ κλαίοντα θοὰς ἐπὶ νῆας ἀφήσω
 πεπληγῶς ἀγορηθεὺς ἀεικέσσι πληγῆσιν.“ 264

ὣς ἄρ' ἔφη, σκήπτρῳ δὲ μετὰφρενον ἠδὲ καὶ ὤμῳ
 πληῆξεν· ὁ δ' ἰδνώθη, θαλερὸν δέ οἱ ἔκπεσε δάκρυ.
 σμῶδιξ δ' αἱματόεσσα μεταφρένου ἔξυπανέσθη
 σκήπτρου ὑπο χρυσέου· ὁ δ' ἄρ' ἔξετο τάρβησέν τε,
 ἀλγῆσας δ', ἀχρεῖον ἰδὼν, ἀπομόρξατο δάκρυ.

οἱ δὲ καὶ ἀχνύμενοί περ ἐπ' αὐτῷ ἠδὺν γέλασσαν· 270
 ὦδε δέ τις εἶπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·
 „ὦ πόποι, ἦ δὴ μυρὶ Ὀδυσσεὺς ἐσθλὰ ἔοργεν
 βουλὰς τ' ἐξάρχων ἀγαθὰς πόλεμον τε κορύσσων·
 νῦν δὲ τόδε μέγ' ἄριστον ἐν Ἀργείοισιν ἔρεξεν,
 ὃς τὸν λωβητῆρα ἐπεσβόλου ἔσχ' ἀγοράων. 275
 οὐ θῆν μιν πάλιν αὐτίς ἀνήσει θυμὸς ἀγήνωρ
 νεικείειν βασιλῆας ὄνειδείοις ἐπέεσσιν.“

ὣς φάσαν ἠ πληθύν· ἀνὰ δ' ὁ πτολίπορθος Ὀδυσ-
 σεὺς

ἔστη σκῆπτρον ἔχων· παρὰ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 εἰδομένη κήρυκι σιωπᾶν λαὸν ἀνώγειν, 280
 ὥς ἅμα θ' οἱ προῶτοί τε καὶ ὕστατοι νῆες Ἀχαιῶν
 μῦθον ἀκούσειαν καὶ ἐπιφρασθαίατο βουλήν.
 ὃ σφιν ἐν φρουέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 „Ἀτρεΐδη, νῦν δὴ σε, ἄναξ, ἐθέλουσιν Ἀχαιοὶ
 πᾶσιν ἐλέγχιστον θέμεναι μερόπεσσι βροτοῖσιν, 285
 οὐδέ τοι ἐκτελέουσιν ὑπόσχεσιν, ἦν περ ὑπέσταν
 ἐνθάδ' ἔτι στείχοντες ἀπ' Ἀργεὸς ἰπποβότοιο,
 Ἴλιον ἐκπέρσαντ' ἐντείχεον ἀπονέεσθαι.
 ὥς τε γὰρ ἦ παῖδες νεαροὶ κῆραὶ τε γυναῖκες
 ἀλλήλοισιν ὀδύρονται οἰκόνδε νέεσθαι. 290·
 ἦ μὴν καὶ πόνος ἐστὶν ἀνιηθέντα νέεσθαι.
 καὶ γὰρ τίς θ' ἔνα μῆνα μένων ἀπὸ ἧς ἀλόχοιο
 ἀσχαλάα σὺν νηὶ πολυζύγῳ, ὅν περ ἄελλαι
 χειμέρια εἰλέωσιν ὀρινομένη τε θάλασσα·
 ἡμῖν δ' εἰνατός ἐστι περιτροπέων ἐνιαυτὸς 295
 ἐνθάδε μιμνόντεσσι. τῷ οὐ νεμεσίζομ' Ἀχαιοὺς
 ἀσχαλάαν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν· ἀλλὰ καὶ ἔμπης
 αἰσχρὸν τοι δηρὸν τε μένειν κενεὸν τε νέεσθαι.
 τλήτε, φίλοι, καὶ μείνατ' ἐπὶ χρόνον, ὄφρα δαῶμεν,

ἢ ἔτεδον Κάλχας μαντεύεται ἦε καὶ οὐκί. 300
 εὖ γὰρ δὴ τόδε ἴδμεν ἐνὶ φρεσίν, ἔστ' ἂν πάντες
 μάρτυροι, οὓς μὴ κῆρες ἔβαν θανάτοιο φέρουσαι·
 χθιζά τε καὶ πρωίξ', ὅτ' ἔς Ἀυλίδα νῆες Ἀχαιῶν
 ἠγερέθοντο κακὰ Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ φέρουσαι·
 ἡμεῖς δ' ἀμφὶ περὶ κρήνην ἱεροῦς κατὰ βωμοῦς 305
 ἔρδομεν ἀθανάτοισι τεληέσσας ἑκατόμβας,
 καλῆ ὑπὸ πλατανίστῳ, ὅθεν ῥέεν ἀγλαὸν ὕδωρ·
 ἐνθ' ἐφάνη μέγα σῆμα· δράκων ἐπὶ νῶτα δαφνοῖός,
 σμερδαλέος, τὸν ῥ' αὐτὸς Ὀλύμπιος ἦκε φώσδε,
 βωμοῦ ὑπαίξας πρὸς ῥα πλατάνιστον ὕρουσεν. 310
 ἐνθα δ' ἔσαν στρουθοῖο νεοσσοί, νῆπια τέκνα,
 ὄξω ἐπ' ἀκροτάτῳ, πετάλοις ὑποπεπτηῶτες,
 ὀκτώ, ἀτὰρ μήτηρ ἐνάτη ἦν, ἣ τέκε τέκνα.
 ἐνθ' ὃ γε τοὺς ἔλεινὰ κατήσθιε τετριγῶτας·
 μήτηρ δ' ἀμφοποτάτο ὀδυρομένη φίλα τέκνα· 315
 τὴν δ' ἐλελιξάμενος πτέρυγος λάβεν ἀμφιαχυῖαν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ τέκνα φάγε στρουθοῖο καὶ αὐτήν,
 τὸν μὲν ἀρίζηλον θῆκεν θεός, ὅς περ ἔφηνεν·
 λᾶαν γὰρ μιν ἔθηκε Κρόνου πάϊς ἀγκυλομήτεω·
 ἡμεῖς δ' ἔσταότες θαυμάζομεν, οἶον ἐτύχθη. 320
 ὥς οὖν δεινὰ πέλωρα θεῶν εἰσῆλθ' ἑκατόμβας,
 Κάλχας δ' αὐτίκ' ἔπειτα θεοπροπέων ἀγόρευεν·
 'τίπτ' ἄνεω ἐγένεσθε, κάρη κομόωντες Ἀχαιοί;
 ἡμῖν μὲν τόδ' ἔφηνε τέρας μέγα μητίετα Ζεὺς,
 ὄψιμον ὄψιτέλεστον, ὅου κλέος οὐ ποτ' ὀλεῖται. 325
 ὥς οὗτος κατὰ τέκνα φάγε στρουθοῖο καὶ αὐτήν,
 ὀκτώ, ἀτὰρ μήτηρ ἐνάτη ἦν, ἣ τέκε τέκνα,
 ὧς ἡμεῖς τοσσαῦτ' ἔτεα πτολεμίξομεν αὐθι,
 τῷ δεκάτῳ δὲ πόλιν αἰρήσομεν εὐρυάγυιαν·
 κεῖνος τῶς ἀγόρευε· τὰ δὴ νῦν πάντα τελεῖται. 330

ἀλλ' ἄγε μίμνετε πάντες, ἔνκνημιδες Ἀχαιοί,
αὐτοῦ, εἰς ὃ κεν ἄστν μέγα Πριάμοιο ἔλωμεν.“

ὣς ἔφατ', Ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἰαχον, ἀμφὶ δὲ νῆες
σμερδαλέον κονάβησαν ἀνσάντων ὑπ' Ἀχαιῶν,
μῦθον ἐπαινήσαντες Ὀδυσσεῆος θείοιο. 335

τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Γεργήνιος ἱππότα Νέστωρ·
„ὦ πόποι, ἦ δὴ παιδὶν εἰκότες ἀγοράασθε
νηπιάχοις, οἷς οὐ τι μέλει πολεμῆια ἔργα.
πῆ δὴ συνθεσῖαι τε καὶ ὄρκια βήσεται ἡμῖν;
ἐν πυρὶ δὴ βουλαί τε γενοῖατο μήδεά τ' ἀνδρῶν 340
σπονδαί τ' ἄκρητοι καὶ δεξιαί, ἧς ἐπέπιθμεν·
αὐτῶς γὰρ ῥ' ἐπέεσσ' ἐριδαίνομεν, οὐδέ τι μῆχος
εὐρέμεναι δυνάμεσθα, πολὺν χρόνον ἐνθάδ' εἴοντες.
Ἄτρεΐδῃ, σὺ δ' ἔθ', ὥς πρὶν, ἔχων ἀστεμφέα βουλὴν
ἄρχεν' Ἀργεῖοισι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας, 345
τούσδε δ' ἔα φθινύθειν, ἕνα καὶ δύο, τοί κεν
Ἀχαιῶν

νόσφιν βουλεύωσ', ἄνυσις δ' οὐκ ἔσσεται αὐτῶν,
πρὶν Ἄργοςδ' ἵεναι, πρὶν καὶ Διὸς αἰγιόχοιο
γνώμεναι, εἴ τε ψεῦδος ὑπόσχεσις εἴ τε καὶ οὐκί.
φημί γὰρ οὖν κατανεῦσαι ὑπερμενέα Κρονίωνα 350
ἤματι τῷ, ὅτε νηυσὶν ἐν ὠκυπόροισιν ἔβαινον
Ἀργεῖοι Τρώεσσι φόνον καὶ κῆρα φέροντες,
ἀστράπτων ἐπιδέξι', ἐναίσιμα σήματα φαίνων.
τῷ μὴ τις πρὶν ἐπειγέσθω οἰκόνδε νέεσθαι,
πρὶν τινα παρ Τρώων ἀλόχῳ κατακοιμηθῆναι, 355
τίσασθαι δ' Ἑλένης ὀρμήματά τε στοναχάς τε.
εἰ δέ τις ἐκπάγλως ἐθέλει οἰκόνδε νέεσθαι,
ἀπτέσθω ἧς νηὸς εὐσσέλμοιο μελαίνης,
ἕφρα πρόσθ' ἄλλων θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπῃ.
ἀλλὰ, ἄναξ, αὐτός τ' ἐν μήδεο πείθεό τ' ἄλλω· 360

οὐ τοι ἀπόβλητον ἔπος ἔσσεται, ὅττι κεν εἶπω·
 κριν' ἄνδρας κατὰ φύλα, κατὰ φρήτρας, Ἀγάμεμνον,
 ὡς φρήτρον φρήτροφιν ἀρήγη, φύλα δὲ φύλοις.
 εἰ δέ κεν ὡς ἔρξης καὶ τοι πείθωνται Ἀχαιοί,
 γνώσῃ ἔπειθ', ὅς θ' ἠγεμόνων κακὸς ὅς τέ νυ λαῶν, 365
 ἦδ' ὅς κ' ἐσθλὸς ἔησι· κατὰ σφέας γὰρ μαχέονται·
 γνώσεαι δ', ἢ καὶ θεσπεσίῃ πόλιν οὐκ ἀλαπάξεις
 ἢ ἀνδρῶν κακότητι καὶ ἀφραδίῃ πολέμοιο.“

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
 „ἦ μὰν αὐτ' ἀγορή νικᾶς, γέρον, υἱᾶς Ἀχαιῶν. 370
 αἰ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίῃ καὶ Ἄπολλον,
 τοιοῦτοι δέκα μοι συμφράδμονες εἶεν Ἀχαιῶν·
 τῷ κε τάχ' ἠμύσειε πόλις Πριάμοιο ἄνακτος
 χερσὶν ὑφ' ἠμετέρῃσιν ἄλοῦσά τε περθομένη τε.
 ἀλλὰ μοι αἰγίοχος Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε' ἔδωκεν, 375
 ὅς με μετ' ἀπρήκτους ἔριδας καὶ νείκεα βάλλει.
 καὶ γὰρ ἐγὼν Ἀχιλεὺς τε μαχησάμεθ' εἵνεκα κούρης
 ἀντιβίοις ἐπέεσσιν, ἐγὼ δ' ἦρχον χαλεπαίνων·
 εἰ δέ ποτ' ἔς γε μίαν βουλεύσομεν, οὐκέτ' ἔπειτα
 Τρωσὶν ἀνάβλησις κακοῦ ἔσσεται, οὐδ' ἠβαιόν. 380
 νῦν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δεῖπνον, ἵνα ξυνάγωμεν Ἄρηα.
 εὔ μὲν τις δόρου θηξάσθω, εὔ δ' ἀσπίδα θέσθω,
 εὔ δέ τις ἵπποισιν δεῖπνον δότω ὠκυπόδεσσιν,
 εὔ δέ τις ἄρματος ἀμφὶς ἰδὼν πολέμοιο μεδέσθω,
 ὡς κε πανημέριοι στυγεροῶ κρινώμεθ' Ἄρηι. 385
 οὐ γὰρ παυσωλή γε μετέσσεται, οὐδ' ἠβαιόν,
 εἰ μὴ νύξ ἐλθοῦσα διακρινέει μένος ἀνδρῶν.
 ἰδρώσει μὲν τευ τελαμῶν ἀμφὶ στήθεσσιν
 ἀσπίδος ἀμφιβρότης, περὶ δ' ἔγχεϊ χεῖρα καμῆται·
 ἰδρώσει δέ τευ ἵππος εὐξοον ἄρμα τιταίνων. 390
 ὄν δέ κ' ἐγὼν ἀπάνευθε μάχης ἐθέλοντα νοήσω

μιμνάξειν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, οὗ οἱ ἔπειτα
ἄρκιον ἐσσεῖται φυγέειν κύνας ἠδ' οἰωνούς.“

ὣς ἔφατ', Ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἴαχον, ὡς ὅτε κύμα
ἀκτῆ ἔφ' ὑψηλῆ, ὅτε κινήσῃ Νότος ἐλθών, 395
προβλήτη σκοπέλω· τὸν δ' οὐ ποτε κύματα λείπει
παντοίων ἀνέμων, ὅτ' ἂν ἔνθ' ἢ ἔνθα γένωνται.
ἀνστάντες δ' ὀρέοντο κεδασθέντες κατὰ νῆας,
κάπνισσάν τε κατὰ κλισίας καὶ δεῖπνου ἔλοντο.
ἄλλος δ' ἄλλω ἔρεξε θεῶν αἰειγενετάων, 400
εὐχόμενος θάνατόν τε φυγεῖν καὶ μῶλον Ἄρηος.
αὐτὰρ ὁ βοῦν ἰέρευσεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
πίονα πενταέτηρον ὑπερμενεί Κρονίωνι,
κίκλησεν δὲ γέροντας ἀριστήας Παναχαιῶν,
Νέστορα μὲν πρῶτιστα καὶ Ἴδομενεῖα ἀνακτα, 405
αὐτὰρ ἔπειτ' Αἴαντε δύω καὶ Τυδέος υἱόν,
ἔκτον δ' αὖτ' Ὀδυσῆα Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον.
αὐτόματος δέ οἱ ἦλθε βοῆν ἀγαθὸς Μενέλαος·
ἦδε γὰρ κατὰ θυμὸν ἀδελφεόν, ὡς ἐπονείτο.
βοῦν δὲ περίστησάν τε καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο. 410
τοῖσιν δ' εὐχόμενος μετέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
„Ζεῦ κύδιστε μέγιστε, κελαινεφές, αἰθέρι ναίω,
μὴ πρὶν ἐπ' ἠέλιον δῦναι καὶ ἐπὶ κνέφας ἐλθεῖν,
πρὶν με κατὰ πρηγὲς βαλέειν Πριάμοιο μέλαθρον
αἰθαλόεν, πρῆσαι δὲ πυρὸς δηϊόιο θύρετρα, 415
Ἐκτόρεον δὲ χιτῶνα περὶ στήθεσσι δαΐξαι
χαλκῷ ῥωγαλέον· πολέες δ' ἄμφ' αὐτὸν ἑταῖροι
πρηγέες ἐν κούρησιν ὁδὰξ λαζοῖατο γαῖαν.“

ὣς ἔφατ', οὐδ' ἄρα πῶ οἱ ἐπεκραίεινε Κρονίων,
ἀλλ' ὁ γε δέκτο μὲν ἰρά, πόνον δ' ἀλίαστον ὄφελλεν. 420
αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' εὔξαντο καὶ οὐλοχύτας προβάλλοντο,
ἀνέρουσαν μὲν πρῶτα καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν,

μηρούς τ' ἐξέταμον κατὰ τε κνίση ἐκάλυψαν
 δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν.
 καὶ τὰ μὲν ἄρ' σχίξησιν ἀφύλλοισιν κατέκαιον, 425
 σπλάγχνα δ' ἄρ' ἀμπεύραντες ὑπείρεχον Ἡφαίστιο.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρα κἀη καὶ σπλάγχνα πάσαντο,
 μίστυλλον τ' ἄρα τᾶλλα καὶ ἀμφ' ὄβελοῖσιν ἔπειραν,
 ὥπτησάν τε περιφραδέως ἐρύσαντό τε πάντα.
 αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου τετύκοντό τε δαῖτα, 430
 δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδέυετο δαιτὸς εἴσης.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε Γερόνιος ἱππότης Νέστωρ·
 „Ἄτρεΐδη κύνιδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 μηκέτι νῦν δῆδ' αὖθι λεγώμεθα, μηδ' ἔτι δηρὸν 435
 ἀμβαλλώμεθα ἔργον, ὃ δὴ θεὸς ἐγγυαλίξει·
 ἀλλ' ἄγε κήρυκες μὲν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 λαὸν κηρύσσοντες ἀγείροντων κατὰ νῆας,
 ἡμεῖς δ' ἀθρόοι ὧδε κατὰ στρατὸν εὐρὸν Ἀχαιῶν
 ἴομεν, ὄφρα κε θᾶσσον ἐγείρομεν ὄξυν Ἄρηα.“ 440
 ὧς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέ-
 μνων·

αὐτίκα κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσεν
 κηρύσσειν πολεμόνδε κάρη κομόωντας Ἀχαιοῦς.
 οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὧκα.
 οἱ δ' ἀμφ' Ἀτρεΐωνα διοτρεφέες βασιλῆες 445
 θῦνον κρίνοντες, μετὰ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 αἰγίδ' ἔχουσ' ἐρίτιμον, ἀγήραον ἀθανάτην τε·
 τῆς ἑκατὸν θύσανοι παγχρύσειοι ἠερέθονται,
 πάντες ἐυπλεκέες, ἑκατόμβοιοι δὲ ἕκαστος·
 σὺν τῇ παιφάσσουσα διέσσυτο λαὸν Ἀχαιῶν 450
 ὀτρύνουσ' ἰέναι· ἐν δὲ σθένος ὦρσεν ἕκαστω
 καρδίῃ, ἄλληκτον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.

τοῖσι δ' ἄφαρ πόλεμος γλυκίων γένετ' ἢ νέεσθαι
 ἐν νηυσὶ γλαφυρῆσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.

ἦντε πῦρ αἰδηλον ἐπιφλέγει ἄσπετον ὕλην 455
 οὖρεος ἐν κορυφῆς, ἕκασθεν δέ τε φαίνεται αὐγῆ,
 ὧς τῶν ἐρχομένων ἀπὸ χαλκοῦ θεσπεσίοιο
 αἰγλή παμφανόωσα δι' αἰθέρος οὐρανὸν ἵκεν.

τῶν δ', ὧς τ' ὀρνίθων πετεηνῶν ἔθνεα πολλά,
 κηνῶν ἢ γεράνων ἢ κύκνων δουλιχοδείρων, 460
 Ἄσιφ ἐν λειμῶνι, Καῦστρίον ἀμφὶ ῥέεθρα,
 ἔνθα καὶ ἔνθα ποτῶνται ἀγαλλόμενα περὺ γέσσιν,
 κλαγγηδὸν προκαθίζόντων, σμαραγεῖ δέ τε λειμῶν,
 ὧς τῶν ἔθνεα πολλά νεῶν ἀπο καὶ κλισιάων
 ἐς πεδίον προχέοντο Σκαμάνδριον, ἀντάρ ὑπὸ χθῶν 465
 σμερδαλέον κονάβιζε ποδῶν αὐτῶν τε καὶ ἵππων.
 ἔσταν δ' ἐν λειμῶνι Σκαμανδρίῳ ἀνθεμόεντι
 μυριοί, ὅσσα τε φύλλα καὶ ἄνθεα γίγνεται ὦρη.

ἦντε μυιάων ἀδινάων ἔθνεα πολλά,
 αἶ τε κατὰ σταθμὸν ποιμνήιον ἠλάσκουσιν 470
 ὦρη ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τε γλάγος ἄγγεα δεύει,
 τόσσοι ἐπὶ Τρώεσσι κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ
 ἐν πεδίῳ ἴσταντο διαρραῖσαι μεμαῶτες.

τοὺς δ', ὧς τ' αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν αἰπόλοι ἄνδρες
 ῥεῖα διακρίνωσιν, ἐπεὶ κε νομῶ μιγέωσιν, 475
 ὧς τοὺς ἠγεμόνες διεκόσμεον ἔνθα καὶ ἔνθα
 ὕσμίνηνδ' ἰέναι, μετὰ δὲ κρείων Ἀγαμέμνων,
 ὄμματα καὶ κεφαλὴν ἵκελος Διὶ τερπικεραύνῳ,
 Ἄρει δὲ ζώνην, στέρονον δὲ Ποσειδάωνι.

ἦντε βοῦς ἀγέληφι μέγ' ἔξοχος ἔπλετο πάντων 480
 ταῦρος· ὁ γάρ τε βόεσσι μεταπρέπει ἀγρομένησιν·
 τοῖον ἄρ' Ἀτρεΐδην θῆκε Ζεὺς ἡματι κείνῳ,
 ἐκπρεπέ' ἐν πολλοῖσι καὶ ἔξοχον ἠρώεσσιν.

ἔσπετε νῦν μοι, μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
 ὑμεῖς γὰρ θεαὶ ἐστέ πάρεστέ τε ἴστε τε πάντα, 485
 ἡμεῖς δὲ κλέος οἶον ἀκούομεν οὐδέ τι ἴδμεν,
 οἳ τινες ἠγεμόνες Δαναῶν καὶ κοῖρανοι ἦσαν.
 πληθὺν δ' οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι οὐδ' ὀνομήνω,
 οὐδ' εἰ μοι δέκα μὲν γλῶσσαι, δέκα δὲ στόματ' εἶεν,
 φωνὴ δ' ἄρρηκτος, χάλκεον δέ μοι ἦτορ ἐνείη, 490
 εἰ μὴ Ὀλυμπιάδες μοῦσαι, Διὸς αἰγιόχοιο
 θυγατέρες, μνησαίαθ', ὅσοι ὑπὸ Ἴλιον ἦλθον.
 ἀρχοὺς αὖ νηῶν ἐρέω νῆας τε προπάσας.

Βοιωτῶν μὲν Πηνέλεως καὶ Λήϊτος ἦρχον
 Ἄρκεσίλαός τε Προδοήνωρ τε Κλονίος τε, 495
 οἳ θ' Ἐπίρην ἐνέμοντο καὶ Αὐλίδα πετρήεσσαν
 Σχοῖνόν τε Σκῶλόν τε πολύκνημόν τ' Ἐτεωνόν,
 Θέσπειαν Γραϊάν τε καὶ εὐρύχορον Μυκαλησόν,
 οἳ τ' ἄμφ' Ἄρμ' ἐνέμοντο καὶ Εἰλέσιον καὶ Ἐρύθρας,
 οἳ τ' Ἐλεῶν' εἶχον ἠδ' Ἴλην καὶ Πετεῶνα, 500
 Ῥακαλέην Μεδεῶνά τ', ἐνκτίμενον πτολίεθρον,
 Κώπας Εὐτροφίδην τε πολυτρήρωνά τε Θίσβην,
 οἳ τε Κορώνειαν καὶ ποιήεσθ' Ἀλίαρτον,
 οἳ τε Πλάταιαν ἔχον ἠδ' οἳ Γλίσαντα νέμοντο,
 οἳ θ' Ἰποδήβας εἶχον, ἐνκτίμενον πτολίεθρον, 505
 Ὀγγηστόν θ' ἱερὸν, Ποσιδήϊον ἀγλαὸν ἄλλος,
 οἳ τε πολυστάφυλον Ἄρνην ἔχον, οἳ τε Μίδειαν
 Νῆσάν τε ξαθίην Ἀνθηδόνα τ' ἐσχατόωσαν·
 τῶν μὲν πεντήκοντα νέες κίων, ἐν δὲ ἐκάστη
 κοῦροι Βοιωτῶν ἑκατὸν καὶ εἴκοσι βαῖνον. 510

οἳ δ' Ἀσπληδόνα ναῖον ἰδ' Ὀρχομενὸν Μινύειον,
 τῶν ἦρχ' Ἀσκάλαφος καὶ Ἰάλμενος, υἱὸς Ἄρῃος,
 οὓς τέκεν Ἀστυόχη δόμῳ Ἄκτορος Ἀζειδαο,
 παρθένος αἰδοίῃ, ὑπερῷον εἰσαναβᾶσα,

- Ἄρηι κρατερῶ· ὁ δὲ οἱ παρελέξατο λάθρη· 515
 τοῖς δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέες ἔστιχόωντο.
 αὐτὰρ Φωκῆων Σχεδῖος καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον,
 υἱέες Ἰφίτου μεγαθύμου Ναυβολίδαο,
 οἳ Κυπάρισσον ἔχον Πυθῶνά τε πετροήεσσαν
 Κριῶν τε ξαθέην καὶ Δαυλίδα καὶ Πανοπῆα, 520
 οἳ τ' Ἀνεμώρειαν καὶ Τάμπολιν ἀμφενέμοντο,
 οἳ τ' ἄρα παρ ποταμὸν Κηφισὸν δῖον ἔναιον.
 οἳ τε Αἰλαιαν ἔχον πηγῆς ἐπι Κηφισοῖο·
 τοῖς δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναὶ νῆες ἔποντο.
 οἳ μὲν Φωκῆων στήλας ἴστασαν ἀμφιέποντες, 525
 Βοιωτῶν δ' ἔμπλην ἐπ' ἀριστερὰ θωρήσσαντο.
 Δοκρῶν δ' ἠγεμόνευεν Οἰλῆος ταχὺς Αἴας,
 μείων, οὗ τι τόσος γε, ὅσος Τελαμώνιος Αἴας,
 ἀλλὰ πολὺ μείων· ὀλίγος μὲν ἔην, λινοθώρηξ,
 ἐγχείη δ' ἐκέκαστο Πανέλληνας καὶ Ἀχαιοὺς· 530
 οἳ Κύνον τ' ἐνέμοντ' Ὀπδεντὰ τε Καλλίαρὸν τε
 Βῆσσαν τε Σκάρφην τε καὶ Ἀργεῖας ἐρατεινάς
 Τάρφην τε Θρόνιον τε Βοαργίου ἀμφὶ ῥέεθρα·
 τῶ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναὶ νῆες ἔποντο
 Δοκρῶν, οἳ ναίουσι πέρην ἱερῆς Ἐυβοίης. 535
 οἳ δ' Ἐύβοιαν ἔχον μένεα πνεύοντες Ἄβαντες,
 Χαλκίδα τ' Εἰρέτριάν τε πολυστάφυλόν θ' Ἰστίαϊαν
 Κήρινθόν τ' ἔφαλον Δίου τ' αἰπὸ πτολίεθρον,
 οἳ τε Κάρυστον ἔχον ἠδ' οἳ Στύρα ναιετάσκον,
 τῶν αὖθ' ἠγεμόνευ' Ἐλεφῆνωρ ὄξος Ἄρηος, 540
 Χαλκωδοντιάδης, μεγαθύμων ἀρχὸς Ἀβάντων.
 τῶ δ' ἅμ' Ἄβαντες ἔποντο θοοί, ὅπιθεν κομόωντες,
 αἰχμηταί, μεμαῶτες ὄρεκτῆσιν μελίησιν
 θώρηκας ῥήξειν δηίων ἀμφὶ στήθεσσιν·
 τῶ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναὶ νῆες ἔποντο. 545

οἱ δ' ἄρ' Ἀθήνας εἶχον, ἐνκτίμενον πτολίεθρον,
 δῆμον Ἐρεχθίδος μεγαλήτορος, ὃν ποτ' Ἀθήνη
 θρέψε Διὸς θυγάτηρ, τέκε δὲ ζεῖδωρος ἄρουρα·
 καὶ δ' ἐν Ἀθήνῃς εἶσεν, ἔῳ ἐνὶ πίοιι νηῶ·
 ἔνθα δέ μιν ταύροισι καὶ ἄρνοιοῖς ἱλάονται 550
 κοῦροι Ἀθηναίων περιτελλομένων ἐνιαυτῶν·
 τῶν αὖθ' ἠγεμόνευ' υἱὸς Πετεῶο Μενεσθεύς.
 τῷ δ' οὐ πῶ τις ὁμοῖος ἐπιχθόνιος γένετ' ἀνήρ
 κοσμηῆσαι ἵππους τε καὶ ἀνέρας ἀσπιδιώτας·
 Νέστωρ οἶος ἔριζεν· ὁ γὰρ προγενέστερος ἦεν. 555
 τῷ δ' ἅμα πεντήκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.

Αἴας δ' ἐκ Σαλαμῖνος ἄγεν δυοκαίδεκα νῆας·
 [στῆσε δ' ἄγων, ἴν' Ἀθηναίων ἴσταντο φάλαγγες.]
 οἱ δ' Ἄργος τ' εἶχον Τίρουνθά τε τειχιόεσσαν,
 Ἐρμιόνην Ἀσίνην τε βαθὺν κατὰ κόλπον ἐχούσας, 560
 Τροίξην Ἡϊόνας τε καὶ ἀμπελόεντ' Ἐπίδανρον,
 οἱ τ' ἔχον Αἴγινα Μάσητά τε κοῦροι Ἀχαιῶν,
 τῶν αὖθ' ἠγεμόνευε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης
 καὶ Σθένελος Καπανῆος ἀρακλειτοῦ φίλος υἱός·
 τοῖσι δ' ἅμ' Εὐρύαλος τρίτατος κίεν, ἰσόθεος φῶς, 565
 Μημιστῆος υἱὸς Ταλαϊονίδαο ἄνακτος.

συμπάντων δ' ἠγεῖτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
 τοῖσι δ' ἅμ' ὀδῶκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.
 οἱ δὲ Μυκήνας εἶχον, ἐνκτίμενον πτολίεθρον,
 ἀφνειὸν τε Κόρινθου ἐνκτιμένας τε Κλεωνάς, 570
 Ὀρνεϊάς τ' ἐνέμοντο Ἀραιθυρέην τ' ἔρατεινὴν
 καὶ Σικυῶν', ὅθ' ἄρ' Ἀδρηστος πρῶτ' ἐμβασίλευεν,
 οἱ δ' Ὑπερησίων τε καὶ αἰπεινὴν Γουόεσσαν
 Πελλήνην τ' εἶχον, ἠδ' Αἴγιον ἀμφενέμοντο
 Αἴγιαλόν τ' ἀνὰ πάντα καὶ ἀμφ' Ἐλίην εὐρεΐαν, 575
 τῶν ἑκατὸν νηῶν ἦρχε κρείων Ἀγαμέμνων

Ἄτρεΐδης. ἅμα τῷ γε πολὺ πλείστοι καὶ ἄριστοι
 λαοὶ ἔποντ'· ἐν δ' αὐτὸς ἐδύσετο νώροπα χαλκὸν
 κυδιῶν, πᾶσιν δὲ μετέπρεπεν ἠρώεσβιν,
 οὔνεκ' ἄριστος ἔην, πολὺ δὲ πλείστους ἄγε λαοὺς. 580

οἱ δ' εἶχον κοίλην Λακεδαίμονα κητώεσσαν
 Φᾶρῖν τε Σπάρτην τε πολυτρήρωνά τε Μέσσην,
 Βρυσείας τ' ἐνέμοντο καὶ Ἀγυείας ἐρατεινάς,
 οἱ τ' ἄρ' Ἀμύκλας εἶχον Ἔλος τ' ἔφαλον πτολίεθρον,
 οἱ τε Λάαν εἶχον ἠδ' Οἴτυλον ἀμφενέμονιο, 585
 τῶν οἱ ἀδελφεὸς ἦρχε, βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
 ἐξήκοντα νεῶν· ἀπάτερθε δὲ θωρήσσοντο.
 ἐν δ' αὐτὸς κίεν ἦσι προθυμίησι πεποιδῶς,
 ὀτρύνων πολεμόνδε· μάλιστα δὲ ἴετο θυμῷ
 τίσασθαι Ἑλένης ὀρμήματά τε στοναχάς τε. 590

οἱ δὲ Πύλον τ' ἐνέμοντο καὶ Ἀρήνην ἐρατεινήν
 καὶ Θρόον Ἀλφειοῖο πόρον καὶ ἐύκτιτον Αἰπύ,
 καὶ Κυπαρισθήεντα καὶ Ἀμφιγένειαν ἔναιον
 καὶ Πτελεὸν καὶ Ἔλος καὶ Δῶριον, ἔνθα τε μοῦσαι
 ἀντόμεναι Θάμυριν τὸν Θρηῖκα παῦσαν ἀοιδῆς, 595
 Οἰχαλίηθεν ἰόντα παρ' Εὐρύτου Οἰχαλιῆος·
 στεῦτο γὰρ εὐχόμενος νικησέμεν, εἴ περ ἂν αὐταὶ
 μοῦσαι ἀείδοιεν, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο·
 αἱ δὲ χολωσάμεναι πηρὸν θέσαν, αὐτὰρ ἀοιδὴν
 θεσπεσίην ἀφέλοντο καὶ ἐκλέλαθον κιθαριστύν. 600
 τῶν αὖθ' ἠγεμόνευε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ·
 τῷ δ' ἐνενήκοντα γλαφυρὰ νῆες ἔστιχόωντο.

οἱ δ' ἔχον Ἀρκαδίην ὑπὸ Κυλλήνης ὕρος αἰπύ,
 Αἰπύτιον παρὰ τύμβον, ἴν' ἀνέρες ἀγχιμαχηταί,
 οἱ Φενεόν τ' ἐνέμοντο καὶ Ὀρχομενὸν πολύμηλον 605
 Ῥίπην τε Στρατίην τε καὶ ἠνεμόεσσαν Ἐνίσπην,
 καὶ Τεγέην εἶχον καὶ Μαντινέην ἐρατεινήν,

Στύμφηλόν τ' εἶχον καὶ Παρρασίην ἐνέμοντο,
 τῶν ἤρχ' Ἀγκαλοιο πάϊς κρείων Ἀγαπήνωρ
 ἐξήκοντα νεῶν· πολέες δ' ἐν νηὶ ἐκάστη 610
 Ἀρκάδες ἄνδρες ἔβαινον ἐπιστάμενοι πολεμίζειν.
 αὐτὸς γάρ σφιν ἔδωκεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 νῆας ἐυσσέλμους περᾶν ἐπὶ οἴνοπα πόντον,
 Ἀτρεΐδης, ἐπεὶ οὐ σφι θαλάσσια ἔργα μεμήλειν.

οἱ δ' ἄρα Βουπράσιόν τε καὶ Ἥλιδα διὰν ἔναιον, 615
 ὄσσον ἐφ' Ἐρμίνην καὶ Μύρσινος ἐσχατόωσα
 πέτρῃ τ' Ὠλενίῃ καὶ Ἀλείσιον ἐντὸς ἔεργει,
 τῶν αὖ τέσσαρες ἄρχοι ἔσαν, δέκα δ' ἀνδρὶ ἐκάστῳ
 νῆες ἔποντο θοαί, πολέες δ' ἔμβαινον Ἐπειοί.
 τῶν μὲν ἄρ' Ἀμφίμαχος καὶ Θάλλπιος ἠγησάσθην, 620
 υἱὲς δὲ μὲν Κτεάτου, ὁ δ' ἄρ' Εὐρύτου, Ἀκτορίωνε·
 τῶν δ' Ἀμαρουγκεΐδης ἤρχε κρατερὸς Διώρης·
 τῶν δὲ τετάρτων ἤρχε Πολύξεινος θεοειδής,
 υἱὸς Ἀγασθένεος Ἀὐγηιάδαο ἄνακτος.

οἱ δ' ἐκ Δουλιχίου Ἐχινάων θ' ἰεράων 625
 νήσων, αἱ ναίουσι πέτρῃν ἁλός, Ἥλιδος ἄντα,
 τῶν αὖθ' ἠγεμόνευε Μέγης ἀτάλαντος Ἄρηι,
 Φυλεΐδης, ὃν τίκτε δίφιλος ἱππότης Φυλεύς,
 ὅς ποτε Δουλιχίονδ' ἀπενάσσατο πατρὶ χολωθεῖς·
 τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο. 630

αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς ἤγε Κεφαλλήνας μεγαθύμους,
 οἳ ῥ' Ἰθάκην εἶχον καὶ Νήριτον εἰνοσίφυλλον,
 καὶ Κροκύλει' ἐνέμοντο καὶ Αἰγίλιπα τροχηῖαν,
 οἳ τε Ζάκυνθον ἔχον ἢδ' οἳ Σάμον ἀμφενέμοντο,
 οἳ τ' ἠπειρον ἔχον ἢδ' ἀντιπέραια νέμοντο· 635
 τῶν μὲν Ὀδυσσεὺς ἤρχε Διὶ μῆτιν ἀτάλαντος·
 τῷ δ' ἅμα νῆες ἔποντο δώδεκα μιλοπάροχοι.
 Αἰτωλῶν δ' ἠγεῖτο Θόας Ἀνδραίμονος υἱός,

οἱ Πλευρῶν' ἐνέμοντο καὶ Ὠλενον ἠδὲ Πυλῆνην
 Χαλκίδα τ' ἀγκίαλον Καλυδῶνά τε πετροήεσσαν· 640
 οὐ γὰρ ἔτ' Οἰνῆος μεγαλήτορος υἱέες ἦσαν,
 οὐδ' ἄρ' ἔτ' αὐτὸς ἔην, θάναε δὲ ξανθὸς Μελέαγρος·
 τῷ δ' ἐπὶ πάντ' ἐτέταλτο ἀνασσέμεν Αἰτωλοῖσιν·
 τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο.

Κρητῶν δ' Ἴδομενεὺς δουρικλυτὸς ἠγεμόνευεν, 645
 οἱ Κνωσὸν τ' εἶχον Γόρτυνά τε τειχιόεσσαν,
 Λύκτον Μίλητόν τε καὶ ἀργινόεντα Λύκαστον
 Φαιστόν τε Ῥύτιόν τε, πόλις ἐὺ ναιετοώσας,
 ἄλλοι θ', οἱ Κρήτην ἐκατόμπολιν ἀμφενέμοντο.
 τῶν μὲν ἄρ' Ἴδομενεὺς δουρικλυτὸς ἠγεμόνευεν 650
 Μηριόνης τ' ἀτάλαντος Ἐνυαλίῳ ἀνδρεϊφόντη·
 τοῖσι δ' ἅμ' ὀγδῶκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο.

Τληπόλεμος δ' Ἡρακλεΐδης ἠὺς τε μέγας τε
 ἐκ Ῥόδου ἐννεά νῆας ἄγεν Ῥοδίων ἀγερώχων,
 οἱ Ῥόδον ἀμφενέμοντο διὰ τρίχα κοσμηθέντες, 655
 Αἰνδὸν Ἰηλυσὸν τε καὶ ἀργινόεντα Κάμειρον.
 τῶν μὲν Τληπόλεμος δουρικλυτὸς ἠγεμόνευεν,
 ὃν τέκεν Ἀστύχεια βίη Ἡρακληεῖη,
 τὴν ἄγει' ἐξ Ἐφύρης, ποταμοῦ ἄπο Σελλήεντος,
 πέρσας ἄστεα πολλὰ διοτρεφέων αἰζηῶν. 660

Τληπόλεμος δ', ἐπεὶ οὖν τράφ' ἐνὶ μεγάρῳ ἐυπήκτω,
 αὐτίκα πατρὸς ἑοῖο φίλον μήτρωα κατέκτα
 ἤδη γηράσκοντα, Δικύμμιον ὄζον Ἄρηος.
 αἶψα δὲ νῆας ἔπηξε, πολὺν δ' ὃ γε λαὸν ἀγείρας
 βῆ φεύγων ἐπὶ πόντον· ἀπείλησαν γὰρ οἱ ἄλλοι 665
 υἱέες υἱωνοὶ τε βίης Ἡρακληεΐης·
 αὐτὰρ ὃ γ' ἐς Ῥόδον ἴξεν ἀλώμενος ἄλγεα πάσχων·
 τριχθὰ δὲ ὤκηθεν καταφυλαδόν, ἠδὲ φίληθεν
 ἐκ Διός, ὅς τε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν ἀνάσσει.

καί σφιν θεσπέσιον πλοῦτον κατέχευε Κρονίῳν. 670

Νιρεὺς αὖ Σύμηθεν ἄγε τρεῖς νῆας εἶσας,
 Νιρεὺς Ἀγλαΐης υἱὸς Χαρόποιό τ' ἄνακτος,
 Νιρεὺς, ὃς κάλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθεν
 τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ' ἀμύμονα Πηλεΐωνα·
 ἄλλ' ἀλαπαδνὸς ἔην, παῦρος δέ οἱ εἶπετο λαός. 675

οἱ δ' ἄρα Νίσυρόν τ' εἶχον Κράπαθόν τε Κάσον τε
 καὶ Κῶν Εὐρυπύλοιο πόλιν νήσους τε Καλύδνας,
 τῶν αὖ Φεΐδιππός τε καὶ Ἄντιφος ἠγησάσθην,
 Θεσσαλοῦ νῆε δ' ὕω Ἡρακλεΐδαο ἄνακτος·
 τοῖς δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχῶντο. 680

νῦν αὖ τούς, ὅσσοι τὸ Πελασγικὸν Ἄργος ἔναιον·
 οἱ τ' Ἄλου οἱ τ' Ἀλόπην οἱ τε Τρηχῆνα νέμοντο,
 οἱ τ' εἶχον Φθίην ἠδ' Ἑλλάδα καλλιγύναικα,
 Μυρμιδόνες δ' ἐκαλεῦντο καὶ Ἕλληνες καὶ Ἀχαιοί,
 τῶν αὖ πεντήκοντα νεῶν ἦν ἀρχὸς Ἀχιλλεύς. 685

ἄλλ' οἱ γ' οὐ πολέμοιο δυσηχέος ἐμνώοντο·
 οὐ γὰρ ἔην, ὃς τίς σφιν ἐπὶ στίχας ἠγήσαιτο.
 κεῖτο γὰρ ἐν νήεσσι ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς
 κούρης χωόμενος Βρισηΐδος ἠυκόμοιο,
 τὴν ἐκ Λυρνησσοῦ ἐξείλετο πολλὰ μογήσας, 690

Λυρνησσοῦν διαπορθήσας καὶ τείχεα Θήβης,
 καὶ δὲ Μύνητ' ἔβαλεν καὶ Ἐπίστροφον ἐγχεσιμῶρους,
 υἱέας Εὐθηνοῖο Σεληπιάδαο ἄνακτος·
 τῆς ὅ γε κεῖτ' ἀχέων, τάχα δ' ἀνστήσεσθαι ἔμελλεν.

οἱ δ' εἶχον Φυλάκην καὶ Πύρασον ἀνθεμόεντα, 695
 Δῆμητρος τέμενος, Ἴτωνά τε μητέρα μήλων,
 ἀγκιάλόν τ' Ἀντρώνα ἰδὲ Πτελεδὸν λεχεποίην,
 τῶν αὖ Πρωτεσίλαος ἀρήιος ἠγεμόνευεν
 ζωὸς ἐών· τότε δ' ἤδη ἔχεν κᾶτα γαῖα μέλαινα.
 τοῦ δὲ καὶ ἀμφιδροφῆς ἄλοχος Φυλάκῃ ἐλέλειπτο 700

καὶ δόμος ἡμιτελής· τὸν δ' ἔκτανε Δάρδανος ἀνὴρ
νηὸς ἀποθρώσκοντα πολὺ πρῶτιστον Ἀχαιῶν.

οὐδὲ μὲν οὐδ' οἱ ἀναρχοὶ ἔσαν, πόθειόν γε μὲν ἀρχόν·
ἀλλὰ σφεας κόσμησε Ποδάρκης ὄξος Ἄρηος,

Ἰφίκλου νῆος πολυμήλου Φυλακίδαο, 705

αὐτοκασίγνητος μεγαθύμου Πρωτεσίλαου
ὀπλότερος γενεῆ· ὁ δ' ἅμα πρότερος καὶ ἀρείων

ἦρως Πρωτεσίλαος ἀρήιος· οὐδέ τι λαοὶ
δεύονθ' ἠγεμόνος, πόθειόν γε μὲν ἐσθλὸν ἔοντα·

τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο. 710

οἱ δὲ Φεράς ἐνέμοντο παραὶ Βοιβηΐδα λίμνην,
Βοίβην καὶ Γλαφύρας καὶ ἐνκτιμένην Ἰαωλκόν,

τῶν ἦρχ' Ἀδμήτοιο φίλος πάϊς ἔνδεκα νηῶν,

Εὐμηλος, τὸν ὑπ' Ἀδμήτῳ τέκε δῖα γυναικῶν

Ἄλκηστις, Πελῖαιο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστη. 715

οἱ δ' ἄρα Μηθῶνην καὶ Θαυμακίην ἐνέμοντο
καὶ Μελίβοιαν ἔχον καὶ Ὀλιζῶνα τρηχεῖαν,

τῶν δὲ Φιλοκτῆτης ἦρχεν, τόξων ἐν εἰδώς,
ἑπτὰ νεῶν· ἐρέται δ' ἐν ἐκάστῃ πεντήκοντα

ἐμβέβασαν, τόξων ἐν εἰδότες ἴφι μάχεσθαι. 720

ἀλλ' ὁ μὲν ἐν νήσῳ κείτο κρατέρ' ἄλγεα πάσχων,

Δήμῳ ἐν ἠγαθέῃ, ὅθι μιν λίπον νῆες Ἀχαιῶν

ἔλκει μοχθίζοντα κακῷ ὀλοόφρονος ὕδρου·

ἐνθ' ὁ γε κείτ' ἀχέων· τάχα δὲ μνήσεσθαι ἔμελλον

Ἀργεῖοι παρὰ νηυσὶ Φιλοκτῆταιο ἄνακτος. 725

οὐδὲ μὲν οὐδ' οἱ ἀναρχοὶ ἔσαν, πόθειόν γε μὲν ἀρχόν·

ἀλλὰ Μῆδων κόσμησεν, Οἰλῆος νόθος υἱός,

τόν ρ' ἔτεκεν Ῥήνη ὑπ' Οἰλῆι πτολιπόρθῳ.

οἱ δ' εἶχον Τρῳάκην καὶ Ἰθῶμην κλωμακόεσσαν,

οἱ τ' ἔχον Οἰχαλίην πόλιν Εὐρύτου Οἰχαλιῆος, 730

τῶν αὖθ' ἠγείσθην Ἀσκληπιοῦ δύο παῖδε,

λητῆρ' ἀγαθῶ, Ποδαλείριος ἠδὲ Μαχάων·
τοῖς δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο.

οἱ δ' ἔχον Ὀρμένιον οἷ τε κρήνην Ὑπέρειαν, 735
οἱ τ' ἔχον Ἀστέριον Τιτάνοιό τε λευκὰ κάρηνα,
τῶν ἦρχ' Εὐρύπυλος Ἐναίμονος ἀγλαὸς υἱός·
τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο.

οἱ δ' Ἄργισσαν ἔχον καὶ Γυρτώνην ἐνέμοντο,
Ὅρθην Ἠλώνην τε πόλιν τ' Ὀλοοσβόνα λευκὴν, 740
τῶν αὐτῷ ἠγεμόνευε μενεπτόλεμος Πολυποίτης,
υἱὸς Πειριθόιο, τὸν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς,
τόν ῥ' ὑπὸ Πειριθῶ τέκετο κλυτὸς Ἴπποδάμεια
ἡματι τῷ, ὅτε φῆρας ἐτίσατο λαχνήεντας,
τοὺς δ' ἐκ Πηλίου ὥσε καὶ Αἰθίεσσι πέλασθεν·
οὐκ οἶος, ἅμα τῷ γε Δεοντεὺς ὄζος Ἄρηος, 745
υἱὸς ὑπερθύμοιο Κορώνου Καινεΐδαο·

τοῖς δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο.

Γουνεὺς δ' ἐκ Κύφου ἦγε δῶα καὶ εἴκοσι νῆας·
τῷ δ' Ἐνιῆνες ἔποντο μενεπτόλεμοί τε Περαιβοί, 750
οἱ περὶ Δωδώνην δυσχείμερον οἰκί' ἔθεντο,
οἱ τ' ἀμφ' Ἰμερτὸν Τιταρήσιον ἔργα νέμοντο,
ὅς ῥ' ἐς Πηνεῖδον προεῖ καλλίροον ὕδωρ,
οὐδ' ὅ γε Πηνεῖῳ συμμίσγεται ἀργυροδίη,
ἀλλὰ τέ μιν καθ' ὑπερθεν ἐπιρρέει ἠντ' ἔλαιον·
ὄρκου γὰρ δεινοῦ Στυγὸς ὕδατος ἐστὶν ἀπορρώξ. 755

Μαγνήτων δ' ἦρχε Πρόθοος Τενθρηδόνος υἱός,
οἱ περὶ Πηνεῖδον καὶ Πήλιον εἰνοσίφυλλον
ναίεσκον· τῶν μὲν Πρόθοος θεὸς ἠγεμόνευεν,
τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο.

οὗτοι ἄρ' ἠγεμόνες Δαναῶν καὶ κοίρανοι ἦσαν. 760
τίς τ' ἄρ' τῶν ὄχ' ἄριστος ἔην, σὺ μοι ἔννεπε, μοῦσα,
αὐτῶν ἠδ' ἱππῶν, οἱ ἅμ' Ἀτρεΐδῃσιν ἔποντο.

ἵπποι μὲν μὲγ' ἄρισται ἔσαν Φηρητιάδαο,
 τὰς Ἐύμηλος ἔλαυνε ποδώκεας ὄρνιθας ὣς,
 ὄτριχας οἰέτεας, σταφύλη ἐπὶ νῶτον εἶσας· 765
 τὰς ἐν Πηρείῃ θρέψ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων,
 ἄμφω θηλείας, φόβον Ἄρης φορεούσας·
 ἀνδρῶν αὖ μὲγ' ἄριστος ἔην Τελαμώνιος Αἴας,
 ὄφρ' Ἀχιλεὺς μήριεν· ὁ γὰρ πολὺν φέρτατος ἦεν,
 ἵπποι θ', οἳ φορέεσκον ἀμύμονα Πηλεΐωνα. 770
 ἀλλ' ὁ μὲν ἐν νήεσσι κορωνίσι ποντοπόροισιν
 κεῖτ' ἀπομηνίσας Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν
 Ἄτρεΐδῃ, λαοὶ δὲ παρὰ ῥηγμῖνι θαλάσσης
 δίσκοισιν τέρποντο καὶ ἀγνανέησιν ἰέντες
 τόξοισίν θ'· ἵπποι δὲ παρ' ἄρμασιν οἷσιν ἕκαστος 775
 λωτὸν ἐρεπτόμενοι ἐλεόθρεπτόν τε σέλινον
 ἔστασαν· ἄρματα δ' εὖ πεπυκασμένα κεῖτο ἀνάκτων
 ἐν κλισίῃς· οἳ δ' ἀρχὸν ἀρηίφιλον ποθέοντες
 φοίτων ἔνθα καὶ ἔνθα κατὰ στρατὸν οὐδὲ μάχοντο.

οἳ δ' ἄρ' ἴσαν, ὡς εἴ τε πυρὶ χθῶν πᾶσα νέμοιτο·
 γαῖα δ' ὑπεστενάχιζε Διὶ ὡς τερπικεραύνῳ 781
 χωομένῳ, ὅτε τ' ἀμφὶ Τυφωεὶ γαῖαν ἱμάσση
 εἶν Ἀρίμοις, ὅθι φασὶ Τυφωέος ἔμμεναι εὐνάς·
 ὣς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ μέγα στεναχίζετο γαῖα
 ἐρχομένων· μάλα δ' ὦκα διέπρησσον πεδίοιο. 785

Τρωσὶν δ' ἄγγελος ἦλθε ποδήμεμος ὠκέα Ἴρις
 παρ Διὸς αἰγιόχοιο σὺν ἀγγελίῃ ἀλεγεινῇ·
 οἳ δ' ἀγορὰς ἀγόρευον ἐπὶ Πριάμοιο θύρῃσιν
 πάντες ὀμηγερέες, ἡμὲν νέοι ἠδὲ γέροντες.
 ἀγχοῦ δ' ἵσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἴρις· 790
 εἶσατο δὲ φθογγὴν νῦν Πριάμοιο Πολίτη,
 ὃς Τρώων σκοπὸς ἴξε, ποδωκείησι πεποιδῶς,
 τύμβῳ ἐπ' ἀκροτάτῳ Αἰσυήτῳ γέροντος

δέγμενος, ὁππότε ναῦφιν ἀφορμηθεῖεν Ἀχαιοί·
 τῷ μιν εἰσαμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἴρις· 795
 „ὦ γέρον, αἰεὶ τοι μῦθοι φίλοι ἄκριτοί εἰσιν,
 ὥς ποτ' ἐπ' εἰρήνης· πόλεμος δ' ἀλίσστος ὕρωρεν.
 ἦ μὲν δὴ μάλα πολλὰ μάχας εἰσῆλυθον ἀνδρῶν,
 ἀλλ' οὐ πω τοιόνδε τοςόνδε τε λαὸν ὕπωπα·
 λίην γὰρ φύλλοισιν ἐοικότες ἢ ψαμάθοισιν 800
 ἔρχονται πεδίω μαχησόμενοι προτὶ ἄστν.

Ἔκτωρ, σοὶ δὲ μάλιστ' ἐπιτέλλομαι ὧδέ γε ῥέξαι·
 πολλοὶ γὰρ κατὰ ἄστν μέγα Πριάμου ἐπίκουροι,
 ἄλλη δ' ἄλλων γλῶσσα πολυσπερέων ἀνθρώπων·
 τοῖσιν ἕκαστος ἀνὴρ σημαίνεται, οἷσί περ ἄρχει, 805
 τῶν δ' ἐξηγείσθω, κοσμησάμενος πολιήτας.“

ὧς ἔφαθ', Ἔκτωρ δ' οὐ τι θεᾶς ἔπος ἠγνοίησεν,
 αἰψα δ' ἔλυσ' ἀγορῆν· ἐπὶ τεύχεα δ' ἔσσεύοντο.
 πᾶσαι δ' ὠϊγνυντο πύλαι, ἐκ δ' ἔσσυτο λαός,
 πεξοί δ' ἱππῆγές τε· πολλὸς δ' ὄρουμαγδὸς ὀρώρειν. 810
 ἔστι δέ τις προπάρουθε πόλιος αἰπεῖα κολώνη,
 ἐν πεδίῳ ἀπάνευθε, περιδρομος ἔνθα καὶ ἔνθα,
 τὴν ἦ τοι ἄνδρες Βατίειαν κικλήσκουσιν,
 ἀθάνατοι δέ τε σῆμα πολυσκάρθμοιο Μυρίνης·
 ἔνθα τότε Τρωῆς τε διέκριθεν ἠδ' ἐπίκουροι. 815

Τρωσὶ μὲν ἠγεμόνευε μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ
 Πριαμίδης· ἅμα τῷ γε πολὺ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι
 λαοὶ θωρήσονται μεμαότες ἐγχείησιν.

Δαρδανίαν αὖτ' ἤρχεν εὐς πάρις Ἀγχίσαο
 Αἰνεΐας, τὸν ὑπ' Ἀγχίση τέκε δὴ Ἀφροδίτη, 820
 Ἰδης ἐν κνημοῖσι θεὰ βροτῶ ἐννηθεῖσα,
 οὐκ οἶος, ἅμα τῷ γε δῶω Ἀντήνορος υἱε,
 Ἀρχέλοχος τ' Ἀκάμας τε, μάχης ἐν εἰδότε πάσης.
 οἱ δὲ Ζέλειαν ἔναιον ὑπαὶ πόδα νεΐατον Ἰδης

ἀφνειοί, πίνοντες ὕδωρ μέλαν Αἰθήριοι, 825
 Τρωῆες, τῶν αὐτ' ἦρχε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱὸς
 Πάνδαρος, ᾧ καὶ τόξον Ἀπόλλων αὐτὸς ἔδωκεν.

οἳ δ' Ἀδρήστειάν τ' εἶχον καὶ δῆμον Ἀπαισοῦ
 καὶ Πιτύειαν ἔχον καὶ Τηρεΐης ὄρος αἰπύ,
 τῶν ἦρχ' Ἀδρηστός τε καὶ Ἄμφιος λινοθώρηξ, 830
 υἷε δὴ Μέροπος Περικωσίου, ὃς περὶ πάντων
 ἤδεδε μαντοσύνας, οὐδὲ οὖς παῖδας ἔασκεν
 στείχειν ἐς πόλεμον φθισήνορα· τῷ δέ οἱ οὔ τι
 πειθέσθην· κῆρες γὰρ ἄγον μέλανος θανάτοιο.

οἳ δ' ἄρα Περικώτην καὶ Πράκτιον ἀμφενέμοντο 835
 καὶ Σηστόν καὶ Ἄβυδον ἔχον καὶ δῖαν Ἀρίσβην,
 τῶν αὐτ' Ἰρτακίδης ἦρχ' Ἄσιος ὄρχαμος ἀνδρῶν,
 Ἄσιος Ἰρτακίδης, ὃν Ἀρίσβηθεν φέρον ἵπποι
 αἰθῶνες μεγάλοι, ποταμοῦ ἄπο Σελλήεντος.

Ἰππόθοος δ' ἄγε φῦλα Πελασγῶν ἐγγεσιμῶρων 840
 τῶν, οἳ Λάρισαν ἐριβόλακα ναιετάσκον·
 τῶν ἦρχ' Ἰππόθοός τε Πύλαιός τ' ὄξος Ἄρης,
 υἷε δὴ Λήθιοι Πελασγοῦ Τευταμίδαο.

αὐτὰρ Θρήικας ἦγ' Ἀκάμας καὶ Πείροος ἦρας,
 ὄσσοις Ἑλλήσποντος ἀγάρροος ἐντὸς ἔεργει. 845

Εὐφημος δ' ἀρχὸς Κικόνων ἦν αἰχμητῶν,
 υἱὸς Τροϊζήνοιο διοτρεφές Κεάδαο.

αὐτὰρ Πυραΐχμης ἄγε Παίονας ἀγκυλοτόξους
 τηλόθεν ἐξ Ἀμυδῶνος, ἀπ' Ἀξιοῦ εὐρὸν ῥέοντος,
 Ἀξιοῦ, οὗ κάλλιστον ὕδωρ ἐπικίδναται αἶαν. 850

Παφλαγόνων δ' ἠγεῖτο Πυλαιμένεος λάσιον κῆρ
 ἐξ Ἐνετῶν, ὅθεν ἡμιόνων γένος ἀγροτεράων,
 οἳ ῥα Κύτωρον ἔχον καὶ Σήσαμον ἀμφενέμοντο,
 ἀμφί τε Παρθένιον ποταμὸν κλυτὰ δώματ' ἔναιον,
 Κροῶνάν τ' Αἰγιαλόν τε καὶ ὑψηλοὺς Ἐρουθίνους. 855

αὐτὰρ Ἀλιζώνων Ὀδῖος καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον
τηλόθεν ἐξ Ἀλύβης, ὅθεν ἀργύρου ἐστὶ γενέθλη.

Μυσῶν δὲ Χρόμις ἦρχε καὶ Ἔννομος οἰωνιστής·
ἀλλ' οὐκ οἰωνοῖσιν ἐρύσσατο κῆρα μέλαιναν,
ἀλλ' ἐδάμη ὑπὸ χερσὶ ποδώκεος Αἰακίδαο 860
ἐν ποταμῷ, ὅθι περ Τρῶας κεραίξε καὶ ἄλλους.

Φόρκυς αὖ Φρύγας ἦγε καὶ Ἀσκάνιος θεοειδής
τῆλ' ἐξ Ἀσκανίης· μέμασαν δ' ὕσμῖνι μάχεσθαι.

Μήοσιν αὖ Μέσθλης τε καὶ Ἄντιφος ἠγησάσθην,
ὣε Ταλαιμένεος, τῷ Γυγαίῃ τέκε λίμνη, 865
οἱ καὶ Μήονας ἦγον ὑπὸ Τρωάῳ γεραῶτας.

Νάστης αὖ Καρῶν ἠγήσατο βαρβαροφώνων,
οἱ Μίλητον ἔχον Φθιρῶν τ' ὄρος ἀκριτόφυλλον
Μαιάνδρου τε ῥοᾶς Μυκάλης τ' αἰπεινὰ κάρηνα·
τῶν μὲν ἄρ' Ἀμφίμαχος καὶ Νάστης ἠγησάσθην, 870
Νάστης Ἀμφίμαχός τε, Νομίονος ἀγλαὰ τέκνα,
ὅς καὶ χρουσὸν ἔχων πολεμόνδ' Ἴεν ἠύτε κούρη,
νήπιος, οὐδέ τί οἱ τό γ' ἐπήρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον,
ἀλλ' ἐδάμη ὑπὸ χερσὶ ποδώκεος Αἰακίδαο
ἐν ποταμῷ, χρουσὸν δ' Ἀχιλεὺς ἐκόμισσε δαΐφρων. 875

Σαρπητῶν δ' ἦρχεν Λυκίων καὶ Γλαῦκος ἀμύμων
τηλόθεν ἐκ Λυκίης, Ξάνθου ἄπο δινήεντος.

ΙΛΙΑΔΟΣ Γ.

ὄρκοι. τειχοσκοπία. Ἀλεξάνδρου καὶ Μενελάου
μονομαχία.

αὐτὰρ ἐπεὶ κόσμηθεν ἅμ' ἠγεμόνεσσιν ἕκαστοι,
Τρῶες μὲν κλαγγῇ τ' ἐνοπῇ τ' ἴσαν ὄρνιθες ὣς,
ἤνυτε περ κλαγγῇ γεράνων πέλει οὐρανόθι πρό,
αἴ τ' ἐπεὶ οὖν χειμῶνα φύγον καὶ ἀθέσφατον ὄμβρον,
κλαγγῇ ταί γε πέτονται ἐπ' Ὀκεανοῖο ῥοάων 5
ἀνδράσι Πυγμαίοισι φόνον καὶ κῆρα φέρουσαι·
ἠέριαι δ' ἄρα ταί γε κακὴν ἔριδα προφέρουσαι·
οἳ δ' ἄρ' ἴσαν σιγῇ μένεα πνεύοντες Ἀχαιοί,
ἐν θυμῷ μεμαῶτες ἀλεξέμεν ἀλλήλοισιν.

εὗτ' ὄρεος κορυφῆσι Νότος κατέχευεν ὀμίχλην, 10
ποιμέσιν οὐ τι φίλην, κλέπτῃ δέ τε νυκτὸς ἀμείνω·
τόσσον τίς τ' ἐπιλεύσσει, ὅσον τ' ἐπὶ λᾶαν ἴησιν·
ὣς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ κονίσαλος ὄρνυτ' ἀελλῆς
ἐρχομένων· μάλα δ' ὦκα διέπρησσον πεδίοιο.

οἳ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες, 15
Τρῶσιν μὲν προμάχιζεν Ἀλέξανδρος θεοειδής,
παρδαλέην ὤμοισιν ἔχων καὶ καμπύλα τόξα
καὶ ξίφος, αὐτὰρ δοῦρε δύω κεκορυθμένα χαλκῷ
πάλλων Ἀργείων προκαλίζετο πάντας ἀρίστους
ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν ἀλνῇ δημοτῆτι. 20

τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησεν ἀρηίφιλος Μενέλαος
ἐρχόμενον προπάρουθεν ὀμίλου μακρὰ βιβάντα,
ὣς τε λέων ἐχάρη μεγάλῳ ἐπὶ σώματι κύρσας,
εὐρώων ἢ ἔλαφον κερὰν ἢ ἄγριον αἶγα,

πεινάων· μάλα γάρ τε κατεσθίει, εἴ περ ἂν αὐτὸν 25
 σεύωνται ταχέες τε κύνες θαλεροί τ' αἰξιοί·
 ὧς ἐχάρη Μενέλαος Ἀλέξανδρον θεοειδέα
 ὀφθαλμοῖσιν ἰδὼν· φάτο γὰρ τίσασθαι ἀλείτην.
 αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε.
 τὸν δ' ὧς οὖν ἐνόησεν Ἀλέξανδρος θεοειδῆς 30
 ἐν προμάχοισι φανέντα, κατεπλήγη φίλον ἦτορ,
 ἄψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλείνων.
 ὧς δ' ὅτε τίς τε δράκοντα ἰδὼν παλίνορσος ἀπέστη
 οὔρεος ἐν βήσσης, ὑπὸ τε τρόμος ἔλλαβε γυῖα,
 ἄψ δ' ἀνεχώρησεν, ὄχρος τέ μιν εἶλε παρειάς, 35
 ὧς αὐτίς καθ' ὄμιλον ἔδν Τρώων ἀγερώχων
 δείσας Ἀτρέος υἱὸν Ἀλέξανδρος θεοειδῆς.
 τὸν δ' Ἔκτωρ νείκεσεν ἰδὼν αἰσχροῖς ἐπέεσσιν·
 „Δύσπαρι, εἶδος ἄριστε, γυναιμανὲς ἠπεροπευτά,
 αἰθ' ὄφελος ἄγονός τ' ἔμεναι ἄγαμός τ' ἀπολέσθαι· 40
 καί κε τὸ βουλοίμην, καί κεν πολὺ κέρδιον ἦεν
 ἢ οὔτω λώβην τ' ἔμεναι καὶ ὑπόψιον ἄλλων.
 ἦ πον καγγαλώσῃ κάρη κομόωντες Ἀχαιοί,
 φάντες ἀριστῆα πρόμον ἔμμεναι, οὔνεκα καλὸν
 εἶδος ἔπ', ἀλλ' οὐκ ἔστι βίη φρεσὶν οὐδέ τις ἀλκή. 45
 ἦ τοιόσδε ἔων ἐν ποντοπόροισι νέεσσιν
 πόντον ἐπιπλώσας, ἐτάρους ἐρήρας ἀγείρας,
 μιχθεῖς ἀλλοδαποῖσι γυναῖκ' ἐνειδέ' ἀνήγες
 ἐξ ἀπίης γαίης, νυδὸν ἀνδρῶν αἰχμητῶν,
 πατρί τε σῶ μέγα πῆμα πόληί τε παντί τε δήμῳ, 50
 δυσμενέσιν μὲν χάσμα, κατηφείην δὲ σοὶ αὐτῷ;
 οὐκ ἂν δὴ μείνεις ἀρηίφιλον Μενέλαον;
 γνοίης χ', οἴου φωτὸς ἔχεις θαλερὴν παράκοιτιν.
 οὐκ ἂν τοι χραίσμη κίθαρὶς τά τε δῶρ' Ἀφροδίτης,
 ἦ τε κόμη τό τε εἶδος, ὅτ' ἐν κούρησι μιγείης. 55

ἀλλὰ μάλα Τρῶες δειδήμονες· ἦ τέ κεν ἦδη
λάινον ἔσσο χιτῶνα κακῶν ἔνεχ', ὅσσα ἔοργας.“

τὸν δ' αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής·
„Ἐκτορ, ἐπεὶ με κατ' αἴσαν ἐνεΐκεσας οὐδ' ὑπὲρ αἴσαν,
αἰεὶ τοι κραδίη πέλεκυς ὧς ἔστιν ἀπειρής, 60
ὅς τ' εἶσιν διὰ δουρὸς ὑπ' ἀνέρος, ὅς ῥά τε τέχνη
νῆιον ἐκτάμνησιν, ὀφέλλει δ' ἀνδρὸς ἐρωήν·
ὧς σοὶ ἐνὶ στήθεσσιν ἀτάρβητος νόος ἔστιν·
μή μοι δῶρ' ἐρατὰ πρόφερε χροσέης Ἀφροδίτης·
οὐ τοι ἀπόβλητ' ἔστι θεῶν ἐρικυδέα δῶρα, 65
ὅσσα κεν αὐτοὶ δῶσιν, ἐκὼν δ' οὐκ ἄν τις ἔλοιτο.
νῦν αὖτ', εἰ μ' ἐθέλεις πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι,
ἄλλους μὲν κάθισον Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς,
αὐτὰρ ἔμ' ἐν μέσσω καὶ ἀρηίφιλου Μενέλαον
συμβάλετ' ἄμφ' Ἑλένη καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι. 70
ὀπότερος δέ κε νικήσῃ κρείστων τε γένηται,
κτῆμαθ' ἑλὼν ἐν πάντα γυναικὰ τε οἴκαδ' ἀγέσθω·
οἱ δ' ἄλλοι φιλότητα καὶ ὄρκια πιστὰ ταμόντες
ναίοιτε Τροίην ἐριβόλακα, τοὶ δὲ νεέσθων
Ἄργος ἐς ἱππόβοτον καὶ Ἀχαιίδα καλλιγύναικα.“ 75

ὧς ἔφαθ', Ἐκτωρ δ' αὖτε χάρη μέγα μῦθον ἀκούσας,
καὶ ῥ' ἐς μέσσω ἰὼν Τρῶων ἀνέεργε φάλαγγας,
μέσσω δουρὸς ἑλὼν· τοὶ δ' ἰδρύνθησαν ἅπαντες.
τῷ δ' ἐπετοξάζοντο κάρη κομόωντες Ἀχαιοί,
ιοῖσιν τε τιτυσκόμενοι λάεσσί τ' ἔβαλλον. 80
αὐτὰρ ὁ μακρὸν ἄυσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
„Ἰσχεσθ', Ἄργεῖοι, μὴ βάλλετε, κοῦροι Ἀχαιῶν·
στεῦνται γάρ τι ἔπος ἐρέειν κορυθαίολος Ἐκτωρ.“

ὧς ἔφαθ', οἱ δ' ἔσχοντο μάχης ἄνεψ' τε γέμοντο
ἔσσυμένως. Ἐκτωρ δὲ μετ' ἀμφοτέροισιν ἔειπεν· 85
„κέκλυτέ μεν, Τρῶες καὶ ἐνκνήμιδες Ἀχαιοί,

μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τοῦ εἴνεκα νεῖκος ὄρωρεν.
 ἄλλους μὲν κέλεται Τρωῶας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς
 τεύχεα κάλ' ἀποθέσθαι ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ,
 αὐτὸν δ' ἐν μέσσω καὶ ἀρηίφιλον Μενέλαον 90
 οἴους ἀμφ' Ἑλένη καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι.
 ὀππότερος δέ κε νικήσῃ κρείσσων τε γένηται,
 κτήμαθ' ἑλὼν ἐν πάντα γυναῖκά τε οἴκαδ' ἀγέσθω·
 οἱ δ' ἄλλοι φιλότῃτα καὶ ὄρκια πιστὰ τάμωμεν.“

ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βοῆν ἀγαθὸς Μενέλαος· 96
 „κέκλυτε νῦν καὶ ἐμεῖο· μάλιστα γὰρ ἄλγος ἰκάνει
 θυμὸν ἐμὸν· φρονέω δὲ διακρινθῆμεναι ἤδη
 Ἀργείους καὶ Τρωῶας, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέποσθε
 εἴνεκ' ἐμῆς ἔριδος καὶ Ἀλεξάνδρου ἔνεκ' ἀρχῆς. 100
 ἡμέων δ' ὀπποτέρῳ θάνατος καὶ μοῖρα τέτυκται,
 τεθναίῃ· ἄλλοι δὲ διακρινθεῖτε τάχιστα.

οἴσετε δ' ἄρν', ἕτερον λευκόν, ἑτέρον δὲ μέλαιναν,
 γῆ τε καὶ ἡλίω· Διὶ δ' ἡμεῖς οἴσομεν ἄλλον.
 ἄξετε δὲ Πριάμοιο βίην, ὄφρ' ὄρκια τάμνη 105
 αὐτός, ἐπεὶ οἱ παῖδες ὑπερφίαλοι καὶ ἄπιστοι·
 μή τις ὑπερβασίῃ Διὸς ὄρκια δηλήσῃται.

αἰεὶ δ' ὀπλοτέρων ἀνδρῶν φρένες ἡερέθονται·
 οἷς δ' ὁ γέρον μετέησιν, ἅμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω
 λεύσσει, ὅπως ὄχ' ἄριστα μετ' ἀμφοτέροισι γένηται.“ 110

ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἐχάρησαν Ἀχαιοὶ τε Τρωῆές τε,
 ἐλπόμενοι παύσασθαι οἰζυροῦ πολέμοιο.
 καὶ ῥ' ἵππους μὲν ἔρουξαν ἐπὶ στίχας, ἐκ δ' ἔβαν αὐτοὶ
 τεύχεά τ' ἐξεδύοντο· τὰ μὲν κατέθεντ' ἐπὶ γαίῃ
 πλησίον ἀλλήλων, ὀλίγη δ' ἦν ἀμφὶς ἄρουρα. 115
 Ἐκτωρ δὲ προτὶ ἄστυ δύω κήρυκας ἔπεμπεν,
 καρπαλίμως ἄρνας τε φέρειν Πριάμόν τε καλέσσαι.

αὐτὰρ ὁ Ταλθύβιον προΐει κρείων Ἀγαμέμνων
 νῆας ἔπι γλαφυρὰς ἰέναι, ἢ δ' ἄρα κέλευεν
 οἰσέμεναι· ὁ δ' ἄρ' οὐκ ἀπίθησ' Ἀγαμέμνονι δίω. 120

Ἴρις δ' αὖθ' Ἑλένη λευκωλένῳ ἄγγελος ἦλθεν
 εἰδομένη γαλόφῳ, Ἀντηνορίδαο δάμαρτι,
 τὴν Ἀντηνορίδης εἶχε κρείων Ἑλικίων,
 Λαοδίκην Πριάμοιο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην.
 τὴν δ' εὖρ' ἐν μεγάρῳ· ἢ δὲ μέγαν ἴστων ὕφαινεν, 125
 δίπλακα πορφυρέην, πολέας δ' ἐνέπασσεν ἀέθλους
 Τρώων θ' ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
 οὓς ἔθεν εἵνεκ' ἔπασχον ὑπ' Ἄρηος παλαμάων.
 ἀγχοῦ δ' ἴσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἴρις·
 „δεῦρ' ἴθι, νύμφα φίλη, ἵνα θεέσκελα ἔργα ἴδηαι 130
 Τρώων θ' ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
 οἱ πρὶν ἐπ' ἀλλήλοισι φέρον πολύδακρον Ἄρηα
 ἐν πεδίῳ, ὄλοοιο λιλαιόμενοι πολέμοιο,
 οἱ δὴ νῦν ἔαται σιγῇ, πόλεμος δὲ πέπανται,
 ἀσπίσι κεκλιμένοι, παρὰ δ' ἔγχεα μακρὰ πέπηγεν. 135
 αὐτὰρ Ἀλέξανδρος καὶ ἀρηίφιλος Μενέλαος
 μακροῆς ἐγχείησι μαχήσονται περὶ σείο·
 τῷ δέ κε νικήσαντι φίλη κεκλήσῃ ἄκοιτις.“

ὣς εἰποῦσα θεὰ γλυκὴν ἕμερον ἔμβαλε θυμῷ
 ἀνδρός τε προτέροιο καὶ ἄστεος ἠδὲ τοκήων. 140
 αὐτίκα δ' ἀργεννῆσι καλυψαμένη ὀφθόνησιν
 ὠρμαῖτ' ἐκ θαλάμοιο τέρεν κατὰ δάκρυ χέουσα,
 οὐκ οἴη, ἅμα τῇ γε καὶ ἀμφίπολοι δὴ ἔποντο,
 Αἶθρη Πιτθῆος θυγάτηρ Κλυμένη τε βοῶπις.
 αἶψα δ' ἔπειθ' ἵκανον, ὅθι Σκαιαὶ πύλαι ἦσαν. 145

οἱ δ' ἀμφὶ Πριάμον καὶ Πάνθοον ἠδὲ Θυμῖτην
 Λάμπον τε Κλυτίον θ' Ἴκετάονά τ' ὄξον Ἄρηος,
 Οὐκαλέγων τε καὶ Ἀντήνωρ, πεπνυμένῳ ἄμφω,

είατο δημογέροντες ἐπὶ Σκαιῆσι πύλῃσιν,
 γήραϊ δὴ πολέμοιο πεπαυμένοι, ἀλλ' ἀγορηταὶ 150
 ἔσθλοί, τεττίγεσβιν ἐοικότες, οἳ τε καθ' ὕλην
 δενδρῶν ἐφεζόμενοι ὅπα λειριόεσσαν λείβιν·
 τοῖοι ἄρα Τρώων ἡγήτορες ἦντ' ἐπὶ πύργῳ.

οἱ δ' ὡς οὖν εἶδονθ' Ἑλένην ἐπὶ πύργον ἰοῦσαν,
 ἦκα πρὸς ἀλλήλους ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον· 155

„οὐ νέμεσις Τρώας καὶ ἐκνήμιδας Ἀχαιοὺς
 τοιῆδ' ἀμφὶ γυναικὶ πολὺν χρόνον ἄλγεα πάσχειν·
 αἰνῶς ἀθανάτησι θεῆς εἰς ὧπα ἔοικεν.

ἀλλὰ καὶ ὧς, τοιῆ περ ἐοῦσ', ἐν νηυσὶ νεέσθῳ,
 μηδ' ἡμῖν τεκέεσσί τ' ὀπίσσω πῆμα λίποιτο.“ 160

ὧς ἄρ' ἔφρα, Πρίαμος δ' Ἑλένην ἐκαλέεσσατο
 φωνῆ·

„δεῦρο πάροιδ' ἐλθοῦσα, φίλον τέκος, ἕξεν ἐμεῖο,
 ὄφρα ἴδῃ πρότερόν τε πόσιν πηοὺς τε φίλους τε·
 οὐ τί μοι αἰτὴν ἔσσι, θεοὶ νύ μοι αἰτιοὶ εἰσιν,
 οἳ μοι ἐφώρμησαν πόλεμον πολύδακρον Ἀχαιῶν· 165

ὧς μοι καὶ τόνδ' ἄνδρα πελώριον ἔξονομήνης,
 ὅς τις ὄδ' ἐστὶν Ἀχαιὸς ἀνὴρ ἠὺς τε μέγας τε.
 ἦ τοι μὲν κεφαλῇ καὶ μείζονες ἄλλοι ἔασιν,
 καλὸν δ' οὕτω ἐγὼν οὐ πῶ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν
 οὐδ' οὕτω γεραρόν· βασιλῆι γὰρ ἀνδρὶ ἔοικεν.“ 170

τὸν δ' Ἑλένη μύθοισιν ἀμείβετο, δῖα γυναικῶν·
 „αἰδοῖός τέ μοι ἔσσι, φίλε ἐκνυρῆ, δεινός τε·
 ὡς ὄφελεν θάνατός μοι ἀδεῖν κακός, ὅπποτε δεῦρο
 υἱέϊ σῶ ἐπόμην, θάλαμον γνωτούς τε λιποῦσα
 παῖδά τε τηλυγέτην καὶ ὀμηλικίην ἐρατεινήν. 175

ἀλλὰ τὰ γ' οὐκ ἐγένοντο· τὸ καὶ κλαίουσα τέτηκα.
 τοῦτο δέ τοι ἐρέω, ὅ μ' ἀνείρεαι ἠδὲ μεταλλάς·
 οὗτός γ' Ἀτρεΐδης εὐρὸν κρείων Ἀγαμέμνων,

ἀμφοότερον, βασιλεύς τ' ἀγαθὸς κρατερός τ' αἰχμητής·
δαῖρ' αὐτ' ἔμῃς ἔσκε κινώπιδος, εἴ ποτ' ἔην γε.“ 180

ὣς φάτο, τὸν δ' ὁ γέρον ἠγάσσατο φώνησέν τε·
„ὦ μάκαρ Ἀτρεΐδῃ, μοιρηγενές, ὀλβιόδαιμον,
ἧ δά νύ τοι πολλοὶ δεδμηάτο κοῦροι Ἀχαιῶν.
ἦδη καὶ Φρυγίην εἰσήλυθον ἀμπελόεσσαν·
ἔνθα ἴδον πλείστους Φρύγας ἀνέρας αἰολοπώλους, 185
λαοὺς Ὀτρῆος καὶ Μύργδονος ἀντιθέοιο,
οἳ ῥα τότε ἔστρατόωντο παρ' ὄχθας Σαγγαρίοιο·
καὶ γὰρ ἐγὼν ἐπίκουρος ἔων μετὰ τοῖσιν ἐλέχθην
ἡματι τῷ, ὅτε τ' ἦλθον Ἀμαζόνες ἀντιάνειραι·
ἄλλ' οὐδ' οἱ τόσοι ἦσαν, ὅσοι ἐλίκωπες Ἀχαιοί.“ 190

δεύτερον αὐτ' Ὀδυσῆα ἰδὼν ἐρέειν' ὁ γεραίός·
„εἶπ' ἄγε μοι καὶ τόνδε, φίλου τέκος, ὅς τις ὄδ' ἐστίν,
μείων μὲν κεφαλή Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο,
εὐρύτερος δ' ὤμοισιν ἰδὲ στέρνοισιν ἰδέσθαι.
τεύχεα μὲν οἱ κεῖται ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ, 195
αὐτὸς δὲ κτίλος ὡς ἐπιπωλεῖται στίχας ἀνδρῶν·
ἀρνεῖω μιν ἐγὼ γε εἶσκω πηγεσιμάλλῃ,
ὅς τ' οἴων μέγα πῶν διέρχεται ἀργεννάων.“

τὸν δ' ἠμείβετ' ἐπειθ' Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα·
„οὗτος δ' αὖ Λαερτιάδης πολύμητις Ὀδυσσεύς, 200
ὅς τράφη ἐν δήμῳ Ἰθάκης κραναῆς περ' εὐούσης
εἰδὼς παντοίους τε δόλους καὶ μῆδεα πυκνά.“

τὴν δ' αὐτ' Ἀντήνωρ πεπνυμένος ἀντίον ἠΰδα·
„ὦ γύναι, ἧ μάλα τοῦτο ἔπος νημερτές ἔειπες·
ἦδη γὰρ καὶ δεῦρό ποτ' ἦλυθε δῖος Ὀδυσσεύς, 205
σεῦ ἔνεκ' ἀγγελίης, σὺν ἀρηιφίλῳ Μενελάῳ·
τοὺς δ' ἐγὼ ἐξείνισσα καὶ ἐν μεγάροισι φίλησα,
ἀμφοτέρων δὲ φωνὴν ἐδάην καὶ μῆδεα πυκνά.
ἄλλ' ὅτε δὴ Τρώεσσι ἐν ἀγρομένοισιν ἔμιχθεν,

στάντων μὲν Μενέλαος ὑπείρεχεν εὐρέας ὤμους, 210
 ἄμφω δ' ἐξομένω, γεραρότερος ἦεν Ὀδυσσεύς.
 ἀλλ' ὅτε δὴ μύθους καὶ μῆδεα πᾶσιν ὕφαινον,
 ἧ τοι μὲν Μενέλαος ἐπιτροχάδην ἀγόρευεν,
 παῦρα μὲν, ἀλλὰ μάλα λιγέως, ἐπεὶ οὐ πολὺμυθος,
 οὐδ' ἀφαρματοεπής, εἰ καὶ γένει ὕστερος ἦεν. 215
 ἀλλ' ὅτε δὴ πολύμητις ἀναΐξειεν Ὀδυσσεύς,
 στάσκειν, ὑπαὶ δὲ ἴδεσκε κατὰ χθονὸς ὄμματα πῆξας,
 σκῆπτρον δ' οὐτ' ὀπίσω οὔτε προπρηγὲς ἐνώμα,
 ἀλλ' ἀστεμφὲς ἔχεσκεν, αἰδρεῖ φωτὶ ἑοικώς·
 φαίης κε ζάκοτόν τε τιν' ἔμμεναι ἄφρονά τ' αὐτως. 220
 ἀλλ' ὅτε δὴ ὅπα τε μεγάλην ἐκ στήθεος εἶη
 καὶ ἔπεα νιφάδεσσιν ἑοικότα χειμερήσιν,
 οὐκ ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆϊ γ' ἐρίσσειε βροτὸς ἄλλος·
 οὐ τότε γ' ὦδ' Ὀδυσῆος ἀρασσάμεθ' εἶδος ἰδόντες.“
 τὸ τρίτον αὐτ' Αἴαντα ἰδὼν ἐρέειν' ὁ γεραῖός· 225
 „τίς τ' ἄρ' ὄδ' ἄλλος Ἀχαιὸς ἀνήρ ἡὺς τε μέγας τε,
 ἔξοχος Ἀργείων κεφαλὴν τε καὶ εὐρέας ὤμους;“
 τὸν δ' Ἐλένη τανύπεπλος ἀμείβετο, δῖα γυναικῶν·
 „οὔτος δ' Αἴας ἐστὶ πελώριος, ἔρκος Ἀχαιῶν·
 Ἴδομενεὺς δ' ἐτέρωθεν ἐνὶ Κρήτεσσι θεὸς ὡς 230
 ἔστηκ', ἀμφὶ δέ μιν Κρητῶν ἀγοὶ ἠγερέθονται.
 πολλάκι μιν ξείνισσεν ἀρηίφιλος Μενέλαος
 οἴκῳ ἐν ἡμετέρῳ, ὅποτε Κρήτηθεν ἵκοιτο.
 νῦν δ' ἄλλους μὲν πάντας ὀρῶ ἐλίκαπας Ἀχαιοὺς,
 οὓς κεν ἐν γνοίην καὶ τ' οὐνομα μυθησαίμην· 235
 δοιῶ δ' οὐ δύναμαι ἰδέειν κοσμήτορε λαῶν,
 Κάστορά θ' ἱππόδαμον καὶ πῶξ ἀγαθὸν Πολυθεύκεια,
 αὐτοκασιγνήτω, τῷ μοι μία γείνατο μήτηρ.
 ἦ οὐχ ἔσπέσθην Λακεδαιμόνος ἐξ ἐρατεινῆς,
 ἦ δεύρω μὲν ἔποντο νέεσσ' ἐνὶ ποντοπόροισιν, 240

νῦν αὖτ' οὐκ ἐθέλουσι μάχην καταδύμεναι ἀνδρῶν,
αἴσχεα δειδιότες καὶ ὀνειδέα πόλλ', ἃ μοι ἔστιν.“

ὣς φάτο, τοὺς δ' ἤδη κάτεχεν φησίζοος αἴα
ἐν Λακεδαιμόνι αὖθι, φίλη ἐν πατρίδι γαίῃ.

κῆρυκες δ' ἀνὰ ἄστν θεῶν φέρον ὄρκια πιστά, 245

ἄρνε δὺω καὶ οἶνον εὐφρονα, καρπὸν ἀρούρης,
ἄσκη ἐν αἰγείῳ· φέρε δὲ κρητῆρα φαιινὸν
κῆρυξ Ἴδαϊος ἠδὲ χρύσεια κύπελλα·

ἔτρυνεν δὲ γέροντα παριστάμενος ἐπέεσσιν·

„ὄρσεο, Λαομεδοντιάδη, καλέουσιν ἄριστοι 250

Τρώων θ' ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
ἐς πεδίον καταβῆναι, ἵν' ὄρκια πιστὰ τάμητε·

αὐτὰρ Ἀλέξανδρος καὶ ἀρηίφιλος Μενέλαος
μακροῆς ἐγχείησι μαχήσονται ἀμφὶ γυναικί·

τῷ δέ κε νικήσαντι γυνή καὶ κτήμαθ' ἔποιτο· 255

οἱ δ' ἄλλοι φιλότῃτα καὶ ὄρκια πιστὰ ταμόντες
ναίοιμεν Τροίην ἐριβόλακα, τοὶ δὲ νέονται

Ἄργος ἐς ἱππόβοτον καὶ Ἀχαιίδα καλλιγύναικα.“

ὣς φάτο, ῥίγησεν δ' ὁ γέρων, ἐκέλευσε δ' ἐταίροις
ἵππους ζευγνύμεναι· τοὶ δ' ὄτραλέως ἐπίθοντο. 260

ἂν δ' ἄρ' ἔβη Πριάμος, κατὰ δ' ἠγία τεῖνεν ὀπίσσω·
πὰρ δέ οἱ Ἀντήνωρ περικαλλέα βῆσέτο δίφρον.

τῷ δὲ διὰ Σκαιῶν πεδίουδ' ἔχον ὠκέας ἵππους.
ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἵκοντο μετὰ Τρώας καὶ Ἀχαιοὺς,

ἐξ ἵππων ἀποβάντες ἐπὶ χθόνα πουλυβότειραν 265

ἐς μέσσον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἐστιχόωντο.

ἴσταντο δ' αὐτίκ' ἔπειτα ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,

ἂν δ' Ὀδυσσεὺς πολύμητις· ἀτὰρ κῆρυκες ἀγανοὶ
ὄρκια πιστὰ θεῶν σύναγον, κρητῆροι δὲ οἶνον

μῖσγον, ἀτὰρ βασιλεῦσιν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν. 270

Ἄτρεΐδης δὲ ἐρυσσάμενος χεῖρεσσι μάχαιραν,

ἢ οἱ παρ' ἕξινος μέγα κουλεὸν αἶεν ἄωροτο,
 ἄρνῶν ἐκ κεφαλῆων τάμνε τρίχας· ἀντάρ' ἔπειτα
 κήρυκες Τρώων καὶ Ἀχαιῶν νεΐμαν ἀρίστοις.

τοῖσιν δ' Ἀτρεΐδης μεγάλ' εὐχέτο χεῖρας ἀνασχῶν· 275

„Ζεῦ πάτερ, Ἴδηθεν μεδέων, κύδιστε μέγιστε,
 ἠέλιός θ', ὃς πάντ' ἐφορᾷς καὶ πάντ' ἐπακούεις,
 καὶ ποταμοὶ καὶ γαῖα, καὶ οἱ ὑπένερθε καμόντας
 ἀνθρώπους τίνυσθον, ὅτις κ' ἐπίορκον ὁμόσση,
 ὑμεῖς μάρτυροι ἔστε, φυλάσσετε δ' ὄρκια πιστά· 280

εἰ μὲν κεν Μενέλαον Ἀλέξανδρος καταπέφνη,
 αὐτὸς ἔπειθ' Ἐλένην ἐχέτω καὶ κτήματα πάντα,
 ἡμεῖς δ' ἐν νήεσσι νεώμεθα ποντοπόροισιν·

εἰ δέ κ' Ἀλέξανδρον κτείνῃ ξανθὸς Μενέλαος,
 Τρώας ἔπειθ' Ἐλένην καὶ κτήματα πάντ' ἀποδοῦναι, 285

τιμὴν δ' Ἀργείοις ἀποτινέμεν, ἦν τιν' ἔοικεν,
 ἢ τε καὶ ἐσσομένοισι μετ' ἀνθρώποισι πέληται.

εἰ δ' ἂν ἐμοὶ τιμὴν Πριάμος Πριάμοιό τε παῖδες
 τίνειν οὐκ ἐθέλωσιν Ἀλεξάνδροιο πεσόντος,
 ἀντάρ' ἐγὼ καὶ ἔπειτα μαχήσομαι εἴνεκα ποινηῆς 290
 αὐθι μένων, εἴως κε τέλος πολέμοιο κιχέω.“

ἢ καὶ ἀπὸ στομάχους ἄρνῶν τάμε νηλεί χαλκῷ,
 καὶ τοὺς μὲν κατέδηκεν ἐπὶ χθονὸς ἀσπαίροντας,
 θυμοῦ δευομένους· ἀπὸ γὰρ μένος εἶλετο χαλκός·
 οἶνον δ' ἐκ κρητῆρος ἀφυσσόμενοι δεπάεσσιν 295
 ἔκχεον, ἠδ' εὐχοντο θεοῖς αἰειγενέτησιν.

ᾧδε δέ τις εἶπεσκεν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε·

„Ζεῦ κύδιστε μέγιστε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
 ὀπότεροι πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια πημήνειαν,
 ᾧδέ σφ' ἐγκέφαλος χαμάδις ῥέοι, ὡς ὅδε οἶνος, 300
 αὐτῶν καὶ τεκέων, ἄλοχοι δ' ἄλλοισι δαμεῖεν.“

ὣς ἔφην, οὐδ' ἄρα πῶ σφιν ἐπεκράϊαινε Κρονίων.

τοῖσι δὲ Δαρδανίδης Πριάμος μετὰ μῦθον ἔειπεν·
 „κέκλυτέ μεν, Τρῶες καὶ ἐνκνήμιδες Ἀχαιοί·

ἦ τοι ἐγὼν εἶμι προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν 305

ἄψ, ἐπεὶ οὐ πω τλήσομ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὄρασθαι
 μαρνάμενον φίλον υἱὸν ἀρηιφίλω Μενελάω·

Ζεὺς μὲν που τό γε οἶδε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
 ὅποτέρω θανάτιο τέλος πεπρωμένον ἐστίν.“

ἦ ῥα καὶ ἐς δίφρον ἄρνας θέτο ἰσόθεος φῶς, 310

ἂν δ' ἄρ' ἔβριαν' αὐτός, κατὰ δ' ἠγία τεῖνεν ὀπίσσω·

πὰρ δέ οἱ Ἀντήνωρ περικαλλέα βήσετο δίφρου.

τῶ μὲν ἄρ' ἄφορροι προτὶ Ἴλιον ἀπυέοντο·

Ἐκτωρ δὲ Πριάμοιο πάϊς καὶ δῖος Ὀδυσσεύς.

χῶρον μὲν πρῶτον διεμέτρεον, αὐτὰρ ἔπειτα 315

κλήρους ἐν κυνέῃ χαλκήρῃ πάλλον ἐλόντες,

ὁπότερος δὴ πρόσθεν ἀφείη χάλκεον ἔγχος.

λαοὶ δ' ἠρήσαντο θεοῖς ἰδὲ χεῖρας ἀνέσχον·

ᾧδε δὲ τις εἶπεσκεν Ἀχαιῶν τε Τρῶων τε·

„Ζεῦ πάτερ, Ἰδηθεν μεδέων, κύνιστε μέγιστε, 320

ὁπότερος τάδε ἔργα μετ' ἀμφοτέροισιν ἔθηνεν,

τὸν δὲς ἀποφθίμενον δῦναι δόμον Ἄιδος εἶσω,

ἡμῖν δ' αὖ φιλόττητα καὶ ὄρκια πιστὰ γενέσθαι.“

ὣς ἄρ' ἔφην, πάλλεν δὲ μέγας κορυθαίολος Ἐκτωρ

ἄψ ὀρόων· Πάριος δὲ θοῶς ἐκ κλήρος ὄρουσεν. 325

οἱ μὲν ἔπειθ' ἴζοντο κατὰ στίχας, ἦχι ἐκάστω

ἵπποι ἀερσίποδες καὶ ποικίλα τεύχε' ἔκειτο·

αὐτὰρ ὃ γ' ἀμφ' ὤμοισιν ἐδύσετο τεύχεα καλὰ

δῖος Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἠνκόμοιο.

κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηνεν

καλάς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας·

δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνεν

οἷο κασιγνήτιο Λυκάονος, ἤρμοσε δ' αὐτῷ. 330

ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον
 χάλκεον, αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε· 335
 κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην ἐντυκτον ἔδηκεν
 ἵππουριν· δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθευ ἔνευεν.
 εἶλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ὃ οἱ παλάμηφιν ἀρήρειν.
 ὣς δ' αὐτως Μενέλαος ἀρήιος ἔντε' ἔδυνεν.

οἱ δ' ἐπεὶ οὖν ἐκάτερθεν ὁμίλου θωρήχθησαν, 340
 ἐς μέσσον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἐστιχόωντο
 δεινὸν δερκόμενοι· θάμβος δ' ἔχεν εἰσορόωντας
 Τρωάς θ' ἵπποδάμους καὶ ἐκνήμιδας Ἀχαιοὺς.
 καὶ ῥ' ἔγγυς στήτην διαμετρητῶ ἐνὶ χώρῳ
 σείοντ' ἔγχειας, ἀλλήλοισιν κοτέοντε. 345

πρόσθε δ' Ἀλέξανδρος προῖει δολιχόσκιον ἔγχος,
 καὶ βάλεν Ἀτρεΐδαο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἴσην·
 οὐδ' ἔρρηξεν χαλκός, ἀνεγνάμφθη δέ οἱ αἰχμῇ
 ἀσπίδ' ἐνὶ κρατερῇ. ὁ δὲ δεύτερος ὤρνετο χαλκῶ
 Ἀτρεΐδης Μενέλαος, ἐπευξάμενος Διὶ πατρί· 350
 „Ζεῦ ἄνα, δὸς τίσασθαι, ὃ με πρότερος κακ' ἔοργεν,
 δῖον Ἀλέξανδρον, καὶ ἐμῆς ὑπὸ χερσὶ δάμασσον,
 ὄφρα τις ἐροίγησι καὶ ὀψιγόνων ἀνθρώπων
 ξεινοδόκον κακὰ ῥέξαι, ὃ κεν φιλότητα παράσχη.“

ἣ ῥα καὶ ἀμπεπαλῶν προῖει δολιχόσκιον ἔγχος, 355
 καὶ βάλε Πριαμίδαο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἴσην.
 διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαεινῆς ὄβριμον ἔγχος,
 καὶ διὰ θώρηκος πολυδαιδάλου ἠρήρειστο·
 ἀντικρὺς δὲ παραὶ λαπάρην διάμησε χιτῶνα
 ἔγχος· ὁ δ' ἐκλίνθη καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν. 360
 Ἀτρεΐδης δὲ ἐρυσσάμενος ξίφος ἀργυρόηλον
 πλῆξεν ἀνασχόμενος κόρυθος φάλον· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῶ
 τριχθὰ τε καὶ τετραχθὰ διατροφὲν ἔκπεσε χειρός.
 Ἀτρεΐδης δ' ὤμωξεν ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν·

„Ζεῦ πάτερ, οὐ τις σεῖο θεῶν ὀλοώτερος ἄλλος· 365
 ἢ τ' ἐφάμην τίσασθαι Ἀλέξανδρον κακότητος·
 νῦν δέ μοι ἐν χεῖρεσσιν ἄγη ξίφος, ἐκ δέ μοι ἔγχος
 ἠίχθη παλάμηφιν ἐτώσιον, οὐδὲ δάμασσα.“

ἦ καὶ ἐπαῖξας κόρυθος λάβεν ἵπποδασείης,
 ἔλκε δ' ἐπιστρέψας μετ' ἐυκνήμιδας Ἀχαιοῦς· 370
 ἄγχε δέ μιν πολύκεστος ἱμάς ἀπαλήν ὑπὸ δειρήν,
 ὅς οἱ ὑπ' ἀνθερεῶνος ὄχευς τέτατο τρυφαλείης.
 καὶ νύ κεν εἰρουσθέν τε καὶ ἄσπετον ἤρατο κῦδος,
 εἰ μὴ ἄρ' ὄξυ νόησε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
 ἣ οἱ ῥῆξεν ἱμάντα βοῶς ἴφι κταμένοιο· 375

κεινὴ δὲ τρυφάλεια ἄμ' ἔσπετο χεῖρι παχείῃ.
 τὴν μὲν ἐπειθ' ἦρως μετ' ἐυκνήμιδας Ἀχαιοῦς
 ῥῆψ' ἐπιδιδήσας, κόμισαν δ' ἐρήηρες ἑταῖροι.
 αὐτὰρ ὁ ἄψ ἐπόρουσε κατακτάμεναι μενεαίνων
 ἔγγχει χαλκείῳ· τὸν δ' ἐξήροπαξ' Ἀφροδίτη 380
 ῥεῖα μάλ', ὥς τε θεός, ἐκάλυψε δ' ἄρ' ἠέρι πολλῇ,
 καὶ δ' εἶσ' ἐν θαλάμῳ ἐνώδει κηῶνεντι.

αὐτὴ δ' αὖθ' Ἑλένην καλέουσ' ἱε· τὴν δὲ κίχανεν
 πύργῳ ἐφ' ὑψηλῶ, περὶ δὲ Τρωαὶ ἄλις ἦσαν.
 χεῖρὶ δὲ νεκταρέου ἑανοῦ ἐτίναξε λαβοῦσα, 385
 γρηλὴ δέ μιν εἰκυῖα παλαιγενεῖ προσέειπεν

εἰροκόμῳ, ἣ οἱ Λακεδαίμονι ναιετοῶσῃ
 ἦσκειν εἴρια καλά, μάλιστα δέ μιν φιλέεσκεν·
 τῇ μιν ἐεῖσαμένη προσεφώνεε δι' Ἀφροδίτη·
 „δεῦρ' ἴθ', Ἀλέξανδρός σε καλεῖ οἰκόνδε νέεσθαι. 390
 κεῖνος ὁ γ' ἐν θαλάμῳ καὶ δινωτοῖσι λέχεσσιν
 κάλλει τε στίλβων καὶ εἵμασιν· οὐδέ κε φαίης
 ἀνδρὶ μαχησάμενον τόν γ' ἐλθεῖν, ἀλλὰ χορόνδε
 ἔρχεσθ' ἠὲ χοροῖο νέον λήγοντα καθίζειν.“

ὥς φάτο, τῇ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινεν· 395

καί ῥ' ὡς οὖν ἐνόησε θεᾶς περικαλλέα δειρὴν
 στήθεά θ' ἱμερόβεντα καὶ ὕμματα μαρμαίροντα,
 θάμβησέν τ' ἄρ' ἔπειτα, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 „δαιμονίη, τί με ταῦτα λιλαίεαι ἠπεροπεύειν;

ἦ πῆ με προτέρω πολίων ἐν ναιομενάων 400

ἄξεις ἦ Φρυγίης ἦ Μηουίης ἐρατεινῆς,
 εἴ τίς τοι καὶ κείθι φίλος μερόπων ἀνθρώπων,
 οὐνεκα δὴ νῦν δῖον Ἀλέξανδρον Μενέλαος
 νικῆσας ἐθέλει στυγερὴν ἐμὲ οἴκαδ' ἄγεσθαι·
 τούνεκα δὴ νῦν δεῦρο δολοφρονέουσα παρέστῃς. 405

ἦσο παρ' αὐτὸν ἰοῦσα, θεῶν δ' ἀπόεικε κελεύθου,
 μηδ' ἔτι σοῖσι πόδεσσιν ὑποστρέψειας Ὀλυμπον,
 ἀλλ' αἰεὶ περὶ κείνον οἴζυε καὶ ἔφύλασσε,
 εἰς ὃ κέ σ' ἦ ἄλοχον ποιήσεται ἦ ὃ γε δούλην.
 κείσε δ' ἐγὼν οὐκ εἶμι, νεμεσσητὸν δέ κεν εἴη, 410
 κείνου πορσυνέουσα λέχος· Τρῶαί δέ μ' ὀπίσσω
 πᾶσαι μωμήσονται, ἔχω δ' ἄχε' ἄκριτα θυμῷ.“

τὴν δὲ χολωσαμένη προσεφώνεε δι' Ἀφροδίτη·
 „μὴ μ' ἔρεθτε, σχετλίη, μὴ χωσαμένη σε μεθείω,
 τῶς δέ σ' ἀπεχθῆρω, ὡς νῦν ἔκπαγλα φίλησα, 415
 μέσσω δ' ἀμφοτέρων μητίσομαι ἔχθεα λυγρὰ,
 Τρῶων καὶ Δαναῶν, σὺ δέ κεν κακὸν οἶτον ὄληαι.“

ὡς ἔφατ', ἔδεισεν δ' Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα,
 βῆ δὲ κατασχομένη ἑαυτῷ ἀργῆτι φαιινῷ
 σιγῇ, πάσας δὲ Τρῶας λάθειν· ἦρχε δὲ δαίμων. 420

αἱ δ' ὄτ' Ἀλεξάνδροιο δόμον περικαλλέ' ἴκοντο,
 ἀμφίπολοι μὲν ἔπειτα θεῶς ἐπὶ ἔργα τράποντο,
 ἦ δ' εἰς ὑπόροφον θάλαμον κίε δῖα γυναικῶν.
 τῇ δ' ἄρα δίφρον ἐλοῦσα φιλομμειδῆς Ἀφροδίτη
 ἀντί' Ἀλεξάνδροιο θεὰ κατέθηκε φέρουσα· 425
 ἔνθα καθίζ' Ἑλένη κούρη Διὸς αἰγιόχοιο,

ὄσσε πάλιν κλίνασα, πόσιν δ' ἠνίπαπε μύθῳ·
 „ἤλυθες ἐκ πολέμου· ὡς ὄφελες αὐτόθ' ὀλέσθαι
 ἀνδρὶ δαμείς κρατερῷ, ὃς ἐμὸς πρότερος πόσις ἦεν.
 ἦ μὲν δὴ πρὶν γ' εὐχε' ἀρηιφίλου Μενελάου 430
 σῆ τε βίη καὶ χερσὶ καὶ ἔργεϊ φέρτερος εἶναι·
 ἀλλ' ἴθι νῦν προκάλεσσαι ἀρηιφίλον Μενέλαου
 ἕξαῦτις μαχέσασθαι ἐναντίον. ἀλλὰ σ' ἐγὼ γε
 παύεσθαι κέλομαι, μηδὲ ξανθῷ Μενελάῳ
 ἀντίβιον πόλεμον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι 435
 ἀφραδέως, μὴ πως τάχ' ὑπ' αὐτοῦ δουρὶ δαμήης.“

τὴν δὲ Πάρις μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·
 „μὴ με, γύναι, χαλεποῖσιν ὀνειδέσει θυμὸν ἔνιπτε.
 νῦν μὲν γὰρ Μενέλαος ἐνίκησεν σὺν Ἀθήνῃ,
 κείνον δ' αὐτίς ἐγὼ· παρὰ γὰρ θεοὶ εἰσι καὶ ἡμῖν. 440
 ἀλλ' ἄγε δὴ φιλότῃτι τραπέιομεν εὐνηθέντε·
 οὐ γὰρ πῶ ποτέ μ' ὧδέ γ' ἔρωσ φρένας ἀμφεκάλυψεν,
 οὐδ' ὅτε σε πρῶτον Λακεδαίμονος ἕξ ἔρατεινῆς
 ἔπλεον ἀρπάξας ἐν ποντοπόροισι νέεσσιν,
 νήσῳ δ' ἐν Κρανάῃ ἐμίγην φιλότῃτι καὶ εὐνῇ, 445
 ὥς σεο νῦν ἔραμαι καὶ με γλυκὺς ἕμερος αἰρεῖ.“
 ἦ ῥα καὶ ἦρχε λέχοσδε κίων· ἅμα δ' εἶπετ' ἄκοιτις.

τῶ μὲν ἄρ' ἐν τρητοῖσι κατεύνασθεν λεχέεσσιν,
 Ἀτρεΐδης δ' ἀν' ὄμιλον ἐφοῖτα θηρὶ εἰοικώς,
 εἰ που ἐσαθρήσειεν Ἀλέξανδρον θεοειδέα· 450
 ἀλλ' οὐ τις δύνατο Τρώων κλειτῶν τ' ἐπικούρων
 δεῖξαι Ἀλέξανδρον τότε ἀρηιφίλῳ Μενελάῳ.
 οὐ μὲν γὰρ φιλότῃτι γ' ἐκεύθανον, εἰ τις ἴδοιτο·
 ἴσον γὰρ σφιν πᾶσιν ἀπήχθητο κηρὶ μελαίνῃ.
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων· 455
 „κέκλυτέ μευ, Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἠδ' ἐπίκουροι·
 νίκη μὲν δὴ φαίνεται ἀρηιφίλου Μενελάου·

ὕμεῖς δ' Ἀργείην Ἑλένην καὶ κτήμαθ' ἅμ' αὐτῇ
 ἔκδοτε, καὶ τιμὴν ἀποτινέμεν, ἣν τιν' εἴοικεν,
 ἢ τε καὶ ἐσσομένοισι μετ' ἀνθρώποισι πέληται.“ 460
 ὣς ἔφατ' Ἀτρεΐδης, ἐπὶ δ' ἦνεον ἄλλοι Ἀχαιοί.

ΙΛΙΑΔΟΣ Δ.

ὄρκιων σύγχυσις. Ἀγαμέμνωνος ἐπιπώλησις.

οἱ δὲ θεοὶ παρ Ζηνὶ καθήμενοι ἠγορόωντο
 χρυσέῳ ἐν δαπέδῳ, μετὰ δέ σφισι πότνια Ἥβη
 νέκταρ ἐρωνοχόει· τοὶ δὲ χρυσέοις δεπάεσσιν
 δειδέχατ' ἀλλήλους, Τρώων πόλιν εἰσορόωντες.
 αὐτίκ' ἐπειράτο Κρονίδης ἐρεδιζέμεν Ἥρην 5
 κερτομίοις ἐπέεσσι, παραβλήθην ἀγορεύων·
 „δοιαὶ μὲν Μενελάῳ ἀρηγόνες εἰσὶ θεάων,
 Ἥρη τ' Ἀργεῖη καὶ Ἀλαλκομενηὶς Ἀθήνη.
 ἀλλ' ἦ τοι ταὶ νόσφι καθήμεναι εἰσορόωσαι
 τέρπεσθον· τῷ δ' αὖτε φιλομειδῆς Ἀφροδίτη 10
 αἰεὶ παρμέμβλωκε καὶ αὐτοῦ κῆρας ἀμύνει,
 καὶ νῦν ἐξεσάωσεν διόμενον θανέεσθαι.
 ἀλλ' ἦ τοι νίκη μὲν ἀρηιφίλου Μενελάου·
 ἡμεῖς δὲ φραζώμεθ', ὅπως ἔσται τάδε ἔργα,
 ἢ ῥ' αὖτις πόλεμόν τε κακὸν καὶ φύλοπιν ἀνὴρ 15
 ὄρσομεν, ἢ φιλότητα μετ' ἀμφοτέροισι βάλωμεν.
 εἰ δ' αὖ πως τόδε πᾶσι φίλον καὶ ἡδὺ γένοιτο,
 ἦ τοι μὲν οἰκέοιτο πόλις Πριάμοιο ἄνακτος,
 αὖτις δ' Ἀργεῖην Ἑλένην Μενέλαος ἄγοιτο.“

ὣς ἔφαθ', αἶ δ' ἐπέμυξαν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη· 20
 πλησίαι αἶ γ' ἦσθην, κακὰ δὲ Τρώεσσι μεδέσθην.
 ἦ τοι Ἀθηναίη ἀκέων ἦν οὐδέ τι εἶπεν,
 σκυζομένη Διὶ πατρί, χόλος δέ μιν ἄγχιος ἦρειν·
 Ἥρη δ' οὐκ ἔχαδε στῆθος χόλον, ἀλλὰ προσηύδα·
 „αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες. 25
 πῶς ἐθέλεις ἄλιον θεῖναι πόνον ἠδ' ἀτέλεστον,
 ἰδρῶ θ', ὃν ἴδρωσα μόγῳ, καμέτην δέ μοι ἵπποι
 λαὸν ἀγειροῦσθ, Πριάμῳ κακὰ τοιοῦτε παισίν.
 ἔρδ' ἀτὰρ οὐ τοι πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι.“ 29
 τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 „δαιμονίη, τί νύ σε Πριάμος Πριάμοιό τε παῖδες
 τόσσα κακὰ ῥέξουσιν, ὅ τ' ἀσπερχές μενεαίνεις
 Ἴλιον ἐξαλαπάξαι, ἐνκτίμενον πτολίεθρον;
 εἰ δὲ σὺ γ' εἰσελθοῦσα πύλας καὶ τείχεα μακρὰ
 ὤμον βεβρώθοις Πριάμον Πριάμοιό τε παῖδας 35
 ἄλλους τε Τρῶας, τότε κεν χόλον ἐξακέσαιο.
 ἔρξον, ὅπως ἐθέλεις· μὴ τοῦτό γε νεῖκος ὀπίσσω
 σοὶ καὶ ἐμοὶ μέγ' ἔρισμα μετ' ἀμφοτέροισι γένηται.
 ἄλλο δέ τοι ἔρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
 ὀππότε κεν καὶ ἐγὼ μεμαῶς πόλιν ἐξαλαπάξαι 40
 τὴν ἐθέλω, ὅθι τοι φίλοι ἀνέρες ἐγγεγάασιν,
 μὴ τι διατρίβειν τὸν ἐμὸν χόλον, ἀλλὰ μ' εἶσαι·
 καὶ γὰρ ἐγὼ σοὶ δῶκα ἐκὼν ἀέκοντί γε θυμῷ.
 αἶ γὰρ ὑπ' ἡελίῳ τε καὶ οὐρανῷ ἀστερόεντι
 ναιετάουσι πόλῃες ἐπιχθονίων ἀνθρώπων, 45
 τάων μοι περὶ κῆρι τίέσκετο Ἴλιος ἱρή
 καὶ Πριάμος καὶ λαὸς ἐυμμελίῳ Πριάμοιο·
 οὐ γὰρ μοί ποτε βωμὸς ἐδέυετο δαιτὸς εἴσης,
 λουβῆς τε κνίσῃς τε· τὸ γὰρ λάχομεν γέρας ἡμεῖς.“
 τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη· 50

„ἦ τοι ἔμοι τρεῖς μὲν πολλὸν φίλταται εἰσι πόλῃες,
 Ἄργος τε Σπάρτη τε καὶ εὐρουάγνια Μυκῆνη·
 τὰς διαπέρσαι, ὅτ' ἄν τοι ἀπέχθωνται περὶ κῆρι·
 τάων οὐ τοι ἐγὼ πρόσθ' ἴσταμαι οὐδὲ μεγαίρω.
 [εἰ περ γὰρ φθονέω τε καὶ οὐκ εἰῶ διαπέρσαι, 55
 οὐκ ἀνύω φθονέουσ', ἐπεὶ ἦ πολὺν φέρτερός ἐσσι.]
 ἀλλὰ χρῆ καὶ ἐμὸν θέμεναι πόνον οὐκ ἀτέλεστον·
 καὶ γὰρ ἐγὼ θεὸς εἰμι, γένος δέ μοι ἔνθεν, ὅθεν σοί,
 καὶ με προσβυτάτην τέκετο Κρόνος ἀγκυλομήτης,
 ἀμφοτέρου, γενεῆ τε καὶ οὔνεκα σὴ παράκοιτις 60
 κέκλημαι, σὺ δὲ πᾶσι μετ' ἀθανάτοισιν ἀνάσσεις.
 ἀλλ' ἦ τοι μὲν ταῦθ' ὑποείξομεν ἀλλήλοισιν,
 σοὶ μὲν ἐγὼ, σὺ δ' ἐμοί· ἐπὶ δ' ἔφονται θεοὶ ἄλλοι
 ἀθάνατοι. σὺ δὲ θᾶσσον Ἀθηναίῃ ἐπιτείλαι
 ἐλθεῖν ἐς Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπιν αἰνὴν, 65
 πειρᾶν δ', ὥς κε Τρῶες ὑπερκύδαντας Ἀχαιοὺς
 ἄρξωσι πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια δηλήσασθαι.“

ὥς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 αὐτίκ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 69
 „αἶψα μάλ' ἐς στρατὸν ἐλθὲ μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιοὺς,
 πειρᾶν δ', ὥς κε Τρῶες ὑπερκύδαντας Ἀχαιοὺς
 ἄρξωσι πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια δηλήσασθαι.“

ὥς εἰπὼν ὤτρυνε πάρος μεμαυῖαν Ἀθήνην,
 βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρῆνων αἶξασα.
 οἶον δ' ἀστέρα ἦκε Κρόνου πάϊς ἀγκυλομήτεω, 75
 ἢ ναύτησι τέρας ἢ ἐστρατῶ εὐρέι λαῶν,
 λαμπρόν· τοῦ δέ τε πολλοὶ ἀπὸ σπινθήρες ἴενται·
 τῷ εἰκυῖ ἦιξεν ἐπὶ χθόνα Παλλὰς Ἀθήνη,
 καὶ δ' ἔθορ' ἐς μέσσον· θάμβος δ' ἔχεν εἰσορόοντας
 Τρῶας θ' ἱπποδάμους καὶ ἐυκνήμιδας Ἀχαιοὺς· 80
 ὧδε δὲ τις εἶπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·

„ἢ ῥ' αὐτίς πόλεμός τε κακὸς καὶ φύλοπις αἰνὴ
ἔσσεται, ἢ φιλότητα μετ' ἀμφοτέροισι τίθησιν
Ζεὺς, ὅς τ' ἀνθρώπων ταμίης πολέμοιο τέτυκται.“

ὣς ἄρα τις εἶπεσκεν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε. 85

ἦ δ' ἀνδρὶ ἐκέλη Τρώων κατεδύσεθ' ὄμιλον,
Λαοδόκῳ Ἀντηνορίδῃ, κρατερῷ αἰχμητῇ,
Πάνδαρον ἀντίθεον διζημένη, εἴ που ἐφρεύροι.
εὔρε Λυκάονος υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε
ἔστεῶτ'· ἀμφὶ δέ μιν κρατερὰὶ στίχες ἀπιστάων 90
λαῶν, οἳ οἳ ἔποντο ἀπ' Αἰσῆποιο ῥοάων.

ἀγχοῦ δ' Ἰσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
„ἢ ῥά νύ μοί τι πίθοιο, Λυκάονος υἱὲ δαΐφρον;
τλαίης κεν Μενελάῳ ἐπιπροέμεν ταχὺν ἴον,
πᾶσι δέ κε Τρώεσσι χάριν καὶ κῦδος ἄροιο, 95
ἐκ πάντων δὲ μάλιστα Ἀλεξάνδρῳ βασιλῆι.

τοῦ κεν δὴ πάμπρωτα παρ' ἀγλαὰ δῶρα φέροιο,
αἶ κεν ἴδῃ Μενέλαον ἀρήιον Ἀτρέος υἱὸν
σῶ βέλει δμηθέντα πυρῆς ἐπιβάντ' ἀλεγεινῆς.
ἀλλ' ἄγ' οἴστυσον Μενελάου κυδαλίμοιο, 100
εὔχεο δ' Ἀπόλλωνι λυκηγενεὶ κλυτοτόξῳ
ἀρῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην
οἴκαδε νοστήσας ἱερῆς εἰς ἄστν Ζελεΐης.“

ὣς φάτ' Ἀθηναίη, τῷ δὲ φρένας ἄφροني πείθειν·
αὐτίκ' ἐσύλα τόξον ἐύχοον ἰξάλου αἰγὸς 105

ἀγρίου, ὃν ῥά ποτ' αὐτὸς ὑπὸ στέρνοιο τυχήσας
πέτρης ἐκβαίνοντα, δεδεγμένος ἐν προδοκῆσιν,
βεβλήκει πρὸς στήθος· ὁ δ' ὑπτιος ἔμπεσε πέτρῃ.
τοῦ κέρα ἐκ κεφαλῆς ἐκκαϊδεκάδωρα πεφύκειν·
καὶ τὰ μὲν ἀσκήσας κεραοξόος ἤραρε τέκτων, 110
πᾶν δ' εὔ λειήσας χρυσέην ἐπέθηκε κορώνην.
καὶ τὸ μὲν εὔ κατέθηκε τανυστάμενος, ποτὶ γαίῃ

ἀγκλίνας· πρόσθεν δὲ σάκεα σθένον ἑσθλοὶ ἑταῖροι,
 μὴ πρὶν ἀναΐξειαν ἀρήιοι νῆες Ἀχαιῶν,
 πρὶν βλῆσθαι Μενέλαον ἀρήιον Ἀτρεΐος υἱόν. 115
 αὐτὰρ ὁ σύλα πῶμα φαρέτρης, ἐκ δ' ἔλετ' ἰὼν
 ἀβλήτα πτερόεντα, μελαινέων ἔρμ' ὀδυνάων·
 αἶψα δ' ἐπὶ νευρῇ κατεκόσμεε πικρὸν διστόν,
 εὐχετο δ' Ἀπόλλωνι λυκηγενεὶ κλυτοτόξῳ
 ἀρνῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην 120
 οἴκαδε νοστήσας ἱερῆς εἰς ἄστνυ Ζελεΐης.
 ἔλκε δ' ὁμοῦ γλυφίδας τε λαβῶν καὶ νεῦρα βόεια·
 νευρῆν μὲν μαζῶ πέλασεν, τόξῳ δὲ σίδηρον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ κυκλοτερὲς μέγα τόξον ἔτεινεν,
 λίγξε βίος, νευρῇ δὲ μέγ' ἴαχεν, ἄλτο δ' ὀιστὸς 125
 ὀξυβελῆς, καθ' ὅμιλον ἐπιπτόσθαι μενεαίνων.

οὐδὲ σέθεν, Μενέλαε, θεοὶ μάκαρες λελάθοντο
 ἀθάνατοι, πρώτη δὲ Διὸς θυγάτηρ ἀγγελίη,
 ἢ τοι πρόσθε στᾶσα βέλος ἐχεπευκὲς ἄμυνεν.
 ἢ δὲ τόσον μὲν ἔεργεν ἀπὸ χροός, ὡς ὅτε μήτηρ 130
 παιδὸς ἐέργη μυῖαν, ὅθ' ἠδέει λέξεται ὑπνω·
 αὐτὴ δ' αὐτ' ἴθυνεν, ὅθι ζωστήρος ὀχῆς
 χρύσειοι σύνεχον καὶ διπλὸς ἦντετο θώρηξ.
 ἐν δ' ἔπεσε ζωστήρι ἀρηρότι πικρὸς ὀιστὸς·
 διὰ μὲν ἄρ' ζωστήρος ἐλήλατο δαιδαλέοιο, 135
 καὶ διὰ θώρηκος πολυδαϊδάλου ἠρήρειστο
 μίτρης θ', ἣν ἐφόρειν ἔρυμα χροός, ἔρκος ἀκόντων,
 ἢ οἱ πλεῖστον ἔρυτο· διαπρὸ δὲ εἶσατο καὶ τῆς.
 ἀκρότατον δ' ἄρ' ὀιστὸς ἐπέγραψε χροά φωτός·
 αὐτίκα δ' ἔρρεεν αἶμα κελαινεφές ἐξ ὠτειλῆς. 140

ὡς δ' ὅτε τίς τ' ἐλέφαντα γυνὴ φοῖνικι μίσην
 Μηονίς ἢ Κάειρα, παρήμιον ἔμμεναι ἵππων·
 κεῖται δ' ἐν θαλάμῳ, πολέες τέ μιν ἠρήσαντο

ἵππῆες φορέειν, βασιλῆι δὲ κεῖται ἄγαλμα,
 ἀμφοτέρων, κόσμος θ' ἵππῳ ἐλατῆρί τε κῦδος· 145
 τοιοῖ τοι, Μενέλαε, μιάνθην αἵματι μηροὶ
 εὐφυέες κνημαὶ τε ἰδὲ σφυρὰ κάλ' ὑπένερθεν.

ρίγησεν δ' ἄρ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 ὡς εἶδεν μέλαν αἶμα καταρρέον ἐξ ὠτειλῆς·
 ρίγησεν δὲ καὶ αὐτὸς ἀρηίφιλος Μενέλαος. 150

ὡς δὲ ἶδεν νεῦρόν τε καὶ ὄγκους ἐκτὸς ἔοντας,
 ἄψορρόν οἱ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἀγέρθη.
 τοῖς δὲ βαρὺ στενάχων μετέφη κρείων Ἀγαμέμνων,
 χειρὸς ἔχων Μενέλαον· ἐπεστενάχοντο δ' ἑταῖροι·
 „φίλε κασίγνητε, θάνατόν νύ τοι ὄρκι' ἔταμνον, 155
 οἷον προστήσας πρὸ Ἀχαιῶν Τρωσὶ μάχεσθαι·
 ὧς σ' ἔβαλον Τρῶες, κατὰ δ' ὄρκια πιστὰ πάτησαν.
 οὐ μὲν πως ἄλιον πέλει ὄρκιον αἶμά τε ἀρνῶν
 σπονδαὶ τ' ἄκρητοι καὶ δεξιαί, ἧς ἐπέπιθμεν.

εἰ περ γὰρ τε καὶ αὐτίκ' Ὀλύμπιος οὐκ ἐτέλεσσεν, 160
 ἐκ δὲ καὶ ὄψε τελεῖ, σὺν τε μεγάλῳ ἀπέτισαν,
 σὺν σφῆσιν κεφαλῆσι γυναιξί τε καὶ τεκέεσσιν.

εὖ γὰρ ἐγὼ τόδε οἶδα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·
 ἔσσεται ἡμαρ, ὅτ' ἂν ποτ' ὀλώλη Ἴλιος ἰσθὴ
 καὶ Πριάμος καὶ λαὸς ἐνυμμελίῳ Πριάμοιο, 165

Ζεὺς δέ σφι Κρονίδης ὑψίζυγος, αἰθέρι ναίων,
 αὐτὸς ἐπισσειήσιν ἐρεμνὴν αἰγίδα πᾶσιν
 τῆσδ' ἀπάτης κοτέων. τὰ μὲν ἔσσεται οὐκ ἀτέλεστα·
 ἀλλὰ μοι αἰνὸν ἄχος σέθεν ἔσσεται, ὦ Μενέλαε,
 αἶ κε θάνης καὶ πότμον ἀναπλήσης βιότοιο. 170

καὶ κεν ἐλέγχιστος πολυδίψιον Ἄργος ἰκοίμην·
 αὐτίκα γὰρ μνήσονται Ἀχαιοὶ πατρίδος αἰῆς·
 κὰδ δέ κεν εὐχολὴν Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ λίποιμεν
 Ἀργείην Ἐλένην· σέο δ' ὄστέα πύσει ἄρουρα

κειμένου ἐν Τροίῃ ἀτελευτήτῳ ἐπὶ ἔργῳ. 175
 καὶ κέ τις ᾧδ' ἐρέει Τρώων ὑπερηνοροούντων,
 τύμβῳ ἐπιθρώσκων Μενελάου κυδαλίμοιο·
 'αἶθ' οὕτως ἐπὶ πᾶσι χόλον τελέσει' Ἀγαμέμνων,
 ὡς καὶ νῦν ἄλιον στρατὸν ἤγαγεν ἐνθάδ' Ἀχαιῶν,
 καὶ δὴ ἔβη οἰκόνδε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν 180
 σὺν κεινήσιν νηυσί, λιπῶν ἀγαθὸν Μενέλαον'.
 ὥς ποτέ τις ἐρέει· τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθῶν.“

τὸν δ' ἐπιθαρσύνων προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
 „θάρσει, μηδέ τί πω δειδίσσειο λαὸν Ἀχαιῶν.
 οὐκ ἐν καιρίῳ ὄξυ πάγη βέλος, ἀλλὰ πάροιδεν 185
 εἰρύσατο ζωστήρ τε παναίολος ἠδ' ὑπένερθεν
 ζωμά τε καὶ μίτρον, τὴν χαλκῆες κάμου ἄνδρες.“

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
 „αἶ γὰρ δὴ οὕτως εἶη, φίλος ᾧ Μενέλαε·
 ἔλκος δ' ἰητῆρ ἐπιμάσσεται ἠδ' ἐπιθήσει 190
 φάρμαχ', ἃ κεν παύσῃσι μελαινάων ὀδυνάων.“

ἦ καὶ Ταλθύβιον θεῖον κήρυκα προσηύδα·
 „Ταλθύβι', ὅτι τάχιστα Μαχάονα δεῦρο κάλεσσον,
 φῶτ' Ἀσκληπιοῦ υἱὸν ἀμύμονος ἰητῆρος,
 ὄφρα ἴδῃ Μενέλαον ἀρήιον Ἀτρέος υἱόν, 195
 ὃν τις διστεύσας ἔβαλεν τόξων ἐν εἰδώσ,
 Τρώων ἢ Λυκίων, τῷ μὲν κλέος, ἅμμι δὲ πένθος.“

ὥς ἔφατ', οὐδ' ἄρα οἱ κῆρυξ ἀπίθησεν ἀκούσας,
 βῆ δ' ἰέναι κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 παπταίνων ἥρωα Μαχάονα. τὸν δὲ νόησεν 200
 ἔστεῶτ'· ἀμφὶ δέ μιν κρατερὰν στίχες ἀσπιστάων
 λαῶν, οἳ οἱ ἔποντο Τροίης ἐξ ἱπποβότοιο.

ἀγχοῦ δ' ἰστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „ὄρσ', Ἀσκληπιάδη, καλέει κρείων Ἀγαμέμνων,
 ὄφρα ἴδῃ Μενέλαον ἀρήιον ἀρχὸν Ἀχαιῶν, 205

ὄν τις οἰστεύσας ἔβαλεν τόξων ἐν εἰδῶς,
 Τρώων ἢ Δυκίων, τῷ μὲν κλέος, ἅμμι δὲ πένθος.“

ὣς φάτο, τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι βῶρινεν·
 βῶν δ' ἰέναι καθ' ὄμιλον ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἴκανον, ὅθι ξανθὸς Μενέλαος 210

βλήμενος ἦν, περὶ δ' αὐτὸν ἀγῆγέρασθ', ὅσσοι ἄριστοι,
 κυκλός, ὁ δ' ἐν μέσσοισι παρίστατο ἰσόθεος φῶς,
 αὐτίκα δ' ἐκ ζωστῆρος ἀρηρότος ἔλκεν οἰστόν·

τοῦ δ' ἐξελκομένοιο πάλιν ἄγεν ὀξέες ὄγκοι.
 λῦσε δέ οἱ ζωστῆρα παναίολον ἠδ' ὑπένερθεν 215

ζῶμά τε καὶ μίτρον, τὴν χαλκῆες κάμον ἄνδρες.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ἶδεν ἔλκος, ὅθ' ἔμπεσε πικρὸς οἰστός,
 αἴμ' ἐκμυζήσας ἐπ' ἄρ' ἤπια φάρμακα εἰδῶς
 πᾶσσε, τὰ οἷ ποτε πατρὶ φίλα φρονέων πόρε Χείρων.

ὄφρα τοὶ ἀμφοπένοντο βοῆν ἀγαθὸν Μενέλαον, 220
 τόφρα δ' ἐπὶ Τρώων στίχες ἤλυθον ἀσπιστάων·
 οἱ δ' αὖτις κατὰ τεύχε' ἔδυν, μνήσαντο δὲ χάρις.

ἔνθ' οὐκ ἂν βρίζοντα ἴδοις Ἀγαμέμνονα δῖον
 οὐδὲ καταπτῶσσοντ' οὐδ' οὐκ ἐθέλοντα μάχεσθαι,
 ἀλλὰ μάλα σπεύδοντα μάχην ἐς κυδιάνειραν. 225

ἵππους μὲν γὰρ ἔασε καὶ ἄρματα ποικίλα χαλκῷ·
 καὶ τοὺς μὲν θεράπων ἀπάνευθ' ἔχε φυσιόωντας
 Εὐρουμέδων υἱὸς Πτολεμαίου Πειραΐδαο,

τῷ μάλα πόλλ' ἐπέτελλε παρισχέμεν, ὅπποτε κέν μιν
 γυῖα λάβῃ κάματος πολέας διὰ κοιρανέοντα· 230
 αὐτὰρ ὁ πεζὸς ἐὼν ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν.

καὶ ῥ' οὖς μὲν σπεύδοντας ἴδοι Δαναῶν ταχυπόλων,
 τοὺς μάλα θαρσύνεσκε παριστάμενος ἐπέεσσιν·

„Ἀργεῖοι, μὴ πῶ τι μεθίετε θούριδος ἀλκῆς·
 οὐ γὰρ ἐπὶ ψευδέσσι πατήρ Ζεὺς ἔσσειτ' ἀρωγός, 235
 ἀλλ' οἷ περ πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια δηλήσαντο,

τῶν ἧ̄ τοι αὐτῶν τέρενα χροά γῦπες ἔδονται,
 ἡμεῖς αὐτ' ἀλόχους τε φίλας καὶ νήπια τέκνα
 ἄξομεν ἐν νήεσσιν, ἐπήν πτολίεθρον ἔλωμεν.“
 οὓς τινας αὖ̄ μεθιέντας ἴδοι στυγεροῦ πολέμοιο, 240
 τοὺς μάλα νεικείεσκε χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν·
 „Ἀργεῖοι ἰόμωροι, ἐλεγχέες, οὐ̄ νυ σέβεσθε;
 τίφθ' οὕτως ἔστητε τεθηπότες ἤύτε νεβροί,
 αἰ̄ τ' ἐπεὶ οὖν ἔκαμον πολέος πεδίοιο θέουσαι,
 ἔστᾱσ', οὐδ' ἄρα τίς σφι μετὰ φρεσὶ γίγνεται ἀλκή· 245
 ὧς ὑμεῖς ἔστητε τεθηπότες οὐδὲ μάχεσθε.
 ἧ̄ μένετε Τρωᾶς σχεδὸν ἐλθέμεν, ἔνθα τε νῆες
 εἰρύατ' εὐπρυμοὶ πολιῆς ἐπὶ θινὶ θαλάσσης,
 ὄφρα ἴδητ', αἰ̄ κ' ὑμῖν ὑπέροσχη χεῖρα Κρονίων;“
 ὧς ὃ γε κοιρανέων ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν. 250
 ἧ̄λθε δ' ἐπὶ Κρήτεσσι κίων ἀνὰ οὐλαμὸν ἀνδρῶν·
 οἱ δ' ἀμφ' Ἰδομενῆα δαΐφρονα θωρήσσαντο·
 Ἰδομενεὺς μὲν ἐνὶ προμάχοις, συτὶ εἴκελος ἀλκήν,
 Μηριόνης δ' ἄρα οἱ πυμάτας ὠτρυνε φάλαγγας.
 τοὺς δὲ ἰδὼν γήθησεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων, 255
 αὐτίκα δ' Ἰδομενῆα προσηύδα μελιχίοισιν·
 „Ἰδομενεῦ, περὶ μὲν σε τίω Δαναῶν ταχυπώλων
 ἡμὲν ἐνὶ πτολέμῳ ἠδ' ἀλλοίῳ ἐπὶ ἔργῳ
 ἠδ' ἐν δαΐθ', ὅτε πέρ τε γερούσιον αἶθοπα οἶνον
 Ἀργείων οἱ ἄριστοι ἐνὶ κρητῆρι κέρωνται· 260
 εἰ̄ περ γὰρ τ' ἄλλοι γε κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ
 δαιτρὸν πίνωσιν, σὸν δὲ πλεῖον δέπας αἰεὶ
 ἔστηχ', ὧς περ ἐμοί, πιέειν, ὅτε θυμὸς ἀνάγῃ.
 ἀλλ' ὄρσεν πολεμόνδ', οἷος πάρος εὐχεται εἶναι.“ 264
 τὸν δ' αὐτ' Ἰδομενεὺς Κρητῶν ἀργὸς ἀντίον ἠΰδα·
 „Ἀτρεΐδη, μάλα μὲν τοι ἐγὼν ἐρίηρος ἑταῖρος
 ἔσσομαι, ὧς τὸ πρῶτον ὑπέστην καὶ κατένευσά·

ἀλλ' ἄλλους ὄτρυνε κάρη κομόωντας Ἀχαιοὺς,
 ὄφρα τάχιστα μαχώμεθ', ἐπεὶ σὺν γ' ὄρκι' ἔχευαν
 Τρῶες· τοῖσιν δ' αὖ θάνατος καὶ κήδε' ὀπίσσω 270
 ἔσσειε', ἐπεὶ πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια δηλήσαντο.“

ὣς ἔφατ', Ἀτρεΐδης δὲ παρῶχετο γηθόσυνος κῆρ.
 ἦλθε δ' ἐπ' Αἰάντεσσι κίων ἀνὰ οὐλαμὸν ἀνδρῶν·
 τῷ δὲ κορυσσέσθην, ἅμα δὲ νέφος εἶπετο πεζῶν.
 ὡς δ' ὄτ' ἀπὸ σκοπιῆς εἶδεν νέφος αἰπόλος ἀνὴρ 275
 ἐρχόμενον κατὰ πόντον ὑπὸ Ζεφύροιο ἰωῆς·
 τῷ δέ τ' ἀνευθεν ἐόντι μελάντερον ἤυτε πίσσα
 φαίνεται Ἴον κατὰ πόντον, ἄγει δέ τε λαίλαπα πολλήν·
 ῥίγησέν τε ἰδὼν ὑπὸ τε σπέος ἤλασε μῆλα·
 τοῖαι ἅμ' Αἰάντεσσι διοτρεφέων αἰζηῶν 280
 δήιον ἐς πόλεμον πυκινὰ κίνυντο φάλαγγες
 κυάνεαι, σάκεσίν τε καὶ ἔγχεσι πεφρικυῖαι.
 καὶ τοὺς μὲν γήθησεν ἰδὼν κρείων Ἀγαμέμνων,
 καὶ σφραγς φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „Αἴαντ', Ἀργείων ἡγῆτορε χαλκοχιτώνων, 285
 σφῶι μὲν οὐ γὰρ ἔοικ' ὄτρυνέμεν, οὐ τι κελεύω·
 αὐτῷ γὰρ μάλα λαὸν ἀνώγετον ἴφι μάχεσθαι.
 αἰ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἀπολλων,
 τοῖος πᾶσιν θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι γένοιτο·
 τῷ κε τάχ' ἡμύσειε πόλις Πριάμοιο ἄνακτος 290
 χερσὶν ὑφ' ἡμετέρησιν ἀλοῦσά τε περδομένη τε.“

ὣς εἰπὼν τοὺς μὲν λίπεν αὐτοῦ, βῆ δὲ μετ' ἄλλους·
 ἔνθ' ὃ γε Νέστορ' ἔτετμε, λιγὺν Πυλίων ἀγορητήν,
 οὓς ἐτάρους στέλλοντα καὶ ὄτρύνοντα μάχεσθαι
 ἀμφὶ μέγαν Πελάγοντα Ἀλάστορά τε Χρομίον τε 295
 Αἴμονά τε κρείοντα Βίαντά τε ποιμένα λαῶν.
 ἱππῆας μὲν πρῶτα σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν,
 πεζοὺς δ' ἐξόπιθε στήσεν πολέας τε καὶ ἔσθλους,

ἔρκος ἔμεν πολέμοιο· κακοὺς δ' ἐς μέσσον ἔλασεν,
ἕφρα καὶ οὐκ ἐθέλων τις ἀναγκαίῃ πολεμίζοι. 300

ἵππεῦσιν μὲν πρῶτ' ἐπετέλλετο· τοὺς γὰρ ἀνώγειν
σφοδρὸς ἵππους ἐχέμεν μηδὲ κλονέεσθαι ὁμίλῳ·
„μηδέ τις ἵπποσύνη τε καὶ ἡνορέηφι πεποιθῶς
οἶος πρόσθ' ἄλλων μεμάτω Τρώεσσι μάχεσθαι,
μηδ' ἀναχωρεῖτω· ἀλαπαδνότεροι γὰρ ἔσεσθε. 305

ὅς δέ κ' ἀνὴρ ἀπὸ ὧν ὀχέων ἕτερ' ἄρμαθ' ἵκηται,
ἔγχει ὀρεξάσθω, ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτερον οὕτως.
ᾧδε καὶ οἱ πρότεροι πόλιας καὶ τείχε' ἐπόρθεον,
τόνδε νόον καὶ θυμὸν ἐνὶ στήθεσβιν ἔχοντες.“

ὧς ὁ γέρον ᾧτρυνε πάλαι πολέμων ἐν εἰδώς. 310

καὶ τὸν μὲν γήθησεν ἰδὼν κρείων Ἀγαμέμνων,
καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„ᾧ γέρον, εἶθ', ὡς θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν,
ὧς τοι γούναθ' ἔποιτο, βίη δέ τοι ἔμπεδος εἴη.

ἀλλὰ σε γῆρας τείρει ὁμοίον· ὡς ὕφελέν τις 315
ἀνδρῶν ἄλλος ἔχειν, σὺ δὲ κουροτέροισι μετεῖναι.“

τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερῆνιος ἱππότα Νέστωρ·

„Ἀτρεΐδη, μάλα μὲν κεν ἐγὼν ἐθέλοιμι καὶ αὐτὸς
ὧς ἔμεν, ὡς ὅτε δῖον Ἐρευνθαλίωνα κατέκταν.

ἀλλ' οὐ πως ἅμα πάντα θεοὶ δόσαν ἀνθρώποισιν· 320
εἰ τότε κοῦρος ἔα, νῦν αὐτὲ με γῆρας ὀπάξει.

ἀλλὰ καὶ ὧς ἵππεῦσιν μετέσσομαι ἠδὲ κελεύσω
βουλῇ καὶ μύθοισι· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ γερόντων.

αἰχμὰς δ' αἰχμάσσουσι νεώτεροι, οἳ περ ἔμεῖο
ὀπλότεροι γεγάασι πεποίθασίν τε βίηφιν.“ 325

ὧς ἔφατ', Ἀτρεΐδης δὲ παρῶχετο γηθόσυνος κῆρ.

εὗρ' υἱὸν Πετεῶο Μενεσθῆα πλήξιππον

ἔστεῶτ'· ἀμφὶ δ' Ἀθηναῖοι, μῆστωρες αὐτῆς·

αὐτὰρ ὁ πλησίον ἐστήκει πολύμητις Ὀδυσσεύς,

πὰρ δὲ Κεφαλλήνων ἀμφὶ στίχες οὐκ ἀλαπαδναὶ 330
 ἔστασαν· οὐ γὰρ πῶ σφιν ἀκούετο λαὸς αὐτῆς,
 ἀλλὰ νέον συνορινόμεναι κίνυντο φάλαγγες
 Τρώων ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν, οἱ δὲ μένοντες
 ἔστασαν, ὁππότε πύργος Ἀχαιῶν ἄλλος ἐπελθὼν
 Τρώων ὀρμήσειε καὶ ἄρξειαν πολέμοιο. 335

τοὺς δὲ ἰδὼν νείκεσσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 καὶ σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „ὦ υἱὲ Πετewο διοτρεφέος βασιλῆος
 καὶ σὺ κακοῖσι δόλοισι κεκασμένε, κερδαλεόφρον,
 τίπτε καταπτώσσοντες ἀφέστατε, μίμνετε δ' ἄλλους; 340
 σφῶιν μὲν τ' ἐπέοικε μετὰ πρώτοισιν ἔοντας
 ἔστάμεν ἠδὲ μάχης καυστείρης ἀντιβολῆσαι·
 πρώτῳ γὰρ καὶ δαιτὸς ἀκουάζεσθον ἐμεῖο,
 ὁππότε δαῖτα γέρουσιν ἐφοπλίζωμεν Ἀχαιοί.
 ἔνθα φίλ' ὀπταλέα κρέα ἔδμεναι ἠδὲ κύπελλα 345
 οἴνου πινέμεναι μελιηδέος, ὄφρ' ἐθέλητον·
 νῦν δὲ φίλως χ' ὀρόωτε, καὶ εἰ δέκα πύργοι Ἀχαιῶν
 ὑμείων προπάροιθε μαχοίατο νηλεὶ χαλκῷ.“

τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις
 Ὀδυσσεύς·

„Ἄτρεϊδῆ, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων. 350
 πῶς δὴ φῆς πολέμοιο μεθιέμεν; ὁππότε Ἀχαιοὶ
 Τρωσὶν ἐφ' ἱπποδάμοισιν ἐγείρομεν ὄξυν Ἄρηα,
 ὄψεται, ἦν ἐθέλησθα καὶ αἰ' κέν τοι τὰ μεμήλη,
 Τηλεμάχοιο φίλον πατέρα προμάχοισι μιγέντα
 Τρώων ἱπποδάμων· σὺ δὲ ταῦτ' ἀνεμῶλια βράξεις.“ 355

τὸν δ' ἐπιμειδῆσας προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων,
 ὡς γνῶ χωομένοιο· πάλιν δ' ὃ γε λάζετο μῦθον·
 „διογενὲς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 οὔτε σε νεικείω περιώσιον οὔτε κελεύω·

οἶδα γάρ, ὥς τοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν 360
 ἦπια δήνεα οἶδε· τὰ γὰρ φρονέεις, ἅ τ' ἐγὼ περ.
 ἀλλ' ἴθι, ταῦτα δ' ὄπισθεν ἀρεσσόμεθ', εἴ τι κακὸν νῦν
 εἴρηται, τὰ δὲ πάντα θεοὶ μεταμῶνια θεῖεν.“

ὥς εἰπὼν τοὺς μὲν λίπεν αὐτοῦ, βῆ δὲ μετ' ἄλλους.
 εὔρε δὲ Τυδέος υἱὸν ὑπέρθυμον Διομήδεα 365
 ἔστεῶτ' ἐν θ' ἵπποισι καὶ ἄρμασι κολλητοῖσιν·
 παρ' δέ οἱ ἐστήκει Σθένελος Καπανήιος υἱός.
 καὶ τὸν μὲν νεῖκεσσαν ἰδὼν κρείων Ἀγαμέμνων,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „ὦ μοι, Τυδέος υἱὲ δαΐφρονος ἱπποδάμοιο, 370
 τί πτώσσεις, τί δ' ὀπιπέυεις πολέμοιο γεφύρας;
 οὐ μὲν Τυδέι γ' ἔδδε φίλον πτωσκαζέμεν ἦεν,
 ἀλλὰ πολὺ πρὸ φίλων ἐτάρων δηίοισι μάχεσθαι.
 ὥς φάσαν, οἳ μιν ἰδοντο πονεύμενον· οὐ γὰρ ἐγὼ γε
 ἦντησ' οὐδὲ ἰδον· περὶ δ' ἄλλων φασὶ γενέσθαι. 375
 ἦ τοι μὲν γὰρ ἄτερ πολέμου εἰσῆλθε Μυκῆνας
 ξεῖνος ἄμ' ἀντιθέω Πολυνείκει, λαὸν ἀγείρων,
 οἳ ἴα τότ' ἐστρατόωνθ' ἱερὰ πρὸς τείχεα Θήβης.
 καὶ ἴα μάλα λίσσοντο δόμεν κλειτοὺς ἐπικούρους·
 οἳ δ' ἔθελον δόμεναι καὶ ἐπήγεον, ὡς ἐκέλευον· 380
 ἀλλὰ Ζεὺς ἔτρεψε παραίσια σήματα φαίνων.
 οἳ δ' ἐπεὶ οὖν ᾤχοντο ἰδὲ πρὸ ὁδοῦ ἐγένοντο,
 Ἄσωπὸν δ' ἵκοντο βαθύσχοινον λεχεποῖην,
 ἔνθ' αὐτ' ἀγγελίην ἐπὶ Τυδῆ στείλαν Ἀχαιοί.
 αὐτὰρ ὁ βῆ, πολέας δὲ κιχήσατο Καδμεΐωνας 385
 δαινυμένους κατὰ δῶμα βίης Ἐτεοκλήϊης.
 ἔνθ' οὐδὲ ξεῖνός περ ἔων ἱππηλάτα Τυδεὺς
 τάρβει, μοῦνος ἔων πολέσιν μετὰ Καδμείοισιν,
 ἀλλ' ὅ γ' ἀεθλεύειν προκαλίζετο, πάντα δ' ἐνίκαι
 ῥηιδίως· τοίη οἳ ἐπίρροθος ἦεν Ἀθήνη. 390

οὐ δὲ χολωσάμενοι Καδμεῖοι, κέντορες ἵππων,
 ἄψ ἄρ' ἀνερχομένῳ πνικνὸν λόχον εἶσαν ἄγοντες,
 κούρους πευθήκοντα· δύο δ' ἠγήτορες ἦσαν,
 Μαίων Αἰμονίδης ἐπιείκελος ἀθανάτοισιν
 υἱὸς τ' Αὐτοφόνοιο μενεπτόλεμος Πολυφόντης. 395
 Τυδεὺς μὲν καὶ τοῖσιν ἀεικέα πότμον ἐφῆκεν·
 πάντας ἔπεφν', ἓνα δ' οἶον ἴει οἰκόνδε νέεσθαι·
 Μαίον' ἄρα προέηκε, θεῶν τεράεσσι πιθήσας.
 τοῖος ἔην Τυδεὺς Αἰτώλιος· ἀλλὰ τὸν υἱὸν
 γείνατο εἶο χέρηα μάχη, ἀγορῆ δέ τ' ἀμείνω.“ 400

ὣς φάτο, τὸν δ' οὐ τι προσέφη κρατερὸς Διομήδης,
 αἰδεσθεὶς βασιλῆος ἐνιπὴν αἰδοίοιο.
 τὸν δ' υἱὸς Καπανῆος ἀμείψατο κυδαλίμοιο·
 „Ἄτρεΐδη, μὴ ψεύδε' ἐπιστάμενος σάφα εἰπεῖν.
 ἡμεῖς τοι πατέρων μέγ' ἀμείνουες εὐχόμεθ' εἶναι· 405
 ἡμεῖς καὶ Θήβης ἔδος εἴλομεν ἑπταπύλοιο·
 παυρότερον λαὸν ἀγαγόνθ' ὑπὸ τεῖχος ἄρειον,
 παιθόμενοι τεράεσσι θεῶν καὶ Ζηνὸς ἀρωγῆ·
 κεῖνοι δὲ σφετέρησιν ἀτασθαλίησιν ὄλοντο.
 τῷ μὴ μοι πατέρας ποθ' ὁμοίῃ ἐνθεο τιμῆ.“ 410

τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
 „τέττα, σιωπῆ ἦσο, ἐμῷ δ' ἐπιπέϊθεο μύθῳ.
 οὐ γὰρ ἐγὼ νεμεσῶ Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν
 ὀτρύνοντι μάχεσθαι ἐνκνήμιδας Ἀχαιοὺς·
 τούτῳ μὲν γὰρ κῦδος ἄμ' ἔψεται, εἴ κεν Ἀχαιοὶ 415
 Τρῶας δηώσωσιν ἔλωσί τε Ἴλιον ἱρήν,
 τούτῳ δ' αὖ μέγα πένθος Ἀχαιῶν δηωθέντων.
 ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ νῶϊ μεδώμεθα θούριδος ἀλκῆς.“

ἦ ῥα καὶ ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε·
 δεινὸν δ' ἔβραχε χαλκὸς ἐπὶ στήθεσσιν ἄνακτος 420
 ὀρνυμένου· ὑπὸ κεν ταλασίφρονά περ δέος εἶλεν.

ὥς δ' ὅτ' ἐν αἰγιαλῷ πολυηχέϊ κῦμα θαλάσσης
 ὄρνυτ' ἐπασσύτερον Ζεφύρου ὑπο κινήσαντος·
 πόντω μὲν τε πρῶτα κορύσσεται, αὐτὰρ ἔπειτα 424
 χέρσῳ ῥηγνύμενον μέγαρα βρέμει, ἀμφὶ δέ τ' ἄκρας
 κυρτὸν Ἴον κορυφοῦται, ἀποπτύει δ' ἄλός ἄχνην·
 ὥς τότε ἐπασσύτεραι Δαναῶν κίνυντο φάλαγγες
 νωλεμέως πολεμόνδε. κέλευε δὲ οἷσιν ἕκαστος
 ἠγεμόνων· οἱ δ' ἄλλοι ἀκὴν ἴσαν, οὐδέ κε φαίης
 τόσσον λαὸν ἐπεσθαι ἔχοντ' ἐν στηθεσὶν αὐδήν, 430
 σιγῇ, δειδιότες σημάντορας· ἀμφὶ δὲ πᾶσιν
 τεύχεα ποικίλ' ἔλαμπε, τὰ εἰμένοι ἐστιχόωντο.
 Τρῶες δ', ὥς τ' ὄϊες πολυπάμονος ἀνδρὸς ἐν αὐλῇ
 μυρίαὶ ἐστήκασιν ἀμελγόμεναι γάλα λευκὸν
 ἄζηχες μεμακνῦαι, ἀκούουσαι ὅπα ἀρνῶν, 435
 ὥς Τρώων ἀλαλητὸς ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν ὀρώρειν·
 οὐ γὰρ πάντων ἦεν ὁμὸς θυρὸς οὐδ' ἰα γῆρυς,
 ἀλλὰ γλῶσσο' ἐμέμικτο, πολύκλητοι δ' ἔσαν ἄνδρες.
 ὦρσε δὲ τοὺς μὲν Ἄρης, τοὺς δὲ γλανκῶπις Ἀθήνη
 Δειμὸς τ' ἠδὲ Φόβος καὶ Ἔρις ἄμοτον μεμακνῦα, 440
 Ἄρεος ἀνδροφόνοιο κασιγνήτη ἑτάρη τε,
 ἢ τ' ὀλίγη μὲν πρῶτα κορύσσεται, αὐτὰρ ἔπειτα
 οὐρανῷ ἐστήριξε κάρη καὶ ἐπὶ χθονὶ βαίνει.
 ἢ σφιν καὶ τότε νεῖκος ὁμοίου ἐμβαλε μέσσω
 ἐρχομένη καθ' ὄμιλον, ὀφείλουσα στόνον ἀνδρῶν. 445
 οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἐς χῶρον ἕνα ξυνιόντες ἴκοντο,
 σὺν ῥ' ἔβαλον ῥινούς, σὺν δ' ἔργχεα καὶ μένε' ἀνδρῶν
 χαλκεοθωρήκων· ἀτὰρ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι
 ἐπληντ' ἀλλήλησι, πολὺς δ' ὄρουμαγδὸς ὀρώρειν.
 ἔνθα δ' ἄμ' οἰμωγῇ τε καὶ εὐχολῇ πέλεν ἀνδρῶν 450
 ὀλλύντων τε καὶ ὀλλυμένων, ῥέε δ' αἷματι γαῖα.
 ὥς δ' ὅτε χεῖμαρροι ποταμοὶ κατ' ὕρεσφι ῥέοντες

ἐς μισγάγκειαν ξυμβάλλετον ὄβριμον ὕδωρ
 κρουνῶν ἐκ μεγάλων κοίλης ἔντοσθε χαράδρης·
 τῶν δέ τε τηλόσε δοῦπον ἐν οὔρεσιν ἔκλυε ποιμήν· 455
 ὣς τῶν μισγομένων γένετο ἰαχὴ τε πόνος τε.

πρῶτος δ' Ἀντίλοχος Τρώων ἔλεν ἄνδρα κορουστὴν
 ἐσθλὸν ἐνὶ προμάχοισι, Θαλυσιάδην Ἐχέπωλον·
 τὸν ῥ' ἔβαλε πρῶτος κόρυθος φάλον ἵπποδασειῆς,
 ἐν δὲ μετώπῳ πῆξε, πέρησε δ' ἄρ' ὄστέον εἶσω 460
 αἰχμὴ χαλκείῃ· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψεν,
 ἤριπε δ', ὡς ὅτε πύργος, ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ.
 τὸν δὲ πεσόντα ποδῶν ἔλαβε κρείων Ἐλεφήνωρ
 Χαλκωδοντιάδης, μεγαθύμων ἀρχὸς Ἀβάντων,
 ἔλκε δ' ὑπὲκ βελέων λελιμημένος, ἦφρα τάχιστα 465
 τεύχεα συλήσειε· μίννυθα δέ οἱ γένεθ' ὀρμῇ·
 νεκρὸν γάρ ῥ' ἐρύοντα ἰδὼν μεγάθυμος Ἀγήνωρ
 πλευρά, τά οἱ κύψαντι παρ' ἀσπίδος ἐξεφάνθη,
 οὔτησε ξυστῶ χαλκήρεϊ, λῦσε δὲ γυῖα.
 ὣς τὸν μὲν λίπε θυμός, ἐπ' αὐτῷ δ' ἔργον ἐτύχθη 470
 ἀργαλέον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν· οἱ δὲ λύκοι ὡς
 ἀλλήλοισ ἐπόρουσαν, ἀνήρ δ' ἄνδρ' ἐδνοπάλιζεν.

ἐνθ' ἔβαλ' Ἀνθεμίωνος υἱὸν Τελαμώνιος Αἴας,
 ἠίδεον θαλερὸν Σιμοεῖσιον, ὃν ποτε μήτηρ
 Ἰδηθευ κατιοῦσα παρ' ὄχθησιν Σιμόεντος 475
 γείνατ', ἐπεὶ ῥα τοκεῦσιν ἅμ' ἔσπετο μῆλα ἰδέσθαι·
 τούνεκά μιν κάλεον Σιμοεῖσιον· οὐδὲ τοκεῦσιν
 θρέπτρα φίλοις ἀπέδωκε, μιννυθάδιος δέ οἱ αἰὼν
 ἔπλεθ' ὑπ' Αἴαντος μεγαθύμου δουρὶ δαμέντι.
 πρῶτον γάρ μιν ἰόντα βάλε στῆθος παρὰ μαζὸν 480
 δεξιόν, ἀντικρὺς δὲ δι' ὤμου χάλκεον ἔγχος
 ἤλθεν· ὁ δ' ἐν κονίησι χαμαὶ πέσεν αἰγείρος ὡς,
 ἢ ῥά τ' ἐν εἰαμενῇ ἔλεος μεγάλοιο πεφύκη

λείη, ἀτάρ τέ οἱ ὕζοι ἐπ' ἀκροτάτῃ πεφύασιν·
 τὴν μὲν θ' ἄρματοπηγὸς ἀνὴρ αἰθῶνι σιδήρῳ 485
 ἐξέταμ', ὄφρα ἵτυν κάμψῃ περικαλλεῖ δίφρῳ·
 ἢ μὲν τ' ἄζομένη κεῖται ποταμοῖο παρ' ὄχθας.
 τοῖον ἄρ' Ἀνθεμίδην Σιμοεῖσιον ἐξενάριξεν
 Αἴας διογενῆς. τοῦ δ' Ἀντιφῶς αἰολοθώρηξ
 Πριαμίδης καθ' ὄμιλον ἀκόντισεν ὀξείῳ δουρί· 490
 τοῦ μὲν ἄμαρθ', ὁ δὲ Λεῦκον Ὀδυσσεὸς ἐσθλὸν ἐταῖρον
 βεβλήκει βουβῶνα νέκυν ἐτέρωσ' ἐρύοντα·
 ἤριπε δ' ἄμφ' αὐτῷ, νεκρὸς δέ οἱ ἔκπεσε χειρὸς.
 τοῦ δ' Ὀδυσσεὺς μάλα θυμὸν ἀποκταμένοιο χολώθη,
 βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἰθῶπι χαλκῷ, 495
 στήθ' δὲ μάλ' ἐγγύς ἰών, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ
 ἄμφι ἔπαπτήνας. ὑπὸ δὲ Τρῶες κεκάνοντο
 ἀνδρὸς ἀκοντίσσαντος. ὁ δ' οὐχ ἄλιον βέλος ἤμεν,
 ἀλλ' υἷον Πριάμοιο νόθον βάλε Δημοκόωντα,
 ὃς οἱ Ἀβυδόθεν ἦλθε, παρ' ἵππων ὠκείων· 500
 τὸν ὃ' Ὀδυσσεὺς ἐτάροιο χολωσάμενος βάλε δουρὶ
 κόρσην· ἢ δ' ἐτέροιο διὰ κροτάφοιο πέρησεν
 αἰχμὴ χαλκείῃ· τὸν δὲ σκότος ὕσσε κάλυψεν,
 δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
 χόρησαν δ' ὑπὸ τε πρόμαχοι καὶ φαίδιμος Ἔκτωρ· 505
 Ἄργεῖοι δὲ μέγα ἱαχον, ἐρύσαντο δὲ νεκρούς,
 ἴθυσαν δὲ πολὺν προτέρω. νεμέσῃσε δ' Ἀπόλλων
 Περσάμου ἐκκατιδών, Τρώεσσι δὲ κέκλει' ἀύσας·
 „ὄρνυσθ', ἱππόδαμοι Τρῶες, μηδ' εἴκετε χάρμησ
 Ἄργείοις, ἐπεὶ οὐ σφι λίθος χρῶς οὐδὲ σιδήρος 510
 χαλκὸν ἀνασχέσθαι ταμεσίχροα βαλλομένοισιν.
 οὐ μὰν οὐδ' Ἀχιλεὺς Θέτιδος πάϊς ἠνκόμοιο
 μάρναται, ἀλλ' ἐπὶ νηυσὶ χόλον θυμαλγέα πέσσει.“
 ὣς φάτ' ἀπὸ πτόλιος δεινὸς θεός· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς

ᾧρσε Διδὸς θυγάτηρ κυδίστη τριτογένεια, 515
 ἐρχομένη καθ' ὄμιλον, ὅθι μεθιέντας ἴδοιτο.

ἔνθ' Ἀμαρυγκεῖδην Διώρεα μοῖρα πέδησεν·
 χερμαδίῳ γὰρ βλῆτο παρὰ σφυρὸν ὀκροῖεντι
 κνήμην δεξιτερήν· βάλε δὲ Θρηκῶν ἀγὸς ἀνδρῶν,
 Πείροος Ἰμβρασίδης, ὃς ἄρ' Αἰνόθεν εἰληλούθειν· 520
 ἀμφοτέρω δὲ τένοντε καὶ ὄστέα λᾶας ἀναιδῆς
 ἄχρῖς ἀπηλοῖησεν· ὁ δ' ὕπιος ἐν κούησιν
 κάμπεσεν, ἄμφω χεῖρε φίλοις ἐτάροισι πετάσσας,
 θυμὸν ἀποπνεύων. ὁ δ' ἐπέδραμεν, ὅς ῥ' ἔβαλέν περ,
 Πείροος, οὔτα δὲ δουρὶ παρ' ὀμφαλόν· ἐκ δ' ἄρα πᾶσαι
 χύντο χαμαὶ χολάδες, τὸν δὲ σκότος ὕσσε κάλυψεν. 526
 τὸν δὲ Θόας Αἰτωλὸς ἀπεσσύμενον βάλε δουρὶ
 στέρνον ὑπὲρ μαζοῖο, πάγη δ' ἐν πνεύμονι χαλκός.
 ἀγγίμολον δέ οἱ ἤλθε Θόας, ἐκ δ' ὄβριμον ἔγχος
 ἐσπάσατο στέρνοιο, ἐρύσσατο δὲ ξίφος ὀξύ, 530
 τῷ ὅ γε γαστέρα τύψε μέσῃν, ἐκ δ' αἶνυτο θυμόν.
 τεύχεα δ' οὐκ ἀπέδυσε· περίστησαν γὰρ ἑταῖροι
 Θρήικες ἀκρόκομοι δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἔχοντες,
 οἳ ἔ μέγαν περ ἔόντα καὶ ἰφθιμον καὶ ἀγαυὸν
 ᾤσαν ἀπὸ σφείων· ὁ δὲ χασσάμενος πελεμίσθη. 535
 ὣς τῷ γ' ἐν κούησιν παρ' ἀλλήλοισι τετάσθη,
 ἦ τοι ὁ μὲν Θρηκῶν, ὁ δ' Ἐπειῶν χαλκοχιτῶνων
 ἠγεμόνες· πολλοὶ δὲ περικτείνονται καὶ ἄλλοι.

ἔνθα κεν οὐκέτι ἔργον ἀνὴρ ὀνόσαιτο μετελθῶν,
 ὅς τις ἔτ' ἄβλητος καὶ ἀνούτατος ὀξεί χαλκῷ 540
 δινεύοι κατὰ μέσσον, ἄγοι δέ ἑ Παλλὰς Ἀθήνη
 χειρὸς ἐλοῦσα, ἀτὰρ βελέων ἀπερύκοι ἐρωήν·
 πολλοὶ γὰρ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἤματι κείνῳ
 προηνέες ἐν κούησιν παρ' ἀλλήλοισι τέταντο.

ΙΛΙΑΔΟΣ Ε.

Διομήδους ἀριστεία.

ἔνθ' αὖ Τυδεΐδῃ Διομήδῃ Παλλὰς Ἀθήνη
 δῶκε μένος καὶ θάρσος, ἵν' ἔκδηλος μετὰ πᾶσιν
 Ἀργείοισι γένοιτο ἰδὲ κλέος ἐσθλὸν ἄροιτο.
 δαῖτέ οἱ ἐκ κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος ἀκάματον πῦρ,
 ἀστέρ' ὀπωρινῶ ἑναλίγκιον, ὅς τε μάλιστα 5
 λαμπρὸν παμφαίνῃσι λελουμένος Ὀκεανοῦ·
 τοῖόν οἱ πῦρ δαῖεν ἀπὸ κρατός τε καὶ ὤμων,
 ὥρσε δέ μιν κατὰ μέσσον, ὅθι πλεῖστοι κλονέοντο.
 ἦν δέ τις ἐν Τρώεσσι Δάσῃς ἀφνειὸς ἀμύμων,
 ἱρεὺς Ἡφαιστίο· δῶα δέ οἱ υἱέες ἦσθην, 10
 Φηγεὺς Ἰδαῖός τε, μάχης ἐν εἰδότε πάσης·
 τῷ οἱ ἀποκρινθέντε ἐναντίω ὀρμηθήτην·
 τῷ μὲν ἄφ' ἵπποιν, ὁ δ' ἀπὸ χθονὸς ὥρυντο πεζός.
 οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 Φηγεὺς ῥα πρότερος προΐει δολιχόσκιον ἔγχος· 15
 Τυδεΐδεω δ' ὑπὲρ ὤμον ἀριστερὸν ἤλυθ' ἀκωκῆ
 ἔγχεος, οὐδ' ἔβαλ' αὐτόν. ὁ δ' ὕστερος ὥρυντο χαλκῶ
 Τυδεΐδης· τοῦ δ' οὐχ ἄλιον βέλος ἔκφυγε χειρός,
 ἀλλ' ἔβαλε στῆθος μεταμάξιον, ὥσπερ δ' ἄφ' ἵππων.
 Ἰδαῖος δ' ἀπόρουσε λιπὼν περικαλλέα δίφρον, 20
 οὐδ' ἔτλη περιβῆναι ἀδελφειοῦ κταμένοιο·
 οὐδὲ γὰρ οὐδέ κεν αὐτὸς ὑπέκφυγε κῆρα μέλαιναν,
 ἀλλ' Ἡφαιστος ἔρυντο, σάωσε δὲ νυκτὶ καλύψας,
 ὡς δὴ οἱ μὴ πάγχυ γέρον ἀκαχήμενος εἶη.
 ἵππους δ' ἐξελάσας μεγαθύμου Τυδέος υἱὸς 25
 δῶκεν ἑταίροισιν κατάγειν κοίλας ἐπὶ νῆας.

Τρῶες δὲ μεγάθυμοι ἐπεὶ ἴδον νῆε Δάρητος
 τὸν μὲν ἀλευάμενον, τὸν δὲ κτάμενον παρ' ὄχεσφιν,
 πᾶσιν ὀρίνθη θυμός· ἀτὰρ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 χειρὸς ἔλοῦσ' ἐπέεσσι προσηύδα θοῦρον Ἄρηα· 30
 „Ἄρες, Ἄρες βροτολοιγέ, μαιφόνε, τειχεσιπλήτα,
 οὐκ ἂν δὴ Τρῶας μὲν ἐάσαιμεν καὶ Ἀχαιοὺς
 μάρνασθ', ὅπποτέροισι πατήρ Ζεὺς κῦδος ὀρέξῃ;
 νῶϊ δὲ χαζώμεσθα, Διὸς δ' ἀλεώμεθα μῆνιν.“

ὣς εἰποῦσα μάχης ἐξήγαγε θοῦρον Ἄρηα. 35
 τὸν μὲν ἔπειτα καθεῖσεν ἐπ' ἠιόεντι Σκαμάνδρῳ,
 Τρῶας δ' ἐκλιναν Δαναοί· ἔλε δ' ἄνδρα ἕκαστος
 ἠγεμόνων. πρῶτος δὲ ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 ἀρχὸν Ἀλιζώνων, Ὀδίων μέγαν, ἐκβαλε δίφρου·
 πρῶτῳ γὰρ στρεφθέντι μεταφρένῳ ἐν δόρῳ πῆξεν 40
 ὤμων μεσσηγύς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσεν.

[δοῦπήσεν δὲ πεσῶν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.]

Ἴδομενεὺς δ' ἄρα Φαῖστον ἐνήρατο, Μήνονος υἱὸν
 Βώρου, ὃς ἐκ Τάρνης ἐριβώλακος εἰληλούθειν·
 τὸν μὲν ἄρ' Ἴδομενεὺς δουρικλυτὸς ἔγχει μακροῦ 45
 νύξ' ἵππων ἐπιβησόμενον κατὰ δεξιὸν ὤμων·
 ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, στυγερός δ' ἄρα μιν σκότος
 εἶλεν.

τὸν μὲν ἄρ' Ἴδομενῆος ἐσύλευον θεράποντες·
 υἱὸν δὲ Στροφίοιο Σκαμάνδριον, αἴμουνα θήρης,
 Ἀτρεΐδης Μενέλαος ἔλ' ἔγχει ὄξυόεντι, 50
 ἐσθλὸν θηρητῆρα· δίδαξε γὰρ Ἄρτεμις αὐτῇ
 βάλλειν ἄγρια πάντα, τὰ τε τρέφει οὔρεσιν ὕλη.
 ἀλλ' οὔ οἱ τότε γε κραῖσμ' Ἄρτεμις ἰοχέαιρα,
 οὐδὲ ἐκηβολίαι, ἧσιν τὸ πρῖν γε κέκαστο·
 ἀλλὰ μιν Ἀτρεΐδης δουρικλειτὸς Μενέλαος 55
 πρόσθεν ἔθεν φεύγοντα μετάφρενον οὔτασε δουρὶ

[ἔμων μεσσηγύς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσειν.]
 ἤριπε δὲ προηνής, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.

Μηριόνης δὲ Φέρεκλον ἐνήρατο, Τέκτονος υἷον
 Ἀρμονίδεω, ὃς χερσὶν ἐπίστατο δαίδαλα πάντα 60
 τεύχειν· ἔξοχα γάρ μιν ἐφίλατο Παλλὰς Ἀθήνη·
 ὃς καὶ Ἀλεξάνδρῳ τεκτήνατο νῆας εἰσας
 ἀρχεκάκους, αἷ πᾶσι κακὸν Τρώεσσι γένοντο
 οἳ τ' αὐτῷ, ἐπεὶ οὐ τι θεῶν ἐκ θέσφατα ἦδη.
 τὸν μὲν Μηριόνης, ὅτε δὴ κατέμαρπτε διώκων, 65
 βεβλήκει γλουτὸν κάτα δεξιόν· ἢ δὲ διαπρὸ
 ἀντικρὺς κατὰ κύστιν ὑπ' ὀστέον ἤλυθ' ἀκωκῆ.
 γνῦξ δ' ἔριπ' οἰμῶξας, θάνατος δέ μιν ἀμφεκάλυψεν.

Πήδαιον δ' ἄρ' ἔπεφνε Μέγης, Ἀντήνορος υἷον,
 ὃς ῥα νόθος μὲν ἔην, πύκα δ' ἔτρεφε διὰ Θεανῶ, 70
 ἴσα φίλοισι τέκεσσι, χαριζομένη πόσει ᾧ.
 τὸν μὲν Φυλεΐδης δουρικλυτὸς ἐγγύθεν ἐλθῶν
 βεβλήκει κεφαλῆς κατὰ ἰνίον ὀξεί δουρί·
 ἀντικρὺς δ' ἀν' ὀδόντας ὑπὸ γλῶσσαν τάμε χαλκός.
 ἤριπε δ' ἐν κονίῃ, ψυχρὸν δ' ἔλε χαλκὸν ὀδοῦσιν. 75

Εὐρύπυλος δ' Ἐναιμονίδης Τυφήνορα δῖον,
 υἷον ὑπερθύμου Δολοπίονος, ὃς ῥα Σκαμάνδρου
 ἀρητῆρ ἐτέτυκτο, θεὸς δ' ὣς τίετο δῆμῳ,
 τὸν μὲν ἄρ' Εὐρύπυλος Ἐναιμόνος ἀγλαὸς υἷος
 πρόσθεν ἔθεν φεύγοντα μεταδρομάδην ἔλασ' ᾧμον 80
 φασγάνῳ ἀΐξας, ἀπὸ δ' ἔξεσε χεῖρα βαρεῖαν.
 αἱματόεσσα δὲ χεῖρ πεδίῳ πέσε· τὸν δὲ κατ' ὄσσε
 ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή.

ὣς οἱ μὲν πονέοντο κατὰ κρατερῆν ὑσμίνην·
 Τυδεΐδην δ' οὐκ ἂν γνοίης, ποτέροισι μετεΐη, 85
 ἢ μετὰ Τρώεσιν ὀμιλέοι ἢ μετ' Ἀχαιοῖς.
 θῦνε γὰρ ἄμ πεδίον ποταμῷ πλήθοντι ἰοικῶς

χειμάρρῳ, ὅς τ' ὄκα ῥέων ἐκέδασσε γεφύρας·
 τὸν δ' οὔτ' ἄρ τε γέφυραι ἐερμέναι ἰσχανύωσιν,
 οὔτ' ἄρα ἔρκα ἰσχει ἀλωάων ἐριθηλέων 90
 ἐλθόντ' ἐξαπίνης, ὅτ' ἐπιβρίση Διὸς ὕμβρος·
 πολλὰ δ' ὑπ' αὐτοῦ ἔργα κατήριπε κάλ' αἰζηῶν.
 ὣς ὑπὸ Τυδεΐδῃ πνικινὰ κλονέοντο φάλαγγες
 Τρώων, οὐδ' ἄρα μιν μίμνον πολέες περ ἑόντες.

τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱὸς 95
 θύνοντ' ἄμ πεδίον πρὸ ἔθεν κλονέοντα φάλαγγας,
 αἰψ' ἐπὶ Τυδεΐδῃ ἐτίταινέτο καμπύλα τόξα,
 καὶ βάλ' ἐπαῖσσοντα, τυχῶν κατὰ δεξιὸν ὤμον,
 θώρηκος γύαλον· διὰ δ' ἔπτατο πικρὸς διστός,
 ἀντικρὺς δὲ διέσχε, παλάσσετο δ' αἷματι θώρηξ. 100
 τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν ἔνυσε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·
 „ὄρνυσθε, Τρῶες μεγάθυμοι, κέντορες ἵππων·
 βέβληται γὰρ ἄριστος Ἀχαιῶν, οὐδέ ἔφημι
 δῆθ' ἀνσχήσεσθαι κρατερὸν βέλος, εἰ ἔτεόν με
 ὦρσεν ἄναξ Διὸς υἱὸς ἀπορνύμενον Λυκίηθεν.“ 105

ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· τὸν δ' οὐ βέλος ὦκν δάμασσεν,
 ἀλλ' ἀναχωρήσας πρόσθ' ἵπποιον καὶ ὄχεσφιν
 ἔστη, καὶ Σθένελον προσέφη Καπανήιον υἱόν·
 „ὄρσο, πέπον Καπανηιάδη, καταβήσαιο δίφρου,
 ὄφρα μοι ἐξ ὧμοιο ἐρύσσης πικρὸν διστόν.“ 110

ὣς ἄρ' ἔφη, Σθένελος δὲ καθ' ἵππων ἄλτο χαμᾶζε,
 παρ δὲ στάς βέλος ὦκν διαμπερὲς ἐξέρυσ' ὤμου·
 αἷμα δ' ἀνηκόντιζε διὰ στρεπτοῖο χιτῶνος.
 δῆ τότ' ἔπειτ' ἠρᾶτο βοήν ἀγαθὸς Διομήδης·
 „κλυθί μευ, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, ἀτρυτώνη, 115
 εἴ ποτέ μοι καὶ πατρὶ φίλα φρονέουσα παρῆσθης
 δηῖω ἐν πολέμῳ, νῦν αὖτ' ἐμὲ φίλαι, Ἀθήνη·
 δὸς δέ τέ μ' ἄνδρα ἐλεῖν καὶ ἐς ὄρμην ἐγχεὸς ἐλθεῖν,

ὄς μ' ἔβαλε φθάμενος καὶ ἐπεύχεται, οὐδέ μ' φησιν
 δηρὸν ἔτ' ὕψεσθαι λαμπρὸν φάος ἠελίοιο.“ 120

ὣς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη,
 γυῖα δ' ἔθηκεν ἔλαφρά, πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθεῖν·
 ἀγχοῦ δ' ἰσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „θαρσῶν νῦν, Διόμηδες, ἐπὶ Τρώεσσι μάχεσθαι·
 ἐν γὰρ τοι στήθεσσι μένος πατρώϊον ἦκα 125

ἄτρομον, οἶον ἔχεσκε σακέσπαλος ἱππότης Τυδεύς·
 ἀχλὺν δ' αὖ τοι ἀπ' ὀφθαλμῶν ἔλον, ἢ πρὶν ἐπῆεν,
 ὄφρ' εὐ γιγνώσκῃς ἡμὲν θεὸν ἠδὲ καὶ ἄνδρα.
 τῷ νῦν, αἶ κε θεὸς πειρώμενος ἐνθάδ' ἵκηται,
 μή τι σὺ γ' ἀθανάτοισι θεοῖς ἀντικρὺ μάχεσθαι 130
 τοῖς ἄλλοις· ἀτὰρ εἰ κε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη
 ἔλθῃσ' ἐς πόλεμον, τήν γ' οὐτάμεν ὀξεί χαλκῷ.“

ἡ μὲν ἄρ' ὣς εἰποῦσ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 Τυδεΐδης δ' ἐξαὔτις ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη·
 καὶ πρὶν περ θυμῷ μεμαῶς Τρώεσσι μάχεσθαι, 135
 δὴ τότε μιν τρὶς τόσσον ἔλεν μένος, ὥς τε λέοντα,
 ὃν ῥά τε ποιμὴν ἀγρῷ ἐπ' εἰροπόκοις ὀίσσιν
 χραύσῃ μὲν τ' αὐλῆς ὑπεράλμενον, οὐδὲ δαμάσῃ·
 τοῦ μὲν τε σθένος ὄρσεν, ἔπειτα δέ τ' οὐ προσαμύνει,
 ἀλλὰ κατὰ σταθμοὺς δύεται, τὰ δ' ἐρῆμα φοβεῖται· 140
 αἶ μὲν τ' ἀγχιστῖναι ἐπ' ἀλλήλησι κέχυνται,
 αὐτὰρ ὁ ἐμμεμαῶς βαθέης ἐξάλλεται αὐλῆς·
 ὣς μεμαῶς Τρώεσσι μίγῃ κρατερὸς Διομήδης.

ἔνθ' ἔλεν Ἀστύνοον καὶ Ὑπείρονα ποιμένα λαῶν,
 τὸν μὲν ὑπὲρ μαζοῖο βαλῶν χαλκῆρεϊ δουρί, 145
 τὸν δ' ἕτερον ξίφει μεγάλῳ κληῖδα παρ' ὦμον
 πλῆξ', ἀπὸ δ' αὐχένος ὦμον ἐέργαθεν ἠδ' ἀπὸ νώτου.
 τοὺς μὲν ἕασ', ὁ δ' Ἄβαντα μετώχετο καὶ Πολύιδου,
 υἱέας Εὐρουδάμαντος ὄνειροπόλοιο γέροντος,

τοῖς οὐκ ἐρχομένοις ὁ γέρον ἐκρίνατ' ὄνειρους, 150
ἀλλὰ σφεας κρατερὸς Διομήδης ἐξενάριξεν.

βῆ δὲ μετὰ Ξάνθου τε Θόωνά τε Φαίνοπος νῆε,

ἄμφω τηλυγέτω, ὁ δ' ἐτείρετο γῆραι λυγρῶ,

νῖον δ' οὐ τέκετ' ἄλλον ἐπὶ κτεάτεσσι λιπέσθαι.

ἔνθ' ὅ γε τοὺς ἐνάριξε, φίλον δ' ἐξαίνυτο θυμὸν 155

ἀμφοτέρω, πατέρι δὲ γόον καὶ κήδεα λυγρὰ

λεῖπ', ἐπεὶ οὐ ζῶοντε μάχης ἐκνοστήσαντε

δέξατο· χηρωσται δὲ διὰ κτῆσι δατέοντο.

ἔνθ' υἱᾶς Πριάμοιο δύω λάβε Δαρδανίδαο

εἰν ἐνὶ δίφρῳ ἐόντας, Ἐχέμμονά τε Χρομίον τε. 160

ὥς δὲ λέων ἐν βουσί θορῶν ἐξ ἀρχένα ἄξῃ

πόρτιος ἢ βοός, ξύλοχον κᾶτα βοσκομενάων,

ὣς τοὺς ἀμφοτέρους ἐξ ἵππων Τυδέος υἱὸς

βῆσε κακῶς ἀέκοντας, ἔπειτα δὲ τεύχε' ἐσύλα·

ἵππους δ' οἷς ἐτάροισι δίδου μετὰ νῆας ἐλαύνειν. 165

τὸν δ' ἴδεν Αἰνεΐας ἀλαπάξοντα στίχας ἀνδρῶν,

βῆ δ' ἴμεν ἄν τε μάχην καὶ ἀνὰ κλόνον ἐγχειάων

Πάνδαρον ἀντίθεον διζήμενος, εἴ που ἐφεύροι.

εὔρε Λυκάονος υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε,

στῆ δὲ πρόσθ' αὐτοῦ ἔπος τέ μιν ἀντίου ἠΰδα· 170

„Πάνδαρε, ποῦ τοι τόξον ἰδὲ πτερόεντες διστοὶ

καὶ κλέος; ᾧ οὐ τίς τοι ἐρίζεται ἐνθάδε γ' ἀνήρ,

οὐδέ τις ἐν Λυκίῃ σέο γ' εὔχεται εἶναι ἀμείνων.

ἀλλ' ἄγε τῷδ' ἔφες ἀνδρὶ βέλος, Διὶ χεῖρας ἀνασχῶν,

ὅς τις ὅδε κρατέει καὶ δὴ κακὰ πολλὰ ἔοργεν 175

Τρώας, ἐπεὶ πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν γούνατ' ἔλυσεν·

εἰ μὴ τις θεὸς ἐστὶ κοτεσσάμενος Τρώεσσιν,

ἰρῶν μηνίσας· χαλεπὴ δὲ θεοῦ ἐπι μῆνις.“

τὸν δ' αὖτε προσέειπε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·

„Αἰνεΐα, Τρώων βουληφόρε χαλκοχιτώνων,

Τυδείδῃ μιν ἐγὼ γε δαΐφρονι πάντα εἶσκω,
 ἄσπιδι γιγνώσκων ἀυλώπιδί τε τρυφαλείῃ,
 ἵππους τ' εἰσορόων· σάφα δ' οὐκ οἶδ', εἰ θεὸς ἐστίν.
 εἰ δ' ὃ γ' ἀνὴρ, ὃν φημι, δαΐφρων Τυδέος υἱός,
 οὐχ ὃ γ' ἀνευθε θεοῦ τάδε μαινεται, ἀλλὰ τις ἄγχι 185
 ἔστηκ' ἀθανάτων νεφέλῃ εἰλυμένος ὦμος,
 ὃς τούτου βέλος ὠκὸν κυχήμενον ἔτραπεν ἄλλῃ.
 ἦδη γάρ οἱ ἐφῆκα βέλος, καὶ μιν βάλλον ὦμον
 δεξιόν, ἀντικρὺς διὰ θώρηκος γυάλιοι,
 καὶ μιν ἐγὼ γ' ἐφάμην Ἰδωνῆι προΐαψεν, 190
 ἔμπης δ' οὐκ ἐδάμασσα· θεὸς νῦ τίς ἐστι κοτήεις.
 ἵπποι δ' οὐ παρέασι καὶ ἄρματα, τῶν κ' ἐπιβαίην·
 ἀλλὰ που ἐν μεγάροισι Λυκάονος ἔνδεκα δίφροι
 καλοὶ πρωτοπαγεῖς νεοτευχέες, ἀμφὶ δὲ πέπλοι
 πέπτανται· παρὰ δέ σφιν ἐκάστῳ δίξυγες ἵπποι 195
 ἐστᾶσι κριὶ λευκὸν ἐρεπτόμενοι καὶ ὀλύρας.
 ἦ μὲν μοι μάλα πολλὰ γέρον ἀίχμητὰ Λυκάων
 ἐρχομένῳ ἐπέτελλε δόμοις ἐνὶ ποιητοῖσιν·
 ἵπποισὶν μ' ἐκέλευε καὶ ἄρμασιν ἐμβεβαῶτα
 ἀρχεύειν Τρώεσσι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνης· 200
 ἀλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην, ἦ τ' ἂν πολὺ κέρδιον ἦεν,
 ἵππων φειδόμενος, μὴ μοι δευοίατο φορβῆς
 ἀνδρῶν εἰλομένων, εἰωθότες ἔδμεναι ἄδην.
 ὣς λίπον, αὐτὰρ πεζὸς ἐς Ἴλιον εἰλήλουθα,
 τόξοισιν πίσυνος· τὰ δέ μ' οὐκ ἄρ' ἐμελλον ὀνήσειν. 205
 [ἦδη γὰρ διοῖσιν ἀριστήεσσιν ἐφῆκα,
 Τυδείδῃ τε καὶ Ἀτρεΐδῃ, ἐκ δ' ἀμφοτέρουιν
 ἀτρεκὲς αἴμ' ἔσσευα βαλὼν, ἠγείρα δὲ μᾶλλον.]
 τῷ ῥα κακῇ αἴσῃ ἀπὸ πασσάλου ἀγκύλα τόξα
 ἤματι τῷ ἐλόμην, ὅτε Ἴλιον εἰς ἐρατεινὴν 210
 ἠγεόμην Τρώεσσι, φέρων χάριν Ἐκτορι δῖῳ.

εἰ δέ κε νοστήσω καὶ ἐσόψομαι ὀφθαλμοῖσιν
 πατρίδ' ἐμὴν ἄλοχόν τε καὶ ὑπερεφές μέγα δῶμα,
 αὐτίκ' ἔπειτ' ἀπ' ἐμεῖο κάρη τάμοι ἀλλότριος φῶς,
 εἰ μὴ ἐγὼ τάδε τόξα φαινεῖν ἐν πυρὶ θείην 215
 χερσὶ διακλάσσας· ἀνεμῶλια γάρ μοι ὀπηδεῖ.“

τὸν δ' αὐτ' Αἰνείας Τρώων ἀγὸς ἀντίον ἠΰδα·
 „μὴ δὴ οὕτως ἀγόρευε· πάρος δ' οὐκ ἔσσεται ἄλλως,
 πρὶν γ' ἐπὶ νῶ τῶδ' ἀνδρὶ σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν
 ἀντιβίην ἐλθόντε σὺν ἔντεσι πειρηθῆναι. 220

ἀλλ' ἄγ' ἐμῶν ὀχέων ἐπιβήσῃ, ὕφρα ἴδηαι,
 οἷοι Τρώιοι ἵπποι, ἐπιστάμενοι πεδίοιο
 κραιπνὰ μάλ' ἐνθα καὶ ἐνθα διωκέμεν ἠδὲ φέβεσθαι·
 τῶ καὶ νῶι πόλινδε σαώσεται, εἰ περ ἂν αὐτε
 Ζεὺς ἐπὶ Τυδεΐδῃ Διομήδεϊ κῦδος ὀρέξῃ. 225

ἀλλ' ἄγε νῦν μάστιγα καὶ ἠνία σιγαλόεντα
 δέξαι, ἐγὼ δ' ἵππων ἐπιβήσομαι, ὕφρα μάχωμαι·
 ἦε σὺ τόνδε δέδεξο, μελήσουσιν δ' ἐμοὶ ἵπποι.“

τὸν δ' αὐτε προσέειπε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·
 „Αἰνεία, σὺ μὲν αὐτὸς ἔχ' ἠνία καὶ τεῶ ἵππῳ 230
 μᾶλλον ὕφ' ἠνιόχῳ εἰωθότι καμπύλον ἄρμα
 οἴσεται, εἰ περ ἂν αὐτε φεβώμεθα Τυδέος υἱόν·
 μὴ τῶ μὲν δαίσαντε ματήσεται, οὐδ' ἐθέλητον
 ἐκφερέμεν πολέμοιο, τεὸν φθόγγον ποθέοντε,
 νῶι δ' ἐπαΐξας μεγαθύμου Τυδέος υἱὸς 235

αὐτῶ τε κτείνῃ καὶ ἐλάσῃ μώνυχας ἵππους.
 ἀλλὰ σὺ γ' αὐτὸς ἔλαυνε τέ' ἄρματα καὶ τεῶ ἵππῳ,
 τόνδε δ' ἐγὼν ἐπιόντα δεδέξομαι ὀξεί δουρί.“

ὣς ἄρα φωνήσαντες ἐς ἄρματα ποικίλα βάντες
 ἐμμεμαῶτ' ἐπὶ Τυδεΐδῃ ἔχον ὠκέας ἵππους. 240
 τοὺς δὲ ἴδε Σθένελος Καπανήιος ἀγλαὸς υἱός,
 αἶψα δὲ Τυδεΐδην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„Τυδεΐδη Διόμηδες, ἐμῶ κεχαρισμένε θυμῶ,
 ἄνδρ' ὀρώω κρατερῶ ἐπὶ σοὶ μεμαῶτε μάχεσθαι,
 ἴν' ἀπέλεθρον ἔχοντας· ὁ μὲν τόξων ἐν εἰδώσ, 245
 Πάνδαρος, υἱὸς δ' αὐτε Λυκάονος εὐχεται εἶναι·
 Αἰνεΐας δ' υἱὸς μεγαλήτορος Ἀγχίσαο
 εὐχεται ἐκγεγάμεν, μήτηρ δέ οἱ ἔστ' Ἀφροδίτη.
 ἀλλ' ἄγε δὴ χαζώμεθ' ἐφ' ἵππων, μηδέ μοι οὕτως
 θύνη διαὶ προμάχων, μή πως φίλον ἦτορ ὀλέσσης.“ 250
 τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
 „μή τι φόβονδ' ἀγόρευ', ἐπεὶ οὐδέ σε πεισέμεν οἶω·
 οὐ γάρ μοι γενναῖον ἄλυσκάζοντι μάχεσθαι
 οὐδὲ καταπτώσσειν· ἔτι μοι μένος ἔμπεδόν ἐστιν·
 ὀκνεῖω δ' ἵππων ἐπιβαινέμεν, ἀλλὰ καὶ αὐτως 255
 ἀντίον εἴμ' αὐτῶν· τρεῖν μ' οὐκ ἔῃ Παλλὰς Ἀθήνη.
 τούτω δ' οὐ πάλιν αὐτίς ἀποίσειτον ὠκέες ἵπποι
 ἄμφω ἀφ' ἡμείων, εἰ γ' οὖν ἕτερός γε φύγησιν.
 ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
 αἰ κέν μοι πολύβουλος Ἀθήνη κῦδος ὀρέξῃ 260
 ἀμφοτέρω κτεῖναι, σὺ δὲ τούσδε μὲν ὠκέας ἵππους
 αὐτοῦ ἐρυκακέειν, ἐξ ἄντυγος ἠνία τεύνας,
 Αἰνεΐαιο δ' ἐπαῖξαι μεμνημένος ἵππων,
 ἐκ δ' ἐλάσαι Τρώων μετ' ἐυκνήμιδας Ἀχαιοῦς.
 τῆς γάρ τοι γενεῆς, ἧς Τρωί περ εὐρύοπα Ζεὺς 265
 δῶχ' υἱὸς ποιήην Γανυμήδεος, οὐνεκ' ἄριστοι
 ἵππων, ὅσσοι ἔασιν ὑπ' ἠῶ τ' ἠέλιόν τε·
 τῆς γενεῆς ἔκλεψεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγχίσης,
 λάθρη Λαομέδοντος ὑποσχῶν θήλεας ἵππους·
 τῶν οἱ ἔξ ἐγένοντο ἐνὶ μεγάροισι γενέθλη· 270
 τοὺς μὲν τέσσαρας αὐτὸς ἔχων ἀτίταλλ' ἐπὶ φάτνῃ,
 τῶ δὲ δὴ Αἰνεΐα δῶκεν, μήστωρι φόβοιο.
 εἰ τούτω κε λάβοιμεν, ἀροίμεθα κε κλέος ἐσθλόν.“

ὥς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
 τῷ δὲ τάχ' ἐγγύθην ἦλθον ἐλαύνοντ' ὠκέας ἵππους. 275
 τὸν πρότερος προσέειπε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·
 „καρτερόθυμε δαΐφρον, ἀγανοῦ Τυδέος υἱέ,
 ἦ μάλα σ' οὐ βέλος ὠκὺ δαμάσσατο, πικρὸς διστός·
 νῦν αὖτ' ἐγχείη πειρήσομαι, αἶ κε τύχωμι.“

ἦ ῥα καὶ ἀμπεπαλῶν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος, 280
 καὶ βάλε Τυδεΐδαο κατ' ἀσπίδα· τῆς δὲ διαπρὸ
 αἰχμῆ χαλκείη πταμένη θώρηκι πελάσθη.
 τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄνσε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·
 „βέβληται κενεῶνα διαμπερές, οὐδέ σ' οἶω
 θηρὸν ἔτ' ἀνσγήσεσθαι· ἐμοὶ δὲ μέγ' εὖχος ἔδωκας.“ 285

τὸν δ' οὐ ταρβήσας προσέφη κρατερός Διομήδης·
 „ἤμβροτες, οὐδ' ἔτυχες· ἀτὰρ οὐ μὲν σφῶϊ γ' οἶω
 πρὶν γ' ἀποπαύσεσθαι, πρὶν γ' ἢ ἕτερόν γε πεσόντα
 αἵματος ἄσαι Ἄρηα ταλαύρινον πολεμιστήν.“

ὥς φάμενος προέηκε· βέλος δ' ἴθυνεν Ἀθήνη 290
 ῥίνα παρ' ὀφθαλμόν, λευκοὺς δ' ἐπέρησεν ὀδόντας.
 τοῦ δ' ἀπὸ μὲν γλῶσσαν πρυμνὴν τάμε χαλκὸς ἀτειρής,
 αἰχμῆ δ' ἐξεσύθη παρὰ νεύατον ἀνθερεῶνα.
 ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ
 αἰόλα παμφανόωντα, παρέτρεσαν δὲ οἱ ἵπποι 295
 ὠκύποδες· τοῦ δ' αὖθι λύθη ψυχὴ τε μένος τε.

Αἰνείας δ' ἀπόρουσε σὺν ἀσπίδι δουρὶ τε μακροῷ,
 δείσας, μὴ πῶς οἱ ἐρυσαίατο νεκρὸν Ἀχαιοί.
 ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ βαῖνε λέων ὥς ἀλκὴ πεποιθώς,
 πρόσθε δὲ οἱ δόρυ τ' ἔσχε καὶ ἀσπίδα πάντοσ' εἴσην, 300
 τὸν κτάμεναι μεμαώς, ὅς τις τοῦ γ' ἀντίος ἔλθοι,
 σμερδαλέα ἰάχων. ὁ δὲ χερμάδιον λάβε χειρὶ
 Τυδεΐδης, μέγα ἔργον, ὃ οὐ δύο γ' ἄνδρες φέροιεν,
 οἶοι νῦν βροτοί εἰς· ὁ δὲ μιν ῥέα πάλλε καὶ οἶος·

τῷ βάλεν Αἰνεΐαιο κατ' ἰσχίον, ἔνθα τε μηρὸς 305
 ἰσχίῳ ἐνστρέφεται, κοτύλην δέ τέ μιν καλέουσιν·
 θλάσσει δέ οἱ κοτύλην, πρὸς δ' ἄμφω ῥῆξε τένοντε·
 ὣσε δ' ἀπὸ ρινὸν τροχῶς λίθος. αὐτὰρ ὃ γ' ἦρως
 ἔστη γυνῆ ἐριπῶν καὶ ἐρείσατο χειρὶ παχείῃ
 γαίης· ἀμφὶ δὲ ὕσσει κελαινὴ νύξ ἐκάλυψεν. 310
 καὶ νύ κεν ἔνθ' ἀπόλοιτο ἄναξ ἀνδρῶν Αἰνεΐας,
 εἰ μὴ ἄρ' ὄξυν νόησε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
 μήτηρ, ἣ μιν ὑπ' Ἀγκίστη τέκε βουκολέοντι·
 ἀμφὶ δ' ἔδον φίλον υἷον ἐχεύατο πήχχεε λευκῶ,
 πρόσθε δέ οἱ πέπλοιο φαεινοῦ πτύγμα κάλυψεν, 315
 ἔρκος ἔμεν βελέων, μὴ τις Δαναῶν ταχυπῶλων
 χαλκὸν ἐνὶ στήθεσσι βαλὼν ἐκ θυμὸν ἔλοιτο.

ἣ μὲν ἔδον φίλον υἷον ὑπεξέφευρεν πολέμοιο·
 οὐδ' υἷος Καπανῆος ἐλήθετο συνθεσιάων
 τῶν, ἃς ἐπέτελλε βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης, 320
 ἀλλ' ὃ γε τοὺς μὲν εἰοὺς ἠρύκακε μῶνυχας ἵππους
 νόσφιν ἀπὸ φλοίσβου, ἐξ ἄντυγος ἠνία τείνας,
 Αἰνεΐαιο δ' ἐπαΐξας καλλίτριχας ἵππους
 ἐξέλασε Τρώων μετ' ἐυκνήμιδας Ἀχαιοὺς,
 δῶκε δὲ Δηϊπύλῳ ἐτάρω φίλῳ, ὃν περὶ πάσης 325
 τίεν ὀμηλικίης, ὅτι οἱ φρεσὶν ἄρτια ἦδη,
 νηυσὶν ἐπιγλαφυροῆσιν ἐλαυνέμεν. αὐτὰρ ὃ γ' ἦρως
 ὦν ἵππων ἐπιβάς ἔλαβ' ἠνία σιγαλόεντα,
 αἴψα δὲ Τυδεΐδην μέθεπε κρατερῶνυχας ἵππους
 ἐμμεμαῶς. ὃ δὲ Κύπριν ἐπῶχετο νηλεί χαλκῷ, 330
 γιγνώσκων, ὃ τ' ἄνακτις ἔην θεός, οὐδὲ θεῶν
 τῶν, αἳ τ' ἀνδρῶν πόλεμον κάτα κοιρανέουσιν,
 οὔτ' ἄρ' Ἀθηναίῃ οὔτε πτολίπορθος Ἐννώ.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐκίχανε πολλὴν καθ' ὀμίλον ὀπάξων,
 ἔνθ' ἐπορεξάμενος μεναθύμου Τυδέος υἷος 335

ἄκρην οὔτασε χεῖρα μετάλμενος ὄξει δουρὶ
 ἀβληχρήν· εἶδαρ δὲ δόρου χροδὸς ἀντετόρησεν
 ἀμβροσίου διὰ πέπλου, ὃν οἱ χάριτες κάμον αὐταί,
 πρυμνὸν ὑπερ θένναρος. ῥέε δ' ἄμβροτον αἷμα θεοῖο,
 ἰχώρ, οἷός πέρ τε ῥέει μακάρεσσι θεοῖσιν· 340

οὐ γὰρ σῖτον ἔδουσ', οὐ πίνουσ' αἰθιοπα οἶνον·
 τούνεκ' ἀναίμονές εἰσι καὶ ἀθάνατοι καλέονται.
 ἢ δὲ μέγα λάχουσα ἀπὸ ἔο κάμβαλεν νίον·
 καὶ τὸν μὲν μετὰ χερσὶν ἐρύσσατο Φοῖβος Ἀπόλλων
 κυανέη νεφέλῃ, μὴ τις Δαναῶν ταχυπώλων 345

χαλκὸν ἐνὶ στήθεσσι βαλὼν ἐκ θυμὸν ἔλοιτο·
 τῇ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄυσε βοήν ἀγαθὸς Διομήδης·
 „εἶκε, Διὸς θύγατερ, πολέμον καὶ δημοτῆτος·
 ἦ οὐχ ἄλλης, ὅττι γυναικας ἀνάκκιδας ἠπεροπεύεις;
 εἰ δὲ σύ γ' ἐς πόλεμον πωλήσῃαι, ἦ τέ σ' οἶω 350
 ῥιγῆσειν πόλεμόν γε, καὶ εἴ χ' ἐτέρωθι πύθῃαι.“

ὣς ἔφαθ', ἢ δ' ἀλύουσ' ἀπεβήσετο, τείρετο δ' αἰνῶς.
 τὴν μὲν ἄρ' Ἴρις ἐλοῦσα ποδὴνυμος ἔξαγ' ὀμίλου
 ἀχθομένην ὀδύνησι, μελαίνετο δὲ χρῶα καλόν.

εὔρεν ἔπειτα μάχης ἐπ' ἀριστερὰ θοῦρον Ἄρηα 355
 ἡμενον, ἠέρι δ' ἔγχος ἐκέκλιτο καὶ ταχὲ' ἵππω·
 ἢ δὲ γνῦξ ἐριποῦσα κασιγνήτιο φίλοιο

πολλὰ λισσομένη χρυσάμπυκας ἤτεεν ἵππους·
 „φίλε κασιγνήτε, κόμισαί τέ με, δὸς δέ μοι ἵππους,
 ὄφρ' ἐς Ὀλυμπον ἵκωμαι, ἵν' ἀθανάτων ἔδος ἐστίν. 360
 λίην ἀχθομαι ἔλκος, ὃ με βροτὸς οὔτασεν ἀνὴρ,
 Τυδεΐδης, ὃς νῦν γε καὶ ἂν Διὶ πατρὶ μάχοιτο.“

ὣς φάτο, τῇ δ' ἄρ' Ἄρης δῶκε χρυσάμπυκας ἵππους.
 ἢ δ' ἐς δίφρον ἔβαινε ἀκηχεμένη φίλον ἦτορ,
 παρ δέ οἱ Ἴρις ἔβαινε καὶ ἠνία λάξετο χερσίν, 365
 μᾶστιξεν δ' ἐλάαν, τῶ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην.

αἶψα δ' ἔπειθ' ἵκοντο θεῶν ἔδος, αἰπὺν Ὀλυμπον·
 ἐνθ' ἵππους ἔσθησε ποδῆνεμος ὠκέα Ἴρις
 λύσασ' ἐξ ὀχέων, παρὰ δ' ἀμβρόσιον βάλεν εἶδαρ·
 ἣ δ' ἐν γούνασι πῖπτε Διώνης δι' Ἀφροδίτη, 370
 μητρὸς ἑῆς· ἣ δ' ἀγκᾶς ἐλάζετο θυγατέρα ἦν,
 χειρὶ τέ μιν κατέρεξεν, ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζεν·
 „τίς νύ σε τοιάδ' ἔρεξε, φίλον τέκος, Οὐρανιῶνων
 μασιδίως, ὡς εἴ τι κακὸν ῥέζουσιν ἐνωπῆ;“

τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα φιλομειδῆς Ἀφροδίτη· 375
 „οὐτά με Τυδέος υἱὸς ὑπέρθυμος Διομήδης,
 οὐνεκ' ἐγὼ φίλον υἷδν ὑπεξέφερον πολέμοιο
 Αἰνείαν, ὃς ἐμοὶ πάντων πολὺ φίλτατός ἐστιν.
 οὐ γὰρ ἔτι Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπις αἰνή,
 ἀλλ' ἤδη Δαναοὶ γε καὶ ἀθανάτοισι μάχονται.“ 380

τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Διώνη διὰ θεᾶων·
 „τέτλαδι, τέκνον ἐμόν, καὶ ἀνάσχεο κηδομένη περ·
 πολλοὶ γὰρ δὴ τλήμεν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
 ἐξ ἀνδρῶν, χαλέπ' ἄλγε' ἐπ' ἀλλήλοισι τιθέντες.
 τλῆ μὲν Ἄρης, ὅτε μιν Ὄϊτος κρατερός τ' Ἐφιάλτης, 385
 παῖδες Ἀλωῆος, δῆσαν κρατερῶ ἐνὶ δεσμῶ·
 χαλκῆν δ' ἐν κεράμῳ δέδετο τρισκαίδεκα μῆνας.
 καὶ νύ κεν ἐνθ' ἀπόλοιτο Ἄρης ἄτος πολέμοιο,
 εἰ μὴ μητροιῆ περικαλλῆς Ἡερίβοια

Ἐρμῆα ἐξήγγειλεν· ὃ δ' ἐξέκλεψεν Ἄρηα 390
 ἤδη τειρόμενον, χαλεπὸς δέ εἰ δεσμὸς ἐδάμνα.
 τλῆ δ' Ἥρη, ὅτε μιν κρατερὸς πάϊς Ἀμφιτρούωνος
 δεξιτερὸν κατὰ μαζὸν ὀιστῶ τριγλώχινι
 βεβλήκει· τότε καὶ μιν ἀνήκεστον λάβεν ἄλγος.
 τλῆ δ' Αἴδης ἐν τοῖσι πελώριος ὦκνν ὀιστόν, 395
 εὐτέ μιν αὐτὸς ἀνῆρ, υἱὸς Διὸς αἰγιόχοιο,
 ἐν πύλῳ ἐν νεκύεσσι βαλὼν ὀδύνησιν ἔδωκεν.

αὐτὰρ ὁ βῆ πρὸς δῶμα Διὸς καὶ μακρὸν Ὀλυμπον
 κῆρ ἀχέων, ὀδύνησι πεπαρμένος, αὐτὰρ ὀιστὸς
 ὦμῳ ἐνι στιβαρῷ ἠλήλατο, κῆδε δὲ θυμόν. 400

τῷ δ' ἐπὶ Παιήων ὀδυνήφατα φάρμακα πάσων
 ἠέεσσι· οὐ μὲν γάρ τι καταδνητός γε τέτυκτο.
 σχέτλιος, ὄβριμοεργός, ὃς οὐκ ὄθειτ' αἴσυλα ῥέξων,
 ὃς τόξοισιν ἔκηδε θεούς, οἳ Ὀλυμπον ἔχουσιν.
 σοὶ δ' ἐπὶ τοῦτον ἀνῆκε θεά, γλανκῶπις Ἀθήνη· 405
 νήπιος, οὐδὲ τὸ οἶδε κατὰ φρένα Τυδεὸς υἱός,
 ὅττι μάλ' οὐ δηναίος, ὃς ἀθανάτοισι μάχεται,
 οὐδέ τί μιν παῖδες ποτὶ γούνασι παππάζουσιν
 ἐλθόντ' ἐκ πολέμοιο καὶ αἰνῆς δημοτῆτος.

τῷ νῦν Τυδεΐδης, εἰ καὶ μάλα καρτερός ἐστιν, 410
 φραζέσθω, μὴ τίς οἱ ἀμείνων σεῖο μάχεται,
 μὴ δὴν Αἰγιάλεια περίφρων Ἀδρηστίνη
 ἐξ ὕπνου γοόωσα φίλους οἰκῆας ἐγείρω,
 κουρίδιον ποθέουσα πόσιν, τὸν ἄριστον Ἀχαιῶν,
 ἰφθίμη ἄλοχος Διομήδης ἵπποδάμοιο.“ 415

ἦ ῥα καὶ ἀμφοτέρησιν ἀπ' ἰχῶ χειρὸς ὀμόργνυ·
 ἄλθετο χεῖρ, ὀδύνη δὲ κατηπιόωντο βαρεῖαι.
 αἱ δ' αὖτ' εἰσορόωσαι Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη
 κερτομίοις ἐπέεσσι Δία Κρονίδην ἐρέθειζον.
 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε θεά, γλανκῶπις Ἀθήνη· 420
 „Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥά τί μοι κεχολώσεται, ὅττι κεν εἶπω;
 ἦ μάλα δὴ τινα Κύπρις Ἀχαιάδων ἀνιείσα
 Τρωσὶν ἅμα σπέσθαι, τοὺς νῦν ἔκπαγλα φίλησεν,
 τῶν τινα καρρῆξουσα Ἀχαιάδων ἐνπέπλων
 πρὸς χρυσῆν περόνη καταμύξατο χεῖρα ἀραιήν.“ 425

ὣς φάτο, μείδησεν δὲ πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
 καὶ ῥα καλεσσάμενος προσέφη χρυσῆν Ἀφροδίτην
 „οὐ τοι, τέκνον ἐμόν, δέδοται πολεμήμια ἔργα,

ἀλλὰ σύ γ' ἱμερόεντα μετέρχεο ἔργα γάμοιο,
ταῦτα δ' Ἄρηι θεῶ καὶ Ἀθήνῃ πάντα μελήσει.“ 430

ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
Αἰνεΐα δ' ἐπόρουσε βοήν ἀγαθὸς Διομήδης,
γυγνώσκων, ὃ οἱ αὐτὸς ὑπέριχε χεῖρας Ἀπόλλων·
ἀλλ' ὃ γ' ἄρ' οὐδὲ θεὸν μέγαν ἔξετο, ἴετο δ' αἰεὶ
Αἰνεΐαν κτεῖναι καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι. 435

τρὶς μὲν ἔπειτ' ἐπόρουσε κατακτάμεναι μενεαίνων,
τρὶς δέ οἱ ἐστυφέλιξε φαινήν ἀσπίδ' Ἀπόλλων.
ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο δαίμονι ἴσος,
δεινὰ δ' ὁμοκλήσας προσέφη ἐκάεργος Ἀπόλλων·
„φράξο, Τυδεΐδη, καὶ χάζο, μηδὲ θεοῖσιν 440
ἴσ' ἔθιλε φρονέειν, ἐπεὶ οὐ ποτε φῦλον ὁμοίου
ἀθανάτων τε θεῶν χαμαὶ ἐρχομένων τ' ἀνθρώπων.“

ὣς φάτο, Τυδεΐδης δ' ἀνεχάζετο τυτθὸν ὀπίσσω,
μῆνιν ἀλευάμενος ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος.
Αἰνεΐαν δ' ἀπάτερθεν ὀμίλου θῆκεν Ἀπόλλων 445
Περγάμῳ εἰν ἱερῇ, ὅθι οἱ νηὸς γε τέτυκτο.
ἦ τοι τὸν Αἰτῶ τε καὶ Ἄρτεμις ἰοχέαιρα
ἐν μεγάλῳ ἀδύτῳ ἀκέοντό τε κῦδαινόν τε·
αὐτὰρ ὁ εἰδῶλον τεῦξ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
αὐτῷ τ' Αἰνεΐα ἱκελον καὶ τεύχεσι τοῖον· 450
ἀμφὶ δ' ἄρ' εἰδῶλῳ Τρῶες καὶ δῖοι Ἀχαιοὶ
δήουν ἀλλήλων ἀμφὶ στήθεσσι βοείας,
ἀσπίδας εὐκύκλους λαισῆιά τε περὸεντα.

δὴ τότε θεοῦρον Ἄρηα προσηύδα Φοῖβος Ἀπόλλων·
„Ἄρες, Ἄρες βροτολοιγέ, μαιφόνε, τειχεσιπλήτα, 455
οὐκ ἂν δὴ τόνδ' ἄνδρα μάχης ἐρύσαιο μετελθῶν,
Τυδεΐδην, ὃς νῦν γε καὶ ἂν Διὶ πατρὶ μάχοιτο;
Κύπριδα μὲν πρῶτα σχεδὸν οὔτασε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ,
αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτῷ μοι ἐπέσσυτο δαίμονι ἴσος.“

ὥς εἰπὼν αὐτὸς μὲν ἐφέζετο Περγάμῳ ἄκρῃ, 460
 Τρώας δὲ στίχας οὖλος Ἄρης ὠτρυνε μετελθὼν
 εἰδόμενος Ἀκάμαντι θοῶ, ἠγήτορι Θρηγκῶν.
 νιάσι δὲ Πριάμοιο διοτρεφέεσσι κέλευεν·
 „ὦ νιεῖς Πριάμοιο διοτρεφέος βασιλῆος,
 ἐς τί ἔτι κτείνεσθαι ἐάσετε λαὸν Ἀχαιοῖς; 465
 ἢ εἰς ὃ κεν ἀμφὶ πύλης ἐνποιήτησι μάχωνται;
 κεῖται ἀνὴρ, ὃν τ' ἴσον ἐτίομεν Ἐκτορι δίῳ,
 Αἰνείας υἱὸς μεγαλήτορος Ἀγχίσαο·
 ἀλλ' ἄγετ' ἐκ φλοίσβοιο σαώσομεν ἐσθλὸν ἑταῖρον.“

ὥς εἰπὼν ὠτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου. 470
 ἔνθ' αὖ Σαρπηδὼν μάλα νείκεσεν Ἐκτορα δῖον·
 „Ἐκτορ, πῆ δὴ τοι μένος οἴχεται, ὃ πρὶν ἔχεσκες;
 φῆς που ἄτερ λαῶν πόλιν ἐξέμεν ἠδ' ἐπικούρων
 οἶος, σὺν γαμβροῖσι κασιγνήτοισί τε σοῖσιν·
 τῶν νῦν οὐ τιν' ἐγὼ ἰδέειν δύναμ' οὐδὲ νοῆσαι, 475
 ἀλλὰ καταπτώσσουσι, κύνες ὥς ἀμφὶ λέοντα·
 ἡμεῖς δ' αὖ μαχόμεσθ', οἳ πέρ τ' ἐπικούροι ἐνειμεν.
 καὶ γὰρ ἐγὼν ἐπικούρος ἐὼν μάλα τηλόθεν ἦκω·
 τηλοῦ γὰρ Λυκίῃ, Ξάνθῳ ἐπι δινήεντι·
 ἔνθ' ἄλοχόν τε φίλην ἔλιπον καὶ νήπιον υἱόν, 480
 καὶ δὲ κτήματα πολλά, τά τ' ἔλδεται, ὅς κ' ἐπιδευής·
 ἀλλὰ καὶ ὥς Λυκίους ὀτρύνω καὶ μέμον' αὐτὸς
 ἀνδρὶ μαχήσασθαι· ἀτὰρ οὐ τί μοι ἐνθάδε τοῖον,
 οἶόν κ' ἠὲ φέροισεν Ἀχαιοὶ ἢ κεν ἄγοιεν.
 τύνη δ' ἔστηκας, ἀτὰρ οὐδ' ἄλλοισι κελεύεις 485
 λαοῖσιν μενέμεν καὶ ἀμυνέμεναι ὄρεσσιν·
 μὴ πως, ὡς ἀψῖσι λίνου ἀλόντε πανάγρου,
 ἀνδράσι δυσμενέεσσιν ἔλωρ καὶ κύρμα γένησθε·
 οἱ δὲ τάχ' ἐκπέρσουσ' ἐν ναιομένην πόλιν ὑμήν.
 σοὶ δὲ χρῆ τάδε πάντα μέλειν νύκτας τε καὶ ἦμαρ. 490

ἀρχοὺς λισσομένω τηλεκλειτῶν ἐπικούρων
νωλεμέως ἐχέμεν, κρατερὴν δ' ἀποθέσθαι ἐνιπὴν.“

ὣς φάτο Σαρπηδῶν, δάκε δὲ φρένας Ἐκτορι μῦθος.
αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε,
πάλλων δ' ὀξέα δοῦρε κατὰ στρατὸν ὄχετο πάντῃ 495
δοτρύων μαχέσασθαι, ἔγειρε δὲ φύλοπιν αἰνὴν.

οἱ δ' ἐλελίχθησαν καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν·
Ἄργεῖοι δ' ὑπέμειναν ἀολλέες οὐδὲ φόβηθεν.
ὥς δ' ἄνεμος ἄχνας φορέει ἱερὰς κατ' ἁλώας
ἀνδρῶν λικμώντων, ὅτε τε ξανθὴ Δημήτηρ 500

κρίνη ἐπειγομένων ἀνέμων καρπὸν τε καὶ ἄχνας·
αἱ δ' ὑπολευκαίνονται ἀχρυμιαί· ὥς τότε Ἀχαιοὶ
λευκοὶ ὑπερθε γένοντο κουνισάλω, ὃν ῥα δι' αὐτῶν
οὐρανὸν ἐς πολύχαλκον ἐπέπληγον πόδες ἵππων,
ἅψ ἐπιμισγομένων· ὑπὸ δ' ἔστρεφον ἠνιοχῆες· 505

οἱ δὲ μένος χειρῶν ἰθὺς φέρον. ἀμφὶ δὲ νύκτα
θουῖρος Ἄρης ἐκάλυψε μάχῃ Τρώεσσι ἀρηγῶν,
πάντος ἐποιχόμενος, τοῦ δ' ἐκραΐαινεν ἐφετμὰς
Φοῖβου Ἀπόλλωνος χρυσαόρου, ὃς μιν ἀνώγειν
Τρῶσιν θυμὸν ἐγείραι, ἐπεὶ ἶδε Παλλάδ' Ἀθήνην 510
οἰχομένην· ἥ γάρ ῥα πέλεν Δαναοῖσιν ἀρηγῶν.

αὐτὸς δ' Αἰνεΐαν μάλα πίνος ἐξ ἀδύτοιο
ἦκε, καὶ ἐν στήθεσσι μένος βάλε ποιμένι λαῶν.
Αἰνεΐας δ' ἐτάροισι μεδίστατο· τοὶ δὲ χάρησαν,
ὥς εἶδον ζῶν τε καὶ ἀρτεμέα προσιόντα 515

καὶ μένος ἐσθλὸν ἔχοντα· μετάλλησάν γε μὲν οὐ τι·
οὐ γὰρ ἔα πόνος ἄλλος, ὃν ἀργυρότοξος ἔγειρεν
Ἄρης τε βροτολοιγὸς Ἔρις τ' ἄμοτον μεμαυῖα.

τοὺς δ' Αἴαντε δῦω καὶ Ὀδυσσεὺς καὶ Διομήδης
ῶτρυννον Δαναοὺς πολεμιζέμεν· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ 520
οὔτε βίας Τρώων ὑπεδείδισαν οὔτε ἰωκᾶς,

ἀλλ' ἔμενον νεφέλησιν ἑοικότες, ἄς τε Κρονίων
 νηνεμῆς ἔστησεν ἐπ' ἀκροπόλοισιν ὕρεσσιν
 ἀτρέμας, ὄφρ' εὐδῆσι μένος Βορέας καὶ ἄλλων
 ζαχρειῶν ἀνέμων, οἳ τε νέφεα σκιάοντα 525
 πνοιῆσιν λιγυρῆσι διασκιδνᾶσιν ἀέντες·

ὣς Δαναοὶ Τρῶας μένον ἔμπεδον οὐδὲ φέβοντο.
 Ἄτρεΐδης δ' ἀν' ὄμιλον ἐφοίτα πολλὰ κελεύων·
 „ὦ φίλοι, ἀνέρες ἔστε καὶ ἄλκιμον ἦτορ ἔλεσθε,
 ἀλλήλους τ' αἰδεῖσθε κατὰ κρατερᾶς ὑσμίνης. 530
 αἰδομένων ἀνδρῶν πλέονες σόοι ἢ πέφανται,
 φευγόντων δ' οὔτ' ἄρ κλέος ὄρνυται οὔτε τις ἀλκή.“

ἧ καὶ ἀκόντισε δουρὶ θοῶς, βάλε δὲ πρόμον ἄνδρα,
 Αἰνείω ἔταρον μεγαθύμου, Δηϊκόωντα
 Περγασίδην, ὃν Τρῶες ὁμῶς Πριάμοιο τέκεσσι 535
 τῖον, ἐπεὶ θοὸς ἔσκε μετὰ πρώτοισι μάχεσθαι.
 τὸν ῥα κατ' ἀσπίδα δουρὶ βάλε κρείων Ἀγαμέμνων·
 ἧ δ' οὐκ ἔγχος ἔρυτο, διαπρὸ δὲ εἶσατο χαλκός,
 νειαίρη δ' ἐν γαστρὶ διὰ ζωστῆρος ἔλασσεν.

δοῦπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ. 540

ἔνθ' αὐτ' Αἰνείας Δαναῶν ἔλεν ἄνδρας ἀρίστους,
 υἷε Διοκλῆος Κρήθωνά τε Ὀρσίλοχόν τε,
 τῶν ῥα πατήρ μὲν ἔναιεν ἐνκτιμένη ἐνὶ Φηρῆ
 ἀφνειὸς βιότοιο, γένος δ' ἦν ἐκ ποταμοῖο
 Ἀλφειοῦ, ὅς τ' εὐρὸν ῥέει Πυλίων διὰ γαίης, 545
 ὅς τέκετ' Ὀρσίλοχον πολέεσσ' ἄνδρεςσιν ἄνακτα·
 Ὀρσίλοχος δ' ἄρ' ἔτικτε Διοκλῆα μεγάθυμον,
 ἐκ δὲ Διοκλῆος διδυμάουε παῖδε γενέσθην,
 Κρήθων Ὀρσίλοχός τε, μάχης ἐν εἰδότε πάσης.
 τῶ μὲν ἄρ' ἠβήσαντε μελαινάων ἐπὶ νηῶν 550
 Ἴλιον εἰς ἐύπωλον ἄμ' Ἀργείοισιν ἐπέσθην,
 τιμὴν Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ

ἄρυνυμένω· τὼ δ' αὔθι τέλος θανάτοιο κάλυψεν.
 οἶω τῷ γε λέοντε δύο ὄρεος κορυφήσιν
 ἔτραφέτην ὑπὸ μητρὶ βαθείης τάρφεσιν ὕλης· 555
 τὼ μὲν ἄρ' ἀρπάζοντε βόας καὶ ἴφια μῆλα
 σταθμοὺς ἀνθρώπων κεραΐζετον, ὄφρα καὶ αὐτῷ
 ἀνδρῶν ἐν παλάμησι κατέκταθεν ὄξει χαλκῷ·
 τοῖω τὼ χεῖρεσσιν ὑπ' Αἰνείαιο δαμέντε
 καππεσέτην ἐλάτησιν εἰοκότες ὑψηλῆσιν. 560

τὼ δὲ πεσόντ' ἐλέησεν ἀρηίφιλος Μενέλαος,
 βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἶθοπι χαλκῷ,
 σείων ἐγγεῖνην· τοῦ δ' ὠτρυνεν μένος Ἄρης,
 τὰ φρονέων, ἵνα χερσὶν ὑπ' Αἰνείαιο δαμείη.
 τὸν δ' ἶδεν Ἀντίλοχος μεγαθύμου Νέστορος υἱός, 565
 βῆ δὲ διὰ προμάχων· περὶ γὰρ δῖε ποιμένι λαῶν,
 μή τι πάθοι, μέγα δέ σφας ἀποσφήλειε πόνοιο.
 τὼ μὲν δὴ χεῖράς τε καὶ ἔγχεα ὄξυόεντα
 ἀντίον ἀλλήλων ἐχέτην μεμαῶτε μάχεσθαι,
 Ἀντίλοχος δὲ μάλ' ἔγχι παρίστατο ποιμένι λαῶν. 570
 Αἰνείας δ' οὐ μείνε, θοός περ ἔων πολεμιστής,
 ὡς εἶδεν δύο φῶτε παρ' ἀλλήλοισι μένοντε.
 οἱ δ' ἐπεὶ οὔν νεκροὺς ἔρυσαν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν,
 τὼ μὲν ἄρα δειλῶ βαλέτην ἐν χερσὶν ἑταίρων,
 αὐτῷ δὲ στρεφθέντε μετὰ πρώτοισι μαχέσθην. 575

ἐνθα Πυλαιμένεα ἐλέτην ἀτάλαντον Ἄρηι,
 ἀρχὸν Παφλαγόνων μεγαθύμων ἀσπιστάων·
 τὸν μὲν ἄρ' Ἀτρεΐδης δουρικλειτὸς Μενέλαος
 ἔστεῶτ' ἔγχει νύξε, κατὰ κληῖδα τυχήσας·
 Ἀντίλοχος δὲ Μύδωνα βάλ' ἠνίοχον θεράποντα, 580
 ἐσθλὸν Ἀτυμνιάδην, ὃ δ' ὑπέστρεφε μώνυχας ἵππους,
 χερμαδίῳ ἀγκῶνα τυχῶν μέσον· ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
 ἠνία λεύκ' ἐλέφαντι χαμαὶ πέσον ἐν κονίησιν.

Ἀντίλοχος δ' ἄρ' ἐπαΐξας ξίφει ἤλασε κόρσην,
 αὐτὰρ ὃ γ' ἀσθμαίνων ἐνεργέος ἔκπεσε δίφρου 585
 κύμβαχος ἐν κονίησιν ἐπὶ βρεχμόν τε καὶ ὤμους.
 δηθὰ μάλ' ἐστήκει, τύχε γάρ ῥ' ἀμάθοιο βαθείης,
 ὄφρ' ἵπῳ πλήξαντε χαμαὶ βάλον ἐν κονίησιν,
 τοὺς ἵμας Ἀντίλοχος, μετὰ δὲ στρατὸν ἤλασ' Ἀχαιῶν.

τοὺς δ' Ἔκτωρ ἐνόησε κατὰ στίχας, ὦρτο δ' ἐπ' αὐτοὺς
 λεκληγῶς· ἅμα δὲ Τρώων εἶποντο φάλαγγες 591
 καρτεραί· ἦρχε δ' ἄρα σφιν Ἄρης καὶ πότνι' Ἐνυώ,
 ἣ μὲν ἔχουσα κυδοιμὸν ἀναιδέα δημοτῆτος,
 Ἄρης δ' ἐν παλάμησι πελώριον ἔγχος ἐνώμα,
 φοῖτα δ' ἄλλοτε μὲν πρόσθ' Ἔκτορος, ἄλλοτ' ὀπίσθην.

τὸν δὲ ἰδὼν ῥίγησε βοήν ἀγαθὸς Διομήδης. 596
 ὡς δ' ὄτ' ἀνὴρ ἀπάλαμνος, ἰὼν πολέος πεδίῳ,
 στήνῃ ἐπ' ὠκυρῶν ποταμῷ ἄλαδε προρέοντι,
 ἀφρῶ μορμύροντα ἰδὼν, ἀνά τ' ἔδραμ' ὀπίσσω,
 ὧς τότε Τυδεΐδης ἀνεχάζετο, εἶπέ τε λαῶ· 600

„ὦ φίλοι, οἷον δὴ θαυμάζομεν Ἔκτορα δῖον
 αἰχμητήν τ' ἔμεναι καὶ θαρσαλέον πολεμιστήν·
 τῷ δ' αἰεὶ πάρα εἷς γε θεῶν, ὃς λοιγὸν ἀμύνει·
 καὶ νῦν οἱ πάρα κείνος Ἄρης βροτῶ ἀνδρῶ ἐοικώς.
 ἀλλὰ πρὸς Τρῶας τετραμμένοι αἰὲν ὀπίσσω 605
 εἴκετε, μηδὲ θεοῖς μενεαινέμεν ἴφι μάχεσθαι.“

ὧς ἄρ' ἔφη, Τρῶες δὲ μάλα σχεδὸν ἤλυθον αὐτῶν.
 ἐνθ' Ἔκτωρ δύο φῶτε κατέκτανεν εἰδότε χάρμης,
 εἰν ἐνὶ δίφρῳ ἔοντε, Μενέσθην Ἀγχιάλόν τε.
 τῶ δὲ πεσόντ' ἐλέησε μέγας Τελαμώνιος Αἴας· 610
 στήνῃ δὲ μάλ' ἐγγυὸς ἰὼν καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ,
 καὶ βάλεν Ἀμφιον Σελάγου υἱόν, ὃς ῥ' ἐνὶ Παισῶ
 ναῖε πολυκτῆμων πολυλήϊος, ἀλλὰ ἔ μοῖρα
 ἦγ' ἐπικουρήσοντα μετὰ Πριάμῳν τε καὶ υἴας.

τόν ῥα κατὰ ζωστῆρα βάλεν Τελαμώνιος Αἴας, 615
 νειαίρη δ' ἐν γαστρὶ πάγη δολιχόσκιον ἔγχος,
 δούπησεν δὲ πεσών. ὁ δ' ἐπέδραμε φαίδιμος Αἴας
 τεύχεα συλήσων· Τρῶες δ' ἐπὶ δούρατ' ἔχευαν
 ὄξέα παμφανύωντα· σάκος δ' ἀνεδέξατο πολλά.

αὐτὰρ ὁ λάξ προσβὰς ἐκ νεκροῦ χάλκεον ἔγχος 620
 ἐσπάσατ'· οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἄλλα δυνήσατο τεύχεα καλὰ
 ὤμοιιν ἀφελέσθαι· ἐπείγετο γὰρ βελέεσσιν.

δεῖσε δ' ὅ γ' ἀμφίβασιν κρατερὴν Τρώων ἀγερώχων,
 οἱ πολλοὶ τε καὶ ἐσθλοὶ ἐφέστασαν ἔγχε' ἔχοντες,
 οἳ ἔ μέγαν περ ἔόντα καὶ ἰφθιμον καὶ ἀγαυὸν 625
 ὦσαν ἀπὸ σφείων· ὁ δὲ χασσάμενος πελεμίχθη.

ὣς οἱ μὲν πονέοντο κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην·
 Τληπόλεμον δ' Ἡρακλεΐδην ἠὺν τε μέγαν τε
 ὤρσεν ἐπ' ἀντιθέῳ Σαρπηδόνι μοῖρα κραταιή.
 οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες, 630

υἱὸς θ' υἱωνὸς τε Διὸς νεφεληγερέταο,
 τὸν καὶ Τληπόλεμος πρότερος πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 „Σαρπηῆδον, Λυκίων βουληφόρε, τίς τοι ἀνάγκη
 πτώσσειν ἐνθάδ' ἔόντι μάχης ἀδαήμουι φωτί;

ψευδόμενοι δέ σέ φασι Διὸς γόνου ἀλγιόχοιο 635
 εἶναι, ἐπεὶ πολλὸν κείνων ἐπιδεύεαι ἀνδρῶν,
 οἳ Διὸς ἐξεγένοντο ἐπὶ προτέρων ἀνθρώπων·
 ἀλλ' οἷόν τινα φασι βίην Ἡρακλειήν

εἶναι, ἐμὸν πατέρα θρασυμέμονοι θυμολέοντα,
 ὅς ποτε δεῦρ' ἐλθὼν ἔνεχ' ἵππων Λαομέδοντος 640
 ἔξ οἷης σὺν νηυσὶ καὶ ἀνδράσι πανροτέροισιν
 Ἴλίου ἐξαλάπαξε πόλιν, χήρωσε δ' ἀγυιάς·

σοὶ δὲ κακὸς μὲν θυμὸς, ἀποφθινύθουσι δὲ λαοί.
 οὐδέ τί σε Τρῶεσσιν δίομαι ἄλλαρ' ἔσσεσθαι
 ἐλθόντ' ἐκ Λυκίης, οὐδ' εἰ μάλα καρτερός ἐσσι, 645

ἀλλ' ὑπ' ἐμοὶ δμηθέντα πύλας Ἀίδαο περήσειν.“

τὸν δ' αὖ Σαρπηθῶν Λυκίων ἀγὸς ἀντίον ἠΐδα·

„Τληπόλεμ', ἧ τοι κείνος ἀπώλεσεν Ἴλιον ἰοῆν

ἀνέρος ἀφραδίησιν ἀγανοῦ Λαομέδοντος,

ὅς ῥά μιν εὖ ἔρξαντα κακῶ ἠνίπαπε μύθῳ, 650

οὐδ' ἀπέδωχ' ἵππους, ὧν εἴνεκα τηλόθεν ἦλθεν.

σοὶ δ' ἐγὼ ἐνθάδε φημι φόνον καὶ κῆρα μέλαιναν

ἐξ ἐμέθεν τεύξεσθαι, ἐμῶ δ' ὑπὸ δουρὶ δαμέντα

εὗχος ἐμοὶ δώσειν, ψυχὴν δ' Ἄϊδι κλυτοπόλῳ.“

ὣς φάτο Σαρπηθῶν, ὁ δ' ἀνέσχετο μείλινον ἔγχος

Τληπόλεμος· καὶ τῶν μὲν ἀμαρτῆι δούρατα μακρὰ 655

ἐκ χειρῶν ἤϊξαν· ὁ μὲν βάλεν αὐχένα μέσσον

Σαρπηθῶν, αἰχμῆ δὲ διαμπερὲς ἦλθ' ἀλεγεινή,

τὸν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νύξ ἐκάλυψεν·

Τληπόλεμος δ' ἄρα μηρὸν ἀριστερὸν ἔγχει μακροῦ 660

βεβλήκειν, αἰχμῆ δὲ διέσσυτο μαιμώωσα,

ὄστέρῳ ἔγχριμφθεῖσα, πατήρ δ' ἔτι λοιγὸν ἄμυνεν.

οἱ μὲν ἄρ' ἀντίθεον Σαρπηθῶνα δῖοι ἑταῖροι

ἔξέφερον πολέμοιο· βάρυνε δέ μιν δόρυ μακρὸν

ἐλκόμενον· τὸ μὲν οὐ τις ἐπεφράσατ' οὐδὲ νόησεν, 665

μηροῦ ἔξερούσαι δόρυ μείλινον, ὄφρ' ἐπιβαίῃ,

σπενδόντων· τοῖον γὰρ ἔχον πόνον ἀμφιέποντες.

Τληπόλεμον δ' ἐτέρωθεν ἐυκνήμιδες Ἀχαιοὶ

ἔξέφερον πολέμοιο· νόησε δὲ δῖος Ὀδυσσεὺς

τλήμονα θυμὸν ἔχων, μαίμησε δέ οἱ φίλον ἦτορ· 670

μερμήριξε δ' ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,

ἧ προτέρῳ Διὸς υἱὸν ἐριγδούποιο διώκοι,

ἧ ὅ γε τῶν πλεόνων Λυκίων ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο.

οὐδ' ἄρ' Ὀδυσσῆι μεγαλήτορι μόρσιμον ἦεν

ἰφθιμον Διὸς υἱὸν ἀποκτάμεν ὀξεί χαλκῶ· 675

τῷ ῥά κατὰ πληθὺν Λυκίων τράπε θυμὸν Ἀθήνη.

ἔνθ' ὃ γε Κοίρανον εἶλεν Ἀλάστορά τε Χρομίον τε
 Ἀλκωνδρόν θ' Ἀλιόν τε Νοήμονά τε Πρύτανίν τε.
 καί νύ κ' ἔτι πλέονας Δυκίων κτάνε διὸς Ὀδυσσεύς,
 εἰ μὴ ἄρ' ὄξυ νόησε μέγας κορυθαίολος Ἐκτωρ. 680
 βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἶθοπι χαλκῷ
 δεῖμα φέρων Δαναοῖσι· χάρη δ' ἄρα οἱ προσιόντι
 Σαρπηδῶν Διὸς υἱός, ἔπος δ' ὀλοφυδνὸν ἔειπεν·
 „Πριαμίδη, μὴ δὴ με ἔλωρ Δαναοῖσιν ἐάσης
 κείσθαι, ἀλλ' ἐπάμυννον· ἔπειτά με καὶ λίποι αἶων 685
 ἐν πόλει ὑμετέρῃ, ἐπεὶ οὐκ ἄρ' ἔμελλον ἐγὼ γε
 νοστήσας οἰκόνδε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
 εὐφρανέειν ἄλοχόν τε φίλην καὶ νήπιον υἱόν.“

ὣς φάτο, τὸν δ' οὗ τι προσέφη κορυθαίολος Ἐκτωρ,
 ἀλλὰ παρήϊξεν λεληημένος, ὄφρα τάχιστα 690
 ὤσαιτ' Ἀργείους, πολέων δ' ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο.
 οἱ μὲν ἄρ' ἀντίθεον Σαρπηδόνα διὸι ἑταῖροι
 εἶσαν ὑπ' αἰγιόχοιο Διὸς περικαλλεῖ φηγῶ·
 ἐκ δ' ἄρα οἱ μηροῦ δόρυ μείλινον ὥσε θυράζε
 Ἰφθιμος Πελάγων, ὅς οἱ φίλος ἦεν ἑταῖρος· 695
 τὸν δ' ἔλιπε ψυχῇ, κατὰ δ' ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλὺς.
 αὐτίς δ' ἀμπνύνθη, περὶ δὲ πνοιῇ Βορέαιο
 ζώργει ἐπιπνεῖουσα κακῶς κεκαφηότα θυμόν.

Ἀργεῖοι δ' ὑπ' Ἀρηι καὶ Ἐκτορι χαλκοκορυστῇ
 οὔτε ποτὲ προτρέποντο μελαινάων ἐπὶ νηῶν 700
 οὔτε ποτ' ἀντεφέροντο μάχῃ, ἀλλ' αἶεν ὀπίσσω
 χάζονθ', ὡς ἐπύθοντο μετὰ Τρώεσσιν Ἀρηα.
 ἔνθα τίνα πρῶτον, τίνα δ' ὕστατον ἐξενόριξαν
 Ἐκτωρ τε Πριάμοιο πάϊς καὶ χάλκεος Ἀρης;
 ἀντίθεον Τεύθραντ', ἐπὶ δὲ πλήξιππον Ὀρέστην, 705
 Τροῆχόν τ' αἰχμητὴν Αἰτώλιον Οἰνόμαόν τε,
 Οἰνοπίδην θ' Ἐλενον καὶ Ὀρέσβιον αἰολομίτρην,

ὅς ῥ' ἐν Ἰλῆ ναιέσκε μέγα πλούτοιο μεμηλώς,
λίμνη κεκλιμένος Κηφισίδι· παρ δέ οἱ ἄλλοι
ναῖον Βοιωτοί, μάλα πίονα δῆμον ἔχοντες. 710

τοὺς δ' ὥς οὖν ἐνόησε θεά, λευκώλενος Ἥρη,
Ἀργείους ὀλέκοντας ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ,
αὐτίκ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
„ὦ πόποι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, ἀτρυτώνη,
ἧ ῥ' ἄλιον τὸν μῦθον ὑπέστημεν Μενελάω,
Ἰλιον ἐκπέρσαντ' ἐντείχεον ἀπονέεσθαι,
εἰ οὔτω μαίνεσθαι ἐάσομεν οὔλον Ἄρηα.

ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ νῶϊ μεδώμεθα θούριδος ἀλκῆς.“
ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθῃσε θεά, γλαυκῶπις Ἀθήνη.

ἦ μὲν ἐποιχομένη χρυσάμπυκας ἔντυεν ἵππους 720
Ἥρη πρόεβα θεά, θυγάτηρ μέγαλοιο Κρόνοιο·
Ἥβη δ' ἄμφ' ὀχέεσσι θοῶς βάλε καμπύλα κύκλα,
χάλκεα ὀκτάκνημα, σιδηρῆφ ἄξονι ἀμφίς.

τῶν ἧ τοι χρυσέη ἵτους ἄφθιτος, αὐτὰρ ὑπερθευ
χάλκε' ἐπίσσωτρα προσαρηρότα, θαῦμα ιδέεσθαι· 725

πλήμναι δ' ἀργύρου εἰσὶ περιδρομοὶ ἀμφοτέρωθεν.
δίφρος δὲ χρυσείοισι καὶ ἀργυρέοισιν ἱμάσιν
ἐντέταται, δοιαὶ δὲ περιδρομοὶ ἄντυγές εἰσιν.

τοῦ δ' ἐξ ἀργύρεος ῥυμὸς πέλεν· αὐτὰρ ἐπ' ἄκρω
δῆσε χρύσειον καλὸν ξυγόν, ἐν δὲ λέπαδνα 730
κάλ' ἔβαλε χρύσει'· ὑπὸ δὲ ξυγὸν ἤγαγεν Ἥρη
ἵππους ὠκύποδας, μεμανῖ' ἔριδος καὶ ἀντῆς.

αὐτὰρ Ἀθηναίη κούρη Διὸς αἰγιόχοιο
πέπλον μὲν κατέχευεν ἑανὸν πατρὸς ἐπ' οὔδει
ποικίλον, ὅν ῥ' αὐτῇ ποιήσατο καὶ κάμε χερσίν· 735

ἦ δὲ χιτῶν' ἐνδύσα Διὸς νεφεληγερέταο
τεύχεσιν ἐς πόλεμον θωρήσσετο δακρυόεντα.
ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετ' αἰγίδα θυσανόεσσαν

δεινὴν, ἣν πέρι μὲν πάντῃ φόβος ἔστεφάνωται,
 ἐν δ' ἔρις, ἐν δ' ἀλκή, ἐν δὲ κρούεσσα ἰωκὴ, 740
 ἐν δέ τε Γοργεῖη κεφαλὴ δεινοῖο πελώρου
 δεινὴ τε σμερδνὴ τε, Διὸς τέρας αἰγιόχοιο.
 κρατὶ δ' ἐπ' ἀμφίφαλον κυνέην θέτο τετραφάληρον
 χρυσεῖην, ἑκατὸν πολίων προλέεσσ' ἀραρυῖαν.
 ἐς δ' ὄχρα φλόγεα ποσὶ βήσεται, λάξετο δ' ἔγχος 745
 βριθὺ μέγα στιβαρόν, τῷ δάμνησι στίχας ἀνδρῶν
 ἠρώων, τοῖσιν τε κοτέσσεται ὄβριμοπάτρη.
 "Ἥρη δὲ μάστιγι θοῶς ἐπεμαίειτ' ἄρ' ἵππους·
 αὐτόματα δὲ πύλαι μύκον οὐρανοῦ, ἃς ἔχον Ὠραι,
 τῆς ἐπιτέτραπται μέγας οὐρανὸς Οὐλύμπός τε, 750
 ἡμὲν ἀνακλῖναι πυκινὸν νέφος ἠδ' ἐπιθεῖναι.
 τῇ ῥά δι' αὐτάων κεντρηνεκέας ἔχον ἵππους.
 εὖρον δὲ Κρονίωνα θεῶν ἄτερ ἡμενον ἄλλων
 ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδειράδος Οὐλύμποιο·
 ἔνθ' ἵππους στήσασα θεά, λευκώλενος Ἥρη, 755
 Ζῆν' ὑπάτον Κρονίδην ἐξείρετο καὶ προσέειπεν·
 „Ζεῦ πάτερ, οὐ νεμεσίξῃ Ἄρει τάδε καρτερὰ ἔργα;
 ὀσσάτιόν τε καὶ οἶον ἀπώλεσε λαὸν Ἀχαιῶν
 μάψ, ἀτὰρ οὐ κατὰ κόσμον, ἐμοὶ δ' ἄχος, οἱ δὲ ἔκηλοι
 τέρονται Κύπρις τε καὶ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων 760
 ἄφρονα τοῦτον ἀνέντες, ὃς οὐ τινα οἶδε θέμιστα.
 Ζεῦ πάτερ, ἣ ῥά τί μοι κεχολώσεται, αἶ κεν Ἄρηα
 λυγρῶς πεπληγυῖα μάχης ἐξαποδίωμαι;“
 τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 „ἄγρην μάν οἱ ἐπορσον Ἀθηναίην ἀγελείην, 765
 ἣ ἔ μάλιστ' εἴωθε κακῆς ὀδύνησι πελάξειν.“
 ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε θεά, λευκώλενος Ἥρη,
 μάστιξεν δ' ἵππους· τὼ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην
 μεσσηγρὸς γαίης τε καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος.

- ὅσσον δ' ἤεροειδὲς ἀνήρ ἴδεν ὀφθαλμοῖσιν 770
 ἤμενος ἐν σκοπιῇ λεύσσων ἐπὶ οἴνοπα πόντον,
 τόσσον ἐπιθρώσκουσι θεῶν ὑψηχέες ἵπποι.
 ἀλλ' ὅτε δὴ Τροίην ἴξον ποταμῷ τε ρέοντε,
 ἦχι ροᾶς Σιμόεις συμβάλλετον ἠδὲ Σκάμανδρος,
 ἔνθ' ἵππους ἔστησε θεά, λευκώλενος Ἥρη, 775
 λύσσασ' ἐξ ὀχέων, περὶ δ' ἠέρα πουλὺν ἔχευεν·
 τοῖσιν δ' ἀμβροσίην Σιμόεις ἀνέτειλε νέμεσθαι.
 τῷ δὲ βάτην τρήρωσι πελειάσιν ἰθμαθ' ὁμοῖαι,
 ἀνδράσιν Ἀργείοισιν ἀλεξέμεναι μεμανῦαι.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἴκανον, ὅθι πλεῖστοι καὶ ἄριστοι 780
 ἔστασαν, ἀμφὶ βίην Διομήδεος ἵπποδάμοιο
 εἰλόμενοι, λείουσιν ἐοικότες ὠμοφάγοισιν
 ἢ συστὶ κάπροισιν, τῶν τε σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν,
 ἔνθα σταῖσ' ἦυσε θεά, λευκώλενος Ἥρη,
 Στέντορι εἰσαμένη μεγαλήτορι χαλκεοφώνῳ, 785
 ὅς τόσον αὐδῆσασχ', ὅσον ἄλλοι πεντήκοντα·
 „αἰδώς, Ἀργεῖοι, κάκ' ἐλέγχεα, εἶδος ἀγητοί·
 ὄφρα μὲν ἐς πόλεμον πωλέσκετο δῖος Ἀχιλλεύς,
 οὐδέ ποτε Τρῶες πρὸ πυλάων Δαρδανιάων
 οἴχνησκον· κείνου γὰρ ἐδείδισαν ὄβριμον ἔγχος· 790
 νῦν δὲ ἐκάς πόλιος κοίλης ἐπὶ νηυσὶ μάχονται.“
 ὣς εἰποῦσ' ὄτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου.
 Τυδεΐδῃ δ' ἐπόρουσε θεά, γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 εὖρε δὲ τόν γε ἄνακτα παρ' ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν
 ἔλκος ἀναψύχοντα, τό μιν βάλε Πάνδαρος ἰῶ. 795
 ἰδρῶς γάρ μιν ἔτειρεν ὑπὸ πλατέος τελαμῶνος
 ἀσπίδος εὐκύνκλου· τῷ τείρετο, κάμνε δὲ χεῖρα,
 ἄν δ' ἰσχαν τελαμῶνα κελαινεφὲς αἰῆμ' ἀπομόργνυ.
 ἱππείου δὲ θεὰ ζυγοῦ ἤψατο φώνησέν τε·
 „ἦ ὀλίγον οἱ παῖδα ἐοικότα γείνατο Τυδεύς. 800

Τυδεύς τοι μικρὸς μὲν ἔην δέμας, ἀλλὰ μαχητῆς·
καὶ ῥ' ὅτε πέρ μιν ἐγὼ πολεμίζειν οὐκ εἶασκον
οὐδ' ἐκπαιφάσσειν, — ὅτε τ' ἤλυθε νόσφιν Ἀχαιῶν
ἄγγελος ἐς Θήβας πολέας μετὰ Καδμεΐωνας,
δαίνυσθαί μιν ἄνωγον ἐνὶ μεγάροισιν ἔκηλον, 805
αὐτὰρ ὁ θυμὸν ἔχων ὃν καρτερόν, ὡς τὸ πάρος περ,
κούρους Καδμείων προκαλίζετο, πάντα δ' ἐνία
[ρηιδίως· τοίη οἱ ἐγὼν ἐπιτάροθος ἦα].
σοὶ δ' ἦ τοι μὲν ἐγὼ παρά θ' ἴσταμαι ἠδὲ φυλάσσω,
καὶ σε προφρονέως κέλομαι Τρώεσσι μάχεσθαι· 810
ἀλλὰ σευ ἢ κάματος πολυᾶϊξ γυῖα δέδυνκεν,
ἦ νύ σέ που δέος ἴσχει ἀκήριον· οὐ σύ γ' ἔπειτα
Τυδέος ἔκγονός ἐσσι δαΐφρονος Οἰνεΐδαο.“

τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρατερός Διομήδης·
„γιννώσκω σε, θεὰ θύγατερ Διὸς αἰγιόχοιο· 815
τῷ τοι προφρονέως ἐρέω ἔπος οὐδ' ἐπιμεύσω.
οὔτε τί με δέος ἴσχει ἀκήριον οὔτε τις ὄκνος,
ἀλλ' ἔτι σέων μέμνημαι ἐφετεμέων, ἃς ἐπέτειλας·
οὐ μ' εἶας μακάρεσσι θεοῖς ἀντικρὺ μάχεσθαι
τοῖς ἄλλοις· ἀτὰρ εἴ κε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη 820
ἔλθῃσ' ἐς πόλεμον, τὴν γ' οὐτάμεν ὀξεί χαλκῷ.
τούνεκα νῦν αὐτός τ' ἀναχάζομαι ἠδὲ καὶ ἄλλους
Ἄργείους ἐκέλευσα ἀλήμεναι ἐνθάδε πάντας·
γιννώσκω γὰρ Ἄρῃα μάχην ἀνὰ κοιρανέοντα.“

τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεά, γλανκῶπις Ἀθήνη· 825
„Τυδεΐδη Διόμηδες, ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,
μήτε σύ γ' Ἄρῃα τό γε δειδίδι μήτε τιν' ἄλλον
ἀθανάτων· τοίη τοι ἐγὼν ἐπιτάροθος εἰμι.
ἀλλ' ἄγ' ἐπ' Ἄρῃι πρώτῳ ἔχε μώνυχας ἵππους,
τύψον δὲ σχεδίην μηδ' ἄξεο θοῦρον Ἄρῃα 830
τοῦτον μαινόμενον, τυκτὸν κακόν, ἄλλοπρόσαλλον,

ὅς πρόων μὲν ἐμοί τε καὶ Ἥρῃ στέϋτ' ἀγορεύων
 Τρωσὶ μαχήσεσθαι, ἀτὰρ Ἀργείοισιν ἀρήξειν,
 νῦν δὲ μετὰ Τρώεσσιν ὀμιλεῖ, τῶν δὲ λέλασται.“

ὣς φαμένη Σθένελον μὲν ἀφ' ἵππων ὥσε χαμᾶζε, 835
 χειρὶ πάλιν ἐρύσασ'. ὁ δ' ἄρ' ἐμμαπέως ἀπόρουσεν.

ἦ δ' ἐς δίφρον ἔβαινε παραὶ Διομήδεα δῖον
 ἐμμεμανῖα θεά· μέγα δ' ἔβραχε φήγινος ἄξων
 βριθοσύνη· δεινὴν γὰρ ἄγεν θεὸν ἄνδρα τ' ἄριστον.
 λάξετο δὲ μάστιγα καὶ ἠνία Παλλὰς Ἀθήνη· 840

αὐτίκ' ἐπ' Ἀρηι πρώτῳ ἔχε μώνυχας ἵππους.
 ἦ τοι ὁ μὲν Περιφάντα πελώριον ἐξενάριζεν,
 Αἰτωλῶν ὄχ' ἄριστον, Ὀχησίου ἀγλαδὸν υἷον·
 τὸν μὲν Ἀρης ἐνάριξε μαιφόνος· αὐτὰρ Ἀθήνη
 δῦν' Αἰδος κυνέην, μὴ μιν ἴδοι ὄβριμος Ἀρης. 845

ὥς δὲ ἶδε βροτολοιγὸς Ἀρης Διομήδεα δῖον,
 ἦ τοι ὁ μὲν Περιφάντα πελώριον αὐτόθ' ἔασεν
 κείσθαι, ὅθι πρῶτον κτείνων ἐξαίνυτο θυμόν,
 αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἰθὺς Διομήδεος ἱπποδάμοιο.

οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες, 850
 πρόσθεν Ἀρης ὠρέξαθ' ὑπὲρ ζυγὸν ἠνία θ' ἵππων
 ἔγγει χαλκείῳ, μεμαῶς ἀπὸ θυμὸν ἐλέσθαι·

καὶ τό γε χειρὶ λαβοῦσα θεά, γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 ὥσεν ὑπὲκ δίφροιο ἐτώσιον ἀιχθῆναι.

δεύτερος αὐθ' ὠρμᾶτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης 855
 ἔγγει χαλκείῳ· ἐπέρεισε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη
 νείατον ἐς κενεῶνα, ὅθι ζωννύσκετο μίτρην·

τῇ ῥά μιν οὔτα τυχῶν, διὰ δὲ χροά καλὸν ἔδαψεν,
 ἐκ δὲ δόρου σπάσεν αὐτίς. ὁ δ' ἔβραχε χάλκεος Ἀρης,
 ὅσσον τ' ἐννεάχιλοι ἐπίαχον ἢ δεκάχιλοι 860

ἄνδρες ἐν πολέμῳ, ἔριδα ξυνάγοντες Ἀρηος.
 τοὺς δ' ἄρ' ὑπὸ τρόμος εἶλεν Ἀχαιοὺς τε Τρωῶάς τε

δείσαντας· τόσον ἔβραχ' Ἄρης ἄτος πολέμοιο.

οὔη δ' ἐκ νεφέων ἐρεβεννή φαίνεται ἀήρ
καύματος ἔξ ἀνέμοιο δυσάεος ὀρνυμένοιο, 865

τοῖος Τυδεΐδη Διομήδει χάλκεος Ἄρης
φαίνεθ' ὁμοῦ νεφέεσσιν ἰὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν.
καρπαλίμως δ' ἴκανε θεῶν ἔδος, αἰπὺν Ὀλυμπον,
πὰρ δὲ Διὶ Κρονίῳ καθέζετο θυμὸν ἀχεύων,
δείξεν δ' ἄμβροτον αἶμα καταρρέον ἔξ ὠτειλῆς, 870
καὶ ῥ' ὀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„Ζεῦ πάτερ, οὐ νεμεσίξῃ ὄρων τάδε καρτερὰ ἔργα;
αἰεὶ τοι ῥίγιστα θεοὶ τετληότες εἰμὲν
ἀλλήλων ἰότητι, χάριν ἄνδρεςσι φέροντες.

σοὶ πάντες μαχόμεσθα· σὺ γὰρ τέκες ἄφρονα κούρην,
οὐλομένην, ἣ τ' αἰὲν ἀήσυλα ἔργα μέμηλεν. 876

ἄλλοι μὲν γὰρ πάντες, ὅσοι θεοὶ εἰς' ἐν Ὀλύμπῳ,
σοὶ τ' ἐπιπέθονται καὶ δεδημήμεσθα ἕκαστος·
ταύτην δ' οὔτ' ἐπεὶ προτιβάλλεαι οὔτε τι ἔργῳ,
ἀλλ' ἀνιεῖς, ἐπεὶ αὐτὸς ἐγείναο παῖδ' αἰδέηλον· 880

ἣ νῦν Τυδέος υἱὸν ὑπερφίαλον Διομήδεα
μαργαίνειν ἀνέηκεν ἐπ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.

Κύπριδα μὲν πρῶτον σχεδὸν οὔτασε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ,
αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτῷ μοι ἐπέσσυτο δαίμονι ἴσος·
ἀλλὰ μ' ὑπήνεικαν ταχέες πόδες· ἣ τέ κε δηρὸν 885
αὐτοῦ πήματ' ἔπασχον ἐν αἰνῆσιν νεκάδεσσιν,
ἣ κε ζῶς ἀμενηνὸς ἔα χαλκοῖο τυπῆσιν.“

τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
„μὴ τί μοι, ἄλλοπρόσαλλε, παρεξόμενος μινύριζε.
ἔχθιστος δέ μοι ἔσσι θεῶν, οἳ Ὀλυμπον ἔχουσιν· 890
αἰεὶ γὰρ τοι ἔρις τε φίλη πόλεμοί τε μάχαι τε.
μητρός τοι μένος ἔστιν ἀσχετον, οὐκ ἐπιεικτόν,
Ἥρης· τὴν μὲν ἐγὼ σπουδῆ δάμνημ' ἐπέεσσιν·

τῷ σ' οἶω κείνης τάδε πάσχειν ἐννεσίησιν.
 ἄλλ' οὐ μάν σ' ἔτι δηρὸν ἀνέξομαι ἄλγε' ἔχοντα· 895
 ἐκ γὰρ ἐμεῦ γένος ἔσσι, ἐμοὶ δέ σε γείνατο μήτηρ.
 εἰ δέ τευ ἐξ ἄλλου γε θεῶν γένευ ᾧδ' αἰδήλος,
 καὶ κεν δὴ πάλαι ἦσθα ἐνέστερος Οὐραυνίωνων.“

ὣς φάτο, καὶ Παιήον' ἀνώγειν ἰήσασθαι.

τῷ δ' ἐπὶ Παιήων ὀδυνήφρατα φάρμακα πάσσειν. 900

[ἠκέσατ'· οὐ μὲν γάρ τι καταθνητός γε τέτυκτο.]

ὣς δ' ὅτ' ὀπὸς γάλα λευκὸν ἐπειγόμενος συνέπηξεν
 ὑγρὸν ἔόν, μάλα δ' ᾧκα περιτρέφεται κνυόωντι,
 ὣς ἄρα καρπαλίμως ἰήσατο θοῦρον Ἄρηα.

τὸν δ' Ἥβη λουῖσεν, χαρίεντα δὲ εἵματα ἔσσειν· 905

παρ δὲ Διὶ Κρονίῳνι καθέζετο κύδει γαίῳν.

αἱ δ' αὖτις πρὸς δῶμα Διὸς μέγαλοιο νέοντο,
 Ἥρη τ' Ἀργεΐη καὶ Ἀλαλκομενηῖς Ἀθήνη,
 παύσασαι βροτολοιγὸν Ἄρην ἀνδροκτασιάων.

ΙΛΙΑΔΟΣ Ζ.

Ἔκτορος καὶ Ἀνδρομάχης ὁμιλία.

Τρώων δ' οἰώθη καὶ Ἀχαιῶν φύλοπις αἰνή·
 πολλὰ δ' ἄρ' ἔνθα καὶ ἔνθ' ἴθυσε μάχη πεδίῳ,
 ἀλλήλων ἰθυνομένων χαλκήρεα δοῦρα,
 μεσσηγυρὸς Σιμόεντος ἰδὲ Ξάνθοιο ῥοάων.

Αἴας δὲ πρῶτος Τελαμώνιος, ἕρκος Ἀχαιῶν, 5
 Τρώων ῥῆξε φάλαγγα, φόως δ' ἐτάροισιν ἔθηκεν,
 ἄνδρα βαλὼν, ὃς ἄριστος ἐνὶ Θρηήκεσσι τέτυκτο,
 υἱὸν Ἐυσσώρου Ἀκάμαντ' ἧῦν τε μέγαν τε.

τόν δ' ἔβαλε πρῶτος κόρυθος φάλον ἵπποδασείης,
 ἐν δὲ μετώπῳ πῆξε, πέρησε δ' ἄρ' ὀστέον εἴσω 10
 αἰχμῇ χαλκείῃ· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψεν.

Ἄξυλον δ' ἄρ' ἔπεφνε βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης
 Τευθρανίδην, ὃς ἔναιεν ἐνκτιμένη ἐν Ἀρίσβῃ
 ἀφνειὸς βιότιο, φίλος δ' ἦν ἀνθρώποισιν·
 πάντας γὰρ φιλέεσκεν ὀδῶ ἐπι οἰκία ναίων. 15
 ἀλλὰ οἱ οὐ τις τῶν γε τότε ἤρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον
 πρόσθεν ὑπαντιάσας, ἀλλ' ἄμφω θυμὸν ἀπηύρα,
 αὐτὸν καὶ θεράποντα Καλήσιον, ὃς ῥα τότε ἵππων
 ἔσκεν ὑψηλίοχος· τὸ δ' ἄμφω γαῖαν ἐδύτην.

Δρῆσον δ' Εὐρύαλος καὶ Ὀφέλιον ἐξενάριξεν 20
 βῆ δὲ μετ' Αἴσηπον καὶ Πήδασον, οὓς ποτε νύμφη
 νηὶς Ἀβαρβαρέῃ τέκ' ἀμύμονι Βουκολίῳ.
 Βουκολίῳ δ' ἦν υἱὸς ἀγαθοῦ Λαομέδοντος
 πρεσβύτατος γενεῆ, σκότιον δὲ ἔγείνατο μήτηρ·
 ποιμαίνων δ' ἐπ' ὄεσσι μίγῃ φιλότῃ καὶ εὐνήϊ, 25
 ἣ δ' ὑποκυσάμενη διδυμάονε γείνατο παῖδε.
 καὶ μὲν τῶν ὑπέλυσε μένος καὶ φαίδιμα γυῖα
 Μημιστηιάδης καὶ ἀπ' ὤμων τεύχε' ἐσύλα.

Ἀστυάλον δ' ἄρ' ἔπεφνε μενεπτόλεμος Πολυποίτης·
 Πιδύτην δ' Ὀδυσσεὺς Περκῶσιον ἐξενάριξεν 30
 ἔγχεϊ χαλκείῳ, Τεῦκρος δ' Ἀρετάονα δῖου.
 Ἀντίλοχος δ' Ἄβληρον ἐνήρατο δουρὶ φαεινῷ
 Νεστορίδης, Ἐλάτου δὲ ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 ναῖε δὲ Σατυιόεντος ἐυρρεΐταιο παρ' ὄχθας
 Πήδασον αἰπεινήν. Φύλακον δ' ἔλε Λήϊτος ἦρωσ 35
 φεύγοντ'· Εὐρύπυλος δὲ Μελάνθιον ἐξενάριξεν.

Ἄδρηστον δ' ἄρ' ἔπειτα βοῆν ἀγαθὸς Μενέλαος
 ζῶν ἐλ'· ἵππῳ γάρ οἱ ἀτυζομένῳ πεδίῳ
 ὄξῳ ἐνὶ βλαφθέντε μυρικίνῳ, ἀγκύλον ἄρμα

ἄξαντ' ἐν πρώτῳ θυμῷ αὐτῷ μὲν ἐβήτην 40
 πρὸς πόλιν, ἣ περ οἱ ἄλλοι ἀτυζόμενοι φοβέοντο,
 αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο παρὰ τροχὸν ἐξεκυλίσθη
 πρηγῆς ἐν κονίησιν ἐπὶ στόμα. πὰρ δέ οἱ ἔσθη
 Ἀτρεΐδης Μενέλαος ἔχων δολιχόσκιον ἔγχος·

Ἄδρηστος δ' ἄρ' ἔπειτα λαβὼν ἐλλίσσεται γούνων· 45

„ζῶργει, Ἀτρείος υἱέ, σὺ δ' ἄξια δέξαι ἄποινα.
 πολλὰ δ' ἐν ἀφνειοῦ πατρὸς κειμήλια κεῖται,
 χαλκός τε χρυσός τε πολύκμητός τε σίδηρος·
 τῶν κέν τοι χαρίζαιτο πατήρ ἀπερείσι' ἄποινα,
 εἰ κεν ἐμὲ ζῶν πεπύθοιτ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.“ 50

ὣς φάτο, τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθεν.

καὶ δὴ μιν τάχ' ἔμελλε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
 δάσσειν ᾧ θεράποντι καταξέμεν· ἀλλ' Ἀγαμέμνων
 ἀντίος ἦλθε θέων, καὶ ἰμοκλήσας ἔπος ἠΐδα·
 „ὦ πέπον, ὦ Μενέλαε, τί ἦ δὲ σὺ κήδεαι οὕτως 55
 ἀνδρῶν; ἦ σοὶ ἄριστα πεποιήται κατὰ οἶκον

πρὸς Τρώων; τῶν μὴ τις ὑπεκφύγοι αἰπὺν ὄλεθρον
 χεῖράς θ' ἡμετέρας, μηδ' ὄν τινα γαστέρι μήτηρ
 κοῦρον ἔοντα φέροι, μηδ' ὄς φύγοι, ἀλλ' ἅμα πάντες
 Ἴλιου ἔξαπολοῖατ' ἀκήδεστοι καὶ ἄφαντοι.“ 60

ὣς εἰπὼν παρέπεισεν ἀδελφειοῦ φρένας ἦρωσ,
 αἰσιμα παρειπών· ὁ δ' ἀπὸ ἔθεν ὤσατο χειρὶ
 ἦρ' Ἀδρηστον. τὸν δὲ κρείων Ἀγαμέμνων
 οὔτα κατὰ λαπάρην· ὁ δ' ἀνετράπετ', Ἀτρεΐδης δὲ
 λὰξ ἐν στήθεσι βὰς ἐξέσπασε μείλινον ἔγχος. 65

Νέστωρ δ' Ἀργείοισιν ἐκέλετο μακρὸν αὔσας·
 „ὦ φίλοι ἦρωες Δαναοί, θεράποντες Ἄρης,
 μὴ τις νῦν ἐνάρων ἐπιβαλλόμενος μετόπισθεν
 μιμνέτω, ὥς κεν πλεῖστα φέρων ἐπὶ νῆας ἵκηται,
 ἀλλ' ἀνδρας κτείνωμεν· ἔπειτα δὲ καὶ τὰ ἔκηλοι 70

νεκροὺς ἄμ πεδίον συλήσετε τεθνηῶτας.“

ὣς εἰπὼν ὥτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστων.
 ἔνθα κεν αὖτε Τρωῶες ἀρηιφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν
 Ἴλιον εἰσανέβησαν ἀναλκείησι δαμέντες,
 εἰ μὴ ἄρ' Αἰνεΐα τε καὶ Ἔκτορι εἶπε παραστὰς 75
 Πριαμίδης Ἐλενος, οἰωνοπόλων ὄχ' ἄριστος·
 „Αἰνεΐα τε καὶ Ἔκτορ, ἐπεὶ πόνος ὑμῖ μάλιστα
 Τρώων καὶ Ἀνκίων ἐγκέκλιται, οὔνεκ' ἄριστοι
 πᾶσαν ἐπ' ἰθὺν ἔστε μάχεσθαι τε φρονέειν τε,
 στήητ' αὐτοῦ, καὶ λαὸν ἐρυνάκετε πρὸ πυλάων 80
 πάντη ἐποιχόμενοι, πρὶν αὖτ' ἐν χερσὶ γυναικῶν
 φεύγοντας πεσέειν, δηίοισι δὲ χάσμα γενέσθαι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κε φάλαγγας ἐποτρύνητον ἀπάσας,
 ἡμεῖς μὲν Δαναοῖσι μαχησόμεθ' αὐθι μένοντες,
 καὶ μάλα τειρόμενοί περ· ἀναγκαίη γὰρ ἐπείγει· 85
 Ἔκτορ, ἀτὰρ σὺ πόλινδε μετέρχεο, εἰπέ δ' ἔπειτα
 μητέρι σῆ καὶ ἐμῇ· ἠ δὲ ξυνάγουσα γεραιὰς
 νηὸν Ἀθηναίης γλανκώπιδος ἐν πόλει ἄκρη,
 οἴξασα κληῖδι θύρας ἱεροῖο δόμοιο,
 πέπλον, ὃ οἱ δοκέει χαριέστατος ἠδὲ μέγιστος 90
 εἶναι ἐνὶ μεγάρῳ καὶ οἱ πολὺ φίλτατος αὐτῇ,
 θεῖναι Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἠνκόμοιο,
 καὶ οἱ ὑποσχέσθαι δυοκαίδεκα βοῦς ἐνὶ νηῷ
 ἦνις ἡμέστας ἱφρευσέμεν, αἶ κ' ἐλεήσῃ
 ἄστν τε καὶ Τρώων ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα, 95
 αἶ κεν Τυδέος υἱὸν ἀπόσχη Ἴλίου ἱρῆς,
 ἄργιον αἰχμητήν, κρατερὸν μήστωρα φόβοιο,
 ὃν δὴ ἐγὼ κάρτιστον Ἀχαιῶν φημὶ γενέσθαι.
 οὐδ' Ἀχιλλῆά ποθ' ὦδέ γ' ἐδείδιμεν, ὄρχαμον ἀνδρῶν,
 ὃν πέρ φασι θεᾶς ἐξέμμεναι· ἀλλ' ὅδε λίην 100
 μαινεται, οὐδέ τις οἱ δύναιται μένος ἰσοφαρίζειν.“

ὥς ἔφαθ', "Ἐκτωρ δ' οὐ τι κασιγνήτῳ ἀπίθησεν.
αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλλο χαμᾶζε,
πάλλων δ' ὀξέα δοῦρε κατὰ στρατὸν ὄρχετο πάντη
ὄτρύνων μαχέσασθαι, ἔγειρε δὲ φύλοπιν αἰνήν. 105

οἱ δ' ἐλελίχθησαν καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν·
Ἄργεῖοι δ' ὑπεχώρησαν, λήξαν δὲ φόνοιο,
φᾶν δέ τιν' ἀθανάτων ἐξ οὐρανοῦ ἀστερόεντος
Τρωσὶν ἀλεξήσοντα κατελθέμεν· ὥς ἐλέλιχθεν.
Ἐκτωρ δὲ Τρώεσσιν ἐκέκλετο μακρὸν ἄυσας· 110

„Τρῶες ὑπέρθυμοι τηλεκλειτοὶ τ' ἐπίκουροι,
ἄνερες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς,
ὑφρ' ἂν ἐγὼ βῆω προτὶ Ἴλιον ἠδὲ γέρουσιν
εἶπω βουλευτῆσι καὶ ἡμετέρης ἀλόχοισιν
δαίμοσιν ἀρήσασθαι, ὑποσχέσθαι δ' ἑκατόμβας.“ 115

ὥς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κορυθαίολος Ἐκτωρ·
ἀμφὶ δέ μιν σφυρὰ τύπτε καὶ αὐχένα δέρμα κελαινόν,
ἄντυξ ἠ πυμάτη θέεν ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης.

Γλαῦκος δ' Ἴππολόχοιο πάϊς καὶ Τυδέος υἱὸς
ἐς μέσον ἀμφοτέρων συνίτην μεμαῶτε μάχεσθαι. 120
οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
τὸν πρότερος προσέειπε βοήν ἀγαθὸς Διομήδης·
„τίς δὲ σύ ἐσσι, φέριστε, καταθνητῶν ἀνθρώπων;
οὐ μὲν γάρ ποτ' ὄπωπα μάχη ἐνὶ κυδιανείῳ
τὸ πρὶν· ἀτὰρ μὲν νῦν γε πολὺ προβέβηκας ἀπάντων
σῶ θάρσει, ὅ τ' ἐμὸν δολιχόσκιον ἔγχος ἔμεινας, 126
δυστήνων δέ τε παῖδες ἐμῶ μένει ἀντιόωσιν.
εἰ δέ τις ἀθανάτων γε κατ' οὐρανοῦ εἰλήλουθας,
οὐκ ἂν ἐγὼ γε θεοῖσιν ἐπουρανόιοισι μαχοίμην.
οὐδὲ γὰρ οὐδὲ Δρύαντος υἱὸς κρατερὸς Λυκόοργος 130
δὴν ἦν, ὅς ῥα θεοῖσιν ἐπουρανόιοισιν ἔριζεν,
ὅς ποτε μαινομένοιο Διωνύσοιο τιθήνας

σεῦε κατ' ἠγάθειον Νυσήμιον· αἶ δ' ἅμα πᾶσαι
 θύσθλα χαμαὶ κατέχευαν, ὑπ' ἀνδροφόνοιο Λυκούργου
 θεινόμεναι βουπλήγι· Διώνυσος δὲ φοβηθεὶς 135
 δύσεθ' ἄλλος κατὰ κῦμα, Θέτις δ' ὑπεδέξατο κόλπῳ
 δειδιότα· κρατερός γὰρ ἔχε τρόμος ἀνδρὸς ὁμοκλή.
 τῷ μὲν ἔπειτ' ὀδύσαντο θεοὶ ρεῖα ζῶντες,
 καὶ μιν τυφλὸν ἔθηκε Κρόνου πάσι· οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
 ἦν, ἐπεὶ ἀθανάτοισιν ἀπήχθετο πᾶσι θεοῖσιν. 140
 οὐδ' ἂν ἐγὼ μακάρεσσι θεοῖς ἐθέλοιμι μάχεσθαι.
 εἰ δέ τις ἔσσι βροτῶν, οἳ ἀρούρης καρπὸν ἔδουσι,
 ἄσσον ἴθ', ὥς κεν θᾶσσον ὀλέθρου πείραθ' ἴκηαι.“

τὸν δ' αὖθ' Ἴππολόχοιο προσηύδα φαίδιμος υἱός·
 „Τυδεΐδη μεγάθυμε, τί ἦ γενεὴν ἐρεεῖνεις; 145
 οἴη περ φύλλων γενεή, τοίη δὲ καὶ ἀνδρῶν.
 φύλλα τὰ μὲν τ' ἄνεμος χαμάδις χέει, ἄλλα δέ θ' ὕλη
 τηλεθώσασα φύει, ἔαρος δ' ἐπιγίγνεται ὥρη·
 ὥς ἀνδρῶν γενεὴ ἢ μὲν φύει, ἢ δ' ἀπολήγει.
 εἰ δ' ἐθέλεις καὶ ταῦτα δαήμεναι, ὄφρ' ἐν εἰδῆς, 150
 ἡμετέραν γενεήν· πολλοὶ δὲ μιν ἄνδρες ἴσασιν·
 ἔστι πόλις Ἐφύρη μυχῶ Ἄργεος ἵποβοτόιο,
 ἐνθα δὲ Σίσυφος ἔσκεν, ὃ κέρδιστος γένετ' ἀνδρῶν,
 Σίσυφος Αἰολίδης· ὃ δ' ἄρα Γλαῦκον τέκεθ' υἱόν,
 αὐτὰρ Γλαῦκος ἔτικτεν ἀμύμονα Βελλεροφόντην. 155
 τῷ δὲ θεοὶ κάλλος τε καὶ ἠνορέην ἐρατεινήν
 ὥπασαν· αὐτὰρ οἱ Προῖτος κακὰ μήσατο θυμῷ,
 ὅς ῥ' ἐκ δήμου ἔλασσεν, ἐπεὶ πολὺ φέρτερος ἦεν,
 Ἄργείων· Ζεὺς γάρ οἱ ὑπὸ σκήπτρῳ ἐδάμασσεν.
 τῷ δὲ γυνὴ Προΐτου ἐπεμήνατο, δι' Ἄντεια, 160
 κρυπταδίῃ φιλότῃ μιγήμεναι· ἀλλὰ τὸν οὐ τι
 πειθ' ἀγαθὰ φρονέοντα, δαΐφρονα Βελλεροφόντην.
 ἢ δὲ ψευσαμένη Προΐτον βασιλῆα προσηύδα·

'τεθναίης, ᾧ Προΐτ', ἣ κάκτανε Βελλεροφόντην,
 ὅς μ' ἔθελεν φιλότῃτι μιγήμεναι οὐκ ἔθελουσῃ. 165
 ὣς φάτο, τὸν δὲ ἄνακτα χόλος λάβεν, οἶον ἄκουσεν·
 κτεῖναι μὲν ᾗ ἄλλείνε, σεβάσσατο γὰρ τό γε θυμῶ,
 πέμπει δέ μιν Λυκίηνδε, πόρην δ' ὅ γε σήματα λυγρὰ,
 γράφας ἐν πίνακι πτυκτιῶ θυμοφθόρα πολλά,
 δεῖξαι δ' ἠνώγει ᾧ πενθερῶ, ὄφρ' ἀπόλοιτο. 170
 αὐτὰρ ὁ βῆ Λυκίηνδε θεῶν ὑπ' ἀμύμονι πομπῇ.
 ἀλλ' ὅτε δὴ Λυκίην ἴξε Ξάνθου τε ρέοντα,
 προφρονέως μιν τίεν ἄναξ Λυκίης εὐρείης·
 ἐννημαρ ξείνισσε καὶ ἐννέα βοῦς ἰέρευσεν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτῃ ἐφάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥώς, 175
 καὶ τότε μιν ἐρέεινε καὶ ἦτεε σῆμα ιδέσθαι,
 ὅττι ρά οἱ γαμβροῖο πάρα Προΐτοιο φέροιτο.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ σῆμα κακὸν παρεδέξατο γαμβροῦ,
 πρῶτον μὲν ρα Χίμαιραν ἀμαιμακέτην ἐκέλευσεν
 πεφνέμεν. ἣ δ' ἄρ' ἔην θείον γένος οὐδ' ἀνθρώπων,
 πρόσθε λέων, ὄπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα, 181
 δεινὸν ἀποπνείουσα πυρὸς μένος αἰθομένοιο.
 καὶ τὴν μὲν κατέπεφνε θεῶν τεράεσσι πιθήσας·
 δεῦτερον αὖ Σολύμοισι μαχήσατο κυδαλίμοισιν·
 καρτίστην δὴ τὴν γε μάχην φάτο δύμεναι ἀνδρῶν. 185
 τὸ τρίτον αὖ κατέπεφνευ Ἀμαζόνας ἀντιανείρας.
 τῶ δ' ἄρ' ἀνερχομένῳ πυκινὸν δόλον ἄλλον ὕφαινεν·
 κρίνας ἐκ Λυκίης εὐρείης φῶτας ἀρίστους
 εἶσε λόχον· τοὶ δ' οὐ τι πάλιν οἰκόνδε νέοντο·
 πάντας γὰρ κατέπεφνευ ἀμύμων Βελλεροφόντης. 190
 ἀλλ' ὅτε δὴ γίγνωσκε θεοῦ γόνου ἦν ἐόντα,
 αὐτοῦ μιν κατέρυκε, δίδου δ' ὅ γε θυγατέρα ἦν,
 δῶκε δέ οἱ τιμῆς βασιληίδος ἥμισυ πάσης·
 καὶ μὲν οἱ Λύκιοι τέμενος τάμον ἔξοχον ἄλλων,

καλὸν φυταλιῆς καὶ ἀρούρης, ὄφρα νέμοιτο. 195
 ἢ δ' ἔτεκε τρία τέκνα δαΐφροσι Βελλεροφόντη,
 Ἴσσανδρὸν τε καὶ Ἰππόλοχον καὶ Λαοδάμειαν·
 Λαοδαμείῃ μὲν παρελέξατο μητίετα Ζεὺς,
 ἢ δ' ἔτεκ' ἀντίθεον Σαρπηδόνα χαλκοκορυστήν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ κείνος ἀπήχθετο πᾶσι θεοῖσιν, 200
 ἦ τοι ὁ κάπ πεδίον τὸ Ἀλῆιον οἶος ἀλᾶτο
 ὄν θυμὸν κατέδων, πάτον ἀνθρώπων ἀλεείνων,
 Ἴσσανδρον δέ οἱ υἱὸν Ἄρης ἄτος πολέμοιο
 μαρνάμενον Σολύμοισι κατέκτανε κυδαλίμοισιν,
 τὴν δὲ χολωσαμένη χρυσήνιος Ἄρτεμις ἔκτα. 205
 Ἰππόλοχος δ' ἔμ' ἔτικτε, καὶ ἐκ τοῦ φημί γενέσθαι·
 πέμπε δέ μ' ἐς Τροίην, καὶ μοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλεν
 αἶεν ἀριστεύειν καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων,
 μηδὲ γένος πατέρων αἰσχυνέμεν, οἳ μέγ' ἀριστοὶ
 ἐν τ' Ἐφύρῃ ἐγένοντο καὶ ἐν Λυκίῃ εὐρείῃ. 210
 ταύτης τοι γενεῆς τε καὶ αἵματος εὐχομαι εἶναι.“
 ὣς φάτο, γήθησεν δὲ βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης.
 ἔργος μὲν κατέπηξεν ἐνὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ,
 αὐτὰρ ὁ μελιχίοισι προσηύδα ποιμένα λαῶν·
 „ἦ ῥά νύ μοι ξεῖνος πατρώϊός ἐσσι παλαιός· 215
 Οἶνεὺς γάρ ποτε δῖος ἀμύμονα Βελλεροφόντην
 ξείνισ' ἐνὶ μεγάροισιν ἐείκοσιν ἤματ' ἐρούξας.
 οἳ δὲ καὶ ἀλλήλοισι πόρον ξεινήια καλά·
 Οἶνεὺς μὲν ζωστῆρα δίδου φοίνικι φαεινόν,
 Βελλεροφόντης δὲ χρύσειον δέπας ἀμφικύπελλον, 220
 καὶ μιν ἐγὼ κατέλειπον ἰὼν ἐν δώμασ' ἐμοῖσιν.
 Τυδέα δ' οὐ μέμνημαι, ἐπεὶ μ' ἔτι τυτθὸν ἐόντα
 κάλλιφ', ὅτ' ἐν Θήβησιν ἀπώλετο λαὸς Ἀχαιῶν.
 τῷ νῦν σοὶ μὲν ἐγὼ ξεῖνος φίλος Ἄργεϊ μέσσω
 εἰμί, σὺ δ' ἐν Λυκίῃ, ὅτε κεν τῶν δῆμον ἴκωμαι. 225

ἔγχεα δ' ἀλλήλων ἀλεώμεθα καὶ δι' ὀμίλου·
πολλοὶ μὲν γὰρ ἐμοὶ Τρῶες κλειτοὶ τ' ἐπίκουροι
κτείνειν, ὃν κε θεὸς γε πόρη καὶ ποσὶ κηχίω,
πολλοὶ δ' αὖ σοὶ Ἀχαιοὶ ἐναιρέμεν, ὃν κε δύνηαι.
τεύχεα δ' ἀλλήλοις ἐπαμείφομεν, ὄφρα καὶ οἶδε 230
γυνῶσιν, ὅτι ξεῖνοι πατρῷοι εὐχόμεθ' εἶναι.“

ὣς ἄρα φωνήσαντε καθ' ἵππων ἀίξαντε
χειρᾶς τ' ἀλλήλων λαβέτην καὶ πιστώσαντο.
ἐνθ' αὖτε Γλαύκῳ Κρονίδης φρένας ἐξέλετο Ζεὺς,
ὃς πρὸς Τυδεΐδην Διομήδεα τεύχε' ἄμειβεν 235
χρῦσεα χαλκείων, ἑκατόμβοι' ἐννεαβοίων.

Ἐκτωρ δ' ὡς Σκαιᾶς τε πύλας καὶ φηγὸν ἴκανεν,
ἄμφ' ἄρα μιν Τρώων ἄλοχοι θεῶν ἠδὲ θύγατρεις
εἰρόμεναι παῖδάς τε κασιγνήτους τε ἕτας τε
καὶ πόσιαι· ὁ δ' ἔπειτα θεοῖς εὐχεσθαι ἀνώγειν 240
πάσας ἐξείης· πολλῆσι δὲ κήδε' ἐφῆπτο.

ἀλλ' ὅτε δὴ Πριάμοιο δόμον περικαλλέ' ἴκανεν,
ξεστῆς αἰθούσῃσι τετυγμένον, αὐτὰρ ἐν αὐτῷ
πεντήκοντ' ἐνεσσαν θάλαμοι ξεστοῖο λίθιοι,
πλησίοι ἀλλήλων δεδμημένοι· ἐνθα δὲ παῖδες 245
κοιμῶντο Πριάμοιο παρὰ μνηστῆς ἀλόχοισιν·
κουράων δ' ἐτέρωθεν ἐναντίοι ἐνδοθεν αὐλῆς
δώδεκ' ἔσαν τέγροι θάλαμοι ξεστοῖο λίθιοι,
πλησίοι ἀλλήλων δεδμημένοι· ἐνθα δὲ γαμβροὶ
κοιμῶντο Πριάμοιο παρ' αἰδοίης ἀλόχοισιν. 250

ἐνθα οἱ ἠπιόδωρος ἐναντίη ἤλυθε μήτηρ
Λαοδίκην ἐσάγουσα, θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην·
ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζεν·
„τέκνον, τίπτε λιπὼν πόλεμον θρασὺν εἰλήλουθας;
ἧ μάλα δὴ τείρουσι δυσάνυμοι νῆες Ἀχαιῶν 255
μαρνάμενοι περὶ ἄστνυ, σὲ δ' ἐνθάδε θυμὸς ἀνήκεν

ἐλθόντ' ἐξ ἄκρης πόλιος Διὶ χεῖρας ἀνασχεῖν.
 ἀλλὰ μὲν', ὄφρα κέ τοι μελιηδέα οἶνον ἐνείκω,
 ὡς σπέισης Διὶ πατρὶ καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν
 πρῶτον, ἔπειτα δὲ καὐτὸς ὀνήσεται, αἶ' κε πῆψθαι. 260
 ἀνδρὶ δὲ κεκμηῶτι μένος μέγα οἶνος ἀέξει,
 ὡς τύνη κέκμηκας ἀμύνων σοῖσιν ἔτησιν.“

τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ·
 „μὴ μοι οἶνον ἄειρε μελίφρονα, πότνια μήτηρ,
 μὴ μ' ἀπογυνώσῃς, μένεος δ' ἀλκῆς τε λάθωμαι· 265
 χερσὶ δ' ἀνίπτοισιν Διὶ λείβειν αἶθροπα οἶνον
 ἄξομαι· οὐδέ πη ἔστι κελαινεφεῖ Κρουίῳνι
 αἵματι καὶ λύθρῳ πεπαλαγμένον εὐχετάσθαι.
 ἀλλὰ σὺ μὲν πρὸς νηὸν Ἀθηναίης ἀγελείης
 ἔρχεο σὺν θυέεσσιν, ἀολλίσσασα γεραιάς· 270
 πέπλον δ', ὅς τις τοι χαριέστατος ἠδὲ μέριστος
 ἔστω ἐνὶ μεγάρῳ καὶ τοι πολὺ φίλτατος αὐτῇ,
 τὸν θῆς Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἠυκόμοιο,
 καὶ οἱ ὑποσχέσθαι δυοκαίδεκα βοῦς ἐνὶ νηῶ
 ἤνις ἠκέστας ἱερευσέμεν, αἶ' κ' ἐλέησῃ 275
 ἄστνυ τε καὶ Τρώων ἀλόχους καὶ νῆπια τέκνα,
 αἶ' κεν Τυδέος υἱὸν ἀπόσχῃ Ἴλίου ἱρῆς,
 ἄγριον αἰχμητῆν, κρατερόν μῆστωρα φόβοιο.
 ἀλλὰ σὺ μὲν πρὸς νηὸν Ἀθηναίης ἀγελείης
 ἔρχεο, ἐγὼ δὲ Πάριον μετελεύσομαι, ὄφρα καλέσσω, 280
 αἶ' κ' ἐθέλῃς εἰπόντος ἀκουέμεν· ὡς κέ οἱ αὐθι
 γαῖα χάνοι· μέγα γάρ μιν Ὀλύμπιος ἔτρεφε πῆμα
 Τρωσὶ τε καὶ Πριάμῳ μεγαλήτορι τοῖό τε παισίν.
 εἰ κείνόν γε ἴδοιμι κατελθόντ' Ἄιδος εἶσω,
 φαίην κεν φίλον ἦτορ διζύος ἐκλελαθέσθαι.“ 285

ὡς ἔφαθ', ἠ δὲ μολοῦσα ποτὶ μέγαρ' ἀμφιπόλοισιν
 κέκλετο· ταὶ δ' ἄρ' ἀόλλισσαν κατὰ ἄστνυ γεραιάς.

αὐτὴ δ' ἐς θάλαμον κατεβήσεται κηῶεντα,
 ἐνθ' ἔσαν οἱ πέπλοι παμποίκιλοι, ἔργα γυναικῶν
 Σιδουίων, τὰς αὐτὸς Ἀλέξανδρος θεοειδῆς 290
 ἤγαγε Σιδουίηθεν, ἐπιπλῶς εὐρέα πάντου,
 τὴν δόδον, ἣν Ἐλένην περ ἀνήγαγεν εὐπατέρειαν.
 τῶν ἐν' ἀειραμένη Ἐκάβη φέρε δῶρον Ἀθήνη,
 ὃς κάλλιστος ἔην ποικίλμασιν ἠδὲ μέγιστος,
 ἀστὴρ δ' ὡς ἀπέλαμπεν· ἔκειτο δὲ νείατος ἄλλων. 295
 βῆ δ' ἰέναι, πολλὰ δὲ μετεσσεύοντο γεραιαί.

αἱ δ' ὅτε νηὸν ἵκανον Ἀθήνης ἐν πόλει ἄκρη,
 τῆσι θύρας ᾧξε Θεανῶ καλλιπάρῃος,
 Κισσηίς, ἄλοχος Ἀντήνορος ἵπποδάμοιο·
 τὴν γὰρ Τρῶες ἔθηκαν Ἀθηναίης ἰέρειαν. 300
 αἱ δ' ὀλολυγῆ πᾶσαι Ἀθήνη χεῖρας ἀνέσχον·
 ἠ δ' ἄρα πέπλον ἐλοῦσα Θεανῶ καλλιπάρῃος
 θῆκεν Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἠνκόμοιο,
 εὐχομένη δ' ἠρᾶτο Διὸς κούρη μέγαλοιο·
 „πότνι' Ἀθηναίη, ἑυσίπολι, διὰ θεᾶων, 305
 ἄξον δὴ ἔγχος Διομήδεος, ἠδὲ καὶ αὐτὸν
 πρηνέα δὸς πεσέειν Σκαιῶν προπάροιθε πυλάων,
 ὄφρα τοι αὐτίκα νῦν δυοκαίδεκα βοῦς ἐνὶ νηῷ
 ἦνις ἠμέστας ἱερεύσομεν, αἶ κ' ἐλεήσης
 ἄστν τε καὶ Τρώων ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα.“ 310
 ὧς ἔφατ' εὐχομένη, ἀνένευε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη.

ὧς αἱ μὲν ῥ' εὐχοντο Διὸς κούρη μέγαλοιο,
 Ἐκτωρ δὲ πρὸς δῶματ' Ἀλεξάνδροιο βεβήκειν
 καλά, τὰ ῥ' αὐτὸς ἔτευξε σὺν ἀνδράσιν, οἳ τότε ἄριστοι
 ἦσαν ἐνὶ Τροίῃ ἐριβόλακι τέκτονες ἄνδρες· 315
 οἳ οἱ ἐποίησαν θάλαμον καὶ δῶμα καὶ αὐλὴν
 ἐγγύθι τε Πριάμοιο καὶ Ἐκτορος ἐν πόλει ἄκρη.
 ἐνθ' Ἐκτωρ εἰσῆλθε δίφιλος, ἐν δ' ἄρα χειρὶ

ἔγχος ἔχ' ἐνδεκάπηχυν· πάροιθε δὲ λάμπετο δουρὸς
αἰχμὴ χαλκείη, περὶ δὲ χρύσεος θῆε πόρκης. 320

τὸν δ' εὖρ' ἐν θαλάμῳ περικαλλέα τεύχε' ἔποντα,
ἀσπίδα καὶ θώρηκα, καὶ ἀγκύλα τόξ' ἀφόωντα·

Ἄργεΐη δ' Ἑλένη μετ' ἄρα δμῶῃσι γυναιξὶν
ἦστο καὶ ἀμφιπόλοισι περικλυτὰ ἔργα κέλευεν.

τὸν δ' Ἔκτωρ νείκεσσεν ἰδὼν αἰσχροῖς ἐπέεσσιν· 325

„δαιμόνι', οὐ μὲν καλὰ χόλον τόνδ' ἐνθεο θυμῷ.

λαοὶ μὲν φθινύθουσι περὶ πτόλιν αἰπύ τε τεῖχος

μαρνάμενοι· σέο δ' εἵνεκ' ἀντὴ τε πτόλεμος τε

ἄστν τόδ' ἀμφιδέδηε· σὺ δ' ἂν μαχέσαιο καὶ ἄλλῳ,

ὄν τινά που μεθιέντα ἴδοις στυγεροῦ πολέμοιο. 330

ἀλλ' ἄνα, μὴ τάχα ἄστν πυρὸς δηΐοιο θέρηται.“

τὸν δ' αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής·

„Ἔκτωρ, ἐπεὶ με κατ' αἴσαν ἐνείκεσας οὐδ' ὑπὲρ αἴσαν,
τούνεκά τοι ἐρέω· σὺ δὲ σύνθεο καὶ μεν ἄκουσον.

οὐ τοι ἐγὼ Τρώων τόσσον χόλῳ οὐδὲ νεμέσσι 335

ἦμην ἐν θαλάμῳ, ἔθελον δ' ἄχει προτραπέσθαι.

νῦν δέ με παρειποῦσ' ἄλοχος μαλακοῖς ἐπέεσσιν

ῥομησ' ἐς πόλεμον, δοκέει δέ μοι ᾧδε καὶ αὐτῷ

λώιον ἔσσεσθαι· νίκη δ' ἐπαμείβεται ἄνδρας.

ἀλλ' ἄγε νῦν ἐπίμεινον, ἀρήια τεύχεα δύω· 340

ἢ ἴθ', ἐγὼ δὲ μέτειμι, κιχήσεσθαι δέ σ' οἴω.“

ὣς φάτο, τὸν δ' οὐ τι προσέφη κορυθαίολος Ἔκτωρ·

τὸν δ' Ἑλένη μύθοισι προσηύδα μελιχίοισιν·

„δᾶερ ἐμεῖο, κυνὸς κακομηχάνου ὀκρουέσσης,

ὥς μ' ὄφελ' ἦματι τῷ, ὅτε με πρῶτον τέκε μήτηρ, 345

οἴχεσθαι προφέρουσα κακῇ ἀνέμοιο θύελλα

εἰς ὄρος ἢ εἰς κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,

ἐνθα με κῦμ' ἀπόερσε πάρος τάδε ἔργα γενέσθαι.

αὐτὰρ ἐπεὶ τάδε γ' ᾧδε θεοὶ κακὰ τεκμήραυτο,

ἀνδρὸς ἔπειτ' ὄφελλον ἀμείνωνος εἶναι ἄκοιτις, 350
 ὃς ἦδη νέμεσίν τε καὶ αἰσχεα πόλλ' ἀνθρώπων.
 τούτω δ' οὔτ' ἄρ νῦν φρένες ἔμπεδοι οὔτ' ἄρ' ὀπίσσω
 ἔσσονται· τῷ καί μιν ἐπαυρήσεσθαι δῖω.
 ἀλλ' ἄγε νῦν εἴσελθε καὶ ἕξο τῷδ' ἐπὶ δίφρῳ,
 δᾶερ, ἐπεὶ σε μάλιστα πόνος φρένας ἀμφιβέβηκεν 355
 εἵνεκ' ἐμεῖο κυνὸς καὶ Ἀλεξάνδρου ἕνεκ' ἄτης,
 οἷσιν ἐπὶ Ζεὺς θῆκε κακὸν μόνον, ὥς καὶ ὀπίσσω
 ἀνθρώποισι πελώμεθ' ἀοίδιμοι ἔσσομένοισιν.“

τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα μέγας κορυθαίολος Ἴκτωρ·
 „μή με κἀθιζ', Ἑλένη, φιλέουσά περ· οὐδέ με πείσεις·
 ἦδη γάρ μοι θυμὸς ἐπέσσυται, ὄφρ' ἐπαμύνω 361
 Τρώεσσ', οἳ μὲγ' ἐμεῖο ποθὴν ἀπέοντος ἔχουσιν.
 ἀλλὰ σύ γ' ὄρνυθι τοῦτον, ἐπειγέσθω δὲ καὶ αὐτός,
 ὥς κεν ἔμ' ἔντοσθεν πόλιος καταμάρψῃ ἔοντα.
 καὶ γὰρ ἐγὼν οἰκόνδ' ἐσελεύσομαι, ὄφρα ἴδωμαι 365
 οἰκῆας ἄλοχόν τε φίλην καὶ νήπιον υἷόν·
 οὐ γάρ τ' οἶδ', ἣ ἔτι σφιν ὑπότροπος ἴξομαι αὐτίς,
 ἣ ἦδη μ' ὑπὸ χερσὶ θεοῖ δαμόωσιν Ἀχαιῶν.“

ὣς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κορυθαίολος Ἴκτωρ.
 αἴψα δ' ἔπειθ' ἴκανε δόμους ἐν ναιετάοντας, 370
 οὐδ' εὖρ' Ἀνδρομάχην λευκώλενον ἐν μεγάροισιν,
 ἀλλ' ἣ γε ξὺν παιδί καὶ ἀμφιπόλῳ ἐυπέπλῳ
 πύργῳ ἐφεστήκει γοόωσά τε μυρομένη τε.
 Ἴκτωρ δ' ὥς οὐκ ἔνδον ἀμύμονα τέτμεν ἄκοιτιν,
 ἔστη ἐπ' οὐδὸν ἰών, μετὰ δὲ δμῶῃσιν ἔειπεν· 375
 „εἰ δ' ἄγε μοι, δμῶαί, νημερτέα μυθήσασθε·
 πῆ ἔβη Ἀνδρομάχη λευκώλενος ἐκ μεγάροιο;
 ἦε πῆ ἐς γαλόων ἢ εἰνατέρων ἐυπέπλων,
 ἣ ἐς Ἀθηναίης ἐξοίχεται, ἔνθα περ ἄλλαι
 Τρωαὶ ἐυπλόκαμοι δεινὴν θεὸν ἰλάσκονται.“ 380

τὸν δ' αὖτ' ὀτρυνή ταμίη πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 „Ἔκτορ, ἐπεὶ μάλ' ἄνωγας ἀληθέα μυθήσασθαι,
 οὔτε πη ἐς γαλόων οὔτ' εἰνατέρων ἐνπέπλων
 οὔτ' ἐς Ἀθηναίης ἐξοίχεται, ἔνθα περ ἄλλαι
 Τρωαὶ ἐυπλόκαμοι δεινὴν θεὸν ἰλάσκονται, 385
 ἀλλ' ἐπὶ πύργον ἔβη μέγαν Ἴλιου, οὔνεκ' ἄκουσεν
 τεύρεσθαι Τρῶας, μέγα δὲ κράτος εἶναι Ἀχαιῶν.
 ἢ μὲν δὴ πρὸς τεῖχος ἐπειγομένη ἀφικάνει
 μαινομένη ἱκνυῖα· φέρει δ' ἅμα παῖδα τιθήνη.“

ἢ ῥα γυνὴ ταμίη, ὃ δ' ἀπέσσυτο δώματος Ἔκτωρ 390
 τὴν αὐτὴν ὁδὸν αὐτὶς ἐνκτιμένας κατ' ἀγυιάς.
 εὔτε πύλας ἴκανε διερχόμενος μέγα ἄστυ,
 Σκαιάς, τῇ ἄρ' ἔμελλε διεξιμέναι πεδίουνδε,
 ἐνθ' ἄλοχος πολύδωρος ἐναντίη ἦλθε θεούσα
 Ἀνδρομάχη, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἡετίωνος, 395
 Ἡετίων, ὃς ἔναιεν ὑπὸ Πλάκῳ ὑληέσση,
 Θήβη ὑποπλακίη, Κιλίκεσσ' ἀνδρεσσιν ἀνάσσων·
 τοῦ περ δὴ θυγάτηρ ἔχεθ' Ἔκτορι χαλκοκορυστῆ.
 ἢ οἱ ἔπειτ' ἦντησ', ἅμα δ' ἀμφίπολος κίεν αὐτῆ
 παῖδ' ἐπὶ κόλπῳ ἔχουσ' ἀταλάφρονα, νήπιον αὐτάως, 400
 Ἔκτορίδην ἀραπητόν, ἀλίγκιον ἀστέρι καλῶ,
 τὸν ῥ' Ἔκτωρ καλέεσκε Σκαμάνδριον, αὐτὰρ οἱ ἄλλοι
 Ἀστυάνακτ'· οἷος γὰρ ἐρύετο Ἴλιον Ἔκτωρ.
 ἢ τοι ὃ μὲν μείδησεν ἰδὼν ἐς παῖδα σιωπῆ·
 Ἀνδρομάχη δέ οἱ ἄγχι παρίστατο δάκρυ χέουσα, 405
 ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζεν·
 „δαιμόνιε, φθίσει σε τὸ σὸν μένος, οὐδ' ἐλεαίρεις
 παῖδά τε νηπίαχον καὶ ἔμ' ἄμμορον, ἢ τάχα χήρη
 σεῦ ἔσομαι· τάχα γάρ σε κατακτανέουσιν Ἀχαιοὶ
 πάντες ἐφορμηθέντες· ἐμοὶ δέ κε κέρδιον εἶη 410
 σεῦ ἀφαμαρτούση χθόνα δύμεναι· οὐ γὰρ ἔτ' ἄλλη

ἔσται θαλπωρή, ἐπεὶ ἂν σὺ γε πότμον ἐπίσπης,
 ἀλλ' ἄγε· οὐδέ μοι ἔστι πατήρ καὶ πότνια μήτηρ.
 ἦ τοι γὰρ πατέρ' ἄμὸν ἀπέκτανε δῖος Ἀχιλλεύς,
 ἐκ δὲ πόλιν πέρσεν Κιλικῶν ἐν ναιετώσων, 415
 Θήβην ὑψίπυλον· κατὰ δ' ἔκτανεν Ἡετίωνα,
 οὐδέ μιν ἐξενάριξε, σεβάσσατο γὰρ τό γε θυμῷ,
 ἀλλ' ἄρα μιν κατέκχη σὺν ἔντεσι δαιδαλέοισιν
 ἠδ' ἐπὶ σῆμ' ἔχεεν· περὶ δὲ πελέας ἐφύτευσαν
 νύμφαι ὄρεστιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο. 420
 οἱ δέ μοι ἑπτὰ κασίγνητοι ἔσαν ἐν μεγάροισιν,
 οἱ μὲν πάντες ἰῶ κίον ἤματι Ἄϊδος εἶσω·
 πάντας γὰρ κατέπεφνε ποδάροης δῖος Ἀχιλλεύς
 βουσίην ἐπ' εἰλιπόδεσσι καὶ ἀργεννῆς οἰέσσειν.
 μητέρα δ', ἣ βασίλευεν ὑπὸ Πλάκῳ ὑληέσση, 425
 τὴν ἐπεὶ ἄρ' δεῦρ' ἤγαγ' ἄμ' ἄλλοισι κτεάτεσσιν,
 ἅψ' ὅ γε τὴν ἀπέλυσε λαβὼν ἀπερείσι' ἄποινα,
 πατρὸς δ' ἐν μεγάροισι βάλ' Ἄρτεμις ἰοχέαιρα.
 Ἔκτωρ, ἀτὰρ σὺ μοι ἔσσι πατήρ καὶ πότνια μήτηρ
 ἠδὲ κασίγνητος, σὺ δέ μοι θαλερὸς παρακοίτης· 430
 ἀλλ' ἄγε νῦν ἐλέαιρε καὶ αὐτοῦ μίμν' ἐπὶ πύργῳ,
 μὴ παῖδ' ὄρφανικὸν θήης χήρην τε γυναῖκα·
 [λαὸν δὲ στῆσον παρ' ἐρινεόν, ἔνθα μάλιστα
 ἀμβατός ἐστι πόλις καὶ ἐπίδρομον ἔπλετο τεῖχος·
 τρις γὰρ τῇ γ' ἐλθόντες ἐπειρήσανθ' οἱ ἄριστοι 435
 ἄμφ' Αἰάντε δύω καὶ ἀγακλυτὸν Ἴδομενεῖα
 ἠδ' ἄμφ' Ἀτρεΐδας καὶ Τυδέος ἄλκιμον υἱόν·
 ἣ πού τις σφιν ἐνίσπε θεοπροπίων ἐν εἰδώσ,
 ἣ νῦ καὶ αὐτῶν θυμὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει.“]

τὴν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ· 440
 „ἦ καὶ ἐμοὶ τάδε πάντα μέλει, γύναι· ἀλλὰ μάλ' αἰνώσ
 αἰδέομαι Τρῶας καὶ Τρωάδας ἐλκεσιπέπλους,

αἶ κε κακὸς ὡς νόσφιν ἀλυσκάζω πολέμοιο·
 οὐδέ με θυμὸς ἄνωγεν, ἐπεὶ μάθον ἔμμεναι ἐσθλὸς
 αἰεὶ καὶ πρότοισι μετὰ Τρώεσσι μάχεσθαι, 445
 ἀρνύμενος πατρός τε μέγα κλέος ἠδ' ἔμῳ αὐτοῦ.
 εὔ γὰρ ἐγὼ τόδε οἶδα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·
 ἔσσεται ἡμαρ, ὅτ' ἂν ποτ' ὀλώλη Ἴλιος ἱρὴ
 καὶ Πριάμος καὶ λαὸς ἐνμμελίω Πριάμοιο.
 ἀλλ' οὐ μοι Τρώων τόσσον μέλει ἄλλος ὀπίσσω, 450
 οὔτ' αὐτῆς Ἐκάβης οὔτε Πριάμοιο ἄνακτος
 οὔτε κασιγνήτων, οἳ κεν πολέες τε καὶ ἐσθλοὶ
 ἐν κονίησι πέσοιεν ὑπ' ἀνδράσι δυσμενέεσσιν,
 ὅσσον σεῦ, ὅτε κέν τις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 δακρυόεσσαν ἄγῃται, ἐλεύθερον ἡμαρ ἀπούρας. 455
 καὶ κεν ἐν Ἄργει ἐοῦσα πρὸς ἄλλης ἰστὸν ὑφαίνοις,
 καὶ κεν ὕδωρ φορέοις Μεσσηίδος ἢ Ὑπερείης
 πόλλ' ἀεκαζομένη, κρατερὴ δ' ἐπικεῖσεται ἀνάγκη·
 καὶ ποτέ τις εἶπησιν ἰδὼν κατὰ δάκρυ χέουσαν·
 "Ἐκτορος ἦδε γυνή, ὃς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι 460
 Τρώων ἱποδάμων, ὅτε Ἴλιον ἀμφεμάχοντο·
 ὡς ποτέ τις ἐρέει, σοὶ δ' αὖ νέον ἔσσεται ἄλλος
 χήτει τοιοῦδ' ἀνδρός, ἀμύνειν δούλιον ἡμαρ.
 ἀλλὰ με τεθνηῶτα χυτὴ κατὰ γαῖα καλύπτει,
 πρὶν γέ τι σῆς τε βοῆς σοῦ θ' ἐλκηθμοῖο πνθῆσθαι."
 ὣς εἰπὼν οὗ παιδὸς ὀρέξατο φαίδιμος Ἐκτωρ· 466
 ἄψ δ' ὁ πάρις πρὸς κόλπον ἐυζώνοιο τιθήνης
 ἐκλίνθη ἰάχων, πατρός φίλου ὕψιν ἀτυχθεῖς,
 ταρβήσας χαλκὸν τε ἰδὲ λόφον ἱππιοχαίτην,
 δεινὸν ἀπ' ἀκροτάτης κόρυθος νεύοντα νοήσας. 470
 ἐκ δ' ἐγέλασσε πατήρ τε φίλος καὶ πότνια μήτηρ.
 αὐτίκ' ἀπὸ κρατὸς κόρυθ' εἴλετο φαίδιμος Ἐκτωρ,
 καὶ τὴν μὲν κατέθηκεν ἐπὶ χθονὶ παμφανόωσαν,

αὐτὰρ ὃ γ' ὄν φίλον υἱὸν ἐπεὶ κύσε πῆλέ τε χερσίν,
εἶπεν ἐπευξάμενος Διὶ τ' ἄλλοισίν τε θεοῖσιν· 475

„Ζεῦ ἄλλοι τε θεοί, δότε δὴ καὶ τόνδε γενέσθαι
παῖδ' ἐμόν, ὡς καὶ ἐγὼ περ, ἀριπρεπέα Τρῶεσσιν,
ᾧδε βίην τ' ἀγαθὸν καὶ Ἰλίου ἴφι ἀνάσσειν·

καὶ ποτέ τις εἴποι 'πατρός γ' ὕδε πολλὸν ἀμείνων'
ἐκ πολέμου ἀνιόντα· φέροι δ' ἔναρα βροτόεντα 480
κτείνας δῆμιον ἄνδρα, χαρεῖη δὲ φρένα μήτηρ.“

ὣς εἰπὼν ἀλόχοιο φίλης ἐν χερσίν ἔθηκεν
παῖδ' ἐόν· ἦ δ' ἄρα μιν κηῶδεὶ δέξατο κόλπῳ
δακρυόεν γελάσασα· πόσις δ' ἐλέησε νοήσας,
χειρὶ τέ μιν κατέρεξεν, ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζεν·
„δαιμονίη, μή μοί τι λίην ἀκαχίξω θυμῷ· 486

οὐ γάρ τις μ' ὑπὲρ αἴσαν ἀνὴρ "Αἰδι προιάψει·
μοῦραν δ' οὐ τινά φημι πεφυγμένον ἔμμεναι ἀνδρῶν,
οὐ κακόν, οὐδὲ μὲν ἐσθλόν, ἐπὴν τὰ πρῶτα γένηται.
ἀλλ' εἰς οἶκον ἰοῦσα τὰ σ' αὐτῆς ἔργα κόμιζε, 490
ἰστόν τ' ἠλακάτην τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλευε
ἔργον ἐποίχεσθαι· πόλεμος δ' ἀνδρεσσι μελήσει
πᾶσιν, ἐμοὶ δὲ μάλιστα, τοὶ Ἰλίῳ ἐγγεγάσιν.“

ὣς ἄρα φωνήσας κόρυθ' εἶλετο φαίδιμος Ἴκτωρ
ἵππουριν· ἄλοχος δὲ φίλη οἰκόνδε βεβήκειν 495
ἐντροπαλιζομένη θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέουσα.
αἶψα δ' ἔπειθ' ἴκανε δόμους ἐν ναιετάοντας
Ἴκτορος ἀνδροφόνοιο, κηῆσατο δ' ἐνδοθι πολλὰς
ἀμφιπόλους, τῆσιν δὲ γόον πάσησιν ἐνῶρσεν.
αἱ μὲν ἔτι ζῶν γόον Ἴκτορα ᾧ ἐνὶ οἴκῳ· 500
οὐ γάρ μιν ἔτ' ἔφαντο ὑπότροπον ἐκ πολέμοιο
ἴξεσθαι προφυγόντα μένος καὶ χεῖρας Ἀχαιῶν.

οὐδὲ Πάρις δῆθ' ἔπυεν ἐν ὑψηλοῖσι δόμοισιν,
ἀλλ' ὃ γ' ἐπεὶ κατέδ' κλυτὰ τεύχεα ποικίλα χαλκῷ,

σεύατ' ἔπειτ' ἀνὰ ἄστν, ποσὶ κραιπνοῖσι πεποιδῶς. 505
 ὡς δ' ὅτε τις στατὸς ἵππος, ἀκοστήσας ἐπὶ φάτνῃ,
 δεσμὸν ἀπορρήξας θείῃ πεδίλοιο κροαίνων,
 εἰωθῶς λούεσθαι ἐυρρεῖος ποταμοῖο,
 κυδιῶν· ὑψοῦ δὲ κάρη ἔχει, ἀμφὶ δὲ χαῖται
 ὤμοις αἰσσοῦνται· ὁ δ' ἀγλαῖτῃρι πεποιδῶς, 510
 ῥίμφα ἔ γούνα φέρει μετὰ τ' ἠῆθεα καὶ νομὸν ἵππων·
 ὣς υἱὸς Πριάμοιο Πάρις κατὰ Περγάμον ἄκρης,
 τεύχεσι παμφαίνων ὡς τ' ἠλέκτωρ, ἐβεβήκειν
 καρχαλόων, ταχέες δὲ πόδες φέρον. αἶψα δ' ἔπειτα
 "Ἐκτορα δῖον ἔτετμεν ἀδελφεόν, εὖτ' ἄρ' ἔμελλεν 515
 στρέψεσθ' ἐκ χῶρης, ὅθι ἦ δάριζε γυναικί.
 τὸν πρότερος προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδῆς·
 „ἠθεῖ, ἦ μάλα δὴ σε καὶ ἐσσύμενον κατερούκω
 δηθύνων, οὐδ' ἦλθον ἐναΐσιμον, ὡς ἐκέλευες.“

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κορυθαίολος Ἔκτωρ·
 „δαιμόνι, οὐκ ἄν τις τοι ἀνῆρ, ὃς ἐναΐσιμος εἴη, 521
 ἔργον ἀτιμήσειε μάχης, ἐπεὶ ἄλκιμός ἐσσι·
 ἀλλὰ ἐκὼν μεθιεῖς τε καὶ οὐκ ἐθέλεις· τὸ δ' ἐμὸν κῆρ
 ἄχνηται ἐν θυμῷ, ὅθ' ὑπὲρ σέθεν αἰσχε' ἀκούω
 πρὸς Τρώων, οἳ ἔχουσι πολὺν πόνον εἴνεκα σεῖο. 525
 ἀλλ' ἴομεν· τὰ δ' ὀπισθεν ἀρεσσόμεθ', αἶ κέ ποθι Ζεὺς
 δῶῃ ἐπουρανόισι θεοῖς αἰειγενέτησιν
 κρητῆρα στήσασθαι ἐλεύθερον ἐν μεγάροισιν,
 ἐκ Τροίης ἐλάσαντας ἐνκνήμιδας Ἀχαιοῦς.“

ΙΛΙΑΔΟΣ Η.

Ἔκτωρος καὶ Αἴαντος μονομαχία.
νεκρῶν ἀναίρεσις.

ὣς εἰπὼν πυλέων ἐξέσσυτο φαίδιμος Ἔκτωρ,
τῷ δ' ἄμ' Ἀλέξανδρος κί' ἀδελφεός· ἐν δ' ἄρα θυμῷ
ἀμφοτέροι μέμασαν πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.
ὣς δὲ θεὸς ναύτησιν ἐελδομένοισιν ἔδωκεν
οὔρου, ἐπεὶ κε κάμωσιν ἐυξέστης ἐλάτῃσιν 5
πόντου ἐλαύνοντες, καμάτῳ δ' ὑπὸ γυῖα λέλνυται,
ὣς ἄρα τῷ Τρώεσσιν ἐελδομένοισι φανήτην.

ἔνθ' ἐλέτην ὁ μὲν υἱὸν Ἀρηιθόοιο ἀνάκτος,
Ἄρηη ναιετάοντα Μενέσθιον, ὃν κορυνήτης
γεῖνατ' Ἀρηιθοῦς καὶ Φυλομέδουσα βοῶπις 10

Ἔκτωρ δ' Ἡιονῆα βάλ' ἔγχρῃ ὀξύοντι
αὐχέν' ὑπὸ στεφάνῃς εὐχάλκου, λῦσε δὲ γυῖα.
Γλαῦκος δ' Ἴππολόχοιο πάις, Λυκίων ἀγρὸς ἀνδρῶν,
Ἴφίνοον βάλε δουρὶ κατὰ κρατερῆν ὑσμίνην
Δεξιιάδην, ἵππων ἐπιάλμενον ὠκείων, 15
ᾧμον· ὁ δ' ἐξ ἵππων χαμάδις πέσε, λύντο δὲ γυῖα.

τοὺς δ' ὡς οὖν ἐνόησε θεά, γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Ἀργείους ὀλέκοντας ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ,
βῆ ῥα κατ' Οὐλύμποιο καρῆνων ἀίξασα
Ἴλιον εἰς ἱερῆν. τῇ δ' ἀντίος ᾤωντ' Ἀπόλλων 20
Περγάμου ἐκκατιδῶν, Τρώεσσι δὲ βούλετο νίκην.
ἀλλήλοισι δὲ τῷ γε συναντέσθην παρὰ φηγῶ·
τὴν πρότερος προσέειπεν ἀναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·
,,τίπτε σὺ δὴ αὖ μεμαυῖα, Διὸς θυγάτηρ μέγαλοιο,
ἦλθες ἀπ' Οὐλύμποιο, μέγας δέ σε θυμὸς ἀνῆκεν; 25

ἢ ἵνα δὴ Δαναοῖσι μάχης ἑτεραλκεία νίκην
 δῶς, ἐπεὶ οὐ τι Τρῶας ἀπολλυμένους ἑλεαίρεις.
 ἀλλ' εἰ μοί τι πίθοιο· τό κεν πολὺ κέρδιον εἴη·
 νῦν μὲν παύσωμεν πόλεμον καὶ δημοτήτα
 σήμερον· ὕστερον αὐτε μαχήσονται, εἰς ὃ κε τέκμων 30
 Ἰλίου εὕρωσιν, ἐπεὶ ὧς φίλον ἔπλετο θυμῷ
 ὑμῶν ἀθανάτησι, διαπραθέειν τόδε ἄστυ.“

τὸν δ' αὐτε προσέειπε θεά, γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 „ὦδ' ἔστω, ἐκάεργε· τὰ γὰρ φρονέουσα καὶ αὐτὴ
 ἦλθον ἀπ' Οὐλύμπιο μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιοῦς. 35
 ἀλλ' ἄγε, πῶς μέμονας πόλεμον καταπαυσέμεν ἀνδρῶν;“

τὴν δ' αὐτε προσέειπεν ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·
 „Ἐκτορος ὄρωμεν κρατερόν μένος ἵπποδάμοιο,
 ἦν τινα που Δαναῶν προκαλέσεται οἴσθεν οἶος
 ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δημοτήτι· 40
 οἱ δέ κ' ἀρασσάμενοι χαλκοκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 οἶον ἐπόρσειαν πολεμίζειν Ἐκτορι δίω.“

ὧς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε θεά, γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 τῶν δ' Ἐλενος, Πριάμοιο φίλος παῖς, σύνθετο θυμῷ
 βουλήν, ἣ ῥα θεοῖσιν ἐφήνδανε μητιόωσιν. 45
 στῆ δὲ παρ' Ἐκτορ' ἰὼν καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 „Ἐκτορ υἱὲ Πριάμοιο, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντε,
 ἦ ῥά νύ μοί τι πίθοιο; κασίγνητος δέ τοί εἰμι·
 ἄλλους μὲν κἀθίσον Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιοῦς,
 αὐτὸς δὲ προκαλέσσαι Ἀχαιῶν ὅς τις ἄριστος 50
 ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δημοτήτι·
 οὐ γάρ πά τοι μοῖρα θανεῖν καὶ πότμον ἐπισπεῖν.
 [ὧς γὰρ ἐγὼν ὅπ' ἄκουσα θεῶν αἰειγενετάων.“]

ὧς ἔφαθ', Ἐκτωρ δ' αὐτε χάρη μέγα μῦθον ἀκούσας,
 καὶ ῥ' ἐς μέσσον ἰὼν Τρώων ἀνέεργε φάλαγγας, 55
 μέσσου δουρὸς ἐλών· τοὶ δ' ἰδρύνθησαν ἅπαντες.

καὶ δ' Ἀγαμέμνων εἶσεν ἐνκνήμιδας Ἀχαιοὺς.
 καὶ δ' ἄρ' Ἀθηναίη τε καὶ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
 ἐξέσθην ὕρμισιν ἰοικότες αἰγυπιοῖσιν
 φηγῶ ἐφ' ὑψηλῇ πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο, 60
 ἀνδράσι τερπόμενοι· τῶν δὲ στίχες εἶατο πικναί,
 ἀσπίσι καὶ κορούθεσσι καὶ ἔγχεσι πεφρικυῖαι.
 οἷη δὲ Ζεφύροιο ἐχεύατο πόντον ἐπι φριξ
 ὀρνυμένοιο νέον, μελάνει δέ τε πόντος ὑπ' αὐτῆς,
 τοῖαι ἄρα στίχες εἶατ' Ἀχαιῶν τε Τρώων τε 65
 ἐν πεδίῳ. Ἐκτωρ δὲ μετ' ἀμφοτέροισιν ἔειπεν·
 „κέκλυτέ μεν, Τρῶες καὶ ἐνκνήμιδες Ἀχαιοί,
 ὄφρ' εἴπω, τὰ με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
 ὄρκια μὲν Κρονίδης ὑψίζυγος οὐκ ἐτέλεσσεν,
 ἀλλὰ κακὰ φρονέων τεκμαίρεται ἀμφοτέροισιν, 70
 εἰς ὃ κεν ἢ ὑμεῖς Τροίην ἐύπυργον ἔλητε,
 ἢ αὐτοὶ παρὰ νηυσὶ δαμήετε ποντοπόροισιν.
 ὑμῖν δ' ἐν γὰρ ἔασιν ἀριστῆες Παναχαιῶν·
 τῶν νῦν ὅν τινα θυμὸς ἐμοὶ μαχέσασθαι ἀνώγει,
 δεῦρ' ἴτω ἐκ πάντων πρόμος ἔμμεναι Ἐκτορι δίῳ. 75
 ᾧδε δὲ μυθέομαι, Ζεὺς δ' ἄμμ' ἐπιμάρτυρος ἔστω·
 εἰ μὲν κεν ἐμὲ κεῖνος ἔλη ταναήκειϊ χαλκῶ,
 τεύχεα συλήσας φερέτω κοίλας ἐπὶ νῆας,
 σῶμα δὲ οἴκαδ' ἐμὸν δόμεναι πάλιν, ὄφρα πυρός με
 Τρῶες καὶ Τρώων ἄλοχοι λελάχωσι θανόντα. 80
 εἰ δέ κ' ἐγὼ τὸν ἔλω, δῶη δέ μοι εὖχος Ἀπόλλων,
 τεύχεα συλήσας οἴσω προτὶ Ἴλιον ἱρήν
 καὶ κρεμόω προτὶ νηὸν Ἀπόλλωνος ἐκάτοιο,
 τὸν δὲ νέκυν ἐπὶ νῆας ἐυσσέλμους ἀποδώσω,
 ὄφρα ἐ ταρχύσωσι κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ 85
 σῆμά τέ οἱ χεύωσιν ἐπὶ πλατεῖ Ἑλλησπόντρῳ·
 καὶ ποτέ τις εἶπησι καὶ ὀψιγόνων ἀνθρώπων,

νηὶ πολυκλήιδι πλέων ἐπὶ οἴνοπα πόντον·
 ἄνδρὸς μὲν τόδε σῆμα πάλαι κατατεθνηῶτος,
 ὃν ποτ' ἀριστεύοντα κατέκτανε φαίδιμος Ἴκτωρ. 90
 ὣς ποτέ τις ἐρέει· τὸ δ' ἐμὸν κλέος οὐ ποτ' ὀλεῖται.“

ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ·
 αἰδέσθην μὲν ἀνήρασθαι, δεῖσαν δ' ὑποδέχθαι.
 ὄψε δὲ δὴ Μενέλαος ἀνίστατο καὶ μετέειπεν
 νεῖκει ὀνειδίξων, μέγα δὲ στεναχίζετο θυμῷ. 95
 „ὦ μοι, ἀπειλητῆρες, Ἀχαιοὶ, οὐκέτ' Ἀχαιοί·
 ἦ μὲν δὴ λώβη τάδε γ' ἔσσειται αἰνόθεν αἰνώως,
 εἰ μὴ τις Δαναῶν νῦν Ἴκτωρος ἀντίος εἶσιν.
 ἀλλ' ὑμεῖς μὲν πάντες ὕδωρ καὶ γαῖα γένοισθε,
 ἦμενοι αὐθι ἕκαστοι ἀκήριοι, ἀκλεῆς αὐτῶς. 100
 τῷδε δ' ἐγὼν αὐτὸς θωρήξομαι· αὐτὰρ ὑπερθευ
 νίκης πείρατ' ἔχονται ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν.“

ὣς ἄρα φωνήσας κατεδύσετο τεύχεα καλά.
 ἔνθα κέ τοι, Μενέλαε, φάνη βιότοιο τελευτῇ
 Ἴκτωρος ἐν παλάμῃσιν, ἐπεὶ πολὺ φέρτερος ἦεν, 105
 εἰ μὴ ἀναΐξαντες ἔλον βασιλῆες Ἀχαιῶν·
 αὐτὸς τ' Ἀτρεΐδης εὐρὸν κρείων Ἀγαμέμνων
 δεξιτερῆς ἔλε χειρός, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 „ἀφραίνεις, Μενέλαε διοτρεφές, οὐδέ τί σε χορῆ
 ταύτης ἀφροσύνης· ἀνὰ δὲ σῆεο κηδόμενός περ, 110
 μηδ' ἔθειλ' ἐξ ἔριδος σεῦ ἀμείνουι φωτὶ μάχεσθαι,
 Ἴκτωρι Πριαμίδῃ, τὸν τε στυγέουσι καὶ ἄλλοι.
 καὶ δ' Ἀχιλεὺς τούτῳ γε μάχῃ ἐνὶ κυδιανείρῃ
 ἔρριγ' ἀντιβολῆσαι, ὃ περ σέο πολλὸν ἀμείνων.
 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν ἴξεν ἰὼν μετὰ ἔθνος ἑταίρων, 115
 τούτῳ δὲ πρόμον ἄλλον ἀναστήσουσιν Ἀχαιοί.
 εἰ περ ἀδειῆς τ' ἐστὶ καὶ εἰ μόθου ἔστ' ἀκόρητος,
 φημί μιν ἀσπασίως γόνυ κάμψειν, αἶ κε φύγησιν

θῆλον ἐκ πολέμοιο καὶ αἰνῆς δημοτῆτος.“

ὣς εἰπὼν παρῥέπεισεν ἀδελφειοῦ φρένας ἦρωσ, 120
 αἰσίμα παρειπών· ὁ δ' ἐπέειθετο. τοῦ μὲν ἔπειτα
 γηθόσυνοι θεράποντες ἀπ' ὤμων τεύχε' ἔλοντο·
 Νέστωρ δ' Ἀργείοισιν ἀνίστατο καὶ μετέειπεν·
 „ὦ πόποι, ἦ μέγα πένθος Ἀχαιίδα γαῖαν ἰκάνει·
 ἦ κε μέγ' οἰμῶξιε γέρων ἱππηλάτα Πηλεὺς, 125
 ἔσθλὸς Μυρμιδόνων βουληφόρος ἠδ' ἀγορητής,
 ὅς ποτέ μ' εἰρόμενος μέγ' ἐγήθεεν ᾧ ἐνὶ οἴκῳ,
 πάντων Ἀργείων ἐρέων γενεήν τε τόκον τε.
 τοὺς νῦν εἰ πτώσβοντας ὑφ' Ἐκτορι πάντα ἀκούσαι,
 πολλὰ κεν ἀθανάτοισι φίλας ἀνὰ χεῖρας αἰεῖραι 130
 θυμὸν ἀπὸ μελέων δῦναι δόμον Ἄιδος εἶσω.
 αἰ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίῃ καὶ Ἀπολλῶνι,
 ἠβῶμ', ὡς ὅτ' ἐπ' ὠκυρῶν Κελάδοντι μάχοντο
 ἀγρόμενοι Πύλλιοί τε καὶ Ἀρκάδες ἐγγεσίμωροι,
 Φειᾶς παρ τείχεσσι, Ἴαροδάνου ἀμφὶ ῥέεθρα. 135
 τοῖσι δ' Ἐρευθαλίων πρόμος ἴστατο, ἰσόθεος φῶς,
 τεύχε' ἔχων ὤμοισιν Ἀρηιθόοιο ἄνακτος,
 δίου Ἀρηιθόου, τὸν ἐπὶ κλησιν κορυνήτην
 ἄνδρες κίκλησκον καλλίζωνοί τε γυναικες,
 οὔνεκ' ἄρ' οὐ τόξοισι μαχέσκετο δουρὶ τε μακροῦ, 140
 ἀλλὰ σιδηρεῖη κορύνῃ ῥήγνυσκε φάλαγγας.
 τὸν Λυκόοργος ἔπεφνε δόλῳ, οὐ τι κρᾶτεϊ γε,
 στεινωπῶ ἐν ὀδοῦ, ὅθ' ἄρ' οὐ κορύνῃ οἱ ὄλεθρον
 χραῖσμε σιδηρεῖη· πρὶν γὰρ Λυκόοργος ὑποφθᾶς
 δουρὶ μέσον περόνησεν, ὁ δ' ὑπτιος οὔδει ἐρείσθη· 145
 τεύχεα δ' ἔξενάριξε, τὰ οἱ πόρε χάλκεος Ἄρης.
 καὶ τὰ μὲν αὐτὸς ἔπειτα φόρει μετὰ μῶλον Ἄρης·
 αὐτὰρ ἐπεὶ Λυκόοργος ἐνὶ μεγάροισιν ἐγήρα,
 δῶκε δ' Ἐρευθαλίωσι φίλῳ θεράποντι φορηῆναι.

τοῦ δ' γε τεύχε' ἔχων προκαλίζετο πάντας ἀρίστους·
οἱ δὲ μάλ' ἐτρόμεον καὶ ἐδεδίδισαν οὐδέ τις ἔτλη· 151
ἀλλ' ἐμὲ θυμὸς ἀνῆκε πολυτλήμων πολεμιζέειν
θάρασει ᾧ, γενεῇ δὲ νεώτατος ἔσκον ἀπάντων.

καὶ μαχόμεν οἱ ἐγὼ, δῶκεν δέ μοι εὖχος Ἀθήνη.
τὸν δὴ μήκιστον καὶ κάρτιστον κτάνου ἄνδρα· 155
πολλὸς γὰρ τις ἔκειτο παρήγορος ἔνθα καὶ ἔνθα.
εἶθ' ὣς ἠβῶοιμι, βίη δέ μοι ἔμπεδος εἴη·

τῷ κε τάχ' ἀντήσειε μάχης κορυθαίολος Ἔκτωρ.
ὕμέων δ' οἱ περ ἔασιν ἀριστῆες Παναχαιῶν,
οὐδ' οἱ προφρονέως μέμαθ' Ἔκτορος ἀντίον ἐλθεῖν.“ 160

ὣς νεῖκεσσ' ὁ γέρον, οἱ δ' ἐννέα πάντες ἀνέστησαν.
ᾧρτο πολὺ πρῶτος μὲν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
τῷ δ' ἐπὶ Τυδεΐδης ᾧρτο κρατερὸς Διομήδης,
τοῖσι δ' ἐπ' Αἴαντες θοῦρον ἐπιειμένοι ἀλκῆν,
τοῖσι δ' ἐπ' Ἴδομενεὺς καὶ ὀπάων Ἴδομενῆος 165
Μηριόνης, ἀτάλαντος Ἐνυαλίῳ ἀνδρεϊφόντῃ,
τοῖσι δ' ἐπ' Εὐρύπυλος, Ἐυαίμονος ἀγλαὸς υἱός,
ἂν δὲ Θόας Ἀνδραϊμονίδης καὶ δῖος Ὀδυσσεύς·
πάντες ἄρ' οἳ γ' ἔθελον πολεμιζέειν Ἔκτορι δῖφ.

τοῖς δ' αὖτις μετέειπε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ· 170
„κλήρω νῦν πεπάλασθε διαμπερές, ὅς κε λάχησιν·
οὗτος γὰρ δὴ ὀνήσει ἑκκνήμιδας Ἀχαιοὺς,
καὶ δ' αὐτὸς ὃν θυμὸν ὀνήσεται, αἶ κε φύγησιν
δηῖου ἐκ πολέμοιο καὶ αἰνῆς δημοτῆτος.“

ὣς ἔφαθ', οἱ δὲ κλήρον ἐσημῆναντο ἕκαστος, 175
ἐν δ' ἔβαλον κυνέη Ἀγαμέμνωνος Ἀτρεΐδαο.
λαοὶ δ' ἠρήσαντο θεοῖς ἰδὲ χεῖρας ἀνέσχον·
ᾧδε δέ τις εἶπεσκεν ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν·
„Ζεῦ πάτερ, ἦ Αἴαντα λαχεῖν ἢ Τυδέος υἶδον
ἢ αὐτὸν βασιλῆα πολυχρόσιοιο Μυκῆνης.“ 180

ὥς ἄρ' ἔφαν, πάλλεν δὲ Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
 ἐκ δ' ἔθορε κλήρος κυνέης, ὃν ἄρ' ἠθέλον αὐτοί,
 Αἴαντος. κῆρυξ δὲ φέρων ἄν' ὄμιλον ἀπάντη
 δεῖξ' ἐνδέξια πᾶσιν ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν·

οἱ δ' οὐ γινώσκοντες ἀπηνήναντο ἕκαστος. 185

ἀλλ' ὅτε δὴ τὸν ἴκανε φέρων ἄν' ὄμιλον ἀπάντη,
 ὅς μιν ἐπιγράψας κυνέη βάλε, φαίδιμος Αἴας,
 ἧ τοι ὑπέσχεθε χεῖρ', ὃ δ' ἄρ' ἔμβαλεν ἄγχι παραστάς,
 γυνῶ δὲ κλήρου σῆμα ἰδὼν, γήθησε δὲ θυμῷ.

τὸν μὲν παρὸ πόδ' ἔδν χαμάδις βάλε φώνησέν τε· 190

„ὦ φίλοι, ἧ τοι κλήρος ἐμός, χαίρω δὲ καὶ αὐτὸς
 θυμῷ, ἐπεὶ δοκέω νικησέμεν Ἐκτορα δῖον.

ἀλλ' ἄγετ', ὄφρ' ἂν ἐγὼ πολεμῆια τεύχεα δύω,

τόφρ' ὑμεῖς εὐχεσθε Διὶ Κρονίῳνι ἄνακτι

σιγῇ ἐφ' ὑμείων, ἵνα μὴ Τρῳῆς γε πύθωνται, 195

ἧὲ καὶ ἀμφαδίην, ἐπεὶ οὐ τινα δείδιμεν ἔμπης·

οὐ γάρ τις με βίη γε ἐκὼν ἀέκοντα δίηται,

οὐδέ τι ἰδρεῖη, ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ νῆιδά γ' οὕτως

ἔλπομαι ἐν Σαλαμῖνι γενέσθαι τε τραφέμεν τε.“

ὥς ἔφαθ', οἱ δ' εὐχοντο Διὶ Κρονίῳνι ἄνακτι· 200

ὦδε δέ τις εἶπεσκεν ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν·

„Ζεῦ πάτερ, Ἰδηθεν μεδέων, κύδιστε μέγιστε,

δὸς νίκην Αἴαντι καὶ ἀγλαὸν εὐχος ἀρέσθαι·

εἰ δὲ καὶ Ἐκτορά περ φιλέεις καὶ κήδεαι αὐτοῦ,

ἴσην ἀμφοτέροισι βίην καὶ κῦδος ὕπασσον.“ 205

ὥς ἄρ' ἔφαν, Αἴας δὲ κορύσσετε νώροπι χαλκῷ.

αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντα περὶ χροῦ ἔσσατο τεύχεα,

σεύατ' ἐπειθ' οἷός τε πελώριος ἔρχεται Ἄρης,

ὃς τ' εἶσιν πολεμόνδε μετ' ἀνέρας, οὓς τε Κρονίῳν

θυμοβόρου ἔριδος μένει ξυνέηκε μάχεσθαι· 210

τοῖος ἄρ' Αἴας ὦρτο πελώριος, ἔρκος Ἀχαιῶν,

μειδιῶν βλοσυροῖσι προσώπασι, νέρθε δὲ ποσσίν
 ἦε μακρὰ βιβάς, κραδάων δολιχόσκιον ἔγχος.
 τὸν δὲ καὶ Ἄργεῖοι μὲν ἐγήθεον εἰσορόωντες,
 Τρῶας δὲ τρόμος αἰνὸς ὑπήλυθε γυῖα ἕκαστον, 215
 Ἔκτορι τ' αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι πάτασεν·
 ἄλλ' οὐ πως ἔτι εἶχεν ὑποτρέσαι οὐδ' ἀναδῦναι
 ἄψ λαῶν ἐς ὄμιλον, ἐπεὶ προκαλέσσατο χάρμη.
 Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθε φέρων σάκος ἤντε πύργον,
 χάλκεον ἑπταβόειον, ὃ οἱ Τυχίος κάμε τεύχων, 220
 σκυτοτόμων ὄχ' ἄριστος, Ἕλλη ἐνὶ οἰκία ναίων·
 ὅς οἱ ἐποίησεν σάκος αἰόλον ἑπταβόειον
 ταύρων ζατρεφῶν, ἐπὶ δ' ὄγδοον ἦλασε χαλκόν.
 τὸ πρόσθε στέρνοιο φέρων Τελαμώνιος Αἴας
 στῆ ῥα μάλ' Ἔκτορος ἐγγύς, ἀπειλήσας δὲ προσηύδα·
 „Ἔκτορ, νῦν μὲν δὴ σάφα εἶσαι οἰόθεν οἶος, 226
 οἶοι καὶ Δαναοῖσιν ἀριστῆες μετέασιν,
 καὶ μετ' Ἀχιλλῆα ρηξήνορα θυμολέοντα.
 ἄλλ' ὁ μὲν ἐν νῆεσσι κορωνίσσι ποντοπόροισιν
 κεῖτ' ἀπομηνίσας Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν· 230
 ἡμεῖς δ' εἰμὲν τοιοί, οἳ ἂν σέθεν ἀντιάσαιμεν,
 καὶ πολέες. ἄλλ' ἄρχε μάχης ἠδὲ πτολέμοιο.“
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ·
 „Αἴαν διογενὲς Τελαμώνιε, κολρανε λαῶν,
 μὴ τί μεν ἤντε παιδὸς ἀφανροῦ πειρήτιζε 235
 ἠὲ γυναικός, ἠὲ οὐκ οἶδεν πολεμῆια ἔργα·
 αὐτὰρ ἐγῶν ἐν οἶδα μάχας τ' ἀνδροκτασίας τε·
 οἶδ' ἐπὶ δεξιὰ, οἶδ' ἐπ' ἀριστερὰ νωμῆσαι βῶν
 ἀξαλέην, τό μοι ἔστι ταλαύρινον πολεμίζειν·
 οἶδα δ' ἐπαῖξαι μόθον ἵππων ὤκειάων, 240
 οἶδα δ' ἐνὶ σταδίῃ δηῖον μέλπεσθαι Ἄρηι.
 ἄλλ' οὐ γάρ σ' ἐθέλω βαλέειν τοιοῦτον ἔοντα

λάθρη ὀπιπεύσας, ἀλλ' ἀμφαδόν, αἴ κε τύχωμι.“

ἦ ῥα καὶ ἀμπεπαλῶν προῖει δολιχόσκιον ἔγχος,
καὶ βάλεν Αἴαντος δεινὸν σάκος ἑπταβόειον 245
ἀκρότατον κατὰ χαλκόν, ὃς ὄγδοος ἦεν ἐπ' αὐτῷ.
ἔξ δὲ διὰ πτύχας ἦλθε δαΐζων χαλκὸς ἀτειρής,
ἐν τῇ δ' ἑβδομάτῃ ῥινῶ σχέτο. δεύτερος αὐτε
Αἴας διογενῆς προῖει δολιχόσκιον ἔγχος,
καὶ βάλε Πριαμίδαο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἴσῃν. 250
διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαεινῆς ὄβριμον ἔγχος,
καὶ διὰ θώρηκος πολυδαίδαλου ἠρήρειστο·
ἀντικρὺς δὲ παραὶ λαπάρην διάμησε χιτῶνα
ἔγχος· ὁ δ' ἐκκλίνθη καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν.
τῷ δ' ἐκσπασσαμένῳ δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἄμ' ἄμφω 255
σύν ῥ' ἔπεσον λείουσιν εἰοκότες ὠμοφάγοισιν
ἢ συστὶ κάπροισιν, τῶν τε σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν.
Πριαμίδης μὲν ἔπειτα μέσον σάκος οὐτάσε δουρί,
οὐδ' ἔρρηξεν χαλκός, ἀνεγνάμφθη δέ οἱ ἀίχμη·
Αἴας δ' ἀσπίδα νύξεν ἐπάλμενος, ἣ δὲ διαπρὸ 260
ἦλυθεν ἐγχείῃ, στυφέλιξε δέ μιν μεμαῶτα,
τμήθην δ' αὐχέν' ἐπῆλθε, μέλαν δ' ἀνεκῆμιεν αἶμα.
ἀλλ' οὐδ' ὥς ἀπέληγε μάχης κορυθαίολος Ἔκτωρ,
ἀλλ' ἀναχασσάμενος λίθον εἴλετο χειρὶ παχείῃ
κεῖμενον ἐν πεδίῳ μέλαινα, τρηχύν τε μέγαν τε· 265
τῷ βάλεν Αἴαντος δεινὸν σάκος ἑπταβόειον
μέσσον ἐπομφάλιον, περιήχησεν δ' ἄρα χαλκός.
δεύτερος αὐτ' Αἴας πολὺν μείζονα λᾶαν αἰείρας
ἦκ' ἐπιδιμήσας, ἐπέρρισε δὲ ἴν' ἀπέλεθρον,
εἶσω δ' ἀσπίδ' ἔαξε βαλῶν μυλοειδέϊ πέτρῳ, 270
βλάβη δέ οἱ φίλα γούναθ'· ὁ δ' ὑπίος ἐξετανύσθη
ἀσπίδ' ἐνιχριμφθεῖς· τὸν δ' αἴψ' ὤρθωσεν Ἀπόλλων.
καὶ νύ κε δὴ ξιφέεσθ' αὐτοσχεδὸν οὐτάζοντο,

εἰ μὴ κήρουκες, Διὸς ἄγγελοι ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν,
 ἦλθον, ὁ μὲν Τρώων, ὁ δ' Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων, 275
 Ταλθύβιος τε καὶ Ἴδαϊος, πεπνυμένω ἄμφω.
 μέσσω δ' ἀμφοτέρων σκῆπτρα σθένον, εἶπέ τε μῦθον
 κῆρουξ Ἴδαϊος, πεπνυμένα μῆδεα εἰδώς·

„μηκέτι, παῖδε φίλω, πολεμίζετε μηδὲ μάχεσθον·
 ἀμφοτέρω γὰρ σφῶι φιλεῖ νεφεληγερέτα Ζεὺς, 280
 ἄμφω δ' αἰχμητά· τό γε δὴ καὶ ἴδμεν ἅπαντες.
 νῦξ δ' ἤδη τελέθει· ἀγαθὸν καὶ νυκτὶ πιθέσθαι.“

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Τελαμώνιος Αἴας·
 „Ἰδαῖ, Ἐκτορα ταῦτα κελεύετε μυθήσασθαι·
 αὐτὸς γὰρ χάριμν προκαλέσσατο πάντας ἀρίστους· 285
 ἀρχέτω· αὐτὰρ ἐγὼ μάλα πείσομαι, ἧ περ ἂν οὔτος.“

τὸν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἐκτωρ·
 „Αἴαν, ἐπεὶ τοι δῶκε θεὸς μέγεθός τε βίην τε
 καὶ πινυτήν, περὶ δ' ἔγχει Ἀχαιῶν φέρτατός ἐσσι,
 νῦν μὲν παυσώμεσθα μάχης καὶ δημοτῆτος 290
 σήμερον· ὕστερον αὖτε μαχησόμεθ', εἰς ὃ κε δαίμων
 ἄμμε διακρίνη, δῶη δ' ἑτέροισί γε νίκην·

νῦξ δ' ἤδη τελέθει· ἀγαθὸν καὶ νυκτὶ πιθέσθαι·
 ὡς σύ τ' ἐυφρήνης πάντας παρὰ νηυσὶν Ἀχαιοὺς,
 σούς τε μάλιστα ἔτας καὶ ἑταίρους, οἳ τοι ἔασιν· 295
 αὐτὰρ ἐγὼ κατὰ ἄστν μέγα Πριάμοιο ἄνακτος
 Τρώας ἐυφρανέω καὶ Τρωάδας ἐλκεσιπέπλους,
 αἳ τέ μοι εὐχόμεναι θεῖον δύσονται ἀγῶνα.

δῶρα δ' ἄγ' ἀλλήλοισι περικλυτὰ δάομεν ἄμφω,
 ὄφρα τις ᾧδ' εἴπησιν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε· 300
 ἡμὲν ἐμαρνάσθην ἔριδος πέρι θυμοβόροιο,
 ἠδ' αὖτ' ἐν φιλότῃτι διέτμαγεν ἀρθμήσαντε.“

ὣς ἄρα φωνήσας δῶκε ξίφος ἀργυρόηλον
 σὺν κολεῷ τε φέρων καὶ ἐντυμήτῳ τελαμῶνι·

Αἶας δὲ ζωστῆρα δίδου φοίνικι φαεινόν. 305
 τῷ δὲ διακρινθέντε ὁ μὲν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν
 ἦι, ὁ δ' ἐς Τρώων ὄμαθον κίε. τοὶ δὲ χάρησαν,
 ὡς εἶδον ζῶν τε καὶ ἀρτεμέα προσιόντα,
 Αἶαντος προφυγόντα μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους·
 καὶ ῥ' ἤγον προτὶ ἄστν, ἀελπτεύοντες σόον εἶναι. 310
 Αἶαντ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἐνκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 εἰς Ἀγαμέμνονα δῖον ἄγον, κεχαρηότα νίκη.

οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίησιν ἐν Ἀτρεΐδαο γέγοντο,
 τοῖσι δὲ βοῦν ἰέρευσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 ἄρσενα πενταέτηρον ὑπερμενεί Κρονίωνι. 315
 τὸν δέρον ἀμφὶ θ' ἔπον, καὶ μιν διέχευαν ἅπαντα,
 μίστυλλον τ' ἄρ' ἐπισταμένως πεῖραν τ' ὀβελοῖσιν,
 ὤπτησάν τε περιφραδέως ἐρύσαντό τε πάντα.
 αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου τετύκοντό τε δαῖτα,
 δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἴσης. 320
 νότοισιν δ' Αἶαντα διηνεκέεσσι γέραιρεν
 ἦρως Ἀτρεΐδης, εὐρὸν κρείων Ἀγαμέμνων.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 τοῖς ὁ γέρων πάμπρωτος ὑφαίνειν ἦρχετο μῆτιν
 Νέστωρ, οὗ καὶ πρόσθεν ἀρίστη φαίνεται βουλή· 325
 ὁ σφιν ἐν φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 „Ἀτρεΐδη τε καὶ ἄλλοι ἀριστῆες Παναχαιῶν,
 πολλοὶ γὰρ τεθνᾶσι κάρη κομόωντες Ἀχαιοί,
 τῶν νῦν αἶμα κελαινὸν εὐρροον ἀμφὶ Σκάμανδρον
 ἐσκέδασ' ὄξυς Ἄρης, ψυχὰι δ' Αἰδόσδε κατῆλθον· 330
 τῷ σε χρῆ πόλεμον μὲν ἡμ' ἠοὶ παῦσαι Ἀχαιῶν,
 αὐτοὶ δ' ἀγρόμενοι κυκλήσομεν ἐνθάδε νεκροὺς
 βουσί καὶ ἡμίονοισιν· ἀτὰρ κατακήμεν αὐτοὺς
 [τυτθὸν ἀποπρὸ νεῶν, ὡς κ' ὀστέα παισὶν ἕκαστος
 οἶκαδ' ἄγῃ, ὅτ' ἂν αὐτε νεώμεθα πατρίδα γαῖαν.] 335

τύμβον δ' ἀμφὶ πυρὴν ἕνα χεύομεν ἐξαγαγόντες
 ἄκριτον ἐκ πεδίου· ποτὶ δ' αὐτὸν δειμόμεν ὦκα
 πύργους ὑψηλοῦς, εἴλαρ νηῶν τε καὶ αὐτῶν,
 ἐν δ' αὐτοῖσι πύλας ποιήσομεν εὖ ἀραρυίας,
 ὄφρα δι' αὐτάων ἱππηλασίῃ ὁδὸς εἴη· 340
 ἔκτοσθεν δὲ βαθεῖαν ὀρύξομεν ἐγγύθι τάφρον,
 ἣ γ' ἵππους καὶ λαὸν ἐρυνάκοι ἀμφὶς εὐῶσα,
 μὴ ποτ' ἐπιβρίσῃ πόλεμος Τρώων ἀγερώχων.“

ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνησαν βασιλῆες.
 Τρώων αὖτ' ἀγορὴ γένητ' Ἰλίου ἐν πόλει ἄκρῃ, 345
 δεινὴ τετραχυῖα, παρὰ Πριάμοιο θυρήσιν.
 τοῖσιν δ' Ἀντήνωρ πεπνυμένος ἦρχ' ἀγορεύειν·
 „κέκλυτέ μεν, Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἠδ' ἐπίκουροι,
 ὄφρ' εἴπω, τὰ με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
 δεῦτ' ἄγεται, Ἀργείην Ἑλένην καὶ κτήμαθ' ἅμ' αὐτῇ 350
 δάομεν Ἀτρεΐδῃσιν ἄγειν· νῦν δ' ὄρκια πιστὰ
 ψευδάμενοι μαχόμεσθα· τῷ οὐ νύ τι κέρδιον ἡμῖν
 [ἔλλομαι ἐκτελέεσθαι, ἵνα μὴ ῥέξομεν ὧδε.“]

ἦ τοι ὅ γ' ὣς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔξετο, τοῖσι δ' ἀνέστη
 δῖος Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἠνυκόμοιο, 355
 ὃς μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „Ἀντήνωρ, σὺ μὲν οὐκέτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις·
 οἶσθα καὶ ἄλλον μῦθον ἀμείνονα τοῦδε νοῆσαι.
 εἰ δ' ἔτεδόν δῆ τοῦτον ἀπὸ σπουδῆς ἀγορεύεις,
 ἐξ ἄρα δῆ τοι ἔπειτα θεοὶ φρένας ὦλεσαν αὐτοί. 360
 αὐτὰρ ἐγὼ Τρῶεσσι μεθ' ἵπποδάμοις ἀγορεύσω.
 ἀντικρὺς δ' ἀπόφημι, γυναῖκα μὲν οὐκ ἀποδώσω,
 κτήματα δ', ὅσσ' ἀρόμην ἐξ Ἀργεος ἡμέτερον δῶ,
 πάντ' ἐθέλω δόμεναι καὶ ἔτ' οἴκοθεν ἄλλ' ἐπιθεῖναι.“

ἦ τοι ὅ γ' ὣς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔξετο, τοῖσι δ' ἀνέστη
 Δαρδανίδης Πριάμος, θεόφιν μῆστωρ ἀτάλαντος, 366

ὃ σφιν ἐν φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 „κέκλυτέ μεν, Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἠδ' ἐπίκουροι,
 ὄφρ' εἶπω, τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
 νῦν μὲν δόρπον ἔλεσθε κατὰ πτόλιν, ὡς τὸ πάρος περ,
 καὶ φυλακῆς μνήσασθε καὶ ἐργήγορθε ἕκαστος· 371
 ἠῶθεν δ' Ἰδαῖος ἴτω κοίλας ἐπὶ νῆας
 εἰπέμεν Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ
 μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τοῦ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρεν·
 καὶ δὲ τόδ' εἰπέμεναι πυκινὸν ἔπος, αἶ κ' ἐθέλωσιν 375
 παύσασθαι πολέμοιο δυσηχέος, εἰς ὃ κε νεκροὺς
 κήομεν· ὕστερον αὖτε μαχησόμεθ', εἰς ὃ κε δαίμων
 ἄμμε διακρίνη, δῶη δ' ἐτέροισί γε νίκην.“

ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδὲ πίδοντο,
 [δόρπον ἔπειθ' εἶλοντο κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσιν.] 380
 ἠῶθεν δ' Ἰδαῖος ἔβη κοίλας ἐπὶ νῆας.

τοὺς δ' εὖρ' εἰν ἀγορῇ Δαναοὺς, θεράποντας Ἄρηος,
 νηὶ πάρα προυμῆ Ἀγαμέμνονος· αὐτὰρ ὁ τοῖσιν
 στάς ἐν μέσσοισιν μετεφώνεεν ἠπύτα κῆρυξ·
 „Ἀτρεΐδη τε καὶ ἄλλοι ἀριστῆες Παναχαιῶν, 385
 ἠνώγει Πριάμὸς τε καὶ ἄλλοι Τρῶες ἀγαυοὶ
 εἰπέμεν, αἶ κέ περ ὕμμι φίλον καὶ ἠδὺ γένοιτο,
 μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τοῦ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρεν·
 κτήματα μὲν, ὅσ' Ἀλέξανδρος κοίλῃς ἐνὶ νηυσὶν
 ἠγάγετο Τροίηνδ' — ὡς πρὶν ὄφελλ' ἀπολέσθαι —, 390
 πάντ' ἐθέλει δόμεναι καὶ ἔτ' οἴκοθεν ἄλλ' ἐπιθεῖναι,
 κουριδίην δ' ἔλοχον Μενελάου κυδαλίμοιο
 οὐ φησὶν δῶσειν· ἧ μὲν Τρῶές γε κέλονται.
 καὶ δὲ τόδ' ἠνώγειν εἰπεῖν ἔπος, αἶ κ' ἐθέλητε
 παύσασθαι πολέμοιο δυσηχέος, εἰς ὃ κε νεκροὺς 395
 κήομεν· ὕστερον αὖτε μαχησόμεθ', εἰς ὃ κε δαίμων
 ἄμμε διακρίνη, δῶη δ' ἐτέροισί γε νίκην.“

ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
ὄψε δὲ δὴ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·

„μῆτ' ἄρ' τις νῦν κτήματ' Ἀλεξάνδροιο δεχέσθω 400
μῆθ' Ἑλένην· γνωτὸν δέ, καὶ ὃς μάλα νήπιός ἐστιν,
ὡς ἤδη Τρώεσσιν ὀλέθρου πείρατ' ἐφῆπται.“

ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπίαχον υἴες Ἀχαιῶν,
μῦθον ἀγασσάμενοι Διομήδεος ἵπποδάμοιο.

καὶ τότε ἄρ' Ἴδαϊον προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων· 405

„Ἴδαί', ἧ τοι μῦθον Ἀχαιῶν αὐτὸς ἀκούεις,
ὣς τοι ὑποκρίνονται· ἐμοὶ δ' ἐπιανδάνει οὔτως.

ἀμφὶ δὲ νεκροῖσιν — κατακαίεμεν οὔ τι μεγάρω·

οὐ γάρ τις φειδῶ νεκύων κατατεθνηώτων

γίγνεται, ἐπεὶ κε θάνωσι, πυρὸς μειλισσέμεν ὄκα. 410

ἄρκια δὲ Ζεὺς ἴστω, ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης.“

ὣς εἰπὼν τὸ σκῆπτρον ἀνέσχεθε πᾶσι θεοῖσιν,

ἄφορρον δ' Ἴδαῖος ἔβη προτὶ Ἴλιον ἱρήν.

οἱ δ' ἔατ' εἰν ἀγορῇ Τρῶες καὶ Δαρδανίαινες

πάντες ὀμηγερέες ποτιδέγμενοι, ὀππότε ἄρ' ἔλθοι 415

Ἴδαῖος· ὁ δ' ἄρ' ἦλθε καὶ ἀγγελίην ἀπέειπεν

στάς ἐν μέσσοισιν. τοὶ δ' ὠπλίζοντο μάλ' ὄκα,

ἀμφοτέρον, νέκυάς τ' ἀγέμεν, ἕτεροι δὲ μεθ' ὕλην.

Ἄργεῖοι δ' ἐτέρωθεν ἐυσσέλωσαν ἀπὸ νηῶν

ἄτρύνοντο νέκυς τ' ἀγέμεν, ἕτεροι δὲ μεθ' ὕλην. 420

ἠέλιος μὲν ἔπειτα νέον προσέβαλλεν ἀρούρας,

ἔξ ἀκαλαρρείταιο βαθυρρόου Ὠκεανοῖο

οὐρανὸν εἰσανιῶν· οἱ δ' ἦντεον ἀλλήλοισιν.

ἔνθα διαγνώσθαι χαλεπῶς ἦν ἄνδρα ἕκαστον·

ἀλλ' ὕδατι νίζοντες ἄπο βρότου αἱματόεντα, 425

δάκρυα θερμὰ χέοντες, ἀμαξάων ἐπάειραν.

οὐδ' εἶα κλαίειν Πρίαμος μέγας· οἱ δὲ σιωπῇ

νεκροῦς πυρκαϊῆς ἐπενήνεον ἀχνύμενοι κῆρ,

ἐν δὲ πυρὶ πρήσαντες ἔβαν προτὶ Ἴλιον ἱρήν.
 ὣς δ' αὐτως ἐτέρωθεν ἐκνήμιδες Ἀχαιοὶ 430
 νεκροὺς πυρκαϊῆς ἐπενήνεον ἀχνύμενοι κῆρ,
 ἐν δὲ πυρὶ πρήσαντες ἔβαν κοίλας ἐπὶ νῆας.

ἦμος δ' οὐτ' ἄρ' ἔω ἡώς, ἔτι δ' ἀμφιλύκη νύξ,
 τῆμος ἄρ' ἀμφὶ πυρὴν κριτὸς ἤγρευτο λαὸς Ἀχαιῶν,
 τύμβον δ' ἀμφ' αὐτὴν ἕνα ποίεον ἔξαγαρόντες 435
 ἄκριτον ἐκ πεδίου, ποτὶ δ' αὐτὸν τεῖχος ἔδειμαν
 πύργους θ' ὑψηλοὺς, εἶλαρ νηῶν τε καὶ αὐτῶν.
 ἐν δ' αὐτοῖσι πύλας ἐνεποίεον εὖ ἀραρυίας,
 ὄφρα δι' αὐτῶν ἱππηλασίη ὁδοὺς εἴη·
 ἔκτοσθεν δὲ βαθεῖαν ἐπ' αὐτῶ τάφρον ὄρουξαν 440
 εὐρεῖαν μεγάλην, ἐν δὲ σκόλοπας κατέπηξαν.

ὣς οἱ μὲν πονέοντο κάρη κομόωντες Ἀχαιοί·
 οἱ δὲ θεοὶ παρ Ζηνὶ καθήμενοι ἀστεροπητῇ
 θηεῦντο μέγα ἔργον Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
 τοῖσι δὲ μύθων ἤρχε Ποσειδάων ἐνοσίχθων· 445
 „Ζεῦ πάτερ, ἣ ῥά τίς ἐστι βροτῶν ἐπ' ἀπίερα γαῖαν,
 ὅς τις ἔτ' ἀθανάτοισι νόον καὶ μῆτιν ἐνίψει;
 οὐχ ὁράας, ὅτι δὴ αὐτε κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ
 τεῖχος ἐτειχίσσαντο νεῶν ὕπερ, ἀμφὶ δὲ τάφρον
 ἤλασαν, οὐδὲ θεοῖσι δόσαν κλειτὰς ἑκατόμβας; 450
 τοῦ δ' ἣ τοι κλέος ἔσται, ὅσον τ' ἐπικίδναται ἡώς·
 τοῦ δ' ἐπιλήσονται, τὸ ἐγὼ καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων
 ἦρω Λαομέδοντι πολίσσαμεν ἀθλήσαντε.“

τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 „ὦ πόποι, ἐννοσίγαι' εὐρουσθενές, οἷον ἔειπες. 455
 ἄλλος κέν τις τοῦτο θεῶν δεῖσειε νόημα,
 ὅς σέο πολλὸν ἀφανρότερος χεῖράς τε μένος τε·
 σὸν δ' ἣ τοι κλέος ἔσται, ὅσον τ' ἐπικίδναται ἡώς.
 ἄγρει μάν, ὅτ' ἂν αὐτε κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ

οἰχωνται σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν, 460
 τεῖχος ἀναρρήξας τὸ μὲν εἰς ἄλα πᾶν καταχεῦναι,
 αὐτίς δ' ἠϊόνα μεγάλην ψαμάθοισι καλύψαι,
 ὣς κέν τοι μέγα τεῖχος ἀμαλδύνηται Ἀχαιῶν.“

ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
 δύσετο δ' ἠέλιος, τετέλεστο δὲ ἔργον Ἀχαιῶν, 465
 βουφόνεον δὲ κατὰ κλισίας καὶ δόρπον ἔλοντο.
 νῆες δ' ἐκ Λήμνοιο παρέεστασαν οἶνον ἄγουσαι
 πολλαί, τὰς προέηκεν Ἴησονίδης Ἐύνηος,
 τὸν ῥ' ἔτεχ' Ὀψιπύλη ὑπ' Ἴήσωνι ποιμένι λαῶν.
 χωρὶς δ' Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ 470
 δῶκεν Ἴησονίδης ἀγέμεν μέθυ, χίλια μέτρα.
 ἔνθεν ἄρ' οἰνίζοντο κάρη κομόωντες Ἀχαιοί,
 ἄλλοι μὲν χαλκῷ, ἄλλοι δ' αἰθωνι σιδήρῳ,
 ἄλλοι δὲ ῥινοῖς, ἄλλοι δ' αὐτῆσι βόεσσιν,
 ἄλλοι δ' ἀνδραπόδεσσι· τίθεντο δὲ δαῖτα θάλειαν. 475
 παννύχιοι μὲν ἔπειτα κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ
 δαίνυντο, Τρῶες δὲ κατὰ πτόλιν ἠδ' ἐπίκουροι·
 παννύχιος δὲ σφιν κακὰ μῆδετο μητίετα Ζεὺς
 σμερδαλέα κτυπέων. τοὺς δὲ χλωρὸν δέος ἤρειν,
 οἶνον δ' ἐκ δεπᾶων χαμάδις χέον, οὐδέ τις ἔτλη 480
 πρὶν πιέειν, πρὶν λεῖψαι ὑπερμενεί Κρονίωνι.
 κοιμήσαντ' ἄρ' ἔπειτα καὶ ὕπνου δῶρον ἔλοντο.

ΙΛΙΑΔΟΣ Θ.

κόλος μάχη.

Ἦώς μὲν κροκόπεπλος ἐκίδνατο πᾶσαν ἐπ' αἴαν,
 Ζεὺς δὲ θεῶν ἀγορῆν ποιήσατο τεροπικέραννος

ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδειράδος Οὐλύμποιο
 αὐτὸς δέ σφ' ἀγόρευε, θεοὶ δ' ὑπὸ πάντες ἄκουον·
 „κέκλυτέ μεν, πάντες τε θεοὶ πᾶσαι τε θέαιναι, 5
 [ὄφρ' εἶπω, τὰ με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.]
 μήτε τις οὖν θήλεια θεὸς τό γε μήτε τις ἄρσην
 πειράτω διακέρσαι ἐμὸν ἔπος, ἀλλ' ἅμα πάντες
 αἰνεῖτ', ὄφρα τάχιστα τελευτήσω τάδε ἔργα.
 ὄν δ' ἂν ἐγὼν ἀπάνευθε θεῶν ἐθέλοντα νοήσω 10
 ἐλθόντ' ἢ Τρώεσσιν ἀρηγέμεν ἢ Δαναοῖσιν,
 πληγεῖς οὐ κατὰ κόσμον ἐλεύσεται Οὐλυμπόνδε·
 ἢ μιν ἐλὼν ῥίψω ἐς Τάρταρον ἠερόεντα,
 τῆλε μάλ', ἧχι βάθιστον ὑπὸ χθινοῦς ἐστι βέρεθρον,
 ἔνθα σιδήρειαί τε πύλαι καὶ χάλκεος οὐδός, 15
 τόσσον ἔνερθ' Ἀΐδew, ὅσον οὐρανός ἐστ' ἀπὸ γαίης·
 γνώσεται ἔπειθ', ὅσον εἰμὶ θεῶν κάρτιστος ἀπάντων.
 εἰ δ' ἄγε πειρήσασθε, θεοί, ἵνα εἴδετε πάντες·
 σειρῆν χρυσεῖην ἐξ οὐρανόθεν κρεμάσαντες
 πάντες δ' ἐξάπτεσθε θεοὶ πᾶσαι τε θέαιναι· 20
 ἀλλ' οὐκ ἂν ἐρύσαιτ' ἐξ οὐρανόθεν πεδίονδε
 Ζῆν' ὑπατον μῆστωρ', οὐδ' εἰ μάλα πολλὰ κάμοιτε.
 ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ ἐγὼ πρόφρων ἐθέλοιμι ἐρύσσαι,
 αὐτῇ κεν γαίῃ ἐρύσαιμ' αὐτῇ τε θαλάσῃ·
 σειρῆν μὲν κεν ἔπειτα περὶ ῥίου Οὐλύμποιο 25
 δησαίμην, τὰ δέ κ' αὖτε μετήορα πάντα γένοιτο.
 τόσσον ἐγὼ περὶ τ' εἰμὶ θεῶν περὶ τ' εἰμ' ἀνθρώπων.“
 ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ
 μῦθον ἀγασσάμενοι· μάλα γὰρ κρατερῶς ἀγόρευσεν.
 ὁψὲ δὲ δὴ μετέειπε θεά, γλανκῶπις Ἀθήνη· 30
 „ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη, ὑπάτε κρειόντων,
 εὔ νυ καὶ ἡμεῖς ἴδμεν, ὅ τοι σθένος οὐκ ἐπιεικτόν·
 ἀλλ' ἔμπης Δαναῶν ὀλοφυρόμεθ' αἰχμητάων,

οἳ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὄλωνται.
 ἀλλ' ἦ τοι πολέμου μὲν ἀφεξόμεθ', ὥς σὺ κελεύεις, 35
 βουλήν δ' Ἀργείοις ὑποθησόμεθ', ἣ τις ὀνήσει,
 ὥς μὴ πάντες ὄλωνται ὀδυσσαμένοιο τεοῖο.“

τὴν δ' ἐπιμειδήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 „θάρσει, τριτογένεια, φίλον τέκος· οὐ νύ τι θυμῷ
 πρόφρονι μυθέομαι, ἐθέλω δέ τοι ἥπιος εἶναι.“ 40

ὣς εἰπὼν ὑπ' ὄχεσφι τιτύσκετο χαλκόποδ' ἵππω
 ὠκυπέτα, χρυσέησιν ἐθείρησιν κομόωντε,
 χρυσὸν δ' αὐτὸς ἔδυνε περὶ χροῖ, γέντο δ' ἱμάσθλην
 χρυσεῖην ἐτύκτον, εἰσὶ δ' ἐπεβήσετο δίφρου.
 μάστιξεν δ' ἐλάαν· τῶ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην 45
 μεσσηγῆς γαίης τε καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος.

Ἴδην δ' ἴκανεν πολυπίδακα, μητέρα θηρῶν,
 Γάργαρον· ἐνθα δέ οἱ τέμενος βωμός τε θυήεις.
 ἐνθ' ἵππους ἔστησε πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 λύσας ἕξ ὀχέων, κατὰ δ' ἠέρα πουλὺν ἔχευεν· 50
 αὐτὸς δ' ἐν κορυφῆσι καθέζετο κύδει γαίων,
 εἰσορόων Τρώων τε πόλιν καὶ νῆας Ἀχαιῶν.

οἱ δ' ἄρα δεῖπνον ἔλοντο κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ
 ῥίμφα κατὰ κλισίας, ἀπὸ δ' αὐτοῦ θωρήσσοντο.
 Τρῶες δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἀνὰ πτόλιν ὠπλίζοντο, 55
 παυρότεροι, μέμασαν δὲ καὶ ὥς ὑσμῖνι μάχεσθαι,
 χρειοῖ ἀναγκαίῃ, πρό τε παίδων καὶ πρό γυναικῶν.
 πᾶσαι δ' ὠίγγυντο πύλαι, ἐκ δ' ἔσσυτο λαός,
 πεξοὶ θ' ἱππῆές τε· πολὺς δ' ὄρουμαγδὸς ὀρώρειν.

οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἐς χῶρον ἕνα ξυνιόντες ἴκοντο, 60
 σὺν ῥ' ἔβαλον ῥινούς, σὺν δ' ἔγχεα καὶ μένε' ἀνδρῶν
 χαλκεοθωρήκων· ἀτὰρ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι
 ἔπληντ' ἀλλήλησι, πολὺς δ' ὄρουμαγδὸς ὀρώρειν.
 ἐνθα δ' αἴμ' οἰμωγὴ τε καὶ εὐχολὴ πέλεν ἀνδρῶν

ὀλλύντων τε καὶ ὀλλυμένων, ῥέε δ' αἵματι γαῖα. 65
 ὄφρα μὲν ἤως ἦν καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἦμαρ,
 τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἤπτετο, πίπτε δὲ λαός·
 ἦμος δ' ἠέλιος μέσον οὐρανὸν ἀμφιβεβήκειν,
 καὶ τότε δὴ χρύσεια πατῆρ ἐτίτανε τάλαντα,
 ἐν δ' ἐτίθει δύο κῆρε τανηλεγέος θανάτοιο, 70
 Τρώων θ' ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
 ἔλκε δὲ μέσσα λαβῶν· ῥέπε δ' αἰσιμον ἦμαρ Ἀχαιῶν.
 [αἱ μὲν Ἀχαιῶν κῆρες ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ
 ἐξέσθην, Τρώων δὲ πρὸς οὐρανὸν εὐρὺν ἄερθεν.]
 αὐτὸς δ' ἐξ Ἴδης μεγάλ' ἔκτυπε, δαιόμενον δὲ 75
 ἦκε σέλας μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν· οἱ δὲ ἰδόντες
 θάμβησαν, καὶ πάντας ὑπὸ χλωρὸν δέος εἶλεν.
 ἐνθ' οὔτ' Ἴδομενεὺς τλῆ μίμνειν οὔτ' Ἀγαμέμνων,
 οὔτε δὴ Αἴαντες μενέτην, θεράποντες Ἄρηος·
 Νέστωρ οἷος ἔμιμνε Γερῆνιος, οὗρος Ἀχαιῶν, 80
 οὔ τι ἐκῶν, ἀλλ' ἵππος εἰείρετο, τὸν βάλεν ἰφ
 δίος Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἠνκόμοιο,
 ἄκρην κακ κορυφῆν, ὅθι τε πρῶται τρίχες ἵππων
 κρανίῳ ἐμπεφύασι, μάλιστα δὲ καίριόν ἐστιν.
 ἀλγῆσας δ' ἀνέπαλτο, βέλος δ' εἰς ἐγκέφαλον δῦ, 85
 σὺν δ' ἵππους ἐτάραξε κυλινδόμενος περὶ χαλκῶ.
 ὄφρ' ὁ γέρων ἵπποιο παρηγορίας ἀπέταμνε
 φασγάνῳ αἰσῶν, τόφρ' Ἐκτορος ὠκέες ἵπποι
 ἦλθον ἀν' ἰωχμὸν θρασὺν ἠνίοχον φορέοντες
 Ἐκτορα. καὶ νῦ κεν ἐνθ' ὁ γέρων ἀπὸ θυμὸν ὕλεσσεν,
 εἰ μὴ ἄρ' ὄξυ νόησε βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης. 91
 σμερδαλέον δ' ἐβόησεν ἐποτρύνων Ὀδυσῆα·
 „διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 πῆ φεύγεις μετὰ νῶτα βαλῶν, κακὸς ὣς ἐν δούλῳ;
 μή τίς τοι φεύγοντι μεταφρένῳ ἐν δόρῳ πήξῃ. 95

ἀλλὰ μὲν', ὄφρα γέροντος ἀπώσομεν ἄγριον ἄνδρα.“

ὣς ἔφατ', οὐδ' ἐσάκουσε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
ἀλλὰ παρήϊξεν κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.

Τυδεΐδης δ' αὐτὸς περ ἐὼν προμάχοισιν ἐμίχθη,
στῆ δὲ πρόσθ' ἵππων Νηληιάδαο γέροντος, 100
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„ὦ γέρον, ἧ μάλα δὴ σε νέοι τείρουσι μαχηταί,
σῆ δὲ βίη λέλυται, χαλεπὸν δέ σε γῆρας ὀπάζει·
ἠπεδανὸς δέ νύ τοι θεράπων, βραδέες δέ τοι ἵπποι·
ἀλλ' ἄγ' ἐμῶν ὀχέων ἐπιβήσαιο, ὄφρα ἴδῃαι, 105
οἴοι Τρώιοι ἵπποι, ἐπιστάμενοι πεδίοιο

κραιπνὰ μάλ' ἐνθα καὶ ἐνθα διωκόμεν ἠδὲ φέβεσθαι,
οὓς ποτ' ἀπ' Αἰνείαν ἐλόμην, μήστωρα φόβοιο.

τούτω μὲν θεράποντε κομείτων, τώδε δὲ νῶϊ
Τρωσὶν ἐφ' ἵπποδάμοις ἰθύνομεν, ὄφρα καὶ Ἔκτωρ 110
εἴσεται, ἧ καὶ ἐμὸν δόρον μαίνεται ἐν παλάμῃσιν.“

ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθῃσε Γερῆνιος ἱππότα Νέστωρ.
Νεστορέας μὲν ἔπειθ' ἵππους θεράποντε κομείτην
ἴφθιμοι, Σθένελός τε καὶ Εὐρυμέδων ἀγαπήνωρ·
τὼ δ' εἰς ἀμφοτέρω Διομήδεος ἄρματα βήτην. 115

Νέστωρ δ' ἐν χεῖρεσσι λάβ' ἠνία σιγαλόεντα,
μάστιξεν δ' ἵππους· τάχα δ' Ἔκτορος ἄγχι γένοντο.
τοῦ δ' ἰθὺς μεμαῶτος ἀκόντισε Τυδέος υἱός·
καὶ τοῦ μὲν ῥ' ἀφάμαρτεν, ὁ δ' ἠνίοχον θεράποντα,
υἱὸν ὑπερθύμου Θηβαίου Ἴνιοπῆα, 120

ἵππων ἠνί' ἔχοντα βάλε στῆθος παρὰ μαζόν.
ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, ὑπερώησαν δὲ οἱ ἵπποι
ὠκύποδες· τοῦ δ' αὖθι λύθη ψυχὴ τε μένος τε.

Ἔκτορα δ' αἰνὸν ἄχος πύκασε φρένας ἠνιόχοιο·
τὸν μὲν ἔπειτ' εἶασε, καὶ ἀχνύμενός περ ἑταίρου, 125
κεῖσθαι, ὁ δ' ἠνίοχον μέθεπε θρασύν. οὐδ' ἄρ' ἔτι δῆν

ἵπῳ δευέσθην σημάντορος· αἶψα γὰρ εὔρεν
 Ἴφριτίδην Ἀρχεπτόλεμον θρασύν, ὃν ῥα τόθ' ἵππων
 ὠκυπόδων ἐπέβησε, δίδου δέ οἱ ἠγία χερσίν.

ἔνθα κε λοιγὸς ἔην καὶ ἀμήχανα ἔργα γέγοντο, 130
 καὶ νύ κε σήκασθεν κατὰ Ἴλιον ἠύτε ἄρνες,
 εἰ μὴ ἄρ' ὄξυ νόησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
 βρουτήσας δ' ἄρα δεινὸν ἀφῆκ' ἀργῆτα κεραυνόν,
 καὶ δὲ πρόσθ' ἵππων Διομήδεος ἦκε χαμᾶζε·
 δεινὴ δὲ φλόξ ὤρτο θεείου καιομένοιο, 135
 τῷ δ' ἵπῳ δείσαντε καταπτήτην ὑπ' ὄχεσφιν.

Νέστορα δ' ἐκ χειρῶν φύγον ἠγία σιγαλόεντα·
 δεῖσε δ' ὃ γ' ἐν θυμῷ, Διομήδεα δὲ προσέειπεν·
 „Τυδεΐδη, ἄγε δὴ αὐτε φόβονδ' ἔχε μώνυχας ἵππους.
 ἦ οὐ γινώσκεις, ὅ τοι ἐκ Διὸς οὐχ ἔπετ' ἀλκή; 140
 νῦν μὲν γὰρ τούτῳ Κρονίδης Ζεὺς κῦδος ὀπάξει,
 σήμερον· ὕστερον αὐτε καὶ ἡμῖν, αἳ κ' ἐθέλησιν,
 δώσει· ἀνὴρ δὲ κεν οὐ τι Διὸς νόον εἰρύσσαιτο,
 οὐδὲ μάλ' ἴφθιμος, ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτερός ἐστιν.“

τὸν δ' ἡμείβεται ἔπειτα βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης· 145
 „ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, γέρον, κατὰ μοῖραν ἔειπες·
 ἀλλὰ τόδ' αἶνον ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἰκάνει·
 Ἔκτωρ γὰρ ποτε φήσει ἐνὶ Τρώεσσ' ἀγορεύων·
 „Τυδεΐδης ὑπ' ἐμεῖο φοβεύμενος ἵκετο νῆας·
 ὣς ποτ' ἀπειλήσει· τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθών.“ 150

τὸν δ' ἡμείβεται ἔπειτα Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ·
 „ὦ μοι, Τυδέος υἱὲ δαΐφρονος, οἶον ἔειπες.
 εἰ περ γὰρ σ' Ἔκτωρ γε κακὸν καὶ ἀνάλκιδα φήσει,
 ἀλλ' οὐ πείσονται Τρῶες καὶ Δαρδανίωνες
 καὶ Τρώων ἄλοχοι μεγαθύμων ἀσπιστῶν, 155
 τάων ἐν κονίησι βάλες θαλεροῦς παρακοίτας.“

ὣς ἄρα φανήσας φύγαδ' ἔτραπε μώνυχας ἵππους

αὐτίς ἀν' ἰωχμόν· ἐπὶ δὲ Τρωῆς τε καὶ Ἑκτωρ
ἠχῆ θεσπεσίῃ βέλεα στονόμεντα χέοντο.

τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄνσε μέγας κορυθαίολος Ἑκτωρ· 160

„Τυδεΐδη, περὶ μὲν σε τίον Δαναοὶ ταχύπωλοι
ἔδρη τε κρέασίν τε ἰδὲ πλείους δεπάεσσιν·

νῦν δέ σ' ἀτιμήσουσι· γυναικὸς ἄρ' ἀντὶ τέτυξο.

ἔρρε, κακῆ γλήνη, ἐπεὶ οὐκ εἴξαντος ἐμεῖο

πύργων ἡμετέρων ἐπιβήσεται, οὐδὲ γυναῖκας 165

ἄξεις ἐν νήεσσι· πάρος τοι δαίμονα δώσω.“

ὣς φάτο, Τυδεΐδης δὲ διάνδιχα μερμήριξεν,
ἵππους τε στρέψαι καὶ ἐναντίβιον μαχέσασθαι.

τρὶς μὲν μερμήριξε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,

τρὶς δ' ἄρ' ἀπ' Ἰδαίων ὀρέων κτύπε μητίετα Ζεὺς 170

σῆμα τιθεὶς Τρώεσσι, μάχης ἑτεραλκεία νίκην.

Ἑκτωρ δὲ Τρώεσσι ἐκέκλετο μακρὸν ἀύσας·

„Τρωῆς καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί,
ἄνδρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς·

γιγνώσκω δ', ὅτι μοι πρόφρων κατένευσε Κρονίων 175

νίκην καὶ μέγα κῦδος, ἀτὰρ Δαναοῖσί γε πῆμα·

νήπιοι, οἳ ἄρα δὴ τάδε τείχεα μηχανόωντο

ἀβλήχρ' οὐδενόσωρα· τὰ δ' οὐ μένος ἄμὸν ἐρύξει·

ἵπποι δὲ ῥέα τάφρον ὑπερθορέονται ὀρυκτῆν.

ἀλλ' ὅτε κεν δὴ νηυσὶν ἐπι γλαφυρῆσι γένωμαι, 180

μνημοσύνη τις ἔπειτα πυρὸς δηϊοιο γενέσθω,

ὥς πυρὶ νῆας ἐνιπρήσω, κτείνω δὲ καὶ αὐτοὺς

[Ἀργεῖους παρὰ νηυσὶν, ἀτυξομένους ὑπὸ καπνοῦ.]“

ὣς εἰπὼν ἵπποισιν ἐκέκλετο φώνησέν τε·

„[Ἐάνθε τε καὶ σύ, Πόδαργε, καὶ Αἰθῶν Λάμπε τε δῖε,]

νῦν μοι τὴν κομιδὴν ἀποτίνετον, ἣν μάλα πολλὴν 186

Ἀνδρομάχη, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἡετίωνος,

ὕμιν παρ προτέροισι μελίφρονα πυρὸν ἔθηκεν

[οἶνόν τ' ἐγκεράσασα πιεῖν, ὅτε θυμὸς ἀνώγοι,]
 ἢ ἐμοί, ὅς περ οἱ θαλερὸς πόσις εὐχομαι εἶναι. 190
 ἀλλ' ἐφομαρτεῖτον καὶ σπυῦδετον, ὄφρα λάβωμεν
 ἀσπίδα Νεστορέην, τῆς νῦν κλέος οὐρανὸν ἵκει,
 πᾶσαν χρυσεῖην ἔμεναι, κανόνας τε καὶ αὐτήν,
 αὐτὰρ ἀπ' ὤμοιιν Διομήδεος ἵπποδάμοιο
 δαιδάλεον θῶρηκα, τὸν Ἥφαιστος κάμε τεύχων. 195
 εἰ τούτω κε λάβοιμεν, ἐλποίμην κεν Ἀχαιοὺς
 αὐτουνχλὶ νηῶν ἐπιβησέμεν ὤκείων.“

ὣς ἔφατ' εὐχόμενος, νεμέσησε δὲ πότνια Ἥρη,
 σείσατο δ' εἰνὶ θρόνῳ, ἐλέλιξε δὲ μακρὸν Ὀλυμπον,
 καὶ ῥα Ποσειδάωνα μέγαν θεὸν ἀντίον ἠΐδα· 200
 „ὦ πόποι, ἐννοσίγαι' εὐρυσθενές, οὐδέ νυ σοὶ περ
 ὀλλυμένων Δαναῶν ὀλοφύρεται ἐν φρεσὶ θυμὸς.
 οἱ δέ τοι εἰς Ἑλίην τε καὶ Αἴγας δῶρ' ἀνάγουσιν
 πολλά τε καὶ χαρίεντα· σὺ δὲ σφισι βούλεο νίκην.
 εἰ περ γάρ κ' ἐθέλοιμεν, ὅσοι Δαναοῖσιν ἀρωγοί, 205
 Τρῶας ἀπώσασθαι καὶ ἐρυκέμεν εὐρύοπα Ζῆν,
 αὐτοῦ κ' ἐνθ' ἀκάχοιτο καθήμενος οἶος ἐν Ἴδη.“

τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη κρείων ἐνοσίχθων·
 „Ἥρη ἀπτοεπές, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες.
 οὐκ ἂν ἐγὼ γ' ἐθέλοιμι Διὶ Κρονίῳ μάχεσθαι 210
 ἡμέας τοὺς ἄλλους, ἐπεὶ ἦ πολὺν φέρτερός ἐστιν.“

ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
 τῶν δ', ὅσον ἐκ νηῶν ἀπὸ πύργου τάφρος ἔεργεν,
 πληῖθεν δμῶς ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν ἀσπιστάων
 εἰλομένων· εἴλει δὲ θεῶν ἀτάλαντος Ἄρηι 215
 Ἐκτωρ Πριαμίδης, ὅτε οἱ Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν.
 καὶ νύ κ' ἐνέπρησεν πυρὶ κηλέω νῆας ἑίσας,
 εἰ μὴ ἐπὶ φρεσὶ θῆκ' Ἀγαμέμνονι πότνια Ἥρη
 αὐτῷ ποιπνύσαντι θεῶς ὀτρῦναι Ἀχαιοὺς.

- βῆ δ' ἰέναι παρά τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν 220
 πορφύρεον μέγα φᾶρος ἔχων ἐν χειρὶ παχείῃ,
 στῆ δ' ἐπ' Ὀδυσσεῆος μεγακῆτεϊ νηὶ μελαίνῃ,
 ἣ δ' ἐν μεσσάτῳ ἔσκε, γεγωνέμεν ἀμφοτέρωσε·
 [ἡμὲν ἐπ' Αἴαντος κλισίας Τελαμωνιάδαο
 ἠδ' ἐπ' Ἀχιλλῆος, τοὶ δ' ἔσχατα νῆας εἰσας 225
 εἴρυσαν, ἠγορέῃ πίσυνοι καὶ κάρτει χειρῶν·]
 ἦυσεν δὲ διαφρῦσιον Δαναοῖσι γεγωνῶς·
 „αἰδῶς, Ἀργεῖοι, κάκ' ἐλέγχεα, εἶδος ἀγνητοί·
 πῆ ἔβαν εὐχωλαί, ὅτε δὴ φάμεν εἶναι ἄριστοι,
 ἄς, ὀπότ' ἐν Δήμῳ κενεαυχέες ἠγοράασθε, 230
 ἔσθοντες κρέα πολλὰ βοῶν ὀρθοκραϊράων,
 πίνοντες κρητῆρας ἐπιστεφέας οἴνοιο,
 Τρώων ἄνθ' ἑκατόν τε διηκοσίων τε ἕκαστος
 στήσεσθ' ἐν πολέμῳ· νῦν δ' οὐδ' ἐνὸς ἄξιοί εἰμεν
 [Ἔκτορος, ὃς τάχα νῆας ἐνιπρήσει πυρὶ κηλέῳ.] 235
 Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥά τιν' ἤδη ὑπερμενέων βασιλῆων
 τῆδ' ἄτη ἄσασ καὶ μιν μέγα κῦδος ἀπηύρας;
 οὐ μὲν δὴ ποτέ φημι τεδὸν περικαλλέα βωμὸν
 νηὶ πολυκλήιδι παρελθόμεν ἐνθάδε ἔρρων,
 ἀλλ' ἐπὶ πᾶσι βοῶν δημὸν καὶ μηρί' ἔκηα, 240
 ἰέμενος Τροίην ἐντείχεον ἔξαλαπάξαι.
 ἀλλά, Ζεῦ, τόδε πέρ μοι ἐπικρηνηνον ἐέλδωρ·
 αὐτοὺς δὴ περ ἔασον ὑπεκφυγέειν καὶ ἀλύξαι,
 μηδ' οὔτω Τρώεσσιν ἔα δάμνασθαι Ἀχαιούς.“
 ὣς φάτο, τὸν δὲ πατὴρ ὀλοφύρατο δάκρυ χέοντα,
 νεῦσε δέ οἱ λαὸν σόον ἔμμεναι οὐδ' ἀπολέσθαι. 246
 αὐτίκα δ' αἰετὸν ἦκε, τελειότατον πετεηνῶν,
 νεβρόν ἔχοντ' ὀνύχεσσι, τέκος ἐλάφοιο ταχείης·
 παρὸ δὲ Διὸς βωμῷ περικαλλεῖ κάμβαλε νεβρόν,
 ἐνθα πανομφαίῳ Ζηνὶ ῥέξεσκον Ἀχαιοί. 250

οἱ δ' ὡς οὖν εἶδονθ', ὅ τ' ἄρ' ἐκ Διὸς ἤλυθεν ὄρνις,
μᾶλλον ἐπὶ Τρώεσσι θόρον, μνήσαντο δὲ χάρις.

ἔνθ' οὐ τις πρότερος Δαναῶν πολλῶν περ ἑόντων
εὔξατο Τυδεΐδαο πάρος σχέμεν ὠκείας ἵππους
τάφρου τ' ἐξελάσαι καὶ ἐναντίβιον μαχέσασθαι, 255
ἀλλὰ πολὺ πρῶτος Τρώων ἔλεν ἄνδρα κορουστήν,
Φραδμονίδην Ἀγέλαον. ὁ μὲν φύγαδ' ἔτραπεν ἵππους·
τῷ δὲ μεταστρεφθέντι μεταφρένω ἐν δόρου πῆξεν
ῶμων μεσσηγύς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσεν.

ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ. 260

τὸν δὲ μετ' Ἀτρεΐδαι Ἀγαμέμνων καὶ Μενέλαος,
τοῖσι δ' ἐπ' Αἴαντες θοῦρον ἐπιειμένοι ἀλκὴν,
τοῖσι δ' ἐπ' Ἴδομενεὺς καὶ ὀπάων Ἴδομενῆος
Μηριόνης, ἀτάλαντος Ἐνυαλίῳ ἀνδρεϊφόντῃ,
τοῖσι δ' ἐπ' Εὐρύπυλος Ἐναίμονος ἀγλαὸς υἱός. 265
Τεῦκρος δ' εἵνατος ἤλθε παλίντονα τόξα τιταίνων,
στῆ δ' ἄρ' ὑπ' Αἴαντος σάκει Τελαμωνιάδαο.

ἔνθ' Αἴας μὲν ὑπεξέφερον σάκος· αὐτὰρ ὅ γ' ἦρος
παπτήνας, ἐπεὶ ἄρ' τιν' ὀιστεύσας ἐν ὀμίλῳ
βεβλήκοι, ὁ μὲν αὐθι πεσῶν ἀπὸ θυμὸν ὄλεσσε, 270
αὐτὰρ ὁ αὐτὶς ἰών, πάϊς ὡς ὑπὸ μητέρα, δύσκειν
εἰς Αἴανθ'· ὁ δὲ μιν σάκει κρύπτασκε φαεινῷ.

ἔνθα τίνα πρῶτον Τρώων ἔλε Τεῦκρος ἀμύμων;
Ὅρσίλοχον μὲν πρῶτα καὶ Ὅρμενον ἠδ' Ὅφελέστην
Δαίτορά τε Χρομίον τε καὶ ἀντίθεον Λυκοφόντην 275
καὶ Πολυαιμονίδην Ἀμοπάονα καὶ Μελάνιππον.

[πάντας ἐπασσυντέρους πέλασε χθονὶ πουλυβοτείρῃ.]
τὸν δὲ ἰδὼν γήθησεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
τόξου ἄπο κρατεροῦ Τρώων ὀλέκοντα φάλαγγας·
στῆ δὲ παρ' αὐτὸν ἰὼν καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν· 280
„Τεῦκρε, φίλη κεφαλὴ, Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,

βάλλ' οὕτως, αἴ κέν τι φόως Δαναοῖσι γένηαι
 πατρί τε σῶ Τελαμῶνι, ὃ σ' ἔτρεφε τυτθὸν ἔοντα
 καὶ σε νόθον περ ἔοντα κομίσσατο ᾧ ἐνὶ οἴκῳ·
 τὸν καὶ τηλόθ' ἔοντα ἐνκλείης ἐπίβησον. 285

σοὶ δ' ἐγὼ ἐξερέω, ὡς καὶ τετελεσμένον ἔσται·
 αἴ κέν μοι δῶή Ζεὺς τ' αἰγίοχος καὶ Ἀθήνη
 Ἴλιον ἐξαλαπάξαι, ἐνκτίμενον πτολίεθρον,
 πρῶτῳ τοι μετ' ἐμὲ πρεσβήιον ἐν χερσὶ θήσω,
 ἢ τρίποδ' ἢ ἐ δύῳ ἵππους αὐτοῖσιν ὄχεσφιν 290
 ἢ ἐ γυναιχ', ἢ κέν τοι ὁμὸν λέχος εἰσαναβαίνοι.“

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσεφώνεε Τεῦκρος ἀμύμων·
 „Ἀτρεΐδη κύδιστε, τί με σπεύδοντα καὶ αὐτὸν
 ὀτρύνεις; οὐ μὲν τοι, ὅση δύναμις γε πάρεστιν,
 παύομαι, ἀλλ' ἐξ οὗ προτὶ Ἴλιον ὠσάμεθ' αὐτούς, 295
 ἐκ τοῦ δὴ τόξοισι δεδεγμένος ἄνδρας ἐναίρω.

ὀκτῶ δὴ προέηκα τανυγλώχινας ὀιστούς,
 πάντες δ' ἐν χροῖ πῆχθεν ἀρηιθῶων αἰζηῶν·
 τοῦτον δ' οὐ δύναμαι βαλέειν κύνα λυσσητήρα.“

ἢ ῥα καὶ ἄλλον ὀιστὸν ἀπὸ νευρῆφιν ἱάλλεν 300
 Ἐκτορος ἀντικρός, βαλέειν δέ ἐ ἴετο θυμός.
 καὶ τοῦ μὲν ῥ' ἀφάμαρθ', ὃ δ' ἀμύμονα Γοργυθίωνα,
 υἷὸν ἐὺν Πριάμοιο, κατὰ στῆθος βάλεν ἰῶ·
 τὸν ῥ' ἐξ Αἰσύμηθεν ὀπυιομένη τέκε μήτηρ
 καλὴ Καστιάνειρα, δέμας ἐικυῖα θεῆσιν. 305

μήκων δ' ὡς ἐτέρωσε κάρη βάλεν, ἢ τ' ἐνὶ κήπῳ
 καρπῷ βριδομένη νοτίησί τε εἰαρινῆσιν·
 ὡς ἐτέρωσ' ἤμυσε κάρη πῆληκι βαρυνθέν.

Τεῦκρος δ' ἄλλον ὀιστὸν ἀπὸ νευρῆφιν ἱάλλεν
 Ἐκτορος ἀντικρός, βαλέειν δέ ἐ ἴετο θυμός. 310
 ἀλλ' ὃ γε καὶ τόθ' ἄμαρτε· παρῆσφηλεν γὰρ Ἀπόλλων·
 ἀλλ' Ἀρχεπτόλεμον, θρασὺν Ἐκτορος ἠνιοχῆα,

ἴεμενον πολεμόνδε βάλε στῆθος παρὰ μαζόν·
 ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, ὑπερώησαν δέ οἱ ἵπποι
 ὠκύποδες· τοῦ δ' αὖθι λύθη ψυχὴ τε μένος τε. 315
 Ἔκτωρα δ' αἰλὸν ἄχος πύκασε φρένας ἠνιόχοιο·
 τὸν μὲν ἔπειτ' εἶασε καὶ ἀχνύμενός περ ἑταίρου,
 Κεβριόνην δ' ἐκέλευσεν ἀδελφεὸν ἐγγυς ἐόντα
 ἵππων ἠνί' ἐλεῖν· ὁ δ' ἄρ' οὐκ ἀπίδησεν ἀκούσας.
 αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο χαμαὶ θόρε παμφανόωντος 320
 σμερδαλέα ἰάχων· ὁ δὲ χερμάδιον λάβε χειρὶ,
 βῆ δ' ἰθὺς Τεύκρον, βαλέειν δέ εἰ θυμὸς ἀνώγειν.
 ἦ τοι ὁ μὲν φαρέτρης ἐξείλετο πικρὸν διστόν,
 θῆκε δ' ἐπὶ νευρῆ· τὸν δ' αὖ κορυθαίολος Ἔκτωρ
 αὐερόντα παρ' ὤμον, ὅθι κληῖς ἀποέργει 325
 αὐχένα τε στῆθος τε, μάλιστα δὲ καίριόν ἐστιν,
 τῇ ῥ' ἐπὶ οἷ μεμαῶτα βάλεν λίθῳ ὀκριόεντι,
 ῥῆξε δέ οἱ νευρῆν· νάρκησε δὲ χεῖρ ἐπὶ καρπῷ,
 στῆ δὲ γνυξέριπών, τόξον δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.
 Αἴας δ' οὐκ ἀμέλησε κασιγνήτοιο πεσόντος, 330
 ἀλλὰ θεῶν περίβη καὶ οἱ σάκος ἀμφεκάλυψε.
 τὸν μὲν ἔπειθ' ὑποδύντε δύω ἐρίηρες ἑταῖροι,
 Μηκιστεὺς Ἐχίοιο πάϊς καὶ δῖος Ἀλάστωρ,
 νῆας ἐπιγλαφυρὰς φερέτην βαρέα στενάχοντα.
 ἄψ δ' αὖτις Τρώεσσιν Ὀλύμπιος ἐν μένος ὤρσεν· 335
 οἱ δ' ἰθὺς τάφροιο βαθείης ὤσαν Ἀχαιοὺς,
 Ἔκτωρ δ' ἐν πρώτοισι κίε σθένει βλεμεαίνων.
 ὥς δ' ὅτε τίς τε κύνων συδὸς ἀγρίου ἠὲ λέοντος
 ἄπτηται κατόπισθε, ποσὶν ταχέεσσι διώκων,
 ἰσχία τε γλουτούς τε, ἐλισσόμενόν τε δοκεύει, 340
 ὥς Ἔκτωρ ὤπαξε κάρη κομόωντας Ἀχαιοὺς,
 αἰὲν ἀποκτείνων τὸν ὀπίσταντον· οἱ δὲ φέβοντο.
 αὐτὰρ ἐπεὶ διὰ τε σκόλοπας καὶ τάφρον ἔβησαν

φεύγοντες, πολλοὶ δὲ δάμεν Τρώων ὑπὸ χερσίν,
οἱ μὲν δὴ παρὰ νηυσὶν ἐρητύοντο μένοντες, 345
ἀλλήλοισί τε κεκλόμενοι καὶ πᾶσι θεοῖσιν
χειρας ἀνίσχοντες μεγάλ' εὐχετόωντο ἕκαστος·

Ἔκτωρ δ' ἀμφιπεριστρώφα καλλίτριχας ἵππους
Γοργοῦς ὕμματ' ἔχων ἢ βροτολοιγοῦ Ἄρηος.

τοὺς δὲ ἰδοῦσ' ἐλέησε θεά, λευκώλενος Ἥρη, 350
αἴψα δ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„ὦ πόποι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, οὐκέτι νῶϊ
ὄλλυμένων Δαναῶν κεκαδησόμεθ' ὑστάτιόν περ;
οἳ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὄλωνται
ἀνδρὸς ἑνὸς ῥιπῆ· ὁ δὲ μαίνεται οὐκέτ' ἀνεκτῶς 355
Ἔκτωρ Πριαμίδης, καὶ δὴ κακὰ πολλὰ ἔοργεν.“

τὴν δ' αὖτε προσέειπε θεά, γλαυκῶπις Ἀθήνη·
„καὶ λίην οὗτός γε μένος θυμόν τ' ὀλέσειεν
χερσὶν ὑπ' Ἀργείων φθίμενος ἐν πατρίδι γαίῃ·
ἀλλὰ πατήρ οὐμὸς φρεσὶ μαίνεται οὐκ ἀγαθῆσιν, 360
σχέτλιος, αἰὲν ἀλιτρός, ἐμῶν μενέων ἀπερωεύς·
οὐδέ τι τῶν μέμνηται, ὃ οἱ μάλα πολλάκις νῆον
τειρόμενον σώεσκον ὑπ' Εὐρύσθῆος ἀέθλων.

ἦ τοι ὁ μὲν κλαίεσκε πρὸς οὐρανόν, αὐτὰρ ἐμὲ Ζεὺς
τῷ ἐπαλεξήσουσαν ἀπ' οὐρανόθεν προΐαλλεν. 365

εἰ γὰρ ἐγὼ τάδε ἦδε' ἐνὶ φρεσὶ πευκαλίμησιν,
εὗτέ μιν εἰς Αἶδαο πυλάρταο προὔπεμψεν
ἐξ ἐρέβευς ἄξοντα κύνα στυγεροῦ Αἶδαο·
οὐκ ἂν ὑπεξέφυγε Στυγὸς ὕδατος αἰπὰ ῥέεθρα.

νῦν δ' ἐμὲ μὲν στυγέει, Θέτιδος δ' ἐξήνυσε βουλάς,
ἦ οἱ γούνατ' ἔκυσσε καὶ ἔλλαβε χειρὶ γενείου 371
λίσσομένη τιμῆσαι Ἀχιλλῆα πτολίπορθον.

εσται μάν, ὅτ' ἂν αὖτε φίλην γλαυκῶπιδα εἶπη.
ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν νῶϊν ἐπέντυε μώνυχας ἵππους,

ὄφρ' ἂν ἐγὼ καταδῦσα Διὸς δόμον αἰγυίοχοιο 375
 τεύχεσιν ἐς πόλεμον θωρήξομαι, ὄφρα ἰδῶμαι,
 ἢ νῶϊ Πριάμοιο πάϊς κορυθαίολος Ἐκτωρ
 γηθήσει προφανέντε ἀνὰ πτολέμοιο γεφύρας,
 ἢ τις καὶ Τρώων κορέει κύνας ἠδ' οἰωνοὺς
 δημῶ καὶ σάρκεσσι πεσῶν ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.“ 380

ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθῃσε θεά, λευκώλενος Ἥρη.
 ἢ μὲν ἐποιχομένη χρυσάμπνυκας ἔντυεν ἵππους
 Ἥρη πρέσβα θεά, θυγάτηρ μέγαλοιο Κρόνοιο,
 αὐτὰρ Ἀθηναίη, κόυρη Διὸς αἰγυίοχοιο,
 πέπλον μὲν κατέχευεν ἕανόν πατρὸς ἐπ' οὔδει, 385
 ποικίλου, ὅν ῥ' αὐτῇ ποιήσατο καὶ κάμε χερσίν,
 ἢ δὲ χιτῶν' ἐνδῦσα Διὸς νεφεληγερέταο
 τεύχεσιν ἐς πόλεμον θωρήσσετο δακρυόεντα.
 ἐς δ' ὄχεα φλόγεα ποσὶ βήσετο, λάξετο δ' ἔγχος
 βριθὸν μέγα στιβαρόν, τῷ δάμνησι στίχας ἀνδρῶν 390
 ἠρώων, τοῖσιν τε κοτέσσεται ὀβριμοπάτρη.

Ἥρη δὲ μάστιγι θεῶς ἐπεμαίειτ' ἄρ' ἵππους·
 αὐτόμαται δὲ πύλαι μύκον οὐρανοῦ, ἃς ἔχον Ὠραι,
 τῆς ἐπιτέτραπται μέγας οὐρανόσ Οὐλυμπός τε,
 ἡμὲν ἀνακλῖναι πυκινὸν νέφος ἠδ' ἐπιθεῖναι. 395
 τῇ ῥα δι' αὐτάων κεντροηνεκίας ἔχον ἵππους.

Ζεὺς δὲ πατὴρ Ἰδηθεὺν ἐπεὶ ἶδε, χῶσατ' ἄρ' αἰνῶς,
 Ἴριον δ' ἄτρυνε χρυσόπτερον ἀγγελέουσαν·
 „βάσκ' ἴθι, Ἴρι ταχεῖα, πάλιν τρέπε μηδ' ἔα ἄντην
 ἔρχεσθ'· οὐ γὰρ καλὰ σνοισόμεθα πτολεμόνδε. 400
 ᾧδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
 γυιώσω μὲν σφωιν ὑφ' ἄρμασιν ὠκέας ἵππους,
 αὐτὰς δ' ἐκ δίφρου βαλέω κατὰ θ' ἄρματα ἄξω·
 οὐδέ κεν ἐς δεκάτους περιτελλομένους ἐνιαυτοὺς
 ἔλκε' ἀπαλθήσεσθον, ἅ κεν μάρπησι κεραννός· 405

ὄφρ' εἶδῃ γλανκῶπις, ὅτ' ἂν ᾧ πατρὶ μάχηται.
 Ἥρη δ' οὐ τι τόσον νεμεσίζομαι οὐδὲ χολοῦμαι·
 αἰεὶ γάρ μοι ἔωθεν ἐνικλᾶν, ὅττι κεν εἶπω.“

ὣς ἔφατ', ᾧρτο δὲ Ἴρις ἀελλόπος ἀγγελέουσα,
 βῆ δ' ἐξ Ἰδαίων ὀρέων ἐς μακρὸν Ὀλυμπον. 410

πρώτησιν δὲ πύλῃσι πολυπτύχου Οὐλύμιοι
 ἀντομένη κατέρυκε, Διὸς δέ σφ' ἔννεπε μῦθον·
 „πῆ μέματον; τί σφῶιν ἐνὶ φρεσὶ μαίνεται ἦτορ;
 οὐκ ἔα Κρονίδης ἐπαμυνέμεν Ἀργείοισιν.

ᾧδε γὰρ ἠπέιλησε Κρόνου πάϊς, ἣ̄ τελέει περ, 415
 γυιώσειν μὲν σφῶιν ὑφ' ἄρμασιν ὠκέας ἵππους,
 αὐτὰς δ' ἐκ δίφρου βαλέειν κατὰ θ' ἄρματα ἄξειν·

οὐδέ κεν ἐς δεκάτους περιτελλομένους ἐνιαυτοὺς
 ἔλκε' ἀπαλθῆσεσθον, ἅ κεν μάρπησι κεραυνός,
 [ὄφρ' εἶδῃς, γλανκῶπι, ὅτ' ἂν σῶ πατρὶ μάχηται. 420
 Ἥρη δ' οὐ τι τόσον νεμεσίζεσθαι οὐδὲ χολοῦται·
 αἰεὶ γάρ οἱ ἔωθεν ἐνικλᾶν, ὅττι κεν εἶπη.

ἀλλὰ σύ γ' αἰνοτάτη, κύον ἀδεές, εἰ ἔτεόν γε
 τολμήσεις Διὸς ἅντα πελώριον ἔργος ἀεῖραι.]“

ἣ μὲν ἄρ' ὣς εἰποῦσ' ἀπέβη πόδας ὠκέα Ἴρις, 425
 αὐτὰρ Ἀθηναίην Ἥρη πρὸς μῦθον ἔειπεν·

„ὦ πόποι, αἰγίοχοιο Διὸς τέκος, οὐκέτ' ἐγὼ γε
 νῶϊ ἐῷ Διὸς ἅντα βροτῶν ἔνεκα πτολεμίζειν.
 τῶν ἄλλος μὲν ἀποφθίσθω, ἄλλος δὲ βιώτω,
 ὅς κε τύχη· κείνος δὲ τὰ ἅ φρονέων ἐνὶ θυμῷ 430
 Τρωσὶ τε καὶ Δαναοῖσι δικαζέτω, ὡς ἐπιεικές.“

ὣς ἄρα φωνήσασα πάλιν τρέπε μώνυχας ἵππους.
 τῆσιν δ' Ὄραι μὲν λῦσαν καλλιτριχας ἵππους,
 καὶ τοὺς μὲν κατέδησαν ἐπ' ἀμβροσίῃσι κἀπησιν,
 ἄρματα δ' ἐκλιναν πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα· 435
 αὐταὶ δὲ χρυσέοισιν ἐπὶ κλισμοῖσι καθίζον

μῖγδ' ἄλλοισι θεοῖσι φίλον τετιημέναι ἦτορ.

Ζεὺς δὲ πατὴρ Ἰδηθεν ἐύτροχον ἄρμα καὶ ἵππους
Οὐλύμπόνδε δῖωκε, θεῶν δ' ἐξίκετο θώκους.

τῷ δὲ καὶ ἵππους μὲν λῦσε κλυτὸς ἐννοσίγαιος, 440

ἄρματα δ' ἄμ βωμοῖσι τίθει, κατὰ λίτα πετάσσας·

αὐτὸς δὲ χρύσειον ἐπὶ θρόνον εὐρύοπα Ζεὺς
ἔξετο, τῷ δ' ὑπὸ ποσσὶ μέγας πελεμίζετ' Ὀλυμπος.

αἱ δ' οἶαι Διὸς ἀμφὶς Ἀθηναίῃ τε καὶ Ἥρῃ
ἦσθην, οὐδέ τί μιν προσεφώνεον οὐδ' ἐρέοντο· 445

αὐτὰρ ὁ ἔγνω ἦσιν ἐνὶ φρεσὶ φώνησέν τε·

„τίφθ' οὕτω τετίησθον, Ἀθηναίῃ τε καὶ Ἥρῃ;

οὐ μὲν θῆν κάμετόν γε μάχῃ ἐνὶ κυδιανείρῃ

ὀλλυῖσαι Τρωῶας, τοῖσιν κότον αἰνὸν ἔθεσθε.

πάντως, οἷον ἐμόν γε μένος καὶ χεῖρες ἄαπτοι, 450

οὐκ ἄν με τρέψειαν, ὅσοι θεοὶ εἰς ἐν Ὀλύμπῳ·

σφῶν δὲ πρὶν περ τρόμος ἔλλαβε φαίδιμα γυῖα,

πρὶν πόλεμόν τ' ἰδέειν πολέμοιό τε μέγμερα ἔργα.

ᾧδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ κεν τετελεσμένον ἦεν·

οὐκ ἄν ἐφ' ὑμετέρων ὀχέων, πληγέντε κεραυνῷ, 455

ἄψ ἔς Ὀλυμπον ἵκεσθον, ἵν' ἀθανάτων ἔδος ἐστίν.“

ὣς ἔφαθ', αἱ δ' ἐπέμυξαν Ἀθηναίῃ τε καὶ Ἥρῃ·

πλησίαι αἱ γ' ἦσθην, κακὰ δὲ Τρώεσσι μεδέσθην.

ἦ τοι Ἀθηναίῃ ἀκέων ἦν οὐδέ τι εἶπεν,

σκυζομένη Διὶ πατρί, χόλος δέ μιν ἄγριος ἦρειν· 460

Ἥρῃ δ' οὐκ ἔχαδε στήθος χόλον, ἀλλὰ προσηύδα·

„αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες.

εἴ νυ καὶ ἡμεῖς ἴδμεν, ὅ τοι σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν·

ἀλλ' ἔμπης Δαναῶν ὀλοφυρόμεθ' αἰχμητάων,

οἷ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὄλωνται. 465

[ἀλλ' ἦ τοι πολέμου μὲν ἀφεξόμεθ', εἰ σὺ κελεύεις,

βουλὴν δ' Ἀργείοις ὑποθησόμεθ', ἣ τις ὀνήσει,

ὥς μὴ πάντες ὄλωνται ὀδυσσαμένοιο τεοῖο.]“

τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 „ἦοὺς δὴ καὶ μᾶλλον ὑπερμενέα Κρονίωνα 470
 ὕψαι, αἰ' κ' ἐθέλησθα, βοῶπις πότνια Ἥρη,
 ὀλλύντ' Ἀργείων πουλὺν στρατὸν αἰχμητῶν·
 οὐ γὰρ πρὶν πολέμου ἀποπαύσεται ὕβριμος Ἔκτωρ,
 πρὶν ὄρθαι παρὰ ναῦφι ποδώκεα Πηλεΐωνα
 [ἦματι τῷ, ὅτ' ἂν οἱ μὲν ἐπὶ πρῦμνῃσι μάχωνται, 475
 στείνει ἐν αἰνοτάτῳ, περὶ Πατρόκλοιο θανόντος.]
 ὥς γὰρ θέσφατόν ἐστι. σέθεν δ' ἐγὼ οὐκ ἀλεγίζω
 χωομένης, οὐδ' εἰ κε τὰ νεῖατα πείραθ' ἵκηαι
 γαίης καὶ πόντοιο, ἴν' Ἰαπετός τε Κρόνος τε
 ἦμενοι οὔτ' ἀργῆς Ὑπερίονος Ἥελίοιο 480
 τέρποντ' οὔτ' ἀνέμοισι, βαθὺς δέ τε Τάρταρος ἀμφίς·
 οὐδ' ἦν ἐνθ' ἀφίκηαι ἀλωμένη, οὐ σευ ἐγὼ γε
 σκυζομένης ἀλέγω, ἐπεὶ οὐ σέο κύντερον ἄλλο.“

ὥς φάτο, τὸν δ' οὔ τι προσέφη λευκώλενος Ἥρη.
 ἐν δ' ἔπεσ' Ὠκεανῷ λαμπρὸν φάος ἡέλιιο 485
 ἔλκον νύκτα μέλαιναν ἐπὶ ζεΐδωρον ἄρουραν.
 Τρωσὶν μὲν ῥ' ἀέκουσιν ἔδυ φάος, αὐτὰρ Ἀχαιοῖς
 ἀσπασίη τρίλλιστος ἐπήλυθε νύξ ἑρεβεννή.

Τρώων αὐτ' ἀγορῆν ποιήσατο φαίδιμος Ἔκτωρ,
 νόσφι νεῶν ἀγαγών, ποταμῷ ἐπι δινήεντι, 490
 ἐν καθαρῷ, ὅθι δὴ νεκύων διεφαίνετο χῶρος.
 ἐξ ἵππων δ' ἀποβάντες ἐπὶ χθόνα μῦθον ἄκουον,
 τὸν ῥ' Ἔκτωρ ἀγόρευε δίφιλος· ἐν δ' ἄρα χειρὶ
 ἔγχος ἔχ' ἐνδεκάπηχυν· πάροιθε δὲ λάμπετο δουρὸς
 αἰχμῇ χαλκείῃ, περὶ δὲ χρύσεος θεῆ πόρκης· 495
 τῷ ὃ γ' ἑρεισάμενος ἔπεα Τρώεσσι μετηύδα·
 „κέκλυτέ μεν, Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἠδ' ἐπίκουροι·
 νῦν ἐφάμην νῆάς τ' ὀλέσας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς

ἄψ ἀπονοστήσειν προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν·
 ἀλλὰ πρὶν κνέφας ἦλθε, τὸ νῦν ἐσάωσε μάλιστα 500
 Ἄργείους καὶ νῆας ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
 ἀλλ' ἦ τοι νῦν μὲν πειθώμεθα νυκτὶ μελαίνῃ
 δόρπα τ' ἐφοπλισόμεσθα· ἀτὰρ καλλίτριχας ἵππους
 λύσασθ' ὑπέξ ὀχέων, παρὰ δέ σφισι βάλλετ' ἐδωδῆν·
 ἐκ πόλιος δ' ἄξεσθε βόας καὶ ἴφια μῆλα 505
 καρπαλίμως, οἶνον δὲ μελίφρονα οἰνίζεσθε
 σῆτόν τ' ἐκ μεγάρων, ἐπὶ δὲ ξύλα πολλὰ λέγεσθε,
 ὥς κεν παννύχιοι μέσφ' ἠοῦς ἠριγενεΐης
 καίωμεν πυρὰ πολλά, σέλας δ' εἰς οὐρανὸν ἵκη·
 μὴ πως καὶ διὰ νύκτα κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ 510
 φεύγειν ὀρμήσονται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης·
 μὴ μὰν ἀσπουδί γε νεῶν ἐπιβαλεῖν ἔκηλοι,
 ἀλλ' ὥς τις τούτων γε βέλος καὶ οἴκοδι πέσση,
 βλήμενος ἦ ἰῶ ἦ ἔργει ὀξυόεντι
 νηὸς ἐπιθρώσκων, ἵνα τις στυγέῃσι καὶ ἄλλος 515
 Τρωσὶν ἐφ' ἵπποδάμοισι φέρειν πολύδακρον Ἄρηα.
 κήρυκες δ' ἀνὰ ἄστνυ διίφιλοι ἀγγελλόντων
 παῖδας πρωθήβας πολιοκροτάφους τε γέροντας
 λέξασθαι περὶ ἄστνυ θεοδμήτων ἐπὶ πύργων·
 θηλύτεραι δὲ γυναῖκες ἐνὶ μεγάροισιν ἐκάστη 520
 πῦρ μέγα καιόντων· φυλακὴ δέ τις ἔμπεδος ἔστω,
 μὴ λόχος εἰσέλθῃσι πόλιν λαῶν ἀπεόντων.
 ᾧδ' ἔστω, Τρῶες μεγαλήτορες, ὥς ἀγορεύω·
 [μῦθος δ', ὃς μὲν νῦν ὑγιής, εἰρημένος ἔστω,
 τὸν δ' ἠοῦς Τρῶεσσι μεθ' ἵπποδάμοις ἀγορεύσω. 525
 εὐχομαι ἐλπόμενος Διὶ τ' ἄλλοισὶν τε θεοῖσιν
 ἐξελάαν ἐνθένδε κύνας κηρεσσιφορήτους,
 οὓς κῆρες φορέουσι μελαινάων ἐπὶ νηῶν.
 ἀλλ' ἦ τοι ἐπὶ νυκτὶ φυλάξομεν ἡμέας αὐτούς,]

πρῶτι δ' ὑπηροῖοι σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες 530
 νηυσὶν ἐπι γλαφυρῆσιν ἐγείρομεν ὄξυν Ἄρηα.
 εἶσομαι, ἢ κέ μ' ὁ Τυδεΐδης κρατερὸς Διομήδης
 παρ νηῶν πρὸς τεῖχος ἀπώσεται, ἢ κεν ἐγὼ τὸν
 χαλκῷ δηώσας ἔναρα βροτόεντα φέρωμαι.

αὔριον ἦν ἀρετὴν διαεῖσεται, εἰ κ' ἐμὸν ἐγχος 535
 μείνῃ ἐπερχόμενον· ἀλλ' ἐν πρώτοισιν, οἴω,
 κείσεται οὐτηθείς, πολέες δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι,
 [ἡελίου ἀνιόντος ἐς αὔριον. εἰ γὰρ ἐγὼν ὣς
 εἶην ἀθάνατος καὶ ἀγήραος ἤματα πάντα,
 τιοίμην δ', ὡς τίετ' Ἀθηναίη καὶ Ἀπόλλων, 540
 ὡς νῦν ἡμέρη ἦδε κακὸν φέρει Ἀργείοισιν.“]

ὣς ἔκτωρ ἀγόρευ', ἐπὶ δὲ Τρῶες κελάδησαν.
 οἱ δ' ἵππους μὲν ἔλυσαν ὑπὸ ζυγοῦ ἰδρώοντας,
 δῆσαν δ' ἱμάντεσσι παρ' ἄρμασιν οἷσιν ἕκαστος· 545
 ἐκ πόλιος δ' ἄξοντο βόας καὶ ἴφια μῆλα.

καρπαλίμως, οἶνον δὲ μελίφρονα οἴνιζοντο
 σῖτόν τ' ἐκ μεγάρων, ἐπὶ δὲ ξύλα πολλὰ λέγοντο.
 [ἔρδον δ' ἀθανάτοισι τεληέσσας ἑκατόμβας,]
 κνίσην δ' ἐκ πεδίου ἄνεμοι φέρον οὐρανὸν εἶσω 550
 [ἠδεῖαν· τῆς δ' οὐ τι θεοὶ μάκαρες दाτέοντο,
 οὐδ' ἔθειλον· μάλα γὰρ σφιν ἀπήχθετο Ἴλιος ἰρή
 καὶ Πριάμος καὶ λαὸς ἐνμμελίω Πριάμοιο.]

οἱ δὲ μέγα φρονέοντες ἀνὰ πτολέμοιο γεφύρας
 εἶατο παννύχιοι, πυρὰ δὲ σφισι καίετο πολλά.
 ὡς δ' ὅτ' ἐν οὐρανῷ ἄστρα φαεινὴν ἀμφὶ σελήνην 555
 φαίνεται ἄριπρεπέα, ὅτε τ' ἐπλετο νήνεμος αἰθήρ·
 [ἐκ τ' ἔφανεν πᾶσαι σκοπιαὶ καὶ πρόωνες ἄκροι
 καὶ νάπαι· οὐρανόθεν δ' ἄρ' ὑπερράγη ἄσπετος αἰθήρ,]
 πάντα δέ τ' εἶδεται ἄστρα, γέγηθε δέ τε φρένα ποιμήν·
 τόσσα μεσηγνὴ νεῶν ἠδὲ Ξάνθοιο ῥοάων 560

Τρώων καιόντων πυρὰ φαίνεται Ἰλιόθι πρό.
 χίλι' ἄρ' ἐν πεδίῳ πυρὰ καίετο, πὰρ δὲ ἐκάστῳ
 εἶατο πεντήκοντα σέλαι πυρὸς αἰθομένοιο.
 ἵπποι δὲ κρὶ λευκὸν ἔρεπτόμενοι καὶ ὀλύρας,
 ἔστεῶτες παρ' ὄχεσφιν, εὐθρόνον Ἡῶ μίμνον. 565

ΙΛΙΑΔΟΣ Ι.

προσβεία πρὸς Ἀχιλλέα. λιταί.

ὥς οἱ μὲν Τρῶες φυλακὰς ἔχον· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
 θεσπεσίη ἔχε φύζα, φόβου κρυόεντος ἑταίρη,
 πένθει δ' ἀτλήτῳ βεβολήατο πάντες ἄριστοι.
 ὡς δ' ἄνεμοι δύο πόντον ὀρίνετον ἰχθυόεντα,
 Βορρῆς καὶ Ζέφυρος, τῷ τε Θρήκηθεν ἄητον, 5
 ἔλθόντ' ἑξαπίνης· ἄμυδις δέ τε κῶμα κελαινὸν
 κορθύεται, πολλὸν δὲ παρ' ἑξ' ἄλλα φῦκος ἔχευεν·
 ὥς ἐδαΐζετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν.

Ἄτρεΐδης δ' ἄχει μεγάλῳ βεβολημένος ἦτορ
 φοίτα κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κελεύων 10
 κλήθην εἰς ἀγορῆν κικλήσκειν ἄνδρα ἕκαστον,
 μηδὲ βοᾶν· αὐτὸς δὲ μετὰ πρῶτοισι πονεῖτο.
 ἴξον δ' εἰν ἀγορῇ τετιηότες· ἂν δ' Ἀγαμέμνων
 ἴστατο δάκρυ χέων ὥς τε κρήνη μελάνυδρος,
 ἢ τε κατ' αἰγίλιπος πέτρης δυοφερὸν χέει ὕδωρ· 15
 ὥς ὁ βαρὺ στενάχων ἔπε' Ἀργείοισι μετηύδα·
 „ὦ φίλοι, Ἀργείων ἠγῆτορες ἠδὲ μέδοντες,
 Ζεὺς με μέγα Κρονίδης ἄτη ἐνέδησε βαρείη,
 σχέτλιος, ὃς τότε μὲν μοι ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν

Ἴλιον ἐκπέρσαντ' ἐντείχεον ἀπονέεσθαι, 20
 νῦν δὲ κακὴν ἀπάτην βουλευέσαστο, καὶ με κελεύει
 δυσκλέα Ἄργος ἐκέσθαι, ἐπεὶ πολὺν ὄλεσα λαόν.
 [οὔτω που Διὶ μέλλει ὑπερμενεῖ φίλον εἶναι,
 ὃς δὴ πολλῶν πολιῶν κατέλυσε κάρηνα
 ἢδ' ἔτι καὶ λύσει· τοῦ γὰρ κράτος ἐστὶ μέγιστον.] 25
 ἀλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼ εἶπω, πειθώμεθα πάντες·
 φεύγωμεν σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν·
 οὐ γὰρ ἔτι Τροίην αἰρήσομεν εὐρουάγριαν.“

ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῆ.
 δὴν δ' ἄνεω ἦσαν τετιηότες νῆες Ἀχαιῶν. 30
 ὄψε δὲ δὴ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
 „Ἄτρεΐδη, σοὶ πρῶτα μαχήσομαι ἀφραδέοντι,
 ἢ θέμις ἐστίν, ἄναξ, ἀγορῆ· σὺ δὲ μὴ τι χολωθῆς.
 ἀλκὴν μὲν μοι πρῶτον ὄνειδισας ἐν Δαναοῖσιν,
 φῶς ἔμεν ἀπτόλεμον καὶ ἀνάλκιδα· ταῦτα δὲ πάντα 35
 ἴσασ' Ἀργείων ἡμὲν νέοι ἢδὲ γέροντες·
 σοὶ δὲ διάνδιχα δῶκε Κρόνου πάϊς ἀγκυλομήτεω·
 σκήπτρω μὲν τοι δῶκε τετιμῆσθαι περὶ πάντων,
 ἀλκὴν δ' οὐ τοι δῶκεν, ὃ τε κράτος ἐστὶ μέγιστον.
 δαιμόνι', οὔτω που μάλα ἔλπειαι νῆας Ἀχαιῶν 40
 ἀπτολέμους τ' ἔμεναι καὶ ἀνάλκιδας, ὥς ἀγορεύεις;
 εἰ δὲ σοὶ αὐτῷ θυμὸς ἐπέεσσεται ὥς τε νέεσθαι,
 ἔρχεο· πάρ τοι ὁδός, νῆες δὲ τοι ἄγχι θαλάσσης
 [ἐστᾶσ', αἷ τοι ἔποντο Μυκῆνηθεν μάλα πολλαί.]
 ἀλλ' ἄλλοι μενέουσι κάρη κομόωντες Ἀχαιοί, 45
 εἰς ὃ κέ περ Τροίην διαπέρομεν. εἰ δὲ καὶ αὐτοὶ
 φευγόντων σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν·
 νῶϊ δ', ἐγὼ Σθένελός τε, μαχησόμεθ', εἰς ὃ κε τέκμωρ
 Ἴλίου εὐρώμεν· σὺν γὰρ θεῷ εἰλήλουθμεν.“

ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπίαχον νῆες Ἀχαιῶν, 50

μῦθον ἀγασσάμενοι Διομήδεος ἱπποδάμοιο.
 τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετεφώνεεν ἱππότα Νέστωρ·
 „Τυδεΐδη, πέρι μὲν πολέμῳ ἔνι καρτερός ἐσσι,
 καὶ βουλῇ μετὰ πάντας ὁμήλικας ἔπλευ ἄριστος·
 οὐ τίς τοι τὸν μῦθον ὀνόσσειται, ὅσσοι Ἀχαιοί, 55
 οὐδὲ πάλιν ἐρέει· ἀτὰρ οὐ τέλος ἴκεο μύθων.
 ἦ μὴν καὶ νέος ἐσσί, ἐμὸς δέ κε καὶ πάϊς εἴης
 ὀπλότατος γενεῆφιν· ἀτὰρ πεπνυμένα βάζεις
 [Ἀργείων βασιλῆας, ἐπεὶ κατὰ μοῖραν ἔειπες.]
 ἀλλ' ἄγ' ἐγὼν, ὃς σεῖο γεραίτερος εὐχομαι εἶναι, 60
 ἐξείπω καὶ πάντα διίξομαι· οὐδέ κέ τίς μοι
 μῦθον ἀτιμήσει, οὐδὲ κρείων Ἀγαμέμνων.
 ἀφρήτωρ ἀθέμιστος ἀνέστιός ἐστιν ἐκείνος,
 ὃς πολέμου ἔραται ἐπιδημίου ὀκρυόεντος.
 ἀλλ' ἦ τοι νῦν μὲν πειθόμεθα νυκτὶ μελαίνῃ 65
 δόρυπα τ' ἐφοπλισόμεσθα· φυλακτῆρες δὲ ἕκαστοι
 λεξάσθων παρὰ τάφρον ὀρυκτὴν τείχεος ἐκτός.
 κούροισιν μὲν ταῦτ' ἐπιτέλλομαι· αὐτὰρ ἔπειτα,
 Ἀτρεΐδη, σὺ μὲν ἄρχε· σὺ γὰρ βασιλεύτατός ἐσσι.
 δαίνυ δαῖτα γέρουσιν· ἔοικέ τοι, οὐ τοι ἀεικές. 70
 πλεῖαί τοι οἴνου κλισίαι, τὸν νῆες Ἀχαιῶν
 ἡμάτιαι Θρηῆκηθεν ἐπ' εὐρέα πόντον ἄγουσιν·
 πᾶσά τοι ἔσθ' ὑποδεξίῃ, πολέεσσι δ' ἀνάσσεις.
 πολλῶν δ' ἀγρομένων τῷ πείσειαι, ὃς κεν ἀρίστην
 βουλὴν βουλευσῆ· μάλα δὲ χρεὼ πάντας Ἀχαιοὺς 75
 ἐσθλῆς καὶ πυκινῆς, ὅτι δήιοι ἐγγύθι νηῶν
 καίουσιν πυρὰ πολλά· τίς ἂν τάδε γηθήσειεν;
 νῦξ δ' ἦδ' ἠὲ διαρραίσει στρατὸν ἠὲ σαώσει.“

ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδὲ πίθοντο·
 ἐκ δὲ φυλακτῆρες σὺν τεύχεσιν ἐσσεύοντο . 80
 ἀμφί τε Νεστοριδὴν Θρασυμήδεα ποιμένα λαῶν

ἦδ' ἄμφ' Ἀσκάλαφον καὶ Ἰάλμενον υἱᾶς Ἄρηος,
 ἄμφι τε Μηριόνην Ἀφαρῆά τε Δηίπυρον τε,
 ἦδ' ἄμφι Κρείοντος υἷον Λυκομήδεα δῖον.
 ἔπτ' ἔσαν ἠγεμόνες φυλάκων, ἑκατὸν δὲ ἑκάστῳ 85
 κοῦροι ἅμα στεῖχον δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἔχοντες·
 καδ δὲ μέσον τάφρου καὶ τείχεος ἴξον ἰόντες·
 ἔνθα δὲ πῦρ κήαντο, τίθεντο δὲ δόρπα ἕκαστος.

Ἄτρεΐδης δὲ γέροντας ἀολλέας ἦγεν Ἀχαιῶν
 εἰς κλισίην, παρὰ δὲ σφι τίθει μενοεικέα δαῖτα· 90
 οἱ δ' ἐπ' ὄνειδάθ' ἐτοῖμα προκειμένα χεῖρας ἱαλλον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρου ἔντο,
 τοῖς δὲ γέρον πάμπρωτος ὑφαίνειν ἤρχετο μῆτιν
 Νέστωρ, οὗ καὶ πρόσθεν ἀρίστη φαίνεται βουλή·
 ὃ σφιν ἐν φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν· 95
 „Ἄτρεΐδη κύδιστε, ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 ἐν σοὶ μὲν λήξω, σέο δ' ἄρξομαι, οὐνεκα πολλῶν
 λαῶν ἔσσι ἀναξ καὶ τοι Ζεὺς ἐγγυάλιξεν
 σκῆπτρόν τ' ἠδὲ θέμιστας, ἵνα σφίσι βουλευῆσθα.
 τῷ σε χρὴ πέρι μὲν φάσθαι ἔπος ἦδ' ἐπακοῦσαι, 100
 κρηῆναι δὲ καὶ ἄλλω, ὅτ' ἂν τινα θυμὸς ἀνώγη
 εἰπεῖν εἰς ἀγαθόν· σέο δ' ἔξεταί, ὅττι κεν ἄρχῃ.
 αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω, ὣς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα.
 σὺ γάρ τις νόον ἄλλος ἀμείνονα τοῦδε νοήσει,
 οἷον ἐγὼ νοέω, ἡμὲν πάλαι ἦδ' ἔτι καὶ νῦν, 105
 ἐξ ἔτι τοῦ, ὅτε, διογενές, Βρισηίδα κούρην
 χρωμένον Ἀχιλλῆος ἔβης κλισίῃθεν ἀπούρας
 οὐ τι καδ' ἡμέτερόν γε νόον. μάλα γάρ τοι ἐγὼ γε
 πόλλ' ἀπεμυθεόμην· σὺ δὲ σῶ μεγαλήτορι θυμῷ
 εἶξας ἄνδρα φέριστον, ὃν ἀθάνατοὶ περ ἔτισαν, 110
 ἠτίμησας· ἔλων γὰρ ἔχεις γέρας. ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
 φραζώμεσθ', ὥς κέν μιν ἀρεσσάμενοι πεπίθωμεν

δώροισίν τ' ἀγανοῖσιν ἔπεσσί τε μελιχίοισιν.“

τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 „ὦ γέρον, οὐ τι ψεῦδος ἐμὰς ἄτας κατέλεξας. 115
 ἀσάμην, οὐδ' αὐτὸς ἀναίνομαι. ἀντί νυ πολλῶν
 λαῶν ἐστὶν ἀνὴρ, ὃν τε Ζεὺς κῆρι φιλήσῃ,
 ὡς νῦν τοῦτον ἔτισε, δάμασσε δὲ λαὸν Ἀχαιῶν.
 ἀλλ' ἐπεὶ ἀσάμην φρεσὶ λευγαλέησι πιθήσας,
 ἄψ ἐθέλω ἀρέσαι δόμεναί τ' ἀπερείσι' ἄποινα. 120
 ὑμῖν δ' ἐν πάντεσσι περικλυτὰ δῶρ' ὀνομήνω,
 ἔπτ' ἀπύρους τρίποδας, δέκα δὲ χρυσοῖο τάλαντα,
 αἶθωνας δὲ λέβητας εἴκοσι, δώδεκα δ' ἵππους
 πηγυρὸς ἀθλοφόρους, οἳ ἀέθλια ποσσὶν ἄροντο.
 οὐ κεν ἀλήμιος εἴη ἀνὴρ, ὃς τόσσα γένοιτο, 125
 οὐδέ κεν ἀκτῆμων ἐριτίμοιο χρυσοῖο,
 ὅσσα μοι ἠνεύκοντο ἀέθλια μώνυχες ἵπποι.
 δώσω δ' ἐπτὰ γυναικῆς ἀμύμονα ἔργα ἰδυίας,
 Λεσβίδας, ἅς, ὅτε Λέσβον ἐνκτιμένην ἔλεν αὐτός,
 ἐξελόμην, αἶ κάλλει ἐνίκων φῦλα γυναικῶν· 130
 τὰς μὲν οἱ δώσω, μετὰ δ' ἔσσεται, ἣν τότε ἀπηύρων,
 κούρη Βρισθῆος· ἐπὶ δὲ μέγαν ὄρκον ὁμοῦμαι
 μή ποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι ἠδὲ μιγῆναι,
 ἢ θέμις ἀνθρώπων πέλει, ἀνδρῶν ἠδὲ γυναικῶν.
 ταῦτα μὲν αὐτίκα πάντα παρέσσειται· εἰ δέ κεν αὖτε 135
 ἄστυ μέγα Πριάμοιο θεοὶ δώσωσ' ἀλαπάξαι,
 νῆα ἄλις χρυσοῦ καὶ χαλκοῦ νηησάσθω
 εἰσελθῶν, ὅτε κεν δατεώμεθα ληϊδ' Ἀχαιοί,
 Τρωιάδας δὲ γυναικῆς εἴκοσιν αὐτὸς ἐλέσθω,
 αἶ κε μετ' Ἀργεῖην Ἑλένην κάλλισται ἔωσιν. 140
 εἰ δέ κεν Ἄργος ἰκοίμεθ' Ἀχαιικόν, οὔθαρ ἀρούρης,
 γαμβρός κέν μοι ἔοι· τίσω δέ μιν ἴσον Ὀρέστη,
 ὅς μοι τηλύγετος τρέφεται θαλίῃ ἐνὶ πολλῇ.

τρεις δέ μοι εἶσι θύγατρος ἐνὶ μεγάρῳ ἐνπήκτω,
Χρυσόθεις καὶ Λαοδίκη καὶ Ἰφιάνασσα· 145

τάων ἦν κ' ἐθέλῃσι, φίλην ἀνάεδνον ἀγέσθω
πρὸς οἶκον Πηλῆος· ἐγὼ δ' ἐπὶ μείλια δῶσω
πολλὰ μάλ', ὅσσ' οὐ πά τις ἔη ἐπέδωκε θυγατρί.
ἐπὶ δέ οἱ δῶσω ἐν ναιόμενα πτολίεθρα,

Καρδαμύλην Ἐνόπην τε καὶ Ἴρην ποιήεσσαν, 150

Φηράς τε Ζαθίας ἠδ' Ἄνθειαν βαθύλειμον,
καλὴν τ' Αἰπειαν καὶ Πήδασον ἀμπελόεσσαν.

πᾶσαι δ' ἐγγυὸς ἄλγος, νέεται Πύλου ἡμαθόεντος·
ἐν δ' ἄνδρες ναίουσι πολύρρηγες πολυβοῦται,

οἳ κέ εἰ δωτίνῃσι θεὸν ὡς τιμήσουσιν 155

καὶ οἱ ὑπὸ σκήπτρῳ λιπαρὰς τελέουσι θέμιστας.
ταῦτά κέ οἱ τελέσαιμι μεταλλήξαντι χόλοιο.

δημηθῆτω — Αἴδης τοι ἀμείλιχος ἠδ' ἀδάμαστος·
τούνεκα καὶ τε βροτοῖσι θεῶν ἔχθιστος ἀπάντων —

καὶ μοι ὑποστήτω, ὅσσον βασιλευτέρός εἰμι 160
ἠδ' ὅσσον γενεῇ προγενέστερος εὐχομαι εἶναι.“

τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερῆνιος ἱππότα Νέστωρ·
„Ατρεΐδη κύδιστε, ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,

δῶρα μὲν οὐκέτ' ὄνοστα διδοῖς Ἀχιλῆϊ ἄνακτι·
ἀλλ' ἄγετε, κλητοὺς ὀτρύνομεν, οἳ κε τάχιστα 165

ἔλθωσ' ἐς κλισίην Πηληιάδew Ἀχιλῆος.
εἰ δ' ἄγε, τοὺς ἂν ἐγὼν ἐπιόσομαι, οἳ δὲ πιθέσθων.

Φοῖνιξ μὲν πρῶτιστα δίφιλος ἠγησάσθω,
αὐτὰρ ἔπειτ' Αἴας τε μέγας καὶ δῖος Ὀδυσσεύς·

κηρύκων δ' Ὀδῖος τε καὶ Εὐρυβάτης ἅμ' ἐπέσθων. 170
φέρετε δὲ χερσὶν ὕδωρ, ἐνφημησαί τε κέλεσθε,

ὄφρα Διὶ Κρονίδῃ ἀρησόμεθ', αἳ κ' ἐλεήσῃ.“
ὣς φάτο, τοῖσι δὲ πᾶσιν ἑαδότα μῦθον ἔειπεν.

αὐτίκα κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν,

κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο, 175
 νόμησαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσιν.
 ἀντάρ ἐπεὶ σπεῖσάν τε πῖον θ', ὅσον ἤθελε θυμός,
 ὠρμῶντ' ἐκ κλισίης Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο.
 τοῖσι δὲ πόλλ' ἐπέτελλε Γερῆνιος ἱππότης Νέστωρ,
 δειδίλλων ἐς ἕκαστον, Ὀδυσσῆι δὲ μάλιστα, 180
 πειρᾶν, ὡς πεπίθοιεν ἀμύμονα Πηλεΐωνα.

τῷ δὲ βάτην παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
 πολλὰ μάλ' εὐχομένω γαιηόχῳ ἐννοσιγαίῳ
 ῥηιδίως πεπιθεῖν μεγάλας φρένας Αἰακίδαο.
 Μυρμιδόνων δ' ἐπὶ τε κλισίας καὶ νῆας ἰκέσθην, 185
 τὸν δ' εὖρον φρένα τερπόμενον φόρμιγγι λιγείῃ,
 καλῆ δαιδαλέῃ, ἐπὶ δ' ἀργύρεον ζυγὸν ἦεν·

τὴν ἄρετ' ἐξ ἐνάρων, πόλιν Ἡετίωνος ὀλέσσας·
 τῆ δ' γε θυμὸν ἔτερπεν, ἄειδε δ' ἄρα κλέα ἀνδρῶν·
 Πάτροκλος δέ οἱ οἶος ἐναντίος ἦστο σιωπῆ, 190
 δέγμενος Αἰακίδαην, ὁπότε λήξειεν αἰείδων.

τῷ δὲ βάτην προτέρω, ἠγεῖτο δὲ δῖος Ὀδυσσεύς,
 στὰν δὲ πρόσθ' αὐτοῖο· ταφῶν δ' ἀνόρουσεν Ἀχιλλεύς
 αὐτῆ σὺν φόρμιγγι, λιπῶν ἔδος, ἔνθα θάασσεν.

ὣς δ' αὐτως Πάτροκλος, ἐπεὶ ἶδε φῶτας, ἀνέστη. 195
 τῷ καὶ δεικνύμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 „χαίρετον· ἦ φίλοι ἄνδρες ἰκάνετον, ἦ τι μάλα χρεῶ,
 οἷ μοι σκυζομένῳ περ Ἀχαιῶν φίλτατοὶ ἐσίου.“

ὣς ἄρα φωνήσας προτέρω ἄγε δῖος Ἀχιλλεύς,
 εἶσεν δ' ἐν κλισμοῖσι τάπησί τε πορφυρέοισιν. 200
 αἶψα δὲ Πάτροκλον προσεφώνεεν ἐγγὺς ἔοντα·
 „μεῖζονα δὴ κρητῆρα, Μενoitίου υἱέ, καθίστα,
 ζωρότερον δὲ κέραιε, θέπας δ' ἔντυνον ἐκάστω·
 οἱ γὰρ φίλτατοι ἄνδρες ἐμῷ ὑπέασι μελάθρῳ.“

ὣς φάτο, Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπεπείδεθ' ἐταίρῳ. 205

αὐτὰρ ὃ γε κρεῖον μέγα κάμβαλεν ἐν πυρὸς ἀνγῇ,
 ἐν δ' ἄρα νῶτον ἔθηκ' ὄϊος καὶ πίνος αἰγός,
 ἐν δὲ σὺς σιάλοιο ῥάχιν τεθαλυῖαν ἀλοιφῇ.
 τῷ δ' ἔχεν Ἀὐτομέδων, τάμνεν δ' ἄρα δῖος Ἀχιλλεύς.
 καὶ τὰ μὲν εὖ μίστυλλε καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειρεν, 210
 πῦρ δὲ Μενoitιάδης δαΐεν μέγα, ἰσόθεος φῶς.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ πῦρ ἐκάη καὶ φλόξ ἔμαράνθη,
 ἀνθρακίην στορέσας ὀβελοὺς ἐφύπερθε τάνυσσεν,
 πάσσε δ' ἄλδος θείοιο, κρατεντάων ἐπαείρας.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ὃ ὥπτησε καὶ εἰν ἔλεοῖσιν ἔχευεν, 215
 Πάτροκλος μὲν σῖτον ἔλων ἐπένειμε τραπέξῃ
 καλοῖς ἐν κανέοισιν, ἀτὰρ κρέα νεῖμεν Ἀχιλλεύς.
 αὐτὸς δ' ἀντίον ἴξεν Ὀδυσσεύης θείοιο
 τοίχου τοῦ ἑτέροιο, θεοῖσι δὲ θῦσαι ἀνώγειν
 Πάτροκλον ὄν ἐταῖρον· ὃ δ' ἐν πυρὶ βάλλε θυηλάς. 220
 οἱ δ' ἐπ' ὀνειάθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱαλλον.
 κῦτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 νεῦσ' Αἴας Φοῖνικι· νόησε δὲ δῖος Ὀδυσσεύς,
 πλησάμενος δ' οἴνοιο δέπας δείδεικτ' Ἀχιλλῆα·
 „χαῖρ', Ἀχιλεῦ· δαιτὸς μὲν εἴσης οὐκ ἐπιδευεῖς 225
 ἡμὲν ἐνὶ κλισίῃ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο
 ἠδὲ καὶ ἐνθάδε νῦν· πάρα γὰρ μενοεικέα πολλὰ
 δαίνυσθ'· ἀλλ' οὐ δαιτὸς ἐπηράτου ἔργα μέμηλεν,
 ἀλλὰ λίην μέγα πῆμα, διοτρεφές, εἰσορόωντες
 δείδιμεν· ἐν δοιῇ δὲ σαωσέμεν ἢ ἀπολέσθαι 230
 νῆας ἐυσσέλμους, εἰ μὴ σύ γε δύσειαι ἀλκῆν.
 ἐγγὺς γὰρ νηῶν καὶ τείχεος αὖλιον ἔθεντο
 Τρῶες ὑπέρθυμοι τηλεκλειτοὶ τ' ἐπίκουροι,
 κηάμενοι πυρὰ πολλὰ κατὰ στρατόν, οὐδ' ἔτι φασὶν
 σκήσεσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνησιν πεσέεσθαι. 235
 Ζεὺς δέ σφι Κρονίδης ἐνδέξια σήματα φαίνων

ἀστράπτει· Ἐκτωρ δὲ μέγα σθένει βλεμεαίνων
 μαίνεται ἐκπάγλως, πύσυνος Διί, οὐδέ τι τῆι
 ἀνέρας οὐδὲ θεούς· κρατερῇ δέ ἐ λύσσα δέδυκεν.
 ἀράται δὲ τάχιστα φανήμεναι Ἥῳ δῖαν· 240
 στεῦται γὰρ νηῶν ἀποκόψειν ἄκρα κόρυμβα
 αὐτάς τ' ἐμπρήσειν μαλεροῦ πυρός, αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
 δηώσειν παρὰ τῆσιν ὀρινομένους ὑπὸ καπνοῦ.
 ταῦτ' αἰνῶς δεῖδοικα κατὰ φρένα, μή οἱ ἀπειλὰς
 ἐκτελέσωσι θεοί, ἡμῖν δὲ δὴ αἰσιμον εἶη 245
 φθίσθαι ἐνὶ Τροίῃ, ἕκασ' Ἄργεος ἵπποβότοιο.
 ἀλλ' ἄνα, εἰ μέμονάς γε καὶ ὀψέ περ νῆας Ἀχαιῶν
 τειρομένους ἐρύεσθαι ὑπὸ Τρώων ὄρουμυγδοῦ.
 αὐτῷ τοι μετόπισθ' ἄχος ἔσσεται, οὐδέ τι μῆχος
 ῥεχθέντος κακοῦ ἔστ' ἄκος εὐρεῖν· ἀλλὰ πολὺ πρὶν 250
 φράζην, ὅπως Δαναοῖσιν ἀλεξήσεις κακὸν ἡμᾶρ.
 ὦ πέπον, ἦ μὲν σοί γε πατήρ ἐπετέλλετο Πηλεὺς
 ἡματι τῷ, ὅτε σ' ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνονι πέμπεν·
 ,τέκνον ἐμόν, κάρτος μὲν Ἀθηναίῃ τε καὶ Ἥρῃ
 δώσουσ', αἶ κ' ἐθέλωσι, σὺ δὲ μεγαλήτορα θυμὸν 255
 ἴσχειν ἐν στήθεσσι· φιλοφροσύνη γὰρ ἀμείνων·
 ληγέμεναι δ' ἔριδος κακομηχάνου, ὄφρα σε μᾶλλον
 τίωσ' Ἀργείων ἡμὲν νέοι ἠδὲ γέροντες·
 ὣς ἐπέτελλ' ὁ γέρον, σὺ δὲ λήθεται. ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
 πάνε', ἔα δὲ χόλον θυμαλγέα· σοὶ δ' Ἀγαμέμνων 260
 ἄξια δῶρα δίδωσι μεταλλήξαντι χόλοιο.
 εἰ δὲ σὺ μὲν μευ ἄκουσον, ἐγὼ δὲ κέ τοι καταλέξω,
 ὅσσα τοι ἐν κλισίῃσιν ὑπέσχετο δῶρ' Ἀγαμέμνων,
 ἔπτ' ἀπύρους τρίποδας, δέκα δὲ χρυσοῖο τάλαντα,
 αἰθωνας δὲ λέβητας ἑείκοσι, δώδεκα δ' ἵππους 265
 πηγούς ἀθλοφόρους, οἳ ἀέθλια ποσσὶν ἄροντο.
 οὐ κεν ἀλγίος εἶη ἀνὴρ, ᾧ τόσσα γένοιτο,

οὐδέ κεν ἀκτῆμων ἐριτίμοιο χρυσοῖο,
 ὅσ' Ἀγαμέμνονος ἵπποι ἀέθλια ποσσὶν ἄροντο.
 δώσει δ' ἐπὶ γυναικας ἀμύμονα ἔργα ἰδυίας, 270
 Λεσβίδας, ἄς, ὅτε Λέσβον ἐνκτιμένην ἔλες αὐτός,
 ἐξέλεθ', αἶ τότε κάλλει ἐνίκων φῦλα γυναικῶν·
 τὰς μὲν τοι δώσει, μετὰ δ' ἔσσεται, ἦν τότ' ἀπηύρα,
 κούρη Βρισηῆος· ἐπὶ δὲ μέγαν ὄρκον ὁμεῖται
 μὴ ποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι ἠδὲ μιγῆναι, 275
 ἢ θέμις ἐστίν, ἄναξ, ἢ τ' ἀνδρῶν ἢ τε γυναικῶν.
 ταῦτα μὲν αὐτίκα πάντα παρέσσεται· εἰ δέ κεν αὐτε
 ἄστν μέγα Πριάμοιο θεοὶ δώσω' ἀλαπάξαι,
 νῆα ἄλις χρυσοῦ καὶ χαλκοῦ νηήσασθαι
 εἰσελθῶν, ὅτε κεν δατεώμεθα ληίδ' Ἀχαιοί, 280
 Τρωιάδας δὲ γυναικας εἰκόσιν αὐτὸς ἐλέσθαι,
 αἶ κε μετ' Ἀργεῖην Ἑλένην κάλλισται ἔωσιν.
 εἰ δέ κεν Ἄργος ἰκοίμεθ' Ἀχαιικόν, οὔταρ ἀρούρης,
 γαμβρός κέν οἱ ἔοις· τίσει δέ σε ἴσον Ὀρέστη,
 ὅς οἱ τηλύγετος τρέφεται θαλήη ἐνὶ πολλῇ. 285
 τρεῖς δέ οἱ εἰσὶ θυγάτρεις ἐνὶ μεγάρῳ ἐνπῆκτῳ,
 Χρυσόθεμις καὶ Λαοδίκη καὶ Ἰφιάνασσα·
 τῶν ἦν κ' ἐθέλησθα, φίλην ἀνάεδνον ἄγρεσθαι
 πρὸς οἶκον Πηλῆος· ὁ δ' αὐτ' ἐπὶ μείλια δώσει
 πολλὰ μάλ', ὅσ' οὐ πῶ τις ἐῖη ἐπέδωκε θυγατρί. 290
 ἐπὶ δέ τοι δώσει ἐνὶ ναιόμενα πτολίεθρα,
 Καρδαμύλην Ἐνόπην τε καὶ Ἴρην ποιήεσσαν,
 Φηράς τε ζαθίας ἠδ' Ἄνθειαν βαθύλειμον,
 καλήν τ' Αἰπειαν καὶ Πήδασον ἀμπελόεσσαν.
 πᾶσαι δ' ἐγγὺς ἄλός, νέεται Πύλου ἡμαθόεντος· 295
 ἐν δ' ἄνδρες ναιούσι πολύρρηγες πολυβοῦται,
 οἳ κέ σε δωτίνησι θεὸν ὡς τιμήσουσιν
 καὶ τοι ὑπὸ σκήπτρῳ λιπαράς τελέουσι θέμιστας.

ταῦτά κέ τοι τελέσειε μεταλλήξαντι χόλοιο.

εἰ δέ τοι Ἀτρεΐδης μὲν ἀπήχθετο κηρόθι μᾶλλον, 300
αὐτὸς καὶ τοῦ δῶρα, σὺ δ' ἄλλους περ Παναχαιοὺς
τειρομένους ἐλέαιρε κατὰ στρατόν, οἳ σε θεὸν ὧς
τίσουσ'· ἧ γάρ κέ σφι μάλα μέγα κῦδος ἄροιο.
νῦν γάρ χ' Ἐκτορ' ἔλοις, ἐπεὶ ἂν μάλα τοι σχεδὸν ἔλθοι
λύσσαν ἔχων ὀλοήν, ἐπεὶ οὐ τινά φησιν ὁμοίου 305
οἷ ἔμεναι Δαναῶν, οὓς ἐνθάδε νῆες ἔνειακν.“

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
„διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
χρῆ μὲν δὴ τὸν μῦθον ἀπηλεγέως ἀποειπεῖν,
ἧ περ δὴ φρονέω τε καὶ ὧς τετελεσμένου ἔσται, 310
ὧς μή μοι τρύξητε παρήμενοι ἄλλοθεν ἄλλος.
ἐχθρὸς γάρ μοι κεῖνος ὁμῶς Ἀίδαο πύλησιν,
ὅς χ' ἕτερον μὲν κεύθη ἐνὶ φρεσίν, ἄλλο δὲ εἶπη.
αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω, ὧς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα·
οὔτ' ἐμέ γ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα πεισέμεν οἴω 315
οὔτ' ἄλλους Δαναούς, ἐπεὶ οὐκ ἄρα τις χάρις ἦεν
μάρνασθαι δηίοισιν ἐπ' ἀνδράσι νωλεμῆς αἰεί.
ἴση μοῖρα μένουσι, καὶ εἰ μάλα τις πολεμίζοι·
ἐν δὲ ἰῆ τιμῇ ἡμὲν κακὸς ἡδὲ καὶ ἐσθλός·
[κάτθαν' ὁμῶς ὅ τ' ἀεργὸς ἀνὴρ ὅ τε πολλὰ ἐοργῶς.] 320
οὔδέ τί μοι περίκειται, ἐπεὶ πάθον ἄλγεα θυμῷ
αἰὲν ἐμὴν ψυχὴν παραβαλλόμενος πολεμίζειν.
ὧς δ' ὄρνις ἀπτῆσι νεοσσοῖσι προφέρῃσιν
μάστακ', ἐπεὶ κε λάβῃσι, κακῶς δ' ἄρα οἱ πέλει αὐτῇ,
ὧς καὶ ἐγὼ πολλὰς μὲν ἀύπνους νύκτας ἴανον, 325
ἡματα δ' αἱματόεντα διέπρησσον πολεμίζων,
ἀνδράσι μαρνάμενος δάρων ἔνεκα σφετεράων.
δώδεκα δὴ σὺν νηυσὶ πόλεις ἀλάπαξ' ἀνθρώπων,
πεξὸς δ' ἔνδεκά φημι κατὰ Τροίην ἐρίβωλον·

τάων ἐκ πασέων κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλὰ 330
 ἐξελόμην, καὶ πάντα φέρων Ἀγαμέμνονι δόσκον
 Ἀτρεΐδῃ· ὁ δ' ὄπισθε μένων παρὰ νηυσὶ θοῶσιν
 δεξάμενος διὰ παῦρα δασάσκετο, πολλὰ δ' ἔχεσκεν·
 ἄλλα δ' ἀριστήεσσι δίδου γέρα καὶ βασιλεῦσιν·
 τοῖσι μὲν ἔμπεδα κεῖται, ἐμεῦ δ' ἀπὸ μούνου Ἀχαιῶν 335
 εἴλετ', ἔχει δ' ἄλοχον θυμαρέα· τῇ παριαύων
 τερπέσθω. τί δὲ δεῖ πολεμιζέμεναι Τρώεσσιν
 Ἀργείους; τί δὲ λαὸν ἀνήγαγεν ἐνθάδ' ἀγείρας
 Ἀτρεΐδης; ἦ οὐχ Ἑλένης ἔνεκ' ἠυκόμοιο;
 ἦ μούνοι φιλέουσ' ἀλόχους μερόπων ἀνθρώπων 340
 Ἀτρεΐδαι; ἐπεὶ ὅς τις ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ ἐχέφρων,
 τὴν αὐτοῦ φιλεῖ καὶ κήδεται, ὡς καὶ ἐγὼ τὴν
 ἐκ θυμοῦ φίλεον, δουρικτητὴν περ εὐούσαν.
 νῦν δ', ἐπεὶ ἐκ χειρῶν γέρας εἴλετο καὶ μ' ἀπάτησεν,
 μὴ μεν πειράτω ἐν εἰδότος· οὐδέ με πείσει. 345
 ἀλλ', Ὀδυσσεῦ, σὺν σοί τε καὶ ἄλλοισιν βασιλεῦσιν
 φραζέσθω νήεσσιν ἀλεξέμεναι δῆιον πῦρ.
 ἦ μὲν δὴ μάλα πολλὰ πονήσατο νόσφιν ἐμεῖο,
 καὶ δὴ τείχος ἔδειμε καὶ ἤλασε τάφρον ἐπ' αὐτῷ
 εὐρεῖαν μεγάλην, ἐν δὲ σκόλοπας κατέπηξεν· 350
 ἀλλ' οὐδ' ὥς δύναται σθένος Ἔκτορος ἀνδροφόνιο
 ἴσχειν. ὄφρα δ' ἐγὼ μετ' Ἀχαιοῖσιν πολέμιζον,
 οὐκ ἐθέλεσκε μάχην ἀπὸ τείχεος ὀρνύμεν Ἔκτωρ,
 ἀλλ' ὅσον ἐς Σκαιάς τε πύλας καὶ φηγὸν ἴκανεν·
 ἐνθα ποτ' οἶον ἔμιμνε, μόγις δέ μεν ἔκφυγεν ὀρμῆν. 355
 νῦν δ', ἐπεὶ οὐκ ἐθέλω πολεμιζέμεν Ἔκτορι δίφρ,
 αὔριον ἱρὰ Διὶ ῥέξας καὶ πᾶσι θεοῖσιν,
 νηήσας ἐν νῆας, ἐπὴν ἄλαδε προερούσσω,
 ὄψαι, ἦν ἐθέλησθα καὶ αἰ' κέν τοι τὰ μεμήλη,
 ἦρι μάλ' Ἑλλήσποντον ἐπ' ἰχθυόεντα πλεύσας 360

νῆας ἐμάς, ἐν δ' ἄνδρας ἐρεσσέμεναι μεμαῶτας·
 εἰ δέ κεν εὐπλοῖην δῶῃ κλυτὸς ἐννοσίγαιος,
 ἤματί κε τριτάτῳ Φθίην ἐρίβωλον ἰκοίμην.
 ἔστι δέ μοι μάλα πολλά, τὰ κάλλιπον ἐνθάδε ἔρρων·
 ἄλλον δ' ἐνθένδε χρυσὸν καὶ χαλκὸν ἐρυσθρὸν 365
 ἠδὲ γυναῖκας εὐζώνους πολιόν τε σίδηρον
 ἄξομαι, ἄσ' ἔλαχόν γε· γέρας δέ μοι, ὅς περ ἔδωκεν,
 αὐτίς ἐφυβρίζων ἔλετο κρείων Ἀγαμέμνων
 Ἀτρεΐδης. τῷ πάντ' ἀγορευέμεν, ὡς ἐπιτέλλω,
 ἀμφαδόν, ὄφρα καὶ ἄλλοι ἐπισκύζωνται Ἀχαιοί, 370
 εἴ τινά που Δαναῶν ἔτι ἔλπεται ἐξαπατήσειν,
 αἰὲν ἀναιδείην ἐπιειμένος. οὐδ' ἂν ἐμοί γε
 τετλαίῃ κύνεός περ ἔων εἰς ὧπα ἰδέσθαι·
 οὐδέ τί οἱ βουλάς συμφράσσομαι, οὐδὲ μὲν ἔργον·
 ἐκ γὰρ δὴ μ' ἀπάτησε καὶ ἤλιπεν· οὐδ' ἂν ἔτ' αὐτίς 375
 ἐξαπάφοιτ' ἐπέεσσιν· ἄλις δέ οἱ. ἀλλὰ ἔκηλος
 ἐρρέτω· ἐκ γὰρ εὐφρένας εἴλετο μητίετα Ζεὺς.
 ἐχθρὰ δέ μοι τοῦ δῶρα, τίω δέ μιν ἐν καρὸς αἴσῃ.
 οὐδ' εἴ μοι δεκάκις τε καὶ εἰκοσάκις τόσα δοίῃ,
 ὅσσα τέ οἱ νῦν ἔστι, καὶ εἴ ποθεν ἄλλα γένοιτο, 380
 οὐδ' ὅσ' ἐς Ὀρχομενὸν ποτινίσσεται, οὐδ' ὅσα Θήβας
 Αἴγυπτίας, ὅθι πλεῖστα δόμοις ἐν κτήματα κεῖται,
 [αἶθ' ἑκατόμυλοι εἰσι, διηκόσιοι δ' ἂν' ἐκάστας
 ἀνέρες ἐξοιχνεῦσι σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν·]
 οὐδ' εἴ μοι τόσα δοίῃ, ὅσα ψάμαθός τε κόνις τε, 385
 οὐδέ κεν ὧς ἔτι θυμὸν ἐμὸν πείσει' Ἀγαμέμνων,
 πρὶν γ' ἀπὸ πᾶσαν ἐμοὶ δόμεναι θυμαλγέα λῶβην.
 κούρην δ' οὐ γαμέω Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο,
 οὐδ' εἰ χρυσεῖῃ Ἀφροδίτῃ κάλλος ἐρίζοι,
 ἔργα δ' Ἀθηναίῃ γλανκώπιδι ἰσοφαρίζοι, 390
 οὐδέ μιν ὧς γαμέω· ὁ δ' Ἀχαιῶν ἄλλον ἐλέσθω,

ὅς τις οἷ τ' ἐπέοικε καὶ ὅς βασιλεύτερός ἐστιν.
 ἦν γὰρ δὴ με σόωσι θεοὶ καὶ οἴκαδ' ἴκωμαι,
 Πηλεὺς θῆν μοι ἔπειτα γυναῖκά γε μάσσεται αὐτός.
 πολλαὶ Ἀχαιῖδες εἰσὶν ἄν' Ἑλλάδα τε Φθίην τε, 395
 κοῦραι ἀριστήων, οἳ τε πτολίεθρα ῥύονται·
 τάων ἦν κ' ἐθέλωμι, φίλην ποιήσομ' ἄκοιτιν.
 ἔνθα δέ μοι μάλα πολλὸν ἐπέσσυτο θυμὸς ἀγῆνωρ
 γήμαντι μνηστῆν ἄλοχον, ἐικυῖαν ἄκοιτιν,
 κτήμασι τέρπεσθαι, τὰ γέρον ἐκθήσατο Πηλεὺς. 400
 οὐ γὰρ ἐμοὶ ψυχῆς ἀντάξιον οὐδ' ὅσα φασὶν
 Ἴλιον ἐκτῆσθαι, ἐν ναιόμενον πτολίεθρον,
 τὸ πρὶν ἐπ' εἰρήνης, πρὶν ἔλθειν νῆας Ἀχαιῶν,
 οὐδ' ὅσα λάινος οὐδὸς ἀφήτορος ἐντὸς ἔργει,
 Φοῖβου Ἀπόλλωνος, Πυθοῖ ἐνὶ πετρῆεσση. 405
 ληιστοὶ μὲν γὰρ τε βόες καὶ ἴβρια μῆλα,
 κτητοὶ δὲ τρίποδες τε καὶ ἵππων ξανθὰ κάρηνα·
 ἀνδρὸς δὲ ψυχὴ πάλιν ἔλθειν οὔτε λειστή
 οὔθ' ἔλετή, ἐπεὶ ἄρ κεν ἀμείψεται ἔρκος ὀδόντων.
 μήτηρ γὰρ τέ μέ φησι θεά, Θέτις ἀργυρόπεζα, 410
 διχθαδίας κῆρας φερέμεν θανάτοιο τέλοσδε.
 εἰ μὲν κ' αὖθι μένων Τρώων πόλιν ἀμφιμάχωμαι,
 ὦλετο μὲν μοι νόστος, ἀτὰρ κλέος ἄφθιτον ἔσται·
 εἰ δέ κεν οἴκαδ' ἴκωμι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
 ὦλετό μοι κλέος ἐσθλόν, ἐπὶ δηρὸν δέ μοι αἰὼν 415
 [ἔσσεται, οὐδέ κέ μ' ὦκα τέλος θανάτοιο κιχείη.]
 καὶ δ' ἄν τοῖς ἄλλοισιν ἐγὼ παραμυθησαίμην
 οἴκαδ' ἀποπλείειν, ἐπεὶ οὐκέτι δῆητε τέκμωρ
 Ἴλιου αἰπεινῆς· μάλα γὰρ ἔθεν εὐρύοπα Ζεὺς
 χεῖρα ἐὼν ὑπερέσχε, τεθαρσῆκασι δὲ λαοί. 420
 ἀλλ' ὑμεῖς μὲν ἰόντες ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν
 ἀγγελίην ἀπόφασθε — τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ γερόντων —,

ὄφρ' ἄλλην φράζωνται ἐνὶ φρεσὶ μῆτιν ἀμείνω,
 ἢ κέ σφιν νῆάς τε σώω καὶ λαὸν Ἀχαιῶν
 νηυσὶν ἐπι γλαφυρῆς, ἐπεὶ οὐ σφισιν ἦδε γ' ἐτοιμία, 425
 ἦν νῦν ἐφράσσαντο, ἐμεῦ ἀπομηνίσαντος.

Φοῖνιξ δ' αὖθι παρ' ἄμμι μένων κατακοιμηθήτω,
 ὄφρα μοι ἐν νῆεσσι φίλην ἐς πατρίδ' ἔπηται
 αὔριον, ἦν ἐθέλησιν· ἀνάγκη δ' οὐ τί μιν ἄξω.“

ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκῆν ἐγένοντο σιωπῇ 430
 μῦθον ἀγασσάμενοι· μάλα γὰρ κρατερῶς ἀπέειπεν.
 ὅψε δὲ δὴ μετέειπε γέρον ἱππηλάτα Φοῖνιξ
 δάκρυ' ἀναπρήσας· περὶ γὰρ δῖε νηυσὶν Ἀχαιῶν·
 „εἰ μὲν δὴ νόστον γε μετὰ φρεσὶ, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,
 βάλλεαι, οὐδέ τι πάμπαν ἀμύνειν νηυσὶ θεῶσιν 435
 πῦρ ἐθέλεις αἰδηλον, ἐπεὶ χόλος ἔμπεσε θυμῷ,
 πῶς ἂν ἔπειτ' ἀπὸ σεῖο, φίλον τέκος, αὖθι λιποίμην
 οἶος; σοὶ δέ μ' ἔπεμπε γέρον ἱππηλάτα Πηλεὺς
 ἤματι τῷ, ὅτε σ' ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνονι πέμπεν
 νῆπιον, οὐ πω εἰδόθ' ὁμοίου πολέμοιο 440
 οὐδ' ἀγορέων, ἵνα τ' ἄνδρες ἀριπρεπέες τελέθουσιν·
 τούνεκά με προέηκε, διδασκόμεναι τάδε πάντα,
 μύθων τε ρητῆρ' ἔμεναι προηκτῆρά τε ἔργων.
 ὥς ἂν ἔπειτ' ἀπὸ σεῖο, φίλον τέκος, οὐκ ἐθέλοιμι
 λείπεσθ', οὐδ' εἰ κέν μοι ὑποσταίῃ θεὸς αὐτὸς 445
 γῆρας ἀποξύσας θήσειν νέον ἠβώοντα,
 οἶον ὅτε πρῶτον λίπον Ἑλλάδα καλλιγύναικα,
 φεύγων νείκεα πατρὸς Ἀμύντορος Ὀρμενίδαο,
 ὅς μοι παλλακίδος περιχώσατο καλλικόμοιο,
 τὴν αὐτὸς φιλέεσκεν, ἀτιμάζεσκε δ' ἄκοιτιν, 450
 μητέρ' ἐμήν· ἢ δ' αἶεν ἐμὲ λισσέσκετο γούνων
 παλλακίδι προμιγῆναι, ἵν' ἐχθῆρεια γέροντα.
 τῇ πιθόμην καὶ ἔρεξα· πατήρ δ' ἐμὸς αὐτίκ' οἰσθεῖς

πολλὰ κατηρᾶτο, στυγεράς δ' ἐπεκέκλειτ' ἐρινῦς,
 μή ποτε γούνασιν οἷσιν ἐφέσσεσθαι φίλον υἷον 455
 ἐξ ἐμέθεν γεγαῶτα· θεοὶ δ' ἐτέλειον ἐπαράς,
 Ζεὺς τε καταχθόνιος καὶ ἐπαινή Περσεφόνεια.
 τὸν μὲν ἐγὼ βούλευσα κατακτάμεν ὄξει χαλκῷ·
 ἀλλὰ τις ἀθανάτων παῦσεν χόλον, ὅς ῥ' ἐνὶ θυμῷ
 δήμου θῆκε φάτιν καὶ ὄνειδεα πόλλ' ἀνθρώπων, 460
 ὡς μὴ πατροφόνος μετ' Ἀχαιοῖσιν καλεοίμην.
 ἐνθ' ἐμοὶ οὐκέτι πάμπαν ἐρητύετ' ἐν φρεσὶ θυμὸς
 πατρὸς χωομένοιο κατὰ μέγαρα στρωφᾶσθαι.
 ἦ μὲν πολλὰ ἔται καὶ ἀνεψιοὶ ἀμφὶς ἐόντες
 αὐτοῦ λισσόμενοι κατερήτουν ἐν μεγάροισιν, 465
 πολλὰ δὲ ἴφια μῆλα καὶ εἰλίποδας ἔλικας βοῦς
 ἔσφαζον, πολλοὶ δὲ σύες θαλέθοντες ἀλοιφῇ
 εὐόμενοι τανύοντο διὰ φλογὸς Ἡφαίστιοι,
 πολλὸν δ' ἐκ κεράμων μέθῃ πίνετο τοῖο γέροντος.
 εἰνάνυχες δέ μοι ἀμφ' αὐτῷ παρὰ νύκτας ἱανον· 470
 οἱ μὲν ἀμειβόμενοι φυλακὰς ἔχον, οὐδέ ποτ' ἔσβη
 πῦρ, ἕτερον μὲν ὑπ' αἰθούσῃ εὐερκέος αὐλῆς,
 ἄλλο δ' ἐνὶ προδόμῳ, πρόσθεν θαλάμοιο θυράων.
 ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτη μοι ἐπήλυθε νύξ ἐρεβεννή,
 καὶ τότε ἐγὼ θαλάμοιο θύρας πυκινῶς ἀραρυίας 475
 ῥήξας ἐξῆλθον, καὶ ὑπέρθορον ἐρκίον αὐλῆς,
 ῥεῖα λαθῶν φύλακας τ' ἀνδρας δμωᾶς τε γυναικας.
 φεῦγον ἔπειτ' ἀπάνευθε δι' Ἑλλάδος εὐρυχόροιο,
 Φθίην δ' ἐξικόμην ἐριβόλακα, μητέρα μῆλων,
 ἐς Πηλῆα ἀναχθ'· ὁ δέ με πρόφρων ὑπέδεκτο, 480
 καὶ με φίλησ', ὡς εἴ τε πατήρ ὃν παῖδα φιλήσῃ
 μοῦνον τηλύγετον πολλοῖσιν ἐπὶ κτεάτεσσιν,
 καὶ μ' ἀφνειὸν ἔθηκε, πολὺν δέ μοι ὤπασε λαόν·
 ναῖον δ' ἐσχατιῇ Φθίης Δολόπεσσιν ἀνάσσω.

καί σε τοσοῦτον ἔθνηκα, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ, 485
 ἐκ θυμοῦ φιλέων, ἐπεὶ οὐκ ἐθέλεσκες ἅμ' ἄλλω
 οὔτ' ἐς δαῖτ' ἰέναι οὔτ' ἐν μεγάροισι πάσασθαι,
 πρὶν γ' ὅτε δὴ σ' ἐπ' ἐμοῖσιν ἐγὼ γούνεσσι καθίσσας
 ὄψου τ' ἄσαιμι προταμῶν καὶ οἶνον ἐπισχῶν.
 πολλάκι μοι κατέδευσας ἐπὶ στήθεσσι χιτῶνα 490
 οἴνου ἀποβλύζων ἐν νηπιέῃ ἀλεγεινῆ.
 ὣς ἐπὶ σοὶ μάλα πολλὰ πάθον καὶ πολλὰ μόγησα,
 τὰ φρονέων, ὅ μοι οὐ τι θεοὶ γόνον ἐξετέλειον
 ἐξ ἐμεῦ· ἀλλὰ σὲ παῖδα, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
 ποιεύμην, ἵνα μοί ποτ' ἀεικέα λοιγὸν ἀμύνης. 495
 ἀλλ', Ἀχιλεῦ, δάμασον θυμὸν μέγαν· οὐδέ τί σε χορὴ
 νηλεὲς ἤτορ ἔχειν· στρεπτοὶ δέ τε καὶ θεοὶ αὐτοί,
 τῶν περ καὶ μείζων ἀρετὴ τιμὴ τε βίη τε·
 καὶ μὲν τοὺς θυέεσσι καὶ εὐχολῆς ἀγανῆσιν
 λοιβῆ τε κνίσῃ τε παρατραπῶσ' ἀνδρωποὶ 500
 λισσόμενοι, ὅτε κέν τις ὑπερβῆῃ καὶ ἀμάρτη.
 καὶ γὰρ τε λιταὶ εἰσι, Διὸς κοῦραι μέγαλοιο,
 χωλαί τε ρυσαί τε παραβλῶπές τ' ὀφθαλμῶ,
 αἶ ῥά τε καὶ μετόπισθ' ἄτης ἀλέγουσι κιοῦσαι.
 ἢ δ' ἄτη σθεναρὴ τε καὶ ἀρτίπος, οὔνεκα πάσας 505
 πολλὸν ὑπεκπροθέει, φθάνει δέ τε πᾶσαν ἐπ' αἴαν
 βλάπτουσ' ἀνθρώπους· αἶ δ' ἐξακέονται ὀπίσσω.
 ὃς μὲν τ' αἰδέσεται κούρας Διὸς ἄσσον ἰούσας,
 τὸν δὲ μέγ' ὤνησαν καὶ τ' ἐκλνον εὐχομένοιο·
 ὃς δὲ κ' ἀνήνηται καὶ τε στερεῶς ἀποείπη, 510
 λίσσονται δ' ἄρα ταί γε Δία Κρονίωνα κιοῦσαι
 τῶ ἄτην ἅμ' ἐπεσθαι, ἵνα βλαφθεῖς ἀποτίσῃ.
 ἀλλ', Ἀχιλεῦ, πόρε καὶ σὺ Διὸς κούρησιν ἐπεσθαι
 τιμὴν, ἢ τ' ἄλλων περ ἐπιγνάμπτει νόον ἐσθλῶν.
 εἰ μὲν γὰρ μὴ δῶρα φέροι, τὰ δ' ὑπισθ' ὀνομάζοι 515

Ἀτρεΐδης, ἀλλ' ἀλὲν ἐπιζαφελῶς χαλεπαῖνοι,
 οὐκ ἂν ἐγὼ γέ σε μῆριν ἀπορρίψαντα κελοίμην
 Ἀργείοισιν ἀμυνόμεναι, χατέουσί περ ἔμπησ'
 νῦν δ' ἅμα τ' αὐτίκα πολλὰ διδοῖ, τὰ δ' ὀπίσθην ὑπέστη,
 ἄνδρας δὲ λίσσεσθαι ἐπιπροέηκεν ἀρίστους 520
 κρινάμενος κατὰ λαὸν Ἀχαικόν, οἳ τε σοὶ αὐτῷ
 φίλτατοι Ἀργείων· τῶν μὴ σύ γε μῦθον ἐλέγξης
 μηδὲ πόδας· πρὶν δ' οὐ τι νεμεσσητὸν κεχολῶσθαι.
 οὔτω καὶ τῶν πρόσθην ἐπευθόμεθα κλέα ἀνδρῶν
 ἠρώων, ὅτε κέν τιν' ἐπιζάφελος χόλος ἴκοι· 525
 δωρητοὶ τ' ἐπέλοντο παράρρητοὶ τ' ἐπέεσσιν.
 μέμνημαι τόδε ἔργον ἐγὼ πάλαι, οὐ τι νέον γε,
 ὡς ἦν· ἐν δ' ὑμῖν ἐρέω πάντεσσι φίλοισιν.
 Κουρητῆς τ' ἐμάχοντο καὶ Αἰτωλοὶ μενεχάρμαι
 ἀμφὶ πόλιν Καλυδῶνα καὶ ἀλλήλους ἐνάριζον, 530
 Αἰτωλοὶ μὲν ἀμυνόμενοι Καλυδῶνος ἐραννῆς,
 Κουρητῆς δὲ διαπραθῆειν μεμαῶτες Ἄρηι.
 καὶ γὰρ τοῖσι κακὸν χρυσόθρονος Ἄρτεμις ὤρσεν
 χωσαμένη, ὃ οἱ οὐ τι θαλύσια γουνοῦ ἀλωῆς
 Οἰνεὺς ῥέξ', ἄλλοι δὲ θεοὶ δαίνυνθ' ἐκατόμβας· 535
 οἴη δ' οὐκ ἔρρεξε Διὸς κούρη μεγάληοι·
 ἦ λάθεται ἦ οὐκ ἐνόησεν· ἀάσατο δὲ μέγα θυμῷ.
 ἦ δὲ χολωσαμένη δῖον γένος ἰοχέαιρα
 ὤρσεν ἔπι, χλούνην σὺν ἄγριον ἀργιόδοντα,
 ὃς κακὰ πόλλ' ἔρδεσκεν ἔθων Οἰνῆος ἀλωήν· 540
 πολλὰ δ' ὃ γε προθέλυμα χαμαὶ βάλε δένδρεα μακρὰ
 ἀντῆσιν ῥίξῃσι καὶ αὐτοῖς ἄνθεσι μῆλων.
 τὸν δ' υἱὸς Οἰνῆος ἀπέκτεινεν Μελέαγρος,
 πολλέων ἐκ πολίων θηρότορας ἄνδρας ἀγείρας
 καὶ κύνας· οὐ μὲν γὰρ κε δάμη πάυροισι βροτοῖσιν· 545
 τόσσος ἔην, πολλοὺς δὲ πυρῆς ἐπέβησ' ἀλεγεινῆς.

ἢ δ' ἄμφ' αὐτῷ θῆκε πολὺν κέλαδον καὶ αὐτὴν,
 ἄμφι σὺς κεφαλῇ καὶ δέρματι λαχνήεντι,
 Κουρήτων τε μεσηγὺ καὶ Αἰτωλῶν μεγαθύμων.
 ὄφρα μὲν οὖν Μελέαγρος ἀρηίφιλος πολέμιζεν, 550
 τόφρα δὲ Κουρήτεσσι κακῶς ἦν, οὐδὲ δύναντο
 τείχεος ἔκτοσθεν μίμνειν πολέες περ ἑόντες·
 ἀλλ' ὅτε δὴ Μελέαγρον ἔδν χόλος, ὅς τε καὶ ἄλλων
 οἰδάνει ἐν στήθεσσι νόον πύκα περ φρονεόντων,
 ἦ τοι ὁ μητρὶ φίλῃ Ἀλθαίῃ χωόμενος κῆρ 555
 κεῖτο παρὰ μνηστῆ ἀλόχῳ, καλῇ Κλεοπάτρῃ,
 κούρῃ Μαρπήσσης καλλισφύρου Εὐηϊνίης
 Ἴδεώ θ', ὃς κάρτιστος ἐπιχθονίων γένετ' ἀνδρῶν
 τῶν τότε, καὶ ῥα ἄνακτος ἐναντίον εἶλετο τόξον
 Φοῖβου Ἀπόλλωνος καλλισφύρου εἵνεκα νύμφης· 560
 τὴν δὲ τότ' ἐν μεγάροισι πατήρ καὶ πότνια μήτηρ
 Ἀλκυόνην καλέεσκον ἐπώνυμον, οὐνεκ' ἄρ' αὐτῆς
 μήτηρ ἄλκυόνος πολυπενθέος οἶτον ἔχουσα
 κλαῖ', ὅτε μιν ἐκάεργος ἀνήρπασε Φοῖβος Ἀπόλλων.
 τῇ ὅ γε παρκατέλεκτο χόλον θυμαλγέα πέσσω, 565
 ἐξ ἀρέων μητρὸς κεχολωμένος, ἦ ῥα θεοῖσιν
 πόλλ' ἀχέουσ' ἠρᾶτο κασιγνήτιο φόνοιο,
 πολλὰ δὲ καὶ γαῖαν πολυφόρβην χερσὶν ἀλοῖα
 κικλήσκουσ' Αἰδὴν καὶ ἐπαινὴν Περσεφόνειαν,
 πρόχην καθεζομένην, δεύοντο δὲ δάκρυσι κόλποι, 570
 παιδὶ δόμεν θάνατον· τῆς δ' ἠεροφοῖτις ἔρινὺς
 ἔκλυεν ἐξ Ἐρέβεσφιν, ἀμείλιχον ἦτορ ἔχουσα.
 τῶν δὲ τάχ' ἄμφι πύλας ὄμαδος καὶ δοῦπος ὀρώρειν
 πύργων βαλλομένων· τὸν δὲ λίσσοντο γέροντες
 Αἰτωλῶν, πέμπον δὲ θεῶν ἱερῆας ἀρίστους, 575
 ἐξελθεῖν καὶ ἀμῦναι, ὑποσχόμενοι μέγα δῶρον·
 δππόδι πιότατον πεδίον Καλυδῶνος ἐραυνῆς,

ἔνθα μιν ἤνωγον τέμενος περικαλλές ἐλέσθαι
 πεντηκοντόγυον, τὸ μὲν ἤμισυ οἶνοπέδιοιο,
 ἤμισυ δὲ ψιλλὴν ἄροσιν πεδίιο ταμέσθαι. 580
 πολλὰ δὲ μιν λιτάνευε γέρων ἱππηλάτα Οἶνεύς,
 οὐδοῦ ἐπεμβεβαῶς ὑψηροφῆος θαλάμοιο
 σείων κολλητὰς σανίδας, γουνούμενος υἷόν·
 πολλὰ δὲ τόν γε κασίγνηται καὶ πότνια μήτηρ
 ἐλλίσσονθ'· ὁ δὲ μᾶλλον ἀναίνετο· πολλὰ δ' ἑταῖροι, 585
 οἳ οἳ κεδνότατοι καὶ φίλτατοι ἦσαν ἀπάντων·
 ἀλλ' οὐδ' ὧς τοῦ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθον,
 πρὶν γ' ὅτε δὴ θάλαμος πύκ' ἐβάλλετο, τοὶ δ' ἐπὶ πύργων
 βαῖνον Κουρῆτες καὶ ἐνέπρηθον μέγα ἄστν.
 καὶ τότε δὴ Μελέαγρον ἐύζωνος παράκοιτις 590
 λίσσεται' ὄδυρομένη, καὶ οἳ κατέλεξεν ἅπαντα,
 κήδε' ὅσ' ἀνθρώποισι πέλει, τῶν ἄστν ἀλώη·
 ἄνδρας μὲν κτείνουσι, πόλιν δέ τε πῦρ ἀμαθύνει,
 τέκνα δέ τ' ἄλλοι ἄγουσι βαθυζώνους τε γυναῖκας.
 τοῦ δ' ὠρίνετο θυμὸς ἀκούοντος κακὰ ἔργα, 595
 βῆ δ' ἰέναι, χροῖ δ' ἔντε' ἐδύσετο παμφανόωντα.
 ὧς ὁ μὲν Αἰτωλοῖσιν ἀπήμυνεν κακὸν ἤμαρ
 εἶξας ᾧ θυμῷ· τῷ δ' οὐκέτι δῶρα τέλεσσαν
 πολλὰ τε καὶ χαρίεντα, κακὸν δ' ἤμυνε καὶ αὐτως.
 ἀλλὰ σὺ μὴ τοι ταῦτα νόει φρεσί, μηδέ σε δαίμων 600
 ἐνταῦθα τρέψειε, φίλος· κἄκιον δέ κεν εἶη
 νηυσὶν καιομένησιν ἀμυνέμεν· ἀλλ' ἐπὶ δώροισι
 ἔρχεο· ἴσον γάρ σε θεῶ τίσουσιν Ἀχαιοί·
 εἰ δέ κ' ἄτερ δώρων πόλεμον φθισήνορα δύης,
 οὐκέθ' ὁμῶς τιμῆς ἔσσαι, πόλεμόν περ ἀλαλκῶν.“ 605
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 „Φοῖνιξ, ἅττα γεραῖέ, διοτρεφές, οὐ τί με ταύτης
 χρεὼ τιμῆς· φρονέω δὲ τετιμῆσθαι Διὸς αἴσῃ,

ἢ μ' ἔξει παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, εἰς ὃ κ' ἀντμῆ
ἐν στήθεσσι μένη καὶ μοι φίλα γούνατ' ὀρώρη. 610

ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
μή μοι σύγχει θυμὸν ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων,
'Ατρεΐδῃ ἦρωι φέρων χάριν· οὐδέ τί σε χρὴ
τὸν φιλέειν, ἵνα μὴ μοι ἀπέχθῃαι φιλέοντι.
καλὸν τοι σὺν ἐμοὶ τὸν κήδειω, ὅς κ' ἐμὲ κήδη. 615

ἴσον ἐμοὶ βασίλευε καὶ ἡμισυ μείροο τιμῆς.
οὗτοι δ' ἀγγελέουσι, σὺ δ' αὐτόθι λέξεο μίμνων
εὐνῆ ἐνὶ μαλακῇ· ἅμα δ' ἠοῖ φαινομένηφιν
φρασσόμεθ', ἢ κε νεώμεθ' ἐφ' ἡμέτερ', ἢ κε μένωμεν.“

ἢ καὶ Πατρόκλω ὅ γ' ἐπ' ὀφρούσι νεῦσε σιωπῇ 620
Φοίνικι στορέσαι πυκινὸν λέχος, ὕφρα τάχιστα
ἐκ κλισίης νόστοιο μεδοίατο. τοῖσι δ' ἄρ' Ἄλας
ἀντίθεος Τελαμωνιάδης μετὰ μῦθον ἔειπεν·

„διογενὲς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
ἴομεν· οὐ γάρ μοι δοκεῖ μῦθοιο τελευτῆ 625

τῆδέ γ' ὀδῶ κρανέεσθαι· ἀπαγγεῖλαι δὲ τάχιστα
χρὴ μῦθον Δαναοῖσι, καὶ οὐκ ἀγαθὸν περ εἶναι,
οἳ πον νῦν ἔαται ποτιδέγμενοι. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
ἄγριον ἐν στήθεσσι θέτο μεγαλήτορα θυμὸν,
σχέτλιος, οὐδὲ μετατρέπεται φιλότητος ἑταίρων 630

τῆς, ἢ μιν παρὰ νηυσὶν ἐτίομεν ἔξοχον ἄλλων,
νηλῆς· καὶ μὲν τίς τε κασιγνήτοιο φονῆος
ποινῆν ἢ οὗ παιδὸς ἐδέξατο τεθνηῶτος·
καὶ ῥ' ὁ μὲν ἐν δῆμῳ μένει αὐτοῦ, πόλλ' ἀποτίσας,
τοῦ δέ τ' ἐρητύεται κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ 635

ποινῆν δεξαμένῳ. σοὶ δ' ἄλληκτόν τε κακόν τε
θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι θεοὶ θέσαν εἵνεκα κούρης
οἴης. νῦν δέ τοι ἑπτὰ παρίσχομεν ἔξοχ' ἀρίστας
ἄλλα τε πόλλ' ἐπὶ τῆσι· σὺ δ' ἴλαον ἐνθεο θυμὸν,

αἰδεσσαι δὲ μέλαθρον· ὑπάροφιοι δὲ τοί εἴμεν 640
 πληθύος ἐκ Δαναῶν, μέμαμεν δὲ τοι ἔξοχον ἄλλων
 κήδιστοί τ' ἔμεναι καὶ φίλτατοι, ὅσσοι Ἀχαιοί.“

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 „Αἴαν διογενὲς Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,
 πάντα τί μοι κατὰ θυμὸν εἰῖσαι μνθῆσασθαι· 645
 ἀλλὰ μοι οἰδάνεται κραδίη χόλω, ὅππότε' ἐκείνων
 μνήσομαι, ὥς μ' ἀσύφηλον ἐν Ἀργείοισιν ἔρρεξεν
 Ἀτρεΐδης ὡς εἴ τιν' ἀτίμητον μετανάστην.

ἀλλ' ὑμεῖς ἔρχεσθε καὶ ἀγγελίην ἀπόφασθε·
 οὐ γὰρ πρὶν πολέμοιο μεδήσομαι αἱματόεντος, 650
 πρὶν γ' υἷον Πριάμοιο δαΐφρονος, Ἔκτορα δῖον,
 Μυρμιδόνων ἐπὶ τε κλισίας καὶ νῆας ἰκέσθαι
 κτείνουτ' Ἀργείους, κατὰ τε σμῦξαι πυρὶ νῆας.

ἀμφὶ δέ τοι τῇ ἐμῇ κλισίῃ καὶ νηὶ μελαίνῃ
 Ἔκτορα καὶ μεμαῶτα μάχης στήσεσθαι δῖω.“ 655

ὥς ἔφαθ', οἱ δὲ ἕκαστος ἔλων δέπας ἀμφικύπελλον
 σπείσαντες παρὰ νῆας ἴσαν πάλιν· ἦρχε δ' Ὀδυσσεύς.
 Πάτροκλος δ' ἐτάροισιν ἰδὲ δμωῆσι κέλευσεν
 Φοίνικι στορέσαι πυκινὸν λέχος ὅττι τάχιστα.
 αἱ δ' ἐπιπειθόμεναι στόρεσαν λέχος, ὡς ἐκέλευσεν, 660
 κῶεά τε ῥῆγός τε λίνοιό τε λεπτὸν ἄωτον.

ἐνθ' ὁ γέρον κατέλεκτο καὶ Ἡῶ δῖαν ἔμιμνεν.
 αὐτὰρ Ἀχιλλεύς εὔθε μυχῷ κλισίης ἐνπήκτου
 τῷ δ' ἄρα παρατέλεκτο γυνή, τὴν Λεσβόθεν ἦγεν,
 Φόρβαντος θυγάτηρ Διομήδη καλλιπάρου. 665

Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἐλέξατο· παρ δ' ἄρα καὶ τῷ
 Ἴφις ἐύζωνος, τὴν οἱ πόρε δῖος Ἀχιλλεύς
 Σκῦρον ἔλων αἰπεῖαν, Ἐνυῆος πτολίεθρον.

οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίῃσιν ἐν Ἀτρεΐδαο γένοντο,
 τοὺς μὲν ἄρα χρυσέοισι κυπέλλοις υἷες Ἀχαιῶν 670

δειδέχατ' ἄλλοθεν ἄλλος ἀνασταδόν, ἐκ τ' ἐρέοντο·
 πρῶτος δ' ἐξερέεινεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 „εἴπ' ἄγε μ', ὦ πολύαιν' Ὀδυσσεῦ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
 ἦ ῥ' ἐθέλει νήεσσιν ἀλεξέμεναι δῆιον πῦρ,
 ἦ ἀπέειπε, χόλος δ' ἐτ' ἔχει μεγαλήτορα θυμόν;“ 675
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 „Ἄτρεΐδη κύδιστε, ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 κεῖνός γ' οὐκ ἐθέλει σβέσσαι χόλον, ἀλλ' ἐτι μᾶλλον
 πιμπλάνεται μένεος, σὲ δ' ἀναιίνεται ἠδὲ σὰ δῶρα.
 αὐτόν σε φράζεσθαι ἐν Ἀργείοισιν ἄνωγεν, 680
 ὅπως κεν νῆάς τε σόως καὶ λαὸν Ἀχαιῶν·
 αὐτὸς δ' ἠπείλησεν ἅμ' ἠοῖ φαινομένηφιν
 νῆας ἐυσσέλμους ἀλλὰδ' ἐλκέμεν ἀμφιελίσσας.
 καὶ δ' ἂν τοῖς ἄλλοισιν ἔφη παραμυθίσασθαι
 οἴκαδ' ἀποπλείειν, ἐπεὶ οὐκέτι δῆτετε τέκμωρ 685
 Ἴλιου αἰπεινῆς· μάλα γὰρ ἐθεν εὐρύοπα Ζεὺς
 χεῖρα ἔην ὑπερέσχε, τεταρσῆκασι δὲ λαοί.
 ὣς ἔφατ'· εἰσὶ καὶ οἶδε τὰδ' εἰπέμεν, οἳ μοι ἔποντο,
 Αἴας καὶ κῆρυκε δύω, πεπνυμένω ἄμφω.
 Φοῖνιξ δ' αὖθ' ὁ γέρον κατελέξατο· ὣς γὰρ ἀνώγειν,
 ὄφρα οἱ ἐν νήεσσι φίλην ἐς πατρίδ' ἔπηται 691
 αὔριον, ἦν ἐθέλησιν· ἀνάγκη δ' οὐ τί μιν ἄξει.“
 ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκῆν ἐγένοντο σιωπῆ
 [μῦθον ἀγασσάμενοι· μάλα γὰρ κρατερῶς ἀγόρευσεν.]
 δὴν δ' ἄνεω ἦσαν τετιηότες υἴες Ἀχαιῶν· 695
 ὄψε δὲ δὴ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
 „Ἄτρεΐδη κύδιστε, ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 μῆδ' ὕφελος λίσσεσθαι ἀμύμονα Πηλεΐωνα,
 μυρία δῶρα διδούς· ὁ δ' ἀγῆνωρ ἐστὶ καὶ ἄλλως·
 νῦν αὖ μιν πολὺ μᾶλλον ἀγνηορήσιν ἐνῆκας. 700
 ἀλλ' ἦ τοι κεῖνον μὲν ἐάσομεν, ἦ κεν ἴησιν

ἢ κε μένη· τότε δ' αὖτε μαχήσεται, ὅππότε κέν μιν
 θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἀνώγη καὶ θεὸς ὄρη.
 ἀλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼ εἶπω, πειθώμεθα πάντες·
 νῦν μὲν κοιμήσασθε τεταρπόμενοι φίλον ἦτορ 705
 σίτου καὶ οἴνοιο· τὸ γὰρ μένος ἐστὶ καὶ ἀλκή·
 αὐτὰρ ἐπεὶ κε φανῆ καλὴ ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 καρπαλίμως πρὸ νεῶν ἐχέμεν λαὸν τε καὶ ἵππους
 ὀτρύνων, καὶ δ' αὐτὸς ἐνὶ πρώτοισι μάχεσθαι.“

ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνησαν βασιλῆες, 710
 μῦθον ἀγασσάμενοι Διομήδεος ἵπποδάμοιο.
 καὶ τότε δὴ σπείσαντες ἔβαν κλισίῃνδε ἕκαστος,
 ἔνθα δὲ κοιμήσαντο καὶ ὕπνου δῶρον ἔλοντο.

 ΙΛΙΑΔΟΣ Κ.

Δολώνεια.

ἄλλοι μὲν παρὰ νηυσὶν ἀριστῆες Παναχαιῶν
 εὖδον παννύχιοι, μαλακῶ δεδμημένοι ὕπνω·
 ἀλλ' οὐκ Ἄτρεΐδην Ἀγαμέμνονα ποιμένα λαῶν
 ὕπνος ἔχε γλυκερός, πολλὰ φρεσὶν ὀρμαίνοντα.
 ὥς δ' ὅτ' ἂν ἀστράπτῃ πόσις Ἥρης ἠηκόμοιο, 5
 τεύχων ἢ πολὺν ὄμβρον ἀθέσφατον ἢ χάλαζαν
 ἢ νιφετόν, ὅτε πέρ τε χιῶν ἐπάλυνεν ἀρούρας,
 ἢ ποδι πτολέμοιο μέγα στόμα πευκεδανοῖο,
 ὧς πυκὶν' ἐν στήθεσσιν ἀνεστενάχιζ' Ἀγαμέμνων
 νειόθεν ἐκ κραδίης, τρομέοντο δέ οἱ φρένες ἐντός. 10
 ἦ τοι ὅτ' ἐς πεδίον τὸ Τρωικὸν ἀθρήσειεν,
 θαύμαζεν πυρὰ πολλὰ, τὰ καίετο Ἴλιόθι πρό,

αὐλῶν συρίγγων τ' ἐνοπήν ὄμαδόν τ' ἀνθρώπων·
 αὐτὰρ ὄτ' ἐς νῆάς τε ἴδοι καὶ λαὸν Ἀχαιῶν,
 πολλὰς ἐκ κεφαλῆς προθελύμνους ἔλκετο χαίτας 15
 ὑψόθ' ἐόντι Διί, μέγα δ' ἔστενε κυδάλιμον κῆρ.
 ἦδε δέ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνεται βουλή,
 Νέστορ' ἐπι πρῶτον Νηλήϊον ἐλθέμεν ἀνδρῶν,
 εἴ τινά οἱ σὺν μῆτιν ἀμύμονα τεκτῆναιτο,
 ἢ τις ἀλεξίκακος πᾶσιν Δαναοῖσι γένοιτο. 20

ὀρθωθεὶς δ' ἐνδυνε περὶ στήθεσσι χιτῶνα,
 ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
 ἀμφὶ δ' ἔπειτα δαφοινὸν ἐέσσατο δέρμα λέοντος
 αἰθωνος μεγάλοιο ποδηνεκές, εἴλετο δ' ἔγχος.

ὣς δ' αὐτως Μενέλαον ἔχε τρόμος — οὐδὲ γὰρ αὐτῷ
 ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἐφίζανε — μή τι πάθοιεν 26
 Ἀργεῖοι, τοὶ δὴ ἔθεν εἵνεκα πουλὸν ἐφ' ὑγρῆν
 ἤλυθον ἐς Τροίην πόλεμον θρασὺν ὀρμαίνοντες.
 παρδαλέη μὲν πρῶτα μετάφρενον εὐρὸν κάλυψεν
 ποικίλη, αὐτὰρ ἐπὶ στεφάνην κεφαλῆφιιν αἰείρας 30
 θήκατο χαλκείην, δόρου δ' εἴλετο χειρὶ παχειῇ.
 βῆ δ' ἴμεν ἀνστήσων ὄν ἀδελφεόν, ὃς μέγα πάντων
 Ἀργείων ἦνασσε, θεὸς δ' ὡς τίετο δῆμω.

τὸν δ' εὖρ' ἀμφ' ὤμοισι τιθήμενον ἔντεα καλὰ
 νηὶ πάρα πρυμνῆ· τῷ δ' ἀσπάσιος γένετ' ἐλθῶν. 35
 τὸν πρότερος προσέειπε βοῆν ἀγαθὸς Μενέλαος·
 „τίφθ' οὕτως, ἠθεῖε, κορύσσειαι; ἢ τιν' ἐταίρων
 ὀτρυνεῖς Τρῶεσσιν ἐπίσκοπον; ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
 δείδω, μὴ οὐ τίς τοι ὑπόσχηται τόδε ἔργον,
 ἄνδρας δυσμενεάς σκοπιαζέμεν οἶος ἐπελθῶν 40
 νύκτα δι' ἀμβροσίην· μάλα τις θρασυκάρδιος ἔσται.“

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
 „χρεῶ βουλῆς ἐμὲ καὶ σέ, διοτρεφεὲς ὦ Μενέλαε,

κερδαλέης, ἢ τίς κεν ἐρύσσεται ἠδὲ σαώσει
 Ἄργείους καὶ νῆας, ἐπεὶ Διὸς ἐτρόπετο φρήν. 45

Ἐκτορείοις ἄρα μᾶλλον ἐπὶ φρένα θῆχ' ἱεροῖσιν·
 οὐ γάρ πω ἰδόμην οὐδ' ἔκλυον αὐδήσαντος
 ἄνδρ' ἕνα τοσσάδε μέρμερ' ἐπ' ἡματι μητίσασθαι,
 ὅσσ' Ἐκτωρ ἔρρεξε δίφιλος υἱᾶς Ἀχαιῶν,
 αὐτως, οὔτε θεᾶς υἱὸς φίλος οὔτε θεοῖο. 50

ἔργα δ' ἔρεξ', ὅσα φημι μελησέμεν Ἀργείοισιν
 δηθά τε καὶ δολιχόν· τόσα γὰρ κακὰ μήσατ' Ἀχαιοῦς.
 ἀλλ' ἴθι νῦν, Αἴαντα καὶ Ἴδομενῆα κάλεσσον
 ῥίμφα θεῶν παρὰ νῆας· ἐγὼ δ' ἐπὶ Νέστορα δῖον
 εἶμι, καὶ ὀτρυνέω ἀνστήμεναι, αἳ κ' ἐθέλησιν 55
 ἔλθειν ἐς φυλάκων ἱερὸν τέλος ἠδ' ἐπιτεῖλαι.
 κείνου γάρ κε μάλιστα πιθοίαιτο· τοῖο γὰρ υἱὸς
 σημαίνει φυλάκεσσι καὶ Ἴδομενῆος ὀπάων
 Μηριόνης· τοῖσιν γὰρ ἐπετρόπομέν γε μάλιστα.“

τὸν δ' ἡμεῖβετ' ἔπειτα βοῆν ἀγαθὸς Μενέλαος· 60
 „πῶς γὰρ μοι μῦθῳ ἐπιτέλλεαι ἠδὲ κελεύεις;
 αὐθι μένω μετὰ τοῖσι δεδεδγμένος, εἰς ὃ κεν ἔλθῃς,
 ἦε θέω μετὰ σ' αὐτίς, ἐπὴν ἐν τοῖς ἐπιτείλω;“

τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 „αὐθι μένειν, μή πως ἀβροτάξομεν ἀλλήλοισιν 65
 ἐρχομένῳ· πολλαὶ γὰρ ἀνὰ στρατόν εἰσι κέλευθοι.
 φθέγγεο δ', ἧ κεν ἴησθαι, καὶ ἐργήγορθαι ἄνωχθι,
 πατρόθεν ἐκ γενεῆς ὀνομάζων ἄνδρα ἕκαστον,
 πάντας κυδαίνων· μηδὲ μεγαλίζεο θυμῷ,
 ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ περ πονεώμεθα· ὧδέ που ἄμμιν 70
 Ζεὺς ἐπὶ γεινομένοισιν ἴει κακότητα βαρεΐαν.“

ὧς εἰπὼν ἀπέπεμπεν ἀδελφεὸν εὖ ἐπιτείλας.
 αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἰέναι μετὰ Νέστορα ποιμένα λαῶν·
 τὸν δ' εὗρεν παρὰ τε κλισίῃ καὶ νηὶ μελαίνῃ

εὐνή ἐνι μαλακῇ· παρὰ δ' ἔντεα ποικίλ' ἔκειτο, 75
 ἄσπις καὶ δύο δοῦρε φαεινὴ τε τρυφάλεια·
 παρ δὲ ζωστήρ κείτο παναίολος, ᾧ ῥ' ὁ γεραιὸς
 ζώννυθ', ὅτ' ἐς πόλεμον φθισήνορα θωρήσσοιτο
 λαὸν ἄγων, ἐπεὶ οὐ μὲν ἐπέτρεπε γήραϊ λυγροῖ.
 ὀρθωθεὶς δ' ἄρ' ἐπ' ἀγκῶνος, κεφαλήν ἐπαείρας, 80
 Ἄτρεΐδην προσέειπε καὶ ἐξερεείνετο μύθῳ·
 „τίς δ' οὔτος κατὰ νῆας ἀνὰ στρατὸν ἔρχεται οἶος
 νύκτα δι' ὀρφυαίην, ὅτε θ' εὐδουσι βροτοὶ ἄλλοι;
 [ἦέ τιν' οὐρήων διζήμενος ἢ τιν' ἔταιρων;]
 φθίγγεο, μηδ' ἀκέων ἐπ' ἐμ' ἔρχεο· τίπτε δέ σε χρεώ; 85
 τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 „ὦ Νέστορ Νηληιάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
 γνώσθαι Ἄτρεΐδην Ἀγαμέμνονα, τὸν περὶ πάντων
 Ζεὺς ἐνέηκε πόνοισι διαμπερές, εἰς ὃ κ' ἀὔτημ
 ἐν στήθεσσι μένη καὶ μοι φίλα γούνατ' ὀρώρη. 90
 πλάζομαι ᾧδ', ἐπεὶ οὐ μοι ἐπ' ὕμμασι νήδυμος ὕπνος
 ἰξάνει, ἀλλὰ μέλει πόλεμος καὶ κῆδε' Ἀχαιῶν.
 αἰνῶς γὰρ Δαναῶν περιδείδια, οὐδέ μοι ἦτορ
 ἔμπεδον, ἀλλ' ἀλαλύκτῃμαι, κραδίη δέ μοι ἔξω
 στηθέων ἐκθρόσκει, τρομέει δ' ὑπὸ φαίδιμα γυῖα. 95
 ἀλλ' εἴ τι δραίνεις, ἐπεὶ οὐδὲ σέ γ' ὕπνος ἰκάνει,
 δεῦρ' ἐς τοὺς φύλακας καταβήομεν, ὄφρα ἴδωμεν,
 μὴ τοὶ μὲν καμάτῳ ἀδηκότες ἠδὲ καὶ ὕπνω
 κοιμήσωνται, ἀτὰρ φυλακῆς ἐπὶ πάγχυ λάθωνται·
 δυσμενέες δ' ἄνδρες σχεδὸν εἶαται· οὐδέ τι ἴδωμεν, 100
 μὴ πως καὶ διὰ νύκτα μενοιηθήσωσι μάχεσθαι.“
 τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γεργήνιος ἱππότα Νέστωρ·
 „Ἄτρεΐδη κῦδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 οὐ θῆν Ἐκτορι πάντα νοήματα μητίετα Ζεὺς
 ἐκτελέει, ὅσα πού νυν ἐέλπεται· ἀλλὰ μιν οἶω 105

κῆδεσι μοχθήσειν καὶ πλείοσιν, εἴ κεν Ἀχιλλεύς
ἐκ χόλου ἀργαλείοιο μεταστρέψῃ φίλον ἦτορ.
σοὶ δὲ μάλ' ἔψομ' ἐγὼ· ποτὶ δ' αὖ καὶ ἐγείρομεν ἄλλους,
ἡμὲν Τυδεΐδην δουρικλυτὸν ἠδ' Ὀδυσῆα
ἠδ' Αἴαντα ταχὺν καὶ Φυλῆος ἄλκιμον υἱόν. 110
ἀλλ' εἴ τις καὶ τούσδε μετοιχόμενος καλέσειεν,
ἀντίθεόν τ' Αἴαντα καὶ Ἴδομενῆα ἄνακτα·
τῶν γὰρ νῆες ἕασιν ἕκαστάτω οὐδὲ μάλ' ἐγγύς.
ἀλλὰ φίλον περ ἔοντα καὶ αἰδοῖον Μενέλαον
νεικέσω, εἴ πέρ μοι νεμεσήσεται, οὐδ' ἐπικεύσω, 115
ὡς εὔδει, σοὶ δ' οἶω ἐπέτρεψεν πονέεσθαι.
νῦν ὄφελεν κατὰ πάντα ἀριστήας πονέεσθαι
λίσσόμενος· χρεῖά γάρ ἰκάνεται οὐκέτ' ἀνεκτός.“

τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
„ὦ γέρον, ἄλλοτε μὲν σε καὶ αἰτιάσθαι ἄνωγα· 120
πολλάκι γὰρ μεθιεῖ τε καὶ οὐκ ἐθέλει πονέεσθαι,
οὔτ' ὄκνη εἰκῶν οὔτ' ἀφραδίησι νόοιο,
ἀλλ' ἐμέ τ' εἰσορόων καὶ ἐμὴν ποτιδέγμενος δορυῆν.
νῦν δ' ἐμέο πρότερος μάλ' ἐπέγρευτο καὶ μοι ἐπέστη·
τὸν μὲν ἐγὼ προέηκα καλήμεναι, οὓς σὺ μεταλλάξ. 125
ἀλλ' ἴομεν· κείνους δὲ κιχησόμεθα πρὸ πυλάων
ἐν φυλάκεσσ'· ἵνα γάρ σφιν ἐπέφραδον ἠγρεθέσθαι.“

τὸν δ' ἠμεῖβεν ἔπειτα Γερῆνιος ἱππότα Νέστωρ·
„οὔτως οὐ τίς οἱ νεμεσήσεται οὐδ' ἀπιθήσει
Ἀργείων, ὅτε κέν τιν' ἐποτρύνη καὶ ἀνώγη.“ 130

ὣς εἰπὼν ἔνδυνε περὶ στήθεσσι χιτῶνα,
ποσσί δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
ἀμφὶ δ' ἄρα χλαῖναν περονήσατο φοινικόεσσαν,
διπλῆν ἑκταδίην, οὔλη δ' ἐπενήνοθε λάχνη.
εἴλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὄξει χαλκῷ, 135
βῆ δ' ἰέναι κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτῶνων.

πρῶτον ἔπειτ' Ὀδυσῆα Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον
 ἐξ ὕπνου ἀνέγειρε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ
 φθεγγάμενος· τὸν δ' αἶψα περὶ φρένας ἤλυθ' ἰωή,
 ἐκ δ' ἤλθε κλισίης καὶ σφραγὸς πρὸς μῦθον ἔειπεν· 140
 „τίφθ' οὕτω κατὰ νῆας ἀνὰ στρατὸν οἴοι ἀλᾶσθε
 νύκτα δι' ἀμβροσίην; ὅτι δὴ χρεῖά τόσον ἴκει;“

τὸν δ' ἡμείβεται ἔπειτα Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ·
 „διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 μὴ νεμέσσα· τοῖον γὰρ ἄχος βεβίηκεν Ἀχαιοῦς· 145
 ἀλλ' ἔπευ, ὄφρα καὶ ἄλλον ἐγείρομεν, ὃν τ' ἐπέοικεν
 βουλὰς βουλευεῖν, ἣ φευγέμεν ἢ ἐμάχεσθαι.“

ὣς φάθ', ὁ δὲ κλισίηνδε κίων πολύμητις Ὀδυσσεὺς
 ποικίλον ἀμφ' ὤμοισι σάκος θέτο, βῆ δὲ μετ' αὐτούς.
 βὰν δ' ἐπὶ Τυδεΐδην Διομήδεα· τὸν δὲ κίχανον 150
 ἐκτὸς ἀπὸ κλισίης σὺν τεύχεσιν· ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
 εὗδον, ὑπὸ κρασὶν δ' ἔχον ἀσπίδας· ἔγχεα δὲ σφιν
 ὄρθ' ἐπὶ σαυρωτῆρος ἐλήλατο, τῆλε δὲ χαλκὸς
 λάμφ' ὥς τε στεροπὴ πατρὸς Διός· αὐτὰρ ὃ γ' ἦρως
 εὗδ', ὑπὸ δ' ἔστρωτο ῥινὸν βοῶν ἀγραύλοιο, 155
 αὐτὰρ ὑπὸ κράτεσφι τάπης τετάνυστο φαιινός.

τὸν παρστιάς ἀνέγειρε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ,
 λάξ ποδὶ κινήσας, ὠτρυνέ τε νεΐκεσέ τ' ἄντην·
 „ἔγρεο, Τυδέος υἱέ· τί πάννουχον ὕπνον ἀωτεῖς;
 οὐκ ἀλείς, ὡς Τρωῆες ἐπὶ θρωσμοῦ πεδίοιο 160
 εἴεται ἄγχι νεῶν, ὀλίγος δ' ἔτι χῶρος ἐρύκει;“

ὣς φάθ', ὁ δ' ἐξ ὕπνοιο μάλα κραιπνῶς ἀνόρουσεν,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „σχέτλιός ἐσσι, γεραϊέ· σὺ μὲν πόνου οὐ ποτε λήγεις.
 οὐ νυ καὶ ἄλλοι ἔασι νεώτεροι υἱῆς Ἀχαιῶν, 165
 οἳ κεν ἔπειτα ἕκαστον ἐγείρειαν βασιλῆων
 πάντη ἐποιχόμενοι; σὺ δ' ἀμήχανός ἐσσι, γεραϊέ.“

τὸν δ' αὐτε προσέειπε Γεργήνιος ἱππότα Νέστωρ·
 „ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, τέκος, κατὰ μοῖραν ἔειπες.
 εἰσὶν μὲν μοι παῖδες ἀμύμονες, εἰσὶ δὲ λαοὶ 170
 καὶ πολέες, τῶν κέν τις ἐποιχόμενος καλέσειεν·
 ἀλλὰ μάλα μεγάλη χρεῖα βεβίηκεν Ἀχαιοὺς·
 νῦν γὰρ δὴ πάντεσσιν ἐπὶ ξυροῦ ἴσταται ἀκμῆς
 ἢ μάλα λυγρὸς ὄλεθρος Ἀχαιοῖς ἢ ἐβίωναι.
 ἀλλ' ἔθι νῦν, Αἴαντα ταχὺν καὶ Φυλῆος υἱὸν 175
 ἄνστησον, σὺ γὰρ ἔσσι νεώτερος, εἴ μ' ἐλεαίρεις.“

ὣς φάθ', ὁ δ' ἀμφ' ὤμοισιν ἐέσσατο δέσμα λέοντος
 αἰθωνος μεγάλοιο ποδηνεκές, εἴλετο δ' ἔγχος.
 βῆ δ' ἰέναι, τοὺς δ' ἔνθεν ἀναστήσας ἄγρευ ἦρωες.

οἱ δ' ὅτε δὴ φυλάκεσσιν ἐν ἀγρομένοισιν ἔμιχθεν, 180
 οὐδὲ μὲν εὐδοντας φυλάκων ἠγήτορας εὖρον,
 ἀλλ' ἐργηγορτὶ σὺν τεύχεσιν εἶατο πάντες.
 ὥς δὲ κύνες περὶ μῆλα δυσωρήσωσιν ἐν αὐλῇ
 θηρὸς ἀκούσαντες κρατερόφρονος, ὅς τε καθ' ὕλην
 ἔρχηται δι' ὄρεσφι· πολὺς δ' ὄρυμαγδὸς ἐπ' αὐτῷ 185
 ἀνδρῶν ἠδὲ κυνῶν, ἀπὸ τέ σφισιν ὕπνος ὄλωλεν·
 ὥς τῶν νήδυμος ὕπνος ἀπὸ βλεφάρουιν ὀλώλειν
 νύκτα φυλασσομένοισι κακῆν· πεδίονδε γὰρ αἰεὶ
 τετράφαθ', ὀππὸτ' ἐπὶ Τρώων αἰοίεν ἰόντων.

τοὺς δ' ὁ γέρων γήθησεν ἰδὼν θάρσυνέ τε μύθῳ 190
 [καὶ σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα]·
 „οὔτω νῦν, φίλα τέκνα, φυλάσσετε· μηδέ τιν' ὕπνος
 αἰρείτω, μὴ χάρμα γενώμεθα δυσμενέεσσιν.“

ὣς εἰπὼν τάφροιο διέεσσυτο· τοὶ δ' ἅμ' ἔποντο
 Ἀργείων βασιλῆες, ὅσοι κεκλήατο βουλήν. 195
 τοῖς δ' ἅμα Μηριόνης καὶ Νέστωρος ἀγλαὸς υἱὸς
 ἦσαν· αὐτοὶ γὰρ κάλειον συμμητιάσθαι.
 τάφρον δ' ἐκδιαβάντες ὄρυκτὴν ἐδριόωντο

ἐν καθαρῷ, ὅθι δὴ νεκύων διεφαίνετο χῶρος
 πιπτόντων, ὅθεν αὖτις ἀπετράπετ' ὄβριμος Ἐκτωρ 200
 ὁλλὺς Ἀργείους, ὅτε δὴ περὶ νυξ ἐκάλυψεν·
 ἐνθα καθεζόμενοι ἔπε' ἀλλήλοισι πίφανσκον.
 τοῖσι δὲ μύθων ἤρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
 „ὦ φίλοι, οὐκ ἂν δὴ τις ἀνὴρ πεπίθοιθ' ἐῷ αὐτοῦ
 θυμῷ τολμηεντι μετὰ Τρῶας μεγαθύμους 205
 ἐλθεῖν, εἴ τινα που δηίων ἔλοι ἐσχατόντα,
 ἢ τινα που καὶ φῆμιν ἐνὶ Τρώεσσι πύθοιτο,
 ἄσσα τε μητιώσσι μετὰ σφίσι, ἢ μεμάασιν
 αὖθι μένειν παρὰ νηυσὶν ἀπόπροθεν, ἦε πόλινδε
 ἄψ ἀναχωρήσουσιν, ἐπεὶ δαμάσαντό γ' Ἀχαιοὺς; 210
 ταῦτά τε πάντα πύθοιτο, καὶ ἄψ εἰς ἡμέας ἔλθοι
 ἀσκηθῆς· μέγα κέν οἱ ὑπουργάνιον κλέος εἴη
 πάντας ἐπ' ἀνθρώπους· καὶ οἱ δόσις ἔσσεται ἐσθλή·
 ὅσσοι γὰρ νῆεσσιν ἐπικρατέουσιν ἄριστοι,
 τῶν πάντων οἱ ἕκαστος ὄιν δώσουσι μέλαιναν 215
 θῆλυν ὑπόρρηνον· τῆ μὲν κτέρας οὐδὲν ὁμοῖον·
 αἰεὶ δ' ἐν δαίτησι καὶ εἰλαπίνῃσι παρέσται.“

ὧς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῆ.
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
 „Νέστορ, ἔμ' ὀτρύνει κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ 220
 ἀνδρῶν δυσμενέων δῦναι στρατὸν ἐγγυὸς ἐόντων,
 Τρώων· ἀλλ' εἴ τις μοι ἀνὴρ ἅμ' ἔποιτο καὶ ἄλλος·
 μᾶλλον θαλπωρὴ καὶ θαρσαλεώτερον ἔσται.
 σὺν τε δὴ ἐρχομένω, καὶ τε πρὸ δ τοῦ ἐνόησεν,
 ὅπως κέρδος ἔη· μοῦνος δ' εἴ πέρ τε νοήσῃ, 225
 ἀλλὰ τέ οἱ βράσσων τε νόος λεπτή δέ τε μῆτις.“

ὧς ἔφαθ', οἱ δ' ἔθελον Διομήδεϊ πολλοὶ ἔπεσθαι·
 ἠθέλετ' ἄντε δῶ, θεράποντες Ἄρηος,
 ἠθέλε Μηριόνης, μάλα δ' ἠθέλε Νέστορος υἱός,

ἤθελε δ' Ἀτρεΐδης δουρικλειτὸς Μενέλαος, 230

ἤθελε δ' ὁ τλήμων Ὀδυσσεὺς καταδῦναι ὄμιλον
 Τρώων· αἰεὶ γὰρ οἱ ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἐτόλμα.
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 „Τυδεΐδη Διομήδης, ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,
 τὸν μὲν δὴ ἔταρόν γ' αἰρήσειαι, ὅν κ' ἐθέλησθα, 235
 φαινομένων τὸν ἄριστον, ἐπεὶ μεμιάσι γε πολλοί.
 μηδὲ σὺ γ' αἰδόμενος σῆσι φρεσὶ τὸν μὲν ἀρείω
 καλλείπειν, σὺ δὲ χεῖρον' ὀπάσσειαι αἰδοῖ εἰκων,
 ἐς γενεὴν ὀρόων, μηδ' εἰ βασιλεύτερός ἐστιν.“

ὣς ἔφατ', ἔδεισεν δὲ περὶ ξανθῷ Μενελάῳ. 240

τοῖς δ' αὖτις μετέειπε βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης·
 „εἰ μὲν δὴ ἔταρόν γε κελεύετε μ' αὐτὸν ἐλέσθαι,
 πῶς ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἐγὼ θείοιο λαθοίμην,
 οὗ πέρι μὲν πρόφρων κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ
 ἐν πάντεσσι πόνοισι, φιλεῖ δέ εἰ Παλλὰς Ἀθήνη. 245
 τούτου γ' ἐσπομένοιο καὶ ἐκ πυρὸς αἰδομένοιο
 ἄμφω νοστήσαιμεν, ἐπεὶ περιόιδε νοῆσαι.“

τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 „Τυδεΐδη, μήτ' ἄρ με μάλ' αἴνεε μήτε τι νείκει·
 εἰδόσι γὰρ τοι ταῦτα μετ' Ἀργείοις ἀγορεύεις. 250
 ἀλλ' ἴομεν· μάλα γὰρ νυξ ἄνεται, ἐγγύθι δ' ἠώς,
 ἄστρα δὲ δὴ προβέβηκε, παροίχωνκεν δὲ πλέων νυξ
 τῶν δύο μοιράων, τριτάτη δ' ἔτι μοῖρα λέλειπται“.

ὣς εἰπόνθ' ὄπλοισιν ἐνὶ δεινοῖσιν ἐδύτην.
 Τυδεΐδη μὲν δῶκε μενεπτόλεμος Θρασυμήδης 255
 φάσγανον ἄμφηκες, τὸ δ' ἐὸν παρὰ νηὶ λέλειπτο,
 καὶ σάκος· ἀμφὶ δέ οἱ κυνέην κεφαλήφιν ἔθηκεν
 ταυρεῖην, ἄφαλόν τε καὶ ἄλλοφον, ἣ τε καταἄτυξ
 κέκληται, ῥύεται δὲ κάρη θαλερῶν αἰζηῶν.

Μηριόνης δ' Ὀδυσῆϊ δίδου βιὸν ἠδὲ φαρέτρην 260

καὶ ξίφος, ἀμφὶ δὲ οἱ κυνέην κεφαλῆφιν ἔθηκεν
 ῥινοῦ ποιητήν· πολέσιν δ' ἔντοσθεν ἱμάσιν
 ἐντέτατο στερεῶς, ἔκτοσθε δὲ λευκοὶ ὀδόντες
 ἀργιόδοντος ὑὸς θαμέες ἔχον ἔνθα καὶ ἔνθα
 εὔ καὶ ἐπισταμένως, μέσση δ' ἐνὶ πῖλος ἀρήρειν. 265
 τήν ῥά ποτ' ἐξ Ἑλεῶνος Ἀμύντορος Ὀρμενίδαο
 ἐξέλετ' Ἀντόλυκος πυνινὸν δόμον ἀντιτορήσας,
 Σκάνδειαν δ' ἄρα δῶκε Κυθηρίῳ Ἀμφιδάμαντι·
 Ἀμφιδάμας δὲ Μόλω δῶκε ξεινήμιον εἶναι,
 αὐτὰρ ὁ Μηριόνη δῶκεν ᾧ παιδί φορῆναι· 270
 δὴ τότε Ὀδυσσεύης πύκασεν κάρη ἀμφιπεθεῖρα.

τῷ δ' ἐπεὶ οὖν ὄπλοισιν ἐνὶ δεινοῖσιν ἐδύτην,
 βάν ῥ' ἰέναι, λιπέτην δὲ κατ' αὐτόθι πάντας ἀρίστους.
 τοῖσι δὲ δεξιὸν ἦκεν ἔρωδιὸν ἐγγυὸς ὀδοῖο
 Παλλὰς Ἀθηναίη· τοὶ δ' οὐκ ἶδον ὀφθαλμοῖσιν 275
 νύκτα δι' ὄρφναιήν, ἀλλὰ κλάγξαντος ἄκουσαν.
 χαῖρε δὲ τῷ ὄρνιθ' Ὀδυσσεύς, ἠρᾶτο δ' Ἀθήνη·
 „κλυθὶ μεν, ἀλιόχοιο Διὸς τέκος, ἦ τέ μοι αἰεὶ
 ἐν πάντεσσι πόνοισι παρίστασαι, οὐδέ σε λήθω
 κινύμενος, νῦν αὖτε μάλιστά με φίλαι, Ἀθήνη, 280
 δὸς δὲ πάλιν ἐπὶ νῆας ἐνκλειῖας ἀφικέσθαι,
 ῥέξαντας μέγα ἔργον, ὃ κε Τρώεσσι μελήσει.“

δεύτερος αὐτ' ἠρᾶτο βοήν ἀγαθὸς Διομήδης·
 „κέκλυθι νῦν καὶ ἐμεῖο, Διὸς τέκος, ἀτροτώνη·
 σπεῖό μοι, ὡς ὅτε πατρὶ ἅμ' ἔσπεο Τυδείδι δίῳ 285
 εἰς Θήβας, ὅτε τε πρὸ Ἀχαιῶν ἄγγελος ἦεν.
 τοὺς δ' ἄρ' ἐπ' Ἀσωπῷ λίπε χαλκοχιτώνας Ἀχαιοὺς,
 αὐτὰρ ὁ μελίχιον μῦθον φέρε Καδμείοισιν
 κείσ'· ἀτὰρ ἄψ ἀπιῶν μάλα μέρμερα μῆσατο ἔργα
 σὺν σοί, διὰ θεά, ὅτε οἱ πρόφρασσα παρέστης. 290
 ὧς νῦν μοι ἐθέλουσα παρίστασο καὶ με φύλασσε·

σοὶ δ' αὖ ἐγὼ ρέξω βοῦν ἦριν εὐρουμέτωπον,
 ἀδμήτην, ἦν οὐ πω ὑπὸ ζυγὸν ἤγαγεν ἀνήρ·
 τήν τοι ἐγὼ ρέξω χρυσὸν κέρασιν περιχεύας.“

ὣς ἔφασκεν εὐχόμενοι, τῶν δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη. 295
 οἱ δ' ἐπεὶ ἠρήσαντο Διὸς κόρη μέγαλοιο,
 βάν ῥ' ἴμεν ὡς τε λέοντε δύω διὰ νύκτα μέλαιναν,
 ἄμ φόνον, ἄν νέκρας, διὰ τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἷμα.

οὐδὲ μὲν οὐδὲ Τρῶας ἀγήνορας εἶας Ἐκτωρ
 εὔδειν, ἀλλ' ἄμυδις κικλήσκετο πάντας ἀρίστους, 300
 ὅσσοι ἔσαν Τρώων ἠγήτορες ἠδὲ μέδοντες·
 τοὺς ὃ γε συγκαλέσας πυκινὴν ἠρτύνετο βουλὴν·
 „τίς κέν μοι τόδε ἔργον ὑποσχόμενος τελέσειεν
 δῶρῳ ἐπι μέγਾਲῳ; μισθὸς δέ οἱ ἄρκιος ἔσται·
 δώσω γὰρ δίφρον τε δύω τ' ἐριαύχενας ἵππους, 305
 οἳ κεν ἄριστοι ἔωσι θοῆς ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν,
 ὅς τις κε τλαίῃ, οἳ τ' αὐτῷ κῦδος ἄροιτο,
 νηῶν ὠκυπόρων σχεδὸν ἐλθέμεν ἔκ τε πυθιέσθαι,
 ἧὲ φυλάσσονται νῆες θοαὶ ὡς τὸ πάρος περ,
 ἧ ἤδη χεῖρεςσιν ὑφ' ἡμετέρησι δαμέντες 310
 φῦξιν βουλευούσι μετὰ σφίσιν, οὐδ' ἐθέλουσιν
 νύκτα φυλασσέμεναι, καμάτῳ ἀδηκότες ἀνῶ.“

ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῆ.
 ἦν δέ τις ἐν Τρώεσσι Δόλων Ἐυμήδεος υἱὸς
 κήρυκος θεῖοιο, πολύχρυσος πολύχαλκος· 315
 ὃς δὴ τοι εἶδος μὲν ἔην κακός, ἀλλὰ ποδώκης·
 αὐτὰρ ὁ μοῦνος ἔην μετὰ πέντε κασιγνήτησιν.
 ὃς ῥα τότε Τρωσίν τε καὶ Ἐκτορι μῦθον ἔειπεν·
 „Ἐκτορ, ἐμ' ὀτρύνει κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ
 νηῶν ὠκυπόρων σχεδὸν ἐλθέμεν ἔκ τε πυθιέσθαι. 320
 ἀλλ' ἄγε μοι τὸ σκῆπτρον ἀνάσχεο, καὶ μοι ὄμοσσον
 ἧ μὲν τοὺς ἵππους τε καὶ ἄρματα ποικίλα χαλκῶ

δωσέμεν, οἳ φορέουσιν ἀμύμονα Πηλεΐωνα.

σοὶ δ' ἐγὼ οὐχ ἄλιος σκοπὸς ἔσομαι οὐδ' ἀπὸ δόξης·
τόφρα γὰρ ἐς στρατὸν εἶμι διαμπερές, ὄφρ' ἂν ἴκωμαι 325
νῆ' Ἀγαμεμνονέην, ὅθι που μέλλουσιν ἄριστοι
βουλὰς βουλευέειν, ἢ φευγέμεν ἢ μάχεσθαι.“

ὣς φάθ', ὁ δ' ἐν χερσὶ σκῆπτρον λάβε καὶ οἱ ὄμοσθεν·
„ἴστω νῦν Ζεὺς αὐτός, ἐρίγδουπος πόσις Ἴφης,
μὴ μὲν τοῖς ἵπποισιν ἀνὴρ ἐποχήσεται ἄλλος 330
Τρώων, ἀλλὰ σέ φημι διαμπερές ἀγλαεῖσθαι.“

ὣς φάτο καὶ ῥ' ἐπίορκον ἐπώμοσε, τὸν δ' ὀρόθυνεν.
αὐτίκα δ' ἄμφ' ὤμοισιν ἐβάλλετο καμπύλα κόξα,
ἔσσατο δ' ἔκτοσθεν ρινὸν πολιοῖο λύκοιο,
κρατὶ δ' ἐπὶ κτιδέην κυνέην, ἔλε δ' ὄξυν ἄκοντα, 335
βῆ δ' ἰέναι προτὶ νῆας ἀπὸ στρατοῦ· οὐδ' ἄρ' ἔμελλεν
ἐλθὼν ἐκ νηῶν ἄψ' Ἑκτορι μῦθον ἀποίσειν.

ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν κάλλιφ' ὄμιλον,
βῆ ῥ' ἀν' ὄδον μεμαώς· τὸν δὲ φράσατο προσιόντα
διογενῆς Ὀδυσσεύς, Διομήδεα δὲ προσέειπεν· 340

„οὗτός τις, Διομήδης, ἀπὸ στρατοῦ ἔρχεται ἀνὴρ,
οὐκ οἶδ', ἢ νήεσσιν ἐπίσκοπος ἡμετέρησιν,
ἢ τινὰ συλήσων νεκύων κατατεθνηώτων.

ἀλλ' ἐῷμέν μιν πρῶτα παρεξελθεῖν πεδίοιο
τυτθόν· ἔπειτα δέ κ' αὐτὸν ἐπαΐξαντες ἔλοιμεν 345
καρπαλίμως· εἰ δ' ἄμμε παραφθῆῃσι πόδεσσιν,
αἰεὶ μιν ἐπὶ νῆας ἀπὸ στρατόφι προτιειλεῖν
ἔργει ἐπαΐσσω, μὴ πως προτὶ ἄστν ἀλύξῃ.“

ὣς ἄρα φωνήσαντε παρὲξ ὁδοῦ ἐν νεκύεσσιν
κλυθῆτην· ὁ δ' ἄρ' ὦκα παρέδραμεν ἀφραδίησιν. 350
ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἀπέην, ὅσσον τ' ἐπὶ οὔρα πέλονται
ἡμιόνων, αἰ γάρ τε βοῶν προφερέστεραί εἰσιν
ἐλκόμεναι νειοῖο βαθείης πηκτὸν ἄροτρον,

τῶ μὲν ἐπεδραμέτην, ὁ δ' ἄρ' ἔστη δοῦπον ἀκούσας·
 ἔλπετο γὰρ κατὰ θυμὸν ἀποστρέψοντας ἑταίρους 355
 ἐκ Τρώων ἰέναι, πάλιν Ἑκτορος ὀτρύναντος.

ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἄπεσαν δουρηνεκὲς ἢ καὶ ἔλασσον,
 γυνῶ ῥ' ἀνδρας δηλοῦς, λαιψηρὰ δὲ γούνατ' ἐνώμα
 φευγέμεναι· τοὶ δ' αἶψα διώκειν ὀρμήθησαν.

ὡς δ' ὅτε καρχαρόδοντε δύω κύνε εἰδότε θήρης 360
 ἢ κεμάδ' ἢε λαγῶν ἐπείγεται ἐμμενὲς αἰεὶ
 χῶρον ἀν' ὑλήενθ', ὁ δέ τε προθέησι μεμηκῶς,
 ᾧς τὸν Τυδεΐδης ἠδ' ὁ πτολίπορθος Ὀδυσσεὺς
 λαοῦ ἀποτομήξαντε διώκετον ἐμμενὲς αἰεὶ.

ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλε μιγήσεσθαι φυλάκεσσιν 365
 φεύγων ἐς νῆας, τότε δὴ μένος ἔμβαλ' Ἀθήνη
 Τυδεΐδῃ, ἵνα μὴ τις Ἀχαιῶν χαλκοχιτῶνων
 φθαίῃ ἐπευξάμενος βαλέειν, ὁ δὲ δεύτερος ἔλθοι.
 δουρὶ δ' ἐπαῖσων προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
 „ἢε μὲν', ἢε σε δουρὶ κιχήσομαι, οὐδέ σε φημι 370
 δηρὸν ἐμῆς ἀπὸ χειρὸς ἀλύξειν αἰπὺν ὕλεθρον.“

ἢ ῥα καὶ ἔγχος ἀφῆκεν, ἐκὼν δ' ἠμάρτανε φωτός.
 δεξιτερόν δ' ὑπὲρ ᾧμον ἔυξου δουρὸς ἀκωκῆ
 ἐν γαίῃ ἐπάγη· ὁ δ' ἄρ' ἔστη τάρβησέν τε
 βαμβαίνων, ἄραβος δὲ διὰ στόμα γίγνεται ὀδόντων, 375
 κλωρὸς ὑπαὶ δειούς. τῶ δ' ἀσθμαίνοντε κιχήτην,
 χειρῶν δ' ἀψάσθη· ὁ δὲ δακρύσας ἔπος ἠΰδα·
 „ζωγραφεῖτ', αὐτὰρ ἐγὼν ἐμὲ λύσομαι· ἔστι γὰρ ἔνδον
 χαλκός τε χρυσός τε πολύμητός τε σίδηρος·
 τῶν κ' ὑμῖν χαρίζαιτο πατήρ ἀπερείσι' ἄποινα, 380
 εἴ κεν ἐμὲ ζῶν πεπύθοιτ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.“

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 „θάρσει, μηδέ τί τοι θάνατος καταθύμιος ἔστω·
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἶπέ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον·

πῆ δὴ οὕτως ἐπὶ νῆας ἀπὸ στρατοῦ ἔρχεαι οἶος 385
 νύκτα δι' ὀρφναίην, ὅτε θ' εὐδουσι βροτοὶ ἄλλοι;
 [ἤ τινα συλήσων νεκρῶν κατατεθνηώτων;]

ἦ σ' Ἐκτωρ προέηκε διασκοπιᾶσθαι ἕκαστα
 νῆας ἐπι γλαφυράς; ἦ σ' αὐτὸν θυμὸς ἀνῆκεν;“

τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Δόλων, ὑπὸ δ' ἔτρεμε γυῖα· 390
 „πολλῆσίν μ' ἄτησι παρὲκ νόον ἤγαγεν Ἐκτωρ,
 ὅς μοι Πηλεΐωνος ἀγανοῦ μώνυχας ἵππους
 δωσέμεναι κατένευσε καὶ ἄρματα ποικίλα χαλκῷ,
 ἠνώγει δέ μ' ἰόντα θοῆν διὰ νύκτα μέλαιναν
 ἀνδρῶν δυσμενέων σχεδὸν ἐλθέμεν ἐκ τε πυθῆσθαι, 395
 ἢ ἐφυλάσσονται νῆες θοαί, ὡς τὸ πάρος περ,
 ἦ ἤδη χεῖρεςσιν ὑφ' ἡμετέρησι δαμέντες
 φύξιν βουλευοῖτε μετὰ σφίσιν, οὐδ' ἐθέλοῖτε
 νύκτα φυλασσέμεναι, καμάτῳ ἀδηκότες αἰνῶ.“

τὸν δ' ἐπιμειδῆσας προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς· 400
 „ἦ ῥά νύ τοι μεγάλων δῶρων ἐπεμαίετο θυμὸς,
 ἵππων Αἰακίδαο δαΐφρονος· οἱ δ' ἀλεγεινοὶ
 ἀνδράσι γε θνητοῖσι δαμήμεναι ἢ δ' ὀχέεσθαι.
 ἄλλω γ' ἢ Ἀχιλῆϊ, τὸν ἀθανάτη τέκε μήτηρ.
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἶπε καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον· 405
 ποῦ νῦν δεῦρο κιῶν λίπες Ἐκτορα ποιμένα λαῶν;
 ποῦ δέ οἱ ἔντεα κεῖται ἀρήια, ποῦ δέ οἱ ἵπποι;
 πῶς δ' αἰ τῶν ἄλλων Τρώων φυλακαί τε καὶ εὐναί;“
 [ἄσσα τε μητιώσιν μετὰ σφίσιν, ἢ μεμάασιν
 αὐθι μένειν παρὰ νηυσὶν ἀπόπροθεν, ἦε πόλινδε 410
 ἄψ ἀναχωρήσουσιν, ἐπεὶ δαμάσαντό γ' Ἀχαιοῦς.]

τὸν δ' αὖτε προσέειπε Δόλων Ἐυμήδεος υἱός·
 „τοιγὰρ ἐγὼ τοι ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω.
 Ἐκτωρ μὲν μετὰ τοῖσιν, ὅσοι βουλευφόροι εἰσίν,
 βουλὰς βουλεύει θεῖον παρὰ σήματι Ἴλου,

νόσφιν ἀπὸ φλοίσβου· φυλακὰς δ' ἄς εἴρεαι, ἦρωες.
 οὗ τις κεκριμένη ῥύεται στρατὸν οὐδὲ φυλάσσει.
 ὄσσαι μὲν Τρώων πυρὸς ἐσχάροι, οἷσιν ἀνάγκη,
 οἱ δ' ἐργηγόρθασι φυλασσέμεναί τε κέλονται
 ἀλλήλοις· ἀτὰρ αὐτε πολύκλητοι ἐπίκουροι 420
 εὐδουσι· Τρωσὶν γὰρ ἐπιτραπέουσι φυλάσσειν·
 οὐ γὰρ σφιν παῖδες σχεδὸν εἶαται οὐδὲ γυναῖκες.“

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 „πῶς γὰρ νῦν, Τρώεσσι μειμιγμένοι ἵπποδάμοισιν
 εὐδουσ' ἢ ἀπάνευθε; δῖειπέ μοι, ὄφρα δαείω.“ 425

τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Δόλων Ἐνυμήδεος υἱός·
 „τοιγὰρ ἐγὼ καὶ ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω.
 πρὸς μὲν ἄλως Κᾶρες καὶ Παῖονες ἀγκυλότοξοι
 καὶ Λέλεγες καὶ Κανέκωνες δῖοί τε Πελασγοί,
 πρὸς Θύμβρης δ' ἔλαχον Λύκιοι Μυσοί τ' ἀγέρωχοι 430
 καὶ Φρύγες ἱππόδαμοι καὶ Μήονες ἱπποκορυσταί.
 ἀλλὰ τί ἢ ἐμὲ ταῦτα διεξερέεσθε ἕκαστα;

εἰ γὰρ δὴ μέματον Τρώων καταδῦναι ὄμιλον,
 Θρήικες οἶδ' ἀπάνευθε νεήλυδες, ἔσχατοι ἄλλων,
 ἐν δέ σφιν Ῥῆσος βασιλεύς, πάϊς Ἴλιονῆος· 435

τοῦ δὴ καλλίστους ἵππους ἶδον ἠδὲ μεγίστους·
 λευκότεροι χιόνος, θείειν δ' ἀνέμοισιν ὁμοῖοι.
 ἄρμα δέ οἱ χροσῶ τε καὶ ἀργύρῳ εὖ ἤσκηται·
 τεύχεα δὲ χρύσεια πελώρια, θαῦμα ιδέσθαι,
 ἦλυθ' ἔχων· τὰ μὲν οὗ τι καταδνητοῖσιν ἔοικεν 440
 ἀνδρεσσιν φορέειν, ἀλλ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.

ἀλλ' ἐμὲ μὲν νῦν νηυσὶ πελάσσετον ὠκυπόροισιν,
 ἦέ με δῆσαντες λίπετ' αὐτόθι νηλεί δεσμῶ,
 ὄφρα κεν ἔλθητον καὶ πειρηθῆτον ἐμεῖο,
 ἦέ κατ' αἴσαν ἔειπον ἐν ὑμῖν ἦε καὶ οὐκί.“ 445

τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κρατερός Διομήδης·

„μη δὴ μοι φύξιν γε, Δόλων, ἐμβάλλεο θυμῷ,
 ἐσθλά περ ἀγγελίας, ἐπεὶ ἴκεο χεῖρας ἐς ἀμάς.
 εἰ μὲν γὰρ κέ σε νῦν ἀπολύσομεν ἢ μεθῶμεν,
 ἦ τε καὶ ὕστερον εἶσθα θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν 450
 ἢ διοπτεύσων ἢ ἐναντίβιον πολεμίξων·

εἰ δέ κ' ἐμῆς ὑπὸ χερσὶ δαμείς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσης,
 οὐκέτ' ἔπειτα σὺ πῆμά ποτ' ἔσσειαι Ἀργείοισιν.“

ἦ, καὶ ὁ μὲν μιν ἔμελλε γενεῖου χεῖρὶ παχείῃ
 ἀψάμενος λίσσεσθαι, ὁ δ' ἀνχένα μέσσον ἔλασσεν 455
 φασγάνῳ ἀΐξας, ἀπὸ δ' ἄμφω κέρσε τένοντε·

φθεγγομένου δ' ἄρα τοῦ γε κάρη κονίησιν ἐμίχθη.
 τοῦ δ' ἀπὸ μὲν κτιδέην κυνέην κεφαλήφιν ἔλοντο
 καὶ λυκέην καὶ τόξα παλίντονα καὶ δόρου μακρόν·
 καὶ τὰ γ' Ἀθηναίῃ ληίτιδι δῖος Ὀδυσσεύς 460
 ὑψὸς' ἀνέσχευθε χεῖρὶ καὶ εὐχόμενος ἔπος ἠΰδα·

„χαῖρε, θεά, τοῖσδεσσι· σὲ γὰρ πρώτην ἐν Ὀλύμπῳ
 πάντων ἀθανάτων ἐπιδωσόμεθ'· ἀλλὰ καὶ αὐτίς
 πέμψον ἐπὶ Θρηκῶν ἀνδρῶν ἵππους τε καὶ εὐνάς.“

ὣς ἄρ' ἐφώνησεν, καὶ ἀπὸ ἔθεν ὑψὸς' αἰείρας 465
 θῆκεν ἀνὰ μυρικήν· δέελον δ' ἐπὶ σῆμά τ' ἔθηκεν,
 συμμάρφας δόνακας μυρικής τ' ἐριθηλέας ὄζους,
 μὴ λάθοι αὐτίς ἰόντε θοῆν διὰ νύκτα μέλαιναν.
 τῶ δὲ βάτην προτέρω διὰ τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἶμα,
 αἶψα δ' ἐπὶ Θρηκῶν ἀνδρῶν τέλος ἶξον ἰόντες. 470

οἱ δ' εὐδον καμάτῳ ἀδηκότες, ἔντεα δέ σφιν
 καλὰ παρ' αὐτοῖσι χθονὶ κέκλιτο, εὖ κατὰ κόσμον,
 τριστοιχί· παρὰ δέ σφιν ἐκάστῳ δίξυγες ἵπποι.
 Ῥῆσος δ' ἐν μέσῳ εὐδε, παρ' αὐτῷ δ' ὠκέες ἵπποι
 ἕξ ἐπιδιφριάδος πυμάτης ἱμᾶσι δέδεντο. 475

τὸν δ' Ὀδυσσεύς προπάροισεν ἰδὼν Διομήδει δεῖξεν·
 „οὔτός τοι, Διόμηδες, ἀνήρ, οὔτοι δέ τοι ἵπποι,

οὐς νῶϊν πίφραυσκε Δόλων, ὃν ἐπέφνομεν ἡμεῖς.
 ἀλλ' ἄγε δὴ πρόφερε κρατερὸν μένος· οὐδέ τί σε χρὴ
 ἐστάμεναι μέλεον σὺν τεύχεσιν, ἀλλὰ λυ' ἵππους· 480
 ἦέ σύ γ' ἄνδρας ἔναιρε, μελήσουσιν δ' ἔμοι ἵπποι.“

ὣς φάτο, τῷ δ' ἔμπνευσε μένος γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 κτεῖνε δ' ἐπιστροφάδην· τῶν δὲ στόνος ὤρνυτ' ἀεικῆς
 ἄορι θεινομένων, ἐρυσθαίνετο δ' αἶματι γαῖα.

ὣς δὲ λέων μήλοισιν ἀσημάντοισιν ἐπελθῶν, 485
 αἴγεσιν ἢ οἰέσσι, κακὰ φρονέων ἐνορούση,

ὣς μὲν Θρήικας ἄνδρας ἐπώχετο Τυδέος υἱός,
 ὄφρα θυώδεκ' ἔπεφνε· ἀτὰρ πολύμητις Ὀδυσσεύς,
 ὃν τινα Τυδεΐδης ἄορι πλήξειε παραστάς,
 τὸν δ' Ὀδυσσεὺς μετόπισθε λαβῶν ποδὸς ἐξερούσασκεν, 490

τὰ φρονέων κατὰ θυμόν, ὅπως καλλίτριχες ἵπποι
 ῥεῖα διέλθοιεν μηδὲ τρομοείατο θυμῷ
 νεκροῖς ἀμβαίνοντες· ἀήθεσσον γὰρ ἔτ' αὐτῶν.

ἀλλ' ὅτε δὴ βασιλῆα κιχήσατο Τυδέος υἱός,
 τὸν τρισκαιδέκατον μελιηδέα θυμόν ἀπηύρα 495

ἀσθμαίνοντα· κακὸν γὰρ ὄναρ κεφαλήφιν ἐπέστη
 [τὴν νύκτ', Οἶνειδαο πάις, διὰ μῆτιν Ἀθήνης.]

τόφρα δ' ἄρ' ὁ τλήμων Ὀδυσσεὺς λύε μώνυχας ἵππους,
 σὺν δ' ἤειρεν ἱμᾶσι καὶ ἐξήλαυνεν δμίλου

τόξῳ ἐπιπλήστων, ἐπεὶ οὐ μάστιγα φαινήν 500
 ποικίλου ἐκ δίφροιο νοήσατο χερσὶν ἐλέσθαι.

ῥοίξησεν δ' ἄρα πιφαύσκων Διομήδει δίῳ·
 αὐτὰρ ὁ μερμήριξε μένων, ὅ τι κύντατον ἔρδοι,

ἢ ὅ γε δίφρον ἐλών, ὅθι ποικίλα τεύχε' ἔκειτο,
 ῥυμοῦ ἐξερούοι ἢ ἐκφέροι ὑψόσ' αἰείρας, 505

ἢ ἔτι τῶν πλεόνων Θρηγκῶν ἀπὸ θυμόν ἔλοιτο.
 εἶος ὁ ταῦθ' ὤρμαινε κατὰ φρένα, τόφρα δ' Ἀθήνη

ἐγγύθεν ἰσταμένη προσέφη Διομήδεα δῖον·

„νόστου δὴ μνῆσαι, μεγαθύμου Τυδέος υἱέ,
 νῆας ἐπι γλαφυράς, μὴ καὶ πεφοβημένος ἔλθῃς, 510
 μὴ πού τις καὶ Τρώας ἐγείρῃσιν θεὸς ἄλλος.“

ὣς φάθ', ὁ δὲ ξυνέηκε θεᾶς ὕπα φωνησάσης,
 καρπαλίμως δ' ἵππων ἐπεβήσετο· κόψε δ' Ὀδυσσεὺς
 τόξῳ, τοὶ δ' ἐπέτοντο θεᾶς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.

οὐδ' ἀλάος σκοπιῆν εἶχ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων, 515
 ὡς ἰδ' Ἀθηναίην μετὰ Τυδέος υἱὸν ἔπουσαν·
 τῇ κοτέων Τρώων κατεδύσετο πουλὸν ὄμιλον,
 ὤρσεν δὲ Θρηκῶν βουληφόρον Ἴπποκόωντα,
 Ῥήσου ἀνεψιὸν ἐσθλόν. ὁ δ' ἐξ ὕπνου ἀνοήσας,
 ὡς ἰδε χῶρον ἐρήμιον, ὅθ' ἔστασαν ὠκέες ἵπποι, 520
 ἄνδρας τ' ἀσπαίροντας ἐν ἀργαλέῃσι φονῆσιν,
 ἄμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα φίλον τ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον.
 Τρώων δὲ κλαγγή τε καὶ ἄσπετος ὤρτο κυδοιμὸς
 θυνόντων ἄμυδις· θηεῦντο δὲ μέρμερα ἔργα,
 ὅσσ' ἄνδρες ῥέξαντες ἔβαν κοίλας ἐπὶ νῆας. 525

οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἵκανον, ὅθι σκοπὸν Ἔκτορος ἔκταν,
 ἐνθ' Ὀδυσσεὺς μὲν ἔρυνξε δίφιλος ὠκέας ἵππους,
 Τυδεΐδης δὲ χαμᾶζε θεῶν ἔναρα βροτόεντα
 ἐν χεῖρεσσ' Ὀδυσῆι τίθει, ἐπεβήσετο δ' ἵππων.
 μάστιξεν δ' ἵππους, τὼ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην 530
 [νῆας ἐπι γλαφυράς· τῇ γὰρ φίλον ἔπλετο θυμῷ.]

Νέστωρ δὲ πρῶτος κτύπον αἶε φώνησέν τε·
 „ὦ φίλοι, Ἀργείων ἠγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
 ψεύσομαι ἢ ἔτυμον ἐρέω; κέλεται δέ με θυμός.
 ἵππων μ' ὠκνπόδων ἀμφὶ κτύπος οὔατα βάλλει· 535
 αἶ γὰρ δὴ Ὀδυσσεὺς τε καὶ ὁ κρατερός Διομήδης
 ὦδ' ἄφαρ ἐκ Τρώων ἐλασαίατο μώνυχας ἵππους.
 ἀλλ' αἰνῶς δεῖδοικα κατὰ φρένα, μὴ τι πάθωσιν
 Ἀργείων οἱ ἄριστοι ὑπὸ Τρώων ὄρουμαγδοῦ.“

οὐ πω πᾶν εἴρητο ἔπος, ὅτ' ἄρ' ἤλυθον αὐτοί. 540
καὶ ῥ' οἱ μὲν κατέβησαν ἐπὶ χθόνα, τοὶ δὲ χαρέντες
δεξιῇ ἤσπάζοντο ἔπεσσί τε μελιχλοῖσιν.

πρῶτος δ' ἐξερέεινε Γερῆμιος ἱππότης Νέστωρ·
„εἴπ' ἄγε μ', ὦ πολύαιν' Ὀδυσσεῦ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
ὅπως τοῦσδ' ἵππους λάβητον· καταδύντες ὄμιλον 545
Τρώων; ἢ τίς σφωε πόρεν θεὸς ἀντιβολήσας;
αἰνῶς ἀκτίνεσσιν εἰκότες ἠελίοιο.

αἰεὶ μὲν Τρώεσσ' ἐπιμίσγομαι, οὐδέ τί φημι
μιμνάξειν παρὰ νηυσί, γέρον περ ἔων πολεμιστῆς·
ἀλλ' οὐ πω τοίους ἵππους ἴδον οὐδὲ νόησα. 550

ἀλλὰ τιν' ὕμῃ δῖω δόμεναι θεὸν ἀντιάσαντα·
ἀμφοτέρω γὰρ σφῶι φιλεῖ νεφεληγερέτα Ζεὺς
κούρη τ' αἰγίοχοιο Διὸς, γλαυκῶπις Ἀθήνη.“

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
„ὦ Νέστωρ Νηληιάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν, 555
ῥεῖα θεὸς γ' ἐθέλων καὶ ἀμείνονας, ἡέ περ οἶδε,
ἵππους δωρήσαιτ', ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτεροί εἰσιν.
ἵπποι δ' οἶδε, γεραῖέ, νεήλυδες, οὓς ἐρεεῖνεις,
Θρηῖκιοι· τὸν δέ σφιν ἔνακτ' ἀγαθὸς Διομήδης
ἔκτανε, παρ δ' ἐτάρους δυοκαίδεκα πάντας ἀρίστους.
τὸν τρισκαιδέκατον σκοπὸν εἴλομεν ἐγγύδι νηῶν, 561
τόν ῥα διοπτῆρα στρατοῦ ἔμμεναι ἡμετέροιο
Ἐκτωρ τε προσέηκε καὶ ἄλλοι Τρώες ἀγαυοί.“

ὣς εἰπὼν τάφροιο διήλασε μώνυχας ἵππους
καρχαλῶν· ἅμα δ' ἄλλοι ἴσαν χαίροντες Ἀχαιοί. 565
οἱ δ' ὅτε Τυδεΐδew κλισίην εὐτυχτον ἴκοντο,
ἵππους μὲν κατέδησαν ἐντμήτοισιν ἱμάσιν
φάτνη ἐφ' ἱππεΐῃ, ὅθι περ Διομήδης ἵπποι
ἔστασαν ὠκύποδες μελιηδέα πυρὸν ἔδοντες,
νηὶ δ' ἐνὶ προμνῇ ἔναρα βροτόεντα Δόλωνος 570

θῆκ' Ὀδυσσεύς, ὕφρ' ἰρὸν ἐτοιμασσαίατ' Ἀθήνη.
 αὐτοὶ δ' ἰδρῶ πολλὸν ἀπενίζοντο θαλάσση
 ἐσβάντες, κνήμας τε ἰδὲ λόφον ἀμφὶ τε μηρούς.
 αὐτὰρ ἐπεὶ σφιν κῦμα θαλάσσης ἰδρῶ πολλὸν
 νίψεν ἀπὸ χρωτὸς καὶ ἀνέψυχθεν φίλον ἦτορ, 575
 ἔς ῥ' ἄσαμίνθους βάντες ἐνξέεστας λούσαντο.
 τῷ δὲ λοεσσαμένῳ καὶ ἀλειψαμένῳ λίπ' ἐλαίῳ
 δείπνῳ ἐφιζανέτην, ἀπὸ δὲ κρητῆρος Ἀθήνη
 πλείον ἀφυσσόμενοι λείβον μελιηδέα οἶνον.

ΙΛΙΑΔΟΣ Λ.

Ἄγαμέμνονος ἀριστεία.

Ἦὼς δ' ἐκ λεχέων παρ' ἀγανοῦ Τιθωνοῖο
 ὦρονθ', ἴν' ἀθανάτοισι φόως φέροι ἠδὲ βροτοῖσιν.
 Ζεὺς δ' Ἐριδα προΐαλλε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
 ἀργαλέην, πολέμοιο τέρας μετὰ χερσὶν ἔχουσαν.
 στῆ δ' ἐπ' Ὀδυσσεῆος μεγακῆτεϊ νηὶ μελαίνῃ, 5
 ἣ ῥ' ἐν μεσσήτῳ ἔσκε γεγωνέμεν ἀμφοτέρωσθε,
 ἡμὲν ἐπ' Αἴαντος κλισίας Τελαμωνιάδαο
 ἠδ' ἐπ' Ἀχιλλῆος, τοί ῥ' ἔσχατα νῆας εἴσας
 εἴρουσαν, ἠγορέῃ πίσυνοι καὶ κάρτεϊ χειρῶν.
 ἔνθα σταῶς ἦρσε θεὰ μέγα τε δεινόν τε 10
 ὕρθι, Ἀχαιοῖσιν δὲ μέγα σθένος ἔμβυαλ' ἐκάστῳ
 καρδίῃ, ἄλληκτον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.
 [τοῖσι δ' ἄφαρ πόλεμος γλυκίων γένετ' ἠὲ νέεσθαι
 ἐν νηυσὶ γλαφυρῆσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.]
 Ἄτρεΐδης δ' ἐβόησεν ἰδὲ ζώννυσθαι ἄνωγεν 15

Ἄργεῖους· ἐν δ' αὐτὸς ἐδύσετο νώροπα χαλκόν.
 κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκεν
 καλὰς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας·
 δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνεν,
 τὸν ποτέ οἱ Κινύρης δῶκε ξεινήιον εἶναι. 20
 πεύθετο γὰρ Κύπρουδε μέγα κλέος, οὔνεκ' Ἀχαιοὶ
 ἔς Τροίην νήεσσιν ἀναπλεύσεσθαι ἔμελλον·
 τούνεκά οἱ τὸν ἔδωκε χαριζόμενος βασιλῆι.
 τοῦ δ' ἦ τοι δέκα οἴμοι ἔσαν μέλανος κύναιοι,
 δώδεκα δὲ χρυσοῖο καὶ εἴκοσι κασσιτέραιοι· 25
 κύναιοι δὲ δράκοντες ὀρωρέχατο προτὶ δειρὴν
 τρεῖς ἑκάτερθ', ἱρισσιν εἰκότες, ἄς τε Κρονίων
 ἐν νέφεϊ στήριξε τέρας μερόπων ἀνθρώπων.
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος· ἐν δέ οἱ ἦλοι
 χρύσειοι πάμφαινον, ἀτὰρ περὶ κουλεὸν ἦεν 30
 ἀργύρεον, χρυσεόισιν ἀορτήρεσσιν ἀρηρός.
 ἂν δ' ἔλετ' ἀμφιβρότην πολυδαίδαλον ἀσπίδα θοῦριν,
 καλήν, ἣν πέρι μὲν κύκλοι δέκα χάλκεοι ἦσαν,
 ἐν δέ οἱ ὀμφαλοὶ ἦσαν εἴκοσι κασσιτέραιοι
 λευκοί, ἐν δὲ μέσοισιν ἔην μέλανος κύναιοι. 35
 τῆ δ' ἐπὶ μὲν Γοργῶ βλοσυρῶπις ἔστεφάνωτο
 δεινὸν δερκομένη, περὶ δὲ Δεῖμός τε Φόβος τε.
 τῆς δ' ἔξ ἀργύρεος τελαμῶν ἦν· αὐτὰρ ἐπ' αὐτοῦ
 κύναιος ἐλέλικτο δράκων, κεφαλαὶ δέ οἱ ἦσαν
 τρεῖς ἀμφιστροφές, ἐνὸς ἀχένος ἐκπεφυυῖαι. 40
 κρατὶ δ' ἐπ' ἀμφίφαλον κυνέην θέτο τετραφάληρον
 ἵππουριν· δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν.
 εἶλετο δ' ἄλκιμα δοῦρε δύω, κεκορυθμένα χαλκῶ,
 ὀξέα· τῆλε δὲ χαλκὸς ἀπ' αὐτόφιν οὐρανὸν εἴσω
 λάμπ'. ἐπὶ δ' ἐγδούπησαν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη, 45
 τιμῶσαι βασιλῆα πολυχρῦσοιο Μυκῆνης.

ἡνιόχῳ μὲν ἔπειτα ἕω ἐπέτελλεν ἕκαστος
 ἵππους εὖ κατὰ κόσμον ἐρυνκέμεν αὐθ' ἐπὶ τάφρῳ,
 αὐτοὶ δὲ πρυλέες σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες
 ῥῶντ'. ἄσβεστος δὲ βοή γένηετ' ἠῶδι πρό. 50
 φθὰν δὲ μέγ' ἱππήων ἐπὶ τάφρῳ κοσμηθέντες,
 ἱππῆες δ' ὀλίγον μετεκίαθον. ἐν δὲ κυδοιμὸν
 ὤρσε κακὸν Κρονίδης, κατὰ δ' ὑπόθεν ἦκεν ἑέρσας
 αἵματι μυδαλέας ἐξ αἰθέρος, οὐνεκ' ἔμελλεν
 πολλὰς ἰφθίμους κεφαλὰς Ἄϊδι προϊάψειν. 55

Τρῶες δ' αὐθ' ἐτέρωθεν ἐπὶ θρωσμῷ πεδίῳ,
 Ἐκτορά τ' ἀμφὶ μέγαν καὶ ἀμύμονα Πουλυδάμαντα
 Αἰνεΐαν θ', ὃς Τρωσὶ θεὸς ὡς τίετο δῆμῳ,
 τρεῖς τ' Ἀντηνορίδας, Πόλυβον καὶ Ἀγήνορα δῖου
 ἠΐθεόν τ' Ἀκάμαντ', ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν. 60
 Ἐκτωρ δ' ἐν πρώτοισι φέρ' ἀσπίδα πάντοσ' εἴσῃν.
 οἷος δ' ἐκ νεφέων ἀναφαίνεται οὐλιος ἀστῆρ
 παμφαίνων, τοτὲ δ' αὖτις ἔδν νέφεα σκιόεντα,
 ὡς Ἐκτωρ ὅτε μὲν τε μετὰ πρώτοισι φάνεσκεν,
 ἄλλοτε δ' ἐν πυμάτοισι κελεύων· πᾶς δ' ἄρα χαλκῷ 65
 λάμφ' ὡς τε στεροπὴ πατρὸς Διδὸς αἰγιόχοιο.

οἱ δ', ὡς τ' ἀμητῆρες ἐναντίοι ἀλλήλοισιν
 ὄγμον ἐλαύνωσιν, ἀνδρὸς μάκαρος κατ' ἄρουραν,
 πυρῶν ἢ κριθέων· τὰ δὲ δράγματα ταρφέα πίπτει·
 ὡς Τρῶες καὶ Ἀχαιοὶ ἐπ' ἀλλήλοισι θορόντες 70
 δῆουν, οὐδ' ἕτεροι μνώοντ' ὄλοοιο φόβοιο.
 [Ἴσας δ' ὑσμίνῃ κεφαλὰς ἔχεν, οἱ δὲ λύκοι ὡς
 θῦνον. Ἔρις δ' ἄρ' ἔχαιρε πολύστονος εἰσορόωσα·
 οἷη γάρ ῥα θεῶν παρετύγχανε μαρναμένοισιν,
 οἱ δ' ἄλλοι οὐ σφιν πάρεσαν θεοί, ἀλλὰ ἔκηλοι 75
 σφοῖσιν ἐνὶ μεγάροισι καθείατο, ἦχι ἐκάστῳ
 δῶματα καλὰ τέτυκτο κατὰ πτύχας Οὐλύμποιο.

πάντες δ' ἠτιόωντο κελαινεφέα Κρονίωνα,
 οὔνεκ' ἄρα Τρώεσσιν ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι.
 τῶν μὲν ἄρ' οὐκ ἀλέγριζε πατήρ· ὁ δὲ νόσφι λιασθεῖς 80
 τῶν ἄλλων ἀπάνευθε καθέζετο κύδει γαίωv,
 εἰσορόων Τρώων τε πόλιν καὶ νῆας Ἀχαιῶν
 χαλκοῦ τε στεροπῆν, ὀλλύντας τ' ὀλλυμένους τε.]

ὄφρα μὲν ἤως ἦν καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἦμαρ,
 τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἤπτετο, πίπτε δὲ λαός· 85
 ἦμος δὲ δρυτόμος περ ἀνῆρ ὠπλίσσατο δεῖπνον
 οὔρεος ἐν βήσσησιν, ἐπεὶ τ' ἐκορέσσατο χεῖρας
 τάμνων δένδρεα μακρά, ἄδος τέ μιν ἔκετο θυμόν,
 σίτου τε γλυκεροῖο περὶ φρένας ἕμερος αἶρεῖ,
 τῆμος σφῆ ἀρετῆ Δαναοὶ ῥήξαντο φάλαγγας, 90
 κεκλόμενοι ἐτάροισι κατὰ στίχας. ἐν δ' Ἀγαμέμνων
 πρῶτος ὕρουσ', ἔλε δ' ἄνδρα Βιήνορα ποιμένα λαῶν,
 αὐτόν, ἔπειτα δ' ἐταῖρον Ὀιλῆα πλήξιππον.
 ἦ τοι ὅ γ' ἐξ ἵππων κατεπάλμενος ἀντίος ἔσθη·
 τὸν δ' ἰθὺς μεμαῶτα μετώπιον ὀξεί δουρὶ 95
 νύξ', οὐδὲ στεφάνη δόρυ οἱ σχέθε χαλκοβάρεια,
 ἀλλὰ δι' αὐτῆς ἤλθε καὶ ὀστέου, ἐγκέφαλος δὲ
 ἔνδον ἅπας πεπάλακτο· δάμασσε δέ μιν μεμαῶτα.
 καὶ τοὺς μὲν λίπευ αὖθι ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 στήθεσι παμφαίνοντας, ἐπεὶ περιῖδυσε χιτῶνας· 100
 αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' Ἴσόν τε καὶ Ἀντιφον ἐξεναρίζων,
 νῆε δὺω Πριάμοιο, νόθον καὶ γνήσιον, ἄμφω
 εἶν ἐνὶ δίφρῳ ἔοντας· ὁ μὲν νόθος ἠνιόχευεν,
 Ἀντιφος αὖ παρῆβασκε περικλυτός· ὦ ποτ' Ἀχιλλεὺς
 Ἴδης ἐν κνημοῖσι δίδη μόσχοισι λύγοισιν, 105
 ποιμαίνοντ' ἐπ' ὄεσσι λαβῶν, καὶ ἔλυσεν ἀποίνων.
 δὴ τότε γ' Ἀτρεΐδης εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων
 τὸν μὲν ὑπὲρ μαζοῖο κατὰ στήθος βάλε δουρί,

Ἄντιφον αὖ παρὰ οὓς ἔλασε ξίφει, ἐκ δ' ἔβαλ' ἵππων.
 σπερχόμενος δ' ἀπὸ τοῖν ἐσύλα τεύχεα καλά, 110
 γιγνώσκων· καὶ γὰρ σφε πάρος παρὰ νηυσὶ θοῆσιν
 εἶδεν, ὅτ' ἐξ Ἰδης ἄγαγεν πόδας ὤκως Ἀχιλλεύς.
 ὣς δὲ λέων ἐλάφοιο ταχείης νήπια τέκνα
 ρηιδίως συνέαξε λαβῶν κρατεροῖσιν ὁδοῦσιν,
 ἐλθὼν εἰς εὐνήν, ἀπαλὸν τὲ σφ' ἦτορ ἀπήυρα· 115
 ἢ δ' εἰ πέρ τε τύχησι μάλα σχεδόν, οὐ δύναται σφιν
 χραισμεῖν· αὐτὴν γάρ μιν ὑπὸ τρόμος αἰνὸς ἰκάνει·
 καρπαλίμως δ' ἤιξε διὰ δρυμὰ πυκνὰ καὶ ὕλην
 σπεύδουσ', ἰδρώουσα, κραταιοῦ θηρὸς ὑφ' ὄρμης·
 ὣς ἄρα τοῖς οὐ τις δύνατο χραισμηῆσαι ὄλεθρον 120
 Τρώων, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ ὑπ' Ἀργείοισι φέβοντο.

αὐτὰρ ὁ Πείσανδρον τε καὶ Ἰππόλοχον μενεχάρμην,
 υἱέας Ἀντιμάχοιο δαΐφρονος, ὅς ῥα μάλιστα
 χρυσὸν Ἀλεξάνδροιο δεδεγμένος, ἀγλαὰ δῶρα,
 οὐκ εἶασχ' Ἐλένην δόμεναι ξανθῷ Μενελάῳ, 125
 τοῦ περ δὴ δύο παῖδε λάβε κρείων Ἀγαμέμνων
 εἰν ἐνὶ δίφρῳ ἑόντας, ὁμοῦ δ' ἔχον ὠκέας ἵππους·
 ἐκ γὰρ σφεας χειρῶν φύγον ἠνία σιγαλόεντα,
 τῶ δὲ κυκηθήτην. ὁ δ' ἐναντίον ὦρτο λέων ὣς
 Ἀτρεΐδης· τῶ δ' αὐτ' ἐκ δίφρου γονναξέσθην· 130
 „ζῶργει, Ἀτρέος υἱέ, σὺ δ' ἄξια δέξαι ἄποινα·
 πολλὰ δ' ἐν Ἀντιμάχοιο δόμοις κειμήλια κείται,
 χαλκός τε χρυσός τε πολύκητος τε σίδηρος·
 τῶν κέν τοι χαρίσαιο πατήρ ἀπερείσι' ἄποινα,
 εἰ νῶϊ ζωοὺς πεπύθοιτ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.“ 135

ὣς τῶ γε κλαίοντε προσαυδήτην βασιλῆα
 μελιχίοις ἐπέεσσιν· ἀμείλικτον δ' ὅπ' ἔκουσαν·
 „εἰ μὲν δὴ Ἀντιμάχοιο δαΐφρονος υἱέες ἐστὸν,
 ὅς ποτ' ἐνὶ Τρώων ἀγορῇ Μενέλαον ἄνωγεν,

ἀγγελίην ἔλθόντα σὺν ἀντιθέῳ Ὀδυσῆϊ, 140
 αὐθι κατακτεῖναι μῆδ' ἐξέμεν ἄψ ἔς Ἀχαιοὺς,
 νῦν μὲν δὴ οὗ πατρὸς ἀεικέα τίσετε λῶβην.“

ἦ καὶ Πείσανδρον μὲν ἀφ' ἵππων ὥσε χαμᾶζε
 δουρὶ βαλὼν πρὸς στῆθος· ὁ δ' ὑπτιος οὐδεὶ ἐρείσθη.
 Ἴππόλοχος δ' ἀπόρουσε· τὸν αὖ χαμαὶ ἐξενάριξεν, 145
 χεῖρας ἀπὸ ξίφει τμήξας ἀπὸ τ' ἀνχένα κόψας,
 ὄλμον δ' ὡς ἔσσευε κυλίνδεσθαι δι' ὀμίλου.

τοὺς μὲν ἕασ', ὁ δ', ὅθι πλεῖσται κλονέοντο φάλαγγες,
 τῆ ῥ' ἐνόρουσ', ἅμα δ' ἄλλοι ἐνκνήμιδες Ἀχαιοί.

πεζοὶ μὲν πεζοὺς ὄλεκον φεύγοντας ἀνάγκη, 150
 ἱππῆες δ' ἱππῆας — ὑπὸ δέ σφισιν ὄρτο κονίη
 ἐκ πεδίου, τὴν ὄρσαν ἐρίγδουποι πόδες ἵππων —
 χαλκῷ δηϊώοντες. ἀτὰρ κρείων Ἀγαμέμνων
 αἰὲν ἀποκτείνων ἔπετ', Ἀργείοισι κελεύων.

ὡς δ' ὅτε πῦρ αἰδήλων ἐν ἀξύλῳ ἐμπέσῃ ὕλη· 155
 πάντῃ τ' εἰλυφόων ἄνεμος φέρει, οἱ δέ τε θάμνοι

πρόρριζοι πίπτουσιν ἐπειγόμενοι πυρὸς ὀρμῆ·
 ὥς ἄρ' ὑπ' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι πίπτε κάρηνα
 Τρώων φευγόντων, πολλοὶ δ' ἐριαύχενες ἵπποι

κείν' ὄχεα κροτάλιζον ἀνὰ πτολέμοιο γεφύρας, 160
 ἠνιόχους ποθέοντες ἀμύμονας· οἱ δ' ἐπὶ γαίῃ
 κείατο γύπεσσιν πολὺ φίλτεροι ἢ ἀλόχοισιν.

[Ἐκτορα δ' ἐκ βελέων ὑπαγε Ζεὺς ἐκ τε κονίης
 ἐκ τ' ἀνδροκτασίης ἐκ θ' αἵματος ἐκ τε κυδοιμοῦ·]
 Ἀτρεΐδης δ' ἔπετο σφεδανὸν Δαναοῖσι κελεύων. 165

οἱ δὲ παρ' Ἴλου σῆμα παλαιοῦ Δαρδανίδαο,
 μέσσον κὰπ πεδίου, παρ' ἐρινεδν ἔσσεύοντο
 ἰέμενοι πόλιος· ὁ δὲ κεκληγῶς ἔπετ' αἰεὶ
 Ἀτρεΐδης, λύθρῳ δὲ παλάσσετο χεῖρας ἀάπτους.
 ἀλλ' ὅτε δὴ Σκαιάς τε πύλας καὶ φηγὸν ἴκοντο, 170

ἐνθ' ἄρα δὴ ἴσταντο καὶ ἀλλήλους ἀνέμιμνον.
 οἱ δ' ἔτι καὶ μέσσον πεδίου φοβέοντο βόες ὧς,
 ἄς τε λέων ἐφόβησε μολῶν ἐν νυκτὸς ἀμολγῶ
 πάσας· τῇ δέ τ' ἰῆ ἀναφαίνεται αἰπὸς ὄλεθρος·
 τῆς δ' ἐξ ἀνχέν' ἔαξε λαβῶν κρατεροῖσιν ὁδοῦσιν 175
 πρῶτον, ἔπειτα δέ θ' αἶμα καὶ ἔγκατα πάντα λαφύσσει·
 ὧς τοὺς Ἀτρεΐδης ἔφεπε κρείων Ἀγαμέμνων
 αἰὲν ἀποκτείνων τὸν ὀπίστατον, οἱ δὲ φέβοντο
 [πολλοὶ δὲ πρηνεῖς τε καὶ ὑπτιοὶ ἔκπεσον ἵππων
 Ἀτρεΐδεω ὑπὸ χερσίν· περιπρὸ γὰρ ἔρχεῖ θῦεν.] 180
 ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλεν ὑπὸ πτόλιν αἰπύ τε τεῖχος
 ἴξεσθαι, τότε δὴ ῥα πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 Ἴδης ἐν κορυφῆσι καθέζετο πιδηέσεως,
 οὐρανόθεν καταβάς· ἔχε δ' ἀστεροπὴν μετὰ χερσίν.
 Ἴριον δ' ὠτρυνε χρυσόπτερον ἀγγελέουσαν· 185
 „βάσκέ ἴθι, Ἴρι ταχεῖα, τὸν Ἐκτορι μῦθον ἐνίσπες.
 ὄφρ' ἂν μὲν κεν δρᾷ Ἀγαμέμνονα ποιμένα λαῶν
 θύνοντ' ἐν προμάχοισιν ἐναίροντα στίχας ἀνδρῶν,
 τόφρ' ἀναχωρεῖτω, τὸν δ' ἄλλον λαὸν ἀνώχθω
 μάρνασθαι δηίοισι κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην· 190
 αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἦ δουρὶ τυπεῖς ἦ βλήμενος ἰῶ
 εἰς ἵππους ἄλεται, τότε οἱ κράτος ἐγγυαλίξω
 κτείνειν, εἰς ὃ κε νῆας ἐυσσέλμους ἀφίκηται
 δύη τ' ἠέλιος καὶ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλθῃ.“
 ὧς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθῃσε ποδῆνεμος ὠκέα Ἴρις, 195
 βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὀρέων εἰς Ἴλιον ἱρήν.
 εὔρ' υἷὸν Πριάμοιο δαΐφρονος, Ἐκτορα δῖον,
 ἔστεῶτ' ἐν θ' ἵπποισι καὶ ἄρμασι κολλητοῖσιν·
 ἀγχοῦ δ' ἴσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἴρις·
 „Ἐκτορ υἱὲ Πριάμοιο, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντε, 200
 Ζεὺς με πατήρ προέηκε τεῖν τάδε μυνθήσασθαι.

ὄφρ' ἂν μὲν κεν ὄρας Ἀγαμέμνονα ποιμένα λαῶν
 θύνοντ' ἐν προμάχοισιν ἐναίροντα στίχας ἀνδρῶν,
 τόφρ' ὑπόεικε μάχης, τὸν δ' ἄλλον λαὸν ἄνωχθι
 μάρνασθαι δηλοῖσι κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην· 205

αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἦ δουρὶ τυπεῖς ἦ βλήμενος ἰῶ
 εἰς ἵππους ἄλεται, τότε τοι κράτος ἐγγυαλίξει
 κτείνειν, εἰς ὃ κε νῆας ἐυσσέλμους ἀφίκηαι
 δύη τ' ἠέλιος καὶ ἐπὶ κνέφας ἰερόν ἔλθῃ.“

ἦ μὲν ἄρ' ὧς εἰποῦσ' ἀπέβη πόδας ὠκέα Ἴρις, 210

Ἔκτωρ δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε,
 πάλλων δ' ὀξέα δοῦρα κατὰ στρατὸν ὄχετο πάντη
 ὀτρύνων μαχέσασθαι, ἔγειρε δὲ φύλοπιν αἰνήν.
 οἱ δ' ἐλελίχθησαν καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν,
 Ἀργεῖοι δ' ἐτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας. 215

ἀρτύνη δὲ μάχη, στὰν δ' ἀντίοι. ἐν δ' Ἀγαμέμνων
 πρῶτος ὄρουσ', ἔθελεν δὲ πολὺ προμάχεσθαι ἀπάντων.

ἔσπετε νῦν μοι, μοῦσαι Ὀλύμπια δόματ' ἔχουσαι,
 ὅς τις δὴ πρῶτος Ἀγαμέμνονος ἀντίος ἦλθεν
 ἦ αὐτῶν Τρώων ἢ κλειτῶν ἐπικούρων. 220

Ἴφιδάμας Ἀντηνοριίδης ἠὺς τε μέγας τε,
 ὃς τράφη ἐν Θρήκῃ ἐριβώλακι, μητέρι μήλων·
 Κισσῆς τὸν γ' ἔθρεψε δόμοις ἐνὶ τυτθὸν ἔοντα
 μητροπάτωρ, ὃς ἔτικτε Θεανῶ καλλιπάρηον·
 αὐτὰρ ἐπεὶ ὃ' ἦβης ἐρικυδέος ἵκετο μέτρον, 225

αὐτοῦ μιν κατέρουκε, δίδου δ' ὃ γε θυγατέρα ἦν·
 γήμας δ' ἐκ θαλάμοιο μετὰ κλέος ἵκετ' Ἀχαιῶν
 σὺν δυοκαίδεκα νηυσὶ κορωνίσιν, αἳ οἱ ἔποντο.
 τὰς μὲν ἔπειτ' ἐν Περκώτῃ λίπε νῆας εἶσας,
 αὐτὰρ ὃ πεξὸς ἐὼν εἰς Ἴλιον εἰληλούθειν· 230

ὃς ὅρα τότ' Ἀτρεΐδew Ἀγαμέμνονος ἀντίος ἦλθεν.
 οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,

Ἄτρεΐδης μὲν ἄμαρτε, παραὶ δὲ οἱ ἐτρόπετ' ἔγχος,
 Ἴφιδάμας δὲ κατὰ ζώνην, θώρηκος ἔνερθεν,
 νύξ', ἐπὶ δ' αὐτὸς ἔρεισε βαρεῖη χειρὶ πιθήσας· 235
 οὐδ' ἔτορε ζωστήρα παναίολον, ἀλλὰ πολὺ πρὶν
 ἀργύρω ἀντομένη μόλιβος ὡς ἐτρόπετ' αἰχμή.
 καὶ τό γε χειρὶ λαβὼν εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων
 ἔλκ' ἐπὶ οἷ μεμαῶς ὡς τε λίς, ἐκ δ' ἄρα χειρὸς
 σπάσσατο· τὸν δ' ἄορι πληῆξ' ἀυχένα, λῦσε δὲ γυῖα. 240
 ὡς ὁ μὲν αὖθι πεσὼν κοιμήσατο χάλκεον ὕπνον
 οἰκτρὸς, ἀπὸ μνηστῆς ἀλόχου, ἀστοῖσιν ἀρῆγων,
 κουριδίης, ἧς οὐ τι χάριν ἴδε, πολλὰ δ' ἔδωκεν·
 πρῶθ' ἑκατὸν βοῦς δῶκεν, ἔπειτα δὲ χίλι' ὑπέστη,
 αἶγας ὀμοῦ καὶ ὄις, τὰ οἱ ἄσπετα ποιμαίνοντο. 245
 δὴ τότε γ' Ἄτρεΐδης Ἀγαμέμνων ἐξενάριξεν,
 βῆ δὲ φέρων ἀν' ὄμιλον Ἀχαιῶν τεύχεα καλὰ.

τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησε Κόων ἀριδείκετος ἀνδρῶν,
 πρεσβυγενῆς Ἀντηνορίδης, κρατερόν ῥά ἔπένθος
 ὀφθαλμοὺς ἐκάλυψε κασιγνήτιο πεσόντος. 250
 στῆ δ' εὐράξ σὺν δουρὶ λαθῶν Ἀγαμέμνονα δῖον,
 νύξε δὲ μιν κατὰ χεῖρα μέσσην, ἀγκῶνος ἔνερθεν,
 ἀντικρὺς δὲ διέσχε φαεινοῦ δουρὸς ἀκωκῆ.
 δίγησέν τ' ἄρ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 ἀλλ' οὐδ' ὡς ἀπέληγε μάχης ἠδὲ πτολέμοιο, 255
 ἀλλ' ἐπόρουσε Κόωνι ἔχων ἀνεμοτρεφῆς ἔγχος.
 ἦ τοι ὁ Ἴφιδάμαντα κασιγνήτου καὶ ὄπατρον
 ἔλκε ποδὸς μεμαῶς, καὶ αὐτεὶ πάντας ἀρίστους
 τὸν δ' ἔλκοντ' ἀν' ὄμιλον ὑπ' ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης
 οὔτησε ξυστῶ χαλκήρεϊ, λῦσε δὲ γυῖα· 260
 τοιοῦ δ' ἐπ' Ἴφιδάμαντι κάρη ἀπέκοψε παραστάς.
 ἐνθ' Ἀντήνορος υἱὲς ὑπ' Ἄτρεΐδῃ βασιλῆι
 πότμον ἀναπλήσαντες ἔδυν δόμον Ἄιδος εἶσω.

αὐτὰρ ὁ τῶν ἄλλων ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν
 ἔγχεϊ τ' ἄορί τε μεγάλοισί τε χερμαδίοισιν, 265
 ὄφρα οἱ αἶψ' ἔτι θερμὸν ἀνήνοθεν ἐξ ὠτειλῆς.
 αὐτὰρ ἐπεὶ τὸ μὲν ἔλκος ἐτέρσαστο, παύσατο δ' αἶμα,
 ὄξειαι δ' ὀδύνη δῦνον μένος Ἀτρεΐδαο.
 ὥς δ' ὅτ' ἂν ὠδίνουσας ἔχη βέλος ὄξυ γυναικα,
 δορυμύ, τό τε προΐεισι μογαστόκοι Εἰλείθυιαι, 270
 Ἥρης θυγατέρες πικρὰς ὠδῖνας ἔχουσαι,
 ὧς ὄξει' ὀδύνη δῦνον μένος Ἀτρεΐδαο.
 ἐς δίφρον δ' ἀνόρουσε καὶ ἠνιόχῳ ἐπέτελλεν
 νηυσὶν ἐπι γλαφυρῆσιν ἐλαυνέμεν· ἤχθετο γὰρ κῆρ.
 ἦυσεν δὲ διαπρῦσιον Δαναοῖσι γεγωνῶς· 275
 „ὦ φίλοι, Ἀργείων ἠγῆτορες ἠδὲ μέδοντες,
 ὑμεῖς μὲν νῦν νηυσὶν ἀμύνετε ποντοπόροισιν
 φύλοπιν ἀργαλέην, ἐπεὶ οὐκ ἐμὲ μητίετα Ζεὺς
 εἶασε Τρῶεσσι πανημέριον πολεμίζειν.“

ὧς ἔφαθ', ἠνιόχος δ' ἵμασεν καλλιτέριχας ἵππους 280
 νῆας ἐπι γλαφυράς, τῶ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην·
 ἄφρεον δὲ στήθεα, ραίνοντο δὲ νέρθε κονίη,
 τειρόμενον βασιλῆα μάχης ἀπάνευθε φέροντες.

Ἐκτῶρ δ' ὡς ἐνόησ' Ἀγαμέμνονα νόσφι κίοντα,
 Τρωσὶ τε καὶ Λυκίοισιν ἐκέκλετο μακρὸν ἀύσας· 285
 „Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί,
 ἀνέρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς.
 οἴχετ' ἀνὴρ ὄριστος, ἐμοὶ δὲ μέγ' εὖχος ἔδωκεν
 Ζεὺς Κρονίδης· ἀλλ' ἰθὺς ἐλαύνετε μώνυχας ἵππους
 ἰφθίμων Δαναῶν, ἵν' ὑπέριτερον εὖχος ἄρησθε.“ 290

ὧς εἰπὼν ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου.
 ὥς δ' ὅτε πού τις θηρητῆρ κύνας ἀργιόδοντας
 σεύη ἐπ' ἀγροτέρῳ συῖ καπρίῳ ἠὲ λέοντι,
 ὧς ἐπ' Ἀχαιοῖσιν σεῦε Τρῶας μεγαθύμους

Ἐκτωρ Πριαμίδης, βροτολογιῶ ἴσος Ἄρηι. 295
 αὐτὸς δ' ἐν πρώτοιισι μέγα φρονέων ἐβεβήκειν,
 ἐν δ' ἔπες' ὑσμίνῃ ὑπεραεὶ ἴσος ἀέλλῃ,
 ἢ τε καταλλομένη λοιδεά πόντον ὀρίνει.

ἐνθα τίνα πρῶτον, τίνα δ' ὕστατον ἐξενάριξεν

Ἐκτωρ Πριαμίδης, ὅτε οἱ Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν; 300
 Ἄσαϊον μὲν πρῶτα καὶ Ἀυτόνοον καὶ Ὀπίτην
 καὶ Δόλοπα Κλυτίδην καὶ Ὀφέλιον ἠδ' Ἀγέλαον
 Αἰδυμνόν τ' Ὀρόν τε καὶ Ἴππόνοον μενεχάρμην.
 τοὺς ἄρ' ὃ γ' ἠγεμόνας Δαναῶν ἔλεν, αὐτὰρ ἔπειτα
 πληθύν, ὥς ὁπότε νέφεα Ζέφυρος στυφελίξῃ 305
 ἀργεστῆο Νότοιο, βαθείῃ λαίλαπι τύπτων·

πολλὸν δὲ τρόφι κῦμα κυλίνδεται, ὑψόσε δ' ἄχνη
 σκιδναται ἐξ ἀνέμοιο πολυπλάγκτοιο ἰωῆς·

ὣς ἄρα πικρὰ καρήαθ' ὑφ' Ἐκτορι δάμνατο λαῶν.

ἐνθα κε λοιγὸς ἔην καὶ ἀμήχανα ἔργα γένοντο, 310
 καὶ νύ κεν ἐν νήεσσι πέσον φεύγοντες Ἀχαιοί,
 εἰ μὴ Τυδεΐδῃ Διομήδεϊ κέκλετ' Ὀδυσσεύς·

„Τυδεΐδη, τί παθόντε λελάσμεθα θούριδος ἀλκῆς;
 ἀλλ' ἄγε δεῦρο, πέπον, παρ' ἐμ' ἵστασο· δὴ γὰρ ἔλεγχος
 ἔσσεται, εἰ κεν νῆας ἔλῃ κορυθαίολος Ἐκτωρ.“ 315

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
 „ἦ τοι ἐγὼ μενέω καὶ τλήσομαι· ἀλλὰ μίνυνθα
 ἡμέων ἔσσεται ἦδος, ἐπεὶ νεφεληγερέτα Ζεὺς
 Τρωσὶν δὴ βόλεται δοῦναι κράτος ἢ ἐπερ ἡμῖν.“

ἦ καὶ Θυμβραῖον μὲν ἀφ' ἵππων ᾧσε χαμαῖζε 320
 δουρὶ βαλὼν κατὰ μαζὸν ἀριστερόν, αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 ἀντίθεον θεράποντα Μολίονα τοῖο ἄνακτος.
 τοὺς μὲν ἔπειτ' εἶασαν, ἐπεὶ πολέμου ἀπέπαυσαν·
 τῶ δ' ἀν' ὄμιλον ἰόντε κυδοίμεον, ὥς ὅτε κάπρω
 ἐν κυσὶ θηρευτῆσι μέγα φρονέοντε πέσητον· 325

ὧς ὄλεκον Τρῶας πάλιν ὀρμένω· ἀντάρ Ἀχαιοὶ
ἀσπασίως φεύγοντες ἀνέπνεον Ἔκτορα δῖον.

ἔνθ' ἐλέτην δίφρον τε καὶ ἀνέρε δῆμου ἀρίστω,
νῆε δύω Μέροπος Περικωσίου, ὃς περὶ πάντων
ἤδεε μαντοσύνας, οὐδὲ οὖς παῖδας ἔασκεν 330
στείχειν ἐς πόλεμον φθισήνορα· τῶ δέ οἱ οὐ τι
πειθέσθην· κῆρες γὰρ ἄγον μέλανος θανάτοιο.
τοὺς μὲν Τυδείδης δουρικλειτὸς Διομήδης
θυμοῦ καὶ ψυχῆς κεκαδῶν κλυτὰ τεύχε' ἀπηύρα,
Ἴππόδαμον δ' Ὀδυσσεὺς καὶ Ὑπεύροχον ἔξενάριξεν. 335

ἔνθα σφιν κατὰ ἴσα μάχην ἐτάνυσσε Κρονίων
ἐξ Ἰδῆς καθορῶν· τοὶ δ' ἀλλήλους ἐνάριζον.
ἦ τοι Τυδέος υἱὸς Ἀγάστροφον οὔτασε δουρὶ
Παιονίδην ἤρωα κατ' ἰσχύιον· οὐδέ οἱ ἵπποι
ἐγγυὺς ἔσαν προφυγεῖν, ἀάσατο δὲ μέγα θυμῷ. 340
τοὺς μὲν γὰρ θεράπων ἀπάνευθ' ἔχεν, ἀντάρ ὁ πεξὸς
θῦνε διὰ προμάχων, εἴως φίλον ὤλεσε θυμόν.
Ἔκτωρ δ' ὄξυ νόησε κατὰ στίχας, ὧρτο δ' ἐπ' αὐτοὺς
κεκληγῶς· ἅμα δὲ Τρῶων εἶποντο φάλαγγες.
τὸν δὲ ἰδῶν ῥίγησε βοήν ἀγαθὸς Διομήδης, 345
αἶψα δ' Ὀδυσσεῖα προσεφώνεεν ἐγγυὺς ἐόντα·
„νῶϊν δὴ τόδε πῆμα κυλίνδεται, ὕβριμος Ἔκτωρ·
ἀλλ' ἄγε δὴ στέωμεν καὶ ἀλεξώμεσθα μένοντες.“

ἦ ῥα καὶ ἀμπεπαλῶν προῖει δολιχόσκιον ἔγχος,
καὶ βάλεν, οὐδ' ἀφάμαρτε, τιτυσκόμενος κεφαλῆφιν, 350
ἄκροην κακ κόρουθα· πλάγχθη δ' ἀπὸ χαλκῶφι χαλκός,
οὐδ' ἔκετο χροά καλόν· ἐρύκακε γὰρ τρυφάλεια
τριπτυχος ἀυλῶπις, τήν οἱ πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων.
Ἔκτωρ δ' ὦκ' ἀπέλεθρον ἀνέδραμε, μῖκτο δ' ὀμίλῳ,
στῆ δὲ γνυξ ἔριπὼν καὶ ἐρείσατο χεῖρὶ παχείῃ 355
γαίης· ἀμφὶ δὲ ὄσσε κελαινὴ νυξ ἐκάλυψεν.

ὄφρα δὲ Τυδεΐδης μετὰ δούρατος ᾤχετ' ἐρωήν
 τῆλε διὰ προμάχων, ὅθι οἱ καταεΐσατο γαίης,
 τόφρ' Ἐκτωρ ἄμπνυτο, καὶ ἄψ ἐς δίφρον ὀρούσας
 ἐξέλασ' ἐς πληθὺν καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν. 360
 δουρὶ δ' ἐπαΐσσων προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
 „ἔξ αὖ νῦν ἔφυγες θάνατον, κύον· ἦ τέ τοι ἄγχι
 ἦλθε κακόν· νῦν αὖτέ σ' ἐρύσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
 ᾧ μέλλεις εὐχεσθαι ἰὼν ἐς δοῦπον ἀκόντων.
 ἦ θῆν σ' ἐξανύω γε καὶ ὕστερον ἀντιβολήσας, 365
 εἴ πού τις καὶ ἐμοί γε θεῶν ἐπιτάροθός ἐστιν.
 νῦν αὖ τοὺς ἄλλους ἐπιείσομαι, ὅν κε κηχίω.“

ἦ καὶ Παιονίδην δουρικλυτὸν ἐξενάριξεν.
 αὐτὰρ Ἀλέξανδρος, Ἐλένης πόσις ἠυκόμοιο,
 Τυδεΐδῃ ἐπι τόξα τιταίνετο, ποιμένι λαῶν, 370
 στήλῃ κεκλιμένος ἀνδροκμήτῳ ἐπὶ τύμβῳ
 Ἴλου Δαρδανίδαο, παλαιοῦ δημογέροντος.
 ἦ τοι ὁ μὲν θώρηκα Ἀγαστρόφου ἰφθίμοιο
 αἰνυτ' ἀπὸ στήθεσφι παναίολον ἀσπίδα τ' ὤμων
 καὶ κόρυθα βριαρῆν· ὁ δὲ τόξου πῆχυν ἄνελκεν 375
 καὶ βάλεν, οὐδ' ἄρα μιν ἄλιον βέλος ἔκφυγε χειρός,
 ταρσὸν δεξιτεροῖο ποδός· διὰ δ' ἀμπερὲς ἰὸς
 ἐν γαίῃ κατέπηκτο. ὁ δὲ μάλα ἠδὺ γελάσσας
 ἐκ λόχου ἀμπήδησε καὶ εὐχόμενος ἔπος ἠΐδα·
 „βέβληαι, οὐδ' ἄλιον βέλος ἔκφυγεν· ὡς ὄφελόν τοι 380
 νείατον ἐς κενεῶνα βαλὼν ἐκ θυμὸν ἐλέσθαι·
 οὕτω κεν καὶ Τρῶες ἀνέπνευσαν κακότητος,
 οἳ τέ σε πεφρίκασι λέονθ' ὡς μηκάδες αἴγες.“

τὸν δ' οὐ ταρβήσας προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
 „τοξότα, λωβητήρ, κέραι ἀγλαέ, παρθενοπίπα, 385
 εἰ μὲν δὴ ἀντίβιον σὺν τεύχεσι πειρηθεῖης,
 οὐκ ἄν τοι χραίσμησι βιὸς καὶ ταρφέες ἰοί·

νῦν δέ μ' ἐπιγράψας ταρσὸν ποδὸς εὔχεαι αὐτως.
 οὐκ ἀλέγω, ὡς εἴ με γυνὴ βάλοι ἢ πάϊς ἄφρων·
 κωφὸν γὰρ βέλος ἀνδρὸς ἀνάκλιδος οὐτιδανοῖο. 390
 ἢ τ' ἄλλως ὑπ' ἐμεῖο, καὶ εἴ κ' ὀλίγον περ ἐπαύρη,
 ὄξυ βέλος πέλεται, καὶ ἀκήριον αἶψα τίθησιν·
 τοῦ δὲ γυναικὸς μὲν τ' ἀμφίδροφοί εἰσι παρειαί,
 παῖδες δ' ὀρφανικοί· ὁ δὲ θ' αἵματι γαῖαν ἐρεῦθων
 πύθεται, οἴωνοι δὲ περὶ πλέες ἤε γυναῖκες.“ 395

ὣς φάτο, τοῦ δ' Ὀδυσσεὺς δουρικλυτὸς ἐγγύθεν ἐλθὼν
 ἔστη πρόσθ'· ὁ δ' ὀπισθε καθεζόμενος βέλος ὦκν
 ἐκ ποδὸς ἔλκ', ὀδύνη δὲ διὰ χροὸς ἦλθ' ἀλεγεινή·
 ἐς δίφρον δ' ἀνόρουσε καὶ ἠνιόχῳ ἐπέτελλεν
 νηυσὶν ἐπι γλαφυρῆσιν ἐλαυνέμεν· ἤχθετο γὰρ κῆρ. 400

οἰώθη δ' Ὀδυσσεὺς δουρικλυτὸς, οὐδέ τις αὐτῷ
 Ἄργείων παρέμεινε, ἐπεὶ φόβος ἔλλαβε πάντας·
 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
 „ὦ μοι ἐγὼ, τί πάθω; μέγα μὲν κακόν, αἴ κε φέβωμαι
 πληθὺν ταρβήσας, τὸ δὲ ῥίγιον, αἴ κεν ἀλώω 405
 μοῦνος· τοὺς δ' ἄλλους Δαναοὺς ἐφόβησε Κρονίων.
 ἀλλὰ τί ἦ μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
 οἶδα γάρ, ὅττι κακοὶ μὲν ἀποίχονται πολέμοιο,
 ὃς δὲ κ' ἀριστεύησι μάχῃ ἐνι, τὸν δὲ μάλα χρεῶ
 ἐστάμεναι κρατερῶς, ἢ τ' ἔβλητ' ἢ τ' ἔβαλ' ἄλλον.“ 410

εἶος ὁ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 τόφρα δ' ἐπὶ Τρώων στίχες ἤλυθον ἀσπιστάων,
 ἔλσαν δ' ἐν μέσσοισι, μετὰ σφίσι πῆμα τιθέντες.
 ὡς δ' ὅτε κάπριον ἀμφὶ κύνες θαλεροί τ' αἰζηοὶ
 σεύωνται· ὁ δὲ τ' εἶσι βαθείης ἐκ ξυλόχοιο 415
 θήγων λευκὸν ὀδόντα μετὰ γναμπτῆσι γένυσσιν,
 ἀμφὶ δὲ τ' αἰσβονται, ὑπαὶ δὲ τε κόμπος ὀδόντων
 γίγνεται· οἱ δὲ μένουσιν ἄφαρ δεινὸν περ ἐόντα·

ὣς ῥα τότ' ἄμφ' Ὀδυσῆα διίφιλον ἐσσεύοντο
 Τρωῆες· ὁ δὲ πρῶτον μὲν ἀνύμονα Δηιοπίτην 420
 οὔτασεν ὦμον ὑπερθεν ἐπάλμενος ὀξεί δουρί,
 ἀντὰρ ἔπειτα Θόωνα καὶ Ἔννομον ἐξενάριξεν.
 Χερσιδάμαντα δ' ἔπειτα, καθ' ἵππων ἀίξαντα,
 δουρὶ κατὰ πρότμησιν ὑπ' ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης
 νύξεν· ὁ δ' ἐν κονίησι πεσὼν ἔλε γαῖαν ἀγοστῶ. 425
 τοὺς μὲν ἕασ', ὁ δ' ἄρ' Ἴππασίδην Χάροπ' οὔτασε δουρί,
 αὐτοκασίγνητον ἐνηγενέος Σάκοιο.

τῶ δ' ἐπαλεξήσων Σῶκος κίεν, ἰσόθεος φῶς,
 στη δὲ μάλ' ἐγγυς ἰὼν καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 „ὦ Ὀδυσσεῦ πολύαινε, δόλων ἅτ' ἠδὲ πόνοιο, 430
 σήμερον ἢ διοιοῖσιν ἐπεύξεται Ἴππασίδησιν,
 τοιῶδ' ἄνδρε κατακτείνας καὶ τεύχε' ἀπούρας,
 ἢ κεν ἐμῶ ὑπὸ δουρὶ τυπεῖς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσης.“

ὣς εἰπὼν οὔτησε κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἴσην·
 διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαεινῆς ὄβριμον ἔγχος, 435
 καὶ διὰ θώρηκος πολυδαιδάλου ἠρήρειστο,
 πάντα δ' ἀπὸ πλευρῶν χροῖα ἔργαθεν, οὐδέ τ' ἕασεν
 Παλλὰς Ἀθηναίη μιχθήμεναι ἔργασι φωτός.

γυνῶ δ' Ὀδυσσεύς, ὃ οἱ οὔ τι τέλος κἄτα κείριον ἦλθεν,
 ἄψ δ' ἀναχωρήσας Σῶκον πρὸς μῦθον ἔειπεν· 440
 „ἄ δεῖλ', ἢ μάλα δὴ σε κικάνεται αἰπὺς ὄλεθρος.
 ἢ τοι μὲν ῥ' ἐμ' ἐπαυσας ἐπὶ Τρώεσσι μάχεσθαι,
 σοὶ δ' ἐγὼ ἐνθάδε φημί φόνον καὶ κῆρα μέλαιναν
 ἤματι τῶδ' ἔσσεσθαι, ἐμῶ δ' ὑπὸ δουρὶ δαμέντα
 εὗχος ἐμοὶ δώσειν, ψυχὴν δ' Ἄιδι κλυτοπόλωρ.“ 445

ἦ, καὶ ὁ μὲν φύγαδ' αὐτίς ὑποστρέψας ἐβεβήκειν,
 τῶ δὲ μεταστρεφθέντι μεταφρένω ἐν δόρῳ πῆξεν
 ὦμων μεσσηγύς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσεν.
 δούπησεν δὲ πεσὼν· ὁ δ' ἐπεύξατο δῖος Ὀδυσσεύς·

„ὦ Σῶχ', Ἰππάσου νιὲ δαΐφρονος ἰπποδάμοιο, 450
 φθῆ σε τέλος θανάτοιο κιχήμενον, οὐδ' ὑπάλυξας.
 ἃ δεῖλ', οὐ μὲν σοί γε πατήρ καὶ πότνια μήτηρ
 ὅσσε καθαιρήσουσι θανόντι περ, ἀλλ' οἰωνοὶ
 ὤμησται ἐρύουσι, περὶ πτερὰ πικρὰ βαλόντες·
 αὐτὰρ ἔμ', εἴ κε θάνω, κτεριοῦσί γε δῖοι Ἀχαιοί.“ 455

ὣς εἰπὼν Σώκοιο δαΐφρονος ὕβριμον ἔγχος
 ἔξω τε χροὸς ἔλκε καὶ ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης·
 αἷμα δέ οἱ σπασθέντος ἀνέσσυτο, κῆδε δὲ θυμόν.
 Τρῶες δὲ μεγάρυμοι ὅπως ἴδον αἶμ' Ὀδυσῆος,
 κεκλόμενοι καθ' ὄμιλον ἐπ' αὐτῷ πάντες ἔβησαν. 460
 αὐτὰρ ὄ γ' ἔξοπίσω ἀνεχάζετο, αὖτε δ' ἑταίρους.
 τρὶς μὲν ἔπειτ' ἦρσεν, ὅσον κεφαλῇ χάδε φωτός,
 τρὶς δ' αἰεν ἰάχοντος ἀρηίφιλος Μενέλαος.
 αἶψα δ' ἄρ' Αἴαντα προσεφώνεεν ἐγγυὲς ἔοντα·
 „Αἴαν διογενὲς Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν, 465
 ἀμφὶ μ' Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος ἴκετ' αὐτῇ
 τῷ ἰκέλη, ὡς εἴ ἐ βιῶατο μούνον ἔοντα
 Τρῶες ἀποτιμήξαντες ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ·
 ἀλλ' ἴομεν καθ' ὄμιλον· ἀλεξέμεναι γὰρ ἔμεινον.
 δεῖδω, μὴ τι πάθῃσιν ἐνὶ Τρῳάεσσι μονωθεῖς, 470
 ἐσθλὸς ἑών, μεγάλη δὲ ποθῆ Δαναοῖσι γένηται.“

ὣς εἰπὼν ὁ μὲν ἦρχ', ὁ δ' ἄμ' ἔσπετο ἰσόθεος φῶς.
 εὔρον ἔπειτ' Ὀδυσῆα διίφιλον· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτὸν
 Τρῶες ἔπονθ' ὡς εἴ τε δαφουνοὶ θῶες ὄρεσφιν
 ἀμφ' ἔλαφον κερὰν βεβλημένον, ὅν τ' ἔβαλ' ἀνήρ 475
 ἰῶ ἀπὸ νευρῆς· τὸν μὲν τ' ἤλυξε πόδεσσιν
 φεύγων, ὕφρ' αἷμα λιαρὸν καὶ γούνατ' ὀρώρη·
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τὸν γε δαμάσσεται ὠκὺς ὀιστός,
 ὠμοφάγοι μιν θῶες ἐν οὔρεσι θαρδάπτουσιν
 ἐν νέμει σκιερῶ· ἐπὶ τε λίην ἤγαγε δαίμων 480

σίντην· θῶες μὲν τε διέτρεσαν, αὐτὰρ ὁ δάπτει·
 ὧς ῥα τότε ἄμφ' Ὀδυσῆα δαΐφρονα ποικιλομήτην
 Τρῶες ἔπον πολλοί τε καὶ ἄλκιμοι, αὐτὰρ ὁ γ' ἦρως
 αἰσσων ᾧ ἔγχει ἀμύνετο νηλεὲς ἦμαρ·
 Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθε φέρων σάκος ἤνυτε πύργον, 485
 στή δὲ παρέξ· Τρῶες δὲ διέτρεσαν ἄλλυδις ἄλλος.
 ἦ τοι τὸν Μενέλαος ἀρήιος ἕξαγ' ὀμίλου
 χειρὸς ἔχων, εἰως θεράπων σχεδὸν ἤλασεν ἵππους·
 Αἴας δὲ Τρῶεσσιν ἐπάλμενος εἶλε Δόρυκλον
 Πριαμίδην, νόθον υἱόν, ἔπειτα δὲ Πάνδοκον οἴτα, 490
 οὔτα δὲ Λύσανδρον καὶ Πύρασον ἠδὲ Πυλάρτην.
 ὧς δ' ὀπότε πλήθων ποταμὸς πεδίονδε κάτεισιν
 χειμάρρους κατ' ὕρεσφιν, ὀπαζόμενος Διὸς ὕμβρω,
 πολλὰς δὲ δρυὸς ἀξαλέας, πολλὰς δέ τε πεύκας
 ἐσφέρεται, πολλὸν δέ τ' ἀφυσγετὸν εἰς ἄλα βάλλει, 495
 ὧς ἔφεπε κλονέων πεδίον τότε φαίδιμος Αἴας,
 δαΐζων ἵππους τε καὶ ἀνέρας. οὐδέ πω Ἐκτωρ
 πεύθει, ἐπεὶ ῥα μάχης ἐπ' ἀριστερὰ μάρνατο πάσης,
 ὄχθας παρ ποταμοῖο Σκαμάνδρου, τῆ ῥα μάλιστα
 ἀνδρῶν πίπτε κάρηνα, βοῆ δ' ἄσβεστος ὀρώρειν 500
 Νέστορά τ' ἀμφὶ μέγαν καὶ ἀρήιον Ἴδομενῆα.
 Ἐκτωρ μὲν μετὰ τοῖσιν ὀμίλει μέρμερα ρέζων
 ἔγχεϊ θ' ἵπποσύνη τε, νέων δ' ἀλάπαξε φάλαγγας·
 οὐδ' ἂν πω χάζοντο κελεύθου δῖοι Ἀχαιοί,
 εἰ μὴ Ἀλέξανδρος, Ἐλένης πόσις ἠυκόμοιο, 505
 παῦσεν ἀριστεύοντα Μαχάονα ποιμένα λαῶν
 ἰῶ τριγλώχινι βαλὼν κατὰ δεξιὸν ὤμον.
 τῷ ῥα περιδείσαν μένεα πνεύοντες Ἀχαιοί,
 μὴ πῶς μιν πολέμοιο μετακλινθέντος ἔλοιεν.
 αὐτίκα δ' Ἴδομενεὺς προσεφώνεε Νέστορα δῖον· 510
 „ὦ Νέστορ Νηληιάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,

ἄγρει, σῶν ὀχέων ἐπιβήσεο, παρ δὲ Μαχάων
 βαινέτω, ἐς νῆας δὲ τάχιστ' ἔχε μώνυχας ἵππους·
 ἰητρὸς γὰρ ἀνὴρ πολλῶν ἀντάξιός ἄλλων
 [ἰοὺς τ' ἐκτάμνειν ἐπὶ τ' ἤπια φάρμακα πάσσειν.“] 515

ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ.
 αὐτίκα δ' ὦν ὀχέων ἐπεβήσετο, παρ δὲ Μαχάων
 βαῖν', Ἀσκληπιοῦ υἱὸς ἀμύμονος ἰητῆρος·
 μάστιξεν δ' ἵππους, τῶ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην
 νῆας ἐπι γλαφυράς· τῇ γὰρ φίλον ἔπλετο θυμῷ. 520

Κεβριόνης δὲ Τρῶας ὀρινομένους ἐνόησεν
 Ἔκτορι παρβεβαῶς, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 „Ἔκτορ, νῶι μὲν ἐνθάδ' ὀμιλέομεν Δαναοῖσιν
 ἐσχατιῇ πολέμοιο δυσηγέος, οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
 Τρῶες ὀρίνονται ἐπιμῖξ', ἵπποι τε καὶ αὐτοί. 525

Αἶας δὲ κλονέει Τελαμώνιος· εὖ δέ μιν ἔγνω·
 εὐρὸν γὰρ ἀμφ' ὄμοισιν ἔχει σάκος. ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς
 κεῖσ' ἵππους τε καὶ ἄρμ' ἰθύνομεν, ἔνθα μάλιστα
 ἱππῆες πεξοί τε κακὴν ἔριδα προβαλόντες
 ἀλλήλους ὀλέκουσι, βοῆ δ' ἄσβεστος ὄρωρεν.“ 530

ὣς ἄρα φωνήσας ἵμασεν καλλίτριχας ἵππους
 μάστιγι λιγυρῇ· τοὶ δὲ πληγῆς αἰόντες
 ῥίμφ' ἔφερον θοὸν ἄρμα μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιοὺς
 στείβοντες νέκυάς τε καὶ ἀσπίδας· αἵματι δ' ἄξων
 νέρθεν ἅπας πεπάλακτο καὶ ἄντυγες αἰ περὶ δίφρον, 535

ὡς ἄρ' ἀφ' ἱππείων ὀπλέων ραθάμιγγες ἔβαλλον
 αἰ τ' ἀπ' ἐπισσώτρων. ὁ δὲ ἔετο δῦναι ὄμιλον
 ἀνδρόμεον ρῆξαι τε μετάλμενος· ἐν δὲ κυδοιμὸν
 ἦκε κακὸν Δαναοῖσι, μίνυνθα δὲ χάζετο δουρός.
 [αὐτὰρ ὁ τῶν ἄλλων ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν 540
 ἔργχει τ' ἄορί τε μεγάλοισί τε χερμαδίοισιν,
 Αἶαντος δ' ἀλέεινε μάχην Τελαμωνιάδαο.

Ζεὺς γάρ οἱ νεμεσᾶθ', ὅτ' ἀμείνουσι φωτὶ μάχοιτο.]

Ζεὺς δὲ πατήρ Αἴανθ' ὑψίζυγος ἐν φόβον ᾤρσεν·
 στῆ δὲ ταφῶν, ὕπιδεν δὲ σάκος βάλεν ἑπταβόειον, 545
 τρέσσει δὲ παπτήνας ἐφ' οὐμίλου, θηρὶ εἰοικώς,
 ἐντροπαλιζόμενος ὀλίγον γόνυ γουνὸς ἀμείβων.
 ὡς δ' αἰθῶνα λέοντα βοῶν ἀπὸ μεσσαύλοιο
 ἔσσεύαντο κύνες τε καὶ ἄνδρες ἀγροιοῦται,
 οἱ τὲ μιν οὐκ εἰῶσι βοῶν ἐκ πίᾱρ ἐλέσθαι 550
 πάννουχοι ἐργήσσοντες· ὁ δὲ κρειῶν ἐρατίζων
 ἰθύει, ἀλλ' οὐ τι πρήσσει· θαμέες γὰρ ἄκοντες
 ἀντίον αἰσσοῦσι θρασειάων ἀπὸ χειρῶν,
 καιόμεναί τε δεταί, τὰς τε τρεῖ ἐσσύμενός περ·
 ἠῶθεν δ' ἀπουόσφιν ἔβη τετιηότι θυμῷ· 555
 ὣς Αἴας τότε ἀπὸ Τρώων τετιημένος ἦτορ
 ἦε, πόλλ' ἀέκων· περὶ γὰρ διέ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
 ὡς δ' ὅτ' ὄνος παρ' ἄρουραν ἰὼν ἐβλήσατο παῖδας
 νωθῆς, ᾧ δὴ πολλὰ περὶ ῥόπαλ' ἀμφὶς ἔαγη,
 κείρει τ' εἰσελθὼν βαθὺν λήιον· οἱ δὲ τε παῖδες 560
 τύπτουσιν ῥοπάλοισι· βίη δὲ τε νηπιή αὐτῶν·
 σπουδῆ τ' ἐξήλασσαν, ἐπεὶ τ' ἐκορέσσατο φορβῆς·
 ὣς τότε ἔπειτ' Αἴαντα μέγαν, Τελαμώνιον υἱόν,
 Τρῶες ὑπέρθυμοι πολυηγερέες τ' ἐπίκουροι 565
 νύσσουντες ξυστοῖσι μέσον σάκος αἶεν ἔποντο·
 Αἴας δ' ἄλλοτε μὲν μνησάσκετο θούριδος ἀλκῆς
 αὐτίς ὑποστρεφθεῖς, καὶ ἐρητύσασκε φάλαγγας
 Τρώων ἱπποδάμων, ὅτε δὲ τρωπάσκετο φεύγειν.
 πάντας δὲ προέεργε θεὰς ἐπὶ νῆας ὀδεύειν,
 αὐτὸς δὲ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν θῦνε μεσηγὺς 570
 ἱστάμενος· τὰ δὲ δοῦρα θρασειάων ἀπὸ χειρῶν
 ἄλλα μὲν ἐν σάκει μεγάλῳ πάγεν ὄρμενα πρόσσω,
 πολλὰ δὲ καὶ μεσσηγύ, πάρος χροῖα λευκὸν ἐπαυρεῖν,

ἐν γαίῃ ἴσταντο, λιλαιόμενα χροὸς ἄσαι.

τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησ' Ἐυαίμονος ἀγλαὸς υἱὸς 575
 Εὐρύπυλος πυκνιοῖσι βιαζόμενον βελέεσσι,
 στῆ ῥα παρ' αὐτὸν ἰὼν καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ,
 καὶ βάλε Φανσιάδην Ἀπισάονα ποιμένα λαῶν
 ἦπαρ ὑπὸ πραπίδων, εἶθαρ δ' ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν.
 Εὐρύπυλος δ' ἐπόρουσε καὶ αἴλυτο τεύχε' ἀπ' ὤμων. 580
 τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησεν Ἀλέξανδρος θεοειδῆς
 τεύχε' ἀπαινύμενον Ἀπισάονος, αὐτίκα τόξον
 ἔλκετ' ἐπ' Εὐρυπύλῳ, καί μιν βάλε μηρὸν διστῶ
 δεξιόν· ἐκλάσθη δὲ δόναξ, ἐβάρυνε δὲ μηρὸν.
 ἄψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων, 585
 ἦυσεν δὲ διαπρύσιον Δαναοῖσι γεγωνῶς·

„ὦ φίλοι, Ἀργείων ἠγῆτορες ἠδὲ μέδοντες,
 στῆτ' ἐλελιχθέντες καὶ ἀμύνετε νηλεὲς ἡμᾶρ
 Αἴανθ', ὃς βελέεσσι βιάζεται, οὐδέ ἔφημι
 φεύξεσθ' ἐκ πολέμοιο δυσηχέος. ἀλλὰ μάλ' ἄντην 590
 ἴστασθ' ἀμφ' Αἴαντα μέγαν, Τελαμώνιον υἱόν.“

ὣς ἔφατ' Εὐρύπυλος βεβλημένος· οἱ δὲ παρ' αὐτὸν
 πλησίοι ἔστησαν, σάκε' ὤμοισι κλίναντες,
 δούρατ' ἀνασχόμενοι. τῶν δ' ἀντίος ἤλυθεν Αἴας,
 στῆ δὲ μεταστρεφθεὶς, ἐπεὶ ἴκετο ἔθνος ἐταίρων. 595

ὣς οἱ μὲν μάρναντο δέμας πυρὸς αἰθομένοιο·
 Νέστορα δ' ἐκ πολέμοιο φέρον Νηλήϊαι ἵπποι
 ἰδρωῶσαι, ἦγον δὲ Μαχάονα ποιμένα λαῶν.
 τὸν δὲ ἰδὼν ἐνόησε ποδάρεκτος δῖος Ἀχιλλεύς·
 ἐστήκει γὰρ ἐπὶ πρυμνῇ μεγακῆτει νηὶ 600
 εἰσορόων πόνον αἰπὺν ἰῶκά τε δακρυόεσσαν.
 αἴψα δ' ἐταῖρον ἐὼν Πατροκλῆα προσέειπεν
 φθεγξάμενος παρὰ νηὸς· ὁ δὲ κλισίηθεν ἀκούσας
 ἔκμολεν ἴσος Ἄρηι, κακοῦ δ' ἄρα οἱ πέλεν ἀρχή.

τὸν πρότερος προσέειπε Μενoitίου ἄλκιμος υἱός· 605
 „τίπτε με κικλήσκεις, Ἀχιλεῦ; τί δέ σε χρεῶ ἔμεϊο;“
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 „ὅτε Μενoitιάδη, τῷ ἔμῳ κεχαρισμένε θυμῷ,
 νῦν δῖω περὶ γούνατ' ἔμᾶ στήσεσθαι Ἀχαιοὺς
 λισσομένους· χρεῶ γὰρ ἰκάνεται οὐκέτ' ἀνεκτός. 610
 ἀλλ' ἴθι νῦν, Πάτροκλε δίφιλε, Νέστορ' ἔρειο,
 ὄν τινα τοῦτον ἄγει βεβλημένον ἐκ πολέμοιο.
 ἦ τοι μὲν τά γ' ὄπισθε Μαχάονι πάντα ἔοικεν
 τῷ Ἀσκληπιάδῃ, ἀτὰρ οὐκ ἴδον ὄμματα φωτός·
 ἵπποι γὰρ με παρήϊξαν πρόσσω μεμαυταί.“ 615

ὣς φάτο, Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπεπέϊθεθ' ἑταίρῳ,
 βῆ δὲ θέειν παρὰ τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν.

οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίην Νηληιάδεω ἀφίκοντο,
 αὐτοὶ μὲν ῥ' ἀπέβησαν ἐπὶ χθόνα πουλυβότειραν,
 ἵππους δ' Εὐρυμέδων θεράπων λύε τοῖο γέροντος 620
 ἐξ ὀχέων. τοὶ δ' ἰδρῶ ἀπεψύχοντο χιτώνων
 στάντε ποτὶ πνοιὴν παρὰ θῖν' ἄλος· αὐτὰρ ἔπειτα
 ἐς κλισίην ἐλθόντες ἐπὶ κλισμοῖσι καθίζου.
 τοῖσι δὲ τεῦχε κυκλιῶ ἐυπλόκαμος Ἐκαμήδη,
 τὴν ἄρετ' ἐκ Τενέδοιο γέρον, ὅτε πέρσεν Ἀχιλλεύς, 625
 θυγατέρ' Ἀρσινόου μεγαλήτορος, ἣν οἱ Ἀχαιοὶ
 ἔξελον, οὔνεκα βουλή ἀριστεύεσκεν ἀπάντων.
 ἦ σφωιν πρῶτον μὲν ἐπιπροΐηλε τράπεζαν
 καλὴν κυανόπεζαν ἐύξοον, αὐτὰρ ἐπ' αὐτῆς
 χάλκειον κάνεον, ἐπὶ δὲ κρόμμυον, ποτῷ ὄψον, 630
 ἠδὲ μέλι χλωρόν, παρὰ δ' ἀλφίτου ἱεροῦ ἀκτῆν,
 παρὰ δὲ δέπας περικαλλές, ὃ οἴκοθεν ἦγ' ὁ γεραῖός,
 χρυσείοις ἦλοισι πεπαρμένον· οὔατα δ' αὐτοῦ
 τέσσαρ' ἔσαν, δοιαὶ δὲ πελειάδες ἀμφὶς ἕκαστον
 χρύσειαι νεμέθοντο, δύω δ' ὑπὸ πνυθμένες ἦσαν. 635

ἄλλος μὲν μογέων ἀποκινήσασκε τραπέξης
 πλείον ἔόν, Νέστωρ δ' ὁ γέρον ἀμογητὶ ἄειρεν.
 ἐν τῷ ῥά σφι κύκησε γυνὴ εἰκυῖα θεῆσιν
 οἴνω Πραμνεΐῳ, ἐπὶ δ' αἴγειον κνή τυρὸν
 κνήστι χαλκείῃ, ἐπὶ δ' ἄλφριτα λευκὰ πάλυνεν, 640
 πινέμεναι δ' ἐκέλευσεν, ἐπεὶ ῥ' ὤπλισσε κνκείῳ.
 τὼ δ' ἐπεὶ οὖν πίνοντ' ἀφέτην πολυκαργκέα δίψαν,
 μύθοισιν τέρποντο πρὸς ἀλλήλους ἐνέποντες,
 Πάτροκλος δὲ θύρησιν ἐφίστατο, ἰσόθεος φῶς.
 τὸν δὲ ἰδὼν ὁ γεραῖος ἀπὸ θρόνου ὦρτο φαεινοῦ, 645
 ἐς δ' ἄγε χειρὸς ἑλών, κατὰ δ' ἐδριάσθαι ἔνωγεν.
 Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἀναίνετο εἰπέ τε μῦθον·
 „οὐχ ἔδος ἐστί, γεραῖε διοτρεφές, οὐδέ με πείσεις.
 αἰδοῖος νεμεσήτός, ὃ με προέηκε πυθέσθαι,
 ὃν τινα τοῦτον ἄγεις βεβλημένον· ἀλλὰ καὶ αὐτὸς 650
 γιγνώσκω, ὁρώω δὲ Μαχάονα ποιμένα λαῶν.
 νῦν δὲ ἔπος ἐρέων πάλιν ἄγγελος εἴμ' Ἀχιλλῆι.
 εὔ δὲ σὺ οἶσθα, γεραῖε διοτρεφές, οἶος ἐκεῖνος,
 δεινὸς ἀνήρ· τάχα κεν καὶ ἀναίτιον αἰτιόωτο.“

τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερόνιος ἱππότης Νέστωρ· 655
 „τίπτε τ' ἄρ' ὦδ' Ἀχιλεὺς ὀλοφύρεται νῆας Ἀχαιῶν,
 ὅσσοι δὴ βέλεσιν βεβλήαται; οὐδέ τι οἶδεν
 πένθεος, ὅσσον ὕρωρε κατὰ στρατόν· οἱ γὰρ ἄριστοι
 ἐν νηυσὶν κέαται βεβλημένοι οὐτάμενοί τε.
 βέβληται μὲν ὁ Τυδεΐδης κρατερὸς Διομήδης, 660
 οὔτασται δ' Ὀδυσσεὺς δουρικλυτὸς ἠδ' Ἀγαμέμνων·
 [βέβληται δὲ καὶ Εὐρύπυλος κατὰ μηρὸν οἰστῷ].
 τοῦτον δ' ἄλλον ἐγὼ νέον ἤγαγον ἐκ πολέμοιο
 ἰῶ ἀπὸ νευρῆς βεβλημένον. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 ἐσθλὸς ἔων Δαναῶν οὐ κήδετα οὐδ' ἐλεαίρει. 665
 ἦ μένει εἰς ὃ κε δὴ νῆες θοαὶ ἄρχι θαλάσσης

Ἀργείων ἀέκητι πυρὸς δηίοιο θέρωνται,
 αὐτοὶ τε κτεινώμεθ' ἐπισχερώ; οὐ γὰρ ἐμῆ ἕς
 ἔσθ', οἷη πάρος ἔσκεν ἐνὶ γναμptoῖσι μέλεσβιν.
 εἶθ' ὣς ἠβῶοιμι βίη τέ μοι ἔμπεδος εἴη, 670
 ὡς ὁπότε Ἥλειοισι καὶ ἡμῖν νεῖκος ἐτύχθη
 ἀμφὶ βοηλασίῃ, ὅτ' ἐγὼ κτάνον Ἴτυμονῆα
 ἔσθλιν Ὑπειροχίδην, ὃς ἐν Ἥλιδι ναιετάσκειν,
 ῥύσι' ἐλαυνόμενος. ὁ δ' ἀμύνων ἦσι βόεσβιν
 ἔβλητ' ἐν πρῶτοισιν ἐμῆς ἀπὸ χειρὸς ἄκοντι, 675
 καὶ δ' ἔπεσεν, λαοὶ δὲ περὶ τρεσάν ἀγροῖωτάι.
 ληίδα δ' ἐκ πεδίου συνελάσσαμεν ἥλιθα πολλήν,
 πεντήκοντα βοῶν ἀγέλας, τόσα πῶεα οἰῶν,
 τόσσα συῶν συβόσια, τόσ' αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν,
 ἵππους δὲ ξανθὰς ἑκατὸν καὶ πεντήκοντα, 680
 πάσας θηλείας, πολλῆσι δὲ πῶλοι ὑπῆσαν.
 καὶ τὰ μὲν ἠλασάμεσθα Πύλον Νηλήιον εἶσω
 ἐννύχιοι προτὶ ἄστν· γεγῆθει δὲ φρένα Νηλεύς,
 οὐνεκά μοι τύχε πολλὰ νέω πολεμόνδε κίοντι.
 κήρυκες δ' ἐλίγαινον ἅμ' ἠοῖ φαινομένηφιν 685
 τοὺς ἴμεν, οἷσι χρεῖος ὄφειλετ' ἐν Ἥλιδι δίη·
 οἱ δὲ συναγρόμενοι Πυλίων ἠγήτορες ἄνδρες
 δαίτρενον· πολέσιν γὰρ Ἐπειοὶ χρεῖος ὄφειλον,
 ὡς ἡμεῖς παῦροι κεκακωμένοι ἐν Πύλῳ ἦμεν.
 ἐλθὼν γάρ ῥ' ἐκάκωσε βίη Ἑρακληεῖη 690
 τῶν προτέρων ἐτέων, κατὰ δ' ἔκταθεν, ὅσσοι ἄριστοι.
 δώδεκα γὰρ Νηλῆος ἀμύμονος υἱέες ἦμεν·
 τῶν οἷος λιπόμην, οἱ δ' ἄλλοι πάντες ὄλοντο.
 ταῦθ' ὑπερηφανέοντες Ἐπειοὶ χαλκοχίτωνες,
 ἡμέας ὑβρίζοντες, ἀτάσθαλα μηχανόωντο. 695
 ἐκ δ' ὁ γέρον ἀγέλην τε βοῶν καὶ πῶν μέγ' οἰῶν
 εἴλετο, κρινάμενος τριηκόσι' ἠδὲ νομῆας.

καὶ γὰρ τῷ χρεῖος μέγ' ὀφείλετ' ἐν Ἥλιδι δῖη,
τέσσαρες ἀθλοφόροι ἵπποι αὐτοῖσιν ὄχρεσφιν,
ἐλθόντες μετ' ἄεθλα· περὶ τρίποδος γὰρ ἔμελλον 700
θεύσεσθαι· τοὺς δ' αὖθι ἀναξ ἀνδρῶν Αὐγείας
κἀσχεθε, τὸν δ' ἐλατῆρ' ἀφίει ἀκαχήμενον ἵππων.
τῶν ὁ γέρον ἐπέων κεχολωμένος ἠδὲ καὶ ἔργων
ἐξέλετ' ἄσπετα πολλά· τὰ δ' ἄλλ' ἐς δῆμον ἔδωκεν
[δαιτρεύειν, μὴ τίς οἱ ἀτεμβόμενος κίοι ἴσῃς.] 705
ἡμεῖς μὲν τὰ ἕκαστα διείπομεν, ἀμφὶ τε ἄστν
ἔρδομεν ἱρὰ θεοῖς· οἱ δὲ τρίτῳ ἡματι πάντες
ἦλθον ὁμῶς αὐτοὶ τε πολεῖς καὶ μώνυχες ἵπποι,
πανσυδίῃ· μετὰ δέ σφι Μολλίονε θωρήσσοντο
παῖδ' ἔτ' ἐόντ', οὐ πω μάλα εἰδότε θούριδος ἀλκῆς. 710
ἔστι δέ τις Θυρούεσσα πόλις, αἰπεῖα κολώνη,
τηλοῦ ἐπ' Ἀλφειῷ, νεάτη Πύλου ἡμαθόεντος·
τὴν ἀμφестρατόωντο διαρραῖσαι μεμαῶτες.
ἀλλ' ὅτε πᾶν πεδίον μετεκίαθον, ἄμμι δ' Ἀθήνη
ἄγγελος ἦλθε θεοῦσ' ἀπ' Ὀλύμπου θωρήσσεσθαι 715
ἐννυχος, οὐδ' ἀέκοντα Πύλον κᾶτα λαὸν ἄγειρεν,
ἀλλὰ μάλ' ἐσσυμένους πολεμίζειν. οὐδέ με Νηλεὺς
εἶα θωρήσσεσθαι, ἀπέκρουσεν δέ μοι ἵππους·
οὐ γὰρ πῶ τί μ' ἔφη ἴδμεν πολεμῆια ἔργα.
ἀλλὰ καὶ ὧς ἱππεῦσι μετέπρεπον ἡμετέροισιν, 720
καὶ πεζός περ ἐών, ἐπεὶ ὧς ἄγε νεῖκος Ἀθήνη.
ἔστι δέ τις ποταμὸς Μινυήιος εἰς ἄλα βάλλων
ἐγγύθεν Ἀρῆνης, ὅθι μείναμεν ἠῶ δῖαν
ἱππῆς Πυλίων, τὰ δ' ἐπέρρεον ἔθνεα πεζῶν.
ἐνθεν πανσυδίῃ σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες 725
ἐνδιοὶ ἰκόμεσθ' ἱερὸν ῥόον Ἀλφειοῖο.
ἐνθα Διὶ ῥέξαντες ὑπερμενεῖ ἱερὰ καλὰ,
ταῦρον δ' Ἀλφειῷ, ταῦρον δὲ Ποσειδάωνι,

αὐτὰρ Ἀθηναίῃ γλαυκώπιδι βοῦν ἀγελαίην,
 δόρπον ἔπειθ' ἐλόμεσθα κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσιν 730
 καὶ κατεκοιμήθημεν ἐν ἔντεσιν οἷσιν ἕκαστος
 ἀμφὶ ῥοᾶς ποταμοῖο. ἀτὰρ μεγάθυμοι Ἐπειοὶ
 ἀμφίσταντο δὴ ἄστν διαρῥαῖσαι μεμαῶτες.
 ἀλλὰ σφι προπάροιθε φάνη μέγα ἔργον Ἄρηος·
 εὔτε γὰρ ἠέλιος φαέθων ὑπερέσχευθε γαίης, 735
 συμφερόμεσθα μάχῃ Διὶ τ' εὐχόμενοι καὶ Ἀθήνῃ.
 ἀλλ' ὅτε δὴ Πυλίων καὶ Ἐπειῶν ἐπλετο νεῖκος,
 πρῶτος ἐγὼν ἔλον ἄνδρα, κόμισσα δὲ μώνυχας ἵππους,
 Μούλιον αἰχμητήν· γαμβρὸς δ' ἦν Ἀργεῖο,
 πρεσβυτάτην δὲ θύγατρ' εἶχε ξανθὴν Ἀγαμήδην, 740
 ἢ τόσα φάρμακα ἤδη, ὅσα τρέφει εὐρεῖα χθῶν.
 τὸν μὲν ἐγὼ προσιόντα βάλον χαλκῆρεϊ δουρί,
 ἤριπε δ' ἐν κονίῃσιν· ἐγὼ δ' ἐς δίφρον ὀρούσας
 στῆν ῥα μετὰ προμάχοισιν. ἀτὰρ μεγάθυμοι Ἐπειοὶ
 ἔτρεσαν ἄλλυδις ἄλλος, ἐπεὶ ἴδον ἄνδρα πεσόντα 745
 ἠγεμόν' Ἰππήων, ὃς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.
 αὐτὰρ ἐγὼν ἐπόρουσα κελαινῇ λαίλαπι ἴσος,
 πεντήκοντα δ' ἔλον δίφρους, δύο δ' ἀμφὶς ἕκαστον
 φῶτες ὁδᾶξ ἔλον οὔδας ἐμῶ ὑπὸ δουρὶ δαμέντες.
 καὶ νύ κεν Ἀκτορίωνε Μολίονε παῖδ' ἀλάπαξα, 750
 εἰ μὴ σφωε πατήρ εὐρὸν κρείων ἐνοσίχθων
 ἐκ πολέμου ἐσάωσε καλύψας ἠέρι πολλῇ.
 ἔνθα Ζεὺς Πυλίοισι μέγα κράτος ἐγγυάλιξεν·
 τόφρα γὰρ οὔν ἐπόμεσθα διὰ σπιδέος πεδίλιο
 κτείνοντές τ' αὐτοὺς ἀνά τ' ἔντεα καλὰ λέγοντες, 755
 ὄφρ' ἐπὶ Βουπρασίου πολυπύρου βήσαμεν ἵππους
 πέτρης τ' Ὀλενίης, καὶ Ἀλεισίου ἔνθα κολώνη
 κέκληται, ὅθεν αὐτίς ἀπέτραπε λαὸν Ἀθήνῃ.
 ἔνθ' ἄνδρα κτείνας πύματον λίπον· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ

ἄψ ἀπὸ Βουπρασίοιο Πύλουδ' ἔχον ὠκέας ἵππους, 760
 πάντες δ' εὐχετόωντο θεῶν Διὶ Νέστορί τ' ἀνδρῶν.
 ὧς ἔον, εἴ ποτ' ἔον γε, μετ' ἀνδράσιν. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 οἶος ἦς ἀρετῆς ἀπονήσεται· ἦ τέ μιν οἶω
 πολλὰ μετακλαύσεσθαι, ἐπεὶ κ' ἀπὸ λαὸς ὄληται.
 ὦ πέπον, ἦ μὲν σοὶ γε Μενοίτιος ᾧδ' ἐπέτελλεν 765
 ἡματι τῷ, ὅτε σ' ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνονι πέμπεν.
 νῶϊ δέ τ' ἔνδον ἰόντες, ἐγὼ καὶ δῖος Ὀδυσσεύς,
 πάντα μάλ' ἐν μεγάροις ἠκούομεν, ὧς ἐπέτελλεν.
 Πηλῆος δ' ἰκόμεσθα δόμους ἐν ναιετάοντας
 λαὸν ἀγείροντες κατ' Ἀχαιίδα πουλυβότειραν. 770
 ἔνθα δ' ἔπειθ' ἦρωα Μενοίτιον εὔρομεν ἔνδον
 ἠδὲ σέ, παρ δ' Ἀχιλλῆα· γέρον δ' ἱππηλάτα Πηλεὺς
 πίονα μηρὶ' ἔκαιε βοῶς Διὶ τερπικεραῦνον
 αὐλῆς ἐν χόρτῳ, ἔχε δὲ χρύσειον ἄλεισον
 σπένδων αἰδοπα οἶνον ἐπ' αἰδομένοις ἱεροῖσιν. 775
 σφῶϊ μὲν ἀμφὶ βοῶς ἔπετον κρέα, νῶϊ δ' ἔπειτα
 στῆμεν ἐνὶ προθύροισι· ταφῶν δ' ἀνόρουσεν Ἀχιλλεὺς,
 ἐς δ' ἄγε χειρὸς ἐλών, κατὰ δ' ἐδριάζεσθαι ἄνωγεν,
 ξείνιά τ' εὖ παρῆθηκεν, ἃ τε ξείνοισι θέμις ἐστίν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπημεν ἐδητύος ἠδὲ ποτῆτος, 780
 ἦρχον ἐγὼ μύθοιο, κελεύων ὑμῖ' ἅμ' ἔπεσθαι·
 σφῶ δὲ μάλ' ἠθέλετον, τῶ δ' ἄμφω πόλλ' ἐπέτελλον.
 Πηλεὺς μὲν ᾧ παιδὶ γέρον ἐπέτελλ' Ἀχιλλῆι
 αἰὲν ἀριστεύειν καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων·
 σοὶ δ' αὖθ' ᾧδ' ἐπέτελλε Μενοίτιος ἄκτορος υἱός· 785
 „τέκνον ἐμόν, γενεῆ μὲν ὑπέρτερός ἐστιν Ἀχιλλεὺς,
 πρεσβύτερος δὲ σὺ ἐσσι· βίη δ' ὅ γε πολλὸν ἀμείνων.
 ἀλλ' εὖ οἱ φάσθαι πυκινὸν ἔπος ἠδ' ὑποθέσθαι
 καὶ οἱ σημαίνειν· ὁ δὲ πείσεται εἰς ἀγαθὸν περ.“
 ὧς ἐπέτελλ' ὁ γέρον, σὺ δὲ λήθεαι. ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν

ταῦτ' εἰποῖς Ἀχιλλῆι δαΐφρονι, αἴ κε πύθῃται. 791
 τίς δ' οἶδ', εἰ κέν οἱ σὺν δαίμονι θυμὸν ὀρέναις
 παρειπών; ἀγαθὴ δὲ παραίφασίς ἐστὶν ἐταίρου.
 εἰ δέ τινα φρεσὶν ἧσι θεοπροπίην ἀλεείνει
 καὶ τινά οἱ παρ Ζηνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ, 795
 ἀλλὰ σέ περ προέτω, ἅμα δ' ἄλλος λαὸς ἐπέσθω
 Μυρμιδόνων, αἴ κέν τι φόως Δαναοῖσι γένηαι·
 καὶ τοι τεύχεα καλὰ δότω πολεμόνδε φέρεσθαι,
 αἴ κέ σε τῷ ἴσκοντες ἀπόσχωνται πολέμοιο
 Τρῶες, ἀναπνεύσωσι δ' ἀρήιοι νῆες Ἀχαιῶν 800
 τειρόμενοι· ὀλίγη δέ τ' ἀνάπνευσις πολέμοιο.“
 [ῥεῖα δέ κ' ἀκμηῆτες κεκμηότας ἄνδρας ἀντῆ
 ὤσαισθε προτὶ ἄστν νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων.]
 ὣς φάτο, τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινεν,
 βῆ δὲ θέειν παρὰ νῆας ἐπ' Αἰακίδαην Ἀχιλλῆα. 805
 ἀλλ' ὅτε δὴ κατὰ νῆας Ὀδυσσεῆος θείοιο
 ἴξε θεῶν Πάτροκλος, ἵνα σφ' ἀγορή τε θέμις τε
 ἦην, τῆ δὴ καὶ σφι θεῶν ἐτετεύχματο βωμοί,
 ἔνθα οἱ Εὐρύπυλος βεβλημένος ἀντεβόλησεν,
 διογενῆς Ἐναιμονίδης, κατὰ μηρὸν διστῶ, 810
 σκάζων ἐκ πολέμου· κατὰ δὲ νότιος ῥέεν ἰδρῶς
 ὤμων καὶ κεφαλῆς, ἀπὸ δ' ἔλκεος ἀργαλέοιο
 αἷμα μέλαν κελάρυζε, νόος γε μὲν ἔμπεδος ἦεν.
 τὸν δὲ ἰδὼν ᾤκτειρε Μενoitίου ἄλκιμος υἱός,
 καὶ ῥ' ὀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 815
 „ἄ δειλοί, Δαναῶν ἠγῆτορες ἠδὲ μέδοντες,
 ὣς ἄρ' ἐμέλλετε τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἰῆς
 ἄσσειν ἐν Τροίῃ ταχέας κύναις ἀργέτι δημῶ.
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἶπέ, διοτρεφὲς Εὐρύπυλ' ἦρωσ,
 ἦ ῥ' ἔτι που στήσουσιν πελώριον Ἔκτορ' Ἀχαιοί, 820
 ἦ ἦδη φθίσονται ὑπ' αὐτοῦ δουρὶ δαμέντες.“

τὸν δ' αὖτ' Εὐρύπυλος βεβλημένος ἀντίον ἠΰδα·
 „οὐκέτι, διογενὲς Πατρόκλεις, ἄλλαρ Ἀχαιῶν
 ἔσσειται, ἀλλ' ἐν νησὶ μελαίνῃσιν πεσέονται.
 οἱ μὲν γὰρ δὴ πάντες, ὅσοι πάρος ἦσαν ἄριστοι, 825
 ἐν νησὶν κέαται βεβλημένοι οὐτάμενοί τε
 χερσὶν ὑπο Τρώων· τῶν δὲ σθένος ὄρνυται αἰεὶ.
 ἀλλ' ἐμὲ μὲν σὺ σάωσον ἄγων ἐπὶ νῆα μέλαιναν,
 μηροῦ δ' ἔκταμ' ὀιστόν, ἀπ' αὐτοῦ δ' αἶμα κελαινὸν
 νίξ' ὕδατι λιαρῶ, ἐπὶ δ' ἦπια φάρμακα πάσσε 830
 ἔσθλά, τὰ σε προτὶ φασιν Ἀχιλλῆος δεδιδάχθαι,
 ὃν Χείρων ἐδίδαξε, δικαιοτάτος Κενταύρων.
 ἰητροὶ μὲν γὰρ Ποδαλείριος ἠδὲ Μαχάων,
 τὸν μὲν ἐνὶ κλισίῃσιν ὀίομαι ἔλκος ἔχοντα
 χορῆζοντα καὶ αὐτὸν ἀμύμονος ἰητῆρος 835
 κείσθαι, ὃ δ' ἐν πεδίῳ Τρώων μένει ὄξυν Ἀρηα.“

τὸν δ' αὖτε προσέειπε Μενoitίου ἄλκιμος υἱός·
 „πῶς τ' ἄρ' εἶ ταῦδε ἔργα; τί δέξομεν, Εὐρύπυλ' ἦρωσ;
 ἔρχομαι, ὄφρ' Ἀχιλλῆι δαΐφρονι μῦθον ἐνίσπω,
 ὃν Νέστωρ ἐπέτελλε Γερήνιος, οὔρος Ἀχαιῶν· 840
 ἀλλ' οὐδ' ὣς περ σεῖο μεθῆσω τειρομένοιο.“

ἦ καὶ ὑπὸ στέροιο λαβὼν ἄγε ποιμένα λαῶν
 ἐς κλισίην· θεράπων δὲ ἰδὼν ὑπέχευε βοείας.
 ἐνθα μιν ἔκτανύσας ἐκ μηροῦ τάμνε μαχαίρῃ
 ὄξυν βέλος περιπενκῆς, ἀπ' αὐτοῦ δ' αἶμα κελαινὸν 845
 νίξ' ὕδατι λιαρῶ, ἐπὶ δὲ ῥίξαν βάλε πικρὴν
 χερσὶ διατρίψας, ὀδυνήφατον, ἣ οἱ ἀπάσας
 ἔσχ' ὀδύνας· τὸ μὲν ἔλκος ἐτέρσετο, παύσατο δ' αἶμα.

ΙΛΙΑΔΟΣ Μ.

Τειχομαχία.

ὧς ὁ μὲν ἐν κλισίῃσι Μενoitίου ἄλκιμος υἱὸς
 ἰᾶτ' Εὐρύπυλον βεβλημένον· οἱ δὲ μάχοντο
 Ἄργεῖοι καὶ Τρῶες ὀμιλαδόν· οὐδ' ἄρ' ἔμελλεν
 τάφρος ἔτι στήσειν Δαναῶν καὶ τεῖχος ὑπερθεῖν
 εὐρύ, τὸ ποιήσαντο νεῶν ὑπερ, ἀμφὶ δὲ τάφρον 5
 ἤλασαν, οὐδὲ θεοῖσι δόσαν κλειτὰς ἐκατόμβας,
 ὄφρα σφιν νῆάς τε θοὰς καὶ ληίδα πολλήν
 ἐντὸς ἔχον ῥύοιτο· θεῶν δ' ἀέκητι τέτυκτο
 ἀθανάτων· τὸ καὶ οὐ τι πολὺν χρόνον ἔμπεδον ἦεν.
 ὄφρα μὲν Ἐκτωρ ζωὸς ἔην καὶ μῆνι' Ἀχιλλεύς 10
 καὶ Πριάμοιο ἄνακτος ἀπόρθητος πόλις ἔπλεν,
 τόφρα δὲ καὶ μέγα τεῖχος Ἀχαιῶν ἔμπεδον ἦεν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μὲν Τρῶων θάνον, ὅσσοι ἄριστοι,
 πολλοὶ δ' Ἀργείων οἱ μὲν δάμεν, οἱ δὲ λίποντο,
 πέρθετο δὲ Πριάμοιο πόλις δεκάτῳ ἐνιαυτῷ, 15
 Ἄργεῖοι δ' ἐν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδ' ἔβησαν,
 δὴ τότε μητιόωντο Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων
 τεῖχος ἀμαλδῦναι ποταμῶν μένος εἰσαγαγόντες,
 ὅσσοι ἀπ' Ἰδαίων ὀρέων ἄλαδε προρέουσιν,
 Ῥῆσός θ' Ἐπτάπορος τε Κάρησός τε Ῥοδίος τε 20
 Γρήνικός τε καὶ Αἴσηπος δῖός τε Σκάμανδρος
 καὶ Σιμόεις, ὅθι πολλὰ βοάγρια καὶ τρυφάλεια
 κάππεσον ἐν κονίῃσι καὶ ἡμιθέων γένος ἀνδρῶν·
 τῶν πάντων ὁμόσε στόματ' ἔτραπε Φοῖβος Ἀπόλλων,
 ἐννήμαρ δ' ἐς τεῖχος ἴει ῥόον· ὕε δ' ἄρα Ζεὺς 25

συνεχές, ὄφρα κε θᾶσσον ἀλίπλοα τείχεα θείη.
 αὐτὸς δ' ἐννοσίγαιος ἔχων χεῖρεςσι τρίαῖναν
 ἠγεῖτ', ἐκ δ' ἄρα πάντα θεμεῖλια κύμασι πέμπεν
 φιτρῶν καὶ λάων, τὰ θέσαν μογέοντες Ἀχαιοί,
 λεία δ' ἐποίησεν παρ' ἀγάρροον Ἑλλήσποντον. 30
 αὐτίς δ' ἠϊόνα μεγάλην ψαμάθοισι κάλυψεν,
 τεῖχος ἀμαλδύνας· ποταμοὺς δ' ἔτρεψε νέεσθαι
 καὶ ῥόον, ἧ περ πρόσθεν ἴεν καλλίροον ὕδωρ.

ὣς ἄρ' ἐμελλον ὀπισθε Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων
 θησέμεναι· τότε δ' ἀμφὶ μάχη ἐνοπή τε δεδήειν. 35
 τεῖχος εὐδμητον, κανάχιζε δὲ δούρατα πύργων
 βαλλόμεν'. Ἀργεῖοι δὲ Διὸς μάστιγι δαμέντες
 νησὶν ἐπι γλαφυρῆσιν ἐελμένοι ἰσχανόωντο,
 Ἔκτορα δειδιότες, κρατερὸν μῆστωρα φόβοιο·
 αὐτὰρ ὁ γ', ὡς τὸ πρόσθεν, ἐμάρνατο ἴσος ἀέλλη. 40
 ὡς δ' ὅτ' ἂν ἐν τε κύνεσσι καὶ ἀνδράσι θηρευτῆσιν
 κάπριος ἠὲ λέων στρέφεται σθένει βλεμεαίνων·
 οἱ δέ τε πυργηδὸν σφέας αὐτοὺς ἀρτύναντες
 ἀντίοι ἴστανται καὶ ἀκοντίζουσι θαμειαῖς
 αἰχμάς ἐκ χειρῶν· τοῦ δ' οὐ ποτε κυδάλιμον κῆρ 45
 ταρβεῖ οὐδὲ φοβεῖται, ἀγνηροῖή δέ μιν ἔκτα·
 ταρφέα τε στρέφεται στίχας ἀνδρῶν πειρητίζων·
 ὄππῃ τ' ἰθύσῃ, τῆ τ' εἰκουσι στίχες ἀνδρῶν·
 ὣς Ἔκτωρ ἂν' ὄμιλον ἰὼν ἐλλίσσεθ' ἑταίρους,
 τάφρον ἐποτρύνων διαβαινόμεν. οὐδέ οἱ ἵπποι 50
 τόλμων ὠκύποδες, μάλα δὲ χρομέτιζον ἐπ' ἄκρω
 χεῖλει ἐφεσταότες· ἀπὸ γὰρ δειδίσσετο τάφρος
 εὐρεῖ, οὔτ' ἄρ' ὑπερθορέειν σχεδὸν οὔτε περῆσαι
 ῥηιδίῃ· κρημνοὶ γὰρ ἐπηρεφές περὶ πᾶσαν
 ἔστασαν ἀμφοτέρωθεν, ὑπερθεν δὲ σκολόπεσσι 55
 ὀξέειν ἠρήρει, τοὺς ἔστασαν υἷες Ἀχαιῶν

πυκνοὺς καὶ μεγάλους, δηίων ἀνδρῶν ἄλεωρήν.
 ἐνθ' οὐ κεν ῥέα ἵππος εὐτροχον ἄρμα τιταίνων
 ἐσβαίῃ, πεξοὶ δὲ μενοίνεον, εἰ τελέουσιν.

δὴ τότε Πουλυδάμας θρασὺν Ἔκτορα εἶπε παραστάς· 60

„Ἔκτορ τ' ἠδ' ἄλλοι Τρώων ἀγοὶ ἠδ' ἐπικούρων,
 ἀφραδέως διὰ τάφρον ἐλαύνομεν ὠκέας ἵππους.

ἠ δὲ μάλ' ἀργαλήη περάαν· σκόλοπες γὰρ ἐν αὐτῇ
 ὀξέες ἐστᾶσιν, ποτὶ δ' αὐτοὺς τεῖχος Ἀχαιῶν.

ἐνθ' οὐ πως ἔστιν καταβήμεναι οὐδὲ μάχεσθαι 65
 ἱππεῦσι· στεῖνος γάρ, ὅθι τρώσεσθαι ὀίω.

εἰ μὲν γὰρ τοὺς πάγχυ κακὰ φρονέων ἀλαπάξει

Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, Τρώεσσι δὲ ἔειτ' ἀρήγειν,

ἦ τ' ἂν ἐγὼ γ' ἐθέλοιμι καὶ αὐτίκα τοῦτο γενέσθαι,

νωνύμνους ἀπολέσθαι ἀπ' Ἄργεος ἐνθάδ' Ἀχαιοὺς· 70

εἰ δέ χ' ὑποστρέψωσι, παλίωξις δὲ γένηται

ἐκ νηῶν καὶ τάφρῳ ἐνιπλήξωμεν ὄρουκτῆ,

οὐκέτ' ἔπειτ' ὀίω οὐδ' ἄγγελον ἀπονέεσθαι

ἄψορον προτὶ ἄστυ ἐλιχθέντων ὑπ' Ἀχαιῶν.

ἀλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼ εἶπω, παιδῶμεθα πάντες. 75

ἵππους μὲν θεράποντες ἐρυκόντων ἐπὶ τάφρῳ,

αὐτοὶ δὲ προλέες σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες

Ἔκτορι πάντες ἐπώμεθ' ἀολλέες· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ

οὐ μενέουσ', εἰ δὴ σφιν ὀλέθρου πείρατ' ἐφῆπται.“

ὣς φάτο Πουλυδάμας, ἅδε δ' Ἔκτορι μῦθος ἀπήμων,

αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε. 81

οὐδὲ μὲν ἄλλοι Τρῶες ἐφ' ἵππων ἠγερέθοντο,

ἀλλ' ἀπὸ πάντες ὄρουσαν, ἐπεὶ ἴδον Ἔκτορα δῖον.

ἠνιόχῳ μὲν ἔπειτα ἐφ' ἐπέτελλεν ἕκαστος

ἵππους εὖ κατὰ κόσμον ἐρυκέμεν αὐθ' ἐπὶ τάφρῳ· 85

οἱ δὲ διαστάντες, σφέας αὐτοὺς ἀρτύναντες,

πένταχα κοσμηθέντες ἅμ' ἠγεμόνεσθιν ἔποντο

οἱ μὲν ἄμ' Ἐκτορ' ἴσαν καὶ ἀμύμονι Πουλυδάμαντι,
οἷ πλείστοι καὶ ἄριστοι ἔσαν, μέμασαν δὲ μάλιστα
τεῖχος ῥηξάμενοι κοίλης ἐπὶ νηυσὶ μάχεσθαι. 90
καὶ σφιν Κεβριόνης τρίτος εἶπετο· παρ' δ' ἄρ' ὄχεσφιν
ἄλλον Κεβριόναο χερεῖονα κάλλιπεν Ἐκτορ.
τῶν δ' ἐτέρων Πάρις ἦρχε καὶ Ἀλκάθοος καὶ Ἀγήνωρ,
τῶν δὲ τρίτων Ἐλενος καὶ Δηϊφοβος θεοειδής,
νῆε δὴ Πριάμοιο· τρίτος δ' ἦν Ἄσιος ἦρωας, 95
Ἄσιος Ὑρτακίδης, ὃν Ἀρίσβηθ' ἐν φέρων ἵπποι
αἰθῶνες μεγάλοι, ποταμοῦ ἄπο Σελλήεντος·
τῶν δὲ τετάρτων ἦρχεν ἐὺς πάρις Ἀγχίισαο
Αἰνεΐας, ἅμα τῷ γε δὴ Ἀντήνορος νῆε,
Ἄρχέλοχος τ' Ἀκάμας τε, μάχης ἐὺ εἰδότε πάσης. 100
Σαρπηθῶν δ' ἠγήσατ' ἀγακλειτῶν ἐπικούρων,
πρὸς δ' ἔλετο Γλαῦκον καὶ ἀρήιον Ἀστεροπαῖον·
οἱ γάρ οἱ εἶσαντο διακριδὸν εἶναι ἄριστοι
τῶν ἄλλων μετὰ γ' αὐτόν· ὁ δ' ἔπρεπε καὶ διὰ πάντων.
οἱ δ' ἐπεὶ ἀλλήλους ἄραρον τυκτῆσι βόεσσιν, 105
βάν ῥ' ἰθὺς Δαναῶν λελιημένοι, οὐδ' ἔτ' ἔφαντο
σγήσεσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνησιν πεσέεσθαι.

ἐνθ' ἄλλοι Τρῶες τηλεκλειτοὶ τ' ἐπίκουροι
βουλῆ Πουλυδάμαντος ἀμωμήτοιο πίδοντο·
ἀλλ' οὐχ Ὑρτακίδης ἔθειλ' Ἄσιος, ὄρχαμος ἀνδρῶν, 110
αὐθι λιπεῖν ἵππους τε καὶ ἠνίοχον θεράποντα,
ἀλλὰ σὺν αὐτοῖσιν πέλασεν νήεσσι δοῆσιν,
νήπιος, οὐδ' ἄρ' ἔμελλε κακὰς ὑπὸ κῆρας ἀλύξας,
ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν ἀγαλλόμενος παρὰ νηῶν
ἄψ ἀπονοστήσειν προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν· 115
πρόσθεν γάρ μιν μοῖρα δυσῶνυμος ἀμφεκάλυψεν
ἔργχει Ἴδομενῆος, ἀγανοῦ Δευκαλίδαι.
εἶσατο γάρ νηῶν ἐπ' ἀριστερά, τῇ περ Ἀχαιοὶ

ἐκ πεδίου νίσσοντο σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν·
 τῇ δ' ἵππους τε καὶ ἄρμα διήλασεν, οὐδὲ πύλῃσιν 120
 εὗρ' ἐπικεκλιμένας σανίδας καὶ μακρὸν ὄχηα,
 ἀλλ' ἀναπεπταμένας ἔχον ἀνέρες, εἴ τιν' ἑταίρων
 ἐκ πολέμου φεύγοντα σαώσειαν μετὰ νῆας.
 τῇ δ' ἰθὺς φρονέων ἵππους ἔχε, τοὶ δ' ἅμ' ἔποντο
 ὄξέα κεκλήγοντες· ἔφαντο γὰρ οὐκέτ' Ἀχαιοὺς 125
 στήσεσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνῃσιν πεσέεσθαι,
 νῆπιοι, ἐν δὲ πύλῃσι δὴ ἀνέρας εὗρον ἀρίστους,
 νῆας ὑπερθύμους Λαπιθάων αἰχμητῶν,
 τὸν μὲν Πειριθόου νῆα κρατερόν Πολυποίτην,
 τὸν δὲ Λεοντήα βροτολοιγῶ Ἴσον Ἄρηι. 130
 τὼ μὲν ἄρα προπάροιθε πυλάων ὑψηλάων
 ἔστασαν ὡς ὅτε τε δρυῖς οὖρεσιν ὑψικάρηνοι,
 αἶ τ' ἄνεμον μίμνουσι καὶ ὑετὸν ἤματα πάντα,
 ῥίξῃσιν μεγάλῃσι διηνεκέεσ' ἀραρυταί·
 ὧς ἄρα τὼ χεῖρεσσι πεποιθότες ἠδὲ βίηφιν 135
 μίμνον ἐπερχόμενον μέγαν Ἄσιον οὐδὲ φέβοντο.
 οἱ δ' ἰθὺς πρὸς τεῖχος ἐύδητον βόας αὔας
 ὑψὸς' ἀνασχόμενοι ἔκιοι μεγάλῳ ἀλαλητῶ
 Ἄσιον ἀμφὶ ἄνακτα καὶ Ἰαμενὸν καὶ Ὀρέστην
 Ἀσιάδην τ' Ἀδάμαντα Θόωνά τε Οἰνόμαόν τε. 140
 οἱ δ' ἦ τοι εἴως μὲν ἐκνήμιδας Ἀχαιοὺς
 ὦρνυον ἔνδον ἐόντες ἀμύνεσθαι περὶ νηῶν·
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τεῖχος ἐπεσσυμένους ἐνόησαν
 Τρῶας, ἀτὰρ Δαναῶν γένετο ἰαχὴ τε φόβος τε,
 ἐκ δὲ τὼ ἀίξαντε πυλάων πρόσθε μαχέσθην 145
 ἀγροτέροισι σύεσσι ἐοικότε, τῷ τ' ἐν ὄρεσσι
 ἀνδρῶν ἠδὲ κυνῶν δέχεται κολοσυρτὸν ἰόντα,
 δοχμῷ τ' αἰσσοῦντε περὶ σφίσι βῆρυτον ὕλην,
 πρηνὴν ἐκτάμνοντες, ὑπαὶ δέ τε κόμπος ὀδόντων

γίγνεται, εἰς ὃ κέ τις τε βαλὼν ἐκ θυμὸν ἔλῃται· 150
 ὣς τῶν κόμπει χαλκὸς ἐπὶ στήθεσσι φαεινὸς
 ἄντην βαλλομένων· μάλα γὰρ κρατερῶς ἐμάχοντο,
 λαοῖσιν καθύπερθε πεποιθότες ἠδὲ βίηφιν.
 οἱ δ' ἄρα χερμαδίοισιν ἐυδμήτων ἀπὸ πύργων
 βάλλον, ἀμυνόμενοι σφῶν τ' αὐτῶν καὶ κλισιάων 155
 νηῶν τ' ὠκυπόρων. νιφαδες δ' ὡς πῖπτον ἔραξε,
 ἄς τ' ἄνεμος ζαῆς, νέφεα σκυόεντα δονήσας,
 ταρφειᾶς κατέχευεν ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ·
 ὣς τῶν ἐκ χειρῶν βέλεα ῥέον, ἡμὲν Ἀχαιῶν
 ἠδὲ καὶ ἐκ Τρώων· κόρυθες δ' ἀμφ' αὖτον αὐτευν 160
 βαλλόμεναι μυλάκεσσι καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι.
 δῆ ῥα τότε ὤμωξέν τε καὶ ὦ πεπλήγητο μηρὸ
 Ἄσιος Ἰφρακίδης, καὶ ἀλαστήσας ἔπος ἠΰδα·
 „Ζεῦ πάτερ, ἧ ῥά νυ καὶ σὺ φιλοψευδῆς ἐτέτυξο
 πάγχυ μάλ'· οὐ γὰρ ἐγὼ γ' ἐφάμην ἥρωας Ἀχαιοὺς 165
 σχήσειν ἡμέτερόν γε μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους·
 οἱ δ', ὡς τε σφῆκες μέσον αἰόλοι ἠὲ μέλισσαι
 οἰκία ποιήσωνται ὀδῶ ἐπι παιπαλοέσση,
 οὐδ' ἀπολείπουσιν κοῖλον δόμον, ἀλλὰ μένοντες
 ἄνδρας θηρητῆρας ἀμύνονται περὶ τέκνων, 170
 ὣς οἱ γ' οὐκ ἐθέλουσι πυλάων καὶ δῦ' ἐόντε
 χάσσασθαι, πρὶν γ' ἠὲ κατακτάμεν ἠὲ ἀλῶναι.“
 ὣς ἔφατ', οὐδὲ Διὸς πείθε φρένα ταῦτ' ἀγορεύων·
 Ἔκτορι γάρ οἱ θυμὸς ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι.
 [ἄλλοι δ' ἀμφ' ἄλλησι μάχην ἐμάχοντο πύλῃσιν· 175
 ἀργαλέον δέ με ταῦτα θεὸν ὡς πάντ' ἀγορεῦσαι.
 πάντη γὰρ περὶ τεῖχος ὀρώρει θεσπιδαῆς πῦρ
 λάινον· Ἀργεῖοι δέ, καὶ ἀχνύμενοί περ, ἀνάγκη
 νηῶν ἡμύνοντο. θεοὶ δ' ἀκαχέιατο θυμὸν
 πάντες, ὅσοι Δαναοῖσι μάχης ἐπιτάροθοι ἦσαν. 180

σὺν δ' ἔβαλον Λακίθαι πόλεμον καὶ δημοτῆτα.]

ἔνθ' αὖ Πειριθόου υἱὸς κρατερὸς Πολυποίτης

δουρὶ βάλεν Δάμασον κυνέης διὰ χαλκοπαρήου·

οὐδ' ἄρα χαλκείη κόρυς ἔσχεθεν, ἀλλὰ διαπρὸ

αἰχμῇ χαλκείῃ ῥῆξ' ὀστέον, ἐγκέφαλος δὲ

185

ἔνδον ἅπας πεπάλακτο· δάμασσε δέ μιν μεμαῶτα.

αὐτὰρ ἔπειτα Πύλωνα καὶ Ὀρμενον ἐξευάριξεν·

υἱὸν δ' Ἀντιμάχοιο Λεοντεὺς ὄξος Ἄρηος

Ἰππόμαχον βάλε δουρὶ κατὰ ζωστήρα τυχήσας.

αὐτίς δ' ἐκ κολεοῖο ἐρυσσάμενος ξίφος ὄξῃ

190

Ἀντιφάτην μὲν πρῶτον, ἐπαΐζας δι' ὀμίλου,

πληξ' αὐτοσχεδίην· ὁ δ' ἄρ' ὕπτιος οὐδεὶ ἐρείσθη·

αὐτὰρ ἔπειτα Μένωνα καὶ Ἰαμενὸν καὶ Ὀρέστην

πάντας ἐπασσυτέρους πέλασε χθονὶ πουλυβοτείρῃ.

ὄφρ' οἱ τοὺς ἐνάριζον ἀπ' ἔντεα μαρμαίροντα,

195

τόφρ', οἱ Πουλυδάμαντι καὶ Ἐκτορι κοῦροι ἔποντο,

οἱ πλείστοι καὶ ἄριστοι ἔσαν, μέμασαν δὲ μάλιστα

τειχὸς τε ῥήξειν καὶ ἐνιπρήσειν πυρὶ νῆας,

οἱ δ' ἔτι μερμήριζον ἐφεσταότες παρὰ τάφρῳ.

ἔρως γὰρ σφιν ἐπῆλθε περησέμεναι μεμαῶσιν,

200

αἰετὸς ὑψιπέτης ἐπ' ἀριστερὰ λαὸν ἔέργων,

φοινῆεντα δράκοντα φέρων ὀνύχεσσι πέλωρον

ζῶν, ἔτ' ἀσπαίροντα· καὶ οὐ πω λήθεται χάρμης·

κόψε γὰρ αὐτὸν ἔχοντα κατὰ στῆθος παρὰ δειρῆν

ἰδνωθεὶς ὀπίσω· ὁ δ' ἀπὸ ἔθεν ἦκε χαμαῖζε

205

ἀλγήσας ὀδύνησι, μέσῳ δ' ἐνὶ κάμβαλ' ὀμίλῳ,

αὐτὸς δὲ κλάγξας πέτετο πνοιῆς ἀνέμοιο.

Τρῶες δ' ἐρρίγησαν, ὅπως ἴδον αἰόλον ὄφιν

κείμενον ἐν μέσσοισι, Διὸς τέρας αἰγιόχοιο.

δὴ τότε Πουλυδάμας θρασὺν Ἐκτορα εἶπε παραστᾶς·

„Ἐκτορ, ἀεὶ μὲν πῶς μοι ἐπιπλήσσεις ἀγορῆσιν

211

ἐσθλὰ φραζομένῳ, ἐπεὶ οὐδὲ μὲν οὐδὲ ἔοικεν
 δῆμον ἔοντα παρὲξ ἀγορευόμεν, οὔτ' ἐνὶ βουλή
 οὔτε ποτ' ἐν πολέμῳ, σὸν δὲ κράτος αἶψιν ἀέξειν·
 νῦν αὖτ' ἐξερέω, ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα. 215

μὴ ἴομεν Δαναοῖσι μαχησόμενοι περὶ νηῶν.
 ὧδε γὰρ ἐκτελέεσθαι ὀίομαι, εἰ ἔτεόν γε
 Τρωσὶν ὄδ' ὄρνις ἦλθε περησέμεναι μεμαῶσιν
 [αἰετὸς ὑψιπέτης ἐπ' ἀριστερὰ λαὸν ἔεργων,]
 φοινήεντα δράκοντα φέρων ὀνύχεσσι πέλωρον 220
 ζῶον· ἄφαρ δ' ἀφέηκε, πάρος φίλα οἰκί' ἰκέσθαι,
 οὐδ' ἐτέλεσσε φέρων δόμεναι τεκέεσσιν ἐοῖσιν.

ὧς ἡμεῖς, εἰ πέρ τε πύλας καὶ τεῖχος Ἀχαιῶν
 ῥηξόμεθα σθένει μεγάλῳ, εἴξωσι δ' Ἀχαιοί,
 οὐ κόσμῳ παρὰ ναῦφιν ἔλευσόμεθ' αὐτὰ κέλευθα· 225
 πολλοὺς γὰρ Τρώων καταλείβομεν, οὓς κεν Ἀχαιοὶ
 χαλκῷ δηώσωσιν, ἀμυνόμενοι περὶ νηῶν.
 ὧδέ χ' ὑποκρίναιτο θεοπρόπος, ὃς σάφα θυμῷ
 εἰδείη τεράων καὶ οἱ πειθοῖατο λαοί.“ 229

τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κορυθαίολος Ἔκτωρ·
 „Πουλυδάμα, σὺ μὲν οὐκέτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις·
 οἴσθα καὶ ἄλλον μῦθον ἀμείνονα τοῦδε νοῆσαι.
 εἰ δ' ἔτεόν δῆ τοῦτον ἀπὸ σπουδῆς ἀγορεύεις,
 ἐξ ἄρα δῆ τοι ἔπειτα θεοὶ φρένας ὤλεσαν αὐτοί,
 ὃς κέλεαι Ζητὸς μὲν ἐριγδούποιον λαθέσθαι 235
 βουλέων, ἄς τέ μοι αὐτὸς ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν·
 τύνη δ' οἴωνοῖσι τανυπτερούγεσσι κελεύεις
 πείθεσθαι, τῶν οὐ τι μετατρέπομ' οὐδ' ἀλεγίζω,
 εἰ τ' ἐπὶ δεξι' ἴωσι πρὸς ἠῶ τ' ἠέλιόν τε,
 εἰ τ' ἐπ' ἀριστερὰ τοί γε ποτὶ ζόφον ἠερόεντα. 240
 ἡμεῖς δὲ μεγάλοιο Διὸς πειθόμεθα βουλήν,
 ὃς πᾶσι θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσει.

εἷς οἰωνὸς ἄριστος, ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης.
 τίπτε σὺ δειδοικας πόλεμον καὶ δημοτῆτα;
 εἰ περ γάρ τ' ἄλλοι γε περὶ κτεινόμεθα πάντες 245
 νηυσὶν ἐπ' Ἀργείων, σοὶ δ' οὐ δέος ἔστ' ἀπολέσθαι·
 οὐ γάρ τοι κραδίη μενεδήιος οὐδὲ μαχήμων.
 εἰ δὲ σὺ δημοτῆτος ἀφέξαι, ἢέ τιν' ἄλλον
 παρφάμενος ἐπέεσσιν ἀποτρέψεις πολέμοιο,
 αὐτίκ' ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεῖς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσεις.“ 250

ὣς ἄρα φωνήσας ἠγήσατο, τοὶ δ' ἅμ' ἔποντο
 ἠγῆ θεσπεσίη. ἐπὶ δὲ Ζεὺς τερπικέραυνος
 ὤρσεν ἀπ' Ἰδαίων ὀρέων ἀνέμοιο θύελλαν,
 ἢ ῥ' ἰθὺς νηῶν κονίην φέρον· αὐτὰρ Ἀχαιῶν
 θέλγε νόον, Τρωσὶν δὲ καὶ Ἔκτορι κῦδος ὄπαζεν. 255
 τοῦ περ δὴ τεράεσσι πεποιθότες ἠδὲ βίηφιν
 ῥήγνουσθαι μέγα τεῖχος Ἀχαιῶν πειρητίζον.
 κρόσσας μὲν πύργων ἔρουν, καὶ ἔρειπον ἐπάλξεις,
 στήλας τε προβλήτας ἐμόχλεον, ἄς ἄρ' Ἀχαιοὶ
 πρῶτας ἐν γαίῃ θέσαν ἔμμεναι ἔχματα πύργων· 260
 τὰς οἱ γ' ἀνέρουν, ἔλποντο δὲ τεῖχος Ἀχαιῶν
 ῥήξειν. οὐδέ νύ πω Δαναοὶ χάζοντο κελεύθου,
 ἀλλ' οἱ γε ῥινοῖσι βοῶν φράζαντες ἐπάλξεις
 βάλλον ἀπ' αὐτῶν δηίους ὑπὸ τεῖχος ἰόντας.

ἀμφοτέρω δ' Αἴαντε κελευτιόωντ' ἐπὶ πύργων 265
 πάντοσε φοιτήτην, μένος ὀτρύνοντες Ἀχαιῶν,
 ἄλλον μειλιχίοις, ἄλλον στερεοῖς ἐπέεσσιν
 νεΐκεον, ὅν τινα πάγχυ μάχης μεθιέντα ἴδοιεν·
 „ὦ φίλοι, Ἀργείων ὅς τ' ἔξοχος ὅς τε μεσήεις
 ὅς τε χερείοτερος, ἐπεὶ οὐ πῶ πάντες ὁμοῖοι 270
 ἀνέρες ἐν πολέμῳ, νῦν ἔπλετο ἔργον ἅπασιν·
 καὶ δ' αὐτοὶ τόδε πῶς γιννώσκετε. μή τις ἐπίσσω
 τετράφθῳ προτὶ νῆας ὁμοκλητῆρος ἀκούσας,

ἀλλὰ πρόσσω ἴεσθε καὶ ἀλλήλοισι κέλεσθε,
αἶ κε Ζεὺς δώησιν Ὀλύμπιος ἀστεροπητῆς 275
νεῖκος ἀπωσαμένους δηῖους προτὶ ἄστν διέσθαι.“

ὣς τῶ γε προβοῶντε μάχην ὠτρυννον Ἀχαιῶν.
τῶν δ', ὡς τε νιφάδες χιόνος πίπτωσι θαμειαὶ
ἤματι χειμερίῳ, ὅτε τ' ὤρετο μητίετα Ζεὺς
νιφέμεν, ἀνθρώποισι πιφραυσκόμενος τὰ ἅ κῆλα· 280
κοιμήσας δ' ἀνέμους χέει ἔμπεδον, ὄφρα καλύψη
ὑψηλῶν ὄρεῶν κορυφὰς καὶ πρόονας ἄκρους
καὶ πεδία λωτεῦντα καὶ ἀνδρῶν πίονα ἔργα·
καὶ τ' ἐφ' ἄλῳς πολιῆς κέχνται λιμέσιν τε καὶ ἀκταῖς,
κῦμα δέ μιν προσπλάξον ἐρύκεται· ἄλλα δὲ πάντα 285
εἴλνται καθύπερθ', ὅτ' ἐπιβρίση Διὸς ὄμβρος·
ὣς τῶν ἀμφοτέρωσε λίθοι πατώωντο θαμειαί,
αἱ μὲν ἄρ' ἐς Τρωᾶας, αἱ δ' ἐκ Τρώων ἐς Ἀχαιοὺς,
βαλλομένων· τὸ δὲ τεῖχος ὑπερ πάντων δοῦπος ὀρώρειν.

οὐδ' ἂν πῶ τότε γε Τρωᾶες καὶ φαιδίμος Ἔκτωρ 290
τείχεος ἐρορήξαντο πύλας καὶ μακρὸν ὀχῆα,
εἰ μὴ ἄρ' υἷον ἐὼν Σαρπηδόνα μητίετα Ζεὺς
ᾤωσεν ἐπ' Ἀργείοισι, λέονθ' ὡς βουσίην ἔλιξιν.
αὐτίκα δ' ἀσπίδα μὲν πρόσθ' ἔσχετο πάντοσ' εἴσην,
καλλὴν χαλκείην ἐξήλατον, ἣν ἄρα χαλκεὺς 295
ἤλασεν, ἔντοσθεν δὲ βοείας ῥάψε θαμειαῖς
χρυσείης ῥάβδοισι διηνεκέσιν περὶ κύκλον·
τὴν ἄρ' ὅ γε πρόσθε σχόμενος, δύο δοῦρε τινάσσω
βῆ δ' ἵμεν ὡς τε λέων ὄρεσίτροφος, ὅς τ' ἐπιδευῆς
δηρὸν ἔη κρειῶν· κέλεται δέ εἰ θυμὸς ἀγήνωρ 300
μήλων πειρήσοντα καὶ ἐς πυκινὸν δόμον ἐλθεῖν·
εἰ περ γὰρ χ' εὖρησι παρ' αὐτόφιν βῆτορας ἄνδρας
σὺν κυσὶ καὶ δούρεσσι φυλάσσοντας περὶ μῆλα,
οὐ ρά τ' ἀπείρητος μέμονε σταθμοῖο διέσθαι,

ἀλλ' ὅ γ' ἄρ' ἦ ἤρπαξε μετάλμενος ἦε καὶ αὐτὸς 305
 ἔβλητ' ἐν πρώτοισι θοῆς ἀπὸ χειρὸς ἄκοντι·
 ὧς ἴα τότε' ἀντίθεον Σαρπηδόνα θυμὸς ἀνῆκεν
 τεῖχος ἐπάϊξαι διὰ τε ῥήξασθαι ἐπάλλξεις.
 αὐτίκα δὲ Γλαῦκον προσέφη, παῖδ' Ἴππολόχοιο·
 „Γλαῦκε, τί ἦ δὴ νῶϊ τετιμῆμεσθα μάλιστα 310
 ἔδρη τε κρέασίν τε ἰδὲ πλείοις δεπάεσσιν
 ἐν Λυκίῃ, πάντες δὲ θεοῦς ὧς εἰσορόωσιν;
 καὶ τέμενος νεμόμεσθα μέγα Ξάνθοιο παρ' ὄχθας,
 καλὸν φυταλιῆς καὶ ἀρούρης πυροφόροιο. ἰ
 τῷ νῦν χρῆ Λυκίοισι μετὰ πρώτοισιν ἐόντας 315
 ἐστάμεν ἠδὲ μάχης καυστείρης ἀντιβολῆσαι,
 ὄφρα τις ὧδ' εἶπη Λυκίων πύκα θωρηκτάων·
 „οὐ μὰν ἀκληεῖς Λυκίην κᾶτα κοιρανέουσιν
 ἡμέτεροι βασιλῆες, ἔδουσί τε πίονα μῆλα
 οἴνον τ' ἔξαιτον μελιθεά· ἀλλ' ἄρα καὶ ἴς 320
 ἐσθλή, ἐπεὶ Λυκίοισι μετὰ πρώτοισι μάχονται·
 ὦ πέπον, εἰ μὲν γὰρ πόλεμον περὶ τόνδε φυγόντε
 αἰεὶ δὴ μέλλοιμεν ἀγήρω τ' ἀθανάτω τε
 ἔσσεσθ'· οὔτε κεν αὐτὸς ἐνὶ πρώτοισι μαχοίμην
 οὔτε κε σὲ στέλλοιμι μάχην εἰς κυδιάνειραν· 325
 νῦν δ' ἔμπης γὰρ κῆρες ἐφροσῶσιν θανάτοιο
 μυρίαί, ἅς οὐκ ἔστι φυγεῖν βροτὸν οὐδ' ὑπαλύξαι,
 ἴομεν, ἦε τῷ εὖχος ὀρέξομεν ἦε τις ἡμῖν.“
 ὧς ἔφατ', οὐδὲ Γλαῦκος ἀπετράπετ' οὐδ' ἀπίθησεν·
 τῷ δ' ἰθὺς βήτην Λυκίων μέγα ἔθνος ἄγοντε. 330
 τοὺς δὲ ἰδὼν ῥίγησ' υἱὸς Πετεῶο Μενεσθεύς·
 τοῦ γὰρ δὴ πρὸς πύργον ἴσαν κακότητα φέροντες.
 πάπτηνευ δ' ἀνὰ πύργον Ἀχαιῶν, εἴ τιν' ἴδοιτο
 ἠγεμόνων, ὅς τις οἱ ἀρῆν ἐτάροισιν ἀμύναι·
 εἰς δ' ἐνόησ' Αἴαντε δύω, πολέμου ἀκορήτω, 335

ἔστεῶτας, Τεῦκρόν τε νέον κλισίηθεν ἰόντα,
 ἐγγύθεν· ἀλλ' οὐ πῶς οἱ ἔην βῶσαντι γεγωνεῖν·
 τόσσος γὰρ κτύπος ἦεν, αὐτῇ δ' οὐρανὸν ἴκεν,
 βαλλομένων σακέων τε καὶ ἱπποκόμων τρυφαλειῶν
 καὶ πυλέων· πᾶσαι γὰρ ἐπώχματο, τοὶ δὲ κατ' αὐτάς 340
 ἰστάμενοι πειρῶντο βίῃ ῥήξαντες ἐσελθεῖν.

αἶψα δ' ἐπ' Αἴαντα προΐει κήρυκα Θωώτην·
 „ἔρχεο, διε Θωῶτα, θέων Αἴαντα κάλεσσον,
 ἀμφοτέρω μὲν μᾶλλον· ὃ γὰρ κ' ὄχ' ἄριστον ἀπάντων
 εἴη, ἐπεὶ τάχα τῆδε τετεύξεται αἰπὺς ὄλεθρος· 345
 ὧδε γὰρ ἔβρισαν Λυκίων ἀγοί, οἷ τὸ πάρος περ
 ζαχρηεῖς τελέθουσι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνης.

εἰ δέ σφιν καὶ κεῖθι πόνος καὶ νεῖκος ὄρωρεν,
 ἀλλὰ περ οἶος ἴτω Τελαμώνιος ἄλκιμος Αἴας,
 καὶ οἱ Τεῦκρος ἅμα σπέσθω τόξων ἐν εἰδῶς.“ 350

ὧς ἔφατ', οὐδ' ἄρα οἱ κῆρυξ ἀπίθησεν ἀκούσας,
 βῆ δὲ θείειν παρὰ τεῖχος Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
 στῆ δὲ παρ' Αἰάντεσσι κίων, εἶθαρ δὲ προσηύδα·
 „Αἴαντ', Ἀργείων ἠγήτορε χαλκοχιτώνων,
 ἠνώγει Πετεῶο διοτρεφέος φίλος υἱὸς 355

κεῖσ' ἴμεν, ὄφρα πόνοιο μίνυθ' ἀπερ ἀντιάσῃτον,
 ἀμφοτέρω μὲν μᾶλλον· ὃ γὰρ κ' ὄχ' ἄριστον ἀπάντων
 εἴη, ἐπεὶ τάχα κεῖθι τετεύξεται αἰπὺς ὄλεθρος·
 ὧδε γὰρ ἔβρισαν Λυκίων ἀγοί, οἷ τὸ πάρος περ
 ζαχρηεῖς τελέθουσι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνης. 360

εἰ δὲ καὶ ἐνθάδε περ πόλεμος καὶ νεῖκος ὄρωρεν,
 ἀλλὰ περ οἶος ἴτω Τελαμώνιος ἄλκιμος Αἴας,
 καὶ οἱ Τεῦκρος ἅμα σπέσθω τόξων ἐν εἰδῶς.“

ὧς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε μέγας Τελαμώνιος Αἴας.
 αὐτίκ' Ὀϊλιάδην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 365
 „Αἴαν, σφῶι μὲν αὖθι, σὺ καὶ κρατερὸς Λυκομήδης,

ἔστεῶτες Δαναοὺς ὀτρύνετον ἴφι μάχεσθαι·
 αὐτὰρ ἐγὼ κεῖσ' εἶμι καὶ ἀντιῶ πολέμοιο.
 αἶψα δ' ἐλεύσομαι αὐτίς, ἐπὴν ἐν τοῖς ἐπαμύνω.“

ὣς ἄρα φωνήσας ἀπέβη Τελαμώνιος Αἴας, 370
 καὶ οἱ Τεῦκρος ἅμ' ἦε κασίγνητος καὶ ὄπατρος·
 τοῖς δ' ἅμα Πανδίων Τεῦκρου φέρε καμπύλα τόξα.
 εὖτε Μενεσθῆος μεγαθύμου πύργον ἴκοντο
 τείχεος ἐντὸς ἰόντες — ἐπειγομένοισι δ' ἴκοντο —,
 οἱ δ' ἐπ' ἐπάλξεις βαῖνον ἐρεμνῆ λαίλαπι ἴσοι, 375
 ἴφθιμοι Λυκίων ἠγῆτορες ἠδὲ μέδοντες·
 σὺν δ' ἐβάλλοντο μάχεσθαι ἐναντίον, ὦρτο δ' αὐτή.

Αἴας δὲ πρῶτος Τελαμώνιος ἄνδρα κατέκτα,
 Σαρπηδόντος ἑταῖρον, Ἐπικλῆα μεγάλθυμον,
 μαρμάρῳ ὀκρῖόντι βαλὼν, ὃ ῥα τείχεος ἐντὸς 380
 κεῖτο μέγας παρ' ἐπαλξιν ὑπέρτατος· οὐδέ κέ μιν φέα
 χεῖρεςσ' ἀμφοτέρῃς ἔχοι ἀνήρ, οὐδὲ μάλ' ἠβῶν,
 οἴοι νῦν βροτοὶ εἰσ'· ὁ δ' ἄρ' ὑψόθεν ἔμβαλ' αἰείρας,
 θλάσσε δὲ τετράφαλον κυνέην, σὺν δ' ὅστε' ἄραξεν
 πάντ' ἄμυδις κεφαλῆς· ὁ δ' ἄρ' ἀρνευτήρι εἰοικῶς 385
 κάμπεσ' ἀφ' ὑψηλοῦ πύργου, λίπε δ' ὅστεα θυμός.
 Τεῦκρος δὲ Γλαῦκον κρατερὸν παῖδ' Ἴππολόχοιο
 ἰῶ ἐπεσσύμενον βάλε τείχεος ὑψηλοῖο,
 ἧ ῥ' ἴδε γυμνωθέντα βραχίονα, παῦσε δὲ χάρμης.
 ἄψ δ' ἀπὸ τείχεος ἄλτο λαθῶν, ἵνα μὴ τις Ἀχαιῶν 390
 βλήμενον ἀθρήσειε καὶ εὐχετόωτ' ἐπέεσσιν.

Σαρπηδόντι δ' ἄχος γένετο Γλαύκου ἀπίοντος,
 αὐτίκ' ἐπεὶ τ' ἐνόησεν· ὅμως δ' οὐ λήθετο χάρμης,
 ἀλλ' ὃ γε Θεστορίδην Ἀλκμάονα δουρὶ τυχήσας
 νύξ', ἐκ δ' ἔσπασεν ἔγχος· ὁ δ' ἐσπόμενος πέσε δουρὶ 395
 προηής, ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῶ.
 Σαρπηδῶν δ' ἄρ' ἐπαλξιν ἐλὼν χερσὶ στιβαροῦσιν

ἔλχ', ἢ δ' ἔσπετο πᾶσα διαμπερές, αὐτὰρ ὑπερθευ
τείχος ἐγυμνώθη, πολέεσσι δὲ θῆκε κέλευθον.

τὸν δ' Αἴας καὶ Τεϋκρος ὁμαρτήσανθ' ὁ μὲν ἰῶ 400
βεβλήκει τελαμῶνα περὶ στήθεσσι φαιινὸν
ἀσπίδος ἀμφιβρότης· ἀλλὰ Ζεὺς κῆρας ἄμυνεν
παιδὸς ἐοῦ, μὴ νηυσὶν ἔπι προμνηῆσι δαμείη·
Αἴας δ' ἀσπίδα νύξεν ἐπάλμενος, οὐδὲ διαπρὸ
ἤλυθεν ἐγγεῖη, στυφέλιξε δέ μιν μεμαῶτα. 405

χώρησεν δ' ἄρα τυτθὸν ἐπάλξιός· οὐδ' ὅ γε πάμπαν
χάζετ', ἐπεὶ οἱ θυμὸς ἐέλετο κῦδος ἀρέσθαι.
κέκλετο δ' ἀντιθέοισιν ἐλιξάμενος Λυκίοισιν·
„ῶ Λύκιοι, τί τ' ἄρ' ὧδε μεθίετε θούριδος ἀλκῆς;
ἀργαλέον δέ μοι ἔστι, καὶ ἰφθίμῳ περ ἔονται, 410
μούνῳ ῥήξαμένῳ θέσθαι παρὰ νηυσὶ κέλευθον·
ἀλλ' ἐφομαρτεῖτε· πλεόνων δέ τοι ἔργον ἄμεινον.“

ὧς ἔφαθ', οἱ δὲ ἄνακτος ὑποδείσαντες ὁμοκλήν
μᾶλλον ἐπέβρισαν βουληφόρον ἀμφὶ ἄνακτα.
Ἄργεῖοι δ' ἐτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας 415
τείχεος ἔντοσθεν· μέγα δέ σφισι φαίνεται ἔργον·
οὔτε γὰρ ἰφθιμοὶ Λύκιοι Δαναῶν ἐδύναντο
τείχος ῥήξαμενοι θέσθαι παρὰ νηυσὶ κέλευθον,
οὔτε ποτ' αἰχμηταὶ Δαναοὶ Λυκίους ἐδύναντο
τείχεος ἄψ ὤσασθαι, ἐπεὶ τὰ πρῶτα πέλασθεν. 420
ἀλλ' ὧς τ' ἀμφ' οὔροισι δὴ ἄνερε δηριάασθον,
μέτρ' ἐν χερσὶν ἔχοντες, ἐπιξύνῳ ἐν ἀρούρη,
ὧ τ' ὀλίγῳ ἐνὶ χώρῳ ἐρίζητον περὶ ἴσης,
ὧς ἄρα τοὺς διέεργον ἐπάλξιες· οἱ δ' ὑπὲρ αὐτέων
δῆουν ἀλλήλων ἀμφὶ στήθεσσι βοείας, 425
ἀσπίδας εὐκύκλους λαισῆιά τε πτερόεντα.
πολλοὶ δ' οὐτάζοντο κατὰ χροῖα νηλεί χαλκῶ,
ἡμὲν ὅτεφ' στρεφθέντι μετάφρενα γυμνωθεῖη

μαρναμένων, πολλοὶ δὲ διαμπερὲς ἀσπίδος αὐτῆς.
 πάντῃ δὴ πύργοι καὶ ἐπάλξεις αἵματι φωτῶν 43
 ἐρράδατ' ἀμφοτέρωθεν ἀπὸ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν.
 ἀλλ' οὐδ' ὥς ἐδύναντο φόβον ποιῆσαι Ἀχαιῶν,
 ἀλλ' ἔχον, ὥς τε τάλαντα γυνὴ χερσητὶς ἀληθῆς,
 ἢ τε σταθμὸν ἔχουσα καὶ εἴριον ἀμφὶς ἀνέλκει
 ἰσάζουσ', ἵνα παισὶν ἀεικέα μισθὸν ἄρηται· 43
 ὥς μὲν τῶν ἐπὶ ἴσα μάχῃ τέτατο πτόλεμός τε,
 πρὶν γ' ὅτε δὴ Ζεὺς κῦδος ὑπέρτερον Ἔκτορι δῶκεν
 Πριαμίδῃ, ὃς πρῶτος ἐσήλατο τεῖχος Ἀχαιῶν.
 ἦρσεν δὲ διαπρύσιον Τρώεσσι γεγωνῶς·
 „ῥογυσθ', ἰππόδαμοι Τρώες, ῥήγνυσθε δὲ τεῖχος 44
 Ἀργείων καὶ νηυσὶν ἐνίετε θεσπιδαῆς πῦρ.“

ὥς φάτ' ἐποτρύνων, οἱ δ' οὐάσι πάντες ἄκουον,
 ἴθυσαν δ' ἐπὶ τεῖχος ἀολλέες. οἱ μὲν ἔπειτα
 κροσσάων ἐπέβαινον ἀκαχμένα δούρατ' ἔχοντες,
 Ἔκτωρ δ' ἀρπάξας λαῶν φέρειν, ὅς ῥα πυλάων 44
 ἐστήκει πρόσθε, πρυμνὸς παχύς, αὐτὰρ ὑπερθεν
 ὀξὺς ἔην· τὸν δ' οὐ κε δὴ ἀνέρε δῆμον ἀρίστω
 ῥηιδίως ἐπ' ἅμαξαν ἀπ' οὐδεὸς ὀχλίσειαν,
 οἷοι νῦν βροτοὶ εἶσ'. ὁ δὲ μιν ῥέα πάλλε καὶ οἷος.
 [τόν οἱ ἐλαφρὸν ἔθηκε Κρόνου πάϊς ἀγκυλομήτεω.] 4
 ὥς δ' ὅτε ποιμὴν ῥεῖα φέρει πόκον ἄρσενος οἶδς
 χειρὶ λαβὼν ἑτέρῃ, ὀλίγον τέ μιν ἄχθος ἐπέιγει,
 ὥς Ἔκτωρ ἰθὺς σανίδων φέρε λαῶν ἀείρας,
 αἶ ῥα πύλας εἴροντο πύκα στιβαρῶς ἀραρυίας,
 δικλίδας ὑψηλάς· δοιοὶ δ' ἔντοσθεν ὀχῆες 4
 εἶχον ἐπημοιβοί, μία δὲ κληὶς ἐπαρήρειν.
 στῆ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰών, καὶ ἐρυσάμενος βάλε μέσσο
 εὔ διαβάς, ἵνα μὴ οἱ ἀφανρότερον βέλος εἶη,
 ῥῆξε δ' ἀπ' ἀμφοτέρους θαιρούς· πέσε δὲ λίθος εἶσ'

βριθοσύνη, μέγα δ' ἀμφὶ πύλαι μύκον, οὐδ' ἄρ' ὀχῆες 460
 ἐσχεθέτην, σανίδες δὲ διέτμαγεν ἄλλυδις ἄλλη
 λαὸς ὑπὸ ῥιπῆς. ὁ δ' ἄρ' ἔσθορε φαίδιμος Ἴκτωρ
 νυκτὶ θοῆ ἀτάλαντος ὑπώπια, λάμπε δὲ χαλκῷ
 σμερδαλέω, τὸν ἔεστο περὶ χροῖ, δοιὰ δὲ χερσὶν
 δοῦρ' ἔχεν· οὐ κέν τις μιν ἐρυσκάκοι ἀντιβολήσας 465
 νόσφι θεῶν, ὅτ' ἐσᾶλτο πύλας· πυρὶ δ' ὅσσε δεδήειν.
 κέκλετο δὲ Τρώεσσιν ἐλιξάμενος καθ' ὄμιλον
 τεῖχος ὑπερβαίνειν· τοὶ δ' ὀτρύνοντι πίθοντο.
 αὐτίκα δ' οἱ μὲν τεῖχος ὑπέρβασαν, οἱ δὲ κατ' αὐτὰς
 ποιητὰς ἐσέχυντο πύλας. Δαναοὶ δὲ φόβηθεν 470
 νῆας ἀνὰ γλαφυράς, ὄμαδος δ' ἀλλιάστος ἐτύχθη.

VOLU

2

LUME

2

HOMERILIAS

EDIDIT

GUILIELMUS DINDORF.

EDITIO QUINTA CORRECTIOR QUAM CURAVIT

C. HENTZE.

PARS II.

ILIADIS XIII—XXIV.

EDITIO STEREOTYPA.

LIPSIAE

IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.

MDCCCXCIV.

Index lectionum a quarta editione discrepantium.

Ed. V.

- N 10 ἀλαδὸς σκοπιήν
 21 ἐνθα δέ
 191 χροῶς
 234 μεθιῆσι
 285 ἐπεὶ κεν
 288 βλῆο
 380 Ἰλιον
 423 στενάχοντα
 465 πάρος γε
 541 Αἰνείας δ'
 663 Πολυίδου
 666 Πολύιδος
 707 ταμεῖν ἐπὶ
 734 δὲ καὶ τὸς
 ΞΙ 32 ἐπὶ προμνησιν
 67 οἷς ἔπι
 135 ἀλαδὸς σκοπιήν
 202 = 303 οἷ μὲ
 249 ἄλλοτε σή
 294 ἔρωσ
 357 Ποσειδάων
 364 δὴ αὐτε
 373 χερσὶν δὲ
 376 ἔχη
 388 ἐκόσμεε
 398 περὶ δρυσὶν
 Ο 32 ἴδησ
 79 δ' ἐξ
 155 οὐδέ σφωε
 179 πολεμίζων
 211 μὲν γε
 247 φέριστε, θεῶν,

Ed. IV.

- ἀλαοσκοπιήν
 ἐνθα τέ
 χροῶς
 μεθίησι
 ἐπήν δὴ
 βλειῖο
 Ἰλίου
 στενάχοντε
 πάρος περ
 ἐνθ' Αἰνέας
 Πολυειδου
 Πολύειδος
 τεμεῖ δέ τε
 δὲ κ' αὐτὸς
 ἐπὶ προύμνησιν
 ἦ ἔπι
 ἀλαοσκοπιήν
 οἷ μ' ἐν
 ἄλλο τεή
 ἔρωσ
 Ποσειδάων
 δ' αὐτε
 χερσὶν τε
 ἔχει
 ἐκόσμει
 ποτὶ δρυσὶν
 ἴδη
 δὲ κατ'
 οὐδέ σφωιν
 πολεμίζων
 μὲν κε
 φέριστε θεῶν,

	Ed. V.		Ed. IV.
	287 δὴ αὐτ'		δ' αὐτ'
	297 στήομεν		στείομεν
	478 ὁ δὲ		ὁ δ' αὐ
	522 Πανθόου		Πάνθου
	563 αἰδομένων		αἰδομένων δ'
	578 ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῶ.		τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυψεν.
	602 ὀρέξειν		ὀρέξαι
	626 ἀήτη		ἀήτης
Π	21 Πηλῆος		Πηλέος
	41 αἶ κέ με		αἶ κ' ἐμὲ
	96 θειῆς		θήης
	177 νῆι		νῆῶ
	227 ὅτε μὴ		ὅτι μὴ
	252 ἐξαπονέεσθαι		ἔξ ἀπογέεσθαι
	290 ἀμφιφύβηθεν		ἀμφεφύβηθεν
	463 Θρασύδημον		Θρασύμηλον
	497 περιμάραο		πέρι μάραο
	509 ὅ τ'		ὅτ'
	633 ὀρώρη		ὀρώρει
	690 ὅτε — ἐποτρύνει μαχέ- σασθαι		ὅτε — ἐποτρύνησι μάχεσθαι
	830 κεραιζέμεν		κεραιζέμεν
	857 ἀνδροτήτα		ἀδροτήτα
P	9 = 23 = 59 Πανθόου		Πάνθου
	37 ἀρητηον		ἀρητὸν
	40 Πανθόω		Πάνθω
	44 χαλκός		χαλκόν
	207 ἐκνοστήσαντι		ἐκ νοστήσαντι
	367 σῶον		σῶν
	368 μάχης ἐπί θ' ὅσσον		μάχης ἐπι ὅσοι
	395 δέ σφισιν		γάρ σφισιν
	403 γάρ ῥ'		γάρ
	423 ἐκάστου		ἐταίρου
	488 τῶ κεν		τῶ κεν
	489 ἐθέλοις		ἐθέλεις

Ed. V.

Ed. IV.

501 ἴππω	ἴππους
534 τε ἰδὲ	τ' ἠδὲ
572 δέ οἱ	τέ οἱ
587 πάρος γε	πάρος περ
623 ὃ τ'	ὄτ'
662 ἀντίον	ἀντίοι
681 ἰδοίτο	ἰδοιο
Σ 71 εἶο	εἶος
128 ἐτήτυμα	ἐτήτυμον
194 ὃ γ'	ὄδ'
209 οἱ δὲ	οἴτε
499 ἀποκταμένον	ἀποφθιμένον
512 ἔεργεν	ἔέργοι
Τ 95 Ζῆν'	Ζεὺς
134 δὴ αὖτε	δ' αὖτε
155 μὴ δὴ οὕτως	μὴ δ' οὕτως
189 αὐτόθι τειῖος	αὐθι τέως
216 Πηλῆος	Πηλέος
242 τετέλεστό τε	τετέλεστο δὲ
261 ἐπένεικα	ἐπενεῖκαι
265 ὃ τέ	ὄτις
298 ἄξιεν δ' ἐνὶ	ἄξιεν τ' ἐνὶ
351 ἐκκατέπαλτο	ἐκ κατέπαλτο
354 ἴκηται	ἴκοιτο
393 ἔσαν	ἔσαν
403 αὐτόθι	αὐτοῦ
Τ 11 ἐνίζανον	ἐφίζανον
42 τειῖος	τόφρα δ'
84 ὑπίσχεο	ὑπέσχεο
203 ἰδμεν δ'	ἰδμεν τ'
212 ἔξαπονέεσθαι	ἔξ ἀπονέεσθαι
229 ῥηγμῖνα	ῥηγμῖνος
255 πολλά τ' ἐόντα	πόλλ' ἔτεά τε
335 συμβλήσει	συμβλήσειαι
450 ἐρύσατο	ἐρύσσατο
486 νηδύι	πνεύμονι

	Ed. V.		Ed. IV.
Φ	84 ὄς με σοι		ὄς μέ σοι
	89 τῆς δὲ		τῆςδε
	144 τῷ ῥ' Ἀχιλεὺς		τῷ δ' Ἀχιλεὺς
	213 ἐκφθίγγετο		ἐκ φθίγγετο
	243 ῥιζέων		ῥιζῶν
	248 θεὸς μέγας — ἐπ' αὐτῷ		μέγας θεὸς — ἐπ' αὐτὸν
	303 ἴσχευ		ἔσχευ
	311 ἐμπίμπληθι		ἐμπίπληθι
	344 κατ' αὐτὸν		κατ' αὐτόθ'
	351 τε ἰδὲ		τ' ἠδὲ
	376 καιομένη, καίωσι		δαιομένη, δαίωσι
	408 τεύχεα δ'		τεύχεά τ'
	421 δῆ αὐθ'		δ' αὐθ'
	433 Ἴλιον		Ἴλιον
	453 σὺν μὲν		σοι μὲν
	463 πτολεμῖξω		πτολεμῖξω
	520 παρὰ πατρὶ		πὰρ Ζηρὶ
	530 ὄτρυνων		ὄτρυνέων
	592 ἀμφὶ δέ οἱ		ἀμφὶ δέ μιν
	598 ἐκπεμπε		ἐκπέμπε
	609 πεφεύγειν		πεφεύγοι
	610 ἀσπασίως		ἐσσυμένως
X	30 ὁ γ'		ὁ δ'
	109 κατακτείναντι		κατακτείναντα
	110 αὐτῷ		αὐτὸν
	165 περιδινηθήτην		πέρι δινηθήτην
	244 ἢ κεν		εἴ κεν
	246 ἢ κεν		ἢ κεν
	302 υἷι		υἱεῖ
	322 τεύχεα		τεύχη
	348 ὡς		ὥς
	349 εἵκοσι νήριτ'		εἵκοσινήριτ'
	363 ἀνδροτήτα		ἀδροτήτα
	382 κ' ἔτι		κέ τι
	400 ἀέκοντε		ἄκοντε

Ed. V.

Ed. IV.

420 τῷ γε	τῷδε
435 καί σφι	κέ σφι
444 ἐκνοστήσαντι	ἐκ νοστήσαντι
451 δέ μοι	δ' ἐμοι
469 τε ἰδὲ	τ' ἡδὲ
Ψ 84 τράφομέν περ	ἐτράφημεν
127 παρακάμβalon	παρακάββαλον
159 ἀμφὶ πονησόμεθ'	ἀμφιπονησόμεθ'
164 ἐκατόμπεδον	ἐκατόμποδον
178 φίλον τ'	φίλον δ'
220 ἀφυσσόμενος	ἀφυσσάμενος
287 ἔγερθεν	ἄγερθεν
477 ἐκδέριεται	ἐκ δέριεται
547 τῷ κ'	τό κεν
620 ὄψη	ὄψει
640 παρ' αὐτόθι	παρ' αὐτόφι
678 Μηκιστῆος	Μηκιστέος
683 παρακάμβαλεν	παρακάββαλεν
694 ἀνέπαλτο. ἀτὰρ	ἀνέπαλτ'. αὐτὰρ
721 ἐνκνήμιδες Ἀχαιοί	ἐνκνήμιδας Ἀχαιούς
727 καὶ δ' ἔπεσ'	καὶ δ' ἔβαλ'
789 ἐμεῦ	ἐμεῖ'
Ω 6 ἀνδροτήτά τε	ἀδροτήτά τε
7 ἄλγεα	ἄλγη
17 τὸν δέ τ' ἔασκεν	τόνδε δ' ἔασκεν
53 νεμεσηθείομεν	νεμεσηθῶμέν οἱ
124 ἐντύνοντι ἄριστον	ἐντύνοντο ἄριστον
202 ἔκλε'	ἔκλευ
207 ὃ γε	ὅδε
213 ἀντιτα	ἄν τιτὰ
322 γέρων ξεστοῦ	γερωῖος εἰοῦ
377 = 387 ἔξεσσι	ἔξ ἔσσι
397 ἔξειμι	ἔξ εἰμι
473 τῷ	τῷ
492 Τροίηθεν ἰόντα	Τροίηθε μολόντα
529 = 531 δῶη	δοίη

Ed. V.

Ed. IV.

563	δὲ σε	δέ σε
578	ἐυσσώτρου	ἐυξέστου
581	δοίῃ	δώῃ
636	ὄφρα καὶ	ὄφρα κεν
670	πόλεμον τόσσον	τόσσον πόλεμον
722	δὴ θρήνεον	ἄρ' ἐθρήνεον
741	ἄρρητον	ἀρητὸν
789	ἤγγρετο	ἔγγρετο

ΙΛΙΑΔΟΣ Ν.

Μάχη ἐπὶ ταῖς ναυσίν.

Ζεὺς δ' ἐπεὶ οὖν Τρωῶας τε καὶ Ἑκτορα νηυσὶ πέλασθεν,
 τοὺς μὲν ἕα παρὰ τῆσι πόνου τ' ἐχέμεν καὶ οἰζὺν
 νωλεμέως, αὐτὸς δὲ πάλιν τρέπεν ὅσσε φαιινῶ,
 νόσφιν ἐφ' ἵπποπόλων Θρηκῶν καθορώμενος αἴαν
 Μυσῶν τ' ἀγγεμάχων καὶ ἀγανῶν Ἰππημολγῶν 5
 γλακτοφάγων, Ἀβίων τε, δικαιοτάτων ἀνθρώπων.
 εἰς Τροίην δ' οὐ πάμπαν ἔτι τρέπεν ὅσσε φαιινῶ·
 οὐ γὰρ ὅ γ' ἀθανάτων τιν' ἐέλλπετο ὄν κατὰ θυμὸν
 ἐλθόντ' ἢ Τρώεσσιν ἀρηξέμεν ἢ Δαναοῖσιν.

οὐδ' ἀλάος σκοπιῆν εἶχε κρείων ἐνοσίχθων 10
 καὶ γὰρ ὁ θανμάζων ἦστο πτόλεμόν τε μάχην τε
 ὑψοῦ ἐπ' ἀκροτάτης κορυφῆς Σάμου ὑληέσσης
 Θρηκίης· ἐνθεν γὰρ ἐφαίνετο πᾶσα μὲν Ἴδη,
 φαίνετο δὲ Πριάμοιο πόλις καὶ νῆες Ἀχαιῶν·
 ἐνθ' ἄρ' ὅ γ' ἐξ ἀλὸς ἕξει ἰών, ἐλέαιρε δ' Ἀχαιοὺς 15
 Τρωσὶν δαμναμένους, Διὶ δὲ κρατερῶς ἐνεμέσσα.
 αὐτίκα δ' ἐξ ὄρεος κατεβήσεται παιπαλόεντος
 κραιπνὰ ποσὶ προβιβᾶς· τρέμε δ' οὔρεα μακρὰ καὶ ὕλη
 ποσσὶν ὑπ' ἀθανάτοισι Ποσειδάωνος ἰόντος.
 τρὶς μὲν ὄρεξάτ' ἰών, τὸ δὲ τέτρατον ἵκετο τέκμωρ, 20
 Αἰγᾶς· ἐνθα δὲ οἱ κλυτὰ δῶματα βένθεσι λίμνης
 χρύσεια μαρμαίροντα τετεύχεται, ἄφθιτα αἰεὶ.
 ἐνθ' ἐλθὼν ὑπ' ὄχεσφι τιτύσκειτο χαλκόποδ' ἵππω

ὠκυπέτα, χρυσέησιν ἐθειρήσιν κομώοντε,
 χρυσὸν δ' αὐτὸς ἔδυνε περὶ χροῖ, γέντο δ' ἱμάσθλην 25
 χρυσεῖην ἐτύκτον, εἰοῦ δ' ἐπεβήσετο δίφρου.
 βῆ δ' ἐλάαν ἐπὶ κύματ'· ἄταλλε δὲ κῆτε' ὑπ' αὐτοῦ
 πάντοθεν ἐκ κενθμῶν, οὐδ' ἠγνοίησεν ἄνακτα·
 γηθοσύνη δὲ θάλασσα διίστατο· τοὶ δὲ πέτοντο
 ῥίμφα μάλ', οὐδ' ὑπένερθε διαίνετο χάλκεος ἄξων. 30
 τὸν δ' ἐς Ἀχαιῶν νῆας εὐσκαρῆμοι φέρον ἵπποι.

ἔστι δέ τι σπέος εὐρὺ βαθείης βένθεσι λίμνης,
 μεσσηγὺς Τενέδοιο καὶ Ἰμβρου παιπαλοέσσης·
 ἐνθ' ἵππους ἔστησε Ποσειδάων ἐνοσίχθων
 λύσας ἐξ ὀρέων, παρὰ δ' ἀμβρόσιον βάλεν εἶδαρ 35
 ἔδμεναι· ἀμφὶ δὲ ποσσὶ πέδας ἔβαλε χρυσείας
 ἀρρήκτους ἀλύτους, ὕφρ' ἔμπεδον αὐθι μένοιεν
 νοστήσαντα ἄνακτα. ὁ δ' ἐς στρατὸν ὄχετ' Ἀχαιῶν.

Τρῶες δὲ φλογὶ ἴσοι ἀολλέες ἢ ἐθυέλλη
 Ἐκτορι Πριαμίδῃ ἄμοτον μεμαῶτες ἔποντο, 40
 ἄβρομοι αὐίαχοι· ἔλποντο δὲ νῆας Ἀχαιῶν
 αἰρήσειν, κτενέειν δὲ παρ' αὐτόφι πάντας ἀρίστους.
 ἀλλὰ Ποσειδάων γαιήοχος ἐννοσίγαιος
 Ἄργείους ὠτρυνε, βαθείης ἐξ ἁλὸς ἐλθῶν,
 εἰσάμενος Κάλχαντι δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν. 45
 Αἴαντε πρότω προσέφη, μεμαῶτε καὶ αὐτῶ·
 „Αἴαντε, σφῶ μὲν τε σαώσετε λαὸν Ἀχαιῶν
 ἀλκῆς μνησαμένω, μηδὲ κρουροῖο φόβοιο.
 ἄλλη μὲν γὰρ ἐγὼ γ' οὐ δεΐδια χεῖρας ἀάπτους
 Τρώων, οἳ μέγα τεῖχος ὑπερκατέβησαν ὀμίλῳ· 50
 ἔξουσιν γὰρ πάντας ἐνκνήμιδες Ἀχαιοί·
 τῇ δὲ δὴ αἰνότατον περιδείδια, μή τι πάθωμεν,
 ἧ ῥ' ὅ γ' ὁ λυσσώδης φλογὶ εἵκελος ἠγρομονεύει
 Ἐκτωρ, ὃς Διὸς εὐχετ' ἐρισθθενέος πάϊς εἶναι.

σφῶιν δ' ὧδε θεῶν τις ἐνὶ φρεσὶ ποιήσειεν, 55
 αὐτῷ θ' ἐστάμεναι κρατερῶς καὶ ἀνωγέμεν ἄλλους·
 τῷ κε καὶ ἐσσύμενόν περ ἐρωήσαιτ' ἀπὸ νηῶν
 ὠκυπόρων, εἰ καὶ μιν Ὀλύμπιος αὐτὸς ἐγείρει.“

ἧ καὶ σκηπανίῳ γαιήοχος ἐννοσίγαιος
 ἀμφοτέρω κεκοπῶς πλήσεν μένεος κρατεροῖο, 60
 γυῖα δ' ἔθηκεν ἐλαφρά, πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθευ.
 αὐτὸς δ', ὥς τ' ἴρηξ ὠκύπτερος ὦρτο πέτεσθαι,
 ὅς ῥά τ' ἀπ' ἀγίλιπος πέτρης περιμήκεος ἀρθεῖς
 ὀρμήσῃ πεδίῳ διώκειν ὄρνεον ἄλλο,
 ὧς ἀπὸ τῶν ἦιξε Ποσειδάων ἐνοσίχθων. 65

τοῖν δ' ἔγνω πρόσθεν Ὀιλῆος ταχὺς Αἴας,
 αἶψα δ' ἄρ' Αἴαντα προσέφη Τελαμώνιον υἱόν·
 „Αἴαν, ἐπεὶ τις νῶι θεῶν, οἷ' Ὀλυμπον ἔχουσιν,
 μάντεϊ εἰδόμενος κέλεται παρὰ νηυσὶ μάχεσθαι —
 οὐδ' ὃ γε Κάλχας ἐστὶ, θεοπρόπος οἰωνιστής· 70
 ἴχνια γὰρ μετόπισθε ποδῶν ἠδὲ κνημῶν
 ῥεῖ' ἔγνων ἀπιόντος· ἀρίγνωτοι δὲ θεοὶ περ.
 καὶ δ' ἐμοὶ αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν
 μᾶλλον ἐφορμᾶται πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι,
 μαιμῶσιν δ' ἐνερθε πόδες καὶ χεῖρες ὑπερθευ.“ 75

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Τελαμώνιος Αἴας·
 „οὔτω νῦν καὶ ἐμοὶ περὶ δούρατι χεῖρες ἄαπτοι
 μαιμῶσιν, καὶ μοι μένος ὄρορε, νέρθε δὲ ποσσὶν
 ἔσσυμαι ἀμφοτέροισι· μενοινώω δὲ καὶ οἶος
 Ἔκτορι Πριαμίδῃ ἄμοτον μεμαῶτι μάχεσθαι.“ 80

ὧς οἱ μὲν τοιαῦτ' ἀπὸς ἀλλήλους ἀγόρευον
 χάσμη γηθόσυννοι, τήν σφιν θεὸς ἔμβαλε θυμῷ·
 τόφρα δὲ τοὺς ὀπιθεν γαιήοχος ὦρσεν Ἀχαιοὺς,
 οἱ παρὰ νηυσὶ θοῆσιν ἀνέψυχον φίλον ἦτορ.
 τῶν δ' ἅμα τ' ἀργαλέῳ καμάτῳ φίλα γυῖα λέλυντο, 85

καί σφιν ἄχος κατὰ θυμὸν ἐγίγνετο δερκομένοισιν
 Τρῶας, τοὶ μέγα τεῖχος ὑπερκατέβησαν ὀμίλῳ·
 τοὺς οἷ γ' εἰσορόωντες ὑπ' ὀφρύσι δάκρυα λείβον·
 οὐ γὰρ ἔφαν φεῦξεσθαι ὑπέκ κακοῦ. ἀλλ' ἐνοσίχθων
 ῥεῖα μετειδάμενος κρατερὰς ὠτρυνε φάλαγγας. 90
 Τεῦκρον ἐπι πρῶτον καὶ Δῆιτον ἤλθε κελεύων
 Πηνέλεών θ' ἥρωα Θόαντά τε Δηίπυρόν τε·
 Μηριόνην τε καὶ Ἀντίλοχον, μῆστωρας αὐτῆς·
 τοὺς ὃ γ' ἐποτρύνων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „αἰδῶς, Ἀργεῖοι, κοῦροι νέοι· ὑμῖν ἐγὼ γε 95
 μαρναμένοισι πέποιθα σαωσέμεναι νέας ἀμάς·
 εἰ δ' ὑμεῖς πολέμοιο μεθήσετε λευγαλέοιο,
 νῦν δὴ εἶδεται ἡμᾶρ ὑπὸ Τρῶεσσι δαμῆναι.
 ὦ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὀρῶμαι,
 δεινόν, ὃ οὐ ποτ' ἐγὼ γε τελευτήσεσθαι ἔφασκον, 100
 Τρῶας ἐφ' ἡμετέρας ἰέναι νέας, οἳ τὸ πάρος περ
 φυζακινῆς ἐλάφοισιν εἰοίκεσαν, αἷ τε καθ' ὕλην
 θῶων παρδαλίων τε λύκων τ' ἦια πέλονται
 αὐτῶς ἠλάσκουσαι ἀνάκλιδες, οὐδ' ἐπι χάρμη·
 ὣς Τρῶες τὸ πρὶν γε μένος καὶ χεῖρας Ἀχαιῶν 105
 μῦννιν οὐκ ἐθέλεσκον ἐναντίον, οὐδ' ἠβαιόν.
 νῦν δὲ ἐκὰς πόλιος κοίλης ἐπὶ νηυσὶ μάχονται
 ἠγεμόνος κακότητι μεθημοσύνησὶ τε λαῶν,
 οἳ κείνῳ ἐρίσαντες ἀμυνέμεν οὐκ ἐθέλουσιν
 νηῶν ὠκυπόρων, ἀλλὰ κτείνονται ἀν' αὐτάς. 110·
 ἀλλ' εἰ δὴ καὶ πάμπαν ἐτήτυμον αἰτίος ἐστιν
 ἥρωας Ἀτρεΐδης εὐρὸν κρείων Ἀγαμέμνων,
 οὔνεκ' ἀπητίμησε ποδώκεα Πηλεΐωνα,
 ἡμέας γ' οὐ πῶς ἔστι μεθιέμεναι πολέμοιο.
 ἀλλ' ἀκεῶμεθα θᾶσσον· ἀκεσταί τοι φρένες ἐσθλῶν. 115
 ὑμεῖς δ' οὐκέτι καλὰ μεθίετε θούριδος ἀλκῆς

πάντες ἄριστοι ἔοντες ἀνὰ στρατόν· οὐδ' ἂν ἐγὼ γε
 ἀνδρὶ μαχησαίμην, ὅς τις πολέμοιο μεθείη
 λυγρὸς ἑών· ὑμῖν δὲ νεμεσσωμαι περὶ κῆρι.

ὦ πέπονες, τάχα δὴ τι κακὸν ποιήσετε μείζον 120
 τῆδε μεθημοσύνη· ἀλλ' ἐν φρεσὶ θέσθε ἕκαστος
 αἰδῶ καὶ νέμεσιν· δὴ γὰρ μέγα νεῖκος ὕρωρεν.

Ἐκτωρ δὴ παρὰ νηυσὶ βοήν ἀγαθὸς πολεμίζει
 καρτερός, ἔρρηξεν δὲ πύλας καὶ μακρὸν ὄχηα.

ὣς ῥα κελευτιῶν γαιήοχος ὦρεν Ἀχαιοὺς. 125

ἀμφὶ δ' ἄρ' Αἰαντας δοιοὺς ἴσταντο φάλαγγες
 καρτεραί, ἃς οὔτ' ἂν κεν Ἄρης ὀνόσαιτο μετελθῶν
 οὔτε κ' Ἀθηναίη λαοσβόος· οἱ γὰρ ἄριστοι
 κρινθέντες Τρωῶας τε καὶ Ἐκτορα δῖον ἔμινον

φράξαντες δόρυ δουρί, σάκος σάκει προθελύμνω· 130

ἀσπίς ἄρ' ἀσπίδ' ἔρειδε, κόρυς κόρυν, ἀνέρα δ' ἀνήρ·
 ψαῦον δ' ἰππόκομοι κόρυθες λαμπροῖσι φάλοισιν
 νεύοντων· ὣς πυκνοὶ ἐφέστασαν ἀλλήλοισιν.

ἔγχεα δ' ἐπτύσσοντο θρασειῶν ἀπὸ χειρῶν
 σείομεν'· οἱ δ' ἰθὺς φρόνεον, μέμασαν δὲ μάχεσθαι. 135

Τρωῆς δὲ προύτυψαν ἀολλέες, ἦρχε δ' ἄρ' Ἐκτωρ
 ἀντικρὺς μεμαῶς, ὀλοοίτροχος ὡς ἀπὸ πέτρης,
 ὃν τε κατὰ στεφάνης ποταμὸς χειμάρροος ὦση,
 ῥήξας ἀσπέτρῳ ὕμβρω ἀναιδέος ἔχματα πέτρης·

ὑψὶ δ' ἀναθρόσκων πέτεται, κτυπέει δέ θ' ὑπ' αὐτοῦ 140

ὑλῆ· ὁ δ' ἀσφαλέως θέει ἔμπεδον, εἶος ἵκηται
 ἰσόπεδον· τότε δ' οὐ τι κυλίνδεται ἐσσύμενός περ·

ὣς Ἐκτωρ εἶως μὲν ἀπείλει μέχρι θαλάσσης

ῥέα διελεύσεσθαι κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν

κτείνων· ἀλλ' ὅτε δὴ πυκινῆς ἐνέκυρσε φάλαγξιν, 145

στῆ ῥα μάλ' ἐγχεριμφθεῖς. οἱ δ' ἀντίοι υἴες Ἀχαιῶν

νύσσοντες ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν

ᾧσαν ἀπὸ σφείων· ὁ δὲ χασσάμενος πελεμίσθη.
ἦρσεν δὲ διαπρύσιον Τρώεσσι γεγωνώς·

„Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγκιμαχῆται, 150
παρμένετ'· οὐ τοι δηρὸν ἐμὲ σγήσουσιν Ἀχαιοί,
καὶ μάλα πυργηδὸν σφέας αὐτοὺς ἀρτύναντες,
ἀλλ' ὀίω, χάσσονται ὑπ' ἔργχeos, εἰ ἔτεόν με
ᾧρσε θεῶν ᾧριστος, ἐρίγδουπος πόσις Ἕρῆς.“

ὧς εἰπὼν ᾧτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου. 155
Δηίφοβος δ' ἐν τοῖσι μέγα φρονέων ἐβεβήκειν
Πριαμίδης, πρόσθεν δ' ἔχεν ἀσπίδα πάντοσ' εἴσῃν,
κοῦφα ποσὶ προβιβὰς καὶ ὑπασπίδια προποδίζων.

Μηριόνης δ' αὐτοῖο τιτύσκετο δουρὶ φαεινῷ,
καὶ βάλεν, οὐδ' ἀφάμαρτε, κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἴσῃν 160
ταυρείην· τῆς δ' οὐ τι διήλασεν, ἀλλὰ πολὺ πρὶν
ἐν καυλῷ ἐάγη δολιχὸν δόρου· Δηίφοβος δὲ
ἀσπίδα ταυρείην σχέθ' ἀπὸ ἔο, δεῖσε δὲ θυμῷ
ἔργχος Μηριόναο δαΐφρονος· αὐτὰρ ὅ γ' ἦρως
ἄψ ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, χώσατο δ' αἰνῶς 165
ἀμφοτέρου, νίκης τε καὶ ἔργχeos, ὃ ξυνέαξεν.

βῆ δ' ἰέναι παρά τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν
οἰσόμεμος δόρου μακρόν, ὃ οἱ κλισίῃφι λέλειπτο.

οἱ δ' ἄλλοι μάρναντο, βοή δ' ἄσβεστος ὀρώρειν.
Τεῦκρος δὲ πρῶτος Τελαμώνιος ἄνδρα κατέκτα, 170

Ἰμβριον αἰχμητήν, πολυῖππου Μέντορος υἱόν.
ναῖε δὲ Πήδαιον πρὶν ἐλθεῖν νῆας Ἀχαιῶν,
κούρην δὲ Πριάμοιο νόθην ἔχε, Μηδεσικάστην·
αὐτὰρ ἐπεὶ Δαναῶν νέες ἤλυθον ἀμφιέλισσαι,
ἄψ εἰς Ἴλιον ἦλθε, μετέπρεπε δὲ Τρώεσσιν, 175
ναῖε δὲ παρ Πριάμῳ· ὁ δὲ μιν τίεν ἴσα τέκεσθιν.
τόν ῥ' υἱὸς Τελαμώνος ὑπ' οὐατος ἔργχει μακρῷ
νύξ', ἐκ δ' ἔσπασεν ἔργχος· ὁ δ' αὐτ' ἔπεσεν μελίῃ ᾧς,

ἦ τ' ὄρεος κορυφῇ ἕκαθεν περιφαινομένοιο
 χαλκῷ ταμνομένη τέρενα χθονὶ φύλλα πελάσση· 180
 ὣς πέσεν, ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῷ.
 Τεῦκρος δ' ὠρμήθη μεμαῶς ἀπὸ τεύχεα δῦσαι·
 Ἔκτωρ δ' ὀρμηθέντιος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ
 ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος
 τυτθόν, ὁ δ' Ἀμφίμαχον Κτεάτου υἱ' Ἀκτορίωνος 185
 νισσόμενον πολεμόνδε κατὰ στῆθος βάλε δουρί.
 δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
 Ἔκτωρ δ' ὠρμήθη κόρυθα κροτάφοις ἀράρουϊαν
 κρατὸς ἀφαρπάξαι μεγαλήτορος Ἀμφιμάχοιο·
 Αἴας δ' ὀρμηθέντος ὀρέξατο δουρὶ φαεινῷ 190
 Ἔκτορος· ἀλλ' οὐ πη χρῶς εἶσατο, πᾶς δ' ἄρα χαλκῷ
 σμερδαλέῳ κεκάλυφθ'· ὁ δ' ἄρ' ἀσπίδος ὀμφαλὸν οὔτα,
 ὣσε δέ μιν σθένει μεγάλῳ· ὁ δὲ χάσσει' ὀπίσσω
 νεκρῶν ἀμφοτέρων, τοὺς δ' ἐξείρυσσαν Ἀχαιοί·
 Ἀμφίμαχον μὲν ἄρα Στιχίος δῖός τε Μενεσθεύς, 195
 ἀρχοὶ Ἀθηναίων, κόμισαν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν,
 Ἴμβριον αὐτ' Αἴαντε, μεμαότε θούριδος ἀλκῆς.
 ὣς τε δὴ αἶγα λέοντε κυνῶν ὑπο καρχαροδότων
 ἀρπάξαντε φέρητον ἀνὰ ῥωπήια πυκνά,
 ὕψου ὑπὲρ γαίης μετὰ γαμφηλῆσιν ἔχοντε, 200
 ὣς ἔα τὸν ὕψου ἔχοντε δύω Αἴαντε κορυστὰ
 τεύχεα συλήτην· κεφαλὴν δ' ἀπαλῆς ἀπὸ δειρῆς
 κόψεν Ὀϊλιάδης, κεχολωμένος Ἀμφιμάχοιο,
 ἦκε δέ μιν σφαιρηθὸν ἐλιξάμενος δι' ὀμίλου·
 Ἔκτορι δὲ προπάρουθε ποδῶν πέσεν ἐν κονίησιν. 205
 καὶ τότε δὴ περὶ κῆρι Ποσειδάων ἐχολώθη
 νίωνοιο πεσόντος ἐν αἰνῇ δημοτῆτι,
 βῆ δ' ἰέναι παρὰ τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν
 ὄτρυνέων Δαναούς, Τρώεσσι δὲ κήδε' ἔτευχεν.

Ἴδομενεὺς δ' ἄρα οἱ δουρικλυτὸς ἀντεβόλησεν, 210
 ἐρχόμενος παρ' ἑταίρου, ὃ οἱ νέον ἐκ πολέμοιο
 ἦλθε κατ' ἰγνύην βεβλημένος ὀξεί χαλκῶ.

τὸν μὲν ἑταῖροι ἔνεικαν, ὃ δ' ἰητροῖς ἐπιτείλας
 ἦεν ἐς κλισίην· ἔτι γὰρ πολέμοιο μενοίνα
 ἀντιάαν. τὸν δὲ προσέφη κρείων ἐνοσίχθων 215

εἰσάμενος φθογγὴν Ἀνδραίμονος υἱὶ Θόαντι,
 ὃς πάσῃ Πλευρώνι καὶ αἰπεινῇ Καλυδῶνι
 Αἰτωλοῖσιν ἄνασσε, θεὸς δ' ὧς τίετο δῆμψ·

„Ἴδομενεῦ Κρητῶν βουλευφόρε, ποῦ τοι ἀπειλαὶ
 οἴχονται, τὰς Τρωσὶν ἀπέλειον υἴες Ἀχαιῶν;“ 220

τὸν δ' αὐτ' Ἴδομενεὺς Κρητῶν ἀγρὸς ἀντίον ἠΰδα·
 „ὦ Θόαν, οὐ τις ἀνὴρ νῦν γ' αἴτιος, ὅσσον ἐγὼ γε
 γινώσκω· πάντες γὰρ ἐπιστάμεθα πτολεμίζειν.
 οὔτε τινα δέος ἴσχει ἀκήριον οὔτε τις ὄκνη
 εἰκῶν ἀνδύεται πόλεμον κακόν· ἀλλὰ που οὕτως 225

μέλλει δὴ φίλον εἶναι ὑπερμενεί Κρονίῳνι,
 νωνύμους ἀπολέσθαι ἀπ' Ἄργεος ἐνθάδ' Ἀχαιοῦς.
 ἀλλὰ Θόαν, καὶ γὰρ τὸ πάρος μενεδήμιος ἦσθα,
 ὀτρύνεις δὲ καὶ ἄλλον, ὅθι μεθιέντα ἴδηαι·
 τῶ νῦν μήτ' ἀπόληγε κέλευέ τε φωτὶ ἐκάστῳ.“ 230

τὸν δ' ἠμεῖβετ' ἔπειτα Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
 „Ἴδομενεῦ, μὴ κεῖνος ἀνὴρ ἔτι νοστήσειεν
 ἐκ Τροίης, ἀλλ' αὐθι κυνῶν μέλληθρα γένοιτο,
 ὃς τις ἐπ' ἡματι τῶδε ἐκὼν μεθιῆσι μάχεσθαι.
 ἀλλ' ἄγε τεύχεα δεῦρο λαβὼν ἴθι· ταῦτα δ' ἅμα χροῆ 235
 σπεύδειν, αἶ κ' ὄφελός τι γενώμεθα καὶ δῦ' ἐόντε.
 συμφερτὴ δ' ἀρετὴ πέλει ἀνδρῶν καὶ μάλα λυγρῶν·
 νῶϊ δὲ καὶ κ' ἀγαθοῖσιν ἐπισταίμεσθα μάχεσθαι.“

ὧς εἰπὼν ὃ μὲν αὐτίς ἔβη θεὸς ἄμ πόνον ἀνδρῶν·
 Ἴδομενεὺς δ' ὅτε δὴ κλισίην εὐτυχτον ἴκαεν, 240

δύσεται τεύχεα καλὰ περὶ χροῦ, γέντο δὲ δοῦρε,
βῆ δ' ἴμεν ἄστεροπῆ ἑναλίγκιος, ἦν τε Κρονίων
χειρὶ λαβὼν ἐτίναξεν ἀπ' αἰγλήεντος Ὀλύμπου,
δεικνὺς σῆμα βροτοῖσιν· ἀρίζηλοι δὲ οἱ αὐγαί·
ὣς τοῦ χαλκὸς ἔλαμπε περὶ στήθεσσι θεόντος. 245

Μηριόνης δ' ἄρα οἱ θεράπων εὖς ἀντεβόλησεν
ἐγγὺς ἔτι κλισίης· μετὰ γὰρ δόρου χάλκεον ἦεν
οἰσόμενος· τὸν δὲ προσέφη σθένης Ἴδομενεύς·

„Μηριόνη Μόλου υἱὲ πόδας ταχύ, φίλταθ' ἑταίρων,
τίπτ' ἦλθες πόλεμόν τε λιπὼν καὶ δημοτήτα; 250
ἦέ τι βέβληαι, βέλεος δὲ σε τείρει ἀκωκή,
ἦέ τευ ἀγγελίης μετ' ἔμ' ἦλυθες; οὐδέ τοι αὐτὸς
ἦσθαι ἐνὶ κλισίῃσι λιλαίομαι, ἀλλὰ μάχεσθαι.“

τὸν δ' αὖ Μηριόνης πεπνυμένος ἀντίον ἠΰδα·

[,Ἴδομενεῦ Κρητῶν βουλευφόρε χαλκοχιτώνων,] 255
ἔρχομαι, εἴ τί τοι ἔγχος ἐνὶ κλισίῃσι λέλειπται,
οἰσόμενος· τό νυ γὰρ κατεάξαμεν, ὃ πρὶν ἔχεσκον,
ἀσπίδα Διηφόβοιο βαλὼν ὑπερηγορέοντος.“

τὸν δ' αὖτ' Ἴδομενεὺς Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ἠΰδα·
„δούρατα δ', αἶ κ' ἐθέλησθα, καὶ ἔν καὶ εἴκοσι δῆεις 260
ἔστεῶτ' ἐν κλισίῃ πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα,
Τρώα, τὰ κταμένων ἀποαίνυμαι. οὐ γὰρ οἷα
ἀνδρῶν δυσμενέων ἕκασ ἰστάμενος πολεμίζειν·
τῷ μοι δούρατά τ' ἔστι καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι
καὶ κόρυθες καὶ θώρηκες λαμπρὸν γανόωντες.“ 265

τὸν δ' αὖ Μηριόνης πεπνυμένος ἀντίον ἠΰδα·

„καὶ τοι ἔμοι παρά τε κλισίῃ καὶ νηὶ μελαίνῃ
πόλλ' ἔναρα Τρώων· ἀλλ' οὐ σχεδὸν ἔστιν ἐλέσθαι.
οὐδὲ γὰρ οὐδ' ἐμέ φημι λελασμένον ἔμμεναι ἀλκῆς,
ἀλλὰ μετὰ πρῶτοισι μάχην ἀνὰ κυδιάνειραν 270
ἴσταμαι, ὁππότε νεῖκος ὀρώρηται πολέμοιο.

ἄλλον πού τινα μᾶλλον Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
λήθω μαρνάμενος, σὲ δὲ ἰδμεναι αὐτὸν οἶω.“

τὸν δ' αὐτ' Ἰδομενεὺς Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ἠΰδα·
„οἶδ', ἀρετὴν οἷός ἐσσι· τί σε χρὴ ταῦτα λέγεσθαι; 275
εἰ γὰρ νῦν παρὰ νηυσὶ λεγοίμεθα πάντες ἄριστοι
ἐς λόχον, ἔνθα μάλιστ' ἀρετὴ διααίδεται ἀνδρῶν, —
ἔνθ' ὅ τε δειλὸς ἀνήρ, ὅς τ' ἄλκιμος, ἐξεφαάνθη·
τοῦ μὲν γὰρ τε κακοῦ τρέπεται χρῶς ἄλλυδις ἄλλη,
οὐδέ οἱ ἀτρέμας ἦσθαι ἐρητύετ' ἐν φρεσὶ θυμός, 280
ἀλλὰ μετοκλάζει καὶ ἐπ' ἀμφοτέρους πόδας ἵξει,
ἐν δέ τέ οἱ κραδίη μεγάλα στέρνοισι πατάσσει
κῆρας διομένῳ, πάταγος δέ τε γίγνεται ὀδόντων·
τοῦ δ' ἀγαθοῦ οὔτ' ἄρ' τρέπεται χρῶς οὔτε τι λίην
ταρβεῖ, ἐπεὶ κεν πρῶτον ἐσίξῃται λόχον ἀνδρῶν, 285
ἀρᾶται δὲ τάχιστα μιγήμεναι ἐν δαῖ λυγρῇ —
οὐδέ κεν ἔνθα τεὸν γε μένος καὶ χεῖρας ὄνοιτο.
εἰ περ γὰρ κε βλῆο πονεύμενος ἢ τυπείης,
οὐκ ἂν ἐν ἀνχέν' ὀπισθε πέσοι βέλος οὐδ' ἐνὶ νώτῳ,
ἀλλὰ κεν ἢ στέρνων ἢ νηδύος ἀντιάσειεν 290
πρόσσω ἱεμένοιο μετὰ προμάχων δαριστύν.
ἀλλ' ἄγε μηκέτι ταῦτα λεγώμεθα νηπύτιοι ὡς
ἔστεῶτες, μὴ πού τις ὑπερφιάλως νεμεσήσῃ·
ἀλλὰ σύ γε κλισίηνδε κιῶν ἔλεν ὄβριμον ἔγχος.“

ὣς φάτο, Μηριόνης δὲ θοῶ ἀτάλαντος Ἄρηι 295
καρπαλίμως κλισίηθεν ἀνείλετο χάλκεον ἔγχος,
ρῆ δὲ μετ' Ἰδομενῆα μέγα πτολέμοιο μεμηλώς.
οἷος δὲ βροτολοιγὸς Ἄρης πολεμόνδε μέτεισιν,
τῷ δὲ Φόβος φίλος υἱὸς ἅμα κρατερός καὶ ἀταρβῆς
ἔσπετο, ὅς τ' ἐφόβησε ταλάφρονά περ πολεμιστήν· 300
τῷ μὲν ἄρ' ἐκ Θορίκης Ἐφύρους μετὰ θωρήσσεσθον
ἢ μετὰ Φλεγύας μεγαλήτορας· οὐδ' ἄρα τῷ γε

ἔκλυον ἀμφοτέρων, ἑτέροισι δὲ κῦδος ἔδωκαν·
 τοῖοι Μηριόνης τε καὶ Ἴδομενεὺς ἀγοὶ ἀνδρῶν
 ἦισαν ἐς πόλεμον κεκορυθμένοι αἰθιοπι χαλκῶ. 305

τὸν καὶ Μηριόνης πρότερος πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 „Δευκαλίδη, πῆ τ' ἄρ' μέμονας καταδῦναι ὄμιλον;
 ἦ ἐπὶ δεξιόφιν παντὸς στρατοῦ, ἦ ἀνὰ μέσσοις,
 ἦ ἐπ' ἀριστερόφιν; ἐπεὶ οὐ ποθι ἔλπομαι οὕτως
 δεύεσθαι πολέμοιο κάρη κομόωντας Ἀχαιοῦς.“ 310

τὸν δ' αὖτ' Ἴδομενεὺς Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ἠΰδα·
 „νηυσὶ μὲν ἐν μέσσησιν ἀμύνειν εἰσὶ καὶ ἄλλοι,
 Αἰαντὲς τε δὴ Τεῦκρός θ', ὃς ἄριστος Ἀχαιῶν
 τοξοσύνη, ἀγαθὸς δὲ καὶ ἐν σταδίῃ ὑσμίνῃ·

οἱ μιν ἄδην ἐλόωσι καὶ ἐσσύμενον πολέμοιο, 315
 [Ἐκτορα Πριαμίδην, καὶ εἰ μάλα καρτερός ἐστιν.]
 αἰπύ οἱ ἐσσεῖται, μάλα περ μεμαῶτι μάχεσθαι,
 κείνων νικήσαντι μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους
 νῆας ἐνιπρῆσαι, ὅτε μὴ αὐτὸς γε Κρονίων
 ἐμβάλοιο αἰθόμενον δαλὸν νήεσσι θοῆσιν. 320

ἀνδρὶ δὲ κ' οὐκ εἴξειε μέγας Τελαμώνιος Αἴας,
 ὃς θνητὸς τ' εἶη καὶ ἔδοι Δημήτερος ἀκτῆν,
 χαλκῶ τε ῥηκτὸς μεγάλοισί τε χερμαδίοισιν.
 οὐδ' ἂν Ἀχιλλῆι ῥηξήνορι χωρήσειεν
 ἐν γ' αὐτοσταδίῃ· ποσὶ δ' οὐ πως ἔστιν ἐρίζειν. 325
 νῶϊν δ' ὣδ' ἐπ' ἀριστέρ' ἔχε στρατοῦ, ὄφρα τάχιστα
 εἶδομεν, ἠέ τῳ εὐχὸς ὀρέξομεν ἠέ τις ἡμῖν.“

ὣς φάτο, Μηριόνης δὲ θοῶ ἀτάλαντος Ἄρηι
 ἦρχ' ἴμεν, ὄφρ' ἀφίκοντο κατὰ στρατόν, ἦ μιν ἀνώγειν.

οἱ δ' ὡς Ἴδομενεῖα ἴδον φλογοὶ εἶκελον ἀλκήν, 330
 αὐτὸν καὶ θεράποντα, σὺν ἔντεσι δαιδαλέοισιν,
 κεκλόμενοι καθ' ὄμιλον ἐπ' αὐτῷ πάντες ἔβησαν.
 τῶν δ' ὁμὸν ἴστατο νεῖκος ἐπὶ προυμνῆσι νέεσβιν.

ὥς δ' ὄθ' ὑπὸ λιγέων ἀνέμων σπέρχωσιν ἄελλαι
 ἤματι τῷ, ὅτε τε πλείστη κόνη ἀμφὶ κελεύθους, 335
 οἷ τ' ἄμυδις κονίης μεγάλην ἰσταῖσιν ὀμίχλην,
 ὥς ἄρα τῶν ὁμόσ' ἤλθε μάχη, μέμασαν δ' ἐνὶ θυμῷ
 ἀλλήλους καθ' ὅμιλον ἐναιρέμεν ὄξει χαλκῷ.
 ἔφριξεν δὲ μάχη φθισίμβροτος ἐγχείησιν
 μακροῆς, ἃς εἶχον ταμεσίχροας· ὅσσε δ' ἄμερδεν 340
 ἀνγὴ χαλκείη κορύθων ἄπο λαμπομενάων
 θωρήκων τε νεοσμῆκτων σακέων τε φαινεῶν
 ἐρχομένων ἄμυδις. μάλα κεν θρασυκάρδιος εἶη,
 ὅς τότε γηθήσειεν ἰδὼν πόνον οὐδ' ἀκάχοιτο.

[τῷ δ' ἀμφὶς φρονέοντε δῶα Κρόνου υἷε κραταιῷ 345
 ἀνδράσιν ἠρώεσσιν ἐτεύχεται ἄλγεα λυγρὰ.
 Ζεὺς μὲν ἄρα Τρώεσσι καὶ Ἐκτορι βούλετο νίκην,
 κυδαίνων Ἀχιλλῆα πόδας ταχύν· οὐδ' ὅ γε πάμπαν
 ἤθελε λαὸν ὀλέσθαι Ἀχαιικὸν Ἴλιόθι πρό,
 ἀλλὰ Θέτιν κύδαινε καὶ υἷα καρτερόθυμον. 350
 Ἀργείους δὲ Ποσειδάων ὀρόθυνε μετελθῶν,
 λάθρη ὑπεξαναδὺς πολιῆς ἄλός· ἤχθετο γὰρ ὅα
 Τρωσὶν δαμναμένους, Διὶ δὲ κρατερῶς ἐνεμέσσα.
 ἢ μὰν ἄμφοτέροισιν ὁμὸν γένος ἦδ' ἴα πάτρη,
 ἀλλὰ Ζεὺς πρότερος γηγόνει καὶ πλείονα ἦδη. 355
 τῷ ὅα καὶ ἀμφιδίην μὲν ἀλεξέμεναι ἀλείνεν,
 λάθρη δ' αἰὲν ἔγειρε κατὰ στρατόν, ἀνδρὶ εἰοικῶς.
 τοὶ δ' ἔριδος κρατερῆς καὶ ὁμοίου πολέμοιο
 πείραρ ἐπαλλάξαντες ἐπ' ἀμφοτέροισι τάνυσσαν,
 ἄροηκτόν τ' ἄλυτόν τε, τὸ πολλῶν γούνατ' ἔλυσεν.] 360

ἔνθα, μεσαιπόλιός περ ἐόν, Δαναοῖσι κελεύσας
 Ἰδομενεὺς Τρώεσσι μετάλμενος ἐν φόβον ὤρσεν.
 πέφνε γὰρ Ὀθρουοῖα Καβησόθεν ἔνδον ἐόντα,
 ὅς ὅα νέον πολέμοιο μετὰ κλέος εἰληλούθειν,

ἦτεε δὲ Πριάμοιο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην 365
 Κασσάνδρην ἀνάεδνον, ὑπέσχετο δὲ μέγα ἔργον,
 ἐκ Τροίης ἀέκοντας ἀπώσμεν υἷας Ἀχαιῶν.

τῷ δ' ὁ γέρον Πριάμος ὑπὸ τ' ἔσχετο καὶ κατένευσεν
 δωσέμεναι· ὁ δὲ μάρναθ' ὑποσχεσίησι πιθήσας.

Ἴδομενεὺς δ' αὐτοῖο τιτύσκετο δουρὶ φαεινῷ, 370
 καὶ βάλεν ὑψὶ βιβάντα τυχῶν· οὐδ' ἤρκεσε θώρηξ
 χάλκεος, ὃν φορέεσκε, μέση δ' ἐν γαστέρι πῆξεν.

δούπησεν δὲ πεσῶν· ὁ δ' ἐπέυξάτο φώνησέν τε·
 „Ὄθρουνεῦ, περὶ δὴ σε βροτῶν αἰνίζομ' ἀπάντων,
 εἰ ἔτεόν δὴ πάντα τελευτήσεις, ὅσ' ὑπέστης 375

Δαρδανίδη Πριάμω· ὁ δ' ὑπέσχετο θυγατέρα ἦν.
 καὶ κέ τοι ἡμεῖς ταῦτά γ' ὑποσχόμενοι τελέσαιμεν,
 δοῖμεν δ' Ἀτρεΐδαο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην,
 Ἄργεος ἐξαγαγόντες, ὀπιέμεν, εἴ κε σὺν ἅμμιν
 Ἴλιον ἐκπέρσῃς, ἐὺ ναιόμενον πτολίεθρον. 380

ἀλλ' ἔπευ, ὕφρ' ἐπὶ νηυσὶ συνώμεθα ποντοπόροισιν
 ἀμφὶ γάμψ, ἐπεὶ οὐ τοι ἔδνωται κακοί εἶμεν.“

ὣς εἰπὼν ποδὸς ἔλκε κατὰ κρατερῆν ὑσμίνην
 ἦρως Ἴδομενεὺς· τῷ δ' Ἄσιος ἦλθεν ἀμύντωρ
 πεξὸς πρόσθ' ἵππων· τῷ δὲ πνεύοντε κατ' ὤμων 385
 αἰὲν ἔχ' ἠνίοχος θεράπων· ὁ δὲ ἴετο θυμῷ

Ἰδομενεῖα βαλεῖν· ὁ δὲ μιν φθάμενος βάλε δουρὶ
 λαιμὸν ὑπ' ἀνθερεῶνα, διαπρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσεν.
 ἦριπε δ', ὥς ὅτε τις δρῶς ἦριπεν ἢ ἀχερωῖς
 ἠὲ πίτυς βλωθρῆ, τὴν τ' οὔρεσι τέκτονες ἄνδρες 390
 ἐξέταμον πελέκεσσι νεήκεσι νήιον εἶναι·

ὣς ὁ πρόσθ' ἵππων καὶ δίφρου κείτο τανυσθεῖς,
 βεβρυχῶς κόνιος δεδραγμένος αἱματοέσσης.
 ἐκ δὲ οἱ ἠνίοχος πλήγη φρένας, ἃς πάρος εἶχεν,
 οὐδ' ὁ γ' ἐτόλμησεν δηίων ὑπὸ χειρᾶς ἀλύξας 395

ἄψ ἵππους στρέψαι. τὸν δ' Ἀντίλοχος μενεχάρμης
 δουρὶ μέσον περόνησε τυχῶν· οὐδ' ἤρκεσε θώρηξ
 χάλκεος, ὃν φορέεσκε, μέση δ' ἐν γαστέρι πῆξεν.
 αὐτὰρ ὃ γ' ἀσθμαίνων ἐνεργέος ἔκπεσε δίφρου,
 ἵππους δ' Ἀντίλοχος μεγαθύμου Νέστορος υἱὸς 400
 ἐξέλασε Τρώων μετ' ἐυκνήμιδας Ἀχαιοῦς.

Δηίφοβος δὲ μάλα σχεδὸν ἤλυθεν Ἰδομενῆος,
 Ἀσίου ἀχνύμενος, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ.
 ἀλλ' ὃ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος
 Ἰδομενεύς· κρύφθη γὰρ ὑπ' ἀσπίδι πάντος' εἴση, 405
 τὴν ἄρ' ὃ γε ῥινοῖσι βοῶν καὶ νόροπι χαλκῷ
 δινωτὴν φορέεσκε, δῶω κανόνεσσ' ἀραρυῖαν·
 τῇ ὑπο πᾶς ἐάλη, τὸ δ' ὑπέρπτατο χάλκεον ἔγχος,
 καρφαλέον δέ οἱ ἀσπίς ἐπιθροέξαντος ἄνσεν
 ἔγχος· οὐδ' ἄλιόν ῥα βαρείης χειρὸς ἀφῆκεν, 410
 ἀλλ' ἔβαλ' Ἰππασίδην Ὑψήνορα ποιμένα λαῶν
 ἦπαρ ὑπὸ πραπίδων, εἶδαρ δ' ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν.
 Δηίφοβος δ' ἔκπαγλον ἐπέυξατο μακρὸν ἀύσας·
 „οὐ μὰν αὐτ' ἄτιτος κεῖτ' Ἀσιος, ἀλλὰ εἴ φημι
 εἰς Αἰδὸς περ ἰόντα πυλάρταο κρατεροῖο 415
 γηθήσειν κατὰ θυμόν, ἐπεὶ ῥά οἱ ὤπασα πομπόν.“

ὣς ἔφατ', Ἀργείοισι δ' ἄχος γένετ' εὐξαμένοιο,
 Ἀντιλόχῳ δὲ μάλιστα δαΐφροσι θυμὸν ὄρινεν·
 ἀλλ' οὐδ' ἀχνύμενός περ εἰοῦ ἀμέλησεν ἑταίρου,
 ἀλλὰ θέων περιβη καὶ οἱ σάκος ἀμφεκάλυψεν. 420
 [τὸν μὲν ἔπειθ' ὑποδύντε δῶω ἐρήρηες ἑταῖροι,
 Μηκιστεὺς Ἐχίοιο πάϊς καὶ δῖος Ἀλάστωρ,
 νῆας ἐπι γλαφυρὰς φερέτην βαρέα στενάχοντα.]
 Ἰδομενεὺς δ' οὐ λῆγε μένος μέγα, ἴετο δ' αἰεὶ
 ἠέ τινα Τρώων ἐρεβεννῇ νυκτὶ καλύψαι 425
 ἢ αὐτὸς δουπήσαι ἀμύνων λοιγὸν Ἀχαιοῖς.

ἐνθ' Αἰσυήταο διοτρεφέος φίλον υἷόν,
 ἦρω' Ἀλκάρθοον — γαμβρὸς δ' ἦν Ἀρχίσαιο,
 πρεσβυτάτην δ' ὤπνιε θυγατρῶν Ἴπποδάμειαν,
 τὴν περὶ κῆρι φίλησε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ 430
 ἐν μεγάρῳ· πᾶσαν γὰρ δημηλικίην ἐκέκαστο
 κάλλει καὶ ἔργοισιν ἰδὲ φρεσί· τούνεκα καὶ μιν
 γῆμεν ἀνὴρ ὄριστος ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ· —
 τὸν τόθ' ὑπ' Ἰδομενεῆι Ποσειδάων ἐδάμασσεν
 θέλξας ὅσσε φαεινά, πέδησε δὲ φαίδιμα γυῖα· 435
 οὔτε γὰρ ἔξοπίσω φυγέειν δύνατ' οὔτ' ἀλέασθαι,
 ἀλλ' ὥς τε στήλην ἢ δένδρεον ὑψιπέτῃλον
 ἀτρέμας ἑσταότα στήθεος μέσον οὔτασε δουρὶ
 ἦρως Ἰδομενεύς, ῥῆξεν δέ οἱ ἀμφὶ χιτῶνα
 χάλκεον, ὅς οἱ πρόσθεν ἀπὸ χροὸς ἦρκει ὄλεθρον· 440
 δὴ τότε γ' αἶον ἄυσεν ἐρεικόμενος περὶ δουρί.
 δούπησεν δὲ πεσῶν, δόρου δ' ἐν κραδίῃ ἐπεπήγειν,
 ἢ ῥά οἱ ἀσπαίρουσα καὶ οὐρίαχον πελέμιξεν
 ἔργχος· ἐνθα δ' ἔπειτ' ἀφίει μένος ὄβριμος Ἄρης.
 Ἰδομενεύς δ' ἔκπαγλον ἐπεύξατο μακρὸν ἀύσας· 445
 „Δηίφοβ', ἦ ἄρα δὴ τι εἰσκόμεν ἄξιον εἶναι
 τρεῖς ἐνὸς ἀντὶ πεφάσθαι; ἐπεὶ σύ περ εὔχεται οὕτως·
 δαιμόνι', ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἐναντίον ἴστασ' ἐμεῖο,
 ὄφρα ἴδῃ, οἷος Ζηνὸς γόνος ἐνθάδ' ἐκάνω,
 ὅς πρῶτον Μίνωα τέκε Κρήτη ἐπίουρον· 450
 Μίνως δ' αὖ τέκεθ' υἷον ἀμύμονα Δευκαλίωνα,
 Δευκαλίων δ' ἐμὲ τίτε πολέσσ' ἀνδρεσσιν ἀνακτα
 Κρήτη ἐν εὐρείῃ· νῦν δ' ἐνθάδε νῆες ἔνεικαν
 σοί τε κακὸν καὶ πατρὶ καὶ ἄλλοισι Τρώεσσιν.“
 ὣς φάτο, Δηίφοβος δὲ διάνδιχα μερμηήριξεν, 455
 ἢ τινά που Τρώων ἑταρίσσαιτο μεγαθύμων
 ἄψ ἀναχωρήσας, ἣ πειρήσαιο καὶ οἷος.

ὦδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
 βῆναι ἐπ' Αἰνεΐαν· τὸν δ' ὕστατον εὔρεν ὁμίλου
 ἔστεῶτ'· αἰεὶ γὰρ Πριάμῳ ἐπεμήνιε δῖῳ, 460
 οὔνεκ' ἄρ' ἐσθλὸν ἔοντα μετ' ἀνδράσιν οὐ τι τίεσκεν.
 ἀρχοῦ δ' ἰστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „Αἰνεΐα Τρώων βουληφόρε, νῦν σε μάλα χρῆ
 γαμβροῦ ἀμυνέμεναι, εἰ πέρ τί σε κῆδος ἰκάνει.
 ἀλλ' ἔπευ, Ἀλκαθόῳ ἐπαμύνομεν, ὅς σε πάρος γε 465
 γαμβροὺς ἔων ἔθρεψε δόμοις ἐνι τυτθὸν ἔοντα·
 τὸν δέ τοι Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἐξενάρηξεν.“

ὣς φάτο, τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄριεν,
 βῆ δὲ μετ' Ἰδομενεῖα μέγα πτολέμοιο μεμηλώς.
 ἀλλ' οὐκ Ἰδομενεῖα φόβος λάβε τηλύγετον ὣς, 470
 ἀλλ' ἔμεν', ὡς ὅτε τις σῦς οὔρεσιν ἀλκί πεποιθῶς,
 ὅς τε μένει κολοσυρτὸν ἐπερχόμενον πολὺν ἀνδρῶν
 χῶρον ἐν οἰοπόλῳ, φρίσσει δέ τε νῶτον ὑπερθεῖν·
 ὄφθαλμῶ δ' ἄρα οἱ πυρὶ λάμπεται· αὐτὰρ ὀδόντας
 θήγει, ἀλέξασθαι μεμαῶς κύνας ἠδὲ καὶ ἄνδρας· 475
 ὣς μένειν Ἰδομενεὺς δουρικλυτός, οὐδ' ὑπεχώρειν,
 Αἰνεΐαν ἐπιόντα βοηθῶν· αὖε δ' ἑταίρους,
 Ἀσκάλαφόν τ' ἔσορῶν Ἀφαρῆά τε Δηίπυρόν τε
 Μηριόνην τε καὶ Ἀντίλοχον, μῆστωρας αὐτῆς·
 τοὺς ὃ γ' ἐποτρύνων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 480
 „δεῦτε, φίλοι, καὶ μ' οἶῳ ἀμύνετε· δεΐδια δ' αἰνῶς
 Αἰνεΐαν ἐπιόντα πόδας ταχύν, ὅς μοι ἔπεισιν,
 ὅς μάλα καρτερός ἐστι μάχη ἐνι φῶτας ἐναίρειν·
 καὶ δ' ἔχει ἥβης ἄνθος, ὃ τε κράτος ἐστὶ μέγιστον.
 εἰ γὰρ ὁμηλικίη γε γενοίμεθα τῷδ' ἐπὶ θυμῷ· 485
 αἰψά κεν ἠὲ φέροίτο μέγα κράτος ἠὲ φεροίμην.“

ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἕνα φρεσὶ θυμὸν ἔχοντες
 πλησίοι ἔστησαν, σάκε' ὤμοισι κλίναντες.

Αἰνείας δ' ἐτέρωθεν ἐκέλευτο οἷς ἐτάροισιν,
 Δηίφοβόν τε Πάριον τ' ἔσορων καὶ Ἀγήνορα δῖον, 490
 οἳ οἳ ἅμ' ἠγεμόνες Τρώων ἔσαν· αὐτὰρ ἔπειτα
 λαοὶ ἔπονθ', ὥς εἴ τε μετὰ κτίλον ἔσπετο μῆλα
 πιόμεν' ἐκ βοτάνης· γάνυται δ' ἄρα τε φρένα ποιμήν·
 ὧς Αἰνεΐα θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι γεγῆθειν,
 ὧς ἴδε λαῶν ἔθνος ἐπισπόμενον ἐοῖ αὐτῶ. 495

οἳ δ' ἅμφ' Ἀλκαθῶν αὐτοσχεδὸν ὠρμήθησαν
 μακροῖσι ξυστοῖσι· περὶ στήθεσσι δὲ χαλκὸς
 σμερδαλέον κονάβιζε τιτυσκομένων καθ' ὄμιλον
 ἀλλήλων. δύο δ' ἄνδρες ἀρήιοι ἔξοχον ἄλλων,
 Αἰνείας τε καὶ Ἰδομενεύς, ἀτάλαντοι Ἄρηι, 500
 ἴεντ' ἀλλήλων ταμέειν χροά νηλεὶ χαλκῶ.

Αἰνείας δὲ πρῶτος ἀκόντισεν Ἰδομενῆος·
 ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος,
 αἰχμῇ δ' Αἰνεΐαο κραδαινομένη κατὰ γαίης
 ὄχετ', ἐπεὶ ὅ' ἄλιον στιβαρῆς ἀπὸ χειρὸς ὄρουσεν. 505

Ἰδομενεύς δ' ἄρα Οἰνόμαον βάλε γαστέρα μέσσην,
 ῥῆξε δὲ θώρηκος γύαλον, διὰ δ' ἔντερα χαλκὸς
 ἦφυσ'· ὁ δ' ἐν κονίησι πεσὼν ἔλε γαῖαν ἀγοστῶ.

Ἰδομενεύς δ' ἐκ μὲν νέκνος δολιχόσκιον ἔγχος
 ἐσπάσατ', οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἄλλα δυνήσατο τεύχεα καλὰ 510
 ὤμοιιν ἀφελέσθαι· ἐπείγετο γὰρ βελέεσσιν.

οὐ γὰρ ἔτ' ἔμπεδα γυῖα ποδῶν ἦν ὀρμηθέντι
 οὔτ' ἄρ' ἐπαῖξαι μεθ' ἐὸν βέλος οὔτ' ἀλέασθαι·
 τῶ ῥα καὶ ἐν σταδίῃ μὲν ἀμύνετο νηλεὲς ἦμαρ,
 τρέσσαι δ' οὐκέτι ῥίμφα πόδες φέρον ἐκ πολέμοιο. 515
 τοῦ δὲ βάδην ἀπιόντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῶ
 Δηίφοβος· δὴ γὰρ οἳ ἔχεν κότον ἐμμενὲς αἰεὶ.
 ἀλλ' ὅ γε καὶ τόθ' ἄμαρτεν, ὁ δ' Ἀσκάλαφον βάλε δουρὶ,
 υἱὸν ἐνναλίοιο· δι' ὤμου δ' ὄβριμον ἔγχος

ἔσχεν, ὁ δ' ἐν κονίησι πεσὼν ἔλε γαῖαν ἀγοστῶ. 520
οὐδ' ἄρα πῶ τι πέπυστο βροίηπτος ὄβριμος Ἄρης
υἱὸς ἑοῖο πεσόντος ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ,
ἀλλ' ὅ γ' ἄρ' ἄκρω Ὀλύμπῳ ὑπὸ χρυσείοισι νέφεσσιν
ἦστο, Διὸς βουλήσιν ἐελέμενος, ἔνθα περ ἄλλοι
ἀθάνατοι θεοὶ ἦσαν ἐεργόμενοι πολέμοιο· 525
οἱ δ' ἄμφ' Ἀσκαλάφῳ αὐτοσχεδὸν ὠρομήθησαν.
Δηϊφοβὸς μὲν ἀπ' Ἀσκαλάφου πήληκα φαεινὴν
ἤρπασε, Μηριόνης δὲ θοῶ ἀτάλαντος Ἄρηι
δοῦρὶ βραχίονα τύψεν ἐπάλμενος, ἐκ δ' ἄρα χειρὸς
αὐλῶπις τρουφάλεια χαμαὶ βόμβησε πεσοῦσα. 530
Μηριόνης δ' ἐξαῦτις ἐπάλμενος, αἰγυπιδὸς ὢς,
ἐξέρυσσε προμνοῖο βραχίονος ὄβριμον ἔγχος,
ἄψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο. τὸν δὲ Πολίτης
αὐτοκασίγνητος, περὶ μέσσω χεῖρε τιτήνας,
ἐξῆγεν πολέμοιο δυσηγέος, ὄφρ' ἴκεθ' ἵππους 535
ὠκέας, οἱ οἱ ὀπισθε μάχης ἠδὲ πτολέμοιο
ἔστασαν ἠνίοχόν τε καὶ ἄρματα ποικίλ' ἔχοντες·
οἱ τὸν γε προτὶ ἄστνυ φέρον βαρέα στενάχοντα,
τειρόμενον· κατὰ δ' αἶμα νεουτάτου ἔρρεε χειρός.
οἱ δ' ἄλλοι μάρναντο, βοή δ' ἄσβεστος ὀρώρειν. 540
Αἰνείας δ' Ἀφαρῆα Καλητορίδην ἐπορούσας
λαιμὸν τύψ', ἐπὶ οἷ τετραμμένον, ὄξει δουρί·
ἐκλίνθη δ' ἐτέρωσε κάρη, ἐπὶ δ' ἀσπίς ἐάφθη
καὶ κόρυς, ἀμφὶ δέ οἱ θάνατος χύτο θυμοραϊστής.
Ἀντίλοχος δὲ Θόωνα μεταστρεφθέντα δοκεύσας 545
οὔτας' ἐπαῖξας, ἀπὸ δὲ φλέβα πᾶσαν ἔκερσεν,
ἢ τ' ἀνὰ νῶτα θέουσα διαμπερὲς ἀνχέν' ἰκάνει·
τὴν ἀπὸ πᾶσαν ἔκερσεν, ὁ δ' ὑπιὸς ἐν κονίησιν
κάππεσεν, ἄμφω χεῖρε φίλοις ἐτάροισι πετάσσας.
Ἀντίλοχος δ' ἐπόρουσε καὶ αἶνυτο τεύχε' ἀπ' ὤμων 550

παπταίνων· Τρωῆες δὲ περισταδὸν ἄλλοθεν ἄλλος
 οὔταξον σάκος εὐρὺ παναίολον, οὐδὲ δύναντο
 εἶσω ἐπιγράψαι τέρενα χροῶα νηλεί χαλκῶ
 Ἀντιλόχου· πέρι γάρ ῥα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
 Νέστορος υἱὸν ἔρωτο καὶ ἐν πολλοῖσι βέλεσβιν. 555
 οὐ μὲν γάρ ποτ' ἄνευ θηῶν ἦν, ἀλλὰ κατ' αὐτοὺς
 στρωφᾶτ'· οὐδέ οἱ ἔγχος ἔχ' ἀτρέμας, ἀλλὰ μάλ' αἰεὶ
 σειόμενον ἐλέλικτο· τιτύσκετο δὲ φρεσὶν ἦσιν
 ἢ τευ ἀκοντίσσαι ἢ ἐ σχεδὸν ὀρμηθῆναι.

ἀλλ' οὐ λῆθ' Ἀδάμαντα τιτυσκόμενος καθ' ὄμιλον 560
 Ἀσιάδην, ὃ οἱ οὔτα μέσον σάκος ὀξεὶ χαλκῶ
 ἐγγύθεν ὀρμηθεῖς· ἀμενήωσεν δέ οἱ αἰχμῆν
 κυανοχαῖτα Ποσειδάων, βιότοιο μεγῆρας.
 καὶ τὸ μὲν αὐτοῦ μείν' ὥς τε σκῶλος πυρῖκαυστος,
 ἐν σάκει Ἀντιλόχοιο, τὸ δ' ἤμισυ κεῖτ' ἐπὶ γαίης· 565
 ἂψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλειύνων·
 Μηριόνης δ' ἀπιόντα μετασπόμενος βάλε δουρὶ
 αἰδοίων τε μεσηγνὺ καὶ ὀμφαλοῦ, ἔνθα μάλιστα
 γίγνεται Ἄρης ἀλεγεινὸς οἰζυροῖσι βροτοῖσιν.

ἔνθα οἱ ἔγχος ἔπηξεν· ὁ δ' ἐσπόμενος περὶ δουρὶ 570
 ἤσπαιρ', ὥς ὅτε βοῦς, τὸν τ' οὔρεσι βουκόλοι ἄνδρες
 ἰλλάσιν οὐκ ἐθέλοντα βίη δῆσαντες ἄγουσιν·
 ὥς ὁ τυπεὶς ἤσπαιρε μίνυνθά περ, οὔ τι μάλα δῆν,
 ὕφρα οἱ ἐκ χροῶς ἔγχος ἀνεσπάσατ' ἐγγύθεν ἐλθῶν
 ἦρως Μηριόνης· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψεν. 575

Δηίπυρον δ' Ἐλενος ξίφει σχεδὸν ἤλασε κόρσην
 Θρηκίῳ μεγάλῳ, ἀπὸ δὲ τρυφάλειαν ἄραξεν.
 ἢ μὲν ἀποπλαγχθεῖσα χαμαὶ πέσσε, καὶ τις Ἀχαιῶν
 μαρναμένων μετὰ ποσσὶ κυλινδομένην ἐκόμισσεν·
 τὸν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεννῇ νυξὶ ἐκάλυψεν. 580

Ἄτρεϊδην δ' ἄχος εἶλε, βοῆν ἀγαθὸν Μενέλαον,

βῆ δ' ἐπαπειλήσας Ἐλένω ἦρωι ἄνακτι
 ὄξυ δόρου κραδάων· ὁ δὲ τόξου πῆχυν ἀνελκεν.
 τῷ δ' ἄρ' ὀμαρτήθην ὁ μὲν ἔγχει ὄξυόεντι
 ἴετ' ἀκοντίσσαι, ὁ δ' ἀπὸ νευρηφιν ὀιστῶ· 585
 Πριαμίδης μὲν ἔπειτα κατὰ στῆθος βάλεν ἰῶ
 θώρηκος γύαλον, ἀπὸ δ' ἔπτατο πικρὸς ὀιστός.
 ὡς δ' ὅτ' ἀπὸ πλατέος πτυόφιν μεγάλην κατ' ἀλώην
 θρώσκωσιν κύαμοι μελανόχροες ἢ ἐρέβινθοι
 πνοιῇ ὑπο λιγυρῇ καὶ λικμητῆρος ἐρωῆ, 590
 ᾧς ἀπὸ θώρηκος Μενελάου κυδαλίμοιο
 πολλὸν ἀποπλαγχθεὶς ἐκὰς ἔπτατο πικρὸς ὀιστός.
 Ἄτρεΐδης δ' ἄρα χεῖρα, βοῆν ἀγαθὸς Μενέλαος,
 τὴν βάλεν, ἣ ῥ' ἔχε τόξον εὐξοον· ἐν δ' ἄρα τόξω
 ἀντικρὺς διὰ χειρὸς ἐλήλατο χάλκεον ἔγχος. 595
 ἄψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων,
 χεῖρα παρακρεμάσας· τὸ δ' ἐφέλκετο μείλινον ἔγχος.
 καὶ τὸ μὲν ἐκ χειρὸς ἔρυσεν μεγάθυμος Ἀγήμερος,
 αὐτὴν δὲ ξυνέδησεν ἐυστροφῶ οἶδς ἄωτῶ,
 σφενδόνῃ, ἣν ἄρα οἱ θεράπων ἔχε ποιμένι λαῶν. 600
 Πείσανδρος δ' ἰθὺς Μενελάου κυδαλίμοιο
 ἦιε· τὸν δ' ἄγε μοῖρα κακὴ θανάτοιο τέλοσδε,
 σοί, Μενέλαε, δαμῆναι ἐν αἰνῇ δημοτῆτι.
 οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 Ἄτρεΐδης μὲν ἄμαρτε, παραὶ δέ οἱ ἐτράπετ' ἔγχος, 605
 Πείσανδρος δὲ σάκος Μενελάου κυδαλίμοιο
 οὔτασεν, οὔδὲ διαπρὸ δυνήσατο χαλκὸν ἐλάσσαι·
 ἔσχεθε γὰρ σάκος εὐρύ, κατεκλάσθη δ' ἐνὶ καυλῶ
 ἔγχος· ὁ δὲ φρεσὶν ἦσι χάρη καὶ ἐέλετο νίκην.
 Ἄτρεΐδης δὲ ἐρυσσάμενος ξίφος ἀργυρόηλον 610
 ἄλτ' ἐπὶ Πείσανδρῳ· ὁ δ' ὑπ' ἀσπίδος εἴλετο καλὴν
 ἀξίνην εὐχαλκον, ἐλαῖνῳ ἀμφὶ πελέκῳ

μακροῦ ἐνξέστῳ· ἅμα δ' ἀλλήλων ἐφίκοντο.

ἦ τοι ὁ μὲν κόρυθος φάλον ἤλασεν ἱπποδασείης
 ἄκρον ὑπὸ λόφον αὐτόν, ὁ δὲ προσιόντα μέτωπον 615
 ῥινὸς ὑπερ πνυμάτης· λάκε δ' ὄστέα, τῶ δέ οἱ ὕσσε
 παρ ποσὶν αἱματόεντα χαμαὶ πέσον ἐν κονίησιν,
 ἰδνώθη δὲ πεσῶν. ὁ δὲ λάξ ἐν στήθεσι βαίνων
 τεύχεά τ' ἐξενάριξε καὶ εὐχόμενος ἔπος ἠΰδα·

„λείψετε θην οὕτω γε νέας Δαναῶν ταχυπώλων, 620
 Τρῶες ὑπερφίαλοι, δεινῆς ἀκόρητοι ἀντῆς,
 ἄλλης μὲν λώβης τε καὶ αἴσχεος οὐκ ἐπιδευεῖς,
 ἦν ἐμὲ λωβήσασθε, κακαὶ κύνες, οὐδέ τι θυμῷ
 Ζηνὸς ἐριβρεμέτεω χαλεπὴν ἐδείσατε μῆριν
 ξεινίου, ὅς τέ ποτ' ὑμῖν διαφθέρσει πόλιν αἰπήν· 625

οἱ μὲν κουριδίην ἄλοχον καὶ κτήματα πολλὰ
 μὰψ οἴχεσθ' ἀνάγοντες, ἐπεὶ φιλέεσθε παρ' αὐτῆ·
 νῦν αὖτ' ἐν νηυσὶν μενεαίνετε ποντοπόροισιν
 πῦρ ὀλοὸν βαλέειν, κτεῖναι δ' ἦρωας Ἀχαιοῦς.
 ἀλλὰ ποθι σγήσεσθε, καὶ ἐσσύμενοί περ, Ἄρηος. 630
 Ζεῦ πάτερ, ἦ τέ σέ φασι περὶ φρένας ἔμμεναι ἄλλων,
 ἀνδρῶν ἠδὲ θεῶν, σέο δ' ἐκ τάδε πάντα πέλονται
 οἶον δὴ ἄνδρεςσι χαρίζεαι ὑβριστῆσιν,

Τρῶσιν, τῶν μένος αἰὲν ἀτάσθαλον, οὐδὲ δύνανται
 φυλόπιδος κορέσασθαι ὁμοίου πολέμοιο. 635

πάντων μὲν κόρος ἐστί, καὶ ὕπνου καὶ φιλότητος
 μολπῆς τε γλυκερῆς καὶ ἀμύμονος ὀρχηθμοῖο,
 τῶν πέρ τις καὶ μᾶλλον ἐέλδεται ἐξ ἔρον εἶναι
 ἢ πολέμου· Τρῶες δὲ μάχης ἀκόρητοι ἔασιν.“

ὣς εἰπὼν τὰ μὲν ἔντε' ἀπὸ χροῶς αἱματόεντα 640
 συλήσας ἐτάροισι δίδου Μενέλαος ἀμύμων,
 αὐτὸς δ' αὖτ' ἐξαὔτις ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη.

ἐνθα οἱ υἱὸς ἐπᾶλτο Πυλαιμένεος βασιλῆος

Ἀρπαλίων, ὃ ῥα πατρὶ φίλω ἔπετο πτολεμίδων
 ἐς Τροίην, οὐδ' αὖτις ἀφίκετο πατρίδα γαῖαν· 645
 ὅς ῥα τότε Ἀτρεΐδαο μέσον σάκος οὔτασε δουρὶ
 ἐγγύθεν, οὐδὲ διαπρὸ δυνήσατο χαλκὸν ἐλάσσαι,
 ἅψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων,
 πάντοσε παπταίνων, μὴ τις χροῖα χαλκῷ ἐπαύρη.
 Μηριόνης δ' ἀπιόντος ἴει χαλκήρε' οἰστὸν 650
 καὶ ῥ' ἔβαλε γλουτὸν κάτα δεξιόν· αὐτὰρ οἰστός
 ἀντικρὺς κατὰ κύστιν ὑπ' ὀστέον ἐξεπέρησεν.
 ἐξόμενος δὲ κατ' αὐθι, φίλων ἐν χερσὶν ἐταίρων
 θυμὸν ἀποπνεύων, ὥς τε σκώληξ ἐπὶ γαίῃ
 κεῖτο ταθείς· ἐκ δ' αἷμα μέλαν ῥέε, δεῦε δὲ γαῖαν· 655
 τὸν μὲν Παφλαγόνες μεγαλήτορες ἀμφεπένοντο,
 ἐς δίφρον δ' ἀνέσαντες ἄγον προτὶ Ἴλιον ἱρήν
 ἀχνύμενοι· μετὰ δέ σφι πατήρ κίε δάκρυα λείβων,
 ποιῆ δ' οὐ τις παιδὸς ἐγίγνετο τεθνηῶτος.

τοῦ δὲ Πάρις μάλα θυμὸν ἀποκταμένοιο χολώθη· 660
 ξεῖνος γάρ οἱ ἔην πολέσιν μετὰ Παφλαγόνεσσιν·
 τοῦ ὅ γε χωόμενος προῖει χαλκήρε' οἰστόν.
 ἦν δέ τις Εὐχήμερος Πολυΐδου μάντιος υἱὸς
 ἀφνειὸς τ' ἀγαθὸς τε, Κορινθίῳ οἰκία ναίων,
 ὅς ῥ' ἐν εἰδῶς κῆρ' ὀλοήν ἐπὶ νηὸς ἔβαινε· 665
 πολλάκι γάρ οἱ ἔειπε γέρον ἀγαθὸς Πολύιδος
 νοῦσφ ὑπ' ἀργαλέῃ φθίσθαι οἷς ἐν μεγάροισιν
 ἢ μετ' Ἀχαιῶν νηυσὶν ὑπὸ Τρώεσσι δαμῆναι·
 τῷ ῥ' ἅμα τ' ἀργαλέην θωγὴν ἀλέεινευ Ἀχαιῶν
 νοῦσόν τε στυγερὴν, ἵνα μὴ πάθοι ἄλγεα θυμῷ. 670
 τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο καὶ οὔατος· ὦκα δὲ θυμὸς
 ὦχετ' ἀπὸ μελέων, στυγερός δ' ἄρα μιν σκότος εἶλεν.
 ὥς οἱ μὲν μάρναντο δέμας πυρὸς αἰθομένοιο·
 Ἐκτωρ δ' οὐκ ἐπέπυστο διίφιλος, οὐδέ τι ἤδη,

ὅτι ῥά οἱ νηῶν ἐπ' ἀριστερὰ δηϊόωντο 675
 λαοὶ ὑπ' Ἀργείων· τάχα δ' ἂν καὶ κῦδος Ἀχαιῶν
 ἔπλετο· τοῖος γὰρ γαιήοχος ἐννοσίγαιος
 ὦτρυν' Ἀργείους, πρὸς δὲ σθένει αὐτὸς ἄμυνεν·
 ἀλλ' ἔχεν, ἧ τὰ πρῶτα πύλας καὶ τεῖχος ἐσάλτο
 ῥηξάμενος Δαναῶν πυκινὰς στίχας ἀσπιστάων, 680
 ἐνθ' ἔσαν Αἴαντός τε νέες καὶ Πρωτεσιλάου
 θῖν' ἔφ' ἄλδος πολιῆς εἰρυμέναι, αὐτὰρ ὑπερθεῖν
 τεῖχος ἐδέδμητο χθαμαλώτατον, ἐνθα μάλιστα
 ζαχρηεῖς γίννοντο μάχῃ αὐτοῖ τε καὶ ἵπποι.
 ἐνθα δὲ Βοιωτοὶ καὶ Ἰάονες ἐλκεγίτωνες, 685
 Λοκροὶ καὶ Φθῖοι καὶ φαιδιμόεντες Ἐπειοὶ
 σπουδῇ ἐπαῖσσοντα νεῶν ἔχον, οὐδὲ δύναντο
 ὤσαι ἀπὸ σφείων φλογὶ εἴκελον Ἐκτορα δίου·
 οἱ μὲν Ἀθηναίων προλελεγμένοι· ἐν δ' ἄρα τοῖσιν
 ἦρχ' υἱὸς Πετεῶο Μενεσθεύς, οἱ δ' ἄμ' ἔποντο 690
 Φεΐδας τε Στιχίος τε Βίας τ' εὖς· αὐτὰρ Ἐπειῶν
 Φυλεΐδης τε Μέγης Ἀμφίων τε Δρακίος τε,
 πρὸ Φθίων δὲ Μέδων τε μενεπτόλεμος τε Ποδάρκης.
 ἧ τοι ὁ μὲν νόθος υἱὸς Ὀιλήος θείοιο
 ἔσκε, Μέδων Αἴαντος ἀδελφεός, αὐτὰρ ἔναιεν 695
 ἐν Φυλάκῃ, γαίης ἄπο πατρίδος, ἄνδρα κατακτάς,
 γνωτὸν μητροῖης Ἐριώπιδος, ἦν ἔχ' Ὀιλεύς·
 αὐτὰρ ὁ Ἰφίκλοιο πάϊς τοῦ Φυλακίδαο·
 οἱ μὲν πρὸ Φθίων μεγαθύμων θωρηχθέντες,
 ναῦφιν ἀμυνόμενοι μετὰ Βοιωτῶν ἐμάχοντο. 700
 Αἴας δ' οὐκέτι πάμπαν, Ὀιλήος ταχὺς υἱός,
 ἵστατ' ἀπ' Αἴαντος Τελαμωνίου, οὐδ' ἠβαιόν,
 ἀλλ' ὥς τ' ἐν νειῷ βόε οἴνοπε πηκτὸν ἄροτρον
 ἴσον θυμὸν ἔχοντε τιταίνετον· ἀμφὶ δ' ἄρα σφιν
 πρυμνοῖσιν κερᾶεσσι πολὺς ἀνακηκίει ἰδρώς· 705

τὼ μὲν τε ζυγὸν οἶον εὐξοον ἀμφὶς ἔεργει
 ἱεμένω κατὰ ὄλκα, ταμεῖν ἐπὶ τέλος ἀρούρης·
 ὣς τὼ παρβεβαῶτε μάλ' ἔστασαν ἀλλήλοιν.
 ἀλλ' ἦ τοι Τελαμωνιάδῃ πολλοὶ τε καὶ ἐσθλοὶ
 λαοὶ ἔπονθ' ἔταροι, οἳ οἳ σάκος ἐξεδέχοντο, 710
 ὀππότε μιν κάματός τε καὶ ἰδρῶς γούναθ' ἴκοιτο·
 οὐδ' ἄρ' Ὀϊλιάδῃ μεγαλήτορι Δοκροὶ ἔποντο·
 οὐ γὰρ σφι σταδίῃ ὑσμίνῃ μίμνε φίλον κῆρ·
 οὐ γὰρ ἔχον κόρυθας χαλκήρεας ἵπποδασείας,
 οὐδ' ἔχον ἀσπίδας ἐνκύκλους καὶ μείλινα δοῦρα, 715
 ἀλλ' ἄρα τόξοισιν καὶ ἐυστροφῶ οἶος ἀώτῳ
 Ἴλιον εἰς ἅμ' ἔποντο πεποιδότες, οἷσιν ἔπειτα
 ταρφέα βάλλοντες Τρώων ρήγνυντο φάλαγγας.
 δῆ ῥα τόθ' οἳ μὲν πρόσθε σὺν ἔντεσι δαιδαλέοισιν
 μάραντο Τρῳσίν τε καὶ Ἔκτορι χαλκοκορυστῆ, 720
 οἳ δ' ὑπίθεν βάλλοντες ἐλάνθανον· οὐδέ τι χάρις
 Τρῳες μιμνήσκοντο· συνεκλόνεον γὰρ ὀιστοί.

ἐνθα κε λευγαλέως νηῶν ἄπο καὶ κλισιάων
 Τρῳες ἐχώρησαν προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν,
 εἰ μὴ Πουλυδάμας θρασὺν Ἔκτορα εἶπε παραστάς· 725
 „Ἔκτορ, ἀμήχανός ἐσσι παραρρητοῖσι πιθέσθαι.
 οὐνεκά τοι πέρι δῶκε θεὸς πολεμῆια ἔργα,
 τούνεκα καὶ βουλῇ ἐθέλεις περιίδμεναι ἄλλων.
 ἀλλ' οὐ πως ἅμα πάντα δυνήσεται αὐτὸς ἐλέσθαι·
 ἄλλω μὲν γὰρ ἔδωκε θεὸς πολεμῆια ἔργα, 730
 [ἄλλω δ' ὀρχηστύν, ἑτέρω κίθαριν καὶ ἀοιδήν·]
 ἄλλω δ' ἐν στήθεσσι τιθεῖ νόον εὐρύοπα Ζεὺς
 ἐσθλόν, τοῦ δέ τε πολλοὶ ἐπαυρίσκοντ' ἄνθρωποι,
 καὶ τε πολέας ἐσάωσε, μάλιστα δὲ καὐτὸς ἀνέγνω.
 αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω, ὧς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα. 735
 πάντῃ γὰρ σε περὶ στέφανος πολέμοιο δέδθεν·

Τρωῆες δὲ μεγάθυμοι, ἐπεὶ κατὰ τεῖχος ἔβησαν,
 οἱ μὲν ἀφροσῆσιν σὺν τεύχεσιν, οἱ δὲ μάχονται
 παυρότεροι πλεόνεσσι, κεδασθέντες κατὰ νῆας.
 ἀλλ' ἀναχασσάμενος κάλει ἐνθάδε πάντας ἀρίστους. 740
 ἔνθεν δ' ἂν μάλα πᾶσαν ἐπιφρασσαίμεθα βουλήν,
 ἧ κεν ἐνὶ νῆεσσι πολυκλήισι πέσωμεν,
 αἶ κ' ἐθέλλῃσι θεὸς δόμεναι κράτος, ἧ κεν ἔπειτα
 παρ νηῶν ἔλθωμεν ἀπήμονες. ἧ γὰρ ἐγὼ γε
 δεῖδω, μὴ τὸ χθιζὸν ἀποστήσονται Ἀχαιοὶ 745
 χρεῖος, ἐπεὶ παρὰ νηυσὶν ἀνὴρ ἄτος πολέμοιο
 μίμνει, ὃν οὐκέτι πάγχυ μάχης στήσεσθαι οἶω.“

ὣς φάτο Πουλυδάμας, ἅδε δ' Ἔκτορι μῦθος ἀπήμων,
 [αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε,]
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 750
 „Πουλυδάμα, σὺ μὲν αὐτοῦ ἐρύκακε πάντας ἀρίστους,
 αὐτὰρ ἐγὼ κεῖσ' εἶμι καὶ ἀντιῶ πολέμοιο·
 αἶψα δ' ἐλεύσομαι αὐτίς, ἐπὴν ἐν τοῖς ἐπιτείλω.“

ἧ ῥα καὶ ὠρμήθη ὄρει νιφόεντι εἰοκῶς,
 κεκληγῶς, διὰ δὲ Τρώων πέτετ' ἠδ' ἐπικούρων. 755
 οἱ δ' ἐς Πανθοῖδην ἀγαπήνορα Πουλυδάμαντα
 πάντες ἐπεσσεύοντ', ἐπεὶ Ἔκτορος ἔκλυον αὐδὴν.
 αὐτὰρ δὲ Δηίφοβόν τε βίην θ' Ἐλένοιο ἄνακτος
 Ἀσιάδην τ' Ἀδάμαντα καὶ Ἄσιον Ὑρτάκου υἱὸν
 φοῖτα ἀνὰ προμάχους διζήμενος, εἴ που ἐφεύροι. 760
 τοὺς δ' εὖρ' οὐκέτι πάμπαν ἀπήμονας οὐδ' ἀνολέθρους,
 ἀλλ' οἱ μὲν δὴ νηυσὶν ἐπι πρυμνήσιν Ἀχαιῶν
 χερσὶν ὑπ' Ἀργείων κέατο ψυχὰς ὀλέσαντες,
 οἱ δ' ἐν τείχει ἔσαν βεβλημένοι οὐτάμενοί τε.
 τὸν δὲ τάχ' εὖρε μάχης ἐπ' ἀριστερὰ δακρυοέσεως 765
 δῖον Ἀλέξανδρον, Ἐλένης πόσιν ἠγκόμοιο,
 θαρσύνονθ' ἐτάρους καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι.

ἀγχοῦ δ' ἰστάμενος προσέφη αἰσχροῖς ἐπέεσσιν·
 „Δύσπαρι, εἶδος ἄριστε, γυναιμανὲς ἠεροπευτά,
 ποῦ τοι Δηίφοβός τε βίη θ' Ἑλένοιο ἄνακτος 770
 Ἀσιάδης τ' Ἀδάμας ἠδ' Ἄσιος Ὑρτάκου υἱός;
 ποῦ δέ τοι Ὀθρουνεύς; νῦν ὦλετο πᾶσα κατ' ἄκρης
 Ἴλιος αἰπεινή, νῦν τοι σῶς αἰπὺς ὄλεθρος.“

τὸν δ' αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής·
 „Ἐκτορ, ἐπεὶ τοι θυμὸς ἀναίτιον αἰτιάσθαι, 775
 ἄλλοτε δὴ ποτε μᾶλλον ἐρωῆσαι πολέμοιο
 μέλλω, ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ πάμπαν ἀνᾶλκίδα γείνατο μήτηρ·
 ἐξ οὗ γὰρ παρὰ νηυσὶ μάχην ἠγειρας ἑταίρων,
 ἐκ τοῦ δ' ἐνθάδ' ἐόντες ὀμιλέομεν Δαναοῖσιν
 νωλεμέως· ἔταροι δὲ κατέκταθεν, οὓς σὺ μεταλλᾶς 780
 οἶω Δηίφοβός τε βίη θ' Ἑλένοιο ἄνακτος
 οἴχεσθον, μακροῖσι τετυμμένω ἐργχείησιν
 ἀμφοτέρω κατὰ χεῖρα, φόνον δ' ἤμυνε Κρονίων.
 νῦν δ' ἄρχ', ὄπη σε κραδίη θυμὸς τε κελεύει·
 ἡμεῖς δ' ἐμμεμαῶτες ἅμ' ἐψόμεθ', οὐδέ τί φημι 785
 ἀλκῆς δευήσεσθαι, ὅση δύνάμεις γε πάρεστιν·
 παρ δύνάμιν δ' οὐκ ἔστι καὶ ἐσσύμενον πολεμίζειν.“

ὣς εἰπὼν παρέπεισεν ἀδελφειοῦ φρένας ἦρως.
 βᾶν δ' ἴμεν, ἐνθα μάλιστα μάχη καὶ φύλοπις ἦεν,
 ἀμφὶ τε Κεβριόνην καὶ ἀμύμονα Πουλυδάμαντα, 790
 Φάλην Ὀρθαῖόν τε καὶ ἀντίθεον Πολυφήτην
 Πάλμυν τ' Ἀσκάνιον τε Μόρον θ' υἱ' Ἴπποτίωνος,
 οἳ ῥ' ἐξ Ἀσκανίης ἐριβόλακος ἦλθον ἀμοιβοὶ
 ἠοὶ τῇ προτέρῃ· τότε δὲ Ζεὺς ὦρσε μάχεσθαι.
 οἳ δ' ἴσαν ἀργαλέων ἀνέμων ἀτάλαντοι ἀέλλη, 795
 ἣ ῥά θ' ὑπὸ βροντῆς πατρὸς Διὸς εἴσι πέδονδε,
 θεσπεσίῳ δ' ὀμάδῳ ἀλλὶ μίσγεται, ἐν δέ τε πολλὰ
 κύματα παφλάζοντα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,

κυρτὰ φαληριόωντα, πρὸ μὲν τ' ἄλλ', αὐτὰρ ἐπ' ἄλλα·
ὧς Τρῶες πρὸ μὲν ἄλλοι ἀρηρότες, αὐτὰρ ἐπ' ἄλλοι, 800
χαλκῷ μαρμαίροντες ἅμ' ἠγεμόνεσσιν ἔποντο.

Ἐκτωρ δ' ἠγεῖτο βροτολοιγῷ ἴσος Ἄρηι,
Πριαμίδης· πρόσθεν δ' ἔχεν ἀσπίδα πάντοσ' εἴσην,
ῥινοῖσιν πυκινῆν, πολλὸς δ' ἐπελήλατο χαλκός·
ἀμφὶ δέ οἱ κροτάφοισι φαεινὴ σείετο πῆληξ. 805

πάντη δ' ἀμφὶ φάλαγγας ἐπειρᾶτο προποδίζων,
εἰ πῶς οἱ εἴξειαν ὑπασπίδια προβιβάντι·
ἀλλ' οὐ σύγχει θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν.
Αἴας δὲ πρῶτος προκαλέσσατο, μακρὰ βιβάσθων·
„δαιμόνιε, σχεδὸν ἔλθέ· τί ἦ δειδίσσειαι αὐτως 810
Ἄργείους; οὐ τοί τι μάχης ἀδαήμονές εἰμεν,
ἀλλὰ Διὸς μάστιγι κακῇ ἐδάμημεν Ἀχαιοί.

ἦ θῆν πού τοι θυμὸς ἐέλπεται ἐξαλαπάξειν
νῆας· ἄφαρ δέ τε χεῖρες ἀμύνειν εἰσὶ καὶ ἡμῖν.
ἦ κε πολὺ φθαίῃ ἐν ναιομένη πόλις ὑμῆ 815
χερσὶν ὑφ' ἡμετέρησιν ἀλοῦσά τε περθομένη τε.

σοῦ δ' αὐτῷ φημὶ σχεδὸν ἔμμεναι, ὁππότε φεύγων
ἀρήσῃ Διὶ πατρὶ καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν
θάσσοντας ἰρήκων ἔμμεναι καλλίτριχας ἵππους,
οἳ σε πόλινδ' οἴσουσι κονίοντες πεδίοιο.“ 820

ὧς ἄρα οἱ εἰπόντι ἐπέπτατο δεξιὸς ὕρσις,
αἰετὸς ὑψιπέτης· ἐπὶ δ' ἴαχε λαὸς Ἀχαιῶν
θάρσυνος οἰωνῷ. ὁ δ' ἀμείβετο φαίδιμος Ἐκτωρ·
„Αἴαν ἀμαρτοεπές, βουγάιε, ποῖον ἔειπες.
εἰ γὰρ ἔργων οὕτω γε Διὸς πάϊς αἰγιόχοιο 825
εἶην ἡματα πάντα, τέκοι δέ με πότνια Ἥρη,
τιοίμην δ', ὡς τίειτ' Ἀθηναίῃ καὶ Ἀπόλλων,
ὡς νῦν ἡμέρη ἦδε κακὸν φέρει Ἄργείοισιν
πᾶσι μάλ'· ἐν δὲ σὺ τοῖσι πεφήσειαι, αἶ κε ταλάσσης

μείναι ἐμὸν δόρυ μακρόν, ὃ τοι χρῶα λειριόεντα 830
 δάψει· ἀτὰρ Τρώων κορέεις κύνας ἢ δ' οἰωνοὺς
 δημῷ καὶ σάρκεσσι, πεσῶν ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.“

ὣς ἄρα φωνήσας ἠγγήσατο, τοὶ δ' ἄμ' ἔποντο
 ἠχῆ θεσπέσιῃ, ἐπὶ δ' ἴαχε λαὸς ὕπισθεν.
 Ἄργεῖοι δ' ἐτέρωθεν ἐπίαχον, οὐδὲ λάθοντο 835
 ἀλκῆς, ἀλλ' ἔμενον Τρώων ἐπιόντας ἀρίστους.
 ἠχῆ δ' ἀμφοτέρων ἴκετ' αἰθέρα καὶ Διὸς ἀνγᾶς.

ΙΛΙΑΔΟΣ Ε.

Διὸς ἀπάτη.

Νέστορα δ' οὐκ ἔλαθεν ἰαχῆ πίνοντά περ ἔμπης,
 ἀλλ' Ἀσκληπιάδην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „φράξο, δῖε Μαχᾶον, ὅπως ἔσται τάδε ἔργα·
 μείζων δὴ παρὰ νηυσὶ βοή θαλερῶν αἰζηῶν.
 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν πῖνε καθήμενος αἶθοπα οἶνον, 5
 εἰς ὃ κε θερμὰ λοετρὰ ἐυπλόκαμος Ἐκαμήδη
 θερμήνη καὶ λούση ἄπο βρότον αἵματόεντα·
 αὐτὰρ ἐγὼν ἔλθῶν τάχα εἴσομαι ἐς περιωπὴν.“

ὣς εἰπὼν σάκος εἶλε τετυγμένον υἱὸς ἑοῖο,
 κείμενον ἐν κλισίῃ, Θρασυμήδεος ἵπποδάμοιο, 10
 χαλκῷ παμφαῖνον· ὃ δ' ἔχ' ἀσπίδα πατρὸς ἑοῖο·
 εἶλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὀξεί χαλκῷ.
 στῆ δ' ἐκτὸς κλισίης, τάχα δ' εἶσιδεν ἔργον ἀεικές,
 τοὺς μὲν ὀρινομένους, τοὺς δὲ κλονέοντας ὕπισθεν,
 Τρῶας ὑπερθύμους· ἐρέριπτο δὲ τεῖχος Ἀχαιῶν. 15
 ὡς δ' ὅτε πορφύρη πέλαγος μέγα κύματι κωφῆ,
 ὀσσομένον λιγέων ἀνέμων λαιψηρὰ κέλευθα,

αὐτως, οὐδ' ἄρα τε προκυλίνδεται οὐδ' ἐτέρωσε
 πρὶν τινα κεκριμένον καταβήμεναι ἐκ Διὸς οὐρου,
 ὧς ὁ γέρον ὤρμαινε δαιζόμενος κατὰ θυμὸν 20
 διχθάδι, ἢ μεθ' ὄμιλον Ἴοι Δαναῶν ταχυνώλων
 ἦε μετ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα ποιμένα λαῶν.
 ὧδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
 βῆναι ἐπ' Ἀτρεΐδην. οἱ δ' ἀλλήλους ἐνάριζον
 μαρνάμενοι, λάκε δέ σφι περὶ χροῖ χαλκὸς ἀτειρῆς 25
 νυσσομένων ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν.

Νέστορι δὲ ξύμβληντο διοτρεφέες βασιλῆες
 παρ νηῶν ἀνιόντες, ὅσοι βεβλήατο χαλκῷ,
 Τυδεΐδης Ὀδυσσεύς τε καὶ Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνων.
 πολλὸν γάρ ῥ' ἀπάνευθε μάχης εἰρύατο νῆες 30
 θῖν' ἔφ' ἄλός πολιῆς· τὰς γὰρ πρώτας πεδίονδε
 εἴρυσαν, αὐτὰρ τεῖχος ἐπὶ πρυμνήσιν ἔδειμαν.
 οὐδὲ γὰρ οὐδ' εὐρύς περ ἔων ἐδυνήσατο πάσας
 αἰγιαλὸς νῆας χαδέειν, στείνοντο δὲ λαοί·
 τῷ ῥα προκρόσσας ἔρυσαν, καὶ πλήσαν ἀπάσης 35
 ἠϊόνος στόμα μακρὸν, ὅσον συνεέργαθον ἄκραι.
 τῷ ῥ' οἱ γ' ὀψείοντες ἀντῆς καὶ πολέμοιο,
 ἔργει ἐρειδόμενοι κίον ἄθροοι· ἄχνητο δέ σφιν
 θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν· ὁ δὲ ξύμβλητο γεραιὸς
 [Νέστωρ, πτῆξε δὲ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν.] 40
 τὸν καὶ φωνήσας προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
 „ὦ Νέστωρ Νηληιάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
 τίπτε λιπὼν πόλεμον φθισήνορα δεῦρ' ἀφικάνεις;
 δεῖδω, μὴ δὴ μοι τελέσῃ ἔπος ὄβριμος Ἔκτωρ,
 ὧς ποτ' ἐπηπειλήσεν ἐνὶ Τρώεσσ' ἀγορευών, 45
 μὴ πρὶν παρ νηῶν προτὶ Ἴλιον ἀπονέεσθαι,
 πρὶν πυρὶ νῆας ἐνιπρῆσαι, κτεῖναι δὲ καὶ αὐτούς.
 κείνος τῶς ἀγόρευε· τὰ δὴ νῦν πάντα τελεῖται.

ὦ πόποι, ἦ ῥα καὶ ἄλλοι ἐυκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 ἐν θυμῷ βάλλονται ἐμοὶ χόλον, ὥς περ Ἀχιλλεύς, 50
 οὐδ' ἐθέλουσι μάχεσθαι ἐπὶ πρυμνήσι νέεσσιν.“

τὸν δ' ἠμείβεται ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
 „ἦ δὴ ταῦτά γ' ἐτοῖμα τετεύχεται, οὐδέ κεν ἄλλως
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης αὐτὸς παρατεκτῆναιτο.

τείχος μὲν γὰρ δὴ κατερήριπεν, ᾧ ἐπέπιθμεν 55
 ἄρρηκτον νηῶν τε καὶ αὐτῶν εἶλαρ ἔσεσθαι·
 οἱ δ' ἐπὶ νηυσὶ θοῆσι μάχην ἀλίαςτον ἔχουσιν
 νωλεμές· οὐδ' ἂν ἔτι γνοίης, μάλα περ σκοπιάζων,
 ὀπποτέρωθεν Ἀχαιοὶ ὀρινόμενοι κλονέονται·
 ὥς ἐπιμῖξ κτείνονται, αὐτὴ δ' οὐρανὸν ἴκει. 60
 ἡμεῖς δὲ φραζώμεθ', ὅπως ἔσται τάδε ἔργα,
 εἴ τι νόος ῥέξει· πόλεμον δ' οὐκ ἄμμε κελεύω
 δύμεναι· οὐ γάρ πως βεβλημένον ἔστι μάχεσθαι.“

τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 „Νέστωρ, ἐπεὶ δὴ νηυσὶν ἐπὶ πρυμνήσι μάχονται, 65
 τεῖχος δ' οὐκ ἔχραισμε τετυγμένον οὐδέ τι τάφρος,
 οἷς ἐπὶ πόλλ' ἔπαθον Δαναοί, ἔλποντο δὲ θυμῷ
 ἄρρηκτον νηῶν τε καὶ αὐτῶν εἶλαρ ἔσεσθαι,
 οὕτω που Διὶ μέλλει ὑπερμενεί φίλον εἶναι,
 [νωνύμνους ἀπολέσθαι ἀπ' Ἄργεος ἐνθάδ' Ἀχαιούς.] 70
 ἦδεα μὲν γάρ, ὅτε πρόφρων Δαναοῖσιν ἄμυνεν,
 οἶδα δὲ νῦν, ὅτι τοὺς μὲν ὁμῶς μακάρεσσι θεοῖσιν
 κυδάνει, ἡμέτερον δὲ μένος καὶ χεῖρας ἔδησεν.
 ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼ εἶπω, πειθώμεθα πάντες.
 νῆες ὅσαι πρῶται εἰρύαται ἄγχι θαλάσσης, 75
 ἔλκωμεν, πάσας δὲ ἐρύσσομεν εἰς ἄλα δῖαν,
 ὕψι δ' ἐπ' εὐνάων ὀρμίσσομεν, εἰς ὃ κεν ἔλθῃ
 νύξ ἀβρότη, ἣν καὶ τῇ ἀπόσχωνται πολέμοιο
 Τρῶες· ἔπειτα δὲ κεν ἐρυσάιμεθα νῆας ἀπάσας.

οὐ γὰρ τις νέμεσις φυγέειν κακόν, οὐδ' ἀνὰ νύκτα. 80
βέλτερον, ὅς φεύγων προφύγη κακόν ἢ ἐάλωη.“

τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
„Ατρεΐδη, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων.

οὐλόμεν', αἰδ' ἔφελλες ἀεικελίου στρατοῦ ἄλλου
σημαίνειν, μηδ' ἄμμιν ἀνασδέμεν, οἷσιν ἄρα Ζεὺς 85
ἐκ νεότητος ἔδωκε καὶ ἐς γῆρας τολυπεύειν
ἀργαλέους πολέμους, ὅφρα φθιόμεσθα ἕκαστος.

οὕτω δὴ μέμονας Τρώων πόλιν εὐρουάγνιαν
καλλεΐψειν, ἧς εἵνεκ' οἰζύομεν κακὰ πολλά;
σίγα, μή τίς τ' ἄλλος Ἀχαιῶν τοῦτον ἀκούσῃ 90
μῦθον, ὃν οὐ κεν ἀνήρ γε διὰ στόμα πάμπαν ἄγοιτο,
ὅς τις ἐπίσταιτο ἧσι φρεσὶν ἄρτια βάζειν
σκηπτοῦχος τ' εἴη καὶ οἱ πειθοίατο λαοὶ
τοσσοῖδ', ὅσσοισιν σὺ μετ' Ἀργείοισιν ἀνάσσεις·

[νῦν δέ σευ ὠνοσάμην πάγχυ φρένας, οἶον ἔειπες·] 95
ὅς κέλει πολέμοιο συνεσταότος καὶ αὐτῆς
νῆας ἐυσσέλμους ἄλαδ' ἐλκόμεν, ὅφρ' ἔτι μᾶλλον
Τρωσὶ μὲν εὐκτὰ γένηται ἐπικρατέουσὶ περ ἔμπης,
ἡμῖν δ' αἰπὺς ὄλεθρος ἐπιρρέπη. οὐ γὰρ Ἀχαιοὶ
σχήσουσιν πόλεμον νηῶν ἄλαδ' ἐλκομενάων, 100
ἀλλ' ἀποπαπτανέουσιν, ἐρωήσουσι δὲ χάριμης.
ἔνθα κε σὴ βουλή δηλήσεται, ὄρχαμε λαῶν.“

τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
„ὦ Ὀδυσσεῦ, μάλα πῶς με καθίκεο θυμὸν ἐνιπῆ
ἀργαλήη· ἀτὰρ οὐ μὲν ἐγὼν ἀέκοντας ἄνωγα 105
νῆας ἐυσσέλμους ἄλαδ' ἐλκόμεν νῆας Ἀχαιῶν.
νῦν δ' εἴη, ὅς τῆσδέ γ' ἀμείνονα μῆτιν ἐνίσποι,
ἢ νέος ἢ παλαιός· ἐμοὶ δέ κεν ἀσμένω εἴη.“

τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης·
„ἔγγυς ἀνήρ — οὐ δηθὰ ματεύσομεν —, αἰκ' ἐθέλητε 110

πειθεσθαι καὶ μὴ τι κότε ἀγάσησθε ἕκαστος,
οὐνεκα δὴ γενεῆφι νεώτατός εἰμι μεθ' ὑμῖν·
πατρός δ' ἐξ ἀγαθοῦ καὶ ἐγὼ γένος εὐχομαι εἶναι
Τυδέος, ὃν Θήβησι χυτὴ κατὰ γαῖα καλύπτει.

Πορθεῖ γὰρ τρεῖς παῖδες ἀμύμονες ἐξεγένοντο, 115

ᾧκεον δ' ἐν Πλευρώνι καὶ αἰπεινῇ Καλυδῶνι,

Ἄργιος ἠδὲ Μέλας, τρίτατος δ' ἦν ἱππότης Οἰνεύς,

πατρός ἐμοῖο πατῆρ' ἀρετῇ δ' ἦν ἔξοχος αὐτῶν.

ἀλλ' ὁ μὲν αὐτόθι μείνε, πατῆρ' δ' ἐμὸς Ἄργεῖ νάσθη

πλαγχθεῖς· ὧς γὰρ που Ζεὺς ἠθέλε καὶ θεοὶ ἄλλοι. 120

Ἄδρηστοιο δ' ἔγημε θυγατρῶν, ναῖε δὲ δῶμα

ἀφνειὸν βιότοιο, ἄλλισ δέ οἱ ἦσαν ἄρουραι

πυροφόροι, πολλοὶ δὲ φυτῶν ἔσαν ὄρχατοι ἀμφίς,

πολλὰ δέ οἱ πρόβατ' ἔσκε· κέκαστο δὲ πάντας Ἀχαιοὺς

ἐγχεῖη· τὰ δὲ μέλλετ' ἀκουέμεν, εἰ ἔτεόν περ. 125

τῷ οὐκ ἂν με γένος γε κακὸν καὶ ἀνάγκιδα φάντες

μῦθον ἀτιμήσαιτε πεφασμένον, ὃν κ' ἐν εἶπω.

δεῦτ' ἴομεν πολεμόνδε, καὶ οὐτάμενοί περ, ἀνάγκη·

ἐνθα δ' ἔπειτ' αὐτοὶ μὲν ἐχώμεθα δημοτῆτος

ἐκ βελέων, μὴ πού τις ἐφ' ἔλκει ἔλκος ἄρηται· 130

ἄλλους δ' ὀτρύνοντες ἐνήσομεν, οἳ τὸ πάρος περ

θυμῷ ἦρα φέροντες ἀφεστᾶσ' οὐδὲ μάχονται.“

ὧς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδὲ πίθοντο·

βᾶν δ' ἴμεν, ἦρχε δ' ἄρα σφιν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.

οὐδ' ἀλαδὸς σκοπιῆν εἶχε κλυτὸς ἐννοσίγαιος, 135

ἀλλὰ μετ' αὐτοὺς ἦλθε παλαιῷ φωτὶ εἰοικώς,

δεξιτερῆν δ' ἔλε χεῖρ' Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο,

καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„Ἀτρεΐδη, νῦν δὴ που Ἀχιλλῆος ὄλοδον κῆρ

γηθεῖ ἐνὶ στήθεσσι, φόνον καὶ φύξαν Ἀχαιῶν 140

δερκομένῳ, ἐπεὶ οὐ οἳ ἐνὶ φρένες, οὐδ' ἠβαιαί.“

ἀλλ' ὁ μὲν ὡς ἀπόλοιτο, θεὸς δέ εἰ σιφλώσειεν·
 σοὶ δ' οὐ πω μάλα πάγχυ θεοὶ μάκαρες κοτέουσιν,
 ἀλλ' ἔτι πού Τρώων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες
 εὐρὸν κονίσουσιν πεδίον, σὺ δ' ἐπόψαι αὐτὸς 145
 φεύγοντας προτὶ ἄστν νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων.“

ὡς εἰπὼν μέγ' ἄνυσεν, ἐπεσσύμενος πεδίοιο.
 ὄσσον δ' ἐννεάχιλοι ἐπίαχον ἢ δεκάχιλοι
 ἀνέρες ἐν πολέμῳ, ἔριδα ξυνάγοντες Ἄρηος,
 τόσσην ἐκ στήθεσφιν ὄπα κρείων ἐνοσίχθων 150
 ἤκεν· Ἀχαιοῖσιν δὲ μέγα σθένος ἔμβαλ' ἐκάστω
 καρδίῃ, ἄλληκτον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.

Ἥρη δ' εἰσεῖδε χρυσόθρονος ὄφθαλμοῖσιν
 σταῖσ' ἐξ Οὐλύμπιοιο ἀπὸ οἴου· αὐτίκα δ' ἔγνω
 τὸν μὲν ποιπνύοντα μάχην ἀνὰ κυδιάνειραν, 155
 αὐτοκασίγνητον καὶ δαέρα, χαῖρε δὲ θυμῷ·
 Ζῆνα δ' ἐπ' ἀκροτάτης κορυφῆς πολυπίδακος Ἰδης
 ἤμενον εἰσεῖδε, στυγερός δέ οἱ ἔπλετο θυμῷ.
 μερμήριξε δ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη,
 ὄππως ἐξαπάφοιτο Διὸς νόον αἰγιόχοιο. 160

ἠδε δὲ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνεται βουλή,
 ἐλθεῖν εἰς Ἰθην ἐν ἐντύνασαν ἔαυτήν,
 εἰ πῶς ἱμεύεται παραδραθέειν φιλότῃτι
 ἢ χροῖῃ, τῷ δ' ὕπνον ἀπήμονά τε λιαρόν τε
 χεύῃ ἐπὶ βλεφάροισιν ἰδὲ φρεσὶ πευκαλίμησιν. 165
 βῆ δ' ἱμεν ἐς θάλαμον, τὸν οἱ φίλος υἱὸς ἔτευξεν
 Ἥφαιστος, πυκινὰς δὲ θύρας σταθμοῖσιν ἐπῆρσεν
 κληῖδι κρυπτῇ· τὴν δ' οὐ θεὸς ἄλλος ἀνῶγεν.
 ἐνθ' ἢ γ' εἰσελθοῦσα θύρας ἐπέθηκε φαιινάς.
 ἀμβροσίῃ μὲν πρῶτον ἀπὸ χροῦς ἱμερόεντος 170
 λύματα πάντα κάθηρεν, ἀλείψατο δὲ λίπ' ἐλαίῳ
 ἀμβροσίῳ ἐδανῶ, τό δ' αἰ τεθυμένον ἦεν·

τοῦ καὶ κινυμένοιο Διὸς κατὰ χαλκοβατῆς δῶ
 ἔμπης ἔς γαῖαν τε καὶ οὐρανὸν ἵκετ' ἀντιμή.
 τῷ ῥ' ἢ γε χροῖα καλὸν ἀλειψαμένη, ἰδὲ χαίτας 175
 πεξαμένη, χερσὶ πλοκάμους ἔπλεξε φαινοὺς
 καλοὺς ἀμβροσίους ἐκ κράτος ἀθανάτοιο.
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ἀμβρόσιον ἕανδον ἔσαθ', ὃν οἱ Ἀθήνη
 ἔξυσ' ἀσκήσασα, τίθει δ' ἐνὶ δαίδαλα πολλὰ·
 χρυσεῖης δ' ἐνετῆσι κατὰ στῆθος περοναῖο. 180
 ζώσατο δὲ ζώνην ἑκατὸν θυσάνοις ἀραρυῖαν,
 ἐν δ' ἄρα ἔρματα ἤκεν ἐυτρήτοισι λοβοῖσιν
 τρίγληνα μορόεντα· χάρις δ' ἀπελάμπετο πολλή.
 κρηδέμνω δ' ἐφύπερθε καλύψατο διὰ θεάων
 καλῷ νηγατέω· λαμπρὸν δ' ἦν ἠέλιος ὣς· 185
 ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντα περὶ χροῖ θήκατο κόσμον,
 βῆ ῥ' ἴμεν ἐκ θαλάμοιο, καλεσσαμένη δ' Ἀφροδίτην
 τῶν ἄλλων ἀπάνευθε θεῶν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 „ἦ ῥά νύ μοι τι πίδαοιο, φίλον τέκος, ὅτι κεν εἶπω, 190
 ἦέ κεν ἀρνήσαιο, κοτεσσαμένη τό γε θυμῷ,
 οὔνεκ' ἐγὼ Δαναοῖσι, σὺ δὲ Τρῳέεσσιν ἀρήγεις;“
 κῆν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη·
 „Ἥρη, πρέσβα θεά, θύγατερ μέγαλοιο Κρόνοιο,
 αὐδα, ὅ τι φρονέεις· τελέσαι δέ με θυμὸς ἄνωγεν, 195
 εἰ δύναιμι τελέσαι γε καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστίν.“
 τὴν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδα πότνια Ἥρη·
 „δὸς νῦν μοι φιλότητα καὶ ἴμερον, ᾧ τε σὺ πάντας
 δαμνᾷ ἀθανάτους ἠδὲ θνητοὺς ἀνθρώπους.
 εἶμι γὰρ ὀψομένη πολυφόρβου πείρατα γαίης 200
 Ὠκεανόν τε θεῶν γένεσιν καὶ μητέρα Τηθύν,
 οἷ με σφοῖσι δόμοισιν ἐὺ τρέφον ἠδ' ἀτίταλλον,
 δεξάμενοι Ῥεῖης, ὅτε τε Κρόνον εὐρύοπα Ζεὺς

γαίης νέρθε καθεῖσε καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης·
 τοὺς εἴμ' ὄψομένη, καὶ σφ' ἄκριτα νείκεα λύσω. 205
 ἤδη γὰρ δηρὸν χρόνον ἀλλήλων ἀπέχονται
 εὐνῆς καὶ φιλότητος, ἐπεὶ χόλος ἔμπεσε θυμῷ.
 εἰ κείνω γ' ἐπέεσσι παραιπεπιθοῦσα φίλου κῆρ
 εἰς εὐνήν ἀνέσαιμι ὁμωθῆναι φιλότητι,
 αἰεὶ κέ σφι φίλη τε καὶ αἰδοίη καλεοίμην.“ 210

τὴν δ' αὖτε προσέειπε φιλομμειδῆς Ἀφροδίτη·
 „οὐκ ἔστ' οὐδὲ ἔοικε τεὸν ἔπος ἀρνήσασθαι·
 Ζηνὸς γὰρ τοῦ ἀρίστου ἐν ἀγκοίνῃσιν ἰαύεις.“

ἦ καὶ ἀπὸ στήθεσφιν ἐλύσαστο κεστὸν ἱμάντα
 ποικίλον, ἐνθα τέ οἱ θελκτήρια πάντα τέτυκτο· 215
 ἐνθ' ἐνὶ μὲν φιλότης, ἐν δ' ἴμερος, ἐν δ' ὀαριστὺς
 πάροφασις, ἣ τ' ἔκλεψε νόον πύκα περ φρονεόντων.
 τὸν δ' αἰεὶ ἔμβαλε χερσίν, ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζεν·
 „τῆ νῦν, τοῦτον ἱμάντα τεῶ ἐγκάτθεο κόλπῳ
 ποικίλον, ᾧ ἐνὶ πάντα τετεύχεται· οὐδέ σε φημι 220
 ἀπροηκτόν γε νέεσθαι, ὃ τι φρεσὶ σῆσι μενοινᾶς.“

ὣς φάτο, μείδησεν δὲ βοῶπις πότνια Ἥρη,
 μειδήσασα δ' ἔπειτα ἐῶ ἐγκάτθετο κόλπῳ.

ἦ μὲν ἔβη πρὸς δῶμα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
 Ἥρη δ' αἶξασα λίπεν ξίον Οὐλύμποιο, 225
 Πιερίην δ' ἐπιβάσα καὶ Ἥμαθίην ἐρατεινήν
 σεύατ' ἐφ' ἵπποπόλων Θρηκῶν ὄρεα νιφόεντα,
 ἀκροτάτας κορυφάς, οὐδὲ χθόνα μάρπτε ποδοῖν·
 ἐξ Ἀθόω δ' ἐπὶ πόντον ἐβήσετο κυμαίνοντα.

Ἀἴμονον δ' εἰσαφίκανε, πόλιν θείοιο Θόαντος· 230
 ἐνθ' Ἰπνω ξύμβλητο, κασιγνήτῳ Θανάτοιο,
 ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζεν·
 „Ἰπνε, ἀναξ πάντων τε θεῶν πάντων τ' ἀνθρώπων,
 ἡμὲν δὴ ποτ' ἐμὸν ἔπος ἔκλυες, ἦδ' ἔτι καὶ νῦν

πείθευ· ἐγὼ δὲ κέ τοι ἰδέω χάριν ἤματα πάντα. 235
 κοιμησόν μοι Ζηνὸς ὑπ' ὀφρύσιν ὅσσε φαιινῶ,
 αὐτίκ' ἐπεὶ κεν ἐγὼ παραλέξομαι ἐν φιλότῃτι.
 δῶρα δέ τοι δώσω καλὸν θρόνον, ἄφθιτου αἰεί,
 χρούσειον· Ἥφαιστος δέ κ' ἐμὸς πάϊς ἀμφιγυήεις
 τεύξει ἀσκήσας, ὑπὸ δὲ θορήνῃν ποσὶν ἦσει, 240
 τῷ κεν ἐπισχοίης λιπαροὺς πόδας εἰλαπινάξων.“

τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσεφώνεε νηΐδυμος Ἴπνος·
 „Ἥρη, πρέσβα θεά, θύγατερ μεγάλιοι Κρόνιοι,
 ἄλλον μὲν κεν ἐγὼ γε θεῶν αἰγιγενετάων
 ρεῖα κατευνήσαιμι, καὶ ἂν ποταμοῖο ρέεθρα 245
 Ὠκεανοῦ, ὅς περ γένεσις πάντεσσι τέτυκται·
 Ζηνὸς δ' οὐκ ἂν ἐγὼ γε Κρονίουος ἄσσον ἰκοίμην
 οὐδὲ κατευνήσαιμ', ὅτε μὴ αὐτός γε κελεύοι.
 ἤδη γάρ με καὶ ἄλλοτε σὴ ἐπίνυσσεν ἐφετημή,
 ἤματι τῷ, ὅτε κείνος ὑπέρθυμος Διὸς υἱὸς 250
 ἐπλεεν Ἰλιόθεν, Τρώων πόλιν ἐξαλαπάξας.
 ἦ τοι ἐγὼ μὲν ἔλεξα Διὸς νόον αἰγιόχοιο
 νηΐδυμος ἀμφιχυθείς, σὺ δὲ οἱ κακὰ μήσαο θυμῷ
 ὄρσασ' ἀργαλέων ἀνέμων ἐπὶ πόντον ἀήτας,
 καί μιν ἔπειτα Κόωνδ' ἐν ναιομένην ἀπένεικας, 255
 νόσφι φίλων πάντων. ὁ δ' ἐπεγρόμενος χαλέπαινευ
 ριπτάξων κατὰ δῶμα θεοῦς, ἐμὲ δ' ἔξοχα πάντων
 ζήτει· καὶ κέ μ' αἴστων ἀπ' αἰθέρος ἐμβαλε πόντῳ,
 εἰ μὴ Νυξὶ δμητήρια θεῶν ἐσάωσε καὶ ἀνδρῶν·
 τὴν ἰκόμην φεύγων, ὁ δ' ἐπαύσατο χωόμενός περ· 260
 ἄξετο γάρ, μὴ Νυκτὶ θεῶν ἀποθύμια ἔρδοι.
 νῦν αὖ τοῦτό μ' ἄνωγας ἀμήχανον ἄλλο τελέσσαι.“

τὸν δ' αὖτε προσέειπε βοῶπις πότνια Ἥρη·
 „Ἴπνε, τί ἦ δὲ σὺ ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῆσι μενοιυῆς;
 ἦ φῆς ὡς Τρώεσσιν ἀρηξέμεν εὐρύοπα Ζῆν, 265

ὥς Ἡρακλῆος περιχώσατο, παιδὸς ἑοῖο,
 ἀλλ' ἴθ', ἐγὼ δέ κέ τοι χαρίτων μίαν ὀπλοτεράων
 δώσω ὀπνιέμεναι καὶ σὴν κεκλήσθαι ἄκοιτιν,
 [Πασιθέην, ἧς αἶν ἐέλδεται ἤματα πάντα.] 269

ὥς φάτο, χήρατο δ' Ὕπνος, ἀμειβόμενος δὲ προσηύδα·
 „ἄγρει νῦν μοι ὄμοσσον ἀάατον Στυγὸς ὕδαρ,
 χειρὶ δὲ τῇ ἑτέρῃ μὲν ἔλε χθόνα πουλυβότειραν,
 τῇ δ' ἑτέρῃ ἄλα μαρμαρέην, ἵνα νῶϊν ἅπαντες
 μάρτυροι ᾧσ' οἱ ἔνερθε θεοὶ Κρόνον ἀμφὶς ἔοντες,
 ἣ μὲν ἐμοὶ δώσειν χαρίτων μίαν ὀπλοτεράων, 275
 Πασιθέην, ἧς τ' αὐτὸς ἐέλδομαι ἤματα πάντα.“

ὥς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθῃσε θεά, λευκώλενος Ἥρη,
 ᾧμνυε δ', ὡς ἐκέλευε, θεοῦς δ' ὀνόμηνεν ἅπαντας
 τοὺς ὑποταρταρίους, οἳ Τιτῆνες καλέονται.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ὃ' ὄμοσέν τε τελετύησέν τε τὸν ὄρκον, 280
 τῷ βήτην, Δήμνου τε καὶ Ἰμβρου ἄστν λιπόντε,
 ἤερα ἐσσαμένω δίμφρα πρήσσοντε κέλευθον.

Ἴδην δ' ἱκέσθην πολυπίδακα, μητέρα θηρῶν,
 Λεκτόν, ὅθι πρῶτον λιπέτην ἄλα· τῷ δ' ἐπὶ χέρσου
 βήτην, ἀκροτάτη δὲ ποδῶν ὑπο σείετο ὕλη. 285

ἔνθ' Ὕπνος μὲν ἔμεινε πάρος Διὸς ὅσσε ἰδέσθαι,
 εἰς ἐλάτην ἀναβὰς περιμήκετον, ἢ τότε ἐν Ἴδῃ
 μακροτάτη πεφυυῖα δι' ἠέρος αἰθέρ' ἵκανεν·
 ἔνθ' ἦστ' ὄξοισιν πεπυκασμένος εἰλατίνοισιν,
 ὄρνιθι λιγυρῇ ἐναλίγκιος, ἦν τ' ἐν ὄρεσσιν 290
 χαλκίδα κικλήσκουσι θεοί, ἄνδρες δὲ κύμινδιν.

Ἥρη δὲ κραιπνῶς προσεβήσετο Γάργαρον ἄκρον
 Ἴδης ὑψηλῆς· ἶδε δὲ νεφεληγερέτα Ζεὺς.

ὥς δ' ἶδεν, ὡς μιν ἔρος πυκινὰς φρένας ἀμφεκάλυψεν,
 οἶον ὅτε πρῶτόν περ ἐμισγέσθην φιλότῃ, 295
 εἰς εὐνὴν φοιτῶντε φίλους λήθοντε τοκῆας.

στῆ δ' αὐτῆς προπάροιθεν, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 „Ἥρη, πῆ μεμανῖα κατ' Οὐλύμπου τόδ' ἰκάνεις;
 ἵπποι δ' οὐ παρέασι καὶ ἄρματα, τῶν κ' ἐπιβαίης.“

τὸν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδα πότνια Ἥρη· 300
 „ἔρχομαι ὄψομένη πολυφόρβον πείρατα γαίης
 Ὠκεανὸν τε θεῶν γένεσιν καὶ μητέρα Τηθύν,
 οἱ με σφοῖσι δόμοισιν ἐν τρέφον ἠδ' ἀτίταλλον·
 τοὺς εἰμ' ὄψομένη, καὶ σφ' ἄκριτα νείκεα λύσω.
 ἦδη γὰρ δηρὸν χρόνον ἀλλήλων ἀπέχονται 305
 εὐνῆς καὶ φιλότητος, ἐπεὶ χόλος ἔμπεσε θυμῷ.
 ἵπποι δ' ἐν πρυμνωρεῖη πολυπίδακος Ἴδης
 ἔστᾱσ', οἱ μ' οἴσουσιν ἐπὶ τραφερῆν τε καὶ ὕγρην.
 νῦν δὲ σεῦ εἴνεκα δεῦρο κατ' Οὐλύμπου τόδ' ἰκάνω,
 μή πῶς μοι μετέπειτα χολώσεται, αἶ κε σιωπῆ 310
 οἴχωμαι πρὸς δῶμα βαθυρρόου Ὠκεανοῖο.“

τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 „Ἥρη, κεῖσε μὲν ἔστι καὶ ὕστερον ὄρηθῆναι,
 νῶϊ δ' ἔγ' ἐν φιλότητι τραπείομεν εὐνηθέντε·
 οὐ γὰρ πῶ ποτέ μ' ὧδε θεᾶς ἔρος οὐδὲ γυναικὸς 315
 θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι περιπροχυθεῖς ἐδάμασσεν,
 [οὐδ' ὀπότε ἠρασάμην Ἰξιονίης ἀλόχοιο,
 ἢ τέκε Πειρίθουον θεόφιν μῆστωρ' ἀτάλαντον·
 οὐδ' ὅτε περ Δανάης καλλισφύρου Ἀκρισιώνης,
 ἢ τέκε Περσῆα πάντων ἀριδείκετον ἀνδρῶν· 320
 οὐδ' ὅτε Φοῖνικος κούρης τηλεκλειτοῖο,
 ἢ τέκε μοι Μίνω τε καὶ ἀντίθεον Ῥαδάμανθυν·
 οὐδ' ὅτε περ Σεμέλης οὐδ' Ἀλκμήνης ἐνὶ Θήβῃ,
 ἢ ὅ' Ἡρακλῆα κρατερόφρονα γείνατο παῖδα·
 ἢ δὲ Διώνυσου Σεμέλη τέκε χάσμα βροτοῖσιν· 325
 οὐδ' ὅτε Δῆμητρος καλλιπλοκάμοιο ἀνάσσης,
 οὐδ' ὀπότε Λητοῦς ἐρικυδέος, οὐδὲ σεῦ αὐτῆς,]

ὥς σέο νῦν ἔραμαι καί με γλυκὺς ἴμερος αἰρεῖ.“

τὸν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδα πότνια Ἥρη·
 „αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες.

330

εἰ νῦν ἐν φιλότῃτι λιλαίεαι εὐνηθῆναι

Ἴδης ἐν κορυφῇσι, τὰ δὲ προπέφονται ἅπαντα·

πῶς κ' ἔοι, εἰ τις νῶι θεῶν αἰειγενετῶν

εὐδοντ' ἀθρήσειε, θεοῖσι δὲ πᾶσι μετελθῶν

πεφράδοι; οὐκ ἂν ἐγὼ γε τεὸν πρὸς δῶμα νεοίμην

335

ἔξ εὐνῆς ἀνστᾶσα, νεμεσσητὸν δέ κεν εἶη.

ἀλλ' εἰ δὴ ῥ' ἐθέλεις καί τοι φίλον ἔπλετο θυμῷ,

ἔστιν τοι θάλαμος, τόν τοι φίλος υἱὸς ἔτευξεν

Ἥφαιστος, πυκινὰς δὲ θύρας σταθμοῖσιν ἐπήρσεν·

ἔνθ' ἴομεν κείοντες, ἐπεὶ νύ τοι εὐαδεν εὐνή.“

340

τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·

„Ἥρη, μήτε θεῶν τό γε δείδιδι μήτε τιν' ἀνδρῶν

ᾔψεσθαι· τοῖόν τοι ἐγὼ νέφος ἀμφικαλύψω

χρύσειον· οὐδ' ἂν νῶι διαδράκοι Ἥελίος περ,

οὔτε καὶ ὀξύτατον πέλεται φάος εἰσοράασθαι.“

345

ἣ ῥα καὶ ἀγκὰς ἔμαρπτε Κρόνου παῖς ἦν παράκοιτιν·

τοῖσι δ' ὑπὸ χθῶν διὰ φύεν νεοθηλέα ποίην,

λωτόν θ' ἐρσήεντα ἰδὲ κρόκον ἠδ' ὑάκινθον

πυκνὸν καὶ μαλακόν, ὃς ἀπὸ χθονὸς ὑψὸς ἔεργεν.

τῷ ἐνι λεξάσθην; ἐπὶ δὲ νεφέλην ἔσβαντο

350

καλὴν χρυσεῖην· στιλπναὶ δ' ἀπέπιπτον ἔερσαι.

ὥς ὁ μὲν ἀτρέμας εὐῖδε πατὴρ ἀνὰ Γαργάρω ἄκρω,

ὑπνω καὶ φιλότῃτι δαμείς, ἔχε δ' ἀγκὰς ἄκοιτιν·

βῆ δὲ θέειν ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν νήδυμος Ἰπνος

ἀγγελίην ἐρέων γαιηόχῳ ἐννοσιγαίῳ.

355

ἀρχοῦ δ' ἰστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„πρόφρων νῦν Δαναοῖσι, Ποσειδάων, ἐπάμυνε,

καὶ σφιν κῦδος ὕπαξε μίνυνθά περ, ὄφρ' ἔτι εὐδει

Ζεύς, ἐπεὶ αὐτῷ ἐγὼ μαλακὸν περὶ κῶμα κάλυψα·
 Ἥρη δ' ἐν φιλότῃ παρήπαφεν εὐνηθῆναι.“ 360

ὣς εἰπὼν ὁ μὲν ὄχετ' ἐπὶ κλυτὰ φύλ' ἀνθρώπων,
 τὸν δ' ἔτι μᾶλλον ἀνῆκεν ἀμυνέμεναι Δαναοῖσιν.
 αὐτίκα δ' ἐν πρώτοισι μέγα προθορῶν ἐκέλευσεν·
 „Αργεῖοι, καὶ δὴ αὐτε μεθίεμεν Ἐκτορι νίκην
 Πριαμίδῃ, ἵνα νῆας ἔλῃ καὶ κῦδος ἄρηται; 365
 ἀλλ' ὁ μὲν οὕτω φησὶ καὶ εὐχεται, οὐνεκ' Ἀχιλλεὺς
 νηυσὶν ἐπι γλαφυροῖσι μένει κεχολωμένος ἦτορ·
 κείνου δ' οὐ τι λίην ποθὴ ἔσβεται, εἴ κεν οἱ ἄλλοι
 ἡμεῖς ὀτρυνώμεθ' ἀμυνέμεν ἀλλήλοισιν·

ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼ εἶπω, παιδῶμεθα πάντες. 370
 ἀσπίδες ὄσσαι ἄρισται ἐνὶ στρατῷ ἠδὲ μέγισται,
 ἔσθάμενοι, κεφαλὰς δὲ παναΐδησιν κορούθεσσι
 κρύψαντες, χερσὶν δὲ τὰ μακρότατ' ἔγχε' ἐλόντες,
 ἴομεν· αὐτὰρ ἐγὼν ἠγήσομαι, οὐδ' ἔτι φημί

Ἐκτορα Πριαμίδην μενέειν μάλα περ μεμαῶτα. 375
 [ὃς δὲ κ' ἀνῆρ μενέχαρμος, ἔχη δ' ὀλίγον σάκος ὦμῳ,
 χεῖροισι φωτὶ δότω, ὁ δ' ἐν ἀσπίδι μείζονι δύτω.“]

ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύου ἠδὲ πίθοντο.
 τοὺς δ' αὐτοὶ βασιλῆες ἐκόσμεον οὐτάμενοί περ,
 Τυδεΐδης Ὀδυσσεύς τε καὶ Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνων· 380
 [οἰχόμενοι δ' ἐπὶ πάντας ἀρήια τεύχε' ἄμειβον.

ἔσθλα μὲν ἔσθλὸς ἔδυνε, χέρηα δὲ χεῖροισι δόσκεν.]
 αὐτὰρ ἐπεὶ ὃ' ἔσσαντο περὶ χροῖ νώροπα χαλκόν,
 βάν ὃ' ἴμεν· ἦρχε δ' ἄρα σφι Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
 δεινὸν ἄορ τανύηκες ἔχων ἐν χειρὶ παχειῇ, 385

εἵκελον ἀστεροπῆ· τῷ δ' οὐ θέμις ἐστὶ μιγῆναι
 ἐν δαΐ λευγαλέῃ, ἀλλὰ δέος ἰσχάνει ἄνδρας.
 Τρῶας δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἐκόσμεε φαίδιμος Ἐκτωρ.
 δὴ ῥα τότε αἰνοτάτην ἔριδα πολέμοιο τάνυσσαν

κνανογαῖτα Ποσειδάων καὶ φαίδιμος Ἔκτωρ, 390
 ἧ τοι ὁ μὲν Τρώεσσιν, ὁ δ' Ἀργείοισιν ἀρήγων.
 ἐκλύσθη δὲ θάλασσα ποτὶ κλισίας τε νέας τε
 Ἀργείων· οἱ δὲ ξύνισαν μεγάλῳ ἀλαλητῷ.
 οὔτε θαλάσσης κῦμα τόσον βοᾶα ποτὶ χέρσον,
 ποντόθεν ὀρνύμενον πνοιῇ Βορέῳ ἀλεγεινῇ, 395
 οὔτε πυρὸς τόσσος γε πέλει βρόμος αἰθομένοιο
 οὔρεος ἐν βήσσης, ὅτε τ' ὤρετο καιέμεν ὕλην,
 οὔτ' ἄνεμος τόσσον γε περὶ δρυσὶν ὑψικόμοισιν
 ἠπύει, ὅς τε μάλιστα μέγα βρέμεται χαλεπαίνων,
 ὄσση ἄρα Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἔπλετο φωνή 400
 δεινὸν ἀυσάντων, ὅτ' ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν.

Αἴαντος δὲ πρῶτος ἀκόντισε φαίδιμος Ἔκτωρ
 ἔγχει, ἐπεὶ τέτραπτο πρὸς ἰθύ οἱ, οὐδ' ἀφάμαρτεν,
 τῇ ῥα δύω τελαμῶνε περὶ στήθεσσι τετάσθην,
 ἧ τοι ὁ μὲν σάκεος, ὁ δὲ φασγάνου ἀργυροήλου· 405
 τῷ οἱ ὀυσάσθην τέρενα χροᾶ. χῶσατο δ' Ἔκτωρ,
 ὅττι ῥά οἱ βέλος ὠκὺ ἐτώσιον ἔκφυγε χειρός,
 ἅψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων.
 τὸν μὲν ἔπειτ' ἀπιόντα μέγας Τελαμώνιος Αἴας
 χερμαδίῳ, τὰ ῥα πολλὰ θοάων ἔχματα νηῶν 410
 παρ ποσὶ μαρναμένων ἐκυλίνδετο, τῶν ἐν αἰείρας
 στήθεος βεβλήκειν ὑπὲρ ἄντυγος, ἀγχόθι δειρῆς,
 στρόμβον δ' ὡς ἔσσευε βαλῶν, περὶ δ' ἔδραμε πάντη.
 ὡς δ' ὄθ' ὑπὸ πληγῆς πατρὸς Διὸς ἐξερύπη δρῦς
 πρόρριζος, δεινὴ δὲ θεείου γίννεται ὁδμῇ 415
 ἐξ αὐτῆς· τὸν δ' οὐ περ ἔχει θρόσος, ὅς κεν ἰθῆται
 ἐγγὺς ἑῶν, χαλεπὸς δὲ Διὸς μέγαλοιο κεραινός·
 ὡς ἔπεσ' Ἔκτορος ὦκα χαμαὶ μένος ἐν κονίησιν.
 χειρὸς δ' ἔκβαλεν ἔγχος, ἐπ' αὐτῷ δ' ἀσπίς ἐάφθη
 καὶ κόρυς, ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῷ. 420

οἱ δὲ μέγα ἰάχοντες ἐπέδραμον νῆες Ἀχαιῶν,
 ἐλπόμενοι ἐρύεσθαι, ἀκόντιζον δὲ θαμνείας
 αἰχμᾶς· ἀλλ' οὐ τις ἐδυνήσατο ποιμένα λαῶν
 οὐτάσαι οὐδὲ βαλεῖν· πρὶν γὰρ περιβήσαν ἄριστοι,
 Πουλυδάμας τε καὶ Αἰνείας καὶ δῖος Ἀγήμενος 425
 Σαρπηθῶν τ' ἀρχὸς Λυκίων καὶ Γλαῦκος ἀμύμων·
 τῶν δ' ἄλλων οὐ τίς εὖ ἀκήδεσεν, ἀλλὰ πάροιθεν
 ἀσπίδας εὐκύκλους σχέθον αὐτοῦ. τὸν δ' ἄρ' ἑταῖροι
 χερσὶν αἰείραντες φέρου ἐκ πόνου, ὄφρ' ἴκηθ' ἵππους
 ὠκέας, οἳ οἱ ὀπίσθε μάχης ἠδὲ πτολέμοιο 430
 ἔστασαν ἠνίοχόν τε καὶ ἄρματα ποικίλ' ἔχοντες·
 οἳ τὸν γε προτὶ ἄστν φέρου βαρέα στενάχοντα.
 ἀλλ' ὅτε δὴ πόρον ἴξον ἐυρρεῖος ποταμοῖο,
 Ξάνθου δινηέντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς,
 ἔνθα μιν ἐξ ἵππων πέλασαν χθονί, καὶ δέ οἱ ὕδωρ 435
 χεῦαν· ὁ δ' ἀμπνύνη καὶ ἀνέδρακεν ὀφθαλμοῖσιν,
 ἐξόμενος δ' ἐπὶ γοῦνα κελαινεφὲς αἶμ' ἀπέμεσσεν.
 αὐτίς δ' ἐξοπίσω πλήτο χθονί, τῶ δέ οἱ ὄσσε
 νύξ ἐκάλυψε μέλαινα, βέλος δ' ἔτι θυμὸν ἐδάμνα.
 Ἀργεῖοι δ' ὡς οὖν ἴδον Ἐκτορα νόσφι κίοντα, 440
 μᾶλλον ἐπὶ Τρώεσσι θόρον, μνήσαντο δὲ χάρις.
 ἔνθα πολὺν πρότιςτος Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας
 Σάτνιον οὔτασε δουρὶ μετάλμενος ὀξυόεντι
 Ἥνοπίδην, ὃν ἄρα νύμφη τέκε νηὶς ἀμύμων
 Ἥνοπι βουκολέοντι παρ' ὄχθας Σατνιόεντος. 445
 τὸν μὲν Ὀϊλιάδης δουρικλυτὸς ἐγγύθεν ἐλθὼν
 οὔτα κατὰ λαπάρην· ὁ δ' ἀνετράπετ', ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
 Τρῶες καὶ Δαναοὶ σύναγον κρατερὴν ὑσμίνην.
 τῷ δ' ἐπὶ Πουλυδάμας ἐγγέσπαλος ἦλθεν ἀμύντωρ
 Πανθοῖδης, βάλε δὲ Προθοήνορα δεξιὸν ὦμον, 450
 νῖδον Ἀρηιλύκοιο· δι' ὦμον δ' ὄβριμον ἔγχος

ἔσχευ, ὁ δ' ἐν κονίησι πεσῶν ἔλε γαῖαν ἀγοστῶ.
 Πουλυδάμας δ' ἔκπαγλον ἐπέυξατο μακρὸν ἄσας·
 „οὐ μὰν αὐτ' οἶω μεγαθύμου Πανθοῖδαο
 χειρὸς ἀπο στιβαρῆς ἄλιον πηδῆσαι ἄκοντα, 455
 ἀλλὰ τις Ἀργείων κόμισε χροῖ, καί μιν οἶω
 αὐτῶ σκηπτόμενον κατίμεν δόμον Ἄιδος εἶσω.“

ὣς ἔφατ', Ἀργείοισι δ' ἄχος γένετ' εὐξαμένοιο·
 Αἴαντι δὲ μάλιστα δαΐφροσι θυμὸν ὄρινεν,
 τῶ Τελαμωνιάδῃ· τοῦ γὰρ πέσεν ἄγχι μάλιστα. 460
 καρπαλίμως δ' ἀπιόντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῶ·

Πουλυδάμας δ' αὐτὸς μὲν ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν
 λικριφίς ἀίξας, κόμισεν δ' Ἀντήνορος υἱὸς
 Ἀρχέλοχος· τῶ γὰρ ῥα θεοὶ βούλευσαν ὕλεθρον.
 τὸν ῥ' ἔβαλεν κεφαλῆς τε καὶ αὐχένος ἐν συνοχομῶ, 465
 νεύατον ἀστράγαλον, ἀπὸ δ' ἄμφω κέρσε τένοντε·
 τοῦ δὲ πολὺ πρότερον κεφαλῆ στόμα τε ῥῖνές τε
 οὔδει πληντ' ἢ περ κνήμαι καὶ γούνα πεσόντος.
 Αἴας δ' αὐτ' ἐγέγωνεν ἀμύμονι Πουλυδάμαντι·

„φράζεο, Πουλυδάμα, καὶ μοι νημερτὲς ἐνίσπες· 470
 ἦ ῥ' οὐχ οὗτος ἀνὴρ Προθοήνορος ἀντὶ πεφάσθαι
 ἄξιος; οὐ μὲν μοι κακὸς εἶδεται οὐδὲ κακῶν ἔξ,
 ἀλλὰ κασίγνητος Ἀντήνορος ἱπποδάμοιο
 ἦ παῖς· αὐτῶ γὰρ γενεὴν ἄγχιστα ἐάκειν.“

ἦ ῥ' εὖ γινώσκων, Τρῶας δ' ἄχος ἔλλαβε θυμόν. 475
 ἐνθ' Ἀκάμας Πρόμαχον Βοιωτίον οὔτασε δουρί,
 ἀμφὶ κασιγνήτῳ βεβαῶς· ὁ δ' ὕφελκε ποδοῖν.

τῶ δ' Ἀκάμας ἔκπαγλον ἐπέυξατο μακρὸν ἄσας·
 „Ἀργεῖοι λόμωροι, ἀπειλάων ἀκόρητοι,
 οὐ θην οἰοισὶν γε πόνος τ' ἔσεται καὶ οἰζὺς 480
 ἡμῖν, ἀλλὰ ποθ' ὦδε κατακτανέεσθε καὶ ὕμεες.
 φράζεσθ', ὡς ὑμῖν Πρόμαχος δεδημημένος εὔδει

ἔγχει ἔμῳ, ἵνα μὴ τι κασιγνήτιό γε ποιῆ
 δηρὸν ἄτιτος ἔη. τῷ καὶ κέ τις εὐχεται ἀνῆρ
 γνωτὸν ἐνὶ μεγάροισιν ἀρῆς ἀλκτῆρα λιπέσθαι.“ 485

ὣς ἔφατ', Ἀργείοισι δ' ἄχος γένετ' εὐξαμένοιο·
 Πηνέλεω δὲ μάλιστα δαΐφρονι θυμὸν ὄρινεν·
 ὠρήθη δ' Ἀκάμαντος· ὁ δ' οὐχ ὑπέμεινεν ἐρωῆν
 Πηνελέωο ἄνακτος· ὁ δ' οὐτάσεν Ἴλιουῆα
 υἱὸν Φόρβαντος πολυμήλου, τὸν ῥα μάλιστα· 490

Ἑρμείας Τρώων ἐφίλει καὶ κτῆσιν ὄπασσεν·
 τῷ δ' ἄρ' ὑπὸ μήτηρ μοῦνον τέκεν Ἴλιουῆα·
 τὸν τόθ' ὑπ' ὄφρυος οὔτα κατ' ὀφθαλμοῖο θέμεθλα,
 ἐκ δ' ὥσε γλήνην· δόρυ δ' ὀφθαλμοῖο διαπρὸ
 καὶ διὰ ἰνίου ἦλθεν, ὁ δ' ἔξετο χεῖρε πετάσσας 495

ἄμφω. Πηνέλεως δὲ ἐρυσσάμενος ξίφος ὀξὺ
 ἀυχένα μέσσον ἔλασσεν, ἀπήραξεν δὲ χαμᾶζε
 αὐτῇ σὺν πῆληκι κάρη· ἔτι δ' ὄβριμον ἔγχος
 ἦεν ἐν ὀφθαλμῷ· ὁ δὲ φῆ κώδειαν ἀνασχών
 πέφραδέ τε Τρώεσσι καὶ εὐχόμενος ἔπος ἠΰδα· 500

„εἰπέμεναί μοι, Τρῶες, ἀγανοῦ Ἴλιουῆος
 πατρὶ φίλῳ καὶ μητρὶ γοήμεναι ἐν μεγάροισιν·
 οὐδὲ γὰρ ἢ Προμάχοιο δάμαρ Ἀλεγηνορίδαο
 ἀνδρὶ φίλῳ ἐλθόντι γανύσσεται, ὁππότε κεν δῆ
 ἐκ Τροίης σὺν νηυσὶ νεώμεθα κοῦροι Ἀχαιῶν.“ 505

ὣς φάτο, τοὺς δ' ἄρα πάντας ὑπὸ τρόμος ἔλλαβε γυῖα,
 πάπτηνεν δὲ ἕκαστος, ὅπη φύγοι αἰπὺν ὄλεθρον.

ἔσπετε νῦν μοι, μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
 ὅς τις δὴ πρῶτος βροτόεντ' ἀνδράργι' Ἀχαιῶν
 ἦρατ', ἐπεὶ ῥ' ἔκλινε μάχην κλυτὸς ἐννοσίγαιος. 510
 Αἴας ῥα πρῶτος Τελαμώνιος Ὕρτιον οὔτα
 Γυρτιάδην, Μυσῶν ἡγήτορα καρτεροθύμων·
 Φάλην δ' Ἀντίλοχος καὶ Μέρμερον ἐξενάριξεν·

Μηριόνης δὲ Μόρουν τε καὶ Ἴπποτίωνα κατέκτα,
 Τεῦκρος δὲ Προθόωνά τ' ἐνήρατο καὶ Περιφήτην. 515
 Ἀτρεΐδης δ' ἄρ' ἐπειθ' Ὑπερήνορα ποιμένα λαῶν
 οὔτα κατὰ λαπάρην, διὰ δ' ἔντερα χαλκὸς ἄφυσσεν
 δηώσας· ψυχὴ δὲ κατ' οὔταμένην ὠτειλήν
 ἔσσυτ' ἐπειγομένη, τὸν δὲ σκότος ὕσσε κάλυψεν.
 πλείστους δ' Αἴας εἶλεν Ὀϊλῆος ταχὺς υἱός· 520
 οὐ γάρ οἱ τις ὁμοῖος ἐπισπέσθαι ποσὶν ἦεν
 ἀνδρῶν τρεσσάντων, ὅτε τε Ζεὺς ἐν φόβον ὄρη.

ΙΛΙΑΔΟΣ Ο.

Παλίωξις παρὰ τῶν νεῶν.

αὐτὰρ ἐπεὶ διὰ τε σκόλοπας καὶ τάφρον ἔβησαν
 φεύγοντες, πολλοὶ δὲ δάμεν Δαναῶν ὑπὸ χερσίν,
 οἱ μὲν δὴ παρ' ὄχεσφιν ἐρητύοντο μένοντες,
 χλωροὶ ὑπαὶ δείους, πεφοβημένοι, ἔγρευτο δὲ Ζεὺς
 Ἴδης ἐν κορυφῆσι παρὰ χρυσοθρόνου Ἥρης. 5
 στῆ δ' ἄρ' ἀναΐξας, ἴδε δὲ Τρῶας καὶ Ἀχαιοὺς,
 τοὺς μὲν ὀρινομένους, τοὺς δὲ κλονέοντας ὕπισθεν
 Ἀργείους, μετὰ δέ σφι Ποσειδάωνα ἀνακτα.
 Ἐκτορα δ' ἐν πεδίῳ ἴδε κείμενον, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
 εἶαθ'· ὁ δ' ἀργαλέω ἔχετ' ἄσθματι κῆρ ἀπινύσσων, 10
 αἴμ' ἐμέων, ἐπεὶ οὐ μιν ἀφανρότατος βάλ' Ἀχαιῶν.
 τὸν δὲ ἰδὼν ἐλέησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
 δεινὰ δ' ὑπόδρα ἰδὼν Ἥρην πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 „ἦ μάλα δὴ κακότεχνος, ἀμήχανε, σὸς δόλος, Ἥρη,
 Ἐκτορα δῖον ἔπαυσε μάχης, ἐφόβησε δὲ λαοὺς. 15

οὐ μὰν οἶδ', εἰ αὐτε κακορραφίης ἀλεγεινῆς
πρώτη ἐπαύρηαι καὶ σε πληγῆσιν ἱμάσσω.

ἦ οὐ μέμνη, ὅτε τε κρέμω ὑψόθεν; ἐκ δὲ ποδοῖν
ἄκμονας ἦκα δύω, περὶ χερσὶ δὲ δεσμὸν ἴηλα
χρύσειον ἄρρηκτον, σὺ δ' ἐν αἰθέρι καὶ νεφέλῃσιν 20
ἐκρέμω· ἠλάστεον δὲ θεοὶ κατὰ μακρὸν Ὀλυμπον,
λῦσαι δ' οὐκ ἐδύναντο παρασταδόν· ὃν δὲ λάβοιμι,
ρίπτασκον τεταγὼν ἀπὸ βηλοῦ, ὄφρ' ἂν ἵκηται
γῆν ὀλιγηπελέων. ἐμὲ δ' οὐδ' ὥς θυμὸν ἀνίει
ἄζηχῆς ὀδύνη Ἡρακλῆος θείοιο, 25

τὸν σὺ ξὺν Βορέῃ ἀνέμῳ πεπιθοῦσα θυέλλας
πέμψας ἐπ' ἀτρύγετον πόντον κακὰ μητιόωσα
καὶ μιν ἔπειτα Κόωνδ' ἐν ναιομένην ἀπένεικας.
τὸν μὲν ἐγὼν ἐνθεν ῥυσάμην καὶ ἀνήγαγον αὐτίς
Ἄργος ἐς ἱππόβοτον, καὶ πολλὰ περ ἀθλήσαντα. 30
τῶν σ' αὐτίς μνήσω, ἴν' ἀπολλήξεης ἀπατάων,
ὄφρα ἴδῃς, ἦν τοι χραίσμη φιλότης τε καὶ εὐνή,
ἦν ἐμίγῃς ἐλθοῦσα θεῶν ἄπο καὶ μ' ἀπάτησας.“

ὣς φάτο, ῥίγησεν δὲ βοῶπις πότνια Ἥρη,
καὶ μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 35
„ἴστω νῦν τόδε γαῖα καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ὑπερθεῖν
καὶ τὸ κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ, ὅς τε μέγιστος
ὄρκος δεινότατός τε πέλει μακάρεσσι θεοῖσιν,
σὴ θ' ἱερὴ κεφαλή καὶ νοώτερον λέχος αὐτῶν
κουρίδιον, τὸ μὲν οὐκ ἂν ἐγὼ ποτε μὰψ ὁμόσαιμι· 40
μῆ δι' ἐμὴν ἰότητα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
πημαίνει Τρωάς τε καὶ Ἔκτορα, τοῖσι δ' ἀρήγει,
ἀλλὰ πον αὐτὸν θυμὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει,
τειρομένους δ' ἐπὶ νηυσὶν ἰδὼν ἐλέησεν Ἀχαιοῦς·
αὐτὰρ τοι καὶ κείνῳ ἐγὼ παραμυθησαίμην 45
τῇ ἴμεν, ἦ κεν δὴ σὺ, κελαινεφές, ἠγεμονεύῃς.“

ὣς φάτο, μείδησεν δὲ πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
 καὶ μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „εἰ μὲν δὴ σύ γ' ἔπειτα, βοῶπις πότνια Ἥρη,
 ἴσον ἔμοι φρονέουσα μετ' ἀθανάτοισι καθίζοις· 50
 τῷ κε Ποσειδάων γε, καὶ εἰ μάλα βούλεται ἄλλη,
 αἴψα μεταστρέψει νόον μετὰ σὸν καὶ ἔμὸν κῆρ.
 ἀλλ' εἰ δὴ ῥ' ἔτεόν γε καὶ ἀτρεκέως ἀγορεύεις,
 ἔρχεο νῦν μετὰ φῦλα θεῶν καὶ δεῦρο κάλεσσον
 Ἴριόν τ' ἐλθέμεναι καὶ Ἀπόλλωνα κλυτότοξον, 55
 ὄφρ' ἢ μὲν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 ἔλθῃ καὶ εἴπησι Ποσειδάωνι ἄνακτι
 παυσάμενον πολέμοιο τὰ ἄ πρὸς δῶμαθ' ἰκέσθαι,
 Ἔκτορα δ' ὀτρύνῃσι μάχην ἐς Φοῖβος Ἀπόλλων,
 αὐτίς δ' ἐμπνεύσῃσι μένος, λελάθῃ δ' ὀδυνάων, 60
 αἰ νῦν μιν τείρουσι κατὰ φρένας, αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
 αὐτίς ἀποστρέψῃσιν ἀνάκλιδα φύζαν ἐνόρσας,
 φεύγοντες δ' ἐν νηυσὶ πολυκλήμισι πέσσωσιν
 [Πηλεΐδew Ἀχιλλῆος· ὁ δ' ἀνστήσει ὃν ἑταῖρον
 Πάτροκλον· τὸν δὲ κτενεῖ ἔγχει φαίδιμος Ἔκτωρ 65
 Ἴλιου προπάρουθε, πολέας ὀλέσαντ' αἰζηνοὺς
 τοὺς ἄλλους, μετὰ δ' υἷὸν ἔμὸν Σαρπηδόνα διον.
 τοῦ δὲ χολωσάμενος κτενεῖ Ἔκτορα δῖος Ἀχιλλεύς.
 ἐκ τοῦ δ' ἄν τοι ἔπειτα παλίωξιν παρὰ νηῶν
 αἶεν ἐγὼ τεύχοιμι διαμπερές, εἰς ὃ κ' Ἀχαιοὶ 70
 Ἴλιον αἰπὸν ἔλοιεν Ἀθηναίης διὰ βουλᾶς.]
 τὸ πρὶν δ' οὔτ' ἄρ' ἐγὼ πάυω χόλον οὔτε τιν' ἄλλον
 ἀθανάτων Δαναοῖσιν ἀμυνέμεν ἐνθάδ' ἐάσω,
 πρὶν γε τὸ Πηλεΐδαο τελευτηθῆναι ἐέλδωρ,
 ὣς οἱ ὑπέστην πρῶτον, ἐμῷ δ' ἐπένευσα κάρητι, 75
 ἦματι τῷ, ὅτ' ἐμεῖο θεὰ Θέτις ἦψατο γούνων
 λισσομένη τιμῆσαι Ἀχιλλῆα πτολίπορθον.“

ὧς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθῃσε θεά, λευκώλενος Ἥρη,
 βῆ δ' ἐξ Ἰδαίων ὀρέων ἐς μακρὸν Ὀλυμπον.
 ὧς δ' ὅτ' ἂν αἰξίη νόος ἀνέρος, ὅς τ' ἐπὶ πολλήν 80
 γαῖαν ἐληλουθῶς φρεσὶ πευκαλίμησι νοήσῃ
 „ἔνθ' εἶην ἢ ἐνθά“ μενοινήησι τε πολλά,
 ὧς κραιπνῶς μεμανυῖα διέπτατο πότνια Ἥρη.
 ἵκετο δ' αἰπὺν Ὀλυμπον, ὀμηγερέεσσι δ' ἐπήλθεν
 ἀθανάτοισι θεοῖσι Διὸς δόμῳ· οἱ δὲ ἰδόντες 85
 πάντες ἀνήξαν καὶ δεικανόωντο δέπασσιν.
 ἦ δ' ἄλλους μὲν ἔασε, Θέμιστι δὲ καλλιπαρήφῳ
 δέκτο δέπας· πρώτη γὰρ ἐναντίη ἦλθε θεούσα,
 καὶ μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „Ἥρη, τίπτε βέβηκας; ἀτυζομένη δὲ ἔοικας· 90
 ἦ μάλα δὴ σ' ἐφόβησε Κρόνου πάϊς, ὅς τοι ἀκοίτης.“
 τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεά, λευκώλενος Ἥρη·
 „μή με, θεὰ Θέμι, ταῦτα διείρεο· οἴσθα καὶ αὐτή,
 οἶος ἐκείνου θυμός, ὑπερφίαλος καὶ ἀπηνής.
 ἀλλὰ σύ γ' ἄρχε θεοῖσι δόμοις ἐνὶ δαιτὸς εἴσης· 95
 ταῦτα δὲ καὶ μετὰ πᾶσιν ἀκούσεται ἀθανάτοισιν,
 οἷα Ζεὺς κακὰ ἔργα πιφαύσκειται· οὐδέ τί φημι
 πᾶσιν ὁμῶς θυμὸν κεχαρησέμεν, οὔτε βροτοῖσιν
 οὔτε θεοῖς, εἰ πέρ τις ἔτι νῦν δαίνυται εὐφρων.“
 ἦ μὲν ἄρ' ὧς εἰποῦσα καθέζετο πότνια Ἥρη, 100
 ὤχθησαν δ' ἀνὰ δῶμα Διὸς θεοί· ἦ δὲ γέλασσαν
 χεῖλεσιν, οὐδὲ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι κυανέησιν
 ἰάνθη· πᾶσιν δὲ νεμεσσηθεῖσα μετηύδα·
 „νήπιοι, οἳ Ζηνὶ μενεαίνομεν ἀφρονέοντες.
 ἦ ἔτι μιν μέμαμεν καταπαυσέμεν ἄσσον ἰόντες 105
 ἦ ἔπει ἠὲ βίη· ὁ δ' ἀφήμενος οὐκ ἀλεγίξει
 οὐδ' ὄθεται· φησὶν γὰρ ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 κάρτεϊ τε σθένει τε διακριδὸν εἶναι ἄριστος.

τῷ ἔχεθ', ὅτι κεν ὑμῖ κακὸν πέμπησιν ἐκάστῳ.
 ἦδη γὰρ νῦν ἔλπομ' Ἄρηι γε πῆμα τετύχθαι 110
 υἱὸς γὰρ οἱ ὄλωλε μάχῃ ἐνι, φίλτατος ἀνδρῶν,
 Ἄσκάλαφος, τὸν φησιν ὄν ἔμμεναι ὄβριμος Ἄρης.“

ὣς ἔφατ', αὐτὰρ Ἄρης θαλερῶ πεπλήγετο μηρῶ
 χερσὶ καταπρηγέσθ', ὀλοφυρόμενος δ' ἔπος ἠΰδα·
 „μῆ νῦν μοι νεμεσήσεται, Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες, 115
 τίσασθαι φόνον υἱὸς ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 εἴ πέρ μοι καὶ μοῖρα Διὸς πληγέντι κεραυνῷ
 κείσθαι ὁμοῦ νεκύεσσι μεθ' αἵματι καὶ κούρησιν.“

ὣς φάτο, καὶ ῥ' ἵππους κέλετο Δεῖμόν τε Φόβον τε
 ζευγνύμεν, αὐτὸς δ' ἔντε' ἐδύσετο παμφανόωντα. 120
 ἔνθα κ' ἔτι μείζων τε καὶ ἀργαλεώτερος ἄλλος
 παρ Διὸς ἀθανάτοισι χόλος καὶ μῆνις ἐτύχθη,
 εἰ μὴ Ἀθήνη πᾶσι περιδείσσασα θεοῖσιν
 ὦρτο διέκ προθύρου, λίπε δὲ θρόνον, ἔνθα θάσασεν·
 τοῦ δ' ἀπὸ μὲν κεφαλῆς κόρυθ' εἶλετο καὶ σάκος ὦμων, 125
 ἔγχος δ' ἔστησε στιβαρῆς ἀπὸ χειρὸς ἑλοῦσα
 χάλκεον· ἢ δ' ἐπέεσσι καθάπτετο θυῶρον Ἄρηα·
 „μαινόμενε, φρένας ἠλέ, διέφθορας. ἦ νύ τοι αὐτως
 οὔατ' ἀκουέμεν ἔστι, νόος δ' ἀπόλωλε καὶ αἰδώς.
 οὐκ αἰεὶς, ἅ τέ φησι θεά, λευκώλενος Ἥρη, 130
 ἢ δὴ νῦν παρ Ζηνὸς Ὀλυμπίου εἰλήλουθεν;
 ἢ ἐθέλεις αὐτὸς μὲν ἀναπλήσας κακὰ πολλὰ
 ἄψ ἕμεν Οὐλυμπόνδε, καὶ ἀχνύμενός περ, ἀνάγκη,
 αὐτὰρ τοῖς ἄλλοισι κακὸν μέγα πᾶσι φυτεῦσαι;
 αὐτίκα γὰρ Τρωῶας μὲν ὑπερθύμους καὶ Ἀχαιοὺς 135
 λείψει, ὁ δ' ἡμέας εἴσι κυδοιμήσων ἐς Ὀλυμπον,
 μάρφει δ' ἐξείης, ὅς τ' αἴτιος ὅς τε καὶ οὐκί.
 τῷ σ' αὖ νῦν κέλομαι μεθέμεν χόλον υἱὸς ἔηος·
 ἦδη γὰρ τις τοῦ γε βίην καὶ χεῖρας ἀμείνων

ἢ πέφατ' ἢ καὶ ἔπειτα πεφήσεται· ἀργαλέον δὲ 140
πάντων ἀνθρώπων ῥῦσθαι γενεὴν τε τόκον τε.“

ὣς εἰποῦσ' ἴδρυσε θρόνον ἐνὶ θυῶρον Ἄρηα.
Ἦρη δ' Ἀπόλλωνα καλέσσατο δώματος ἐκτὸς
Ἴριν θ', ἣ τε θεοῖσι μετὰγγελος ἀθανάτοισιν,
καὶ σφεας φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 145
„Ζεὺς σφῶ εἰς Ἴδην κέλετ' ἐλθέμεν ὅττι τάχιστα·
αὐτὰρ ἐπὴν ἔλθητε Διὸς τ' εἰς ὧπα ἴδησθε,
ἔρδειν, ὅττι κε κεῖνος ἐποτρύνῃ καὶ ἀνώγῃ.“

ἣ μὲν ἄρ' ὣς εἰποῦσα πάλιν κίε πότνια Ἦρη,
ἔξετο δ' εἰνὶ θρόνῳ· τὼ δ' αἶξαντε πετέσθην. 150

Ἴδην δ' ἴκανον πολυπίδακα, μητέρα θηρῶν,
εὗρον δ' εὐρύοπα Κρονίδην ἀνὰ Γαργάρω ἄκρω
ἤμενον· ἀμφὶ δέ μιν θυόεν νέφος ἐστεφάνωτο.
τὼ δὲ πάροιθ' ἐλθόντε Διὸς νεφεληγερέταο
στήτην· οὐδέ σφωε ἰδὼν ἐχολώσατο θυμῷ, 155
ὅττι οἱ ὦκ' ἐπέεσσι φίλης ἀλόχοιο πιθέσθην.

Ἴριον δὲ προτέρην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
„βᾶσκ' ἴθι, Ἴρι ταχεῖα, Ποσειδάωνι ἄνακτι
πάντα τὰδ' ἀγγεῖλαι, μηδὲ ψευδάγγελος εἶναι.
πανσάμενόν μιν ἄνωχθι μάχης ἠδὲ πτολέμοιο 160
ἔρχεσθαι μετὰ φῦλα θεῶν ἢ εἰς ἄλα δῖαν.

εἰ δέ μοι οὐκ ἐπέεσσ' ἐπιπείσεται, ἀλλ' ἀλογήσει,
φραζέσθω δὴ ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
μή μ' οὐδὲ κρατερός περ ἐὼν ἐπιόντα ταλάσση
μεῖναι, ἐπεὶ εὖ φημι βίῃ πολὺν φέρτερος εἶναι 165
καὶ γενεῇ πρότερος, τοῦ δ' οὐκ ὄθεται φίλον ἦτορ
ἶσον ἐμοὶ φάσθαι, τόν τε στυγέουσι καὶ ἄλλοι.“

ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθῃσε ποδὴνεμος ὠκέα Ἴρις,
βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὀρέων εἰς Ἴλιον ἱρήν.

ὥς δ' ὅτ' ἂν ἐκ νεφέων πτήται νιφὰς ἠὲ χάλαζα 170

ψυχρὴ ὑπὸ ῥιπῆς αἰθρηγενέος Βορέαιο,
 ὣς κραιπνῶς μεμανῦα διέπτατο ὠκέα Ἴρις.
 ἀγχοῦ δ' ἴσταμένη προσέφη κλυτὸν ἐννοσίγαιον·
 „ἀγγελίην τινά τοι, γαιήοχε κυανοχαῖτα,
 ἦλθον δεῦρο φέρουσα παραὶ Διὸς αἰγιόχοιο. 175
 παυσάμενόν σ' ἐκέλευσε μάχης ἠδὲ πτολέμοιο
 ἔρχεσθαι μετὰ φῦλα θεῶν ἢ εἰς ἄλα δῖαν.
 εἰ δέ οἱ οὐκ ἐπέεσσ' ἐπιπείσειαι, ἀλλ' ἀλογήσεις,
 ἠπεῖλει καὶ κείνος ἐναντίβιον πολεμιῶν
 ἐνθάδ' ἐλεύσεσθαι· σὲ δ' ὑπεξάλεασθαι ἀνώγειν 180
 χεῖρας, ἐπεὶ σέο φησὶ βίη πολὺ φέρτερος εἶναι
 καὶ γενεῇ πρότερος, σὸν δ' οὐκ ὄθεται φίλον ἦτορ
 ἴσόν οἱ φάσθαι, τὸν τε στυγέουσι καὶ ἄλλοι.“

τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη κλυτὸς ἐννοσίγαιος·
 „ὦ πόποι, ἦ ῥ' ἀγαθὸς περ ἔων ὑπέροπλον ἔειπεν, 185
 εἴ μ' ὁμότιμον ἔοντα βίη ἀέκοντα καθέξει.
 τρεῖς γάρ τ' ἐν Κρόνου εἰμὲν ἀδελφεοί, οὓς τέκετο Ἑρα,
 Ζεὺς καὶ ἐγώ, τρίτατος δ' Ἀΐδης ἐνέροισιν ἀνάσσων·
 τριχθὰ δὲ πάντα δέδασται, ἕκαστος δ' ἔμμορε τιμῆς·
 ἦ τοι ἔγων ἔλαχον πολιὴν ἄλα ναιέμεν αἰεὶ 190
 παλλομένων, Ἀΐδης δ' ἔλαχε ζόφον ἠερόεντα,
 Ζεὺς δ' ἔλαχ' οὐρανὸν εὐρὺν ἐν αἰθέρι καὶ νεφέλησιν·
 γαῖα δ' ἔτι ξυνή πάντων καὶ μακρὸς Ὀλυμπος.
 τῷ ῥα καὶ οὐ τι Διὸς βέομαι φρεσίν, ἀλλὰ ἔκηλος,
 καὶ κρατερός περ ἔων, μενέτω τριτάτῃ ἐνὶ μοίρῃ. 195
 χερσὶ δὲ μὴ τί με πάγχυ κακὸν ὡς δειδισσέσθω·
 θυγατέρεςσιν γάρ τε καὶ νιάσι βέλτερον εἶη
 ἐκπάγλοις ἐπέεσσιν ἐνισσέμεν, οὓς τέκεν αὐτός·
 οἳ ἔθεν ὀτρύνοντος ἀκούσονται καὶ ἀνάγκη.“

τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτ' ἀποδήνεμος ὠκέα Ἴρις· 200
 „οὔτω γὰρ δὴ τοι, γαιήοχε κυανοχαῖτα,

τόνδε φέρω Διὶ μῦθον ἀπηνέα τε κρατερόν τε,
ἧ τι μεταστρέψεις; στρεπταὶ μὲν τε φρένες ἐσθλῶν.
οἷσθ', ὡς πρεσβυτέροισιν ἐρινύες αἴεν ἔπονται.“

τὴν δ' αὖτε προσέειπε Ποσειδάων ἐνοσίχθων· 205
„Ἰρι θεά, μάλα τοῦτο ἔπος κατὰ μοῖραν ἔειπες·
ἐσθλὸν καὶ τὸ τέτυκται, ὅτ' ἄγγελος αἴσιμα εἶδῃ.
ἀλλὰ τόδ' αἴνον ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἰκάνει,
ὄππότε ἂν ἰσόμορον καὶ ὁμῆ πεπρωμένον αἴση
νεικεῖειν ἐθέλῃσι χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν. 210

ἀλλ' ἧ τοι νῦν μὲν γε νεμεσσηθεὶς ὑποείξω,
ἄλλο δέ τοι ἔρέω, καὶ ἀπειλήσω τό γε θυμῷ·
αἴ κεν ἄνευ ἐμέθεν καὶ Ἀθηναίης ἀγελείης,
[Ἥρης Ἑρμείω τε καὶ Ἥφαιστοιο ἄνακτος]
Ἰλίου αἰπεινῆς πεφιδήσεται, οὐδ' ἐθέλῃσει 215
ἐκπέρσαι, δοῦναι δὲ μέγα κράτος Ἀργείοισιν,
ἴστω τοῦθ', ὅτι νῶϊν ἀνήκεστος χόλος ἔσται.“

ὣς εἰπὼν λίπε λαὸν Ἀχαιικὸν ἐννοσίγαιος,
δῦνε δὲ πόντον ἰών, πόθεσαν δ' ἦρωες Ἀχαιοί.
καὶ τότε Ἀπόλλωνα προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς· 220
„ἔρχεο νῦν, φίλε Φοῖβε, μεθ' Ἐκτορα χαλκοκορυστήν·
ἦδη μὲν γὰρ τοι γαιήοχος ἐννοσίγαιος
οἴχεται εἰς ἄλα δῖαν, ἀλευάμενος χόλου αἰπὴν
ἡμέτερον· μάλα γὰρ κε μάχης ἐπύθοντο καὶ ἄλλοι,
οἳ περ ἐνέρτεροί εἰσι θεοί, Κρόνον ἀμφὶς ἑόντες. 225
ἀλλὰ τόδ' ἡμὲν ἐμοὶ πολὺ κέρδιον ἠδέ οἱ αὐτῷ
ἔπλετο, ὅττι πάροιθε νεμεσσηθεὶς ὑπόειξεν
χειρας ἐμάς, ἐπεὶ οὐ κεν ἀνιδρωτί γε τελέσθη.
ἀλλὰ σύ γ' ἐν χεῖρεσσι λάβ' αἰγίδα θυσανόεσσαν,
τὴν μάλ' ἐπισσείων φοβέειν ἦρωας Ἀχαιοὺς· 230
σοὶ δ' αὐτῷ μελέτω, ἐκατηβόλε, φαίδιμος Ἐκτωρ·
τόφρα γὰρ οὖν οἱ ἔγειρε μένος μέγα, ὄφο' ἂν Ἀχαιοὶ

φεύγοντες νῆάς τε καὶ Ἑλλήσποντον ἴκωνται.
 κεῖθεν δ' αὐτὸς ἐγὼ φράσομαι ἔργον τε ἔπος τε,
 ὡς κε καὶ αὐτίς Ἀχαιοὶ ἀναπνεύσωσι πόνοιο.“ 235

ὣς ἔφατ', οὐδ' ἄρα πατρὸς ἀνηκούστησεν Ἀπόλλων,
 βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὄρεων Ἰρηνι ἑοικῶς
 ὠκέϊ φασσοφόνῳ, ὅς τ' ὠκιστος πετεηνῶν.
 εὖρ' υἱὸν Πριάμοιο δαΐφρονος, Ἔκτορα δῖον,
 ἤμενον, οὐδ' ἔτι κεῖτο, νέον δ' ἐσαγείρετο θυμόν, 240
 ἀμφὶ ἔριγνώσκων ἐτάρους, ἀτὰρ ἄσθμα καὶ ἰδρῶς
 παύειτ', ἐπεὶ μιν ἔγειρε Διὸς νόος αἰγιόχοιο.

ἀγχοῦ δ' ἰστάμενος προσέφη ἑκάεργος Ἀπόλλων
 „Ἔκτορ υἱὲ Πριάμοιο, τί ἦ δὲ σὺ νόσφιν ἀπ' ἄλλων
 ἦσ' ὀλιγηπελέων; ἦ ποῦ τί σε κῆδος ἰκάνει;“ 245

τὸν δ' ὀλιγοδραπέων προσέφη κορυθαίολος Ἔκτωρ·
 „τίς δὲ σὺ ἔσσι, φέριστε, θεῶν, ὅς μ' εἴρεαι ἄντην;
 οὐκ αἰεὶς, ὃ με νηυσὶν ἐπι πρυμνήσιν Ἀχαιῶν
 οὖς ἐτάρους ὀλέκοντα βοῆν ἀγαθὸς βάλεν Αἴας
 χερμαδίῳ πρὸς στῆθος, ἔπαυσε δὲ θούριδος ἀλκῆς; 250
 καὶ δὴ ἐγὼ γ' ἐφάμην νέκυσας καὶ δῶμ' Αἶδαο
 ἤματι τῷδ' ἴζεσθαι, ἐπεὶ φίλον αἶον ἦτορ.“

τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ, ἑκάεργος Ἀπόλλων·
 „θάρσει νῦν τοῖόν τοι ἀοσσητήρα Κρονίων
 ἐξ Ἰδῆς προέηκε παρεστάμεναι καὶ ἀμύνειν, 255
 Φοῖβον Ἀπόλλωνα χρυσάορον, ὅς σε πάρος περ
 ῥύομ', ὁμῶς αὐτόν τε καὶ αἰπεινὸν πολίεθρον.
 ἀλλ' ἄγε νῦν ἱππεῦσιν ἐπότρυνον πολέεσσιν
 νηυσὶν ἐπι γλαφυρῆσιν ἐλαννέμεν ὠκέας ἵππους·
 αὐτὰρ ἐγὼ προπάρουθε κιῶν ἵπποισι κέλευθον 260
 πᾶσαν λειανέω, τρέψω δ' ἥρωας Ἀχαιοῦς.“

ὣς εἰπὼν ἔμπνευσε μένος μέγα ποιμένι λαῶν.
 ὡς δ' ὅτε τις στατὸς ἵππος, ἀκοστήσας ἐπὶ φάτῃ,

δεσμὸν ἀπορορήξας θείῃ πεδίῳ κροαίνων,
 εἰωθὼς λούεσθαι ἐυρρεῖος ποταμοῖο, 265
 κυδιόων· ὑποῦ δὲ κάρη ἔχει, ἀμφὶ δὲ χαῖται
 ὤμοις αἰσσοῦνται· ὁ δ' ἀγλαΐῃφι πεποιθὼς,
 ῥίμφο εἰ γούνα φέρει μετὰ τ' ἤθεα καὶ νομὸν ἵππων·
 ὧς Ἐκτωρ λαιψηρὰ πόδας καὶ γούνατ' ἐνώμα
 ὀτρύνων ἱππῆας, ἐπεὶ θεοῦ ἔκλυεν ἀνδρῆν. 270
 οἱ δ', ὧς τ' ἢ ἔλαφον κεραὸν ἢ ἄγριον αἶγα
 ἐσσεύαντο κύνες τε καὶ ἀνέρες ἀγροῖωται·
 τὸν μὲν τ' ἠλίβατος πέτρῃ καὶ δάσκιος ὕλη
 εἰρύσατ', οὐδ' ἄρα τέ σφι κιχήμεναι αἰδισμόν ἦεν·
 τῶν δέ θ' ὑπὸ ἰαχῆς ἐφάνη λῆς ἠηγένειος 275
 εἰς ὁδόν, αἶψα δὲ πάντας ἀπέτραπε καὶ μεμαῶτας·
 ὧς Δαναοὶ εἶως μὲν ὀμιλαδὸν αἰὲν ἔποντο
 νύσσοιτες ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν,
 αὐτὰρ ἐπεὶ ἴδον Ἐκτορ' ἐποικόμενον στίχας ἀνδρῶν,
 τάρβησαν, πᾶσιν δὲ παρὰ ποσὶ κάππεσε θυμὸς. 280
 τοῖσι δ' ἔπειτ' ἀγόρευε Θόας Ἀνδραίμονος υἱός,
 Αἰτωλῶν ὄχ' ἄριστος, ἐπιστάμενος μὲν ἄκοντι,
 ἐσθλὸς δ' ἐν σταδίῃ· ἀγορῇ δέ εἰ παῦροι Ἀχαιῶν
 νίκων, ὁππότε κοῦροι ἐρίσσειαν περὶ μύθων·
 ὃ σφιν ἐν φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν· 285
 „ὦ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρᾶμαι·
 οἷον δὴ αὐτ' ἐξαῦτις ἀνέστη κῆρας ἀλύξας
 Ἐκτωρ· ἦ θῆν μιν μάλα ἔλπετο θυμὸς ἐκάστου
 χερσὶν ὑπ' Αἴαντος θανέειν Τελαμωνιάδαο.
 ἀλλὰ τις αὐτε θεῶν ἐρρύσατο καὶ ἐσάωσεν 290
 Ἐκτορ', ὃ δὴ πολλῶν Δαναῶν ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν,
 ὧς καὶ νῦν ἐσσεσθαι οἴομαι· οὐ γὰρ ἄτερ γε
 Ζηνὸς ἐριγδούπου πρόμος ἴσταται ὧδε μενοινῶν.
 ἀλλ' ἄγεθ', ὧς ἂν ἐγὼ εἶπω, πειθώμεθα πάντες.

πληθύν μὲν ποτὶ νῆας ἀνώξομεν ἀπονέεσθαι· 295
 αὐτοὶ δ', ὅσοι ἄριστοι ἐνὶ στρατῷ εὐχόμεθ' εἶναι,
 στήομεν, εἴ κε πρῶτον ἐρύξομεν ἀντιάσαντες
 δούρατ' ἀνασχόμενοι· τὸν δ' οἶω καὶ μεμαῶτα
 θυμῷ δαίσεσθαι Δαναῶν καταδῦναι ὄμιλον."

ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδὲ πίθοντο. 300
 οἱ μὲν ἄρ' ἀμφ' Αἴαντα καὶ Ἴδομενεῖα ἄνακτα,
 Τεῦκρον Μηριόνην τε Μέγην τ' ἀτάλαντον Ἄρηι,
 ὕσμίνην ἠρτυνον, ἀριστῆας καλέσαντες,
 Ἔκτορι καὶ Τρώεσσιν ἐναντίον· αὐτὰρ ὀπίσσω
 ἢ πληθὺς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἀπονέοντο. 305

Τρῶες δὲ προύτυψαν ἀολλέες, ἦρχε δ' ἄρ' Ἔκτωρ
 μακρὰ βιβὰς· πρόσθεν δὲ κί' αὐτοῦ Φοῖβος Ἀπόλλων
 εἰμένος ὤμοιιν νεφέλην, ἔχε δ' αἰγίδα θοῦρον
 δεινὴν ἀμφιδάσειαν ἀριπρεπέ', ἣν ἄρα χαλκιδὺς
 Ἥφαιστος Διὶ δῶκε φορήμεναι ἐς φόβον ἀνδρῶν· 310
 τὴν ἄρ' ὅ γ' ἐν χεῖρεσσιν ἔχων ἠγήσατο λαῶν.
 Ἄργεῖοι δ' ὑπέμειναν ἀολλέες, ὦρτο δ' αὐτῇ
 ὄξει' ἀμφοτέρωθεν, ἀπὸ νευρῆφι δ' ὀιστοὶ
 θρωσκον· πολλὰ δὲ δοῦρα θρασειᾶν ἀπὸ χειρῶν
 ἄλλα μὲν ἐν χροῖ πῆγνυτ' ἀρηιθῶν αἰζηῶν, 315
 πολλὰ δὲ καὶ μεσσηγύ, πάρος χροῖα λευκὸν ἐπαυρεῖν,
 ἐν γαίῃ ἴσταντο, λιλαιόμενα χροῶς ἄσαι.

ὄφρα μὲν αἰγίδα χερσὶν ἔχ' ἀτρέμα Φοῖβος Ἀπόλλων,
 τόφρα μάλ' ἀμφοτέρω βέλε' ἤπτετο, πίπτε δὲ λαός·
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατενώπα ἰδὼν Δαναῶν ταχυπώλων 320
 σεῖσ', ἐπὶ δ' αὐτὸς ἄνσε μάλα μέγα, τοῖσι δὲ θυμὸν
 ἐν στήθεσσιν ἔθειλεξε, λάθοντο δὲ θούριδος ἀλκῆς.
 οἱ δ', ὥς τ' ἠὲ βοῶν ἀγέλην ἢ πῶν μὲγ' οἶων
 θῆρε δύω κλονέωσι μελαίνης νυκτὸς ἀμολγῶ,
 ἔλθόντ' ἐξαπίνης σημάντορος οὐ παρεόντος, 325

ὣς ἐφόβηθεν Ἀχαιοὶ ἀνάλκιδες· ἐν γὰρ Ἀπόλλων
ἦκε φόβον, Τρῶσιν δὲ καὶ Ἔκτορι κῦδος ὕπαζεν.

ἔνθα δ' ἀνὴρ ἔλεν ἄνδρα κεδασθείσης ὑσμίνης.

Ἔκτωρ μὲν Στιχίον τε καὶ Ἀρκεσίλαον ἔπεφνεν,
τὸν μὲν Βοιωτῶν ἠγήτορα χαλκοχιτώνων,

330

τὸν δὲ Μενεσθῆος μεγαθύμου πιστὸν ἑταῖρον·

Αἰνεΐας δὲ Μέδοντα καὶ Ἴασον ἐξενάριζεν·

ἧ τοι ὁ μὲν νόθος υἱὸς Οἰλῆος θείοιο

ἔσκε, Μέδων Αἰαντος ἀδελφεός, αὐτὰρ ἔναιεν

ἐν Φυλάκῃ, γαίης ἄπο πατρίδος, ἄνδρα κατακτάς, 335

γνωτὸν μητροιῆς Ἐριώπιδος, ἦν ἔχ' Οἰλεύς·

Ἴασος αὐτ' ἀρχὸς μὲν Ἀθηναίων ἐτέτυκτο,

υἱὸς δὲ Σφήλοιο καλέσκετο Βουκολίδαο.

Μηκιστῆ δ' ἔλε Πουλυδάμας, Ἐχίον δὲ Πολίτης

πρώτη ἐν ὑσμίνῃ, Κλονίου δ' ἔλε διὸς Ἀγῆνωρ. 340

Δηίοχον δὲ Πάρις βάλε νεΐατον ὦμον ὀπίσθεν

φεύγοντ' ἐν προμάχοισι, διαπρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσεν.

ὄφρ' οἱ τοὺς ἐνάριζον ἀπ' ἔντεα, τόφρα δ' Ἀχαιοὶ

τάφρω καὶ σκολόπεσσι ἐνιπλήξαντες ὀρυκτῆ

ἔνθα καὶ ἔνθα φέβοντο, δύνοντο δὲ τεῖχος ἀνάγκῃ. 345

Ἔκτωρ δὲ Τρῶεσσι ἐκέκλετο μακρὸν ἀύσας·

„νηυσὶν ἐπισσεύεσθαι, ἔἴν δ' ἔναρα βροτόεντα·

ὄν δ' ἂν ἐγὼν ἀπάνευθε νεῶν ἐτέρωθι νοήσω,

αὐτοῦ οἱ θάνατον μητίσομαι, οὐδέ νυ τόν γε

γνωτοὶ τε γνωταὶ τε πυρὸς λελάχωσι θανόντα, 350

ἀλλὰ κύνες ἐρύουσι πρὸ ἄστεος ἡμετέροιο.“

ὣς εἰπὼν μᾶστιγι κατωμαδὸν ἤλασεν ἵππους,

κεκλόμενος Τρῶεσσι κατὰ στίχας. οἱ δὲ σὺν αὐτῷ

πάντες δημοκλήσαντες ἔχον ἐρυσάρματα ἵππους

ἠχῆ θεσπεσίῃ· προπάροιθε δὲ Φοῖβος Ἀπόλλων 355

φεῖ' ὄχθας καπέτοιο βαθείης ποσσὶν ἐρείπων

ἐς μέσσον κατέβαλλε, γεφύρωσεν δὲ κέλευθον
 μακρὴν ἢ δ' εὐρεΐαν, ὅσον τ' ἐπὶ δουρὸς ἐρωή
 γίγνεται, ὅππότε ἄνηρ σθένεος πειρώμενος ἦσιν.
 τῆ δ' οἷ γε προχέοντο φαλαγγηδόν, πρὸ δ' Ἀπόλλων 360
 αἰγίδ' ἔχων ἐρίτιμον· ἔρειπε δὲ τεῖχος Ἀχαιῶν
 ῥεῖα μάλ', ὡς ὅτε τις ψάμαθον πάϊς ἄγχι θαλάσσης,
 ὅς τ' ἐπεὶ οὖν ποιήσῃ ἀθύρματα νηπιέησιν,
 ἄψ αὐτίς συνέχευε ποσὶν καὶ χερσὶν ἀθύρων.
 ὣς ῥα σύ, ἦε Φοῖβε, πολὺν κάματον καὶ ὀϊζὺν 365
 σύγχεας Ἀργείων, αὐτοῖσι δὲ φύζαν ἐνώρσας.

ὣς οἱ μὲν παρὰ νηυσὶν ἐρητύοντο μένοντες,
 ἀλλήλοισί τε κεκλόμενοι καὶ πᾶσι θεοῖσιν
 χεῖρας ἀνίσχοντες μεγάλ' εὐχετόωντο ἕκαστος·
 Νέστωρ αὐτὲ μάλιστα Γεργήνιος, οὗρος Ἀχαιῶν, 370
 εὐχετο, χεῖρ' ὀρέγων εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα·
 „Ζεῦ πάτερ, εἰ ποτέ τις τοι ἐν Ἀργεῖ περ πολυπύρῳ
 ἦ βοδὸς ἢ ὄϊος κατὰ πύονα μηρία καίων
 εὐχετο νοσθῆσαι, σὺ δ' ὑπέσχεο καὶ κατένευσας,
 τῶν μνῆσαι καὶ ἄμνον, Ὀλύμπιε, νηλεὲς ἦμαρ, 375
 μηδ' οὕτω Τρώεσσιν ἔα δάμνασθαι Ἀχαιοὺς.“

ὣς ἔφατ' εὐχόμενος, μέγα δ' ἔκτυπε μητιέτα Ζεὺς,
 ἀράων αἰών Νηληιάδαο γέροντος.
 Τρῶες δ' ὡς ἐπύθοντο Διὸς κτύπον αἰγιοόχοιο,
 μᾶλλον ἐπ' Ἀργείοισι θόρον, μνήσαντο δὲ χάρις. 380
 οἱ δ', ὡς τε μέγα κῦμα θαλάσσης εὐρουπόροιο
 νηὸς ὑπὲρ τοίχων καταβήσεται, ὅππότε ἐπέιγῃ
 ἕς ἀνέμου· ἦ γάρ τε μάλιστά γε κύματ' ὀφέλλει·
 ὣς Τρῶες μεγάλη λαγῆ κατὰ τεῖχος ἔβαινον,
 ἵππους δ' εἰσελάσαντες ἐπὶ πρύμνησι μάχοντο 385
 ἔγχεσιν ἀμφιγύοις αὐτοσχεδόν, οἱ μὲν ἀφ' ἵππων,
 οἱ δ' ἀπὸ νηῶν ὕψι μελαινάων ἐπιβάντες

μακροῖσι ξυστοῖσι, τὰ δ' ἄ σφ' ἐπὶ νηυσὶν ἔκειτο
ναύμαχα κολλήεντα, κατὰ στόμα εἰμένα χαλκῷ.

Πάτροκλος δ', εἴως μὲν Ἀχαιοὶ τε Τρῶές τε 390

τείχεος ἀμφεμάχοντο θοάων ἔκτοθι νηῶν,
τόφρ' ὃ γ' ἐνὶ κλισίῃ ἀγαπήνορος Εὐρύπυλοιο
ἦστό τε καὶ τὸν ἔτερπε λόγοις, ἐπὶ δ' ἔλκει λυγρῷ
φάρμακ' ἀκέσματ' ἔπασσε μελαινάων ὀδυνάων.

αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τεῖχος ἐπεσσυμένους ἐνόησεν 395

Τρῶας, ἀτὰρ Δαναῶν γένετο ἰαχὴ τε φόβος τε,
ᾧμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα καὶ ὠ πεπλήγετο μηρῷ
χερσὶ καταπρηγέσσ', ὀλοφυρόμενος δ' ἔπος ἠΰδα·
„Εὐρύπυλ', οὐκέτι τοι δύνάμαι χατέοντί περ ἔμψης
ἐνθάδε παρμενέμεν· δὴ γὰρ μέγα νεῖκος ὄρωρεν· 400

ἀλλὰ σὲ μὲν θεράπων ποτιτερπέτω, αὐτὰρ ἐγὼ γε
σπεύσομαι εἰς Ἀχιλλῆα, ἴν' ὀτρύνω πολεμιζέειν.

τίς δ' οἶδ', εἰ κέν οἱ σὺν δαίμονι θυμὸν ὀρίνω
παρειπών; ἀγαθὴ δὲ παραίφασις ἐστὶν ἐταίρου.“

τὸν μὲν ἄρ' ὣς εἰπόντα πόδες φέρον· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ 405

Τρῶας ἐπερχομένους μένον ἔμπεδον, οὐδὲ δύναντο
παυροτέρους περ ἔοντας ἀπώσασθαι παρὰ νηῶν·

οὐδέ ποτε Τρῶες Δαναῶν ἐδύναντο φάλαγγας
δηξάμενοι κλισίῃσι μιγήμεναι ἠδὲ νέεσσιν.

ἀλλ' ὣς τε στάθμη δόρου νήιον ἐξιθύνει 410

τέκτονος ἐν παλάμῃσι δαήμονος, ὅς δ' ἄ τε πάσης
εὖ εἶδῃ σοφίης ὑποδημοσύνησιν Ἀθήνης,

ᾧς μὲν τῶν ἐπὶ ἴσα μάχῃ τέτατο πτόλεμός τε·
ἄλλοι δ' ἀμφ' ἄλλῃσι μάχην ἐμάχοντο νέεσσιν.

Ἐκτωρ δ' ἄντ' Αἴαντος εἰείσατο κυδαλίμοιο. 415

τῷ δὲ μῆς περὶ νηὸς ἔχον πόνον, οὐδὲ δύναντο
οὔθ' ὃ τὸν ἐξελάσαι καὶ ἐνιπρῆσαι πυρὶ νῆα,

οὔθ' ὃ τὸν ἄψ ᾧσασθαι, ἐπεὶ ὃ' ἐπέλασσέ γε δαίμων.

ἐνθ' οὖρα Κλυτίοιο Καλήτορα φαίδιμος Αἴας
 πῦρ ἐς νῆα φέροντα κατὰ στήθος βάλε δουρί· 420
 δούπησεν δὲ πεσών, δαλὸς δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.
 Ἔκτωρ δ' ὡς ἐνόησεν ἀνεψιὸν ὀφθαλμοῖσιν
 ἐν κονίησι πεσόντα νεὸς προπάρουθε μελαίνης,
 Τρωσὶ τε καὶ Λυκίοισιν ἐκέκλετο μακρὸν ἀύσας·
 „Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί, 425
 μὴ δὴ πω χάξεσθε μάχης ἐν στείνει τῶδε,
 ἀλλ' οὖρα Κλυτίοιο σαώσατε, μὴ μιν Ἀχαιοὶ
 τεύχεα συλήσωσι νεῶν ἐν ἀγῶνι πεσόντα.“

ὣς εἰπὼν Αἴαντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ·
 τοῦ μὲν ἄμαρθ', ὁ δ' ἔπειτα Λυκόφρονα Μάστορος υἱόν, 430
 Αἴαντος θεράποντα Κυθήριον, ὅς ῥα παρ' αὐτῷ
 ναί', ἐπεὶ ἄνδρα κατέκτα Κυθήροισι ζαθέοισιν,
 τὸν ῥ' ἔβαλεν κεφαλὴν ὑπὲρ οὐατος ὀξεί χαλκῷ
 ἔστεῶτ' ἄγχ' Αἴαντος· ὁ δ' ὕπιος ἐν κονίησιν
 νηὸς ἄπο προυμνῆς χαμάδις πέσε, λύντο δὲ γυῖα. 435
 Αἴας δ' ἐρρίγησε, κασίγνητον δὲ προσηύδα·

„Τεῦκρε πέπου, δὴ νῶιν ἀπέκτατο πιστὸς ἑταῖρος
 Μαστορίδης, ὃν νῶι Κυθηρόθεν ἔνδον ἔοντα
 ἴσα φίλοισι τοκεῦσιν ἐτίομεν ἐν μεγάροισιν·
 τὸν δ' Ἔκτωρ μεγάρθυμος ἀπέκτανε. ποῦ νύ τοι ἰοὶ 440
 ὠκύμοροι καὶ τόξον, ὃ τοι πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων;“

ὣς φάθ', ὁ δὲ ξυνέηκε, θέων δέ οἱ ἄγχι παρέστη
 τόξον ἔχων ἐν χειρὶ παλίντονον ἠδὲ φαρέτρην
 ἰοδόκον· μάλα δ' ὦκα βέλεα Τρώεσσιν ἐφίει.
 καὶ ῥ' ἔβαλε Κλεῖτον Πεισήνορος ἀγλαὸν υἱόν, 445
 Πουλυδάμαντος ἑταῖρον ἀγανού Πανθοῖδαο,
 ἠνία χερσὶν ἔχοντα· ὁ μὲν πεπόνητο καθ' ἵππους·
 τῇ γὰρ ἔχ', ἣ ῥα πολὺ πλείσται κλονέοντο φάλαγγες,
 Ἔκτορι καὶ Τρώεσσι χαριζόμενος· τάχα δ' αὐτῷ

ἦλθε κακόν, τό οἱ οὐ τις ἐρύκακεν ἱεμένων περ. 450
 αὐχένι γάρ οἱ ὀπισθε πολύστονος ἔμπεσεν ἰός·
 ἦριπε δ' ἐξ ὀχέων, ὑπερώησαν δέ οἱ ἵπποι
 κείν' ὄχρα κροτέοντες. ἀνάξ δ' ἐνόησε τάχιστα
 Πουλυδάμας, καὶ πρῶτος ἐναντίος ἦλυθεν ἵππων.
 τοὺς μὲν ὃ γ' Ἀστυνόφ' Προτιάκονος νίει δῶκεν, 455
 πολλὰ δ' ἐπῶτρυνε σχεδὸν ἴσχειν εἰσορόοντα
 ἵππους· αὐτὸς δ' αὐτίς ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη.

Τεῦκρος δ' ἄλλον οἰστὸν ἐφ' Ἐκτορι χαλκοκορυστῆ
 αἴνυτο, καὶ κεν ἔπαυσε μάχην ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν,
 εἴ μιν ἀριστεύοντα βαλὼν ἐξείλετο θυμόν. 460
 ἀλλ' οὐ λῆθε Διὸς πυκινὸν νόον, ὅς ῥα φύλασσειν
 Ἐκτορ', ἀτὰρ Τεῦκρον Τελαμώνιον εὖχος ἀπηύρα,
 ὅς οἱ ἐυστρεφέα νευρὴν ἐν ἀμύμονι τόξῳ
 ῥῆξ' ἐπὶ τῷ ἐρούοντι· παρεπλάγχθη δέ οἱ ἄλλη
 ἰὸς χαλκοβαρῆς, τόξον δέ οἱ ἔκπεσε χειρός. 465

Τεῦκρος δ' ἐρρίγησε, κασίγνητον δὲ προσηύδα·
 „ὦ πόποι, ἦ δὴ πάγχυ μάχης ἐπὶ μῆδεα κείρει
 δαίμων ἡμετέρης, ὃ τέ μοι βιὸν ἔκβαλε χειρός,
 νευρὴν δ' ἐξέρρηξε νεόστροφον, ἣν ἐνέδησα
 πρῶιον, ὄφρ' ἀνέχοιτο θαμὰ θρώσκοντας οἰστούς.“ 470

τὸν δ' ἡμείβεται ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
 „ὦ πέπον, ἀλλὰ βιὸν μὲν ἔα καὶ ταρφέας ἰούς
 κεῖσθαι, ἐπεὶ συνέχευε θεὸς Δαναοῖσι μεγέρας·
 αὐτὰρ χερσὶν ἑλὼν δολιχὸν δόρου καὶ σάκος ὦμῳ
 μάρανό τε Τρῶεσσι καὶ ἄλλους ὄρνυθι λαούς. 475
 μὴ μὰν ἀσπουδί γε, δαμασάμενοί περ, ἔλοιεν
 νῆας ἐυσσέλιμους, ἀλλὰ μνησώμεθα χάρμης.“

ὣς φάθ', ὃ δὲ τόξον μὲν ἐνὶ κλισίῃσιν ἔθηκεν,
 αὐτὰρ ὃ γ' ἀμφ' ὦμοισι σάκος θέτο τετραθέλυμνον,
 κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην ἐτύκτον ἔθηκεν 480

[ἴππουριν, δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν·]
εἶλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὀξεί χαλκῷ,
βῆ δ' ἰέναι, μάλα δ' ὦκα θεῶν Αἴαντι παρέστη.

Ἔκτωρ δ' ὡς εἶδεν Τεύκρου βλαφθέντα βέλεμνα,
Τρωσί τε καὶ Λυκίοισιν ἐκέκλετο μακρὸν ἀύσας· 485

„Τρωῆες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγγιμαχῆται,
ἀνέρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς
νῆας ἀνὰ γλαφυράς· δὴ γὰρ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν
ἀνδρὸς ἀριστῆος Διόθεν βλαφθέντα βέλεμνα.

ῥεῖα δ' ἀρίγνωτος Διὸς ἀνδράσι γίγνεται ἄλκη, 490
ἡμὲν ὀτείοισιν κῦδος ὑπέριτερον ἐγγυαλίξῃ,

ἢ δ' ὄτινας μινύθῃ τε καὶ οὐκ ἐθέλησιν ἀμύνειν,
ὡς νῦν Ἀργείων μινύθει μένος, ἅμμι δ' ἀρήγει.

ἀλλὰ μάχεσθ' ἐπὶ νηυσὶν ἀολλέες· ὅς δέ κεν ὕμειον
βλήμενος ἢ ἐ τυπεῖς θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπῃ, 495

τεθνᾶτω· οὐ οἱ ἀεικὲς ἀμυνομένῳ περὶ πάτρης
τεθνᾶμεν· ἀλλ' ἄλοχός τε σόη καὶ παῖδες ὀπίσσω,

καὶ οἶκος καὶ κλῆρος ἀκήρατος, εἴ κεν Ἀχαιοὶ
οἴχωνται σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.“

ὣς εἰπὼν ὥτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου. 500

Αἴας δ' αὖθ' ἑτέρωθεν ἐκέκλετο οἷς ἐτάροισιν·

„αἰδώς, Ἀργεῖοι· νῦν ἄρκιον ἢ ἀπολέσθαι

ἢ σαωθῆναι καὶ ἀπόσασθαι κακὰ νηῶν.

ἢ ἔλπεσθ', ἦν νῆας ἔλη κορυθαίολος Ἔκτωρ,

ἐμβαδὸν ἵξεσθαι ἦν πατρίδα γαῖαν ἕκαστος; 505

ἢ οὐκ ὀτρύνοντος ἀκούετε λαὸν ἅπαντα

Ἔκτορος, ὅς δὴ νῆας ἐνιπρῆσαι μενεαίνει;

οὐ μὰν ἔς γε χορὸν κέλετ' ἐλθέμεν, ἀλλὰ μάχεσθαι.

ἡμῖν δ' οὐ τις τοῦδε νόος καὶ μῆτις ἀμείνων,

ἢ αὐτοσχεδίῃ μῖξαι χεῖρας τε μένος τε. 510

βέλτερον ἢ ἀπολέσθαι ἕνα χρόνον ἢ ἐ βιώναι,

ἢ δητὰ στρεύγεσθαι ἐν αἰνῇ δημοτῆτι
 ᾧδ' αὐτως παρὰ νηυσὶν ὑπ' ἀνδράσι χειροτέροισιν. "

ὣς εἰπὼν ἴτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου.
 ἐνθ' Ἐκτωρ μὲν ἔλε Σχεδίον Περιμήδεος υἱόν, 515
 ἀρχὸν Φωκίων, Αἶας δ' ἔλε Λαοδάμαντα
 ἠγεμόνα προλέων, Ἀντήνορος ἀγλαὸν υἱόν·
 Πουλυδάμας δ' ὦτον Κυλλήμιον ἐξενάριξεν,
 Φυλεΐδew ἔταρον, μεγαθύμων ἀρχὸν Ἐπειῶν.
 τῷ δὲ Μέγης ἐπόρουσεν ἰδῶν· ὁ δ' ὑπαιθα λιᾶσθη 520
 Πουλυδάμας, καὶ τοῦ μὲν ἀπήμβροτεν· οὐ γὰρ Ἀπόλλων
 εἶα Πανθόου υἱὸν ἐνὶ προμάχοισι δαμῆναι·
 αὐτὰρ ὃ γε Κροῖσμον στήθεος μέσον οὔτασε δουρί.
 δούπησεν δὲ πεσῶν, ὁ δ' ἀπ' ὤμων τεύχε' ἐσύλα.
 τόφρα δὲ τῷ ἐπόρουσε Δόλοψ αἰχμῆς ἐν εἰδῶς, 525
 Λαμπετιίδης, ὃν Λάμπος ἐγείνατο φέρτατος ἀνδρῶν,
 Λαομεδοντιάδης, ἐν εἰδότα θούριδος ἀλκῆς·
 ὃς τότε Φυλεΐδαο μέσον σάκος οὔτασε δουρὶ
 ἐγγύθεν ὀρηθεῖς· πυκινὸς δὲ οἱ ἤρκεσε θῶρηξ,
 τὸν ὃ' ἐφόρει γυάλοισιν ἀρηρότα· τὸν ποτε Φυλεὺς 530
 ἤγαγεν ἐξ Ἐφύρης, ποταμοῦ ἄπο Σελλήεντος·
 ξείνος γάρ οἱ ἔδωκεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἐυφήτης
 ἐς πόλεμον φορέειν δηῖων ἀνδρῶν ἀλεωρήν·
 ὃς οἱ καὶ τότε παιδὸς ἀπὸ χροῶς ἤρκεσ' ὄλεθρον.
 τοῦ δὲ Μέγης κόρυθος χαλκήρεος ἵπποδασειῆς 535
 κύμβαχον ἀκρότατον νύξ' ἔργχει ὀξυόεντι,
 ῥῆξε δ' ἀφ' ἵππειον λόφον αὐτοῦ· πᾶς δὲ χαμᾶζε
 κάππεσεν ἐν κονίησι, νέον φοῖνικι φαιινός.
 εἶος ὁ τῷ πολέμιζε μένων, ἔτι δ' ἔλλετο νίκην,
 τόφρα δὲ οἱ Μενέλαος ἀρήμιος ἤλθεν ἀμύντωρ, 540
 στή δ' εὐράξ σὺν δουρὶ λαθῶν, βάλε δ' ὤμον ὑπισθεν·
 αἰχμῆ δὲ στέρνοιο διέσσυτο μαιμῶσα,

πρόσσω λεμένη· ὁ δ' ἄρα προηγῆς ἐλιάσθη.
 τὼ μὲν εἰσάσθην χαλκήρεα τεύχε' ἀπ' ὤμων
 συλήσειν· Ἐκτωρ δὲ κασιγνήτοισι κέλευσεν 545
 πᾶσι μάλα, πρῶτον δ' Ἴκεταουίδην ἐνένιπεν
 ἰφθιμον Μελάνιππον. ὁ δ' ὄφρα μὲν εἰλίποδας βοῦς
 βόσκ' ἐν Περικώτῃ, δηίων ἀπονόσφιν ἐόντων·
 αὐτὰρ ἐπεὶ Δαναῶν νέες ἤλυθον ἀμφιέλισσαι,
 ἄψ εἰς Ἴλιον ἦλθε, μετέπρεπε δὲ Τρώεσσιν, 550
 ναῖε δὲ παρ Πριάμῳ, ὁ δέ μιν τίεν ἴσα τέκεσσιν·
 τὸν ῥ' Ἐκτωρ ἐνένιπεν, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 „οὔτω δῆ, Μελάνιππε, μεθήσομεν; οὐδέ νυ σοὶ περ
 ἐντρέπεται φίλον ἦτορ ἀνεψιοῦ κταμένοιο;
 οὐχ ὀράας, οἷον Δόλοπος περὶ τεύχε' ἔπουσιν; 555
 ἀλλ' ἔπευ· οὐ γὰρ ἔτ' ἔστιν ἀποσταδὸν Ἀργείοισιν
 μάρασθαι, πρὶν γ' ἠὲ κατακτάμεν ἠὲ κατ' ἄκρης
 Ἴλιον αἰπεινὴν ἐλέειν κτάσθαι τε πολίτας.“

ὣς εἰπὼν ὁ μὲν ἦρχ', ὁ δ' ἄμ' ἔσπετο ἰσόθεος φῶς.
 Ἀργείους δ' ὤτρυνε μέγας Τελαμώνιος Αἴας· 560
 „ὦ φίλοι, ἀνέρες ἔστε καὶ αἰδῶ θεῶν ἐνὶ θυμῷ,
 ἀλλήλους τ' αἰδεῖσθε κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας·
 αἰδομένων ἀνδρῶν πλέονες σοοὶ ἠὲ πέφανται·
 φευγόντων δ' οὔτ' ἄρ κλέος ὄρνυται οὔτε τις ἀλήκῃ.“

ὣς ἔφαθ', οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ ἀλέξασθαι μενέαινον, 565
 ἐν θυμῷ δ' ἐβάλοντο ἔπος, φράξαντο δὲ νῆας
 ἔρκει χαλκείῳ· ἐπὶ δὲ Ζεὺς Τρώας ἔγειρεν.
 Ἀντίλοχον δ' ὤτρυνε βοῆν ἀγαθὸς Μενέλαος·
 „Ἀντίλοχ', οὗ τις σεῖο νεώτερος ἄλλος Ἀχαιῶν,
 οὔτε ποσὶν θιάσων οὔτ' ἄλκιμος ὡς σὺ μάχεσθαι· 570
 εἴ τινά που Τρώων ἐξάλμενος ἄνδρα βάλοισθα.“

ὣς εἰπὼν ὁ μὲν αὐτίς ἀπέσσυτο, τὸν δ' ὀρόθθυεν·
 ἐκ δ' ἔθορε προμάχων, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ

ἀμφὶ ἔ παπτήνας· ὑπὸ δὲ Τρῶες κειάδοντο
 ἀνδρὸς ἀκοντίσσαντος· ὁ δ' οὐχ ἄλιον βέλος ἤκεν, 575
 ἀλλ' Ἴκετάονος υἱὸν ὑπέρθυμον Μελάνιππου
 νισσόμενον πολεμόνδε βάλε στῆθος παρὰ μαζόν.

δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
 Ἀντίλοχος δ' ἐπόρουσε κύων ὣς, ὅς τ' ἐπὶ νεβρῷ
 βλημένῳ αἰΐξῃ, τόν τ' ἔξ εὐνήφι θορόντα 580

θηρητῆρ ἐτύχησε βαλῶν, ὑπέλυσε δὲ γυῖα·
 ὣς ἐπὶ σοί, Μελάνιππε, θόρ' Ἀντίλοχος μενεχάρμης
 τεύχεα συλήσων. ἀλλ' οὐ λάθειν Ἔκτορα δῖον,
 ὅς ῥά οἱ ἀντίος ἤλθε θέων ἀνὰ δημοτῆτα.

Ἀντίλοχος δ' οὐ μείνε, θοός περ ἔων πολεμιστής, 585
 ἀλλ' ὅ γ' ἄρ' ἔτρεσε θηρὶ κακὸν ῥέξαντι ἑοικώς,
 ὅς τε κύνα κτείνας ἢ βουκόλου ἀμφὶ βόεσσι

φεύγει, πρὶν περ ὄμιλον ἀλλισθήμεναι ἀνδρῶν·
 ὣς τρέσε Νεστορίδης, ἐπὶ δὲ Τρῶές τε καὶ Ἔκτωρ
 ἠχῆ θεσπεσίῃ βέλεα στονόοντα χέοντο· 590

στῆ δὲ μεταστρεφθεῖς, ἐπεὶ ἴκετο ἔθνος ἑταίρων.

Τρῶες δὲ λείουσιν ἑοικότες ὠμοφάγοισιν
 νηυσὶν ἐπεσσεύοντο, Διὸς δ' ἐτέλειον ἐφετμᾶς,
 ὃ σφισιν αἰὲν ἔγειρε μένος μέγα, θέλγε δὲ θυμὸν
 Ἀργείων καὶ κῦδος ἀπαίνυτο, τοὺς δ' ὀρόθυνεν. 595

Ἔκτορι γάρ οἱ θυμὸς ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι
 Πριαμίδῃ, ἵνα νηυσὶ κορωνίσι θεσπιδαῆς πῦρ
 ἐμβάλοι ἀκάματον, Θέτιδος δ' ἐξαΐσιον ἀρῆν
 πᾶσαν ἐπικρήνει· τὸ γὰρ μένε μητίετα Ζεὺς,
 νηὸς καιομένης σέλας ὀφθαλμοῖσιν ιδέσθαι· 600

ἐκ γὰρ δὴ τοῦ ἔμελλε παλίωξιν παρὰ νηῶν
 θησέμεναι Τρώων, Δαναοῖσι δὲ κῦδος ὀρέξειν.
 τὰ φρονέων νήεσσιν ἐπι γλαφυρῆσιν ἔγειρεν
 Ἔκτορα Πριαμίδην, μάλα περ μεμαῶτα καὶ αὐτόν.

μαίνεται δ', ὡς ὅτ' Ἄρης ἐγγέσπαλος ἢ ὀλοὸν πῦρ 605
 οὔρεσι μαίνεται βαθέης ἐν τάρφεσιν ὕλης·
 ἀφλοισμὸς δὲ περὶ στόμα γίγνεται, τὼ δέ οἱ ὄσσε
 λαμπέσθην βλοσυρῆσιν ὑπ' ὀφρῦσιν, ἀμφὶ δὲ πῆληξ
 σμερδαλέον κροτάφοισι τινάσσετο μαρναμένοιο
 [Ἔκτορος· αὐτὸς γάρ οἱ ἀπ' αἰθέρος ἦεν ἀμύντωρ 610
 Ζεὺς, ὃς μιν πλεόνεσσι μετ' ἀνδράσι μοῦνον ἔοντα
 τίμα καὶ κύδαινε. μινυνθάδιος γὰρ ἔμελλεν
 ἔσσεσθ'· ἤδη γὰρ οἱ ἐπώρνευε μόρσιμον ἦμαρ
 Παλλὰς Ἀθηναίη ὑπὸ Πηλεΐδαο βίηφιν.]
 καὶ ῥ' ἔθειλεν ῥῆξαι στίχας ἀνδρῶν, πειρητίζων, 615
 ἢ δὴ πλεῖστον ὄμιλον ὄρα καὶ τεύχε' ἄριστα·
 ἀλλ' οὐδ' ὡς δύνατο ῥῆξαι, μάλα περ μενεαίνων·
 ἴσχον γὰρ πυργηδὸν ἀρηρότες, ἤυτε πέτρῃ
 ἠλίβατος μεγάλη, πολιῆς ἀλὸς ἐγγυὸς ἐοῦσα,
 ἢ τε μένει λιγέων ἀνέμων λαιψηρὰ κέλευθα 620
 κύματά τε τροφόμεντα, τὰ τε προσερεύγεται αὐτήν·
 ὣς Δαναοὶ Τρῶας μένον ἔμπεδον οὐδὲ φέβοντο.
 αὐτὰρ ὁ λαμπόμενος πυρὶ πάντοθεν ἔνθορ' ὀμίλῳ,
 ἐν δ' ἔπεσ', ὡς ὅτε κῦμα θοῆ ἐν νηὶ πέσῃσιν
 λάβρον ὑπὸ νεφέων ἀνεμοτρεφές· ἢ δέ τε πᾶσα 625
 ἄχνη ὑπεκρούφθη, ἀνέμοιο δὲ δεινὸς ἀήτη
 ἰστίῳ ἐμβρέμεται, τρομέουσι δέ τε φρένα ναῦται
 δειδιότες· τυτθὸν γὰρ ὑπέκ θανάτοιο φέρονται·
 ὣς ἐδαίξετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν.
 αὐτὰρ ὁ γ' ὡς τε λέων ὀλοόφρων βουσὶν ἐπελθῶν, 630
 αἶ ῥά τ' ἐν εἰαμενῇ ἔλεος μεγάλοιο νέμονται
 μυρίαί, ἐν δέ τε τῆσι νομεὺς οὐ πω σάφα εἰδῶς
 θηρὶ μαχήσασθαι ἔλικος βοῶς ἀμφὶ φονῆσιν·
 ἢ τοι ὁ μὲν πρῶτησι καὶ ὑστατίησι βόεσσιν
 αἶεν ὁμοστιχάει, ὁ δέ τ' ἐν μέσσησιν ὀρούσας 635

βοῦν ἔδει, αἱ δὲ τε πᾶσαι ὑπέτρεσαν· ὧς τότ' Ἀχαιοὶ
 θεσπεσίως ἐφόβηθεν ὑφ' Ἐκτορι καὶ Διὶ πατρὶ
 πάντες, ὁ δ' οἶον ἔπεινε Μυκηναῖον Περιφήτην,
 Κοπρῆος φίλον υἱόν, ὃς Εὐρουσθῆος ἄνακτος
 ἀγγελίης οἴχνεσκε βίῃ Ἡρακληεῖη·

640

τοῦ γένετ' ἐκ πατρὸς πολὺ χείρονος υἱὸς ἀμείνων
 παντοίας ἀρετᾶς, ἡμὲν πόδας ἠδὲ μάχεσθαι,
 καὶ νόον ἐν πρώτοισι Μυκηναίων ἐτέτυκτο·
 ὃς ῥα τόθ' Ἐκτορι κῦδος ὑπέτερον ἐγγυάλιξεν.
 στρεφθεὶς γὰρ μετόπισθεν ἐν ἀσπίδος ἄντυγι πάλτο, 645
 τὴν αὐτὸς φορέεσκε ποδηνεκέ', ἔρκος ἀκόντων·
 τῇ ὃ γ' ἐνὶ βλαφθεὶς πέσεν ὑπτιος, ἀμφὶ δὲ πῆληξ
 σμερδαλέον κονάβησε περὶ κροτάφοισι πεσόντος.
 Ἐκτωρ δ' ὄξυ νόησε, θεῶν δὲ οἱ ἄγχι παρέσθη,
 στήθει δ' ἐν δόρῳ πῆξε, φίλων δέ μιν ἐγγυὺς ἑταίρων 650
 κτεῖν'· οἱ δ' οὐκ ἐδύναντο, καὶ ἀχνύμενοί περ ἑταίρου,
 χροισμεῖν· αὐτοὶ γὰρ μάλα δείδισαν Ἐκτορα δῖον.

εἰσωποὶ δ' ἐγένοντο νεῶν, περὶ δ' ἔσχεθον ἄκραι
 νῆες, ὅσαι πρώται εἰρύατο· τοὶ δ' ἐπέχυντο.

Ἄργεῖοι δὲ νεῶν μὲν ἐχώρησάν καὶ ἀνάγκη 655
 τῶν πρώτων, αὐτοῦ δὲ παρὰ κλισίῃσιν ἔμειναν
 ἀθρόοι, οὐδ' ἐκέδασθεν ἀνὰ στρατόν· ἴσχε γὰρ αἰδῶς
 καὶ δέος· ἀζηγῆς γὰρ ὁμόκλεον ἀλλήλοισιν.

Νέστωρ αὐτε μάλιστα Γερῆνιος, οὖρος Ἀχαιῶν,
 λίσσεθ' ὑπὲρ τοκέων γουνούμενος ἄνδρα ἕκαστον· 660

„ὦ φίλοι, ἀνέρες ἔστε, καὶ αἰδῶ θεῶν ἐνὶ θυμῷ
 ἄλλων ἀνθρώπων, ἐπὶ δὲ μνήσασθε ἕκαστος
 παίδων ἠδ' ἀλόχων καὶ κτήσιος ἠδὲ τοκήων,
 ἡμὲν ὅτεφ ζώουσι καὶ ᾧ κατατεθνήκασιν·
 τῶν ὑπερ ἐνθάδ' ἐγὼ γουνάζομαι οὐ παρεόντων 665
 ἐστάμεναι κρατερῶς, μηδὲ τραπᾶσθε φόβονδε.“

ὣς εἰπὼν ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου.
 [τοῖσι δ' ἀπ' ὀφθαλμῶν νέφος ἀχλύς ὥσεν Ἀθήνη
 θεσπέσιον· μάλα δέ σφι φόως γένηετ' ἀμφοτέρωθεν,
 ἡμὲν πρὸς νηῶν καὶ ὁμοίου πολέμοιο· 670

Ἔκτορα δὲ φράσσαντο βοῆν ἀγαθὸν καὶ ἑταίρους,
 ἡμὲν ὅσοι μετόπισθεν ἀφέστασαν οὐδὲ μάχοντο,
 ἠδ' ὅσοι παρὰ νηυσὶ μάχην ἐμάχοντο θεῶσιν.]
 οὐδ' ἄρ' ἔτ' Αἴαντι μεγαλήτορι ἠνδανε θυμῷ
 ἐστάμεν, ἔνθα περ ἄλλοι ἀφέστασαν νῆες Ἀχαιῶν· 675
 ἀλλ' ὅ γε νηῶν ἱκρὶ ἐπώχετο μακρὰ βιβάζων,
 νόμα δὲ ξυστὸν μέγα ναύμαχον ἐν παλάμησιν,
 κολλητὸν βλήτροισι, δυωκαιεικοσίπηχυν.

ὣς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἵπποισι κελητίζειν ἐν εἰδώσ,
 ὅς τ' ἐπεὶ ἐκ πολέων πίσυρας συναίρεται ἵππους, 680
 σέυας ἐκ πεδίοιο μέγα προτὶ ἄστυ δίηται
 λαοφόρον καθ' ὁδόν· πολέες τέ εἰ θηήσαντο
 ἀνέρες ἠδὲ γυναῖκες· ὁ δ' ἔμπεδον ἀσφαλές αἰεὶ
 θρώσκων ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλον ἀμείβεται, οἱ δὲ πέτονται·
 ὣς Αἴας ἐπὶ πολλὰ θεῶων ἱκρία νηῶν 685

φοῖτα μακρὰ βιβάζ, φωνὴ δέ οἱ αἰθέρ' ἴκανεν.
 αἰεὶ δὲ σμερδνὸν βοόων Δαναοῖσι κέλευεν
 νηυσὶ τε καὶ κλισίησιν ἀμυνέμεν. οὐδὲ μὲν Ἔκτωρ
 μίμνεν ἐνὶ Τρώων δμάδῳ πύκα θωρηκτάων·

ἀλλ' ὣς τ' ὀρνίθων πετεηνῶν αἰετὸς αἰθῶν 690
 ἔθνος ἐφορμάται, ποταμὸν πάρα βοσκομενάων,
 χηνῶν ἢ γεράων ἢ κύκνων δουλιχοδείρων,
 ὣς Ἔκτωρ ἴθυσε νεὸς κυανοπρώροιο

ἀντίος ἀΐξας· τὸν δὲ Ζεὺς ὥσεν ὀπισθεν
 χειρὶ μάλα μεγάλη, ὤτρυνε δὲ λαὸν ἅμ' αὐτῷ. 695

αὐτίς δὲ δριμεῖα μάχη παρὰ νηυσὶν ἐτύχθη·
 φαίης κ' ἀκμηῆτας καὶ ἀτειρέας ἀλλήλοισιν

ἄντεσθ' ἐν πολέμῳ· ὧς ἐσσυμένως ἐμάχοντο.
 τοῖσι δὲ μαρναμένοισιν ὄδ' ἦν νόος· ἦ τοι Ἀχαιοὶ
 οὐκ ἔφασαν φεύξεσθαι ὑπέκ κακοῦ, ἀλλ' ὀλέεσθαι, 700
 Τρωσὶν δ' ἔλλπετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἐκάστω
 νῆας ἐνιπρήσειν κτενέειν θ' ἠρώας Ἀχαιοῦς.

οἱ μὲν τὰ φρονέοντες ἐφέστασαν ἀλλήλοισιν·
 Ἐκτωρ δὲ πρὸ μνησ νεὸς ἠψατο ποντοπόροιο,
 καλῆς ὠκυάλου, ἣ Πρωτεσίλαον ἐνεικεν 705
 ἐς Τροίην, οὐδ' αὐτίς ἀπήγαγε πατρίδα γαῖαν.
 τοῦ περ δὴ περὶ νηὸς Ἀχαιοὶ τε Τρωῆς τε
 δῆουν ἀλλήλους αὐτοσχεδόν· οὐδ' ἄρα τοί γε
 τόξων αἰκᾶς ἀμφὶς μένον οὐδέ τ' ἀκόντων,
 ἀλλ' οἳ γ' ἐγγύθεν ἰστάμενοι ἓνα θυμὸν ἔχοντες 710
 ὄξεσι δὴ πελέκεσσι καὶ ἀξίνησι μάχοντο
 καὶ ξίφεσιν μεγάλοισι καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν.
 πολλὰ δὲ φάσγανα καλὰ μελάνδετα κωπήεντα
 ἄλλα μὲν ἐκ χειρῶν χαμάδις πέσον, ἄλλα δ' ἀπ' ὤμων
 ἀνδρῶν μαρναμένων· ῥέε δ' αἵματι γαῖα μέλαινα. 715
 Ἐκτωρ δὲ πρὸ μνησθεν ἐπεὶ λάβεν, οὐχὶ μεθίει
 ἀφλαστον μετὰ χερσὶν ἔχων, Τρωσὶν δὲ κέλευεν·
 „οἴσετε πῦρ, ἅμα δ' αὐτοὶ ἀολλέες ὄροντ' αὐτήν·
 νῦν ἡμῖν πάντων Ζεὺς ἄξιον ἦμαρ ἔδωκεν,
 νῆας ἐλείν, αἰ δεῦρο θεῶν ἀέκητι μολοῦσαι 720
 ἡμῖν πῆματα πολλὰ θέσαν, κακότητι γερόντων,
 οἳ μ' ἐθέλοντα μάχεσθαι ἐπὶ πρυμνήσι νέεσσι
 αὐτόν τ' ἰσχανάσκον ἐρητύοντό τε λαόν.
 ἀλλ' εἰ δὴ ῥα τότε βλάπτε φρένας εὐρύοπα Ζεὺς
 ἡμετέρας, νῦν αὐτὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει.“ 725

ὧς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα μᾶλλον ἐπ' Ἀργείοισιν ὄρουσαν.
 Αἶας δ' οὐκέτ' ἔμιμνε· βιάζετο γὰρ βελέεσσι·
 ἀλλ' ἀνεχάζετο τυτθόν, διόμενος θανέεσθαι,

θρηνην ἐφ' ἑπταπόδην, λίπε δ' ἴκρια νηὸς εἴσης.
 ἔνθ' ἄρ' ὃ γ' ἐστήκει δεδοκημένος, ἔγχεϊ δ' αἰεὶ 730
 Τρώας ἄμυνε νεῶν, ὅς τις φέροι ἀκάματον πῦρ·
 αἰεὶ δὲ σμερδνὸν βοόων Δαναοῖσι κέλευεν·

„ὦ φίλοι ἦρωες Δαναοί, θεράποντες Ἄρηος,
 ἀνέρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς·
 ἦέ τινάς φαμεν εἶναι ἀοσσητῆρας ὀπίσσω, 735
 ἦέ τι τεῖχος ἄρειον, ὃ κ' ἀνδράσι λοιγὸν ἀμύναι;
 οὐ μὲν τι σχεδὸν ἐστὶ πόλις πύργοις ἀραρυῖα,
 ἦ κ' ἀπαμυναίμεσθ' ἑτεραλκέα δῆμον ἔχοντες·
 ἀλλ' ἐν γὰρ Τρώων πεδίῳ πύκα θωρηκτῶν,
 πόντῳ κεκλιμένοι, ἕκασ ἡμεθα πατρίδος αἴης· 740
 τῷ ἐν χερσὶ φόως, οὐ μειλιχίῃ πολέμοιο.“

ἦ καὶ μαιμῶων ἔφεπ' ἔγχεϊ ὄξυόεντι.
 ὅς τις δὲ Τρώων κοίλης ἐπὶ νηυσὶ φέροίτο
 σὺν πυρὶ κηλείῳ, χάριν Ἐκτορος ὀτρύναντος,
 τὸν δ' Αἴας οὔτασκε δεδεγμένος ἔγχεϊ μακροῦ· 745
 δῶδεκα δὲ προπάροιθε νεῶν αὐτοσχεδὸν οὔτα.

ΙΛΙΑΔΟΣ Π.

Πατρόκλεια.

ὣς οἱ μὲν περὶ νηὸς ἐυσσέλμοιό μάχοντο·
 Πάτροκλος δ' Ἀχιλῆι παρίστατο ποιμένι λαῶν
 δάκρυα θερμὰ χέων ὣς τε κρήνη μελάνυδρος,
 ἦ τε κατ' αἰγίλιπος πέτρης δνοφερὸν χέει ὕδωρ.
 τὸν δὲ ἰδὼν ᾤκτειρε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς, 5
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„τίπτε δεδάκρυσαι, Πατρόκλεις, ἤυτε κούρη
 νηπίη, ἥ θ' ἅμα μητρὶ θεούσ' ἀνελέσθαι ἀνώγει,
 εἰανοῦ ἀπτομένη, καί τ' ἐσσυμένην κατερύκει,
 δακρυόεσσα δέ μιν ποτιδέρεται, ὄφρ' ἀνέληται· 10
 τῆ ἱκελος, Πάτροκλε, τέρεν κατὰ δάκρουν εἴβεις.
 ἦέ τι Μυρμιδόνεσσι πιφάυσκεαι; ἦ ἔμοι αὐτῶ;
 ἦέ τιν' ἀγγελίην Φθίης ἔξ ἔκλυες οἶος;
 ζῶειν μὰν ἔτι φασὶ Μενοίτιον Ἄκτορος υἱόν,
 ζῶει δ' Αἰακίδης Πηλεὺς μετὰ Μυρμιδόνεσσιν, 15
 τῶν κε μάλ' ἀμφοτέρων ἀκαχοίμεθα τεθνηῶτων.
 ἦε σύ γ' Ἀργείων ὀλοφύρεαι, ὡς ὀλέκονται
 νηυσὶν ἐπι γλαφυρῆσιν ὑπερβασίης ἔνεκα σφῆς;
 ἐξαύδα, μὴ κεῦθε νόῳ, ἵνα εἶδομεν ἄμφω.“

τὸν δὲ βαρὺ στενάχων προσέφησ, Πατρόκλεις ἱππεῦ·
 „ὦ Ἀχιλεῦ Πηλῆος υἱέ, μέγα φέρεται Ἀχαιῶν, 21
 μὴ νεμέσα· τοῖον γὰρ ἄχος βεβίηκεν Ἀχαιοῦς.
 οἱ μὲν γὰρ δὴ πάντες, ὅσοι πάρος ἦσαν ἄριστοι,
 ἐν νηυσὶν κέαται βεβλημένοι οὐτάμενοί τε.
 βέβληται μὲν δὲ Τυδεΐδης κρατερὸς Διομήδης, 25
 οὔτασται δ' Ὀδυσσεὺς δουρικλυτὸς ἠδ' Ἀγαμέμνων,
 βέβληται δὲ καὶ Εὐρύπυλος κατὰ μηρὸν διστῶ.
 τοὺς μὲν τ' ἱήτροι πολυφάρμακοι ἀμφιπέπονται,
 ἔλκε' ἀκειόμενοι· σὺ δ' ἀμήχανος ἔπλευ, Ἀχιλλεῦ.
 μὴ ἐμέ γ' οὖν οὗτός γε λάβοι χόλος, ὃν σὺ φυλάσσεις,
 αἶναρέτη· τί σευ ἄλλος ὀνήσεται ὀψίγονός περ, 31
 αἶ· κε μὴ Ἀργείοισιν ἀεικέα λοιγὸν ἀμύνης;
 νηλεές, οὐκ ἄρα σοί γε πατήρ ἦν ἱππότης Πηλεὺς
 οὐδὲ Θέτις μήτηρ· γλαυκῆ δέ σε τίπτε θάλασσα
 πέτραι τ' ἠλίβατοι, ὅτι τοι νόος ἐστὶν ἀπηνής. 35
 εἰ δέ τινα φρεσὶ σῆσι θεοπροπίην ἀλεείνεις
 καὶ τινά τοι παρ Ζηνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ,

ἀλλ' ἐμέ περ πρόες ὦχ', ἅμα δ' ἄλλον λαὸν ὑπάσσον
Μυρμιδόνων, ἦν πού τι φόως Δαναοῖσι γένωμαι.

δὸς δέ μοι ὦμοιιν τὰ σὰ τεύχεα θωρηχθῆναι, 40
αἱ κέ με σοὶ ἴσκοντες ἀπόσχονται πολέμοιο
Τρῶες, ἀναπνεύσωσι δ' ἀρήιοι νῆες Ἀχαιῶν
τειρόμενοι· ὀλίγη δέ τ' ἀνάπνευσις πολέμοιο.
θεῖα δέ κ' ἀκμηῆτες κεκμηότας ἄνδρας ἀυτῇ
ὦσαιμεν προτὶ ἄστν νεῶν ἔπο καὶ κλισιάων.“ 45

ὣς φάτο λισσόμενος μέγα νήπιος· ἦ γὰρ ἐμελλεν
οἷ αὐτῷ θάνατόν τε κακὸν καὶ κῆρα λιτέσθαι.
τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
„ὦ μοι, διογενὲς Πατρόκλεις, οἷον ἔειπες·
οὔτε θεοπροπίης ἐμπάζομαι, ἦν τινα οἶδα, 50
οὔτε τί μοι παρ Ζηνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ·
ἀλλὰ τόδ' αἶνὸν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἰκάνει,
ὁππότε δὴ τὸν ὁμοῖον ἀνὴρ ἐθέλησιν ἀμέρσαι
καὶ γέρας ἄψ ἀφελέσθαι, ὃ τε κράτει προβεβήκη·
αἶνὸν ἄχος τό μοι ἐστίν, ἐπεὶ πάθον ἄλγεα θυμῷ. 55
κούρη, ἦν ἄρα μοι γέρας ἐξελον νῆες Ἀχαιῶν,
δουρὶ δ' ἐμῷ κτεάτισσα, πόλιν ἐντείχεα πέρσας,
τὴν ἄψ ἐκ χειρῶν ἔλετο κρείων Ἀγαμέμνων
Ἄτρεΐδης ὡς εἰ τιν' ἀτίμητον μετανάστην.

ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἐάσομεν, οὐδ' ἄρα πως ἦν
ἀσπερχές κεχολῶσθαι ἐνὶ φρεσίν· ἦ τοι ἔφην γε 61
οὐ πρὶν μνηστῆρον καταπαυσέμεν, ἀλλ' ὁπότ' ἂν δὴ
νῆας ἐμὰς ἀφίκηται αὐτῇ τε πτόλεμος τε.

τύνη δ' ὦμοιιν μὲν ἐμὰ κλυτὰ τεύχεα δῦθι,
ἄρχε δὲ Μυρμιδόνεσσι φιλοπολέμοισι μάχεσθαι, 65
εἰ δὴ κυάνεον Τρώων νέφος ἀμφιβέβηκεν
νηυσὶν ἐπικρατέως, οἱ δὲ δηγμῖνι θαλάσσης
κεκλίεται, χώρης ὀλίγην ἔτι μοῖραν ἔχοντες,

[Ἄργεῖοι· Τρώων δὲ πόλις ἐπὶ πᾶσα βέβηκεν
 θάρσυνος· οὐ γὰρ ἐμῆς κόρυθος λεύσσουσι μέτωπον 70
 ἐγγύθι λαμπομένης· τάχα κεν φεύγοντες ἐνάυλους
 πλήσειαν νεκῶν, εἴ μοι κρείων Ἀγαμέμνων
 ἦπια εἰδείη· νῦν δὲ στρατὸν ἀμφιμάχονται.
 οὐ γὰρ Τυδεΐδew Διομήδεος ἐν παλάμῃσιν
 μαίνεται ἐγχείη Δαναῶν ἀπὸ λοιγὸν ἀμῦναι· 75
 οὐδέ πω Ἀτρεΐδew ὀπὸς ἔκλυον αὐδήσαντος
 ἐχθρῆς ἐκ κεφαλῆς· ἀλλ' Ἔκτορος ἀνδροφόνοιο
 Τρωσὶ κελεύοντος περιάγνυται, οἳ δ' ἀλαλητῶ
 πᾶν πεδίον κατέχουσι, μάχῃ νικῶντες Ἀχαιοῦς.]
 ἀλλὰ καὶ ὧς, Πάτροκλε, νεῶν ἀπὸ λοιγὸν ἀμύνων 80
 ἔμπεσ' ἐπικρατέως, μὴ δὴ πυρὸς αἰθομένοιο
 νῆας ἐνιπρήσωσι, φίλον δ' ἀπὸ νόστον ἔλονται.
 πείθεο δ', ὧς τοι ἐγὼ μύθου τέλος ἐν φρεσὶ θείω,
 [ὧς ἂν μοι τιμὴν μεγάλην καὶ κῦδος ἔρῃαι
 πρὸς πάντων Δαναῶν, ἀτὰρ οἳ περικάλλεα κούρην 85
 ἄψ ἀπονάσσωσιν, ποτὶ δ' ἀγλαὰ δῶρα πόρωσιν.]
 ἐκ νηῶν ἐλάσας ἰέναι πάλιν· εἰ δέ κεν αὖ τοι
 δῶη κῦδος ἀρέσθαι ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης,
 μὴ σύ γ' ἄνευθεν ἐμεῖο λιλαίεσθαι πολεμίζειν
 Τρωσὶ φιλοπιολέμοισιν· ἀτιμότερον δέ με θήσεις· 90
 μηδ' ἐπαγαλλόμενος πολέμῳ καὶ δημοτῆτι,
 Τρῶας ἐναιρόμενος προτὶ Ἴλιον ἠγεμονεύειν,
 μὴ τις ἀπ' Οὐλύμποιο θεῶν αἰειγενετῶν
 ἐμβήῃ· μάλα τοὺς γε φιλεῖ ἐκάεργος Ἀπόλλων·
 ἀλλὰ πάλιν τρωπᾶσθαι, ἐπὴν φάος ἐν νῆεσσιν 95
 θείης, τοὺς δέ τ' ἔαν πεδίον κᾶτα δηριάασθαι.“
 [αἰ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἀπολλων,
 μήτε τις οὔν Τρώων θάνατον φύγοι, ὅσσοι ἔασιν,
 μήτε τις Ἀργείων, νῶιν δ' ἐκδῦμεν ὕλεθρον,

ὄφρ' οἴοι Τροίης ἱερὰ κρήδεμνα λύωμεν.] 100

ὥς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
 Αἴας δ' οὐκέτ' ἔμιμνε· βιάζετο γὰρ βελέεσσιν·
 δάμνα μιν Ζηνὸς τε νόος καὶ Τρῶες ἀγανοὶ
 βάλλοντες· δεινὴν δὲ περὶ κροτάφοισι φαεινὴ
 πῆληξ βαλλομένη καναχὴν ἔχε, βάλλετο δ' αἰεὶ 105
 κὰπ φάλαρ' εὐποίηθ'· ὁ δ' ἀριστερὸν ὦμον ἔκαμνεν,
 ἔμπεδον αἰὲν ἔχων σάκος αἰόλον, οὐδὲ δύναντο
 ἀμφ' αὐτῷ πελεμιῖξαι ἐρείδοντες βελέεσσιν.
 αἰεὶ δ' ἀργαλέω ἔχετ' ἄσθματι, κὰδ δέ οἱ ἰδρῶς
 πάντοθεν ἐκ μελέων πολὺς ἔρρεεν, οὐδέ πη εἶχεν 110
 ἀμπνεῦσαι· πάντη δὲ κακὸν κακῷ ἐστήρικτο.

ἔσπετε νῦν μοι, μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
 ὅπως δὴ πρῶτον πῦρ ἔμπεσε νηυσὶν Ἀχαιῶν.
 Ἐπιῶρ Αἴαντος δόρυ μείλινον ἄγχι παραστάς
 πλῆξ' ἄορι μεγάλῳ, αἰχμῆς παρὰ καυλὸν ὑπισθεν, 115
 ἀντικρὺς δ' ἀπάραξε· τὸ μὲν Τελαμώνιος Αἴας
 πῆλ' αὐτῶς ἐν χειρὶ κόλον δόρυ, τῆλε δ' ἀπ' αὐτοῦ
 αἰχμὴ χαλκείη χαμάδις βόμβησε πεσοῦσα.
 γνῶ δ' Αἴας κατὰ θυμὸν ἀμύμονα, ρίγησέν τε,
 ἔργα θεῶν, ὃ ῥα πάγχυ μάχης ἐπὶ μῆδεα κείρην 120
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, Τρῶεσσι δὲ βούλετο νίκην·
 χάζετο δ' ἐκ βελέων. τοὶ δ' ἔμβαλον ἀκάματον πῦρ
 νηὶ θοῇ· τῆς δ' αἶψα κατ' ἀσβέστη κέχυτο φλόξ.

ὥς τὴν μὲν προμνὴν πῦρ ἄμφεπεν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 μηρῷ πληξάμενος Πατροκλῆα προσέειπεν· 125
 „ὄρσεο, διογενὲς Πατρόκλεις, ἵπποκέλευθε·
 λεύσσω δὴ παρὰ νηυσὶ πυρὸς δηϊόιο ἰωήν·
 μὴ δὴ νῆας ἔλωσι καὶ οὐκέτι φυκτὰ πέλωνται·
 δύσεο τεύχεα θᾶσσον, ἐγὼ δέ κε λαὸν ἀγείρω.“

ὥς φάτο, Πάτροκλος δὲ κορύσσετο νώροπι χαλκῷ

κνημίδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκεν 131
 καλᾶς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυροίοις ἀραρυίας·
 δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνεν
 ποικίλον ἀστερόεντα ποδώκεος Αἰακίδαο.
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλου 135
 χάλκεον, αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε·
 κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὐτυκτον ἔθηκεν
 ἵππουριν· δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν.
 εἴλετο δ' ἄλκιμα δοῦρε, τὰ οἱ παλάμηφιν ἀρήρειν.
 [ἔγχος δ' οὐχ ἔλετ' οἶον ἀμύμονος Αἰακίδαο, 140
 βριθὺ μέγα στιβαρόν· τὸ μὲν οὐ δύνατ' ἄλλος Ἀχαιῶν
 πάλλειν, ἀλλὰ μιν οἶος ἐπίστατο πῆλαι Ἀχιλλεύς,
 Πηλιάδα μελίην, τὴν πατρὶ φίλῳ πόρε Χείρων
 Πηλίου ἐκ κορυφῆς, φόνον ἔμμεναι ἠρώεσσιν.]
 ἵππους δ' Αὐτομέδοντα θοῶς ζευγνῦμεν ἄνωγεν, 145
 τὸν μετ' Ἀχιλλῆα ῥηξήνορα τῆε μάλιστα,
 πιστότατος δέ οἱ ἔσκε μάχῃ ἐνὶ μεῖναι ὁμοκλήν.
 τῷ δὲ καὶ Αὐτομέδων ὑπαγε ζυγὸν ὠκέας ἵππους,
 Ξάνθον καὶ Βαλίον, τὼ ἅμα πνοιῆσι πετέσθην,
 τοὺς ἔτεκε Ζεφύρῳ ἀνέμῳ ἄρπυια Ποδάργη 150
 βοσκομένη λειμῶνι παρὰ ῥόον Ὠκεανοῖο.
 ἐν δὲ παρηορήσιν ἀμύμονα Πήδασον ἴει,
 τὸν ῥά ποτ' Ἡετίωνος ἑλὼν πόλιν ἤγαγ' Ἀχιλλεύς,
 ὃς καὶ θνητὸς ἔων ἔπεθ' ἵπποις ἀθανάτοισιν.
 Μυρμιδόνας δ' ἄρ' ἐποιχόμενος θώρηξεν Ἀχιλλεύς
 πάντας ἀνὰ κλισίας σὺν τεύχεσιν· οἱ δὲ λύκοι ὡς 156
 ὠμοφάγοι, τοῖσιν τε περὶ φρεσὶν ἄσπετος ἀλκή,
 οἳ τ' ἔλαφον κεραδὸν μέγαν οὔρεσι δηώσαντες
 δάπτουσιν· πᾶσιν δὲ παρήμιον αἵματι φοινόν·
 καὶ τ' ἀγεληδὸν ἴασιν ἀπὸ κρήνης μελανύδρου 160
 λάψοντες γλώσσησιν ἀραιῆσιν μέλαν ὕδωρ

ἄκρον, ἐρευγόμενοι φόνον αἵματος· ἐν δέ τε θυμὸς
 στήθεσιν ἄτρομός ἐστι, περιστένεται δέ τε γαστήρ·
 τοῖοι Μυρμιδόνων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες
 ἄμφ' ἀγαθὸν θεράποντα ποδώκεος Αἰακίδαο 165
 ῥώοντ'. ἐν δ' ἄρα τοῖσιν ἀρήϊος ἴστατ' Ἀχιλλεὺς
 ὀτρύνων ἵππους τε καὶ ἀνέρας ἀσπιδιώτας.

πεντήκοντ' ἦσαν νῆες θοαί, ἦσιν Ἀχιλλεὺς
 ἐς Τροίην ἠγεῖτο διίφιλος· ἐν δὲ ἐκάστη
 πενήκοντ' ἔσαν ἄνδρες ἐπὶ κληῖσιν ἑταῖροι· 170
 πέντε δ' ἄρ' ἠγεμόνας ποιήσατο, τοῖς ἐπεποίθειν,
 σημαίνειν, αὐτὸς δὲ μέγα κρατέων ἤνασσεν.

τῆς μὲν ἰῆς στιχὸς ἦρχε Μενέσθιος αἰολοθώρηξ,
 υἱὸς Σπερχειοῖο διυπετέος ποταμοῖο,
 ὃν τέκε Πηλῆος θυγάτηρ καλὴ Πολυδώρη 175
 Σπερχειῶ ἀκάμαντι, γυνὴ θεῶ εὐνηθεῖσα,
 αὐτὰρ ἐπὶ κλησιν Βῶρω Περιήρεος υἱί,

ὃς ῥ' ἀναφανδὸν ὕπνιε, πορῶν ἀπερείσια ἔδνα.
 τῆς δ' ἑτέρης Εὐδώρος ἀρήϊος ἠγεμόνευεν
 παρθένιος, τὸν ἔτικτε χορῶ καλὴ Πολυμήλη, 180
 Φύλαντος θυγάτηρ· τῆς δὲ κρατὺς ἀργεῖφόντης
 ἠράσατ', ὀφθαλμοῖσιν ἰδὼν μετὰ μελπομένησιν
 ἐν χορῶ Ἀρτέμιδος χρυσηλακάτου κελαδεινῆς.

αὐτίκα δ' εἰς ὑπερῶ ἀναβὰς παρελέξατο λάθρη
 Ἑρμείας ἀκάκητα, πόρεν δέ οἱ ἀγλαὸν νίδον 185
 Εὐδώρον, πέρι μὲν θείειν ταχὺν ἠδὲ μαχητὴν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τὸν γε μογοστόκος Εἰλείθυια
 ἐξάγαγε πρὸ φώσδε καὶ ἡελίου ἰδεν ἀγγὰς,
 τὴν μὲν Ἐχεκλῆος κρατερόν μένος Ἀκτορίδαο
 ἠγάγετο πρὸς δῶματ', ἐπεὶ πόρε μυρία ἔδνα, 190
 τὸν δ' ὁ γέρον Φύλας ἐν ἔτρεφεν ἠδ' ἀτίταλλεν,
 ἀμφογαπαζόμενος ὥς εἰ θ' ἔδν νίδον ἔοντα.

τῆς δὲ τρίτης Πείσανδρος ἀρήιος ἡγεμόνευεν
 Μαιμαλίδης, ὃς πᾶσι μετέπρεπε Μυρμιδόνεσσι
 ἔγχεϊ μάχασθαι μετὰ Πηλεΐωνος ἑταίρον. 195
 τῆς δὲ τετάρτης ἦρχε γέρον Ἰππηλάτα Φοῖνιξ,
 πέμπτης δ' Ἀλκιμέδων Λαέρκεος υἱὸς ἀμύμων.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντας ἅμ' ἡγεμόνεσσι Ἀχιλλεὺς
 στήσεν ἐν κρίνας, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλεν·
 „Μυρμιδόνες, μὴ τίς μοι ἀπειλάων λελαθέσθω, 200
 ἄς ἐπὶ νηυσὶ θοῆσιν ἀπειλεῖτε Τρώεσσι
 πάνθ' ὑπὸ μνηστρόν, καὶ μ' ἠτιάσθε ἕκαστος·
 ,σχέτιε Πηλέος υἱέ, χόλω ἄρα σ' ἔτρεφε μήτηρ,
 νηλεές, ὃς παρὰ νηυσὶν ἔχεις ἀέκοντας ἑταίρους·
 οἴκαδέ περ σὺν νηυσὶ νεώμεθα ποντοπόροισιν 205
 αὐτίς, ἐπεὶ ῥά τοι ὧδε κακὸς χόλος ἔμπεσε θυμῷ.
 ταῦτά μ' ἀγειρόμενοι θάμ' ἐβάξετε· νῦν δὲ πέφανται
 φυλόπιδος μέγα ἔργον, ἔης τὸ πρὶν γ' ἐράσθε·
 ἔνθα τις ἄλκιμον ἦτοθ' ἔχων Τρώεσσι μαχέσθω.“
 ὧς εἰπὼν ὠτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου. 210
 μᾶλλον δὲ στίχες ἄρθεν, ἐπεὶ βασιλῆος ἄκουσαν.
 ὧς δ' ὅτε τοῖχον ἀνήρ ἀράρη πνικνοῖσι λίθοισιν
 δώματος ὑψηλοῖο, βίας ἀνέμων ἀλεείνων,
 ὧς ἄραρον κόρυθές τε καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι.
 ἀσπίς ἄρ' ἀσπίδ' ἔρειδε, κόρυς κόρυν, ἀνέρα δ' ἀνήρ.
 ψαῦον δ' ἱππόκομοι κόρυθες λαμπροῖσι φάλοισιν 216
 νεύοντων· ὧς πνικνοὶ ἐφέστασαν ἀλλήλοισιν.
 πάντων δὲ προπάροιθε δὴ ἀνέρε θωρήσσοντο,
 Πάτροκλός τε καὶ Ἀντομέδων, ἕνα θυμὸν ἔχοντες,
 πρόσθεν Μυρμιδόνων πολεμιζέμεν. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς 220
 βῆ ῥ' ἴμεν ἐς κλισίην, χηλοῦ δ' ἀπὸ πῶμ' ἀλέργεν
 καλλῆς δαιδαλέης, τήν οἱ Θέτις ἀργυρόπεζα
 θῆκ' ἐπὶ νηὸς ἄγεσθαι, ἐν πλήσασα χιτώνων

χλαινάων τ' ἀνεμοσκεπέων οὔλων τε ταπήτων.
 ἔνθα δέ οἱ δέπας ἔσκε τετυγμένον, οὔδέ τις ἄλλος 225
 οὔτ' ἀνδρῶν πίνεσκεν ἀπ' αὐτοῦ αἶθοπα οἶνον,
 οὔ τέ τεω σπένδεσκε θεῶν, ὅτε μὴ Διὶ πατρί.
 τό ρα τότ' ἐκ χηλοῖο λαβὼν ἐκάθηρε θεεῖω
 πρῶτον, ἔπειτα δ' ἐνιψ' ὕδατος καλῆσι ῥοῆσιν,
 νίψατο δ' αὐτὸς χεῖρας, ἀφύσσατο δ' αἶθοπα οἶνον. 230
 εὔχετ' ἔπειτα σταῖς μέσῳ ἔρκει, λείβε δὲ οἶνον
 οὐρανὸν εἰσανιδῶν· Δία δ' οὐ λάθε τερπικέρανον·
 „Ζεῦ ἄνα Δωδωναίῃ Πελασγικέ, τηλόθι ναίων,
 Δωδώνης μεδέων δυσχειμέρου, ἀμφὶ δὲ Σελλοὶ
 σοὶ ναίουσ' ὑποφῆται ἀνιπτόποδες χαμαιεῦναι. 235
 ἡμὲν δὴ ποτ' ἐμὸν ἔπος ἔκλυες εὐξαμένοιο,
 τίμησας μὲν ἐμέ, μέγα δ' ἵψαο λαὸν Ἀχαιῶν·
 ἦδ' ἔτι καὶ νῦν μοι τόδ' ἐπικροήηνον ἐέλδωρ.
 αὐτὸς μὲν γὰρ ἐγὼ μενέω νηῶν ἐν ἀγῶνι,
 ἀλλ' ἔταρον πέμπω πολέσιν μετὰ Μυρμιδόνεσσιν 240
 μάρνασθαι· τῷ κῦδος ἅμα πρόες, εὐρύοπα Ζεῦ,
 θάρσυνον δέ οἱ ἦτορ ἐνὶ φρεσίν, ὄφρα καὶ Ἐκτωρ
 εἴσεται, ἣ ῥα καὶ οἶος ἐπίστηται πολεμίζειν
 ἡμέτερος θεράπων, ἦ οἱ τότε χεῖρες ἄαπτοι
 μαίνονθ', ὀππότε' ἐγὼ περ ἴω μετὰ μῶλον Ἄρηος. 245
 αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἀπὸ ναῦφι μάχην ἐνοπήν τε δίηται,
 ἀσκηθῆς μοι ἔπειτα θοᾶς ἐπὶ νῆας ἵκοιτο
 τεύχεσί τε ξὺν πᾶσι καὶ ἀγγεμάχοις ἐτάροισιν.“

ὣς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε μητίετα Ζεύς.
 τῷ δ' ἕτερον μὲν ἔδωκε πατήρ, ἕτερον δ' ἀνένευσεν·
 νηῶν μὲν οἱ ἀπώσασθαι πόλεμόν τε μάχην τε 251
 δῶκε, σόον δ' ἀνένευσε μάχης ἔξαπονέεσθαι.

ἦ τοι ὁ μὲν σπείσας τε καὶ εὐξάμενος Διὶ πατρὶ
 ἄψ κλισίην εἰσῆλθε, δέπας δ' ἀπέθηκ' ἐνὶ χηλῷ,

στῆ δὲ πάροιθ' ἔλθων κλισίης, ἔτι δ' ἤθελε θυμῷ 255
εἰσιδέειν Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπιν αἰνὴν·

οἱ δ' ἅμα Πάτροκλῳ μεγαλήτορι θωρηχθέντες
ἔστιχον, ὄφρ' ἐν Τρωσὶ μέγα φρονέοντες ὕρουσαν.

αὐτίκα δὲ σφήκεσσιν ἑοικότες ἐξεχέοντο

εἰνοδίοις, οὓς παῖδες ἐριδμαίνωσιν ἔθοντες, 260

[αἰεὶ κερτομέοντες, ὀδῶ ἐπι οἰκί' ἔχοντας,]

νηπίαχοι· ξυνὸν δὲ κακὸν πολέεσσι τιθεῖσιν·

τοὺς δ' εἰ περ παρὰ τίς τε κιὼν ἄνθρωπος ὀδίτης

κινήσῃ ἀέκων, οἱ δ' ἄλκιμον ἦτορ ἔχοντες

πρόσσω πᾶς πέτεται καὶ ἀμύνει οἴσι τέκεσσιν. 265

τῶν τότε Μυρμιδόνες κραδίην καὶ θυμὸν ἔχοντες

ἐκ νηῶν ἔχέοντο· βοή δ' ἄσβεστος ὀρώρειν.

Πάτροκλος δ' ἐτάροισιν ἐκέκλετο μακρὸν ἄυσας·

„Μυρμιδόνες, ἔταροι Πηληιάδew Ἀχιλλῆος,

ἄνδρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς, 270

ὡς ἂν Πηλεΐδην τιμήσομεν, ὃς μὲγ' ἄριστος

Ἀργείων παρὰ νηυσὶ καὶ ἀγγέμαχοι θεράποντες,

γυνῶ δὲ καὶ Ἀτρεΐδης εὐρὸν κρείων Ἀγαμέμνων

ἦν ἄτην, ὅ τ' ἄριστον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτισεν.“

ὣς εἰπὼν ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου. 275

ἐν δ' ἔπεσον Τρώεσσιν ἀολλέες· ἀμφὶ δὲ νῆες

σμερδαλέον κονάβησαν ἀυσάντων ὑπ' Ἀχαιῶν.

Τρῶες δ' ὡς εἶδοντο Μενoitίου ἄλκιμον υἱόν,

αὐτὸν καὶ θεράποντα σὺν ἔντεσι μαρμαίροντας,

πᾶσιν ὀρίνθη θυμός, ἐκίνηθεν δὲ φάλαγγες, 280

ἐλπόμενοι παρὰ ναῦφι ποδώκεα Πηλεΐωνα

μηνιδμὸν μὲν ἀπορροῖψαι, φιλότητα δ' ἐλέσθαι·

πάπτηνεν δὲ ἕκαστος, ὅπη φύγοι αἰπὺν ὄλεθρον.

Πάτροκλος δὲ πρῶτος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ

ἀντικρὺς κατὰ μέσσον, ὅθι πλεῖστοι κλονέοντο, 285

νηὶ πάρα πρυμνῆ μεγαθύμου Πρωτεσιλάου,
καὶ βάλε Πυραίχμην, ὃς Παίονας ἱπποκορυστὰς
ἤγαγεν ἔξ Ἀμυδῶνος ἀπ' Ἀξιοῦ εὐρὸν ῥέοντος·
τὸν βάλε δεξιὸν ὤμον· ὁ δ' ὑπτιος ἐν κονίησιν
κάππεσεν οἰμῶξας, ἔταροι δέ μιν ἀμφιφόβηθεν 290
Παίονες· ἐν γὰρ Πάτροκλος φόβον ἤμεν ἀπασιν
ἠγεμόνα κτείνας, ὃς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.

ἐκ νηῶν δ' ἔλασεν, κατὰ δ' ἔσβεσεν αἰθόμενον πῦρ.
ἠμιδαῆς δ' ἄρα νηὺς λίπετ' αὐτόθι· τοὶ δὲ φόβηθεν
Τρῶες θεσπεσίῳ ὁμάδῳ, Δαναοὶ δ' ἐπέχυντο 295
νηῆς ἀνὰ γλαφυράς· ὄμαδος δ' ἀλλιάστος ἐτύχθη.

ὥς δ' ὅτ' ἀφ' ὑψηλῆς κορυφῆς ὄρεος μέγαλοιο
κινήσῃ πυκινὴν νεφέλην στεροπηγερέτα Ζεὺς,
ἐκ τ' ἔφανευ πᾶσαι σκοπιαὶ καὶ πρόωνες ἄκροι
καὶ νάπαι, οὐρανόθεν δ' ἄρ' ὑπερράγη ἄσπετος αἰθήρ,
ὥς Δαναοὶ νηῶν μὲν ἀπωσάμενοι δήμιον πῦρ 301
τυτθὸν ἀνέπνευσαν, πολέμου δ' οὐ γίγνεται ἔρωή·

οὐ γάρ πώ τι Τρῶες ἀρηιφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν
προτροπάδην φοβέοντο μελαινάων ἀπὸ νηῶν,
ἀλλ' ἔτ' ἄρ' ἀνθίσταντο, νεῶν δ' ὑπόεικον ἀνάγκη. 305

ἔνθα δ' ἀνὴρ ἔλεν ἄνδρα κεδασθείσης ὑσμίνης
ἠγεμόνων. πρῶτος δὲ Μενoitίου ἄλκιμος υἱὸς
αὐτίκ' ἄρα στρεφθέντος Ἀρηιλύκου βάλε μηρὸν
ἔγχεϊ ὀξύοντι, διαπρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασεν·

ῥῆξεν δ' ὀστέον ἔγχος, ὁ δὲ πρηγῆς ἐπὶ γαίῃ 310
κάππεσ'. ἀτὰρ Μενέλαος ἀρήγιος οὔτα Θόαντα
στέρονον γυμνωθέντα παρ' ἀσπίδα, λῦσε δὲ γυῖα.

Φυλεΐδης δ' Ἀμφικλον ἐφορμηθέντα δοκεύσας
ἔφθη ὀρεξάμενος πρυμνὸν σκέλος, ἔνθα πάχιστος
μυῶν ἀνθρώπου πέλεται· περὶ δ' ἔγχεος αἰχμῆ 315
νεῦρα διεσχίσθη, τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψεν.

Νεστορίδαι δ' ὁ μὲν οὔτας Ἀτύμνιον ὀξεί δουρὶ
 Ἀντίλοχος, λαπάρης δὲ διήλασε χάλκεον ἔγχος·
 ἤριπε δὲ προπάροιθε. Μάρις δ' αὐτοσχεδὰ δουρὶ
 Ἀντιλόχῳ ἐπόρουσε κασιγνήτιοι χολωθεῖς, 320
 στὰς πρόσθεν νέκυσ· τοῦ δ' ἀντίθεος Θρασυμήδης
 ἔφθη ὀρεξάμενος πρὶν οὐτάσαι, οὐδ' ἀφάμαρτεν,
 ὦμον ἄφαρ· πρυμνὸν δὲ βραχίονα δουρὸς ἀκωκῆ
 δρῦψ' ἀπὸ μυώνων, ἀπὸ δ' ὀστέον ἄχρισ ἄραξεν.
 δούπησεν δὲ πεσών, κατὰ δὲ σκότος ὕσσε κάλυψεν. 325
 ὧς τῶ μὲν δοιοῖσι κασιγνήτοισι δαμέντε
 βήτην εἰς ἔρεβος, Σαρπηδόνοσ ἐσθλοὶ ἑταῖροι,
 νῆεσ ἀκοντισταὶ Ἀμισωδάρου, ὅσ ῥα Χίμαιραν
 θρέψεν ἀμαιμακέτην πολέσιν κακὸν ἀνθρώποισιν.
 Αἴας δὲ Κλεόβουλον Ὀϊλιάδης ἐπορούσας 330
 ζῶν ἔλε, βλαφθέντα κατὰ κλόνον· ἀλλὰ οἱ αὐθι
 λῦσε μένος, πλήξας ξίφει ἀχένα κωπήεντι.
 πᾶν δ' ὑπεθερμάνθη ξίφος αἵματι· τὸν δὲ κατ' ὕσσε
 ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή.
 Πηγέλεωσ δὲ Λύκων τε συνέδραμον· ἔγχεσι μὲν γὰρ
 ἤμβροτον ἀλλήλων, μέλεον δ' ἠκόντισαν ἄμφω, 336
 τῶ δ' αὐτίσ ξιφέεσσι συνέδραμον. ἔνθα Λύκων μὲν
 ἱπποκόμου κόρυθος φάλλον ἤλασεν, ἀμφὶ δὲ κανλὸν
 φάσγανον ἐρραίσθη· ὁ δ' ὑπ' οὔατος ἀχένα θεῖνευ
 Πηγέλεωσ, πᾶν δ' εἶσω ἔδν ξίφος, ἔσχεθε δ' οἶον 340
 δέρμα, παρηέρθη δὲ κάρη, ὑπέλυντο δὲ γυῖα.
 Μηριόνης δ' Ἀκάμαντα κιχείσ ποσὶ καρπαλίμοισιν
 νύξ' ἵππων ἐπιβησόμενον κατὰ δεξιὸν ὦμον·
 ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, κατὰ δ' ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλύσ.
 Ἴδομενεὺσ δ' Ἐρύμαντα κατὰ στόμα νηλεί χαλκῷ 345
 νύξε· τὸ δ' ἀντικρὺσ δόρου χάλκεον ἐξεπέρησεν
 νέρθεν ὑπ' ἐγκεφάλιοι, κέασσε δ' ἄρ' ὀστέα λευκά·

ἐκ δ' ἐτίναχθ' ἐν ὀδόντες, ἐνέπλησθεν δέ οἱ ἄμφο
αἵματος ὀφθαλμοί· τὸ δ' ἀνὰ στόμα καὶ κατὰ ῥίνας
πρῆσε χανῶν· θανάτου δὲ μέλαν νέφος ἀμφεκάλυψεν. 350

οὔτοι ἄρ' ἠγεμόνες Δαναῶν ἔλον ἄνδρα ἕκαστος.
ὥς δὲ λύκοι ἄρνεσσιν ἐπέχραον ἢ ἐρίφοισιν
σίνται, ὑπὲκ μῆλων αἰρεύμενοι, αἴ τ' ἐν ὄρεσσιν
ποιμένος ἀφραδίησι διέτμαγεν· οἱ δὲ ἰδόντες
αἶψα διαρπάξουσιν ἀνάκλιδα θυμὸν ἐχούσας· 355
ὥς Δαναοὶ Τρώεσσιν ἐπέχραον· οἱ δὲ φόβοιο
δυσκελάδου μνήσαντο, λάθοντο δὲ θούριδος ἀλκῆς.

Ἄλας δ' ὁ μέγας αἰὲν ἐφ' Ἐκτορι χαλκοκορυστῆ
ἴετ' ἀκοντίσσαι· ὁ δὲ ἰδρεῖη πολέμοιο,
ἀσπίδι ταυρεῖη κεκαλυμμένος εὐρέας ὤμους, 360
σκέπτειτ' ὀιστῶν τε ῥοῖζον καὶ δοῦπον ἀκόντων.
ἢ μὲν δὴ γίγνωσκε μάχης ἕτεραλκέα νίκην·
ἀλλὰ καὶ ὥς ἀνέμιμνε, σάω δ' ἐρήρας ἐταίρους.

ὥς δ' ὄτ' ἀπ' Οὐλύμπου νέφος ἔρχεται οὐρανὸν εἶσω
αἰθέρος ἐκ δίης, ὅτε τε Ζεὺς λαίλαπα τείνη, 365
ὥς τῶν ἐκ νηῶν γένετο ἰαχὴ τε φόβος τε,
οὐδὲ κατὰ μοῖραν πέραον πάλιν. Ἐκτορα δ' ἵπποι
ἐκφερον ὠκύποδες σὺν τεύχεσι, λείπε δὲ λαὸν
Τρωικόν, οὓς ἀέκοντας ὀρυκτὴ τάφρος ἔρκεν.
πολλοὶ δ' ἐν τάφρῳ ἐρυσάρματες ὠκέες ἵπποι 370
ἄξαντ' ἐν πρώτῳ θυμῷ λίπον ἄρματ' ἀνάκτων.
Πάτροκλος δ' ἔπετο σφεδαυὸν Δαναοῖσι κελεύων,
Τρῶσιν κακὰ φρονέων· οἱ δὲ ἰαχῆ τε φόβῳ τε
πάσας πληῖσαν ὀδοῦς, ἐπεὶ ἄρ' τμάγεν· ὕψι δ' ἄελλα
σκίδναθ' ὑπὸ νεφέων, τανύοντο δὲ μώνυχες ἵπποι 375
ἄψορρον προτὶ ἄστν νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων.

Πάτροκλος δ', ἣ πλεῖστον ὀρινόμενον ἶδε λαόν,
τῆ ῥ' ἐχ' ὀμοκλήσας· ὑπὸ δ' ἄξοσι φῶτες ἐπιπτον

πρηνέες ἐξ ὀχέων, δίφροι δ' ἀνεκυμβαλίσσον.
 ἀντικρὺς δ' ἄρα τάφρον ὑπέρθορον ὠκέες ἵπποι 380
 [ἄμβροτοι, οὓς Πηλῆι θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα,]
 πρόσσω ἴεμενοι, ἐπὶ δ' Ἐκτορι κέκλετο θυμός·
 ἴετο γὰρ βαλέειν· τὸν δ' ἔκφερον ὠκέες ἵπποι.
 ὥς δ' ὑπὸ λαίλαπι πᾶσα κελαινὴ βέβριθε χθῶν
 ἡματ' ὀπωρινῶ, ὅτε λαβρότατον χέει ὕδωρ 385
 Ζεὺς, ὅτε δὴ ῥ' ἀνδρεςσι κοτεσσάμενος χαλεπήνη,
 οἷ βίη εἰν ἀγορῇ σκολιάς κρῖνωσι θέμιστας,
 ἐκ δὲ δίκην ἐλάσωσι, θεῶν ὅπιν οὐκ ἀλέγοντες·
 τῶν δέ τε πάντες μὲν ποταμοὶ πλήθουσι ῥέοντες,
 πολλὰς δὲ κλιτύς τότ' ἀποτιμήρουσι χαράδραι, 390
 ἐς δ' ἄλλα πορφυρέην μεγάλη στενάχουσι ῥέουσai
 ἐξ ὀρέων ἐπὶ κάρ, μινύθει δέ τε ἔργ' ἀνθρώπων·
 ὥς ἵπποι Τρωῶαι μεγάλη στενάχοντο θέουσai.

Πάτροκλος δ' ἐπεὶ οὖν πρῶτας ἐπέκερσε φάλαγγας,
 ἄψ ἐπὶ νῆας ἔεργε' παλιμπετές, οὐδὲ πόλῃος 395
 εἶα ἱεμένους ἐπιβαινέμεν, ἀλλὰ μεσηγὺς
 [γῆων καὶ ποταμοῦ καὶ τείχεος ὑψηλοῖο]
 κτεῖνε μεταίτσω, πολέων δ' ἀπεινύτο ποιμήν.
 ἔνθ' ἦ τοι Πρόνοον πρῶτον βάλε δουρὶ φαεινῶ,
 στέρνον γυμνωθέντα παρ' ἀσπίδα, λῦσε δὲ γυῖα· 400
 δούπησεν δὲ πεσών. ὁ δὲ Θέστορα Ἦνοπος υἱὸν
 δεύτερον ὀρμηθεῖς — ὁ μὲν εὐξέστω ἐνὶ δίφρῳ
 ἦστο ἀλείς· ἐκ γὰρ πλήρη φρένας, ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
 ἠνία ἠέχθησαν· ὁ δ' ἔργχει νύξε παραστάς
 γναθμὸν δεξιτερὸν, διὰ δ' αὐτοῦ πείρειεν ὀδόντων, 405
 ἔλκε δὲ δουρὸς ἔλων ὑπὲρ ἄντυγος, ὥς ὅτε τις φῶς
 πέτρῃ ἐπιπροβλήτι καθήμενος ἱερὸν ἰχθὺν
 ἐκ πόντοιο θύραζε λίνῳ καὶ ἦροπι χαλκῶ·
 ὥς ἔλκ' ἐκ δίφροιο κεχηνότα δουρὶ φαεινῶ,

καὶ δ' ἄρ' ἐπὶ στόμ' ἔωσε· πεσόντα δέ μιν λίπε θυμός.
 αὐτὰρ ἔπειτ' Ἐρύλαον ἐπεσσύμενον βάλε πέτρῳ 411
 μέσσην καὶ κεφαλὴν· ἣ δ' ἄνδιχα πᾶσα κεάσθη
 ἐν κόρυθι βριαρῆ· ὁ δ' ἄρα πρηγῆς ἐπὶ γαίῃ
 κάππεσεν, ἀμφὶ δέ μιν θάνατος χύτο θυμοραϊστῆς.
 αὐτὰρ ἔπειτ' Ἐρύμαντα καὶ Ἀμφοτερόν καὶ Ἐπάλητην
 Τληπόλεμόν τε Δαμαστορίδην Ἐχίον τε Πύριον τε 416
 Ἴφέα τ' Εὐίππόν τε καὶ Ἀργεάδην Πολύμηλον
 πάντας ἐπασσυτέρους πέλασε χθονὶ πουλυβοτείρῃ.

Σαρπηδῶν δ' ὡς οὖν ἰδ' ἀμιτροχίτωνας ἑταίρους·
 χέρσ' ὑπο Πατρόκλοιο Μενoitιάδαο δαμέντας, 420
 κέκλετ' ἄρ' ἀντιθέοισι καθαπτόμενος Λυκίοισιν·
 „αἰδῶς, ὦ Λύκιοι, πόσε φεύγετε; νῦν θεοὶ ἔστε·
 ἀντήσω γὰρ ἐγὼ τοῦδ' ἀνέρος, ὄφρα δαείω,
 ὅς τις ὄδε κρατέει καὶ δῆ κακὰ πολλὰ ἔοργεν
 Τρωῶας, ἐπεὶ πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν γούνατ' ἔλυσεν.“

ἣ δ' αὖ καὶ ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε. 426
 Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν, ἐπεὶ ἰδεν, ἔκθορε δίφρου.
 οἱ δ', ὡς τ' αἰγυπιοὶ γαμφώνυχες ἀγκυλοχεῖλαι
 πέτρῃ ἐφ' ὑψηλῇ μεγάλα κλάζοντε μάχωνται,
 ὣς οἱ κεκλήγοντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν. 430

τοὺς δὲ ἰδὼν ἐλέησε Κρόνου πάϊς ἀγκυλομήτεω,
 Ἥρην δὲ προσέειπε κασιγνήτην ἄλοχόν τε·
 „ὦ μοι ἐγών, ὅτε μοι Σαρπηδόνα φίλτατον ἀνδρῶν
 μοῖρ' ὑπὸ Πατρόκλοιο Μενoitιάδαο δαμῆναι.
 διχθὰ δέ μοι κραδίη μέμονε φρεσὶν ὀρμαίνοντι, 435
 ἣ μιν ζῶν ἐόντα μάχης ἄπο δακρυόεσσης
 θείω ἀναρπάξας Λυκίης ἐν πλοῖνι δῆμω,
 ἣ ἤδη ὑπὸ χερσὶ Μενoitιάδαο δαμάσσω.“

τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρην·
 „αἰνότατε Κρονίδην, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες. 440

ἄνδρα θνητὸν ἰόντα, πάλαι πεπρωμένον αἴσῃ,
 ἄψ ἐθέλεις θανάτοιο δυσηχέος ἔξαναλῦσαι;
 ἔρδ'· ἀτὰρ οὐ τοι πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι.
 ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλ्लεο σῆσιν·
 αἶ κε ζῶν πέμψῃς Σαρπηδόνα ὄνδε δόμονδε, 445
 φράζεο, μὴ τις ἔπειτα θεῶν ἐθέλῃσι καὶ ἄλλος
 πέμπειν ὄν φίλον υἱὸν ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης·
 πολλοὶ γὰρ περὶ ἄστῃ μέγα Πριάμοιο μάχονται
 υἱέες ἀθανάτων, τοῖσιν κότον αἰνὸν ἐνήσεις.
 ἀλλ' εἰ τοι φίλος ἐστί, τεὸν δ' ὀλοφύρεται ἦτορ, 450
 ἦ τοι μὲν μιν ἔασον ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
 χέρσ' ὑπο Πατρόκλοιο Μενoitιάδαο δαμῆναι·
 ἀτὰρ ἐπὴν δὴ τὸν γε λίπη ψυχὴ τε καὶ αἰών,
 πέμπειν μιν Θάνατόν τε φέρειν καὶ νήδυμον Ἴπνον,
 εἰς ὃ κε δὴ Λυκίης εὐρείης δῆμον ἴκωνται, 455
 ἐνθα ἔταρχύσουσι κασίγνητοὶ τε ἔται τε
 τύμβῳ τε στήλῃ τε· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.“

ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθῃσε πατῆρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
 αἱματοέσσας δὲ ψιάδας κατέχευεν ἔραζε
 παῖδα φίλον τιμῶν, τὸν οἱ Πάτροκλος ἔμελλεν 460
 φθίσειν ἐν Τροίῃ ἐριβόλακι, τηλόθι πάτρης.

οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 ἐνθ' ἦ τοι Πάτροκλος ἀγκαλειτὸν Θρασύδημον,
 ὅς ῥ' ἠὺς θεράπων Σαρπηδόνοσ ἦεν ἄνακτος,
 τὸν βάλε νεΐαιραν κατὰ γαστέρα, λῦσε δὲ γυῖα· 465
 Σαρπηδὼν δ' αὐτοῦ μὲν ἀπήμβροτε δουρὶ φαεινῷ
 δεύτερος ὀρηθηθεὶς, ὃ δὲ Πήδασον οὔτασεν Ἴππον
 ἐγγεῖ δεξιὸν ὤμον· ὃ δ' ἔβραχε θυμὸν αἰσθῶν,
 κὰδ δ' ἔπεσ' ἐν κονίῃσι μακῶν, ἀπὸ δ' ἔπατο θυμός.
 τῷ δὲ διαστήτην, κρίκε δὲ ζυγόν, ἠνία δὲ σφιν 470
 σύγγχῃ, ἐπεὶ δὴ κεῖτο παρήγορος ἐν κονίῃσιν.

τοῖο μὲν Ἀὐτομέδων δουρικλυτὸς εὗρετο τέκμων·
 σπασσάμενος τανύηκες ἄορ παχέος παρὰ μηροῦ,
 αἶξας ἀπέκοψε παρήγορον οὐδὲ μάτησεν,
 τῷ δ' ἰδυυθήτην, ἐν δὲ ρυτῆρσι τάνυσθεν· 475
 τῷ δ' αὖτις συνίτην ἔριδος πέρι θυμοβόροιο.

ἔνθ' αὖ Σαρπηδῶν μὲν ἀπήμβροτε δουρὶ φαεινῷ,
 Πατρόκλου δ' ὑπὲρ ὦμον ἀριστερὸν ἤλυσθ' ἀκωκῆ
 ἔγχεος, οὐδ' ἔβαλ' αὐτόν· ὁ δ' ὕστερος ὤρνυτο χαλκῷ
 Πάτροκλος· τοῦ δ' οὐχ ἄλιον βέλος ἔκφυγε χειρός, 480
 ἀλλ' ἔβαλ', ἐνθ' ἄρα τε φρένες ἔρχαται ἀμφ' ἀδινὸν κῆρ.
 ἤριπε δ', ὡς ὅτε τις δρῦς ἤριπεν ἢ ἀχερωῖς
 ἢ ἐ πίτυς βλωθρῆ, τήν τ' οὔρεσι τέκτονες ἄνδρες
 ἐξέταμον πελέκεσσι νεήκεσι νήιον εἶναι·

ὧς ὁ πρόσθ' ἵππων καὶ δίφρου κεῖτο τανυσθεῖς, 485
 βεβρυχῶς κόνιος δεδραγμένος αἵματοέσσης.
 ἤυτε ταῦρον ἔπεφνε λέων ἀγέληφι μετελθῶν,
 αἰθῶνα μεγάθυμον, ἐν εἰλιπόδεσσι βόεσσιν,
 ὦλετό τε στενάχων ὑπὸ γαμφηλῆσι λέοντος,
 ὧς ὑπὸ Πατρόκλῳ Λυκίων ἀγὸς ἀσπιστάων 490
 κτεινόμενος μενέαινε, φίλον δ' ὀνόμημεν ἑταῖρον·

„Γλαῦκε πέπον, πολεμιστὰ μετ' ἀνδράσι, νῦν σε μάλα χρῆ
 αἰχμητὴν τ' ἔμεναι καὶ θαρσαλέον πολεμιστὴν·
 νῦν τοι ἐελδέσθω πόλεμος κακός, εἰ θοός ἐσσι.
 πρῶτα μὲν ὄτρυνον Λυκίων ἠγήτορας ἄνδρας, 495
 πάντη ἐποιχόμενος, Σαρπηδόνοσ ἀμφιμάχεσθαι·
 αὐτὰρ ἔπειτα καὶ αὐτὸς ἐμεῦ περιμάρναο χαλκῷ.
 σοὶ γὰρ ἐγὼ καὶ ἔπειτα κατηφείη καὶ ὄνειδος
 ἔσσομαι ἤματα πάντα διαμπερές, εἰ κέ μ' Ἀχαιοὶ
 τεύχεα συλήσωσι νεῶν ἐν ἀγῶνι πεσόντα. 500

ἀλλ' ἔχεο κρατερώς, ὄτρυνε δὲ λαὸν ἅπαντα.“

ὧς ἄρα μιν εἰπόντα τέλος θανάτοιο κάλυψεν

ὄφθαλμοὺς ῥῖνάς θ'· ὁ δὲ λάξ ἐν στήθεσι βαίνων
 ἐκ χροὸς ἔλκε δόρυ, προτὶ δὲ φρένες αὐτῷ ἔποντο·
 τοῖο δ' ἅμα ψυχὴν τε καὶ ἔγχεος ἐξέρυσ' αἰχμὴν. 505
 Μυρμιδόνες δ' αὐτοῦ σχέθον ἵππους φυσιόωντας,
 ἰεμένους φοβέεσθαι, ἐπεὶ λίπον ἄρματ' ἀνάκτων.

Γλαῦκῳ δ' αἰνὸν ἄχος γένετο φθογγῆς αἰόντι·
 ὠρίνθη δέ οἱ ἦτορ, ὅ τ' οὐ δύνατο προσαμῦναι.
 χεὶρ δ' ἔλων ἐπίεξε βραχίονα· τεῖρε γὰρ αὐτὸν 510
 ἔλκος, ὃ δὴ μιν Τεῦκρος ἐπεσσύμενον βάλεν ἰῶ
 τείχεος ὑψηλοῖο, ἀρῆν ἐτάροισιν ἀμύνων.
 εὐχόμενος δ' ἄρα εἶπεν ἐκηβόλῳ Ἀπόλλωνι·
 „κλυῖτι, ἄναξ, ὅς που Λυκίης ἐν πῖονι δήμῳ
 εἰς ἢ ἐνὶ Τροίῃ· δύνασαι δὲ σὺ πάντοσ' ἀκούειν 515
 ἀνέρι κηδομένῳ, ὡς νῦν ἐμὲ κῆδος ἰκάνει.
 ἔλκος μὲν γὰρ ἔχω τόδε καρτερόν, ἀμφὶ δέ μοι χεῖρ
 ὀξείης ὀδύνησιν ἐλήλαται, οὐδέ μοι αἷμα
 τεροσῆναι δύναται, βαρῦθει δέ μοι ὦμος ὑπ' αὐτοῦ·
 ἔγχος δ' οὐ δύναμαι σχεῖν ἔμπεδον, οὐδὲ μάχεσθαι 520
 ἐλθῶν δυσμενέεσσιν. ἀνὴρ δ' ὠριστος ὄλωλεν,
 Σαρπηδῶν Διὸς υἱός· ὁ δ' οὐδ' οὗ παιδὸς ἀμύνει.
 ἀλλὰ σὺ πέρ μοι, ἄναξ, τόδε καρτερόν ἔλκος ἄκεσσαι,
 κοίμησον δ' ὀδύνας, δὸς δὲ κράτος, ὕφρ' ἐτάροισιν
 κεκλόμενος Λυκίοισιν ἐποτρύνῳ πολεμίζειν, 525
 αὐτός τ' ἀμφὶ νέκτι κατατεθνηῶτι μάχωμαι.“

ὣς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων.
 αὐτίκα παῦσ' ὀδύνας, ἀπὸ δ' ἔλκεος ἀργαλέοιο
 αἷμα μέλαν τέρσηνε, μένος δέ οἱ ἔμβαλε θυμῷ.
 Γλαῦκος δ' ἔγνω ἦσιν ἐνὶ φρεσὶ, γήθησέν τε, 530
 ὅτι οἱ ὦκ' ἤκουσε μέγας θεὸς εὐξαμένοιο.
 πρῶτα μὲν ὠτρυνεν Λυκίων ἠγῆτορας ἄνδρας,
 πάντη ἐποικόμενος, Σαρπηδόνοσ ἀμφιμάχεσθαι·

αὐτὰρ ἔπειτα μετὰ Τρωῶας κίε μακρὰ βιβιάσθων,
 Πουλυδάμαντ' ἐπι Πανθοῖδην καὶ Ἀγήνορα δῖον, 535
 βῆ δὲ μετ' Αἰνείαν τε καὶ Ἔκτορα χαλκοκορυστήν.
 ἄγχοῦ δ' ἰστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„Ἔκτορ, νῦν δὴ πάγχυ λελασμένος εἰς ἐπικούρων,
 οἷ σέθεν εἵνεκα τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἴης
 θυμὸν ἀποφθινύθουσι, σὺ δ' οὐκ ἐθέλεις ἐπαμύνειν.
 κεῖται Σαρπηθῶν Λυκίων ἀγὸς ἀσπιστάων, 541
 ὃς Λυκίην εἶροτο δίκησί τε καὶ σθένει ᾧ·

τὸν δ' ὑπὸ Πατρόκλῳ δάμασ' ἔγχει χάλκεος Ἄρης.
 ἀλλὰ, φίλοι, πάροστητε, νεμεσσήθητε δὲ θυμῷ,
 μὴ ἀπὸ τεύχε' ἔλονται, ἀεικίσσωσι δὲ νεκρὸν 545
 Μυρμιδόνες, Δαναῶν κεχολωμένοι, ὅσσοι ὄλοντο,
 τοὺς ἐπὶ νηυσὶ θοῆσιν ἐπέφρομεν ἐγχείησιν.“

ὣς ἔφατο, Τρωῶας δὲ κατὰ κρηθὲν λάβε πένθος
 ἄσχετον, οὐκ ἐπιεικτόν, ἐπεὶ σφισιν ἔρμα πόληος
 ἔσκε, καὶ ἄλλοδαπὸς περ ἑῶν· πολέες γὰρ ἄμ' αὐτῷ 550
 λαοὶ ἔποντ', ἐν δ' αὐτὸς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.

βὰν δ' ἰθύς Δαναῶν λεληημένοι· ἦρχε δ' ἄρα σφιν
 Ἔκτωρ χωόμενος Σαρπηθόνος. αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
 ᾤρσε Μενoitιάδεω Πατροκλήος λάσιον κῆρ·
 Αἴαντε πρώτῳ προσέφη, μεμαῶτε καὶ αὐτῷ 555

„Αἴαντε, νῦν σφῶιν ἀμύνεσθαι φίλον ἔστω,
 οἷοί περ πάρος ἦτε μετ' ἀνδράσιν, ἢ καὶ ἀρείους.
 κεῖται ἀνὴρ, ὃς πρώτος ἐσήλατο τεῖχος Ἀχαιῶν,
 Σαρπηθῶν· ἀλλ' εἰ μιν ἀεικίσσαίμεθ' ἐλόντες,
 τεύχεά τ' ὅμοιον ἀφελοίμεθα, καὶ τιν' ἐταίρων 560
 αὐτοῦ ἀμυνομένων δαμασαίμεθα νηλεί χαλκῷ.“

ὣς ἔφαθ', οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ ἀλέξασθαι μενέαινον.
 οἱ δ' ἐπεὶ ἀμφοτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας,
 Τρωῆες καὶ Λύκιοι καὶ Μυρμιδόνες καὶ Ἀχαιοί,

σύμβαλον ἀμφὶ νέκνι κατατεθνηῶτι μάχεσθαι 565
 δεινὸν ἄυσαντες· μέγα δ' ἔβραχε τεύχεα φωτῶν.
 Ζεὺς δ' ἐπὶ νύκτ' ὀλοήν τάνυσσε κρατερῇ ὑσμίνῃ,
 ὄφρα φίλῳ περὶ παιδί μάχης ὀλοὸς πόνος εἴη.

ὣσαν δὲ πρότεροι Τρῶες ἐλίκοπας Ἀχαιοὺς·
 βλήτο γὰρ οὐ τι κάκιστος ἀνὴρ μετὰ Μυρμιδόνεσσιν,
 υἱὸς Ἀγακλῆος μεγαθύμου, δῖος Ἐπειγεύς, 571
 ὅς ῥ' ἐν Βουδείῳ ἐὺ ναιομένῳ ἤνασσεν
 τὸ πρῖν· ἀτὰρ τότε γ' ἐσθλὸν ἀνεψιὸν ἐξεναρίζας
 ἐς Πηλῆν ἰκέτευσε καὶ ἐς Θέτιν ἀργυρόπεζαν·
 οἱ δ' ἄμ' Ἀχιλλῆϊ ῥηξήνορι πέμπον ἔπεσθαι 575
 Ἴλιον εἰς εὐπῶλον, ἵνα Τρῶεσσι μάχοιτο.

τόν ῥα τόθ' ἀπτόμενον νέκνος βάλε φαίδιμος Ἔκτωρ
 χειμαδίῳ κεφαλῆν· ἢ δ' ἀνδιχα πᾶσα κεάσθη
 ἐν κόρυθι βριαρῇ· ὁ δ' ἄρα προηγὴς ἐπὶ νεκρῷ
 κάμπεσεν, ἀμφὶ δέ μιν θάνατος χύτο θυμοραϊστής. 580
 Πατρόκλῳ δ' ἄρ' ἄχος γένετο φθιμένου ἐτάροιο,
 ἴθυσεν δὲ διὰ προμάχων ἴρημι εἰοικῶς
 ὠκέι, ὅς τ' ἐφόβησε κολοιούς τε ψῆράς τε·
 ὣς ἰθὺς Λυκίων, Πατρόκλεις ἱπποκέλευθε,
 ἔσσυο καὶ Τρώων, κεχόλωσο δὲ κῆρ ἐτάροιο. 585

καὶ ῥ' ἔβαλε Σθενέλαον Ἰθαιμένεος φίλον υἱὸν
 ἀυχένα χειμαδίῳ, ῥῆξεν δ' ἀπὸ τοῖο τένοντας.
 χώρησαν δ' ὑπὸ τε πρόμαχοι καὶ φαίδιμος Ἔκτωρ.
 ὄσση δ' αἰγανέης ριπῆ ταναοῖο τέτυκται,
 ἦν ῥά τ' ἀνὴρ ἀφῆη πειρώμενος ἢ ἐν ἀέθλῳ 590
 ἢ καὶ ἐν πολέμῳ δηίων ὑπο θυμοραϊστέων,
 τόσσον ἐχώρησαν Τρῶες, ὣσαντο δ' Ἀχαιοί.

Γλαῦκος δὲ πρῶτος, Λυκίων ἀγὸς ἀσπιστάων,
 ἐτρέπετ', ἔκτεινεν δὲ Βαθυκλῆα μεγάλθυμον,
 Χάλκωνος φίλον υἱόν, ὃς Ἑλλάδι οἰκία ναίων 595

ὄλβω τε πλούτῳ τε μετέπρεπε Μυρμιδόνεσσιν.
 τὸν μὲν ἄρα Γλαῦκος στῆθος μέσον οὔτασε δουρί,
 στρεφθεὶς ἑξαπίνης, ὅτε μιν κατέμαρπτε διώκων·
 δούπησεν δὲ πεσών· πυκινὸν δ' ἄχος ἔλλαβ' Ἀχαιοὺς,
 ὡς ἔπεσ' ἐσθλὸς ἀνὴρ· μέγα δὲ Τρῶες κεχάροντο, 600
 στὰν δ' ἄμφ' αὐτὸν ἰόντες ἀολλέες· οὐδ' ἄρ' Ἀχαιοὶ
 ἀλκῆς ἐξελάθοντο, μένος δ' ἰθὺς φέρον αὐτῶν.
 ἔνθ' αὖ Μηριόνης Τρώων ἔλεν ἄνδρα κορουστήν,
 Λαόγονον θρασὺν υἱὸν Ὀνήτορος, ὃς Διὸς ἱεὺς
 Ἰδαίου ἐτέτυκτο, θεὸς δ' ὡς τίετο δῆμῳ· 605
 τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο καὶ οὔατος· ὦκα δὲ θυμὸς
 ᾤχετ' ἀπὸ μελέων, στυγερός δ' ἄρα μιν σκοτός εἶλεν.
 Αἰνεΐας δ' ἐπὶ Μηριόνη δόρυ χάλκεον ἤκεν·
 ἔλπετο γὰρ τεύξεσθαι ὑπασπίδια προβιβάντος.
 ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος· 610
 πρόσσω γὰρ κατέκυψε, τὸ δ' ἐξόπιθεν δόρυ μακρὸν
 οὔδει ἐνισκίμφθη, ἐπὶ δ' οὐρίαχος πελεμίχθη
 ἔγχος· ἔνθα δ' ἔπειτ' ἀφίει μένος ὄβριμος Ἄρης.
 [αἰχμῆ δ' Αἰνεΐαιο κραδαινομένη κατὰ γαίης
 ᾤχετ', ἐπεὶ δ' ἄλιον στιβαρῆς ἀπὸ χειρὸς ὄρουσεν.] 615
 Αἰνεΐας δ' ἄρα θυμὸν ἐχάσατο φώνησέν τε·
 „Μηριόνη, τάχα κέν σε καὶ ὀρχηστήν περ ἑόντα
 ἔγχος ἐμὸν κατέπαυσε διαμπερές, εἴ σ' ἔβαλόν περ.“
 τὸν δ' αὖ Μηριόνης δουρικλυτὸς ἀντίον ἠΐδα·
 „Αἰνεΐα, χαλεπὸν σε καὶ ἰφθιμὸν περ ἑόντα 620
 πάντων ἀνθρώπων σβέσσαι μένος, ὃς κέ σευ ἄντα
 ἔλθῃ ἀμυνόμενος· θνητὸς δέ νυ καὶ σὺ τέτυξαι.
 εἰ καὶ ἐγὼ σε βάλοιμι τυχῶν μέσον ὄξει χάλκῳ,
 αἰψά κε καὶ κρατερός περ ἑὼν καὶ χερσὶ πεποισθῶς
 εὔχος ἐμοὶ δοίης, ψυχὴν δ' Ἄιδι κλυτοπόλῳ.“ 625
 ὣς φάτο, τὸν δ' ἐνέειπε Μενoitίου ἄλκιμος υἱός

„Μηριόνη, τί σὺ ταῦτα καὶ ἐσθλὸς ἔων ἀγορευεῖς;
 ὦ πέπον, οὐ τοι Τρῶες ὄνειδείους ἐπέεσσιν
 νεκροῦ χωρήσουσι· πάρος τινὰ γαῖα καθέξει.
 ἐν γὰρ χερσὶ τέλος πολέμου, ἐπέων δ' ἐνὶ βουλῇ· 630
 τῷ οὐ τι χρὴ μῦθον ὀφέλλειν, ἀλλὰ μάχεσθαι.“

ὣς εἰπὼν ὁ μὲν ἦρχ', ὁ δ' ἅμ' ἔσπετο ἰσόθεος φῶς.
 τῶν δ', ὡς τε δρυτόμων ἀνδρῶν ὀρυμαγδὸς ὀρώρη
 οὔρεος ἐν βήσσης· ἕκαθεν δέ τε γίγνεται ἀκουή·
 ὣς τῶν ὄρνυτο δοῦπος ἀπὸ χθονὸς ἔυρουοδείης, 635
 χαλκοῦ τε ῥινοῦ τε βοῶν τ' ἔυποιοητάων,
 νυσσομένων ξίφεσίν τε καὶ ἔργεσιν ἀμφιγύοισιν.
 οὐδ' ἂν ἔτι φράδμων περ ἀνῆρ Σαρπηδόνα διῶν
 ἔγνω, ἐπεὶ βελέεσσι καὶ αἵματι καὶ κονίησιν
 ἐκ κεφαλῆς εἴλυτο διαμπερὲς ἐς πόδας ἄκρους. 640
 οἱ δ' αἰεὶ περὶ νεκρὸν ὀμίλειον, ὡς ὅτε μυῖαι
 σταθμῷ ἐνὶ βρομέεσσι περιγλαγέας κατὰ πέλλας
 ὄρη ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τε γλάγος ἄγγεα δεύει·
 ὣς ἄρα τοὶ περὶ νεκρὸν ὀμίλειον. οὐδέ ποτε Ζεὺς
 τρέφεν ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης ὅσσοι φαεινῶ, 645
 ἀλλὰ κατ' αὐτοὺς αἰὲν ὄρα, καὶ φράζετο θυμῷ
 πολλὰ μάλ' ἀμφὶ φόνῳ Πατρόκλου μερμηρίζων,
 ἢ ἤδη καὶ κεῖνον ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
 αὐτοῦ ἐπ' ἀντιθέῳ Σαρπηδόνι φαίδιμος Ἐκτωρ
 χαλκῷ δηῶσῃ ἀπὸ τ' ὤμων τεύχε' ἔληται, 650
 ἢ ἔτι καὶ πλεόνεσσιν ὀφέλλειεν πόνον αἰπύν.
 ὣδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
 ὄφρ' ἦνυς θεράπων Πηληιάδεω Ἀχιλλῆος
 ἐξαῦτις Τρῶάς τε καὶ Ἐκτορα χαλκοκορυστήν
 ὥσαιτο προτὶ ἄστυ, πολέων δ' ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο. 655
 Ἐκτορι δὲ πρωτίστῳ ἀνάκτιδα θυμὸν ἐνήμεν·
 ἐς δίφρον δ' ἀναβὰς φύγαδ' ἔτραπε, κέκλετο δ' ἄλλους

Τρωῶας φευγέμεναι· γνῶ γὰρ Διὸς ἱρὰ τάλαντα.
 ἔνθ' οὐδ' ἰφθιμοὶ Λύκοι μένον, ἀλλὰ φόβηθεν
 πάντες, ἐπεὶ βασιλῆα Ἴδον βεβλαμμένον ἦτορ 660
 κείμενον ἐν νεκύων ἀγύρῃ· πολέες γὰρ ἐπ' αὐτῷ
 κάππεσον, εὗτ' ἔριδα κρατερὴν ἐτάνυσσε Κρονίων.
 οἱ δ' ἄρ' ἀπ' ὤμοιιν Σαρπηδόνοσ ἐντε' ἔλοντο
 χάλκεα μαρμαίροντα· τὰ μὲν κοίλασ ἐπὶ νῆασ
 δῶκε φέρειν ἐτάροισι Μενoitίου ἄλκιμοσ υἱόσ. 665
 καὶ τότ' Ἀπόλλωνα προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύσ·
 „εἰ δ' ἄγε νῦν, φίλε Φοῖβε, κελαινεφῆσ αἶμα κάθηρον
 ἐλθῶν ἐκ βελέων Σαρπηδόνα, καί μιν ἔπειτα
 πολλὸν ἀποπρὸ φέρων λοῦσον ποταμοῖο ῥοῆσιν
 χρῖσόν τ' ἀμβροσίῃ, περὶ δ' ἄμβροτα εἶματα ἔσσον· 670
 πέμπε δέ μιν πομποῖσιν ἅμα κραιπνοῖσιν φέρεσθαι,
 Ὕπνω καὶ Θανάτῳ διδυμάοσιν, οἳ ῥά μιν ὄκα
 θήσουσ' ἐν Λυκίησ εὐρείησ πίονι δήμῳ,
 ἔνθα ἔκαρχύσουσι κασίγνητοί τε ἔται τε
 τύμβῳ τε στήλῃ τε· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.“ 675
 ὣσ ἔφατ', οὐδ' ἄρα πατὸρσ ἀνηκούστησεν Ἀπόλλων.
 βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὀρέων ἐσ φύλοπιν αἰνὴν,
 αὐτίκα δ' ἐκ βελέων Σαρπηδόνα δίον αἰείρας,
 πολλὸν ἀποπρὸ φέρων λοῦσεν ποταμοῖο ῥοῆσιν
 χρῖσέν τ' ἀμβροσίῃ, περὶ δ' ἄμβροτα εἶματα ἔσσεν· 680
 πέμπε δέ μιν πομποῖσιν ἅμα κραιπνοῖσιν φέρεσθαι,
 Ὕπνω καὶ Θανάτῳ διδυμάοσιν, οἳ ῥά μιν ὄκα
 κάτθεσαν ἐν Λυκίησ εὐρείησ πίονι δήμῳ.

Πάτροκλοσ δ' ἵπποισι καὶ Ἀυτομέδοντι κελεύσασ
 Τρωῶασ καὶ Λυκίουσ μετεκίαθε, καὶ μέγ' ἀάσθη 685
 νῆπιοσ· εἰ δὲ ἔποσ Πηληιάδαο φύλαξεν,
 ἦ τ' ἂν ὑπέκφυγε κῆρα κακὴν μέλανοσ θανάτοιο.
 ἀλλ' αἰεὶ τε Διὸσ κρείσσων νόοσ ἦέ περσ ἀνδρῶν·

[ὅς τε καὶ ἄλκιμον ἄνδρα φοβεῖ καὶ ἀφείλετο νίκην
 ρηιδίως, ὅτε δ' αὐτὸς ἐποτρύνει μαχέσασθαι.] 690
 ὅς οἱ καὶ τότε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἀνήκεν.

ἔνθα τίνα πρῶτον, τίνα δ' ὕστατον ἐξενάριξας,
 Πατρόκλεις, ὅτε δὴ σε θεοὶ θανατόνδε κάλεσαν;
 Ἄδρηστον μὲν πρῶτα καὶ Ἀυτόνοον καὶ Ἐχεκλον
 καὶ Πέριμον Μεγάδην καὶ Ἐπίστορα καὶ Μελάνιππον,
 αὐτὰρ ἔπειτ' Ἐλασον καὶ Μούλιον ἠδὲ Πυλάρτην· 696
 τοὺς ἔλεν, οἱ δ' ἄλλοι φύγαδε μύωντο ἕκαστος.

ἔνθα κεν ὑψίπυλον Τροίην ἔλον υἴες Ἀχαιῶν
 Πατρόκλου ὑπὸ χερσὶ· περιπρὸ γὰρ ἔγχει θῦεν·
 εἰ μὴ Ἀπόλλων Φοῖβος ἐνδμήτου ἐπὶ πύργου 700
 ἔστη, τῷ ὀλοᾷ φρονέων, Τρώεσσι δ' ἀρήγων.

τρὶς μὲν ἐπ' ἀγκῶνος βῆ τείχεος ὑψηλοῖο
 Πάτροκλος, τρὶς δ' αὐτὸν ἀπεστυφέλιξεν Ἀπόλλων,
 χεῖρεςσ' ἀθανάτησι φαιψῆν ἀσπίδα νύσσων.

ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο δαίμονι ἴσος, 705
 δευνὰ δ' ὁμοκλήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„χάξω, διογενὲς Πατρόκλεις· οὐ νύ τοι αἶσα
 σῶ ὑπὸ δουρὶ πόλιν πέρθαι Τρώων ἀγερώχων,
 οὐδ' ὑπ' Ἀχιλλῆος, ὅς περ σέο πολλὸν ἀμείνων.“
 ὣς φάτο, Πάτροκλος δ' ἀνεχάζετο πολλὸν ὀπίσσω, 710
 μῆνιν ἀλευάμενος ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος.

Ἐκτωρ δ' ἐν Σκαιῆσι πύλης ἔχε μώνυχας ἵππους·
 δίξε γάρ, ἠὲ μάχοιτο κατὰ κλόνου αὐτὶς ἐλάσσας,
 ἢ λαοὺς ἐς τεῖχος ὁμοκλήσειεν ἀλῆναι.

ταῦτ' ἄρα οἱ φρονέοντι παρίστατο Φοῖβος Ἀπόλλων
 ἀνέρι εἰσάμενος αἰζηῷ τε κρατερῷ τε, 716
 Ἀσίῳ, ὃς μήτρως ἦν Ἐκτορος ἵπποδάμοιο,
 αὐτοκασίγνητος Ἐκάβης, υἱὸς δὲ Δύμαντος,
 ὃς Φρυγίῃ ναίεσκε ῥοῆς ἐπι Σαγγαρίοιο·

τῷ μιν εἰσάμενος προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων· 720
 „Ἔκτορ, τίπτε μάχης ἀποπαύεαι; οὐδέ τί σε χροή.
 αἰθ' ὅσον ἦσσαν εἰμί, τόσον σέο φέρτερος εἶην·
 τῷ κε τάχα στυγερώς πολέμου ἀπερωήσειας.
 ἀλλ' ἄγε Πατρόκλω ἔφεπε κρατερώνυχας ἵππους,
 αἰ κέν πῶς μιν ἔλησ, δῶη δέ τοι εὖχος Ἀπόλλων.“ 725
 ὣς εἰπὼν ὁ μὲν αὐτίς ἔβη θεὸς ἄμ πόνον ἀνδρῶν,
 Κεβριόνη δ' ἐκέλευσε δαΐφρονι φαιίδιμος Ἔκτωρ
 ἵππους ἐς πόλεμον πεπληγέμεν. αὐτὰρ Ἀπόλλων
 δύσεθ' ὄμιλον ἰών, ἐν δὲ κλόνον Ἀργεῖοισιν
 ἦκε κακόν, Τρωσὶν δὲ καὶ Ἔκτορι κῦδος ὑπάξεν. 730
 Ἔκτωρ δ' ἄλλους μὲν Δαναοὺς ἔα οὐδ' ἐνάριζεν,
 αὐτὰρ ὁ Πατρόκλω ἔφεπε κρατερώνυχας ἵππους.
 Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἀφ' ἵππων ἄλτο χαμᾶζε
 σκαιῆ ἔγχος ἔχων· ἐτέρηφι δὲ λάζετο πέτρον
 μάρμαρον ὀκροῖενθ', ὃν οἱ περὶ χεῖρ ἐκάλυψεν· 735
 ἦκε δ' ἐρεῖσάμενος, οὐδὲ δὴν χάζετο φωτός,
 οὐδ' ἀλίωσε βέλος, βάλε δ' Ἔκτορος ἠνιοχῆα
 Κεβριόνην, νόθον υἱὸν ἀγακλῆος Πριάμοιο,
 ἵππων ἠμί' ἔχοντα, μετώπιον ὀξεί λαῖ.
 ἀμφοτέρως δ' ὄφρῦς σῦνελεν λίθος, οὐδέ οἱ ἔσχεν 740
 ὄστέου, ὄφθαλμοὶ δὲ χαμαὶ πέσον ἐν κονίησιν
 αὐτοῦ πρόσθε ποδῶν· ὁ δ' ἄρ' ἀρνευτῆρι εἰοικῶς
 κάππεσ' ἀπ' εὐεργέος δίφρου, λίπε δ' ὄστέα θυμός.
 τὸν δ' ἐπικερτομέων προσέφησ, Πατρόκλεις ἵππεῦ·
 „ὦ πόποι, ἦ μάλ' ἔλαφρός ἀνῆρ, ὡς ρεῖα κυβιστᾶ. 745
 εἰ δὴ πού καὶ πόντω ἐν ἰχθυόεντι γένοιτο,
 πολλοὺς ἂν κορέσειεν ἀνῆρ ὅδε τήθεα διφῶν,
 νηὸς ἀποθρῶσκων, εἰ καὶ δυσπέμφελος εἶη,
 ὡς νῦν ἐν πεδίῳ ἐξ ἵππων ρεῖα κυβιστᾶ.
 ἦ ῥα καὶ ἐν Τρώεσσι κυβιστητῆρες ἔασιν.“ 750

ὣς εἰπὼν ἐπὶ Κεβριόνη ἦρωι βεβήκειν
 οἶμα λέοντος ἔχων, ὅς τε σταθμοὺς κεραΐζων
 ἔβλητο πρὸς στήθος, ἐή τέ μιν ὤλεσεν ἀλκή·
 ὣς ἐπὶ Κεβριόνη, Πατρόκλεις, ἄλσο μεμαῶς.
 Ἐκτωρ δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἀφ' ἵππων ἄλτο χαμᾶζε. 755
 τὼ περὶ Κεβριόναο λέονθ' ὡς δηρινθήτην,
 ὦ τ' ὄρεος κορυφήσι περὶ κταμένης ἐλάφοιο,
 ἄμφω πεινάοντε, μέγα φρονέοντε μάχεσθον·
 ὡς περὶ Κεβριόναο δῦω μήστωρες ἀντιῆς,
 Πάτροκλός τε Μενoitιάδης καὶ φαίδιμος Ἐκτωρ, 760
 ἔεντ' ἀλλήλων ταμέειν χροά νηλεί χαλκῷ.
 Ἐκτωρ μὲν κεφαλήφιν ἐπεὶ λάβεν, οὐχὶ μεθίει·
 Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἔχεν ποδός· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
 Τρῶες καὶ Δαναοὶ σύναγον κρατερὴν ὑσμίνην.
 ὡς δ' Εὐρός τε Νότος τ' ἐριδαίνετον ἀλλήλοιιν 765
 οὐρεος ἐν βήσσης βαθέην πελεμιζέμεν ὕλην,
 φηγόν τε μελίην τε τανύφλοιόν τε κράνειαν,
 αἴ τε πρὸς ἀλλήλας ἔβαλον τανυήκεις ὄξους
 ἠχῆ θεσπεσίῃ, πάταγος δέ τε ἀγνυμενάων,
 ὡς Τρῶες καὶ Ἀχαιοὶ ἐπ' ἀλλήλοισι θορόντες 770
 δῆουν, οὐδ' ἔτεροι μῶοντ' ὀλοοῖο φόβοιο.
 πολλὰ δὲ Κεβριόνην ἀμφ' ὄξέα δοῦρα πεπήγειν
 ἰοί τε πτερόεντες ἀπὸ νευροῆφι θορόντες,
 πολλὰ δὲ χερμάδια μεγάλ' ἀσπίδας ἐστυφέλιξαν
 μαρναμένων ἀμφ' αὐτόν· ὁ δ' ἐν στροφάλιγγι κονίης
 κείτο μέγας μεγαλωστί, λελασμένος ἵπποσυνάων. 776
 ὄφρα μὲν ἠέλιος μέσον οὐρανὸν ἀμφιβεβήκειν,
 τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἤπτετο, πίπτε δὲ λαός·
 ἦμος δ' ἠέλιος μετενίσσεται βουλυτόνδε,
 καὶ τότε δὴ ὅ' ὑπὲρ αἴσαν Ἀχαιοὶ φέρτεροι ἦσαν. 780
 ἐκ μὲν Κεβριόνην βελέων ἦρωα ἔρυσσαν

Τρώων ἐξ ἑνοπῆς, καὶ ἀπ' ὤμων τεύχε' ἔλοντο,
 Πάτροκλος δὲ Τρωσὶ κακὰ φρονέων ἐνόρουσεν.
 τρις μὲν ἔπειτ' ἐπόρουσε θοῶν ἀτάλαντος Ἄρηι,
 σμερδαλέα ἰάχων, τρις δ' ἐννέα φῶτας ἔπεφνεν· 785
 ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο δαίμονι ἴσος,
 ἐνθ' ἄρα τοι, Πάτροκλε, φάνη βιότοιο τελευτή·
 ἦντετο γάρ τοι Φοῖβος ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
 δεινός. ὁ μὲν τὸν ἰόντα κατὰ κλόνον οὐκ ἐνόησεν·
 ἠέρι γὰρ πολλῇ κεκαλυμμένος ἀντεβόλησεν· 790
 στῆ δ' ὄπιθε, πλήξεν δὲ μετάφρενον εὐρέε τ' ὤμων
 χειρὶ καταπρηνεῖ, στρεφεδίνηθεν δέ οἱ ὄσσε.
 [τοῦ δ' ἀπὸ μὲν κρατὸς κυνέην βάλε Φοῖβος Ἀπόλλων·
 ἡ δὲ κυλινδομένη καναχὴν ἔχε ποσσὶν ὑφ' ἵππων
 ἀλῶπις τρυφάλεια, μιάνθησαν δὲ ἔθειραι 795
 αἵματι καὶ κονίησι. πάρος γε μὲν οὐ θέμις ἦεν
 ἵππόκομον πῆληκα μιάινεσθαι κονίησιν,
 ἀλλ' ἀνδρὸς θείοιο κάρη χαρίεν τε μέτωπον
 ῥύετ', Ἀχιλλῆος· τότε δὲ Ζεὺς Ἐκτορι δῶκεν
 ἦ κεφαλῇ φορέειν, σχεδόθεν δέ οἱ ἦεν ὄλεθρος. 800
 πᾶν δέ οἱ ἐν χεῖρεσσιν ἄγῃ δολιχόσκιον ἔγχος,
 βριθὺ μέγα στιβαρὸν κεκορυθμένον· αὐτὰρ ἀπ' ὤμων
 ἀσπίς σὺν τελαμῶνι χαμαὶ πέσε τερμιόεσσα.
 λῦσε δέ οἱ θώρηκα ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων.]
 τὸν δ' ἄτη φρένας εἶλε, λύθην δ' ὑπὸ φαιδίμῃ γυῖα,
 στῆ δὲ ταφῶν· ὄπιθεν δὲ μετάφρενον ὀξεί δουρὶ 806
 ὤμων μεσσηγυῖς σχεδόθεν βάλε Δάρδανος ἀνὴρ,
 Πανθοΐδης Ἐύφορβος, ὃς ἠλικίην ἐκέκαστο
 ἔγχεῖ θ' ἵπποσύνῃ τε πόδεσσι τε καρπαλίμοισιν·
 καὶ γὰρ δὴ τότε φῶτας ἐείκοσι βῆσεν ἀφ' ἵππων, 810
 πρῶτ' ἔλθων σὺν ὄχεσφι, διδασκόμενος πολέμοιο·
 ὃς τοι πρῶτος ἐφῆμε βέλος, Πατρόκλεις ἵππεῦ,

οὐδὲ δάμασσ'· ὁ μὲν αὖτις ἀνέδραμε, μῆκτο δ' ὀμίλῳ,
[ἐκ χροῶς ἀρπάξας δόρυ μείλινον, οὐδ' ὑπέμεινεν·

Πάτροκλον, γυμνὸν περ ἑόντ', ἐν δηιοτῆτι.] 815

Πάτροκλος δὲ θεοῦ πληγῇ καὶ δουρὶ δαμασθεῖς
ἄψ ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων.

Ἐκτωρ δ' ὡς εἶδεν Πατροκλῆα μεγάθυμον

ἄψ ἀναχαζόμενον βεβλημένον ὀξεί χαλκῷ,

ἀγχίμολόν ῥά οἱ ἦλθε κατὰ στίχας, οὗτα δὲ δουρὶς 820
νείατον ἐς κενεῶνα, διαπρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσεν.

δούπησεν δὲ πεσών, μέγα δ' ἦκαχε λαὸν Ἀχαιῶν.

ὡς δ' ὅτε σὺν ἀκάμαντα λέων ἐβιήσατο χάρμη,

ὣ τ' ὄρεος κορυφῆσι μέγα φρονέοντε μάχεσθον

πίδακος ἄμφ' ὀλίγης· ἐθέλουσι δὲ πιέμεν ἄμφω· 825

πολλὰ δέ τ' ἀσθμαίνοντα λέων ἐδάμασσε βίηφιν·

ὣς πολέας πεφνόντα Μενoitίου ἄλκιμον υἱὸν

Ἐκτωρ Πριαμίδης σχεδὸν ἔργχει θυμὸν ἀπηύρα,

καὶ οἱ ἐπευχόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„Πάτροκλ', ἧ που ἔφησθα πόλιν κεραϊζέμεν ἀμήν, 830

Τρωιάδας δὲ γυναῖκας, ἐλεύθερον ἦμαρ ἀπούρας,

ἄξιεν ἐν νήεσσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,

νήπιε· τάων δὲ πρόσθ' Ἐκτορος ὠκέες ἵπποι

ποσσὶν ὀρωρέχεται πολεμίζειν· ἔργχει δ' αὐτὸς

Τρῶσιν φιλοπολέμοισι μεταπρέπω, ὃ σφιν ἀμύνω 835

ἦμαρ ἀναγκαῖον· σὲ δέ τ' ἐνθάδε γῦπες ἔδονται.

ἄ δειλ', οὐδέ τοι ἐσθλὸς ἔων χραίσμησεν Ἀχιλλεύς,

ὅς πού τοι μάλα πολλὰ μένων ἐπετέλλετ' ἰόντι·

μη μοι πρὶν ἰέναι, Πατρόκλεις ἵπποκέλευθε,

νήας ἐπι γλαφυράς, πρὶν Ἐκτορος ἀνδροφόνου 840

αιματόεντα χιτῶνα περὶ στήθεσσι δαΐξαι·

ὣς πού σε προσέφη, σοὶ δὲ φρένας ἄφροني πεῖθεν.“

τὸν δ' ὀλιγοδρανέων προσέφησ, Πατρόκλεις ἵππευ·

„ἤδη νῦν, Ἐκτωρ, μεγάλ' εὖχεο· σοὶ γὰρ ἔδωκεν
νίκην Ζεὺς Κρονίδης καὶ Ἀπόλλων, οἱ με δάμασσαν
[ρηιδίως· αὐτοὶ γὰρ ἀπ' ὤμων τεύχε' ἔλοντο.] 846

τοιοῦτοι δ' εἶ πέρ μοι εἰκόσιν ἀντεβόλησαν,
πάντες κ' αὐτόθ' ὄλοντο ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ δαμέντες.
ἀλλὰ με μοῖρ' ὀλοή καὶ Αἴητοῦς ἔκτανεν υἱός,
ἀνδρῶν δ' Εὐφορβος· σὺ δέ με τρίτος ἐξεναρῖζεις. 850
ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
οὗ θνη οὐδ' αὐτὸς δηρὸν βέη, ἀλλὰ τοι ἤδη
ἄγχι παρέστηκεν θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή,
χερσὶ δαμέντ' Ἀχιλῆος ἀμύμονος Αἰακίδαο.“

ὣς ἄρα μιν εἰπόντα τέλος θανάτοιο κάλυψεν· 855
ψυχὴ δ' ἐκ ρεθέων παμμένη Αἰδούσδε βεβήκειν,
ὄν πότμον γούωσα, λιποῦσ' ἀνδροτιῆτα καὶ ἦβην.
τὸν καὶ τεθνηῶτα προσηύδα φαίδιμος Ἐκτωρ·

„Πατρόκλεις, τί νύ μοι μαντεύεαι αἰπὺν ὄλεθρον;
τίς δ' οἶδ', εἰ κ' Ἀχιλεὺς Θέτιδος πάϊς ἠνυκόμοιο 860
φθῆῃ ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεῖς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσαι;

ὣς ἄρα φωνήσας δόρυ χάλκεον ἐξ ὠτειλῆς
εἶρυσε, λάξ προσβάς, τὸν δ' ὑπτιον ᾧσ' ἀπὸ δουρός.
αὐτίκα δὲ ξὺν δουρὶ μετ' Αὐτομέδοντα βεβήκειν,
ἀντίθεον θεράποντα ποδώκεος Αἰακίδαο· 865

ἴετο γὰρ βαλέειν· τὸν δ' ἔκφερον ὠκέες ἵπποι
ἄμβροτοι, οὓς Πηλῆι θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα.

ΙΛΙΑΔΟΣ Ρ.

Μενελάου ἀριστεία.

οὐδ' ἔλαθ' Ἀτρεὺς υἱὸν ἀρηίφιλον Μενέλαον
Πάτροκλος Τρώεσσι δαμείς ἐν δημοτῆτι.

βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἰθιοπι χαλκῷ,
 ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ βαῖν', ὥς τις περὶ πόρτακι μήτηρ
 πρωτοτόκος κινυρή, οὐ πρὶν εἶδυϊα τόκοιο· 5

ὥς περὶ Πατρόκλῳ βαῖνε ξανθὸς Μενέλαος.
 πρόσθε δέ οἱ δόρυ τ' ἔσχε καὶ ἀσπίδα πάντοσ' εἴσθη,
 τὸν κτάμεναι μεμαῶς, ὅς τις τοῦ γ' ἀντίος ἔλθοι.

οὐδ' ἄρα Πανθόου υἱὸς ἐνυμελῆς ἀμέλησεν
 Πατρόκλιοι πεσόντος ἀνύμονος· ἄγχι δ' ἄρ' αὐτοῦ 10
 ἔσθη, καὶ προσέειπεν ἀρηίφιλον Μενέλαον·

„Ἄτρεΐδη Μενέλαε διοτρεφές, ὄρχαμε λαῶν,
 χάζεο, λείπε δὲ νεκρὸν, ἔα δ' ἔναρα βροτόεντα·
 οὐ γάρ τις πρότερος Τρώων κλειτῶν τ' ἐπικούρων
 Πάτροκλον βάλε δουρὶ κατὰ κρατερῆν ὑσμίνην· 15
 τῷ με ἔα κλέος ἐσθλὸν ἐνὶ Τρώεσσιν ἀρέσθαι·
 μή σε βάλω, ἀπὸ δὲ μελιηδέα θυμὸν ἔλωμαι.“

τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
 „Ζεῦ πάτερ, οὐ μὲν καλὸν ὑπέρβιον εὐχετάσθαι.
 οὔτ' οὔν παρδάλιος τόσσον μένος οὔτε λέοντος 20
 οὔτε σὺς κάπρου ὀλοόφρονος, οὔτε μέγιστος
 θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι περὶ σθένει βλεμεαίνει,
 ὅσσον Πανθόου υἱὲς ἐνυμελῆαι φρονέουσιν.
 οὐδὲ μὲν οὐδὲ βίη Ἵπερήνορος ἱπποδάμοιο
 ἧς ἦβης ἀπόνηθ', ὅτε μ' ὤνατο καὶ μ' ὑπέμεινεν 25
 καὶ μ' ἔφατ' ἐν Δαναοῖσιν ἐλέγχιστον πολεμιστὴν
 ἔμμεναι· οὐδέ ἔφημι πόδεσσί γε οἷσι κιόντα
 εὐφροῆναι ἄλοχόν τε φίλην κεδνοῦς τε τοκῆας.
 ὥς θην καὶ σὸν ἐγὼ λύσω μένος, εἰ κέ μευ ἄντα
 στήης· ἀλλὰ σ' ἐγὼ γ' ἀναχωρήσαντα κελεύω 30
 εἰς πληθὺν ἰέναι, μηδ' ἀντίος ἴστασ' ἐμεῖο,
 πρὶν τι κακὸν παθέειν· ῥεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω.“

ὥς φάτο, τὸν δ' οὐ πεῖθεν· ἀμειβόμενος δὲ προσηύδα·

„νῦν μὲν δὴ, Μενέλαε διοτρεφές, ἧ μάλα τίσεις
 γνωτὸν ἐμόν, τὸν ἔπεφνες, ἐπευχόμενος δ' ἀγορεύεις,
 χήρωσας δὲ γυναῖκα μυχῶ θαλάμοιο νέοιο, 36
 ἄρρητον δὲ τοκεῦσι γόον καὶ πένθος ἔθηκας.
 ἧ κέ σφιν δειλοῖσι γόου κατάπαυμα γενοίμην,
 εἴ κεν ἐγὼ κεφαλὴν τε τεῆν καὶ τεύχε' ἐνείκας
 Πανθῶρ ἐν χεῖρεσσι βάλω καὶ Φρόντιδι δίη. 40
 ἀλλ' οὐ μὰν ἔτι δηρὸν ἀπείρητος πόνος ἔσται
 οὐδέ τ' ἀδήριτος, ἧ τ' ἀλκῆς ἧ τε φόβοιο.“

ὣς εἰπὼν οὕτησε κατ' ἀσπίδα πάντος' εἴσην·
 οὐδ' ἔρρηξεν χαλκός, ἀνεγνάμφθη δέ οἱ αἰχμῇ
 ἀσπίδ' ἐνὶ κρατερῇ. ὁ δὲ δεύτερος ὤρνωτο χαλκῶ 45
 Ἀτρεΐδης Μενέλαος, ἐπευξάμενος Διὶ πατρί,
 ἅψ δ' ἀναχαζομένοιο κατὰ στομάχοιο θέμεθλα
 νύξ', ἐπὶ δ' αὐτὸς ἔρεισε, βαρεῖη χειρὶ πιθῆσας·
 ἀντικρὺς δ' ἀπαλοῖο δι' αὐχένος ἤλυθ' ἀκωκῆ.
 δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῶ· 50
 αἵματι οἱ δεύοντο κόμαι χαρίτεσσιν ὁμοῖαι
 πλοχμοί θ', οἱ χρυσῶ τε καὶ ἀργύρῳ ἐσφήκωντο.
 οἶον δὲ τρέφει ἔρνος ἀνὴρ ἐριθηλὲς ἐλαίης
 χώρῳ ἐν οἰοπόλῳ, ὅθ' ἄλις ἀναβέβρουχεν ὕδωρ,
 καλὸν τηλεθάον· τὸ δὲ τε πνοιαὶ δονέουσιν 55
 παντοίων ἀνέμων, καὶ τε βρούει ἄνθει λευκῶ·
 ἐλθὼν δ' ἐξαπίνης ἄνεμος σὺν λαίλαπι πολλῇ
 βόθρου τ' ἐξέστρεψε καὶ ἐξετάνυσσ' ἐπὶ γαίῃ·
 τοῖον Πανθῶου υἱὸν εὐμμελίην Ἐύφορβον
 Ἀτρεΐδης Μενέλαος ἐπεὶ κτάνε, τεύχε' ἐσύλα. 60
 ὣς δ' ὅτε τίς τε λέων ὄρεσίτροφος, ἀλκῇ πεποιθώς,
 βοσκομένης ἀγέλης βοῦν ἀρπάσῃ, ἧ τις ἀρίστη·
 τῆς δ' ἐξ αὐχέν' ἔαξε λαβῶν κρατεροῖσιν ὀδοῦσιν
 πρῶτον, ἔπειτα δὲ θ' αἷμα καὶ ἔγκατα πάντα λαφύσσει

δηῶν· ἀμφὶ δὲ τὸν γε κύνες τ' ἄνδρες τε νομῆες 65
 πολλὰ μάλ' ἰύξουσιν ἀπόπροθεν οὐδ' ἐθέλουσιν
 ἀντίον ἐλθέμεναι· μάλα γὰρ χλωρὸν δέος αἰρεῖ·
 ὧς τῶν οὐ τιμι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἐτόλμα
 ἀντίον ἐλθέμεναι Μενελάου κυδαλίμοιο.

ἔνθα κε ῥεῖα φέροι κλυτὰ τεύχεα Πανθοῖδαο 70
 Ἀτρεΐδης, εἰ μὴ οἱ ἀγάσσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
 ὅς ῥά οἱ Ἔκτορ' ἐπῶρσε θεῶν ἀτάλαντον Ἄρηι,
 ἀνέρι εἰσάμενος, Κικόνων ἠγήτορι Μέντη·
 καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„Ἔκτορ, νῦν σὺ μὲν ὧδε θέεις ἀκίχητα διώκων, 75
 ἵππους Αἰακίδαο δαΐφρονος· οἱ δ' ἀλεγεινοὶ
 ἀνδράσι γε θνητοῖσι δαμήμεναι ἢδ' ὀχέεσθαι,
 ἄλλω γ' ἢ Ἀχιλλῆι, τὸν ἀθανάτη τέκε μήτηρ.
 τόφρα δέ τοι Μενέλαος ἀρήιος Ἀτρείος υἱὸς
 Πατρόκλῳ περιβάς Ἰτρώων τὸν ἄριστον ἔπεφνευ, 80
 Πανθοῖδην Ἐύφορβον, ἔπαυσε δὲ θούριδος ἀλκῆς.“

ὧς εἰπὼν ὁ μὲν αὐτίς ἔβη θεὸς ἄμ πόνον ἀνδρῶν,
 Ἔκτορα δ' αἰνὸν ἄχος πύκασε φρένας ἀμφιμέλαινας.
 πάπτηνεν δ' ἄρ' ἔπειτα κατὰ στίχας, αὐτίκα δ' ἔγνω
 τὸν μὲν ἀπαινύμενον κλυτὰ τεύχεα, τὸν δ' ἐπὶ γαίῃ 85
 κείμενον· ἔρρει δ' αἶμα κατ' οὐταμένην ὠτειλήν.
 βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἶθοπι χαλκῷ,
 ὀξέα κεκληγῶς, φλογὶ εἴκελος Ἡφαίστιο
 ἀσβέστω· οὐδ' υἷον λάθειν Ἀτρείος ὀξὺ βοήσας·
 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν· 90
 „ὦ μοι ἐγών· εἰ μὲν κε λίπω κάτα τεύχεα καλὰ
 Πάτροκλόν θ', ὅς κεῖται ἐμῆς ἔνεκ' ἐνθάδε τιμῆς,
 μὴ τίς μοι Δαναῶν νεμεσῆσεται, ὅς κεν ἴδῃται.
 εἰ δέ κεν Ἔκτορι μούνος ἔων καὶ Τρωσὶ μάχωμαι
 αἰδεσθεῖς, μὴ πῶς με περιστήωσ' ἓνα πολλοί· 95

Τρώας δ' ἐνθάδε πάντας ἄγει κορυθαίολος Ἔκτωρ.
 ἀλλὰ τί ἤ μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
 ὅππότε ἄνῆρ ἐθέλη πρὸς δαίμονα φωτὶ μάχεσθαι,
 ὃν κε θεὸς τιμᾶ, τάχα οἱ μέγα πῆμα κυλίσθη.
 τῷ μ' οὐ τις Δαναῶν νεμεσῆσεται, ὅς κεν ἰδῆται 100
 Ἔκτορι χωρῆσαντ', ἐπεὶ ἐκ θεόφιν πολεμίζει.
 εἰ δέ που Αἴαντός γε βοήν ἀγαθοῖο πνυθοίμην·
 ἄμφω κ' αὐτίς ἰόντες ἐπιμνησαίμεθα χάρμης
 καὶ πρὸς δαίμονά περ, εἴ πως ἐρυσαιίμεθα νεκρὸν
 Πηλεΐδῃ Ἀχιλλῆι· κακῶν δέ κε φέρτατον εἴη.“ 105

εἶος ὁ ταῦθ' ὄρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 τόφρα δ' ἐπὶ Τρώων στίχες ἤλυθον· ἦρχε δ' ἄρ' Ἔκτωρ.
 αὐτὰρ ὁ γ' ἐξοπίσω ἀνεχάζετο, λείπε δὲ νεκρὸν,
 ἐντροπαλιζόμενος ὣς τε λῖς ἠνυγένειος,
 ὃν ῥα κύνες τε καὶ ἄνδρες ἀπὸ σταθμοῖο δίωνται 110
 ἔρχεσι καὶ φωνῇ· τοῦ δ' ἐν φρεσὶν ἄλκιμον ἦτορ
 παχνοῦται, ἀέκων δέ τ' ἔβη ἀπὸ μεσσαύλοιο·
 ὣς ἀπὸ Πατρόκλοιο κίε ξανθὸς Μενέλαος.
 στῆ δὲ μεταστρεφθεῖς, ἐπεὶ ἴκετο ἔθνος ἐταίρων,
 παπταίνων Αἴαντα μέγαν, Τελαμώνιον υἱόν. 115
 τὸν δὲ μάλ' αἰψ' ἐνόησε μάχης ἐπ' ἀριστερὰ πάσης
 θαρσύνονθ' ἐτάρους καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι·
 θεσπέσιον γάρ σφιν φόβον ἔμβαλε Φοῖβος Ἀπόλλων.
 βῆ δὲ θέειν, εἶθαρ δὲ παριστάμενος ἔπος ἠΰδα·
 „Αἴαν, δεῦρο, πέπον, περὶ Πατρόκλοιο θανόντος 120
 σπεύσομεν, αἴ κε νέκυν περ Ἀχιλλῆι προφέρωμεν
 γυμνόν· ἀτὰρ τά γε τεύχε' ἔχει κορυθαίολος Ἔκτωρ.“
 ὣς ἔφατ', Αἴαντι δὲ δαΐφροσι θυμὸν ὄρινεν.
 βῆ δὲ διὰ προμάχων, ἅμα δὲ ξανθὸς Μενέλαος.
 Ἔκτωρ μὲν Πάτροκλον, ἐπεὶ κλυτὰ τεύχε' ἀπηύρα, 125
 ἔλχ', ἴν' ἀπ' ὤμοιιν κεφαλὴν τάμοι ὀξεί χαλκῷ,

τὸν δὲ νέκυν Τρώησιν ἐρυσσάμενος κυσὶ δοίη·
 Αἴας δ' ἐγγύθεν ἤλθε φέρων σάκος ἤυτε πύργου.
 Ἐκτωρ δ' ἄψ ἔς ὄμιλον ἰὼν ἀνεχάζεθ' ἑταίρων,
 ἔς δίφρου δ' ἀνόρουσε· δίδου δ' ὅ γε τεύχεα καλὰ 130
 Τρωσὶ φέρειν προτὶ ἄστν, μέγα κλέος ἔμμεναι αὐτῷ.
 Αἴας δ' ἀμφὶ Μενoitιάδῃ σάκος εὐρὸν καλύψας
 ἐστήκειν, ὡς τίς τε λέων περὶ οἴσι τέκεσσιν,
 ᾧ ῥά τε νῆπι' ἄγοντι συναυτήσονται ἐν ὕλῃ
 ἄνδρες ἐπακτῆρες· ὁ δέ τε σθένει βλεμεαίνει, 135
 πᾶν δέ τ' ἐπισκύνιον κάτω ἔλκεται ὅσσε καλύπτων·
 ὧς Αἴας περὶ Πατρόκλῳ ἤρωι βεβῆκειν.
 Ἀτρεΐδης δ' ἐτέρωθεν ἀρηίφιλος Μενέλαος
 ἐστήκει μέγα πένθος ἐνὶ στήθεσσιν ἀέξων.

Γλαῦκος δ' Ἴππολόχοιο παῖς, Λυκίων ἀγὸς ἀνδρῶν,
 Ἐκτορ' ὑπόδρα ἰδὼν χαλεπῷ ἠνίπαπε μύθῳ· 141
 „Ἐκτορ εἶδος ἀριστε, μάχης ἄρα πολλὸν ἐδέυεο·
 ἦ σ' αὐτως κλέος ἐσθλὸν ἔχει φύξῃλιν ἐόντα.
 φράζεο νῦν, ὅπως κε πόλιν καὶ ἄστν σαώσεις
 οἶος σὺν λαοῖσι, τοὶ Ἰλίῳ ἐγγεγάασιν· 145
 οὐ γάρ τις Λυκίων γε μαχησόμενος Δαναοῖσιν
 εἶσι περὶ πόλιος, ἐπεὶ οὐκ ἄρα τις χάρις ἦεν
 μάρασθαι δηίοισιν ἐπ' ἀνδράσι νωλεμῆς αἰεί.
 πῶς κε σὺ χεῖρονα φῶτα σαώσεις μεθ' ὄμιλον,
 σκέτλι', ἐπεὶ Σαρπηδόν' ἅμα ξεῖνον καὶ ἑταῖρον 150
 κάλλιπες Ἀργείοισιν ἔλωρ καὶ κύρμα γενέσθαι,
 ὅς τοι πόλλ' ὄφελος γένετο, πόλει τε καὶ αὐτῷ,
 ζωὸς ἐών· νῦν δ' οὐ οἱ ἀλακκέμεναι κύνας ἔτλης.
 τῷ νῦν, εἴ τις ἐμοὶ Λυκίων ἐπιπείσεται ἀνδρῶν,
 οἴκαδ' ἴμεν, Τροίῃ δὲ πεφήσεται αἰπὺς ὕλεθρος. 155
 εἰ γὰρ νῦν Τρώεσσι μένος πολυθαρσῆς ἐνεΐη,
 ἄτρομον, οἶόν τ' ἀνδρας ἐσέροχεται, οἷ περὶ πάτρης

ἀνδράσι δυσμενέεσσι πόνον καὶ δῆριον ἔθεντο,
 αἰψά κε Πάτροκλον ἐρυσάμεθα Ἴλιον εἶσω.
 εἰ δ' οὔτος προτὶ ἄστν μέγα Πριάμοιο ἄνακτος 160
 ἔλθοι τεθνηὼς καὶ μιν ἐρυσάμεθα χάρις,
 αἰψά κεν Ἀργεῖοι Σαρπηδόνοσ ἔντεα καλὰ
 λύσειαν, καὶ κ' αὐτὸν ἀγοίμεθα Ἴλιον εἶσω·
 τοίου γὰρ θεράπων πέφατ' ἀνέρος, ὃσ μὲγ' ἄριστος
 Ἀργείων παρὰ νησὶ καὶ ἀγχέμαχοι θεράποντες. 165
 ἀλλὰ σὺ γ' Αἴαντος μεγαλήτορος οὐκ ἐτάλασσας
 στήμεναι ἄντα, κατ' ὅσσε ἰδὼν δηίων ἐν αὐτῇ,
 οὐδ' ἰθὺς μαχέσασθαι, ἐπεὶ σέο φέρετερός ἐστιν.“

τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κορυθαίολοσ Ἔκτωρ·
 „Γλαῦκε, τί ἦ δὲ σὺ τοῖοσ ἐὼν ὑπέροπλου ἔειπεσ; 170
 ὦ πόποι, ἦ τ' ἐφάμην σε περὶ φρένασ ἔμμεναι ἄλλων,
 τῶν, ὅσσοι Λυκίην ἐριβῶλακα ναιετάουσιν·
 νῦν δέ σευ ὠνοσάμην πάγχυ φρένασ, οἶον ἔειπεσ,
 ὃσ τέ με φῆσ Αἴαντα πελώριον οὐχ ὑπομεῖναι.
 οὔ τοι ἐγὼν ἔρριγα μάχην οὐδὲ κτύπον ἵππων· 175
 ἀλλ' αἰεὶ τε Διὸσ κρείστων νόοσ αἰγιόχοιο,
 ὃσ τε καὶ ἄλκιμον ἄνδρα φοβεῖ καὶ ἀφείλετο νίκην
 ῥηιδίωσ, ὁτὲ δ' αὐτὸσ ἐποτρύνει μαχέσασθαι.
 ἀλλ' ἄγε δεῦρο, πέπον, παρ' ἐμ' ἵστασο καὶ ἶδε ἔργον,
 ἦε πανημέριοσ κακὸσ ἔσσομαι, ὡσ ἀγορεύεισ, 180
 ἦ τινὰ καὶ Δαναῶν, ἀλκῆσ μάλα περ μεμαῶτα,
 σήσσω ἀμυνέμεναι περὶ Πατρόκλοιο θανόντοσ.“

ὡσ εἰπὼν Τρῶεσσιν ἐκέκλετο μακρόν ἀύσασ·
 „Τρῶεσ καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί,
 ἀνέρεσ ἔστε, φίλιοι, μνήσασθε δὲ θούριδοσ ἀλκῆσ, 185
 ὄφρ' ἂν ἐγὼν Ἀχιλλῆοσ ἀμύμονοσ ἔντεα δύω
 καλὰ, τὰ Πατρόκλοιο βίην ἐνάριξα κατακτάσ.“

ὡσ ἄρα φωνήσασ ἀπέβη κορυθαίολοσ Ἔκτωρ

δηίου ἐκ πολέμοιο, θέων δ' ἐκίχανεν ἑταίρους
 ὦκα μάλ', οὐ πω τῆλε, ποσὶ κραιπνοῖσι μετασπών, 190
 οἱ προτὶ ἄστν φέρον κλυτὰ τεύχεα Πηλεΐωνος.
 στὰς δ' ἀπάνευθε μάχης πολυδακρύου ἐντε' ἄμειβεν·
 ἦ τοι ὁ μὲν τὰ ἄ δῶκε φέρειν προτὶ Ἴλιον ἰρήν
 Τρωσὶ φιλοπτολέμοισιν, ὁ δ' ἄμβροτα τεύχεα δύνεν
 Πηλεΐδω Ἀχιλῆος, ἃ οἱ θεοὶ Οὐρανίωνες 195
 πατρὶ φίλω ἔπορον· ὁ δ' ἄρα ᾧ παιδὶ ὄπασσεν
 γηράς· ἀλλ' οὐχ υἱὸς ἐν ἔντεσι πατρὸς ἐγήρα.

τόν δ' ὡς οὖν ἀπάνευθεν ἴδεν νεφεληγερέτα Ζεὺς
 τεύχεσι Πηλεΐδαο κορυσσόμενον θείοιο,
 κινήσας ῥα κάρη προτὶ ὄν μυθήσατο θυμόν· 200
 „ἄ δεῖλ', οὐδέ τί τοι θάνατος καταθύμιός ἐστιν,
 ὅς δῆ τοι σχεδὸν εἶσι, σὺ δ' ἄμβροτα τεύχεα δύνεις
 ἀνδρὸς ἀριστῆος, τόν τε τρομέουσι καὶ ἄλλοι.
 τοῦ δῆ ἑταῖρον ἔσθνης ἐνηέα τε κρατερόν τε,
 τεύχεα δ' οὐ κατὰ κόσμον ἀπὸ κρατὸς τε καὶ ὤμων 205
 εἴλεν· ἀτάρ τοι νῦν γε μέγα κράτος ἐγγυαλίξω
 τῶν ποιηήν, ὅ τοι οὐ τι μάχης ἐκνοστήσαντι
 δέξεται Ἀνδρομάχη κλυτὰ τεύχεα Πηλεΐωνος.“

ἦ καὶ κτανέησιν ἐπ' ὄφροσι νεῦσε Κρονίων,
 Ἔκτορι δ' ἤρμωσε τεύχε' ἐπὶ χροῖ, δῦ δέ μιν Ἄρης 210
 δεινὸς ἐννάλιος, πληῆσθεν δ' ἄρα οἱ μέλε' ἐντὸς
 ἀλκῆς καὶ σθένεος. μετὰ δὲ κλειτοὺς ἐπικούρους
 βῆ ῥα μέγα ἰάχων, ἰνδάλλετο δέ σφισι πᾶσιν
 τεύχεσι λαμπόμενος μεγαθύμον Πηλεΐωνος.
 ὠτρυνεν δὲ ἕκαστον ἐποιχόμενος ἐπέεσσιν, 215
 Μέσθλην τε Γλαῦκόν τε Μέδοντά τε Θερσίλοχόν τε,
 Ἀστεροπαῖόν τε Δεισήμερόν τε Ἴππόδοόν τε,
 Φόρκυν τε Χρομίον τε καὶ Ἐννομον οἰωνιστήν·
 τοὺς ὅ γ' ἐποτρύνων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

- „κέκλυτε, μυρία φῦλα περικτιόνων ἐπικούρων· 220
 οὐ γὰρ ἐγὼ πληθὺν διζήμενος οὐδὲ χατίζων
 ἐνθάδ' ἀφ' ὑμετέρων πολίων ἤγειρα ἕκαστον,
 ἀλλ' ἵνα μοι Τρώων ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα
 προφρονέως ῥύοισθε φιλοπτολέμων ὑπ' Ἀχαιῶν.
 τὰ φρονέων δῶροισι κατατρούχω καὶ ἐδωδῆ 225
 λαούς, ὑμέτερον δὲ ἕκαστου θυμὸν ἀέξω.
 τῷ τις νῦν ἰθὺς τετραμμένος ἢ ἀπολέσθω
 ἢ σαωθήτω· ἢ γὰρ πολέμου ὀαριστὺς. ||
 ὃς δέ κε Πάτροκλον καὶ τεθνηῶτά περ ἔμπης
 Τρώας ἐς ἱπποδάμους ἐρύσῃ, εἴξῃ δέ οἱ Αἴας, 230
 ἡμῖσιν τῷ ἐνάρων ἀποδάσσομαι, ἡμῖσιν δ' αὐτὸς
 ἔξω ἐγὼ· τὸ δέ οἱ κλέος ἔσσεται, ὅσσον ἐμοί περ.“
 ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἰθὺς Δαναῶν βροίσαντες ἔβησαν,
 δούρατ' ἀνασχόμενοι· μάλα δέ σφισιν ἔλπετο θυμὸς
 νεκρὸν ὑπ' Αἴαντος ἐρύειν Τελαμωνιάδαο· 235
 νήπιοι, ἧ τε πολέσσειν ἐπ' αὐτῷ θυμὸν ἀπηύρα.
 καὶ τότε ἄρ' Αἴας εἶπε βοῆν ἀγαθὸν Μενέλαον·
 „ὦ πέπον, ὦ Μενέλαε διοτρεφές, οὐκέτι νῶϊ
 ἔλπομαι αὐτῷ περ νοστήσέμεν ἐκ πολέμοιο.
 οὐ τι τόσον νέκνος περιδείδια Πατρόκλοιο, 240
 ὃς κε τάχα Τρώων κορέει κύννας ἠδ' οἰωνούς,
 ὅσσον ἐμῇ κεφαλῇ περιδείδια, μή τι πάθῃσιν,
 καὶ σῆ, ἐπεὶ πολέμοιο νέφος περὶ πάντα καλύπτει,
 Ἐκτωρ, ἡμῖν δ' αὖτ' ἀναφαίνεται αἰπὺς ὄλεθρος.
 ἀλλ' ἄγ' ἀριστῆας Δαναῶν κάλει, ἣν τις ἀκούσῃ.“ 245
 ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθῃσε βοῆν ἀγαθὸς Μενέλαος,
 ἦυσεν δὲ διαπρύσιον Δαναοῖσι γεγωνῶς·
 „ὦ φίλοι, Ἀργείων ἠγῆτορες ἠδὲ μέδοντες,
 οἳ τε παρ' Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ
 δῆμια πίνουσιν καὶ σημαίνουσιν ἕκαστος 250

λαοῖς, ἐκ δὲ Διὸς τιμὴ καὶ κῦδος ὀπηδεῖ.
 ἀργαλέον δέ μοι ἔστι διασκοπιᾶσθαι ἕκαστον
 ἠγεμόνων· τόσση γὰρ ἔρις πολέμοιο δέδθηεν.
 ἀλλὰ τις αὐτὸς ἴτω, νεμεσιζέσθω δ' ἐνὶ θυμῷ
 Πάτροκλον Τρώησι κυσὶν μέλπηθρα γενέσθαι.“ 255

ὣς ἔφατ', ὄξυν δ' ἄκουσεν Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας,
 πρῶτος δ' ἀντίος ἦλθε θεῶν ἀνὰ δημοτῆτα·
 τὸν δὲ μετ' Ἴδομενεὺς καὶ ὀπάων Ἴδομενεῆος
 Μηριόνης, ἀτάλαντος ἐνυαλίῳ ἀνδρεϊφόντη.
 τῶν δ' ἄλλων τίς κεν ἦσι φρεσὶν οὐνόματ' εἶποι, 260
 ὅσσοι δὴ μετόπισθε μάχην ἠγριραν Ἀχαιῶν;

Τρῶες δὲ προύτυψαν ἀολλέες, ἦρχε δ' ἄρ' Ἐκτωρ.
 ὣς δ' ὄτ' ἐπὶ προχοῆσι διυπετέος ποταμοῖο
 βέβρυχεν μέγα κῦμα ποτὶ ῥόον, ἀμφὶ δέ τ' ἄκραι
 ἠιόνες βοόωσιν ἐρευγομένης ἀλὸς ἔξω, 265
 τόσση ἄρα Τρῶες ἰαχῇ ἴσαν. αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 ἔστασαν ἀμφὶ Μενoitιάδῃ ἕνα θυμὸν ἔχοντες,
 φραχθέντες σάκεσιν χαλκήρεσιν. ἀμφὶ δ' ἄρα σφιν
 λαμπρῆσιν κορούθεσσι Κρονίων ἠέρα πολλὴν
 χεῦ', ἐπεὶ οὐδὲ Μενoitιάδην ἠχθαιρε πάρος γε, 270
 ὕφρα ζωὸς ἐὼν θεράπων ἦν Αἰακίδαο·

μίσησεν δ' ἄρα μιν δηῖων κυσὶ κύρμα γενέσθαι
 Τρώησιν· τῷ καὶ οἱ ἀμυνέμεν ὦρσεν ἑταίρους.

ὣσαν δὲ πρότεροι Τρῶες ἐλίκωπας Ἀχαιοῦς·
 νεκρὸν δὲ προλιπόντες ὑπέτρεσαν, οὐδέ τιν' αὐτῶν 275
 Τρῶες ὑπέρθυμοι ἔλον ἔργεσιν ἰέμενοὶ περ,
 ἀλλὰ νέκυν ἐρύοντο. μίνυνθα δὲ καὶ τοῦ Ἀχαιοὶ
 μέλλον ἀπέσσεσθαι· μάλα γάρ σφεας ὦκ' ἐλέλιξεν
 Αἴας, ὅς περὶ μὲν εἶδος, περὶ δ' ἔργα τέτυκτο
 τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ' ἀμύμονα Πηλεΐωνα. 280
 ἴθυσεν δὲ διὰ προμάχων συὶ εἴκελος ἀλκῆν

καπρίῳ, ὅς τ' ἐν ὄρεσσι κύνας θαλερούς τ' αἰζηνοὺς
 δηϊδίως ἐκέδασσεν ἐλιζάμενος διὰ βήσσας·
 ὧς υἱὸς Τελαμῶνος ἀγανοῦ, φαίδιμος Αἴας,
 ῥεῖα μετεισάμενος Τρώων ἐκέδασσε φάλαγγας, 285
 οἱ περὶ Πατρόκλῳ βέβασαν, φρόνεον δὲ μάλιστα
 ἄστν πότι σφέτερον ἐρύειν καὶ κῦδος ἀρέσθαι.
 ἦ τοι τὸν Λήθιοιο Πελασγοῦ φαίδιμος υἱὸς
 Ἰππόθοος ποδὸς ἔλκε κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην,
 δησάμενος τελαμῶνι παρὰ σφυρὸν ἀμφὶ πένοντας, 290
 Ἐκτορι καὶ Τρώεσσι χαριζόμενος· τάχα δ' αὐτῷ
 ἦλθε κακόν, τό οἱ οὐ τις ἐρύκακεν ἱεμένων περ.
 τὸν δ' υἱὸς Τελαμῶνος, ἐπαΐξας δι' ὀμίλου,
 πληῆξ' αὐτοσχεδίην κυνέης διὰ χαλκοπαρήου·
 ἦρικε δ' ἵπποδάσεια κόρυς περὶ δουρὸς ἀκωκῆ, 295
 πληγεῖς ἔγχεϊ τε μεγάλῳ καὶ χειρὶ παχείῃ,
 ἐγκέφαλος δὲ παρ' αὐλὸν ἀνέδραμεν ἐξ ὠτειλῆς
 αἱματόεις. τοῦ δ' αὖθι λύθη μένος, ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
 Πατρόκλοιο πόδα μεγαλήτορος ἦκε χαμᾶζε
 κεῖσθαι· ὁ δ' ἄγχ' αὐτοῖο πέσε πρηνῆς ἐπὶ νεκρῷ, 300
 τῆλ' ἀπὸ Λαρίσης ἐριβόλακος, οὐδὲ τοκεῦσιν
 θρέπτρα φίλοις ἀπέδωκε, μινυνθάδιος δέ οἱ αἰλῶν
 ἐπλεθ' ὑπ' Αἴαντος μεγαθύμου δουρὶ δαμέντι.
 Ἐκτωρ δ' αὖτ' Αἴαντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ·
 ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος 305
 τυτθόν· ὁ δὲ Σχεδίον μεγαθύμου Ἰφίτου υἱόν,
 Φωκῆων ὄχ' ἄριστον, ὅς ἐν κλειτῷ Πανοπῆι
 οἰκία ναιετάασκε πολέσσ' ἀνδρεσσιν ἀνάσσων,
 τὸν βάλ' ὑπὸ κληῖδα μέσσην· διὰ δ' ἀμπερὲς ἄκρη
 αἰχμῇ χαλκείῃ παρὰ νείατον ὦμον ἀνέσχευ. 310
 δούπησεν δὲ πεσῶν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
 Αἴας δ' αὖ Φόρκυνα δαΐφρονα, Φαίνοπος υἱόν,

Ἴπποθόω περιβάντα μέσῃν κατὰ γαστέρα τύψεν,
 ῥῆξε δὲ θώρηκος γύαλον, διὰ δ' ἔντερα χαλκὸς
 ἤφυσ'. ὁ δ' ἐν κονίησι πεσὼν ἔλε γαῖαν ἀροστῶ. 315
 χώρησαν δ' ὑπὸ τε πρόμαχοι καὶ φαίδιμος Ἴκτωρ.
 Ἀργεῖοι δὲ μέγα ἴαχον, ἐρύσαντο δὲ νεκρούς,
 Φόρκυν θ' Ἰππόθοόν τε, λύοντο δὲ τεύχε' ἀπ' ὤμων.

ἐνθα κεν αὐτε Τρῶες ἀρηιφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν
 Ἴλιον εἰσανέβησαν ἀναλκείησι δαμέντες, 320
 Ἀργεῖοι δέ κε κῦδος ἔλον καὶ ὑπὲρ Διὸς αἶσαν
 κάρτεϊ καὶ σθένει σφετέρῳ· ἀλλ' αὐτὸς Ἀπόλλων
 Αἰνεῖαν ὠτρυνε δέμας Περίφαντι ἰοικῶς
 κήρुक' Ἡπυτίδῃ, ὅς οἱ παρὰ πατρὶ γέροντι
 κηρύσσων γήρασκε, φίλα φρεσὶ μῆδεα εἰδῶς. 325
 τῶ μιν εἰσάμενος προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·
 „Αἰνεῖα, πῶς ἂν καὶ ὑπὲρ θεὸν εἰρύσσαισθε
 Ἴλιον αἰπεινήν; ὥς δὴ ἴδον ἀνέρας ἄλλους,
 κάρτεϊ τε σθένει τε πεποιδότας ἠνορέῃ τε
 πλήθει τε σφετέρῳ, καὶ ὑπερδέα δῆμον ἔχοντας. 330
 ἡμῖν δὲ Ζεὺς μὲν πολὺ βούλεται ἢ Δαναοῖσιν
 νίκην· ἀλλ' αὐτοὶ τρεῖτ' ἄσπετον οὐδὲ μάχεσθε.“

ὥς ἔφατ', Αἰνεῖας δ' ἑκατηβόλον Ἀπόλλωνα
 ἔγνω ἑσάντα ἰδῶν, μέγα δ' Ἴκτορα εἶπε βοήσας·
 „Ἴκτωρ τ' ἠδ' ἄλλοι Τρῶων ἀγοὶ ἠδ' ἐπικούρων, 335
 αἰδῶς μὲν νῦν ἦδε γ', ἀρηιφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν
 Ἴλιον εἰσαναβῆναι ἀναλκείησι δαμέντας.
 ἀλλ' ἔτι γάρ τις φησι θεῶν, ἐμοὶ ἄγχι παραστας,
 Ζῆν', ὑπατον μῆστωρα, μάχης ἐπιάρροθον εἶναι·
 τῶ ῥ' ἰθὺς Δαναῶν ἴομεν, μηδ' οἷ γε ἔκηλοι 340
 Πάτροκλον νηυσὶν πελασαίατο τεθνηῶτα.“

ὥς φάτο, καὶ ῥα πολὺ προμάχων ἐξάλμενος ἔστη·
 οἱ δ' ἐλελίχθησαν καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν.

ἔνθ' αὖτ' Αἰνείας Λειώκριτον οὔτασε δουρί,
 υἷον Ἀρίσβαντος, Λυκομήδεος ἐσθλὸν ἑταῖρον. 345
 τὸν δὲ πεσόντ' ἐλέησεν ἀρηίφιλος Λυκομήδης,
 στῆ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰὼν καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαιινῶ,
 καὶ βάλεν Ἰππασίδην Ἀπισάονα ποιμένα λαῶν
 ἦπαρ ὑπὸ πραπίδων, εἶθαρ δ' ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν,
 ὅς ῥ' ἐκ Παιονίης ἐριβόλακος εἰληλούθειν, 350
 καὶ δὲ μετ' Ἀστεροπαῖον ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.
 τὸν δὲ πεσόντ' ἐλέησεν ἀρήιος Ἀστεροπαῖος,
 ἔθυσεν δὲ καὶ ὁ πρόφρων Δαναοῖσι μάχεσθαι·
 ἀλλ' οὐ πῶς ἔτι εἶχε· σάκεσσι γὰρ ἔρχατο πάντῃ
 ἔστεῶτες περὶ Πατρόκλῳ, πρὸ δὲ δούρατ' ἔχοντο. 355
 Αἴας γὰρ μάλ' ἀπάντας ἐπώχετο πολλὰ κελεύων·
 οὔτε τιγ' ἐξοπίσω νεκροῦ χάζεσθαι ἀνώγειν
 οὔτε τινὰ προμάχεσθαι Ἀχαιῶν ἔξοχον ἄλλων,
 ἀλλὰ μάλ' ἀμφ' αὐτῶ βεβάμεν, σχεδόθεν δὲ μάχεσθαι.
 ὣς Αἴας ἐπέτελλε πελώριος, αἵματι δὲ χθῶν 360
 δεύετο πορφυρέῳ, τοὶ δ' ἀγχιστῖνοι ἐπιπτον
 νεκροὶ ὁμοῦ Τρώων καὶ ὑπερμενέων ἐπικούρων,
 καὶ Δαναῶν· οὐδ' οἱ γὰρ ἀναιμωτί γε μάχοντο,
 παυρότεροι δὲ πολὺν φθίνυθον· μέμνηντο γὰρ αἰεὶ
 ἀλλήλοις καθ' ὅμιλον ἀλεξέμεναι φόνον αἰπύν. 365
 ὣς οἱ μὲν μάρναντο δέμας πυρός, οὐδέ κε φαίης
 οὔτε ποτ' ἠέλιον σόον ἔμμεναι οὔτε σελήνην·
 ἠέρι γὰρ κατέχοντο, μάχης ἐπὶ θ' ὄσσον ἄριστοι
 ἔστασαν ἀμφὶ Μενoitιάδῃ κατατεθνηῶτι.
 οἱ δ' ἄλλοι Τρῶες καὶ ἐνκνήμιδες Ἀχαιοὶ 370
 εὐκῆλοι πολέμιζον ὑπ' αἰθέρι, πέπτατο δ' αὐγῇ
 ἠελίου ὄξεια, νέφος δ' οὐ φαίνεται πάσης
 γαίης οὐδ' ὀρέων· μεταπαυόμενοι δὲ μάχοντο,
 ἀλλήλων ἀλείνοντες βέλεα στονόεντα,

πολλὸν ἀφισταότες. τοὶ δ' ἐν μέσῳ ἄλγε' ἔπασχον 375
 ἤερι καὶ πολέμῳ, τείροντο δὲ νηλεῖ χαλκῷ,
 ὅσσοι ἄριστοι ἔσαν. δύο δ' οὐ πῶ φῶτε πεπύσθην,
 ἀνέρε κυδαλίμῳ, Θρασυμήδης Ἀντίλοχός τε,
 Πατρόκλοιο θανόντος ἀνύμονος, ἀλλ' ἔτ' ἔφαντο
 ζῶν ἐνὶ πρώτῳ δμάδῳ Τρώεσσι μάχεσθαι. 380
 τῶ δ' ἐπιόσσομένῳ θάνατον καὶ φύζαν ἑταίρων
 νόσφιν ἐμαρνάσθην, ἐπεὶ ὧς ἐπετέλλετο Νέστωρ
 ὀτρύνων πολεμόνδε μελαινάων ἀπὸ νηῶν.

τοῖς δὲ πανημερίοις ἔριδος μέγα νεῖκος ὀρώρειν
 ἀργαλέης· καμιάτῳ δὲ καὶ ἰδρωῖ νωλεμῆς αἰεὶ 385
 γούνατά τε κνήμαί τε πόδες θ' ὑπένερθεν ἐκάστου
 χεῖρές τ' ὀφθαλμοὶ τε παλάσβετο μαρναμένοιιν
 ἀμφ' ἀγαθὸν θεράποντα ποδώκεος Αἰακίδαο.
 ὧς δ' ὅτ' ἀνὴρ ταύροιο βοῶς μέγαλοιο βοεῖην
 λαοῖσιν δῶν ταυνύειν, μεθύουσαν ἀλοιφῇ· 390
 δεξάμενοι δ' ἄρα τοί γε διαστάντες ταυνύουσιν
 κυκλός', ἄφαρ δέ τε ἱμάς ἔβη, δύνει δέ τ' ἀλοιφῇ
 πολλῶν ἐλκόντων, τάνυται δέ τε πᾶσα διαπρό·
 ὧς οἷ γ' ἔνθα καὶ ἔνθα νέκυν ὀλίγη ἐνὶ χώρῃ
 ἔλκεον ἀμφοτέροισι· μάλα δὲ σφισιν ἔλπετο θυμός, 395
 Τρωσὶν μὲν ἐρύειν προτὶ Ἴλιον, ἀντάρ Ἀχαιοῖς
 νῆας ἐπι γλαφυράς· περὶ δ' αὐτοῦ μῶλος ὀρώρειν
 ἄγχιος· οὐδέ κ' Ἄρης λαοσσόος οὐδέ κ' Ἀθήνη
 τόν γε ἰδοῦσ' ὀνόσασαί', οὐδ' εἰ μάλα μιν χόλος ἴκοι.

τοῖον Ζεὺς ἐπὶ Πατρόκλῳ ἀνδρῶν τε καὶ ἵππων 400
 ἤματι τῷ ἐτάνυσσε κακὸν πόνον. οὐδ' ἄρα πῶ τι
 ἦδεε Πάτροκλον τεθνηῶτα δῖος Ἀχιλλεύς·
 πολλὸν γάρ ῥ' ἀπάνευθε νεῶν μάρναντο θεῶων,
 τείχει ὑπο Τρώων. τό μιν οὐ ποτε ἔλπετο θυμῷ
 τεθνᾶμεν, ἀλλὰ ζῶν, ἐνιχριμφθέντα πύλησιν, 405

ἄψ ἀπονοστήσειν, ἐπεὶ οὐδὲ τὸ ἔλπετο πάμπαν,
ἐκπέρσειν πτολίεθρον ἄνευ ἔθεν, οὐδὲ σὺν αὐτῷ·
πολλάκι γὰρ τό γε μητρός ἐπεύθετο νόσφιν ἀκούων,
ἢ οἱ ἀπαγγέλλεσκε Διὸς μέγαλοιο νόημα·

δὴ τότε γ' οὐ οἱ εἶπε κακὸν τόσον, ὅσσον ἐτύχθη,
μήτηρ, ὅτι ῥά οἱ πολὺ φίλτατος ὦλεθ' ἑταῖρος. 411

οἱ δ' αἰεὶ περὶ νεκρὸν ἀκαχμένα δούρατ' ἔχοντες
νωλεμῆς ἐγχρίμπτοντο καὶ ἀλλήλους ἐνάριζον.

ὧδε δέ τις εἶπεσκεν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·

„ὦ φίλοι, οὐ μὰν ἡμῖν ἐυκλεῆς ἀπονέεσθαι 415

νῆας ἐπι γλαφυράς, ἀλλ' αὐτοῦ γαῖα μέλαινα
πᾶσι χάνοι· τό κεν ἡμῖν ἄφαρ πολὺ κέρδιον εἶη,
εἰ τοῦτον Τρώεσσι μεθήσομεν ἵπποδάμοισιν
ἄστνυ πότι σφέτερον ἐρύσαι καὶ κῦδος ἀρέεσθαι.“

ὧς δέ τις αὖ Τρώων μεγαθύμων ἀνδρήσασκεν· 420

„ὦ φίλοι, εἰ καὶ μοῖρα παρ' ἀνέρι τῶδε δαμῆναι
πάντας ὁμῶς, μὴ πῶ τις ἐρωεῖτω πολέμοιο.“

ὧς ἄρα τις εἶπεσκε, μένος δ' ὄρσασκεν ἐκάστου.

ὧς οἱ μὲν μάρναντο, σιδήρειος δ' ὀρυμαγδὸς
χάλκεον οὐρανὸν ἴκε δι' αἰθέρος ἀτρυγέτοιο· 425

ἵπποι δ' Αἰακίδαο μάχης ἀπάνευθεν ἑόντες

κλαῖον, ἐπεὶ δὴ πρῶτα πυθέεσθην ἠνιόχοιο
ἐν κονίησι πεσόντος ὑφ' Ἑκτορος ἀνδροφόνιο.

ἢ μὰν Αὐτομέδων Διώρεος ἄλκιμος υἱὸς
πολλὰ μὲν ἄρ' μάστιγι θοῆ ἐπεμαίετο θείων, 430

πολλὰ δὲ μελιχίοισι προσηύδα, πολλὰ δ' ἀρειῆ·
τῶ δ' οὔτ' ἄψ ἐπὶ νῆας ἐπὶ πλατὺν Ἑλλήσποντον

ἠθέλετῆν ἰέναι οὔτ' ἐς πόλεμον μετ' Ἀχαιοῦς,
ἀλλ' ὧς τε στήλη μένει ἔμπεδον, ἢ τ' ἐπὶ τύμβῳ

ἀνέρος ἐστήκη τεθυηότος ἠὲ γυναικός, 435
ὧς μένον ἀσφαλέως περικαλλέα δίφρου ἔχοντες,

οὔδεις ἐνισκίμψαντες καρῆατα· δάκρυνά δέ σφιν
 θερμὰ κατὰ βλεφάρων χαμάδις ῥέει μυρομένοισιν
 ἠμιόχοιο πόθῳ, θαλερὴ δ' ἐμιαίνεται χαιτή
 ζεύγλης ἔξεριποῦσα παρὰ ζυγὸν ἀμφοτέρωθεν. 440
 μυρομένω δ' ἄρα τῷ γε ἰδὼν ἐλέησε Κρονίων,
 κινήσας δὲ κάρη προτὶ ὄν μυθήσατο θυμόν·
 „ἄ δειλῶ, τί σφῶι δόμεν Πηλῆϊ ἄνακτι
 θνητῷ, ὑμεῖς δ' ἐστὸν ἀγήρω τ' ἀθανάτω τε;
 ἦ ἵνα δυστήνοισι μετ' ἀνδράσιν ἄλγε' ἔχητον; 445
 οὐ μὲν γάρ τί πού ἐστιν ὀϊζυρώτερον ἀνδρὸς
 πάντων, ὅσσα τε γαῖαν ἐπι πνεῖει τε καὶ ἔρπει.
 ἀλλ' οὐ μὰν ὑμῖν γε καὶ ἄρμασι δαιδαλέοισιν
 Ἐκτωρ Πριαμίδης ἐποχήσεται· οὐ γὰρ ἐάσω.
 ἦ οὐχ ἄλλης, ὡς καὶ τεύχε' ἔχει καὶ ἐπεύχεται αὐτως;
 σφῶιν δ' ἐν γούνεσσι βαλῶ μένος ἠδ' ἐνὶ θυμῷ, 451
 ὄφρα καὶ Ἀυτομέδοντα σαώσεται ἐκ πολέμοιο
 νῆας ἐπι γλαφυράς· ἔτι γὰρ σφισι κῦδος ὀρέξω
 κτείνειν, εἰς ὃ κε νῆας ἐνσδέλμους ἀφίκωνται
 δῦη τ' ἠέλιος καὶ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλθῃ.“ 455
 ὣς εἰπὼν ἵπποισιν ἐνέπνευσεν μένος ἠΰ·
 τῷ δ' ἀπὸ χαιτῶν κονίην οὐδάσδε βαλόντες
 ῥίμφ' ἔφερον θοὸν ἄρμα μετὰ Τρώας καὶ Ἀχαιοὺς.
 τοῖσι δ' ἐπ' Ἀυτομέδων μάχετ', ἀχνύμενός περ ἑταίρου,
 ἵπποις αἰσίων, ὡς τ' αἰγυπιὸς μετὰ χῆνας· 460
 ῥέα μὲν γὰρ φεύγεσκεν ὑπέκ Τρώων ὀρουμαγδοῦ,
 ῥεῖα δ' ἐπαῖξασκε πολὺν καθ' ὄμιλον ὀπάζων.
 ἀλλ' οὐχ ἦρει φῶτας, ὅτε σεύαιτο διώκειν·
 οὐ γὰρ πως ἦν οἶον ἐόνθ' ἱερῷ ἐνὶ δίφρῳ
 ἔγχει ἐφορμαῖσθαι καὶ ἐπίσχειν ὠκέας ἵππους. 465
 ὁπὲ δὲ δὴ μιν ἑταῖρος ἀνήρ ἶδεν ὀφθαλμοῖσιν
 Ἄλκιμέδων υἱὸς Λαέρκεος Αἰμονίδαο·

στῆ δ' ὄπιθεν δίφροιο, καὶ Ἀυτομέδοντα προσηύδα·
 „Ἀυτόμεδον, τίς τοί νυ θεῶν νηκερδέα βουλὴν
 ἐν στήθεσιν ἔθηκε καὶ ἐξέλετο φρένας ἐσθλάς; 470
 οἷον πρὸς Τρῶας μάχαι πρῶτω ἐν δμίλω
 μῦνος· ἀτὰρ τοι ἐταῖρος ἀπέκτατο, τεύχεα δ' Ἐκτωρ
 αὐτὸς ἔχων ὤμοισιν ἀγάλλεται Αἰακίδαο.“

τὸν δ' αὖτ' Ἀυτομέδων προσέφη Διῶρεος υἱός·
 „Ἀλκίμεδον, τίς γάρ τοι Ἀχαιῶν ἄλλος ὁμοῖος 475
 ἵππων ἀθανάτων ἐχέμεν δμησίν τε μένος τε,
 εἰ μὴ Πάτροκλος, θεόφιν μῆστωρ ἀτάλαντος,
 ζῶς ἐών· νῦν αὖ θάνατος καὶ μοῖρα κηχάνει.
 ἀλλὰ σὺ μὲν μάστιγα καὶ ἠνία σιγαλόεντα
 δέξαι, ἐγὼ δ' ἵππων ἀποβήσομαι, ὄφρα μάχωμαι.“ 480

ὣς ἔφατ', Ἀλκιμέδων δὲ βοηθῆσον ἄρμ' ἐπορούσας
 καρπαλίμως μάστιγα καὶ ἠνία λάξτεο χερσίν,
 Ἀυτομέδων δ' ἀπόρουσε. νόησε δὲ φαίδιμος Ἐκτωρ,
 αὐτίκα δ' Αἰνεΐαν προσεφώνεεν ἐγγυὺς ἐόντα·

„Αἰνεΐα Τρῶων βουληφόρε χαλκοχιτώνων, 485
 ἵππω τῷδ' ἐνόησα ποδώκεος Αἰακίδαο

ἐς πόλεμον προφανέντε σὺν ἠνιόχοισι κακοῖσιν·
 τῷ κεν ἐελποίμην αἰρησέμεν, εἰ σὺ γε θυμῷ
 σῷ ἐθέλοις, ἐπεὶ οὐκ ἂν ἐφορμηθέντε γε νῶι
 τλαΐεν ἐναντίβιον στάντες μαχέσασθαι Ἄρηι.“ 490

ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησεν ἐὺς πάϊς Ἀγχίσαιο.
 τῷ δ' ἰθὺς βήτην βοέης εἰλυμένω ὤμους
 αὔησι στερεῆσι, πολὺς δ' ἐπελήλατο χαλκός.
 τοῖσι δ' ἅμα Χρομῖος τε καὶ Ἄρητος θεοειδῆς
 ἦσαν ἀμφοτέροι· μάλα δὲ σφισιν ἔλπετο θυμὸς 495
 αὐτῷ τε κτενέειν ἐλάαν τ' ἐριαύχενας ἵππους·
 νήπιοι, οὐδ' ἄρ' ἔμελλον ἀναιματί γε νέεσθαι
 αὐτίς ἀπ' Ἀυτομέδοντος. ὁ δ' εὐξάμενος Διὶ πατρὶ

ἀλκῆς καὶ σθένεος πλήτο φρένας ἀμφιμελαίνας.
 αὐτίκα δ' Ἀλκιμέδοντα προσηύδα, πιστὸν ἑταῖρον· 500
 „Ἀλκίμεδον, μὴ δὴ μοι ἀπόπροθεν ἰσχύμεν ἵππω,
 ἀλλὰ μάλ' ἐμπνεύοντε μεταφρένω· οὐ γὰρ ἐγὼ γε
 Ἐκτορα Πριαμίδην μένεος στήσεσθαι οἶω,
 πρὶν γ' ἐπ' Ἀχιλλῆος καλλίτριχε βήμεναι ἵππω
 νῶι κατακτείναντα, φοβῆσθαι τε στίχας ἀνδρῶν 505
 Ἀργείων, ἣ κ' αὐτὸς ἐνὶ πρώτοισιν ἀλοίη.“

ὣς εἰπὼν Αἴαντε καλέσσατο καὶ Μενέλαον·
 „Αἴαντ' Ἀργείων ἡγήτορε καὶ Μενέλαε,
 ἦ τοι μὲν τὸν νεκρὸν ἐπιτρέπεθ', οἳ περ ἄριστοι,
 ἀμφ' αὐτῷ βεβάμεν καὶ ἀμύνεσθαι στίχας ἀνδρῶν, 510
 νῶιν δὲ ζωοῖσιν ἀμύνετε νηλεὲς ἡμαρ·
 τῆδε γὰρ ἔβρισαν πόλεμον κάτα δακρυόεντα
 Ἐκτωρ Αἰνείας θ', οἳ Τρώων εἰσὶν ἄριστοι.
 ἀλλ' ἦ τοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται·
 ἦσσω γὰρ καὶ ἐγὼ, τὰ δὲ κεν Διὶ πάντα μελήσει.“ 515

ἦ ῥα καὶ ἀμπεπαλὼν προῖει δολιχόσκιον ἔγχος,
 καὶ βάλεν Ἀρήτοιο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἴσην·
 ἣ δ' οὐκ ἔγχος ἔρυτο, διαπρὸ δὲ εἶσατο χαλκός,
 νειαίρη δ' ἐν γαστρὶ διὰ ζωστήρης ἔλασθεν.
 ὥς δ' ὅτ' ἄν ὄξυν ἔχων πέλεκυν αἰζηῖος ἀνήρ 520
 κόψας ἐξόπιθεν κερῶων βοῶς ἀγραύλοιο
 ἵνα τάμη διὰ πᾶσαν, ὃ δὲ προθορῶν ἐρίπησιν,
 ὥς ἄρ' ὃ γε προθορῶν πέσεν ὑπτιος· ἐν δὲ οἱ ἔγχος
 νηδυίοισι μάλ' ὄξυν κραδαινόμενον λύε γυῖα.
 Ἐκτωρ δ' Αὐτομέδοντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ· 525
 ἀλλ' ὃ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος·
 πρόσσω γὰρ κατέκλυψε, τὸ δ' ἐξόπιθεν δόρου μακρὸν
 οὔδει ἐνισκίμφθη, ἐπὶ δ' οὐρίαχος πελεμίχθη
 ἔγχεος· ἔνθα δ' ἔπειτ' ἀφίει μένος ὄβριμος Ἄρης.

καί νύ κε δὴ ξιφέεσσ' αὐτοσχεδὸν ὀρμηθήτην, 530
 εἰ μὴ σφω' Αἴαντε διέκριναν μεμαῶτε,
 οἳ ῥ' ἦλθον καθ' ὄμιλον ἑταίρου κικλήσκοντος.

τοὺς ὑποταρβήσαντες ἐχώρησαν πάλιν αὐτῖς
 Ἔκτωρ Αἰνείας τε ἰδὲ Χρομῖος θεοειδής,
 Ἄρητον δὲ κατ' αὖθι λίπον δεδαῖγμένον ἦτορ. 535

κείμενον. Αὐτομέδων δὲ θεῶν ἀτάλαντος Ἄρηι
 τεύχεά τ' ἐξενάριξε καὶ εὐχόμενος ἔπος ἠΐδα·

„ἦ δὴ μὰν ὀλίγον γε Μενoitιάδαο θανόντος
 κῆρ ἄχεος μεθέηκα, χερσίονά περ καταπεφνών.“

ὣς εἰπὼν ἐς δίφρον ἑλὼν ἔναρα βροτόεντα. 540
 θῆκε, ἂν δ' αὐτὸς ἔβαινε πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθεῖν
 αἱματόεις, ὥς τις τε λέων κατὰ ταῦρον ἐδηδῶς.

ἄψ δ' ἐπὶ Πατρόκλῳ τέτατο κρατερῇ ὑσμίνῃ
 ἀργαλέῃ πολύδακρος, ἔγειρε δὲ νεῖκος Ἀθήνη
 [οὐρανόθεν καταβᾶσα· προῆκε γὰρ εὐρύοπα Ζεὺς 545
 ὀρνύμεναι Δαναούς· δὴ γὰρ νόος ἐτρέπετ' αὐτοῦ.]

ἦύτε πορφυρέην Ἴριν θνητοῖσι τανύσση
 Ζεὺς ἐξ οὐρανόθεν, τέρας ἔμμεναι ἢ πολέμοιο
 ἢ καὶ χειμῶνος δυσθαλπέος, ὅς ῥά τε ἔργων
 ἀνθρώπους ἀνέπαυσεν ἐπὶ χθονί, μῆλα δὲ κήδει, 550

ὣς ἢ πορφυρέῃ νεφέλῃ πνικάσασα ἔ αὐτήν
 δύσσετ' Ἀχαιῶν ἔθνος, ἔγειρε δὲ φῶτα ἕκαστον.
 πρῶτον δ' Ἀτρεὺς υἱὸν ἐποτρύνουσα προσηΐδα,
 Ἰφθιμον Μενέλαον, ὃ γὰρ ῥά οἱ ἐγγύθεν ἦεν,
 εἰσαμένη Φοῖνικι δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν. 555

„σοὶ μὲν δὴ, Μενέλαε, κατηφείῃ καὶ ὄνειδος
 ἔσσειται, εἰ κ' Ἀχιλλῆος ἀγαυοῦ πιστὸν ἑταῖρον
 τείχει ὑπο Τρώων ταχέες κύνες ἐλκήσουσιν·
 ἀλλ' ἔχεο κρατερῶς, ὅτρυνε δὲ λαὸν ἅπαντα.“

τήν δ' αὖτε προσέειπε βοήν ἀγαθὸς Μενέλαος. 560

„Φοῖνιξ, ἄττα γεραῖε παλαιγενές, εἰ γὰρ Ἀθήνη
 δοίη κάρτος ἐμοί, βελέων δ' ἀπερύκοι ἐρωήν·
 τῷ κεν ἐγὼ γ' ἐθέλοιμι παρεστάμεναι καὶ ἀμύνειν
 Πατρόκλῳ· μάλα γὰρ με θανὼν ἐσεμάσσατο θυμόν.
 ἀλλ' Ἐκτωρ πυρὸς αἶνον ἔχει μένος, οὐδ' ἀπολήγει 565
 χαλκῷ δηϊῶν· τῷ γὰρ Ζεὺς κῦδος ὀπάξει.“

ὣς φάτο, γήθησεν δὲ θεά, γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 ὅτι ῥά οἱ πάμπρωτα θεῶν ἠρήσατο πάντων.
 ἐν δὲ βίην ὤμοισι καὶ ἐν γούνεσσιν ἔθηκεν,
 καὶ οἱ μυίης θάρσος ἐνὶ στήθεσσιν ἐνήκεν, 570
 ἢ τε καὶ ἐργομένη μάλα περ χροὸς ἀνδρομέοιο
 ἰσχανάα δακέειν, λαρὸν δέ οἱ αἶμ' ἀνθρώπου·
 τοίου μιν θάρσευς πλῆσε φρένας ἀμφιμελαίνας.
 βῆ δ' ἐπὶ Πατρόκλῳ, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ.
 ἔσκε δ' ἐνὶ Τρώεσσι Ποδῆς υἱὸς Ἡετίωνος, 575
 ἀφνειὸς τ' ἀγαθὸς τε· μάλιστα δέ μιν τίεν Ἐκτωρ
 δήμου, ἐπεὶ οἱ ἑταῖρος ἔην φίλος εἰλαπιναστής·
 τὸν ῥά κατὰ ζωστήρα βάλε ξανθὸς Μενέλαος
 ἀίξαντα φόβονδε, διαπρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσεν·
 δούπησεν δὲ πεσών. ἀτὰρ Ἀτρεΐδης Μενέλαος 580
 νεκρὸν ὑπὲκ Τρώων ἔρυσεν μετὰ ἔθνος ἑταίρων.

Ἐκτορα δ' ἐγγύθεν ἰστάμενος ὠτρυνεν Ἀπόλλων
 Φαίνοπι Ἀσιάδῃ ἐναλίγκιος, ὅς οἱ ἀπάντων
 ξείνων φίλτατος ἔσκεν, Ἀβυδόθι οἰκία ναίων·
 [τῷ μιν εἰσάμενος προσέφη ἐκάεργος Ἀπόλλων·] 585
 „Ἐκτορ, τίς κέ σ' ἔτ' ἄλλος Ἀχαιῶν ταρβήσειεν;
 οἷον δὴ Μενέλαον ὑπέτρεσας, ὅς τὸ πάρος γε
 μαλθακὸς αἰχμητής· νῦν δ' οἴχεται οἶος αἰείρας
 νεκρὸν ὑπὲκ Τρώων, σὸν δ' ἔκτανε πιστὸν ἑταῖρον,
 ἐσθλὸν ἐνὶ προμάχοισι, Ποδῆν υἱὸν Ἡετίωνος.“ 590

ὣς φάτο, τὸν δ' ἄχεος νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα,

βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἶθοπι χαλκῷ.
καὶ τότε ἄρα Κρονίδης ἔλετ' αἰγίδα θυσανόεσσαν
μαρμαρέην, Ἴδην δὲ κατὰ νεφέεσσι κάλυψεν,
ἀστράψας δὲ μάλα μεγάλ' ἔκτυπε, τὴν δὲ τίναξεν, 595
νίκην δὲ Τρώεσσι δίδου, ἐφόβησε δ' Ἀχαιοῦς.

πρῶτος Πηνέλεως Βοιωτίας ἦρχε φόβοιο.

βλήτο γὰρ ὦμον δουρί, πρόσω τετραμμένος αἰεί,
ἄκρον ἐπιλίγδην· γράψεν δέ οἱ ὀστέον ἄχρῖς
αἰχμὴ Πουλυδάμαντος· ὁ γὰρ ὅ' ἔβαλε σχεδὸν ἔλθῶν. 600
Λήιτον αὖθ' Ἐκτωρ σχεδὸν οὐτάσε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ,
υἷον Ἀλεκτρονόου μεγαθύμου, παῦσε δὲ χάρμης·
τρέσσε δὲ παπτήνας, ἐπεὶ οὐκέτι ἔλπετο θυμῷ
ἔγχος ἔχων ἐν χειρὶ μαχήσεσθαι Τρώεσσιν.

Ἐκτορα δ' Ἰδομενεὺς μετὰ Λήιτον ὀρηθηέντα 605

βεβλήκει θώρηκα κατὰ στήθος παρὰ μαζόν·
ἐν καυλῷ δ' ἑάγη δολιχὸν δόρυ, τοὶ δὲ βόησαν
Τρῶες. ὁ δ' Ἰδομενῆος ἀκόντισε Δευκαλίδαιο
δίφρω ἐφεσταότος· τοῦ μὲν ὅ' ἀπὸ τυτθὸν ἄμαρτεν,
αὐτὰρ ὁ Μηριόναο ὀπάονά θ' ἠνίοχόν τε, 610

Κοῖρανον, ὅς ὃ' ἐκ Λύκτου ἐνκτιμένης ἔπετ' αὐτῷ —
πεξὸς γὰρ τὰ πρῶτα λιπῶν νέας ἀμφιελίσσας
ἤλυθε, καὶ κε Τρωσὶ μέγα κράτος ἐγγυάλιξεν,
εἰ μὴ Κοῖρανος ὦκα ποδώκεας ἤλασεν ἵππους·
καὶ τῷ μὲν φάος ἦλθεν, ἄμυνε δὲ νηλεὲς ἦμαρ, 615
αὐτὸς δ' ὤλεσε θυμὸν ὑφ' Ἐκτορος ἀνδροφόνιο —
τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο καὶ οὔατος, ἐκ δ' ἄρ' ὀδόντας
ὥσε δόρυ πρυμνόν, διὰ δὲ γλῶσσαν τάμε μέσσην.

ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, κατὰ δ' ἠνία χεῦεν ἔραζε.
καὶ τὰ γε Μηριόνης ἔλαβεν χεῖρεσσι φίλησιν 620
κύψας ἐκ πεδίοιο, καὶ Ἰδομενῆα προσηΐδα·
„μάστιγε νῦν, εἴως κε θοὰς ἐπὶ νῆας ἵκηαι·

γιννώσκεις δὲ καὶ αὐτός, ὃ τ' οὐκέτι κάρτος Ἀχαιῶν.“

ὣς ἔφατ', Ἴδομενεὺς δ' ἵμασεν καλλίτριχας ἵππους
νῆας ἐπι γλαφυράς· δὴ γὰρ δέος ἔμπεσε θυμῷ. 625

οὐδ' ἔλαθ' Αἴαντα μεγαλήτορα καὶ Μενέλαον
Ζεὺς, ὅτε δὴ Τρώεσσι δίδου ἑτεραλκέα νίκην.

τοῖσι δὲ μύθων ἤρχε μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
„ὦ πόποι, ἤδη μὲν κε, καὶ ὃς μάλα νήπιός ἐστιν,
γνοίη, ὅτι Τρώεσσι πατήρ Ζεὺς αὐτὸς ἀρήγει. 630

τῶν μὲν γὰρ πάντων βέλε' ἄπτεται, ὅς τις ἀφείη,
ἢ κακὸς ἢ ἀγαθός· Ζεὺς δ' ἔμπης πάντ' ἰθύνει·
ἡμῖν δ' αὐτὸς πᾶσιν ἐτώσια πίπτει ἔραζε.

ἀλλ' ἄγρετ', αὐτοὶ περ φραζώμεθα μῆτιν ἀρίστην,
ἡμὲν ὅπως τὸν νεκρὸν ἐρύσσομεν, ἡδὲ καὶ αὐτοὶ 635

χάρμα φίλοις ἐτάροισι γενώμεθα νοστήσαντες,
οἳ πού δεῦρ' ὀφθόντες ἀκηχέδατ', οὐδ' ἔτι φασὶν
Ἔκτορος ἀνδροφόνουιο μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους
σχῆσεσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνησιν πεσέεσθαι.

εἴη δ', ὅς τις ἐταῖρος ἀπαγγεῖλειε τάχιστα 640

Πηλεΐδῃ, ἐπεὶ οὐ μιν δίομαι οὐδὲ πεπύσθαι
λυγρῆς ἀγγελίης, ὅτι οἱ φίλος ὦλεθ' ἐταῖρος.

ἀλλ' οὐ πῆ δύναμαι ἰδέειν τοιοῦτον Ἀχαιῶν·
ἥερι γὰρ κατέχονται δμῶς αὐτοὶ τε καὶ ἵπποι.

Ζεῦ πάτερ, ἀλλὰ σὺ θῦσαι ὑπ' ἥερος νῆας Ἀχαιῶν, 645
ποιήσον δ' αἰθήρην, δὸς δ' ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι·

ἐν δὲ φάει καὶ ὄλεσσον, ἐπεὶ νύ τοι εὐάδεν οὕτως.“

ὣς φάτο, τὸν δὲ πατήρ ὀλοφύρατο δάκρυ χέοντα·
αὐτίκα δ' ἥερα μὲν σκέδασεν καὶ ἀπῶσεν ὀμίχλην,
ἥέλιος δ' ἐπέλαμψε, μάχη δ' ἐπὶ πᾶσα φάνθη. 650

καὶ τότε ἄρ' Αἴας εἶπε βοῆν ἀγαθὸν Μενέλαον·
„σκέπτεο νῦν, Μενέλαε διοτρεφές, αἶ κεν ἰδηαί
ζῶν ἐτ' Ἀντίλοχον μεγαθύμου Νέστορος υἱόν,

ἔτρυνον δ' Ἀχιλλῆι δαΐφρονι θᾶσσον ἰόντα
εἶπειν, ὅτι ῥά οἱ πολὺ φίλτατος ὤλεθ' ἑταῖρος.“ 655

ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε βοήν ἄγαθὸς Μενέλαος,
βῆ δ' ἰέναι, ὣς τις τε λέων ἀπὸ μεσσαύλοιο,
ὅς τ' ἐπεὶ ἄρ κε κάμησι κύνας τ' ἄνδρας τ' ἐρεθίζων,
οἷ τέ μιν οὐκ εἴωσι βοῶν ἐκ πῖαορ ἐλέσθαι

πάννυχοι ἐργήσουντες· ὁ δὲ κρειῶν ἐρατίζων 660
ἰθύει, ἀλλ' οὐ τι πρήσσει· θαμέες γὰρ ἄκοντες
ἀντίον αἰσσοῦσι θρασειάων ἀπὸ χειρῶν,

καϊόμεναί τε δεταί, τὰς τε τρεῖ ἐσσύμενός περ·
ἦῶθεν δ' ἀπονόσφιν ἔβη τετιηότι θυμῷ·

ὣς ἀπὸ Πατρόκλοιο βοήν ἄγαθὸς Μενέλαος 665
ἦιε πόλλ' ἀέκων· περὶ γὰρ δῖε, μῆ μιν Ἀχαιοὶ
ἀργαλέου πρὸ φόβοιο ἔλωρ δηίοισι λίποιν.

πολλὰ δὲ Μηριόνη τε καὶ Αἰάντεσσ' ἐπέτελλεν·
„Αἴαντ' Ἀργείων ἡγήτορε Μηριόνη τε,

νῦν τις ἐνηεῖης Πατροκλῆος δειλοῖο 670
μνησάσθω· πᾶσιν γὰρ ἐπίστατο μείλιχος εἶναι
ζωὸς ἐών· νῦν αὖ θάνατος καὶ μοῖρα κηχάνει.“

ὣς ἄρα φωνήσας ἀπέβη ξανθὸς Μενέλαος,
πάντοσε παπταίνων ὣς τ' αἰετός, ὃν ῥά τέ φασιν

ὀξύτατον δέρκεσθαι ὑπουρανίων πετεηνῶν, 675
ὃν τε καὶ ὑψόθ' ἐόντα πόδας ταχύς οὐκ ἔλαθε πτώξ
θάμνω ὑπ' ἀμφικόμω κατακείμενος, ἀλλὰ τ' ἐπ' αὐτῷ.

ἔσσυτο καὶ τέ μιν ὦκα λαβῶν ἐξείλετο θυμόν.
ὣς τότε σοί, Μενέλαε διοτρεφές, ὅσσε φαιινῶ

πάντοσε δινεῖσθην πολέων κατὰ ἔθνος ἑταίρων, 680
εἶ που Νέστορος νῖδον ἔτι ζῶοντα ἴδοιτο.

τὸν δὲ μάλ' αἰψ' ἐνόησε μάχης ἐπ' ἀριστερὰ πάσης
θαρσύνονθ' ἐτάρους καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι.

ἀγχοῦ δ' ἰστάμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·

„*Ἀντίλοχ*’, εἰ δ’ ἄγε δεῦρο, διοτρεφές, ὄφρα πύθῃαι
λυγρῆς ἀγγελίης, ἢ μὴ ὄφελλε γενέσθαι. 686

ἦδη μὲν σε καὶ αὐτὸν δίομαι εἰσορόωντα
γιννώσκειν, ὅτι πῆμα θεὸς Δαναοῖσι κυλίνδει.
νίκη δὲ Τρώων· πέφαται δ’ ὄριστος Ἀχαιῶν
Πάτροκλος, μεγάλη δὲ ποθὴ Δαναοῖσι τέτυκται. 690

ἀλλὰ σύ γ’ αἰψ’ Ἀχιλῆι, θέων ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
εἰπεῖν, αἶ κε τάχιστα νέκυν ἐπὶ νῆα σαώσῃ
γυμνόν· ἀτὰρ τά γε τεύχε’ ἔχει κορυθαίολος Ἔκτωρ.“

ὣς ἔφατ’, Ἀντίλοχος δὲ κατέστυγε μῦθον ἀκούσας.
δὴν δέ μιν ἀμφασίῃ ἐπέων λάβε, τὰ δέ οἱ ὕσσε 695
δακρυόφι πλησθεν, θαλερῇ δέ οἱ ἔσχετο φωνή.
ἀλλ’ οὐδ’ ὣς Μενελάου ἐφημοσύνης ἀμέλησεν,
βῆ δὲ θέειν, τὰ δὲ τεύχε’ ἀμύμονι δῶκεν ἑταίρω
Λαοδόκῳ, ὅς οἱ σχεδὸν ἔστρεφε μώνυχας ἵππους.

τὸν μὲν δάκρυ χέοντα πόδες φέρον ἐκ πολέμοιο 700
Πηλεΐδῃ Ἀχιλῆι κακὸν ἔπος ἀγγελέοντα·

οὐδ’ ἄρα σοί, Μενέλαε διοτρεφές, ἦθελε θυμὸς
τειρομένοις ἐτάροισιν ἀμυνέμεν, ἔνθεν ἀπῆλθεν
Ἀντίλοχος, μεγάλη δὲ ποθὴ Πυλίοισιν ἐτύχθη·
ἀλλ’ ὅ γε τοῖσιν μὲν Θρασυμήδεα δῖον ἀνῆκεν, 705

αὐτὸς δ’ αὐτ’ ἐπὶ Πατρόκλῳ ἦρωι βεβήκειν,
στῆ δὲ παρ’ Αἰάντεσσι θέων, εἶδαρ δὲ προσηύδα·
„κεῖνον μὲν δὴ νησὶν ἐπιπροέηκα θοῆσιν,
ἔλθειν εἰς Ἀχιλῆα πόδας ταχύν· οὐδέ μιν οἶω
νῦν ἰέναι, μάλα περ κεχολωμένον Ἔκτορι δῖῳ· 710
οὐ γάρ πως ἂν γυμνὸς ἔων Τρώεσσι μάχοιτο.
ἡμεῖς δ’ αὐτοί περ φραζώμεθα μῆτιν ἀρίστην,
ἡμὲν ὅπως τὸν νεκρὸν ἐρύσσομεν, ἠδὲ καὶ αὐτοὶ
Τρώων ἐξ ἑνοπῆς θάνατον καὶ κῆρα φύγωμεν.“

τὸν δ’ ἡμεῖβετ’ ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας· 715

„πάντα κατ' αἶσαν ἔειπες, ἀγακλεῆς ᾧ Μενέλαε·
 ἀλλὰ σὺ μὲν καὶ Μηριόνης ὑποδύντε μάλ' ᾧκα
 νεκρὸν αἰείραντες φέρετ' ἐκ πόνου· αὐτὰρ ὕπισθεν
 νῶϊ μαχησόμεθα Τρωσὶν τε καὶ Ἔκτορι δίῳ,
 ἴσον θυμὸν ἔχοντες δμῶννυμοι, οὐ τὸ πάρος περ 720
 μίμνομεν ὄξυν Ἄρηα παρ' ἀλλήλοισι μένοντες.“

ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα νεκρὸν ἀπὸ χθονὸς ἀγκάζοντο
 ὕψι μάλα μεγάλως· ἐπὶ δ' ἰαχε λαὸς ὕπισθεν
 Τρωϊκός, ὡς εἶδοντο νέκυν αἶροντας Ἀχαιοὺς.
 ἰθυσαν δὲ κύνεσσιν εἰοκότες, οἳ τ' ἐπὶ κάρῳ 725
 βλημένῳ αἰέξωσι πρὸ κούρων θηρητήρων·

ἕως μὲν γάρ τε θεοῦσι διαρραῖσαι μεμαῶτες,
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐν τοῖσιν ἐλίξεται ἀκλὴ πεποιθώς,
 ἄψ τ' ἀνεχώρησαν διὰ τ' ἔτρεσαν ἄλλυδις ἄλλος.
 ὣς Τρῶες εἴως μὲν ὀμίλαδὸν αἰὲν ἔποντο 730
 νύσσοντες ξίφεσὶν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν·
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' Αἴαντε μεταστρεφθέντε κατ' αὐτοὺς
 σταίησαν, τῶν δὲ τράπετο χρώς, οὐδέ τις ἔτλη
 πρόσσω αἰέξας περὶ νεκροῦ δηριάσθαι.

ὣς οἳ γ' ἐμμεμαῶτε νέκυν φέρον ἐκ πολέμοιο 735
 νῆας ἐπι γλαφυράς· ἐπὶ δὲ πτόλεμος τέτατό σφιν
 ἄγριος ἤυτε πῦρ, τό τ' ἐπεσσύμενον πόλιν ἀνδρῶν
 ὄρμενον ἐξαίφνης φλεγέθει, μινύθουσι δὲ οἴκοι
 ἐν σέλαϊ μεγάλῳ· τὸ δ' ἐπιβρέμει ἰς ἀνέμοιο.
 ὣς μὲν τοῖς ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν αἰχμητάων 740
 ἀζηχῆς ὄρουμαγδὸς ἐπήϊεν ἐρχομένοισιν·

οἱ δ', ὡς θ' ἡμίονοι κρατερὸν μένος ἀμφιβαλόντες
 ἔλκωσ' ἐξ ὄρεος κατὰ παιπαλόεσσαν ἀταρπὸν
 ἢ δοκὸν ἢ δόρυ μέγα νήιον· ἐν δέ τε θυμὸς
 τείρεθ' ὁμοῦ καμάτῳ τε καὶ ἰδρῶ σπενδόντεσσιν· 745
 ὣς οἳ γ' ἐμμεμαῶτε νέκυν φέρον· αὐτὰρ ὕπισθεν

Αἴαντ' ἰσχανέτην, ὥς τε πρῶν ἰσχάνει ὕδωρ
 ὑλήεις, πεδίοιο διαπρῦσιον τετυχηκῶς,
 ὅς τε καὶ ἰφθίμων ποταμῶν ἀλεγεινὰ ῥέεθρα
 ἰσχει, ἄφαρ δέ τε πᾶσι ῥόον πεδίονδε τίθησιν 750
 πλάζων· οὐδέ τί μιν σθένει δηγνῦσι ῥέοντες·
 ὥς αἰεὶ Αἴαντε μάχην ἀνέεργον ὀπίσσω
 Τρώων· οἱ δ' ἅμ' ἔποντο, δῦω δ' ἐν τοῖσι μάλιστα,
 Αἰνεΐας τ' Ἀγκισιάδης καὶ φαίδιμος Ἴκτωρ.
 τῶν δ', ὥς τε ψαρῶν νέφος ἔρχεται ἢ ἐκ κολοιδῶν, 755
 οὔλον κεκλήγοντες, ὅτε προῖδωσιν ἰόντα
 κίρκον, ὅ τε σμικρῆσι φόνον φέρει ὀρνίθεσσιν,
 ὥς ἄρ' ὑπ' Αἰνεΐα τε καὶ Ἴκτωρι κοῦροι Ἀχαιῶν
 οὔλον κεκλήγοντες ἴσαν, λήθοντο δὲ χάρμης.
 πολλὰ δὲ τεύχεα καλὰ πέσον περὶ τ' ἀμφὶ τε τάφρον
 φευγόντων Δαναῶν, πολέμου δ' οὐ γίγνεται ἔρωή. 761

 ΙΛΙΑΔΟΣ Σ.

ὀπλοποιία.

ὥς οἱ μὲν μάρναντο δέμας πυρὸς αἰθομένοιο,
 Ἀντίλοχος δ' Ἀχιλλῆι πόδας ταχὺς ἄγγελος ἦλθεν.
 τὸν δ' εὔρε προπάραιθε νεῶν ὀρθοκραιράων,
 τὰ φρουέοντ' ἀνὰ θυμόν, ἃ δὴ τετελεσμένα ἦεν·
 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν· 5
 „ὦ μοι ἐγὼ, τί τ' ἄρ' αὐτε ἀρῆ κομόωντες Ἀχαιοὶ
 νηυσὶν ἐπι κλονέονται ἀτυζόμενοι πεδίοιο;
 μὴ δὴ μοι τελέσῃσι θεοὶ κακὰ κήδεα θυμῶ,
 ὥς ποτέ μοι μήτηρ διεπέφραδε καὶ μοι εἶπεν

Μυρμιδόνων τὸν ἄριστον ἔτι ζώντος ἔμεϊο 10
 χερσὶν ὑπο Τρώων λείψειν φάος ἡελίοιο.

ἧ μάλα δὴ τέθνηκε Μενoitίου ἄλκιμος υἱός,
 σχέτλιος· ἧ τ' ἐκέλευον ἀπώσάμενον δήιον πῦρ
 ἄψ ἐπὶ νῆας ἴμεν, μηδ' Ἑκτορι ἴφι μάχεσθαι.

εἶος ὁ ταῦθ' ὄρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 τόφρα οἱ ἐγγύθεν ἦλθεν ἀγανοῦ Νέστορος υἱός 16

δάκρυα θεομὰ χέων, φάτο δ' ἀγγελίην ἀλεγεινήν·
 „ὦ μοι, Πηλέος υἱὲ δαΐφρονος, ἧ μάλα λυγρῆς
 πεύσειαι ἀγγελίης, ἧ μὴ ὄφελλε γενέσθαι.

κεῖται Πάτροκλος, νέκνος δὲ δὴ ἀμφιμάχονται 20
 γυμνοῦ· ἀτὰρ τά γε τεύχε' ἔχει κορυθαίολος Ἑκτωρ.“

ὣς φάτο, τὸν δ' ἄχεος νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα.

ἀμποτέρησι δὲ χερσὶν ἑλὼν κόνιν αἰθαλόεσσαν
 χεύατο κακ κεφαλῆς, χαρίεν δ' ἦσχυνε πρόσωπον·
 νεκταρέω δὲ χιτῶνι μέλαιν' ἀμφίζανε τέφρη. 25

αὐτὸς δ' ἐν κονίησι μέγας μεγαλωστί ταυυσθεῖς
 κεῖτο, φίλησι δὲ χερσὶ κόμην ἦσχυνε δαΐζων.

δμωαὶ δ', ἄς Ἀχιλεὺς ληίσσατο Πάτροκλός τε,
 θυμὸν ἀκηχέμεναι μεγάλ' ἴαχον, ἐκ δὲ θύραζε

ἔδραμον ἀμφ' Ἀχιλλῆα δαΐφρονα, χερσὶ δὲ πᾶσαι 30
 στήθεα πεπλήγοντο, λύθεν δ' ὑπὸ γυῖα ἐκάστης.

Ἀντίλοχος δ' ἐτέρωθεν ὀδύρετο δάκρυα λείβων,
 χεῖρας ἔχων Ἀχιλλῆος· ὁ δ' ἔστενε κυδάλιμον κῆρ·
 δείδιε γάρ, μὴ λαιμὸν ἀπαμήσειε σιδήρω.

σμερδαλέον δ' ὄμωξεν· ἄκουσε δὲ πότνια μήτηρ 35
 ἡμένη ἐν βένθεσσιν ἀλὸς παρὰ πατρὶ γέροντι

κώκυσέν τ' ἄρ' ἔπειτα· θεαὶ δέ μιν ἀμφαγέροντο,
 πᾶσαι, ὄσαι κατὰ βένθος ἀλὸς Νηησίδες ἦσαν.

[ἐνθ' ἄρ' ἔην Γλαύκη τε Θάλειά τε Κυμοδόκη τε,
 Νησαίη Σπειώ τε Θόη θ' Ἀλίη τε βοῶπις, 40

Κυμοθόη τε καὶ Ἀκταίη καὶ Λιμνώρεια
 καὶ Μελίτη καὶ Ἴαιρα καὶ Ἀμφιθόη καὶ Ἀγανή,
 Δωτώ τε Πρωτώ τε Φέρουσά τε Δυναμένη τε,
 Δεξαμένη τε καὶ Ἀμφινόμη καὶ Καλλιάνειρα,
 Δωρίς καὶ Πανόπη καὶ ἀγακλειτὴ Γαλάτεια, 45
 Νημερτής τε καὶ Ἀψευδῆς καὶ Καλλιάνασσα·
 ἔνθα δ' ἔην Κλυμένη Ἰάνειρά τε καὶ Ἰάναςσα,
 Μαῖρα καὶ Ὠρειθυια ἐνπλόκαμός τ' Ἀμάθεια,
 ἄλλαι θ', αἱ κατὰ βένθος ἄλός Νηρηίδες ἦσαν.]
 τῶν δὲ καὶ ἀργύφειον πλῆτο σπέος· αἱ δ' ἅμα πᾶσαι 50
 στήθεα πεπλήγοντο, Θέτις δ' ἐξῆρχε γόοιο·
 „κλῦτε, κασίγνηται Νηρηίδες, ὄφρ' ἐν πᾶσαι
 εἶδετ' ἀκούουσαι, ὅσ' ἐμῶ ἐνὶ κήδεα θυμῶ.
 ὦ μοι ἐγὼ δειλή, ὦ μοι δυσαριστοτόκεια,
 ἦ τ' ἐπεὶ ἄρ τέκον υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε, 55
 ἔξοχον ἠρώων· ὃ δ' ἀνέδραμεν ἔρνεϊ ἴσος·
 τὸν μὲν ἐγὼ θρέψασα, φυτὸν ὡς γουνῶ ἀλωῆς,
 νηυσὶν ἐπιπροέηκα κορωνίσιν Ἴλιον εἶσω
 Τρωσὶ μαχησόμενον, τὸν δ' οὐχ ὑποδέξομαι αὐτίς
 οἴκαδε νοστήσαντα δόμον Πηληϊον εἶσω. 60
 ὄφρα δέ μοι ζῶει καὶ ὄρα φάος ἠελίοιο,
 ἄχνηται, οὐδέ τί οἱ δύναιμι χραϊσμησαί ἰοῦσα.
 ἀλλ' εἴμ', ὄφρα ἰδῶμι φίλον τέκος, ἠδ' ἐπακούσω,
 ὅττι μιν ἔκετο πένθος ἀπὸ πτολέμοιο μένοντα.“

ὣς ἄρα φωνήσασα λίπε σπέος· αἱ δὲ σὺν αὐτῇ 65
 δακρυόεσσαι ἴσαν, περὶ δέ σφισι κῦμα θαλάσσης
 ῥήγνυτο. ταὶ δ' ὅτε δὴ Τροίην ἐρίβωλον ἔκοντο,
 ἀκτὴν εἰσανέβαινον ἐπισχερώ, ἔνθα θαμειαὶ
 Μυρμιδόνων εἶρυντο νέες ταχὺν ἀμφ' Ἀχιλλῆα.
 τῶ δὲ βαρὺ στενάχοντι παρίστατο πότνια μήτηρ, 70
 ὄξυ δὲ κωκύσασα κάρη λάβε παιδὸς ἑοῖο,

καὶ ὃ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „τέκνον, τί κλαίεις; τί δέ σε φρένας ἵκετο πένθος;
 ἔξαύδα, μὴ κεῦθε. τὰ μὲν δὴ τοι τετέλεσται
 ἐκ Διός, ὡς ἄρα δὴ πρὶν γ' εὔχεο χεῖρας ἀνασχών, 75
 πάντας ἐπὶ πρύμνησιν ἀλήμεναι υἴας Ἀχαιῶν
 σεῦ ἐπιδενομένους παθῆεν τ' ἀεκήλια ἔργα.“

τὴν δὲ βαρὺ στενάχων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 „μῆτερ ἐμή, τὰ μὲν ἄρ μοι Ὀλύμπιος ἐξετέλεσσεν·
 ἀλλὰ τί μοι τῶν ἦθος, ἐπεὶ φίλος ὦλεθ' ἑταῖρος 80
 Πάτροκλος, τὸν ἐγὼ περὶ πάντων τίον ἑταίρων,
 ἴσον ἐμῇ κεφαλῇ· τὸν ἀπώλεσα, τεύχεα δ' Ἔκτωρ
 δηώσας ἀπέδυσσε πελώρια, θαῦμα ἰδέσθαι,
 καλά· τὰ μὲν Πηλῆι θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα
 ἡματι τῷ, ὅτε σε βροτοῦ ἀνέρος ἔμβalon εὐνῆ. 85
 αἰθ' ὄφελος σὺ μὲν αὖθι μετ' ἀθανάτης ἀλίησιν
 ναίειν, Πηλεὺς δὲ θνητὴν ἀγαγέσθαι ἄκοιτιν.
 νῦν δ', ἵνα καὶ σοὶ πένθος ἐνὶ φρεσὶ μυρίον εἴη
 παιδὸς ἀποφθιμένοιο, τὸν οὐχ ὑποδέξαι αὖτις
 οἴκαδε νοστήσαντ', ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ θυμὸς ἄνωγεν 90
 ζῶειν οὐδ' ἄνδρεςσι μετέμμεναι, αἶ κε μὴ Ἔκτωρ
 πρῶτος ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεῖς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσση,
 Πατρόκλιοιο δ' ἔλωρα Μενoitιάδεω ἀποτίση.“

τὸν δ' αὖτε προσέειπε Θέτις κατὰ δάκρυ χέουσα·
 „ὠκύμορος δὴ μοι, τέκος, ἔσσειαι, οἷ' ἀγορεύεις· 95
 αὐτίκα γάρ τοι ἔπειτα μεθ' Ἔκτορα πότμος ἐτοῖμος.“

τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 „αὐτίκα τεθναίνην, ἐπεὶ οὐκ ἄρ' ἔμελλον ἑταίρω
 κτεινομένῳ ἐπαμῦναι· ὁ μὲν μάλα τηλόθι πάτρης
 ἔφθιτ', ἐμεῖο δ' ἔδησεν ἀρῆς ἀλκτῆρα γενέσθαι. 100
 νῦν δ', ἐπεὶ οὐ νέομαι γε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
 οὐδέ τι Πατρόκλω γενόμεν φάος οὐδ' ἐτάροισιν

τοῖς ἄλλοις, οἳ δὴ πολέες δάμεν Ἔκτορι δῖω,
 ἀλλ' ἤμαι παρὰ νηυσὶν ἐτώσιον ἄχθος ἀρούρης,
 τοῖος ἑὸν, οἷος οὐ τις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων, 105
 ἐν πολέμῳ, ἀγορῇ δέ τ' ἀμείνονές εἰσι καὶ ἄλλοι.
 ὡς ἔρις ἔκ τε θεῶν ἔκ τ' ἀνθρώπων ἀπόλοιτο,
 καὶ χόλος, ὅς τ' ἐφείηκε πολύφρονά περ χαλεπῆναι,
 ὅς τε πολὺ γλυκίων μέλιτος καταλειβομένοιο
 ἀνδρῶν ἐν στήθεσσι ἀέξεται ἤυτε καπνός· 110
 ὡς ἐμὲ νῦν ἐχόλωσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
 ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἐάσομεν ἀχνύμενοί περ,
 θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλον δαμάσαντες ἀνάγκη·
 νῦν δ' εἴμ', ὄφρα φίλης κεφαλῆς ὀλετήρα κιχείω
 Ἔκτορα· κῆρα δ' ἐγὼ τότε δέξομαι, ὅππότε κεν δὴ 115
 Ζεὺς ἐθέλῃ τελέσαι ἠδ' ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι.
 οὐδὲ γὰρ οὐδὲ βῆη Ἡρακλῆος φύγε κῆρα,
 ὅς περ φίλτατος ἔσκε Διὶ Κρονίῳνι ἄνακτι,
 ἀλλὰ ἔ μοιρ' ἐδάμασσε καὶ ἀργαλέος χόλος Ἥρης·
 ὡς καὶ ἐγὼν, εἰ δὴ μοι ὁμοίη μοῖρα τέτυκται, 120
 κείσομ', ἐπεὶ κε θάνω· νῦν δὲ κλέος ἐσθλὸν ἀροίμην
 καὶ τινα Τρωιάδων καὶ Δαρδανίδων βαθυκόλπων
 ἀμφοτέρησιν χερσὶ παρειῶν ἀπαλάων
 δάκρυ' ὁμορξαμένην ἀδινὸν στοναχῆσαι ἐφείην·
 γνοῖεν δ', ὡς δὴ δηρὸν ἐγὼ πολέμοιο πέπαυμαι. 125
 μηδέ μ' ἔρυκε μάχης φιλέουσά περ· οὐδέ με πείσεις.“
 τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεά, Θέτις ἀργυρόπεζα·
 „ναὶ δὴ ταῦτά γε, τέκνον, ἐτήτυμα· οὐ κακὸν ἐστὶν
 τειρομένοις ἐτάροισιν ἀμυνόμεν αἰπὺν ὄλεθρον·
 ἀλλὰ τοι ἔντεα καλὰ μετὰ Τρώεσσιν ἔχονται, 130
 χάλκεα μαρμαίροντα· τὰ μὲν κορυθαίολος Ἔκτωρ
 αὐτὸς ἔχων ὤμοισιν ἀγάλλεται· οὐδέ ἔ φημι
 δηρὸν ἐπαγλαεῖσθαι, ἐπεὶ φόνος ἐγγύθεν αὐτῷ.

ἀλλὰ σὺ μὲν μή ποω καταδύσειο μῶλον Ἄρηος,
 πρὶν γ' ἐμὲ δεῦρ' ἐλθοῦσαν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἰδῆαι· 135
 ἦ ᾧθεν γὰρ νεῦμαι ἄμ' ἠελίῳ ἀνιόντι

τεύχεα καλὰ φέρουσα παρ' Ἑφαιστοιο ἄνακτος·

ὣς ἄρα φωνήσασα πάλιν τράπεθ' υἱὸς ἔηος,
 καὶ στρεφθεῖς· ἀλήησι κασιγνήτησι μετηύδα·

„ὕμεῖς μὲν νῦν δῦτε θαλάσσης εὐρέα κόλπον 140

ὀψόμεναί τε γέρονθ' ἄλιον καὶ δώματα πατρὸς
 καὶ οἱ πάντ' ἀγορεύσαι· ἐγὼ δ' ἐς μακρὸν Ὀλυμπον
 εἶμι παρ' Ἑφαιστον κλυτοτέχνην, αἶ κ' ἐθέλησιν
 υἱεῖ ἐμῶ δόμεναι κλυτὰ τεύχεα παμφανόωντα.“

ὣς ἔφαθ', αἶ δ' ὑπὸ κῦμα θαλάσσης αὐτίκ' ἔδυσαν.
 ἦ δ' αὖτ' Οὐλύμπόνδε θεά, Θέτις ἀργυρόπεζα, 146
 ἦεν, ὄφρα φίλῳ παιδί κλυτὰ τεύχε' ἐνείκαι.

τὴν μὲν ἄρ' Οὐλύμπόνδε πόδες φέρον· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 θεσπεσίῳ ἀλαλητῶ ὑφ' Ἐκτορος ἀνδροφόνοιο
 φεύγοντες νῆάς τε καὶ Ἑλλήσποντον ἵκοντο. 150

οὐδέ κε Πάτροκλόν περ ἐυκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 ἐκ βελέων ἐρύσαντο νέκυν, θεράποντ' Ἀχιλλῆος·
 αὐτίς γὰρ δὴ τὸν γε κίχον λαὸς τε καὶ ἵπποι
 Ἐκτωρ τε Πριάμοιο πάις, φλογὶ εἴκελος ἀλκήν.

τρὶς μὲν μιν μετόπισθε ποδῶν λάβε φαίδιμος Ἐκτωρ
 ἐλκόμεναι μεμαῶς, μέγα δὲ Τρώεσβιν ἠμόκλα· 156

τρὶς δὲ δὴ Ἄλαντες, θοῦριν ἐπιειμένοι ἀλκήν,
 νεκροῦ ἀπεστυφέλιξαν. ὁ δ' ἔμπεδον, ἀλλὰ πεποιθῶς,
 ἄλλοτ' ἐπαίξασκε κατὰ μόθον, ἄλλοτε δ' αὐτε
 στάσκει μέγα ἰάχων, ὀπίσω δ' οὐ χάζετο πάμπαν. 160

ὣς δ' ἀπὸ σώματος οὐ τι λείοντ' αἰθῶνα δύνανται
 ποιμένες ἄγραυλοι μέγα πεινάοντα δῖεσθαι,
 ὣς ῥα τὸν οὐκ ἐδύναντο δύω Ἄλαντε κορυστὰ
 Ἐκτορα Πριάμίδην ἀπὸ νεκροῦ δειδίξασθαι.

καὶ νύ κεν εἴρουσέν τε καὶ ἄσπετον ἤρατο κῦδος, 165
εἰ μὴ Πηλεΐωνι ποδῆνεμος ὤκέα Ἴρις
ἄγγελος ἦλθε θεοῦσ' ἀπ' Ὀλύμπου θωρήσσεσθαι,
κρύβδα Διὸς ἄλλων τε θεῶν· πρὸ γὰρ ἦκέ μιν Ἥρη.
ἀγχοῦ δ' ἰσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
„ὄρσεο, Πηλεΐδη, πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν, 170
Πατρόκλω ἐπάμυνον, οὗ εἵνεκα φύλοπις αἰνῆ
ἔστηκε πρὸ νεῶν. οἱ δ' ἀλλήλους ὀλέκουσιν,
οἱ μὲν ἀμυνόμενοι νέκυσος πέρι τεθνηῶτος,
οἱ δὲ ἐρύσσασθαι ποτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν
Τρῶες ἐπιθύουσι· μάλιστα δὲ φαίδιμος Ἔκτωρ 175
ἐλκέμεναι μέμονεν· κεφαλὴν δέ εἰ θυμὸς ἀνώγει
πῆξαι ἀνὰ σκολόπεσσι ταμόνθ' ἀπαλῆς ἀπὸ δειρῆς.
ἀλλ' ἄνα, μηδ' ἔτι κεῖσο· σέβας δέ σε θυμὸν ἰκέσθω
Πάτροκλον Τρώησι κυσὶν μέληθηθρα γενέσθαι·
σοὶ λῶβη, αἳ κέν τι νέκυσ ἠσχυμμένος ἔλθῃ.“ 180
τὴν δ' ἠμείβεται ἔπειτα ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
„Ἴρι θεά, τίς γὰρ σε θεῶν ἐμοὶ ἄγγελον ἦκεν;“
τὸν δ' αὖτε προσέειπε ποδῆνεμος ὤκέα Ἴρις·
„Ἥρη με προέηκε, Διὸς κυδρὴ παράκοιτις·
οὐδ' οἶδε Κρονίδης ὑψίζυγος οὐδέ τις ἄλλος 185
ἀθανάτων, οἷ Ὀλυμπον ἀγάννιφον ἀμφινέμονται.“
τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
„πῶς τ' ἄρ' ἴω μετὰ μῶλον; ἔχουσι δὲ τεύχε' ἐκεῖνοι·
μήτηρ δ' οὐ με φίλη πρὶν γ' εἶα θωρήσσεσθαι,
πρὶν γ' αὐτὴν ἐλθοῦσαν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἰδωμαι· 190
στευτο γὰρ Ἥφαιστοιο πάρ' οἰσέμεν ἔντεα καλά.
ἄλλου δ' οὐ τευ οἶδα, τεῦ ἂν κλυτὰ τεύχεα δύω,
εἰ μὴ Αἴαντός γε σάκος Τελαμωνιάδαο.
ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὃ γ', ἔλπομ', ἐνὶ πρώτοισιν ὀμιλεῖ
ἔγγει δηϊῶν περὶ Πατρόκλοιο θανόντος.“ 195

τὸν δ' αὖτε προσέειπε ποδῆνεμος ὠκέα Ἴρις·
 „εὖ νυ καὶ ἡμεῖς ἴδμεν, ὅ τοι κλυτὰ τεύχε' ἔχονται·
 ἀλλ' αὐτως ἐπὶ τάφρον ἰὼν Τρώεσσι φάνηθι,
 αἰ' κέ σ' ὑποδείσαντες ἀπόσχωνται πολέμοιο
 Τρώες, ἀναπνεύσωσι δ' ἀρήιοι νῆες Ἀχαιῶν 200
 τειρόμενοι· ὀλίγη δέ τ' ἀνάπνευσις πολέμοιο.“

ἢ μὲν ἄρ' ὣς εἰποῦσ' ἀπέβη πόδας ὠκέα Ἴρις,
 αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς ὤρτο διίφιλος· ἀμφὶ δ' Ἀθήνη
 ὤμοις ἰφθίμοισι βάλ' αἰγίδα θυσανόεσσαν,
 ἀμφὶ δέ οἱ κεφαλῇ νέφος ἔστεφε δῖα θεάων 205
 χρούσειον, ἐκ δ' αὐτοῦ δαῖτε φλόγα παμφανόωσαν.
 ὥς δ' ὅτε καπνὸς ἰὼν ἐξ ἄστεος αἰθέρ' ἵκηται,
 τηλόθεν ἐκ νήσου, τὴν δῆλοι ἀμφιμάχωνται·
 οἱ δὲ πανημέριοι στυγερῶ κρίνονται Ἄρηι
 ἄστεος ἐκ σφετέρου· ἅμα δ' ἠελίῳ καταδύντι 210
 πυρσοί τε φλεγέθουσιν ἐπήτριμοι, ὑψόσε δ' ἀυγὴ
 γίγνεται αἰσβουσα, περικτιόνεσσιν ἰδέσθαι,
 αἰ' κέν πως σὺν νηυσὶν ἀρῆς ἀλκτῆρες ἵκωνται·
 ὥς ἀπ' Ἀχιλλῆος κεφαλῆς σέλας αἰθέρ' ἵκανε.
 στῆ δ' ἐπὶ τάφρον ἰὼν ἀπὸ τείχεος, οὐδ' ἐς Ἀχαιοὺς
 μίσγετο· μητρὸς γὰρ πυκινὴν ὠπίζετ' ἐφετμῆν. 216
 ἔνθα σταῖς ἦυσ', ἀπάτερθε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη
 φθέγγεατ'· ἀτὰρ Τρώεσσιν ἐν ἄσπετον ὤρσε κυδοιμόν.
 ὥς δ' ὅτ' ἀριζήλη φωνή, ὅτε τ' ἴαχε σάλπιγξ
 ἄστν περιπλομένων δηίων ὑπο θυμοραϊστέων, 220
 ὥς τότ' ἀριζήλη φωνὴ γένετ' Αἰακίδαο.
 οἱ δ' ὥς οὔν ἄιον ὕπα χάλκεον Αἰακίδαο,
 πᾶσιν ὀρίνθη θυμός· ἀτὰρ καλλίτριχες ἵπποι
 ἄψ ὄχεα τρόπεον· ὄσσοντο γὰρ ἄλγεα θυμῶ.
 ἠνίοχοι δ' ἐκπληγευ, ἐπεὶ ἴδον ἀκάματον πῦρ 225
 δευδὸν ὑπὲρ κεφαλῆς μεγαθύμου Πηλεΐωνος

δαιόμενον· τὸ δὲ δαΐε θεά, γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 τρις μὲν ὑπὲρ τάφρου μεγάλ' ἴαχε διὸς Ἀχιλλεύς,
 τρις δὲ κυκλήθησαν Τρῶες κλειτοὶ τ' ἐπίκουροι.
 ἔνθα δὲ καὶ τότε ὕλοντο δυῶδεκα φῶτες ἄριστοι 230
 ἀμφὶ σφοῖς ὀχέεσσι καὶ ἔγχεσιν. αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 ἀσπασίως Πάτροκλον ὑπέκ βελέων ἐρύσαντες
 κάτθεσαν ἐν λεχέεσσι· φίλοι δ' ἀμφέσταν ἑταῖροι
 μυρόμενοι· μετὰ δέ σφι ποδώκης εἶπετ' Ἀχιλλεύς
 δάκρυα θερμὰ χέων, ἐπεὶ εἶσιδε πιστὸν ἑταῖρον 235
 κείμενον ἐν φέρτρῳ δεδαῖγμένον ὀξεί χαλκῷ.
 τὸν ᾧ ἦ τοι μὲν ἐπεμπε σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν
 ἐς πόλεμον, οὐδ' αὖτις ἐδέξατο νοστήσαντα.
 Ἥελιον δ' ἀκάμαντα βοῶπις πότνια Ἥρη
 πέμψεν ἐπ' Ὠκεανοῖο ῥοῶς ἀέκοντα νέεσθαι· 240
 Ἥελιος μὲν ἔδυσ, παύσαντο δὲ διὸι Ἀχαιοὶ
 φυλόπιδος κρατερῆς καὶ ὁμοίου πολέμοιο.

Τρῶες δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης
 χωρήσαντες ἔλυσαν ὑφ' ἄρμασιν ὠκείας ἵππους,
 ἐς δ' ἀγορὴν ἀγέροντο πάρος δόρποιο μέδεσθαι. 245
 ὀρθῶν δ' ἔσταότων ἀγορὴ γένητ', οὐδέ τις ἔτλη
 ἔξεσθαι· πάντας γὰρ ἔχε τρόμος, οὐνεκ' Ἀχιλλεύς
 ἔξεφάνη, δηρὸν δὲ μάχης ἐπέπαυτ' ἀλεγεινῆς.
 τοῖσι δὲ Πουλυδάμας πεπνυμένος ἦρχ' ἀγορεύειν
 Πανθοῖδης· ὁ γὰρ οἶος ὄρα πρόσσω καὶ ὀπίσσω. 250
 Ἔκτορι δ' ἦεν ἑταῖρος, ἱῆ δ' ἐν νυκτὶ γένοντο·
 ἀλλ' ὁ μὲν ἄρ μύθοισιν, ὁ δ' ἔγχει πολλὸν ἐνίκα.
 ὅ σφιν ἐὺ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 „ἀμφὶ μάλα φράξεσθε, φίλοι· κέλομαι γὰρ ἐγὼ γε
 ἄστυδε νῦν ἰέναι, μὴ μίμνειν ἡῶ διαν 255
 ἐν πεδίῳ παρὰ νηυσίν· ἐκάς δ' ἀπὸ τείχεός εἰμεν.
 ὄφρα μὲν οὗτος ἀνὴρ Ἀγαμέμνονι μήνιε δίω,

τόφρα δὲ ῥήϊτεροι πολεμίζειν ἦσαν Ἀχαιοί·
 χαίρεσκον γὰρ ἐγὼ γε θεῆς ἐπὶ νηυσὶν ἰαύων,
 ἐλπόμενος νῆας αἰρησέμεν ἀμφιελίσσας. 260
 νῦν δ' αἰνῶς δειδοίκα ποδώκεα Πηλεΐωνα·
 οἷος ἐκείνου θυμὸς ὑπέρβιος, οὐκ ἐθελήσει
 μίμνειν ἐν πεδίῳ, ὅθι περ Τρῶες καὶ Ἀχαιοὶ
 ἐν μέσῳ ἀμφοτέροι μένος Ἄρηος δατέονται,
 ἀλλὰ περὶ πτόλιός τε μαχήσεται ἠδὲ γυναικῶν. 265
 ἀλλ' ἴομεν προτὶ ἄστν, πίθεσθέ μοι· ὧδε γὰρ ἔσται.
 νῦν μὲν νυξ ἀπέπανσε ποδώκεα Πηλεΐωνα
 ἀμβροσίη· εἰ δ' ἄμμε κιχήσεται ἐνθάδ' ἐόντας
 αὔριον ὄρηθεις σὺν τεύχεσιν, εὔ νύ τις αὐτὸν
 γνώσεται· ἀσπασίως γὰρ ἀφίξεται Ἴλιον ἱρήν, 270
 ὅς κε φύγη, πολλοὺς δὲ κύνες καὶ γῦπες ἔδονται
 Τρῶων· αἶ γὰρ δὴ μοι ἀπ' οὔατος ὧδε γένοιτο.
 εἰ δ' ἂν ἐμοῖς ἐπέεσσι πιθώμεθα κηδόμενοί περ,
 νύκτα μὲν εἰν ἀγορῇ σθένος ἔξομεν, ἄστν δὲ πύργοι
 ὑψηλαί τε πύλαι σανίδες τ' ἐπὶ τῆς ἀραρυῖαι 275
 μακρὰι ἐύξεστοι ἐξευγμέναι εἰρούσονται·
 πρῶι δ' ὑπιοῖοι σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες
 στησόμεθ' ἄμ πύργους. τῷ δ' ἄλγιον, αἶ κ' ἐθέλησιν
 ἐλθῶν ἐκ νηῶν περὶ τείχεος ἄμμι μάχεσθαι·
 ἄψ πάλιν εἶσ' ἐπὶ νῆας, ἐπεὶ κ' ἐριαύχενας ἵππους 280
 παντοίου δρόμου ἄση ὑπὸ πτόλιν ἠλασκάζων·
 εἶσω δ' οὐ μιν θυμὸς ἐφορμηθῆναι ἐάσει,
 οὐδέ ποτ' ἐκπέρσει· πρὶν μιν κύνες ἀργοὶ ἔδονται.“
 τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κορυθαίολος Ἔκτωρ·
 „Πουλυδάμα, σὺ μὲν οὐκέτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις,
 ὅς κέλεαι κατὰ ἄστν ἀλήμεναι αὐτίς ἰόντας. 286
 ἦ οὐ πω κεκόρησθε ἐελμένοι ἔνδοθι πύργων;
 πρὶν μὲν γὰρ Πριάμοιο πόλιν μέροπες ἄνθρωποι

πάντες μυθέσκοντο πολύχρυσον πολύχαλκον·
 νῦν δὲ δὴ ἔξαπόλωλε δόμων κειμήλια καλά, 290
 πολλὰ δὲ δὴ Φρυγίην καὶ Μηριόνην ἔρατεινὴν
 κτήματα περναμέν' ἴκει, ἐπεὶ μέγας ὠδύσατο Ζεὺς.
 νῦν δ', ὅτε πέρ μοι ἔδωκε Κρόνου πάϊς ἀγκυλομήτεω
 κῦδος ἀρέσθ' ἐπὶ νηυσί, θαλάσῃ τ' ἔλσαι Ἀχαιοὺς,
 νήπιε, μηκέτι ταῦτα νοήματα φαῖν' ἐνὶ δῆμῳ· 295
 οὐ γὰρ τις Τρώων ἐπιπείσεται· οὐ γὰρ ἐάσω.
 ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼ εἴπω, πειθώμεθα πάντες.
 νῦν μὲν δόρπον ἔλεσθε κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσιν,
 καὶ φυλακῆς μνήσασθε καὶ ἐργήροσθε ἕκαστος·
 Τρώων δ' ὅς κτεάτεσσιν ὑπερφιάλως ἀνιάζει, 300
 συλλέξας λαοῖσι δότω καταδημοβορῆσαι·
 τῶν τινα βέλτερόν ἐστιν ἐπαυρέμεν ἢ περ Ἀχαιοὺς.
 πρῶι δ' ὑπηροῖοι ὄν τεύχεσι θωρηχθέντες
 νηυσὶν ἐπι γλαφυρῆσιν ἐγείρομεν ὄξυν Ἄρηα.
 εἰ δ' ἔτεδον παρὰ ναῦφιυ ἀνέστη δῖος Ἀχιλλεύς, 305
 ἄλγιον, αἶ κ' ἐθέλησι, τῷ ἔσσεται. οὐ μιν ἐγὼ γε
 φεύξομαι ἐκ πολέμοιο δυσσηχέος, ἀλλὰ μάλ' ἄντην
 στήσομαι, ἢ κε φέρησι μέγα κράτος, ἢ κε φεροίμην.
 ξυνὸς ἐνυάλιος, καὶ τε κτανέοντα κατέκτα.“

ὣς ἔκτωρ ἀγόρευ', ἐπὶ δὲ Τρῶες κελάδησαν 310
 νήπιοι· ἐκ γὰρ σφῶων φρένας εἴλετο Παλλὰς Ἀθήνη·
 ἔκτορι μὲν γὰρ ἐπήνησαν κακὰ μητιόωντι,
 Πουλυδάμαντι δ' ἄρ' οὐ τις, ὅς ἐσθλὴν φράζετο βουλήν.
 δόρπον ἐπειθ' εἴλοντο κατὰ στρατὸν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 παννύχιοι Πάτροκλον ἀνεστενάχοντο γοῶντες. 315
 τοῖσι δὲ Πηλεΐδης ἀδινού ἐξῆρχε γόοιο,
 χεῖρας ἐπ' ἀνδροφόνους θέμενος στήθεσσιν ἑταίρου,
 πικρὰ μάλα στενάχων ὣς τε λῖς ἠυγένειος,
 ᾧ δά θ' ὑπὸ σκύμνους ἐλαφηβόλος ἀρπάσῃ ἀνήρ

ὕλης ἐκ πυκινῆς· ὁ δέ τ' ἄχνηται ὕστερος ἐλθὼν, 320
 πολλὰ δέ τ' ἄγκε' ἐπῆλθε μετ' ἀνέρος ἰχνη' ἐρευνηῶν,
 εἴ ποθεν ἐξεύροι· μάλα γὰρ δορυμὲν χόλος αἰρεῖ·
 ὧς ὁ βαρὺ στενάχων μετεφώνεε Μυρμιδόνεσσιν·
 „ὦ πόποι, ἧ ὅ' ἄλιον ἔπος ἐκβαλον ἤματι κείνῳ,
 θαρσύνων ἦρωα Μενοίτιον ἐν μεγάροισιν· 325
 φῆν δέ οἱ εἰς Ὀπότεντα περικλυτὸν υἱὸν ἀπάξειν
 Ἴλιον ἐκπέροσαντα λαχόντα τε ληίδος αἴσαν.
 ἀλλ' οὐ Ζεὺς ἀνδρεσσι νοήματα πάντα τελευτᾷ·
 ἄμφω γὰρ πέπρωται ὁμοίην γαῖαν ἐρεῦσαι
 αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ, ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ νοστήσαντα 330
 δέξεται ἐν μεγάροισι γέρον ἱππηλάτα Πηλεὺς
 οὐδὲ Θέτις μήτηρ, ἀλλ' αὐτοῦ γαῖα καθέξει.
 νῦν δ', ἐπεὶ οὖν, Πάτροκλε, σεῦ ὕστερος εἰμ' ὑπὸ γαῖαν,
 οὗ σε πρὶν κτεριῶ, πρὶν γ' Ἐκτορος ἐνθάδ' ἐνεῖκαι
 τεύχεα καὶ κεφαλὴν, μεγαθύμου σοῖο φονῆος· 335
 δῶδεκα δὲ προπάροιδε πυρῆς ἀποδειροτομήσω
 Τρώων ἀγλαὰ τέκνα, σέθεν καμαμένοιο χολωθεῖς.
 τόφρα δέ μοι παρὰ νηυσὶ κορωνίσι κείσειαι αὐτως,
 ἀμφὶ δὲ σὲ Τρωαὶ καὶ Δαρδανίδες βαθύκολποι
 κλαύσονται νύκτας τε καὶ ἡμέατα δάκρυ χέουσαι, 340
 τὰς αὐτοὶ καμόμεσθα βίηφί τε δουρί τε μακρῶ,
 πειρίρας πέροθοντε πόλεις μερόπων ἀνθρώπων.“
 ὧς εἰπὼν ἐτάροισιν ἐκέκλετο δῖος Ἀχιλλεὺς
 ἀμφὶ πυρὶ στήσασθαι τρίποδα μέγαν, ὄφρα τάχιστα
 Πάτροκλον λούσειαν ἄπο βρότον αἱματόεντα. 345
 οἱ δὲ λοετροχόον τρίποδ' ἴστασαν ἐν πυρὶ κηλέῳ,
 ἐν δ' ἄρ' ὕδωρ ἔχεαν, ὑπὸ δὲ ξύλα δαῖον ἐλόντες·
 γάστρην μὲν τρίποδος πῦρ ἄμφεπε, θέρμετο δ' ὕδωρ.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ ζέσσειεν ὕδωρ ἐνὶ ἠνοπι χαλκῶ,
 καὶ τότε δὴ λουῖάν τε καὶ ἠλειψαν λίπ' ἐλαίῳ, 350

ἐν δ' ὠτειλὰς πλῆσαν ἀλείφατος ἐννεώροιο.

ἐν λεχέεσσι δὲ θέντες ἐανῶ λιτὶ κάλυψαν

ἐς πόδας ἐκ κεφαλῆς, καθύπερθε δὲ φάρει λευκῶ.

παννύχιοι μὲν ἔπειτα πόδας ταχὺν ἀμφ' Ἀχιλλῆα

Μυρμιδόνες Πάτροκλον ἀνεστενάχοντο γοῶντες· 355

[Ζεὺς δ' Ἥρην προσέειπε κασιγνήτην ἄλοχόν τε·

„ἔρηξας καὶ ἔπειτα, βοῶπις πότνια Ἥρη,

ἀνστήσας Ἀχιλλῆα πόδας ταχύν· ἦ ῥά νυ σεῖο

ἐξ αὐτῆς ἐγένοντο κάρη κομόωντες Ἀχαιοί.“

τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη· 360

„αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον εἶπες.

καὶ μὲν δὴ πού τις μέλλει βροτὸς ἀνδρὶ τελέσσαι,

ὅς περ θνητὸς τ' ἐστὶ καὶ οὐ τόσα μῆδεα οἶδεν·

πῶς δὴ ἐγὼ γ', ἣ φημι θεάων ἔμμεν ἀρίστη,

ἀμφοτέρου, γενεῇ τε καὶ οὐνεκα σὴ παράκοιτις 365

κέκλημαι, σὺ δὲ πᾶσι μετ' ἀθανάτοισιν ἀνάσσεις,

οὐκ ὕφελον Τρώεσσι κοτεσσαμένη κακὰ ῥάψαι;“

ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·]

Ἥφαιστου δ' ἴκανε δόμον Θέτις ἀργυρόπεζα

ἄφθιτον ἀστερόεντα, μεταπρεπέ' ἀθανάτοισιν, 370

χάλκεον, ὃν ῥ' αὐτὸς ποιήσατο κυλλοποδίων.

τὸν δ' εὔρ' ἰδρῶντα ἐλισσόμενον περὶ φύσας,

σπεύδοντα· τρίποδας γὰρ ἐείκοσι πάντας ἔτευχεν

ἐστάμεναι περὶ τοῖχον ἐυσταθέος μεγάροιο·

χρύσεια δέ σφ' ὑπὸ κύκλα ἐκάστω πυθμένι θῆκεν, 375

ὄφρα οἱ αὐτόματοι θεῖον δυσαΐατ' ἀγῶνα

ἦδ' αὐτίς πρὸς δῶμα νεοίατο, θαῦμα ιδέσθαι.

οἱ δ' ἦ τοι τόσσον μὲν ἔχον τέλος, οὕατα δ' οὐ πω

δαιδάλεα προσέκειτο· τὰ ῥ' ἤρτυε, κόπτε δὲ δεσμούς.

ὄφρ' ὅ γε ταῦτ' ἐπονεῖτο ἰδυίησι πρᾶπίδεσιν, 380

τόφρα οἱ ἐγγύθεν ἦλθε θεά, Θέτις ἀργυρόπεζα.

τὴν δὲ ἶδε προμολοῦσα Χάρις λιπαροκρήδεμνος
καλή, τὴν ὥπυιε περικλυτὸς ἀμφιγυήεις·
ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρί, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
„τίπτε, Θέτι τανύπεπλε, ἰκάνεις ἡμέτερον δῶ 385
αἰδοίη τε φίλη τε; πάρος γε μὲν οὔ τι θαμίξεις.
ἀλλ' ἔπεο προτέρω, ἵνα τοι παρ ξείνια θείω.“

ὣς ἄρα φωνήσασα πρόσω ἄγε δῖα θεάων.
τὴν μὲν ἔπειτα καθεῖσεν ἐπὶ θρόνου ἀργυροήλου
καλοῦ δαιδαλέον· ὑπὸ δὲ θρηῆνυς ποσὶν ἦεν· 390
κέκλετο δ' Ἥφαιστον κλυτοτέχνην εἶπέ τε μῦθον·
„Ἥφαιστε, πρόμολ' ὧδε· Θέτις νύ τι σεῖο χατίζει.“
τὴν δ' ἡμείβεται ἔπειτα περικλυτὸς ἀμφιγυήεις·
„ἦ ῥά νύ μοι δεινὴ τε καὶ αἰδοίη θεὸς ἔνδον,
ἦ μ' ἐσάωσ', ὅτε μ' ἄλγος ἀφίκετο τῆλε πεσόντα 395
μητρὸς ἐμῆς ἰότητι κυνώπιδος, ἦ μ' ἐθέλησεν
κρούσθαι χωλὸν ἐόντα· τότ' ἂν πάθον ἄλγεα θυμῷ,
εἰ μὴ μ' Εὐρυνόμη τε Θέτις θ' ὑπεδέξατο κόλπῳ,
Εὐρυνόμη θυγάτηρ ἀψορροῦ Ὀκεανοῖο.

τῆσι παρ' εἰνάετες χάλκεον δαίδαλα πολλὰ, 400
πόρπας τε γναμπτάς θ' ἔλικας κάλυκας τε καὶ ὄρμους,
ἐν σπῆι γλαφυρῷ, περὶ δὲ ῥόος Ὀκεανοῖο
ἀφρῷ μορμύρων ῥέεν ἄσπετος· οὐδέ τις ἄλλος
ἦδεεν οὔτε θεῶν οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων,
ἀλλὰ Θέτις τε καὶ Εὐρυνόμη ἴσαν, αἶ με σάωσαν. 405
ἦ νῦν ἡμέτερον δόμον ἵκει· τῷ με μάλα χρεῶ
πάντα Θέτι καλλιπλοκάμῳ ζωάργρια τίνειν.
ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν οἱ παράθες ξεινήια καλά,
ὄφρ' ἂν ἐγὼ φύσας ἀποθείομαι ὄπλα τε πάντα.“

ἦ καὶ ἀπ' ἀκμοθέτοιο πέλωρ αἴητον ἀνέστη 410
χωλεῦσαν· ὑπὸ δὲ κνήμαι ῥῶοντο ἄραιαί.
φύσας μὲν ῥ' ἀπάνευθε τίθει πυρός, ὄπλα τε πάντα

λάρνακ' ἐς ἀργυρέην συλλέξατο, τοῖς ἐπονείτο·
 σπόγγῳ δ' ἀμφὶ πρόσωπα καὶ ἀμφω χεῖρ' ἀπομόργνυ
 αὐχένα τε στιβαρὸν καὶ στήθεα λαχνήεντα· 415
 δῦ δὲ χιτῶν', ἔλε δὲ σκῆπτρον παχύ, βῆ δὲ θύραζε
 χωλεύων· ὑπὸ δ' ἀμφίπολοι ῥῶοντο ἄνακτι
 χρούσειαι, ζῶῃσι νεήνισιν εἰοικυῖαι.

τῆς ἐν μὲν νόος ἐστὶ μετὰ φρεσίν, ἐν δὲ καὶ αὐδῇ
 καὶ σθένος, ἀθανάτων δὲ θεῶν ἅπο ἔργα ἴσασιν. 420
 αἱ μὲν ὑπαιδα ἄνακτος ἐποίπνυον· αὐτὰρ ὁ ἔρρων
 πλησίον, ἔνθα Θέτις περ, ἐπὶ θρόνου ἴξε φαινοῦ,
 ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χεῖρ', ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 „τίπτε, Θέτι τανύπεπλε, ἰκάνεις ἡμέτερον δῶ
 αἰδοίῃ τε φίλῃ τε; πάρος γε μὲν οὔ τι θαμίξεις. 425
 αὐδα, ὅ τι φρονέεις· τελέσαι δέ με θυμὸς ἄνωγεν,
 εἰ δύναιμαι τελέσαι γε καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστίν.“

τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Θέτις κατὰ δάκρυ χέουσα·
 „Ἥφαιστ', ἧ ἄρα δὴ τις, ὅσαι θεαὶ εἰς' ἐν Ὀλύμπῳ,
 τοσσάδ' ἐνὶ φρεσίν ἦσιν ἀνέσχετο κήδεα λυγρὰ, 430
 ὅσ' ἐμοὶ ἐκ πασέων Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε' ἔδωκεν;
 ἐκ μὲν μ' ἀλλάων ἀλιάων ἀνδρὶ δάμασσεν,
 Αἰακίδῃ Πηλῆϊ, καὶ ἔτλην ἀνέρος εὐνήν
 πολλὰ μάλ' οὐκ ἐθέλουσα· ὁ μὲν δὴ γήραι λυγρῶ
 κεῖται ἐνὶ μεγάροις ἀρημένος· ἄλλα δέ μοι νῦν· 435
 υἱὸν ἐπεὶ μοι δῶκε γενέσθαι τε τραφέμεν τε,
 ἔξοχον ἠρώων· ὁ δ' ἀνέδραμεν ἔρνεϊ ἴσος·
 τὸν μὲν ἐγὼ θρέψασα, φυτὸν ὣς γουνῶ ἀλωῆς,
 νηυσὶν ἐπιπροέηκα κορωνίσιν Ἴλιον εἶσω
 Τρωσὶ μαχησόμενον, τὸν δ' οὐχ ὑποδέξομαι αὐτίς 440
 οἴκαδε νοστήσαντα, δόμον Πηλῆιον εἶσω.
 ὄφρα δέ μοι ζῶει καὶ ὄρα φάος ἠελίοιο,
 ἄχνηται, οὐδέ τί οἱ δύναιμαι χραισμηῆσαι ἰοῦσα.

κούρην, ἣν ἄρα οἱ γέρας ἔξελον υἷες Ἀχαιῶν,
 τὴν ἄψ ἐκ χειρῶν ἔλετο κρείων Ἀγαμέμνων. 445
 ἦ τοι ὁ τῆς ἀχέων φρένας ἔφθιεν· ἀντάρ Ἀχαιοὺς
 Τρωῆες ἐπὶ πρύμνησιν ἐείλεον, οὐδὲ θύραζε
 εἶων ἐξιέναι. τὸν δὲ λίσσοντο γέροντες
 Ἀργείων, καὶ πολλὰ περικλυτὰ δῶρ' ὀνόμαζον·
 ἔνθ' αὐτὸς μὲν ἔπειτ' ἠναινετο λοιγὸν ἀμῦναι, 450
 ἀντάρ ὁ Πάτροκλον περὶ μὲν τὰ ἅ τεύχεα ἔσβεν,
 πέμπε δέ μιν πολεμόνδε, πολὺν δ' ἅμα λαὸν ὕπασσεν.
 πᾶν δ' ἤμαρ μάραναντο περὶ Σκαιῆσι πύλῃσιν·
 καὶ νῦ κεν αὐτῆμαρ πόλιν ἔπραθον, εἰ μὴ Ἀπόλλων
 πολλὰ κακὰ ῥέξαντα Μενoitίου ἄλκιμον υἱὸν 455
 ἔκταν' ἐνὶ προμάχοισι καὶ Ἔκτορι κῦδος ἔδωκεν.
 τούνεκα νῦν τὰ σὰ γούναθ' ἰκάνομαι, αἶ κ' ἐθέλῃσθα
 υἱεῖ ἐμῷ ὠκυμόρῳ δόμεν ἀσπίδα καὶ τρυφάλειαν
 καὶ καλὰς κνημίδας, ἐπισφυρίοις ἀραρυίας,
 καὶ θώρηχ'. ὁ γὰρ ἦν οἱ, ἀπώλεσε πιστὸς ἑταῖρος 460
 Τρωσὶ δαμείς. ὁ δὲ κεῖται ἐπὶ χθονὶ θυμὸν ἀχεύων.“

τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα περικλυτὸς ἀμφιγυήεις·
 „θάρσει· μὴ τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῆσι μελόντων.
 αἶ γὰρ μιν θανάτοιο δυσηχέος ὧδε δυναίμην
 νόσφιν ἀποκρύψαι, ὅτε μιν μόρος αἰνὸς ἰκάνοι, 465
 ὧς οἱ τεύχεα καλὰ παρέσσειται, οἷά τις αὐτε
 ἀνθρώπων πολέων θαυμάσσειται, ὅς κεν ἴδῃται.“

ὧς εἰπὼν τὴν μὲν λίπεν αὐτοῦ, βῆ δ' ἐπὶ φύσας,
 τὰς δ' ἐς πῦρ ἔτρεψε κέλευσέ τε ἐργάζεσθαι.
 φῦσαι δ' ἐν χοάνοισιν ἐείκοσι πᾶσαι ἐφύσων, 470
 παντοίην εὐπρηστον αὐτμὴν ἐξανιεῖσαι,
 ἄλλοτε μὲν σπεύδοντι παρέμμεναι, ἄλλοτε δ' αὐτε,
 ὅπως Ἥφαιστός τ' ἐθέλοι καὶ ἔργον ἄνοιτο.
 χαλκὸν δ' ἐν πυρὶ βάλλεν ἀτειρέα κασσίτερόν τε

καὶ χρυσὸν τιμῆντα καὶ ἄργυρον· αὐτὰρ ἔπειτα 475
 θῆκεν ἐν ἀκμοθέτῳ μέγαν ἄκμονα, γέντο δὲ χειρὶ
 ραιστῆρα κρατερῆν, ἐτέρηφι δὲ γέντο πυράγρην.

ποίει δὲ πρώτιστα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε
 πάντοσε δαιδάλλων, περὶ δ' ἄντυγα βάλλε φαινήν
 τρίπλακα μαρμαρέην, ἐκ δ' ἄργύρεον τελαμῶνα. 480
 πέντε δ' ἄρ' αὐτοῦ ἔσαν σάκεος πτύχες· αὐτὰρ ἐν αὐτῷ
 ποίει δαίδαλα πολλὰ ἰδυίησι πραπίδεςσιν.

ἐν μὲν γαῖαν ἔτευξ', ἐν δ' οὐρανόν, ἐν δὲ θάλασσαν,
 ἠέλιόν τ' ἀκάμαντα σελήνην τε πλήθουσαν,
 ἐν δὲ τὰ τείρεα πάντα, τὰ τ' οὐρανὸς ἔστεφάνωται,
 Πληιάδας θ' Ἰάδας τε τό τε σθένος Ὠρίωνος 486
 ἄρκτον θ', ἣν καὶ ἄμαξαν ἐπὶ κλησὶν καλέουσιν,
 ἣ τ' αὐτοῦ στρέφεται καὶ τ' Ὠρίωνα δοκεύει,
 οἷη δ' ἄμμορός ἔστι λοετρῶν Ὠκεανοῖο.

ἐν δὲ δύω ποιήσε πόλεις μερόπων ἀνθρώπων 490
 καλὰς. ἐν τῇ μὲν ῥα γάμοι τ' ἔσαν εἰλαπίνας τε,
 νύμφας δ' ἐκ θαλάμων δαΐδων ὑπο λαμπομενάων
 ἠγίνεον ἀνὰ ἄστνυ, πολὺς δ' ὑμέναιος ὄρωρειν,
 κοῦροι δ' ὄρχηστῆρες ἐδίνεον, ἐν δ' ἄρα τοῖσιν
 αὐλοὶ φόρμιγγές τε βοήν ἔχον· αἱ δὲ γυναῖκες 495
 ἰστάμεναι θαύμαζον ἐπὶ προθύροισιν ἐκάστη.

λαοὶ δ' εἰν ἀγορῇ ἔσαν ἀθρόοι· ἔνθα δὲ νεῖκος
 ὠρώρει, δύο δ' ἄνδρες ἐνείκεον εἵνεκα ποινηῆς
 ἀνδρὸς ἀποκταμένου· ὁ μὲν εὐχέτο πάντ' ἀποδοῦναι,
 δῆμῳ πιφάυσκων, ὁ δ' ἀναινέτο μηδὲν ἐλέσθαι· 500
 ἄμφω δ' ἰέσθην ἐπὶ ἱστορι πείραρ ἐλέσθαι.

λαοὶ δ' ἀμφοτέροισιν ἐπήπνυν, ἀμφὶς ἀρωγοί·
 κήρυκες δ' ἄρα λαὸν ἐρήτυον· οἱ δὲ γέροντες
 εἶατ' ἐπὶ ξεστοῖσι λίθοις ἱερῷ ἐνὶ κύκλῳ,
 σκῆπτρα δὲ κηρύκων ἐν χέρσ' ἔχον ἠεροφώνων· 505

τοῖσιν ἔπειτ' ἦισσον, ἀμοιβηδὶς δὲ δίκασον.

κεῖτο δ' ἄρ' ἐν μέσσοισι δύω χρυσοῖο τάλαντα,
τῷ δόμεν, ὃς μετὰ τοῖσι δίκην ἰθύντατα εἶποι.

τὴν δ' ἑτέραν πόλιν ἀμφὶ δύω στρατοὶ εἶατο λαῶν
τεύχεσι λαμπόμενοι. δίχα δέ σφισιν ἤνδανε βουλή,
ἥε διαπραθῆειν ἢ ἀνδιχα πάντα δάσασθαι, 511

κτῆσιν ὅσῃν πτολίεθρον ἐπήρατον ἐντὸς ἔεργεν·
οἱ δ' οὐ πω πείθοντο, λόχῳ δ' ὑπεθωρήσσοντο.

τειχος μὲν ῥ' ἄλοχοί τε φίλαι καὶ νήπια τέκνα
ῥύατ' ἐφεσταότες, μετὰ δ' ἄνδρες, οὓς ἔχε γῆρας· 515

οἱ δ' ἴσαν· ἦρχε δ' ἄρα σφιν Ἄρης καὶ Παλλὰς Ἀθήνη,
ἄμφω χρυσεῖω, χρύσεια δὲ εἵματα ἔσθην,
καλὰ καὶ μεγάλα, σὺν τεύχεσιν, ὥς τε θεῶ περ,
ἄμφις ἀριζήλω· λαοὶ δ' ὑπ' ὀλίζονες ἦσαν.

οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἴκανον, ὅθι σφίσιν εἶκε λοχῆσαι, 520
ἐν ποταμῷ, ὅθι τ' ἀρδμὸς ἔην πάντεσσι βοτοῖσιν,
ἐνθ' ἄρα τοί γ' ἴζοντ' εἰλυμένοι αἰθοπι χαλκῷ.

τοῖσι δ' ἔπειτ' ἀπάνευθε δύω σκοποὶ εἶατο λαῶν
δέγμενοι, ὅπποτε μῆλα ἰδοῖατο καὶ ἔλικας βοῦς.

οἱ δὲ τάχα προγένοντο, δύω δ' ἄμ' ἔποντο νομῆες 525
τερπόμενοι σύριγξι· δόλον δ' οὐ τι προνόησαν.

οἱ μὲν τὰ προῖδόντες ἐπέδραμον, ὧκα δ' ἔπειτα
τάμνοντ' ἀμφὶ βοῶν ἀγέλας καὶ πάεα καλὰ
ἀργεννῶν ὀίων, κτεῖνον δ' ἐπὶ μηλοβοτηῆρας.

οἱ δ' ὥς οὖν ἐπύθοντο πολὺν κέλαδον παρὰ βουσὶν
εἰράων προπάρουθε καθήμενοι, αὐτίκ' ἐφ' ἵππων 531
βάντες ἀερσιπόδων μετεκίαθον, αἴψα δ' ἴκοντο.

στησάμενοι δ' ἐμάχοντο μάχην ποταμοῖο παρ' ὕχθας,
βάλλον δ' ἀλλήλους χαλκήρεσιν ἐγχείησιν.

ἐν δ' Ἔρις, ἐν δὲ Κυδοιμὸς ὀμίλειον, ἐν δ' ὀλοὴ Κῆρ
ἄλλον ζῶν ἔχουσα νεούτατον, ἄλλον ἄουτον, 536

ἄλλον τεθνηῶτα κατὰ μόθον ἔλκε ποδοῖν·
 εἶμα δ' ἔχ' ἄμφ' ὄμοισι δαφοινεὸν αἵματι φωτῶν.
 ὠμίλειν δ' ὥς τε ζωὸι βροτοὶ ἠδὲ μάχοντο,
 νεκρούς τ' ἀλλήλων ἔρουον κατατεθνηῶτας. 540

ἐν δ' ἐτίθει νειὸν μαλακὴν, πείριαν ἄρουραν,
 εὐρεΐαν τρίπολον· πολλοὶ δ' ἀροτῆρες ἐν αὐτῇ
 ζεύγεα δινεύοντες ἐλάστρεον ἔνθα καὶ ἔνθα.
 οἱ δ' ὀπότε στρέψαντες ἰκοίατο τέλσον ἀρούρης,
 τοῖσι δ' ἔπειτ' ἐν χερσὶ δέπας μελιθεός οἴνου 545
 δόσκεν ἀνὴρ ἐπιών· τοὶ δὲ στρέψασκον ἀν' ὕγμους,
 ἰέμενοι νειοῖο βαθείης τέλσον ἰκέσθαι.

ἠ δὲ μελαίνετ' ὄπισθεν, ἀρηρομένη δὲ ἐώκειν
 χρυσεῖη περ εὐῖσα· τὸ δὴ περὶ θαῦμα τέτυκτο.

ἐν δ' ἐτίθει τέμενος βαθυλήμιον· ἔνθα δ' ἔριθοι 550
 ἦμων ὀξειάς δρεπάνας ἐν χερσὶν ἔχοντες.

δράγματα δ' ἄλλα μετ' ὕγμον ἐπήτριμα πίπτον ἔραζε,
 ἄλλα δ' ἀμαλλοδετῆρες ἐν ἔλλεδανοῖσι δέοντο.

τρεις δ' ἄρ' ἀμαλλοδετῆρες ἐφέστασαν· αὐτὰρ ὄπισθεν
 παῖδες δραγμαεύοντες, ἐν ἀγκαλίδεσσι φέροντες, 555
 ἀσπερχές πάρεχον. βασιλεὺς δ' ἐν τοῖσι σιωπῇ
 σκῆπτρον ἔχων ἐστήκει ἐπ' ὕγμου γηθόσυνος κῆρ.

κῆρυκες δ' ἀπάνευθεν ὑπὸ δρυῖ δαῖτα πένοντο,
 βοῦν δ' ἱερεύσαντες μέγαν ἄμφεπον· αἱ δὲ γυναῖκες
 δεῖπνον ἐρίθοισιν λεύκ' ἄλφριτα πολλὰ πάλυνον. 560

ἐν δ' ἐτίθει σταφυλῆσι μέγα βροίθουσαν ἀλωὴν
 καλὴν χρυσεῖην· μέλανες δ' ἀνὰ βότρους ἦσαν,
 ἐστήκει δὲ κάμαξι διαμπερὲς ἀργυρέησιν.

ἀμφὶ δὲ κυανέην κάπετον, περὶ δ' ἔρκος ἔλασσειν
 κασσιτέρον· μία δ' οἴῃ ἀτάρπιτὸς ἦεν ἐπ' αὐτήν, 565
 τῇ νίσσοντο φορηῆς, ὅτε τρυγῶφεν ἀλωήν.
 παρθενικαὶ δὲ καὶ ἠίδεοι ἀταλὰ φρονέοντες

πλεκτοῖς ἐν ταλάροισι φέρον μελιηδέα καρπόν.
 τοῖσιν δ' ἐν μέσσοισι πάις φόρμιγγι λιγείῃ
 ἱμερόεν κιθάριζε, λίνον δ' ὑπὸ καλὸν ἄειδεν 570
 λεπταλέῃ φωνῇ· τοὶ δὲ ῥήσσουντες ἀμαρτῆ
 μολπῆ τ' ἰυγμῶ τε ποσὶ σκαίροντες ἔποντο.

ἐν δ' ἀρέλην ποίησε βοῶν ὀρθοκραιράων·
 αἱ δὲ βόες χρυσοῖο τετεύχατο κασσιτέρου τε,
 μυκηθμῶ δ' ἀπὸ κόπρου ἐπεσσεύοντο νομόνδε 575
 παρ ποταμὸν κελάδοντα, παρὰ ῥοδανὸν δονακῆα.
 χρύσειοι δὲ νομῆες ἄμ' ἐστιχόωντο βόεσσιν
 τέσσαρες, ἐννέα δὲ σφι κύνες πόδας ἀργοὶ ἔποντο.
 σμερδαλέω δὲ λέοντε δὴ ἐν πρώτῃσι βόεσσιν
 ταῦρον ἐρύγμηλον ἐχέτην· ὁ δὲ μακρὰ μεμυκῶς 580
 ἔλκετο· τὸν δὲ κύνες μετεκίαθον ἢδ' αἰζυχοί.

τῷ μὲν ἀναρρήξαντε βοὸς μέγαλοιο βοεῖην
 ἔγκατα καὶ μέλαν αἷμα λαφύσσετον, οἱ δὲ νομῆες
 αὐτῶς ἐνδίσαν ταχέας κύνας ὀτρύνοντες·
 οἱ δ' ἦ τοι δακέειν μὲν ἀπετρωπῶντο λεόντων, 585
 ἰστάμενοι δὲ μάλ' ἐγγὺς ὑλάκτεον ἔκ τ' ἀλέοντο.

ἐν δὲ νομόν ποίησε περικλυτὸς ἀμφιγυήεις,
 ἐν καλῇ βήσση, μέγαν οἶων ἀργεννάων,
 σταθμούς τε κλισίας τε κατηρεφέας ἰδὲ σηκούς.

[ἐν δὲ χορὸν ποίκιλλε περικλυτὸς ἀμφιγυήεις 590
 τῷ ἱκελον, οἶόν ποτ' ἐνὶ Κνωσῶ εὐρείῃ
 Δαίδαλος ἤσκησεν καλλιπλοκάμῳ Ἀριάδνῃ.
 ἐνθα μὲν ἠίδεοι καὶ παρθένοι ἀλφεισίβοιαι
 ὠρχεῦντ', ἀλλήλων ἐπὶ καρπῷ χειρᾶς ἔχοντες.
 τῶν δ' αἱ μὲν λεπτὰς ὀθόνας ἔχον, οἱ δὲ χιτῶνας 595
 εἶατ' ἐννήτους, ἦκα στίλβοντας ἐλαίῳ·
 καὶ ῥ' αἱ μὲν καλάς στεφάνους ἔχον, οἱ δὲ μαχαίρας.
 εἶχον χρυσείας ἐξ ἀργυρέων τελαμώνων.

οἱ δ' ὅτε μὲν θρέξασκον ἐπισταμένοισι πόδεσσιν
 ρεῖα μάλ', ὥς ὅτε τις τροχὸν ἄρμενον ἐν παλάμῃσιν
 ἐξόμενος κεραμεὺς πειρήσεται, αἶ κε θέησιν. 601

ἄλλοτε δ' αὖ θρέξασκον ἐπὶ στίχας ἀλλήλοισιν.
 πολλὸς δ' ἱμερόεντα χορὸν περιίσταθ' ὄμιλος
 τερόμενοι· μετὰ δέ σφιν ἐμέλπετο θεῖος ἀοιδὸς
 φορμίζων· δοιῶ δὲ κυβιστητῆρε κατ' αὐτοὺς 605
 μολπῆς ἐξάροχτος ἐδίνενον κατὰ μέσσους.]

ἐν δ' ἐτίθει ποταμοῖο μέγα σθένος Ὠκεανοῖο
 ἄντυγα παρ' πυμάτην σάκεος πύκα ποιητοῖο.

αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τεῦξε σάκος μέγα τε στιβαρόν τε,
 τεῦξ' ἄρα οἱ θώρηκα φαινότερον πυρὸς ἀργῆς, 610
 τεῦξε δέ οἱ κόρυθα βριαρὴν, κροτάφοις ἀραρυῖαν,
 καλὴν δαιδαλέην, ἐπὶ δὲ χρύσειον λόφον ἤκεν,
 τεῦξε δέ οἱ κνημίδας ἕανοῦ κασσιτέροιο.

αὐτὰρ ἐπεὶ πάνθ' ὄπλα κάμε κλυτὸς ἀμφιγυήεις,
 μητρὸς Ἀχιλλῆος θῆκε προπάροιθεν αἰείρας. 615
 ἠ δ' ἰρηξ ὡς ἄλτο κατ' Οὐλύμπου νιφόεντος
 τεύχεα μαρμαίροντα παρ' Ἑφαιστοιο φέρουσα.

ΙΛΙΑΔΟΣ Τ.

Μήνιδος ἀπόρρησις.

Ἦως μὲν κροκόπεπλος ἀπ' Ὠκεανοῖο ῥοάων
 ὠρνυθ', ἴν' ἀθανάτοισι φόως φέροι ἠδὲ βροτοῖσιν·
 ἠ δ' ἐς νῆας ἴκανε θεοῦ πάρα δῶρα φέρουσα.
 εὔρε δὲ Πατρόκλῳ περικείμενον ὄν φίλον υἱὸν
 κλαίοντα λιγέως· πολέες δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι 5

μύρονθ'. ἢ δ' ἐν τοῖσι παρίστατο δια θεάων,
 ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρί, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 „τέκνον ἐμόν, τοῦτον μὲν ἐάσομεν ἀχνύμενοί περ
 κείσθαι, ἐπεὶ δὴ πρῶτα θεῶν ἰότητι δαμάσθη·
 τύνη δ' Ἡφαίστοιο πάρα κλυτὰ τεύχεα δέξο 10
 καλὰ μάλ', οἷ' οὐ πῶ τις ἀνὴρ ὤμοισι φόρησεν.“

ὣς ἄρα φωνήσασα θεὰ κατὰ τεύχε' ἔδηκεν
 πρόσθεν Ἀχιλλῆος· τὰ δ' ἀνέβραχε δαίδαλα πάντα.
 Μυρμιδόνας δ' ἄρα πάντας ἔλε τρόμος, οὐδέ τις ἔτλη
 ἄντην εἰσιδέειν, ἀλλ' ἔτρεσαν. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς 15
 ὡς εἶδ', ὥς μιν μᾶλλον ἔδυ χόλος, ἐν δέ οἱ ὕσσε
 δεινὸν ὑπὸ βλεφάρων ὡς εἰ σέλας ἐξεφάνθεν·
 τέρπετο δ' ἐν χεῖρεσσιν ἔχων θεοῦ ἀγλαὰ δῶρα.
 αὐτὰρ ἐπεὶ φρεσὶν ἦσι τετάρπετο δαίδαλα λεύσσων,
 αὐτίκα μητέρα ἦν ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 20
 „μητέρ ἐμή, τὰ μὲν ὄπλα θεὸς πόρεν, οἷ' ἐπιεικὲς
 ἔργ' ἔμεν ἀθανάτων, μηδὲ βροτὸν ἄνδρα τελέσσαι·
 νῦν δ' ἦ τοι μὲν ἐγὼ θωρήξομαι· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
 δεῖδω, μὴ μοι τόφρα Μενoitίου ἄλκιμον υἱὸν
 μυῖαι καδδῦσαι κατὰ χαλκοτύπους ὠτειλᾶς 25
 εὐλᾶς ἐγγείνωνται, ἀεικίσσωσι δὲ νεκρὸν —
 ἐκ δ' αἰὼν πέφαται — κατὰ δὲ χροῖα πάντα σαπήη.“

τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεά, Θέτις ἀργυρόπεζα·
 „τέκνον, μὴ τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῆσι μελόντων.
 τῷ μὲν ἐγὼ πειρήσω ἀλαλκόμεν ἄγρια φῦλα, 30
 μυῖας, αἷ δά τε φῶτας ἀρηιφάτους κατέδουσιν·
 ἦν περ γὰρ κῆται γε τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτόν,
 αἰεὶ τῷδ' ἔσται χροῶς ἔμπεδος ἢ καὶ ἀρείων.
 ἀλλὰ σύ γ' εἰς ἀγορῆν καλέσας ἦρωας Ἀχαιοὺς,
 μῆριν ἀποειπὼν Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν 35
 αἶψα μάλ' ἐς πόλεμον θωρήσσεο, δύσσεο δ' ἀλκήν.“

ὥς ἄρα φωνήσασα μένος πολυθαρσῆς ἐνήκεν,
 Πατρόκλῳ δ' αὐτ' ἀμβροσίην καὶ νέκταρ ἐρουθρὸν
 στάξε κατὰ ρινῶν, ἵνα οἱ χρῶς ἔμπεδος εἴη.

αὐτὰρ ὁ βῆ παρὰ θῖνα θαλάσσης διὸς Ἀχιλλεύς 40
 σμερδαλέα ἰάχων, ὥρσεν δ' ἦρωας Ἀχαιοὺς.
 καὶ ῥ' οἱ περ τὸ πάρος γε νεῶν ἐν ἀγῶνι μένεσκον,
 οἱ τε κυβερνῆται καὶ ἔχον οἰήια νηῶν

καὶ ταμίαι παρὰ νηυσὶν ἔσαν, σίτοιιο δοτῆρες,
 καὶ μὴν οἱ τότε γ' εἰς ἀγορῆν ἴσαν, οὐνεκ' Ἀχιλλεύς 45
 ἐξεφάνη, δηρὸν δὲ μάχης ἐπέπαντ' ἀλεγεινῆς.

τῷ δὲ δύω σκάζοντε βάτην Ἄρεος θεράποντε,
 Τυδεΐδης τε μενεπτόλεμος καὶ διὸς Ὀδυσσεύς,
 ἔργχει ἐρειδομένω· ἔτι γὰρ ἔχον ἔλκεα λυγρὰ·
 καὶ δὲ μετὰ πρώτη ἀγορῇ ἴζοντο κιόντες. 50

αὐτὰρ ὁ δεύτατος ἦλθεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 ἔλκος ἔχων· καὶ γὰρ τὸν ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
 οὔτα Κρόων Ἀντηνορίδης χαλκήρεϊ δουρί.

αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντες ἀολλίσθησαν Ἀχαιοί,
 τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς· 55

„Ἄτρεΐδη, ἧ ἄρ τι τόδ' ἀμφοτέροισιν ἄρειον
 ἐπλετο, σοὶ καὶ ἐμοί, ὅτε νῶϊ περ ἀχρυσμένω κῆρ
 θυμοβόρῳ ἔριδι μενεήναμεν εἴνεκα κούρης;

τὴν ὄφελ' ἐν νήεσσι κατακτάμεν Ἄρτεμις ἰῶ
 ἧματι τῷ, ὅτ' ἐγὼν ἐλόμην Λυρνησσὸν ὀλέσσας· 60

τῷ κ' οὐ τόσσοι Ἀχαιοὶ ὀδᾶξ ἔλον ἄσπετον οὔδας
 δυσμενέων ὑπὸ χερσίν, ἐμεῦ ἀπομηνίσαντος.

Ἐκτορι μὲν καὶ Τρωσὶ τὸ κέρδιον· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
 δηρὸν ἐμῆς καὶ σῆς ἔριδος μνήσεσθαι οἴω.

ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἐάσομεν ἀχρυσμένοι περ, 65
 θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλον δαμάσαντες ἀνάγκη·

νῦν δ' ἧ τοι μὲν ἐγὼ παύω χόλον, οὐδέ τί με χρῆ

ἀσκειέως αἰεὶ μενεαινέμεν· ἀλλ' ἄγε θᾶσσον
 ἄτρυνον πολεμόνδε κάρη κομόωντας Ἀχαιοῦς,
 ὄφρ' ἔτι καὶ Τρώων πειρήσομαι ἀντίος ἐλθῶν, 70
 αἷ κ' ἐθέλωσ' ἐπὶ νηυσὶν ἰαυεῖν· ἀλλὰ τιν' οἷω
 ἀσπασίως αὐτῶν γόνυ κάμψειν, ὅς κε φύγησιν
 θηῖον ἐκ πολέμοιο ὑπ' ἔγχεος ἡμετέροιο.“

ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἐχάρησαν ἐκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 μῆνιν ἀπειπόντος μεγαθύμου Πηλεΐωνος. 75

τοῖσι δὲ καὶ μετέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 [αὐτόθεν ἐξ ἔδρης, οὐδ' ἐν μέσσοισιν ἀναστάς·]
 „ὦ φίλοι ἦρωες Δαναοί, θεράποντες Ἄρης,
 ἔστεῶτος μὲν καλὸν ἀκούμεν, οὐδὲ ἔοικεν
 ὑββάλλειν· χαλεπὸν γὰρ ἐπισταμένῳ περ ἔόντι. 80

ἀνδρῶν δ' ἐν πολλῷ ὀμάδῳ πῶς κέν τις ἀκούσαι
 ἢ εἶποι; βλάβεται δὲ λιγύς περ ἔων ἀγορητής.
 Πηλεΐδῃ μὲν ἐγὼν ἐνδείξομαι· αὐτὰρ οἱ ἄλλοι
 σύνθεσθ' Ἀργεῖοι, μῦθόν τ' εὖ γνῶτε ἕκαστος.
 πολλάκι δὴ μοι τοῦτον Ἀχαιοὶ μῦθον ἔειπον, 85

καὶ τέ με νεικείεσκον· ἐγὼ δ' οὐκ αἰτίος εἰμι,
 ἀλλὰ Ζεὺς καὶ μοῖρα καὶ ἠεροφοῖτις ἔρινύς,
 οἳ τέ μοι εἶν ἀγορῇ φρεσὶν ἔμβαλον ἄγριον ἄτην
 ἤματι τῷ, ὅτ' Ἀχιλλῆος γέρας αὐτὸς ἀπηύρων.
 ἀλλὰ τί κεν ῥέξαιμι; θεὸς διὰ πάντα τελευτᾷ. 90

πρέσβα Διὸς θυγάτηρ Ἄτη, ἣ πάντας ἄᾶται,
 οὐλομένη· τῇ μὲν θ' ἀπαλοὶ πόδες· οὐ γὰρ ἐπ' οὔδει
 πίλναται, ἀλλ' ἄρα ἢ γε κατ' ἀνδρῶν κράατα βαίνει
 βλάπτουσ' ἀνθρώπους· κατὰ δ' οὖν ἕτερόν γε πέδησεν.
 καὶ γὰρ δὴ νύ ποτε Ζῆν' ἄσατο, τὸν περ ἄριστον 95
 ἀνδρῶν ἠδὲ θεῶν φασ' ἔμμεναι· ἀλλ' ἄρα καὶ τὸν
 Ἥρη θῆλυς ἐοῦσα δολοφροσύνης ἀπάτησεν
 ἤματι τῷ, ὅτ' ἔμελλε βίην Ἡρακληΐην

Ἄλκμηνη τέξεσθαι ἐυστεφάνῳ ἐνὶ Θήβῃ.
 ἦ τοι ὄ γ' εὐχόμενος μετέφη πάντεσσι θεοῖσιν· 100
 „κέκλυτέ μεν, πάντες τε θεοὶ πᾶσαι τε θέαιναι,
 ὄφρ' εἶπω, τὰ με θυμὸς ἐνὶ στήθεσιν ἀνάγει.
 σήμερον ἄνδρα φώσδε μογοστόκος εἰλείθνια
 ἐκφανεῖ, ὃς πάντεσσι περικτιόνεσσιν ἀνάξει,
 τῶν ἀνδρῶν γενεῆς, οἳ θ' αἵματος ἐξ ἐμεῦ εἰσίν.“ 105
 τὸν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδα πότνια Ἥρη·
 „ψευστήσεις, οὐδ' αὖτε τέλος μύθῳ ἐπιθήσεις.
 εἰ δ' ἄγε νῦν μοι ὄμοσον, Ὀλύμπιε, καρτερόν ὄρκον,
 ἦ μὲν τὸν πάντεσσι περικτιόνεσσιν ἀνάξιν,
 ὃς κεν ἐπ' ἡματι τῷδε πέσῃ μετὰ ποσσὶ γυναικὸς 110
 τῶν ἀνδρῶν, οἳ σῆς ἐξ αἵματος εἰσι γενέθλης.“
 ὣς ἔφατο· Ζεὺς δ' οὐ τι δολοφροσύνην ἐνόησεν,
 ἀλλ' ὄμοσεν μέγαν ὄρκον, ἔπειτα δὲ πολλὸν ἀάσθη.
 Ἥρη δ' αἶξασα λίπεν ῥίον Οὐλύμποιο,
 καρπαλίμως δ' ἵκετ' Ἄργος Ἀχαιικόν, ἐνθ' ἄρα ἦδη 115
 ἰφθίμην ἄλοχον Σθενέλου Περσηιάδαο.
 ἦ δ' ἐκύνει φίλον υἷόν, ὃ δ' ἔβδομος ἐστήκει μείσ·
 ἐκ δ' ἄγαγε πρὸ φώσδε καὶ ἠλιτόμηνον ἔοντα,
 Ἄλκμηνης δ' ἀπέπαυσε τόκον, σχέθε δ' εἰλειθυίας.
 αὐτὴ δ' ἀγγελέουσα Δία Κρονίωνα προσηύδα· 120
 „Ζεῦ πάτερ ἀργικέραυνε, ἔπος τί τοι ἐν φρεσὶ θήσω.
 ἦδη ἀνῆρ γέγον' ἐσθλός, ὃς Ἀργείοισιν ἀνάξει,
 Εὐρυσθεὺς Σθενέλοιο πάϊς Περσηιάδαο,
 σὸν γένος· οὐ οἱ ἀεικὲς ἀνασσέμεν Ἀργείοισιν.“
 ὣς φάτο, τὸν δ' ἄχος ὄξυ κατὰ φρένα τύψε βαθεῖαν. 125
 αὐτίκα δ' εἶλ' Ἄτην κεφαλῆς λιπαροπλοκάμοιο
 χωόμενος φρεσὶν ἦσι, καὶ ὄμοσε καρτερόν ὄρκον
 μή ποτ' ἐς Οὐλυμπόν τε καὶ οὐρανὸν ἀστερόεντα
 αὐτίς ἐλεύσεσθαι Ἄτην, ἢ πάντας αἶται.

ὣς εἰπὼν ἔρριψεν ἀπ' οὐρανοῦ ἀστερόεντος 130
 χειρὶ περιστρέψας, τάχα δ' ἵκετο ἔργ' ἀνθρώπων.
 τὴν αἰεὶ στενάχεσχε', ὅθ' ἔδον φίλον υἷον ὀρφῶτο
 ἔργον ἀεικὲς ἔχοντα ὑπ' Εὐρυπύθῃος ἀέθλων.
 ὣς καὶ ἐγῶν, ὅτε δὴ αὐτὲ μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ
 Ἄργείους ὀλέκεσκεν ἐπὶ πρυμνήσι νέεσσιν, 135
 οὐ δύναμην λελαθέσθ' ἄτης, ἣ πρώτον ἀάσθη.
 ἀλλ' ἐπεὶ ἀσάμην καὶ μευ φρένας ἐξέλετο Ζεὺς,
 ἄψ ἐθέλω ἀρέσαι, δόμεναί τ' ἀπερείσι' ἄποινα·
 ἀλλ' ὕρσευ πολεμόνδε, καὶ ἄλλους ὕρυνθι λαούς.
 δῶρα δ' ἐγῶν ὅδε πάντα παρασχέμεν, ὅσσα τοι ἔλθῶν 140
 χθιζὸς ἐνὶ κλισίῃσιν ὑπέσχετο δῖος Ὀδυσσεύς.
 εἰ δ' ἐθέλεις, ἐπίμεινον ἐπειγόμενός περ Ἄρηος·
 δῶρα δέ τοι θεράποντες ἐμῆς παρὰ νηὸς ἐλόντες
 οἴσουσ', ὄφρα ἴδῃαι, ὅ τοι μενοεικέα δῶσω.“

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 „Ἄτρεΐδη κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον, 146
 δῶρα μὲν, αἶ κ' ἐθέλησθα, παρασχέμεν, ὡς ἐπιεικές,
 ἣ τ' ἐχέμεν· πάρα σοί. νῦν δὲ μνησώμεθα χάριος
 αἴψα μάλ'· οὐ γὰρ χορὴ κλοτοπεύειν ἐνθάδ' ἐόντας
 οὐδὲ διατρίβειν· ἔτι γὰρ μέγα ἔργον ἄρεκτον· 150
 [ὡς κέ τις αὐτ' Ἀχιλλῆα μετὰ πρώτοισιν ἴδῃται
 ἔργει χαλκίῳ Τρώων ὀλέκοντα φάλαγγας,
 ὧδέ τις ὑμείων μεμνημένος ἀνδρὶ μαχέσθῳ.]“

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 „μὴ δὴ οὕτως, ἀγαθός περ ἐών, θεοεϊκέλ' Ἀχιλλεῦ, 155
 νήστιας ὄτρυνε προτὶ Ἴλιον υἷᾱς Ἀχαιῶν
 Τρωσὶ μαχησομένους, ἐπεὶ οὐκ ὀλίγον χρόνον ἔσται
 φύλοπις, εὖτ' ἂν πρώτον ὀμιλήσωσι φάλαγγες
 ἀνδρῶν, ἐν δὲ θεὸς πνεύσῃ μένος ἀμφοτέροισιν·
 ἀλλὰ πάσασθαι ἄνωχθι θυῆς ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιοὺς 160

σίτου καὶ οἴνοιο· τὸ γὰρ μένος ἐστὶ καὶ ἀλκή.
 οὐ γὰρ ἀνὴρ πρόπαν ἤμαρ ἐς ἥλιον καταδύντα
 ἄκμηνος σίτοιο δυνήσεται ἅντα μάχεσθαι·
 εἰ περ γὰρ θυμῷ γε μενοινάα πολεμίζειν,
 ἀλλὰ τε λάθρη γυῖα βαρύνεται, ἠδὲ κυχάνει 165
 δίψα τε καὶ λιμός, βλάβεται δέ τε γούνατ' ἰόντι.
 ὃς δέ κ' ἀνὴρ οἴνοιο κορεσσάμενος καὶ ἐδωδῆς
 ἀνδράσι δυσμενέεσσι πανημέριος πολεμίζῃ,
 θαρσαλέον νύ οἱ ἦτορ ἐνὶ φρεσίν, οὐδέ τι γυῖα
 πρὶν κάμνει, πρὶν πάντας ἐρωῆσαι πολέμοιο. 170
 ἀλλ' ἄγε λαὸν μὲν σκέδασον καὶ δεῖπνον ἄνωχθι
 ὄπλεσθαι, τὰ δὲ δῶρα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 οἰσέτω ἐς μέσσην ἀγορὴν, ἵνα πάντες Ἀχαιοὶ
 ὀφθαλμοῖσιν ἴδωσι, σὺ δὲ φρεσὶ σῆσιν ἰανθῆς.
 ὀμνυέτω δέ τοι ὄρκον, ἐν Ἀργείοισιν ἀναστάς, 175
 μὴ ποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι ἠδὲ μιγῆναι,
 [ἢ θέμις ἐστίν, ἄναξ, ἢ τ' ἀνδρῶν ἢ τε γυναικῶν]
 καὶ δὲ σοὶ αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ φρεσίν ἵλαος ἔστω.
 αὐτὰρ ἔπειτά σε δαιτὶ ἐνὶ κλισίῃς ἀρεδάσθω
 πιείρη, ἵνα μὴ τι δίκης ἐπιδευῆς ἔχησθα· 180
 Ἀτρεΐδῃ, σὺ δ' ἔπειτα δικαιότερος καὶ ἐπ' ἄλλῳ
 ἔσσεαι· οὐ μὲν γάρ τι νεμεσσητὸν βασιλῆα
 ἀνδρ' ἀπαρέσσεσθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνη.“
 τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 „χαίρω σεῦ, Λαερτιάδη, τὸν μῦθον ἀκούσας· 185
 ἐν μοίρῃ γὰρ πάντα διύκειο καὶ κατέλεξας.
 ταῦτα δ' ἐγὼν ἐθέλω ὁμόσαι, κέλεται δέ με θυμός,
 οὐδ' ἐπιορκήσω πρὸς δαίμονος. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 μμνέτω αὐτόθι τεῖος ἐπειγόμενός περ Ἄρης,
 μίμνετε δ' ἄλλοι πάντες ἀολλέες, ὄφρα κε δῶρα 190
 ἐκ κλισίῃς ἔλθῃσι καὶ ὄρκια πιστὰ τάμωμεν.

σοὶ δ' αὐτῷ τόδ' ἔγων ἐπιτέλλομαι ἠδὲ κελεύω·
 κρινάμενος κούρητας ἀριστηῆας Παναχαιῶν
 δῶρα ἐμῆς παρὰ νηὸς ἐνεικέμεν, ὅσσ' Ἀχιλλῆι
 χθιζὸν ὑπέστημεν δῶσειν, ἀγέμεν τε γυναῖκας. 195
 Ταλθύβιος δέ μοι ὄκα κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν
 κάπρον ἐτοιμασάτω, ταμέειν Διὶ τ' Ἡελίῳ τε.“

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 „Ἄτρεΐδη κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 ἄλλοτέ περ καὶ μᾶλλον ὀφέλλετε ταῦτα πένεσθαι, 200
 ὅπποτε τις μεταπαυσωλὴ πολέμοιο γένηται
 καὶ μένος οὐ τόσον ἦσιν ἐνὶ στήθεσσιν ἑμοῖσιν.
 νῦν δ' οἱ μὲν κέαται δεδαῖγμένοι, οὓς ἐδάμασσαν
 Ἐκτωρ Πριαμίδης, ὅτε οἱ Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν,
 ὑμεῖς δ' ἐς βρωτῶν δτρύνετον. ἦ τ' ἂν ἐγὼ γε 205
 νῦν μὲν ἀνώγοιμι πτολεμίζειν υἴας Ἀχαιῶν
 νήστιας ἀκμήνους, ἅμα δ' ἠελίῳ καταδύντι
 τεύξεσθαι μέγα δόρυπον, ἐπὴν τισαίμεθα λῶβην.
 πρὶν δ' οὐ πῶς ἂν ἐμοὶ γε φίλον κατὰ λαιμὸν λείη
 οὐ πόσις οὐδὲ βρῶσις, ἑταίρου τεθνηῶτος, 210
 ὅς μοι ἐνὶ κλισίῃ δεδαῖγμένος ὀξεί χαλκῷ
 κεῖται, ἀνὰ πρόθυρον τετραμμένος, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
 μύρονται τό μοι οὐ τι μετὰ φρεσὶ ταῦτα μέμηλεν,
 ἀλλὰ φόνος τε καὶ αἶμα καὶ ἀργαλέος στόνος ἀνδρῶν.“

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς· 215
 „ὦ Ἀχιλεῦ Πηλῆος υἱέ, μέγα φέρτατ' Ἀχαιῶν,
 κρείσσων εἰς ἐμέθεν καὶ φέρτερος οὐκ ὀλίγον περ
 ἔγχει, ἐγὼ δέ κε σεῖο νοήματί γε προβαλοίμην
 πολλόν, ἐπεὶ πρότερος γενόμην καὶ πλείονα οἶδα.
 τῷ τοι ἐπιπλήτω κραδίη μύθοισιν ἑμοῖσιν. 220
 αἰψά τε φυλόπιδος πέλεται κόρος ἀνθρώποισιν,
 ἧς τε πλείστην μὲν καλάμην χθονὶ χαλκὸς ἔχευεν,

ἄμητος δ' ὀλίγιστος, ἐπὴν κλίνῃσι τάλαντα
 Ζεὺς, ὅς τ' ἀνθρώπων ταμίης πολέμοιο τέτυκται.
 γαστέρι δ' οὐ πως ἔστι νέκυν πενθῆσαι Ἀχαιούς· 225
 λίην γὰρ πολλοὶ καὶ ἐπήτριμοι ἤματα πάντα
 πίπτουσιν· πότε κέν τις ἀναπνεύσειε πόνοιο;
 ἀλλὰ χρὴ τὸν μὲν καταθάπτειν, ὅς κε θάνῃσιν,
 νηλέα θυμὸν ἔχοντας, ἐπ' ἤματι δακρῦσαντας·
 ὅσσοι δ' ἂν πολέμοιο περὶ στυγεροῖο λίπωνται, 230
 μεμνησθαι πόσιος καὶ ἐδητύος, ὅφρ' ἔτι μᾶλλον
 ἀνδράσι δυσμενέεσσι μαχώμεθα νωλεμέσ αἰεὶ,
 ἔσσάμενοι χροῖ χαλκὸν ἀτειρέα. μηδέ τις ἄλλην
 λαῶν ὄτρυντὺν ποτιδέγμενος ἰσχανάσθω·
 ἦδε γὰρ ὄτρυντὺς κακὸν ἔσσειται, ὅς κε λίπηται 235
 νηυσὶν ἐπ' Ἀργείων· ἀλλ' ἀθρόοι δρμηθέντες
 Τρωσὶν ἐφ' ἱπποδάμοισιν ἐγείρομεν ὄξυν Ἄρηα·
 ἧ καὶ Νέστορος νῆας ὀπάσσατο κυδαλίμοιο
 Φυλεΐδην τε Μέγητα Θόαντά τε Μηριόνην τε
 καὶ Κρειοντιάδην Λυκομήδεα καὶ Μελάνιππον. 240
 βᾶν δ' ἴμεν ἐς κλισίην Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο.
 αὐτίκ' ἔπειθ' ἅμα μῦθος ἔην τετέλεστό τε ἔργον·
 ἑπτὰ μὲν ἐκ κλισίης τρίποδας φέρου, οὓς οἱ ὑπέστη,
 αἰθωνας δὲ λέβητας εἰκόσι, δῶδεκα δ' ἵππους·
 ἐκ δ' ἄγον αἰψα γυναικας ἀμύμονα ἔργα ἰδυίας 245
 ἔπτ', ἀτὰρ ὀγδοάτην Βρισηίδα καλλιπάρηον·
 χρυσοῦ δὲ στήσας Ὀδυσσεὺς δέκα πάντα τάλαντα
 ἦρχ', ἅμα δ' ἄλλοι δῶρα φέρου κούρητες Ἀχαιῶν.
 καὶ τὰ μὲν ἐν μέσση ἀγορῇ θέσαν, ἂν δ' Ἀγαμέμνων
 ἴστατο· Ταλθύβιος δὲ θεῶ ἑναλίγκιος αὐδὴν 250
 κάπρον ἔχων ἐν χερσὶ παρίστατο ποιμένι λαῶν.
 Ἀτρεΐδης δὲ ἐρυσσάμενος χεῖρεσσι μάχαιραν,
 ἧ οἱ παρ' ἑξίφους μέγα κουλεὸν αἶεν ἄωρτο,

κάπρου ἀπὸ τρίγας ἀρξάμενος, Διὶ χεῖρας ἀνασχῶν
 εὐχετο· τοὶ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτόφιν εἶατο σιγῇ 255
 Ἀργεῖοι κατὰ μοῖραν, ἀκούοντες βασιλῆος.

εὐξάμενος δ' ἄρα εἶπεν ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν·
 „ἴστω νῦν Ζεὺς πρῶτα, θεῶν ὑπάτος καὶ ἄριστος,
 γῆ τε καὶ ἠέλιος καὶ ἔρινύες, αἳ θ' ὑπὸ γαῖαν
 ἀνθρώπους τίνυνται, ὅτις κ' ἐπίορκον ὁμόσση, 260
 μὴ μὲν ἐγὼ κούρη Βρισηίδι χεῖρ' ἐπένεικα,
 οὔτ' εὐνῆς πρόφασιν κεχρημένος οὔτε τευ ἄλλου·
 ἀλλ' ἔμεν' ἀπροτίμαστος ἐνὶ κλισίῃσιν ἐμῆσιν.
 εἰ δέ τι τῶνδ' ἐπίορκον, ἐμοὶ θεοὶ ἄλγεα δοῖεν
 πολλὰ μάλ', ὅσσα διδοῦσιν, ὃ τέ σφ' ἀλίτῃται ὁμόσσας.“

ἦ καὶ ἀπὸ στόμαχον κάπρου τάμε νηλεῖ χαλκῷ· 266
 τὸν μὲν Ταλθύβιος πολιῆς ἀλὸς ἐς μέγα λαῖτμα
 ῥίψ' ἐπιδιυήσας, βόσιν ἰχθύσιν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 ἀνστὰς Ἀργεῖοισι φιλοπτολέμοισι μετηῦδα·

„Ζεῦ πάτερ, ἦ μεγάλας ἄτας ἄνδρεςσι διδοῖσθα. 270
 οὐκ ἂν δὴ ποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἐμοῖσιν
 Ἀτρεΐδης ὦρινε διαμπερές, οὐδέ κε κούρη
 ἦγεν ἐμεῦ ἀέκοντος ἀμήχανος· ἀλλὰ ποθι Ζεὺς
 ἦθελ' Ἀχαιοῖσιν θάνατον πολέεσσι γενέσθαι.

νῦν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δεῖπνον, ἵνα ξυνάγωμεν Ἄρηα.“ 275

ὣς ἄρ' ἐφώνησεν, λῦσεν δ' ἀγορῆν αἰψηρόην.
 οἱ μὲν ἄρ' ἐσκίδναντο ἐὴν ἐπὶ νῆα ἕκαστος,
 δῶρα δὲ Μυρμιδόνες μεγαλήτορες ἀμφεπένοντο,
 βᾶν δ' ἐπὶ νῆα φέροντες Ἀχιλλῆος θεῖοιο·
 καὶ τὰ μὲν ἐν κλισίῃσι θέσαν, κάθισαν δὲ γυναῖκας,
 ἵππους δ' εἰς ἀγέλην ἔλασαν θεράποντες ἀγαυοί. 281

Βρισηῖς δ' ἄρ' ἔπειτ', ἰκέλη χροσέῃ Ἀφροδίτῃ,
 ὡς ἶδε Πάτροκλον δεδαῖγμένον ὄξει χαλκῷ,
 ἀμφ' αὐτῷ χυμένῃ λίγ' ἐκώκυε, χερσὶ δ' ἄμυσσεν

στήθεά τ' ἠδ' ἀπαλήν δειρήν ἰδὲ καλὰ πρόσωπα. 285

εἶπε δ' ἄρα κλαίουσα γυνὴ ἔικυῖα θεῆσιν·

„Πάτροκλέ μοι δειλῆ πλεῖστον κεχαρισμένε θυμῷ,

ζῶν μὲν σε ἔλειπον ἐγὼ κλισίηθεν ἰούσα,

νῦν δέ σε τεθνηῶτα κιχάνομαι, ὄρχαμε λαῶν,

ἄψ ἀνιοῦσ'· ὣς μοι δέχεται κακὸν ἐκ κακοῦ αἰεὶ. 290

ἄνδρα μὲν, ᾧ ἔδοσάν με πατήρ καὶ πότνια μήτηρ,

εἶδον πρὸ πτόλιος δεδαῖγμένον, ὄξει χαλκῷ,

τρεις τε κασιγνήτους, τοὺς μοι μία γείνατο μήτηρ,

κηδείους, οἳ πάντες ὀλέθριον ἦμαρ ἐπέσπον.

οὐδὲ μὲν οὐδέ μ' ἔασκες, ὅτ' ἄνδρ' ἐμὸν ὠκὺς Ἀχιλλεύς

ἔκτεινεν, πέρσεν δὲ πόλιν θείοιο Μύνητος, 296

κλαίειν, ἀλλὰ μ' ἔφασκες Ἀχιλλῆος θείοιο

κουριδίην ἄλοχον θήσειν, ἄξειν δ' ἐνὶ νηυσὶν

εἰς Φθίην, δαίσειν δὲ γάμον μετὰ Μυρμιδόνεσσιν.

τῷ σ' ἄμοτον κλαίω τεθνηῶτα, μείλιχον αἰεὶ.“ 300

ὣς ἔφατο κλαίουσ', ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες,

Πάτροκλον πρόφασιν, σφῶν δ' αὐτῶν κήδε' ἐκάστη.

αὐτὸν δ' ἄμφι γέροντες Ἀχαιῶν ἠγερέθοντο

λίσσόμενοι δειπνήσαι· ὁ δ' ἠρνεῖτο στεναχίζων·

„λίσσομαι, εἴ τις ἐμοί γε φίλων ἐπιπέιθεθ' ἐταίρων, 305

μή με πρὶν σίτοιο κελεύετε μηδὲ ποτῆτος

ἄσασθαι φίλον ἦτορ, ἐπεὶ μ' ἄχος αἰνὸν ἰκάνει.

δύντα δ' ἐς ἠέλιον μενέω καὶ τλήσομαι ἔμπης.“

ὣς εἰπὼν ἄλλους μὲν ἀπεσκέδασεν βασιλῆας,

δοιῶ δ' Ἀτρεΐδα μενέτην καὶ δῖος Ὀδυσσεύς, 310

Νέστωρ Ἰδομενεύς τε γέρων θ' ἱππηλάτα Φοῖνιξ,

τέρποντες πυκινῶς ἀκαχήμενον· οὐδέ τι θυμῷ

τέρπετο πρὶν πολέμου στόμα δύμεναι αἱματόεντος.

μνησάμενος δ' ἀδιχῶς ἀνενείκατο φώνησέν τε·

„ἦ ῥά νύ μοι ποτε καὶ σύ, δυσάμορε, φίλταθ' ἐταίρων,

αὐτὸς ἐνὶ κλισίῃ λαρὸν παρὰ δεῖπνον ἔθηκας 316
 αἶψα καὶ ὀτραλέως, ὁπότε σπερχοῖατ' Ἀχαιοὶ
 Τρωσὶν ἐφ' ἱπποδάμοισι φέρειν πολύδακρυν Ἄρηα.
 νῦν δὲ σὺ μὲν κεῖσθαι δεδαῖγμένος, αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ
 ἄκμηνον πόσιος καὶ ἐδητύος, ἔνδον ἐόντων, 320
 σῆ ποθῆ. οὐ μὲν γάρ τι κακώτερον ἄλλο πάθοιμι,
 οὐδ' εἴ κεν τοῦ πατρὸς ἀποφθιμένοιο πνυθοίμην,
 ὅς που νῦν Φθίῃφι τέρεν κατὰ δάκρυον εἴβει
 χήτει τοιοῦδ' υἱός· ὁ δ' ἄλλοδαπῶ ἐνὶ δήμῳ
 εἴνεκα ῥιγεδανῆς Ἑλένης Τρωσὶν πολεμίζω· 325
 ἢ ἐ τόν, ὅς Σκύρῳ μοι ἐνὶ τρέφεται φίλος υἱός,
 [εἴ που ἔτι ζῶει γε Νεοπτόλεμος θεοειδής.]
 πρὶν μὲν γάρ μοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι ἐώλπειν
 οἷον ἐμὲ φθίσεσθαι ἀπ' Ἄργεος ἱπποβότοιο
 αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ, σὲ δέ τε Φθίῃνδε νέεσθαι, 330
 ὡς ἂν μοι τὸν παῖδα θοῆ ἐνὶ νηὶ μελαίνῃ
 Σκυρόθεν ἐξαγάγοις καὶ οἱ δεῖξιαις ἕκαστα,
 κτῆσιν ἐμήν, δμῶάς τε καὶ ὑψερεφές μέγα δῶμα.
 ἦδη γὰρ Πηληϊά γ' οἴομαι ἢ κατὰ πάμπαν
 τεθνᾶμεν, ἢ που τυτθὸν ἔτι ζῶοντ' ἀκάχησθαι 335
 γήραϊ τε στυγερῶ καὶ ἐμήν ποτιδέγμενον αἰεὶ
 λυγρὴν ἀγγελίην, ὅτ' ἀποφθιμένοιο πύθηται.“
 ὣς ἔφατο κλαίων, ἐπὶ δὲ στενάχοντο γέροντες,
 μνησάμενοι, τὰ ἕκαστος ἐνὶ μεγάροισιν ἔλειπον.
 μυρομένους δ' ἄρα τοὺς γε ἰδὼν ἐλέησε Κρονίων, 340
 αἶψα δ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „τέκνον ἐμόν, δὴ πάμπαν ἀποιχέαι ἀνδρὸς ἔηος.
 ἦ νύ τοι οὐκέτι πάγχυ μετὰ φρεσὶ μέμβλετ' Ἀχιλλεύς;
 κείνος ὃ γε προπάροιθε νεῶν ὀρθοκραϊράων
 ἦσται ὀδυρόμενος ἕταρον φίλον· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι 345
 οἴχονται μετὰ δεῖπνον, ὁ δ' ἄκμηνος καὶ ἄπαστος.

ἀλλ' ἴθι οἱ νέκταρ τε καὶ ἀμβροσίην ἐρατεινὴν
στάξον ἐνὶ στήθεσς, ἵνα μὴ μιν λιμὸς ἴκηται.“

ὣς εἰπὼν ὤτρυνε πάρος μεμαυῖαν Ἀθήνην·
ἦ δ' ἄρπη ἐικυῖα ταυυπτέρυγι λιγυφώνῳ 350
οὐρανοῦ ἐκκατέπαλτο δι' αἰθέρος. αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
ἀντίκα θωρήσονται κατὰ στρατόν· ἦ δ' Ἀχιλλῆι
νέκταρ ἐνὶ στήθεσσι καὶ ἀμβροσίην ἐρατεινὴν
στάξ', ἵνα μὴ μιν λιμὸς ἀτερπῆς γούναθ' ἴκηται,
αὐτὴ δὲ πρὸς πατρός ἐρισθενέος πυνκινὸν δῶ 355
ῥῆγετο. τοὶ δ' ἀπάνευθε νεῶν ἐχέοντο θοάων.
ὣς δ' ὅτε ταρφειαὶ νιφάδες Διὸς ἐκποτέονται
ψυχραί, ὑπὸ ῥίπῆς αἰθήρηγενέος Βορέαο,
ὣς τότε ταρφειαὶ κόρυθες λαμπρὸν γανῶσαι 360
νηῶν ἐκφορέοντο καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι
θώρηκές τε κραταιγύαλοι καὶ μείλινα δοῦρα.
ἀγλή δ' οὐρανὸν ἴκε, γέλασσε δὲ πᾶσα περὶ χθῶν
χαλκοῦ ὑπὸ στεροπῆς· ὑπὸ δὲ κτύπος ὤρυντο ποσσὶν
ἀνδρῶν· ἐν δὲ μέσοισι κορύσσετο δῖος Ἀχιλλεύς.
[τοῦ καὶ ὀδόντων μὲν καναχῆ πέλε, τὼ δέ οἱ ὄσσε 365
λαμπέσθην ὡς εἴ τε πυρὸς σέλας, ἐν δὲ οἱ ἦτορ
δῦν' ἄχος ἄτλητον· ὁ δ' ἄρα Τρωσὶν μενεαίνων
δύσσετο δῶρα θεοῦ, τὰ οἱ Ἕφαιστος κάμε τεύχων.]
κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκεν
καλάς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας· 370
δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνεν.
ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον
χάλκεον· αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε
εἴλετο, τοῦ δ' ἀπάνευθε σέλας γένετ' ἠύτε μήνης.
ὣς δ' ὅτ' ἂν ἐκ πόντοιο σέλας ναύτησι φανήῃ 375
καιομένοιο πυρός· τὸ δὲ καίεται ὑπόθ' ὄρεσφιν
σταθμῷ ἐν οἰοπόλῳ· τοὺς δ' οὐκ ἐθέλοντας ἄελλαι

πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα φίλων ἀπάνευθε φέρουσιν·
 ὡς ἀπ' Ἀχιλλῆος σάκεος σέλας αἰθέρ' ἴκανεν
 καλοῦ δαιδαλέου. περὶ δὲ τρυφάλειαν αἰείρας 380
 κρατὶ θέτο βριαρῆν· ἥ δ' ἀστὴρ ὡς ἀπέλαμπεν
 ἵππουρις τρυφάλεια, περισσεύοντο δ' ἔθειραι
 χρούσαι, ἄς Ἥφαιστος ἴει λόφον ἀμφὶ θαμειάς.
 πειρήθη δ' ἔο αὐτοῦ ἐν ἔντεσι διὸς Ἀχιλλεύς,
 εἰ οἱ ἐφαρμόσσειε καὶ ἐντρέχοι ἀγλαὰ γυῖα· 385
 τῷ δ' εὐτε πτερὰ γίγνεται, αἶρε δὲ ποιμένα λαῶν.
 ἐκ δ' ἄρα σύριγγος πατρώιον ἐσπάσατ' ἔγχος
 βριθὺ μέγα στιβαρόν· τὸ μὲν οὐ δύνατ' ἄλλος Ἀχαιῶν
 πάλλιν, ἀλλὰ μιν οἶος ἐπίστατο πῆλαι Ἀχιλλεύς,
 Πηλιάδα μελίην, τὴν πατρὶ φίλῳ πόρε Χείρων 390
 Πηλίου ἐκ κορυφῆς, φόνον ἔμμεναι ἠρώεσσιν.
 ἵππους δ' Αὐτομέδων τε καὶ Ἀλκιμος ἀμφιέποντες
 ζεύγνυον· ἀμφὶ δὲ καλὰ λέπαδν' ἔσαν, ἐν δὲ χαλινοῦς
 γαμφηλῆς ἔβαλον, κατὰ δ' ἠνία τεῖναν ὀπίσσω
 κολλητὸν ποτὶ δίφρον. ὁ δὲ μᾶστιγα φαεινὴν 395
 χειρὶ λαβὼν ἀραρυῖαν ἐφ' ἵπποιον ἀνόρουσεν
 Αὐτομέδων· ὕπιθεν δὲ κορυσσάμενος βῆ Ἀχιλλεύς
 τεύχεσι παμφαίνων ὡς τ' ἠλέκτωρ Ὑπερίων.
 σμερδαλέον δ' ἵπποισιν ἐκέκλετο πατρὸς ἐοῖο·
 „Ξάνθε τε καὶ Βαλῖε, τηλεκλυτὰ τέκνα Ποδάργης, 400
 ἄλλως δὴ φράζεσθε σαωσέμεν ἠνιοχῆα
 ἄψ Δαναῶν ἐς ὄμιλον, ἐπεὶ χ' ἐῷμεν πολέμοιο,
 μῆδ' ὡς Πάτροκλον λίπει' αὐτόθι τεθνηῶτα.“
 τὸν δ' ἄρ' ὑπὸ ζυγόφῳ προσέφη πόδας αἰόλος ἵππος
 Ξάνθος, ἄφαρ δ' ἤμυσε καρῆατι, πᾶσα δὲ χαίτη 405
 ζεύγλης ἐξεριποῦσα παρὰ ζυγὸν οὔδας ἴκανεν·
 αὐδῆεντα δ' ἔθηκε θεά, λευκώλενος Ἥρη·
 „καὶ λίην σ' ἔτι νῦν γε σαώσομεν, ὄβριμ' Ἀχιλλεῦ·

ἀλλὰ τοι ἐγγύθεν ἤμαρ ὀλέθριον· οὐδέ τοι ἡμεῖς
 αἴτιοι, ἀλλὰ θεὸς τε μέγας καὶ μοῖρα κραταιή. 410
 οὐδὲ γὰρ ἡμετέρῃ βραδυτήτι τε νωχελίῃ τε
 Τρῶες ἀπ' ὤμοιιν Πατρόκλου τεύχε' ἔλοντο·
 ἀλλὰ θεῶν ὄριστος, ὃν ἠύκομος τέκε Λητώ,
 ἔκταν' ἐνὶ προμάχοισι καὶ Ἔκτορι κῦδος ἔδωκεν.
 νῶϊ δὲ καὶ κεν ἅμα πνοιῇ Ζεφύροιο θείοιμεν, 415
 ἦν περ ἑλαφροτάτην φάσ' ἔμμεναι· ἀλλὰ σοὶ αὐτῷ
 μόρσιμόν ἐστι θεῶ τε καὶ ἀνέρι ἴφι δαμῆναι.“

ὣς ἄρα φωνήσαντος ἐρινύες ἔσχεθον αὐδήν.
 τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 „Ἐάνθε, τί μοι θάνατον μαντεύεαι; οὐδέ τί σε χορή. 420
 εὔ νύ τοι οἶδα καὶ αὐτός, ὃ μοι μόρος ἐνθάδ' ὀλέσθαι,
 νόσφι φίλου πατρὸς καὶ μητέρως· ἀλλὰ καὶ ἔμπης
 οὐ λήξω πρὶν Τρῶας ἄδην ἐλάσαι πολέμοιο.“
 ἦ ῥα καὶ ἐν πρώτοις ἰάχων ἔχε μώνυχας ἵππους.

ΙΛΙΑΔΟΣ Τ.

Θεομαχία.

ὣς οἱ μὲν παρὰ νηυσὶ κορωνίσι θωρήσσοντο
 ἀμφὶ σέ, Πηλέος υἱέ, μάχης ἀκόρητον Ἀχαιοί,
 Τρῶες δ' αὐθ' ἐτέρωθεν ἐπὶ θρωσμῷ πεδίοιο·
 Ζεὺς δὲ Θέμιστα κέλευσε θεοὺς ἀγορήνδε καλέσσαι
 κρατὸς ἀπ' Οὐλύμποιο πολυπτύχου· ἦ δ' ἄρα πάντῃ 5
 φοιτήσασα κέλευσε Διὸς πρὸς δῶμα νέεσθαι.
 οὔτε τις οἶν ποταμῶν ἀπέην, νόσφ' Ὠκεανοῖο,
 οὔτ' ἄρα νυμφάων, αἷ τ' ἄλσεα καλὰ νέμονται
 καὶ πηγὰς ποταμῶν καὶ πίσεα ποιήεντα.

ἐλθόντες δ' ἐς δῶμα Διὸς νεφεληγερέταο 10
 ξεστῆς αἰδούσῃσιν ἐνίζανον, ἄς Διὶ πατρὶ
 Ἥφαιστος ποίησεν ἰδυίῃσι πραπίδεςσιν.

ὣς οἱ μὲν Διὸς ἔνδον ἀγηγέρατ'· οὐδ' ἐνοσίχθων
 νηκούστησε θεᾶς, ἀλλ' ἐξ ἄλως ἦλθε μετ' αὐτούς,
 ἶξε δ' ἄρ' ἐν μέσσοισι, Διὸς δ' ἐξείρετο βουλήν· 15
 „πίπτ' αὐτ', ἀργικέραυνε, θεοὺς ἀγορήνδε κάλεσσας;
 ἦ τι περὶ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν μερμηροίζεις;
 τῶν γὰρ νῦν ἄγχιστα μάχῃ πόλεμος τε δέδηεν.“

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 „ἔγνων, ἐννοσίγαιε, ἐμὴν ἐν στήθεσι βουλήν, 20
 ὧν ἔνεκα ξυνάγειρα· μέλουσί μοι ὀλλύμενοί περ.
 ἀλλ' ἦ τοι μὲν ἐγὼ μενέω πτυχὶ Οὐλύμπιο
 ἤμενος, ἐνθ' ὀρόων φρένα τέρψομαι· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
 ἔρχεσθ', ὄφρ' ἂν ἴκησθε μετὰ Τρώας καὶ Ἀχαιοὺς,
 ἀμφοτέροισι δ' ἀρήγεθ', ὅπη νόος ἐστὶν ἐκάστου. 25
 εἰ γὰρ Ἀχιλλεὺς οἶος ἐπὶ Τρώεσσι μαχεῖται,
 οὐδὲ μίνυνθ' ἐξουσι ποδώκεα Πηλεΐωνα.
 καὶ δέ τέ μιν καὶ πρόσθεν ὑποτρομέεσκον δρωῶντες·
 νῦν δ', ὅτε δὴ καὶ θυμὸν ἐταίρου χῶεται αἰνῶς,
 δεῖδω, μὴ καὶ τεῖχος ὑπὲρ μῦρον ἐξαλαπάξῃ.“ 30

ὣς ἔφατο Κρονίδης, πόλεμον δ' ἀλίαστον ἔγειρεν.
 βᾶν δ' ἴμεναι πολεμόνδε θεοί, δίχα θυμὸν ἔχοντες·
 Ἥρη μὲν μετ' ἀγῶνα νεῶν καὶ Παλλὰς Ἀθῆνη
 ἠδὲ Ποσειδάων γαιήοχος ἠδ' ἔριούνης
 Ἑρμείας, ὃς ἐπὶ φρεσὶ πευκαλίμησι κέεασται· 35
 Ἥφαιστος δ' ἅμα τοῖσι κίε σθένει βλεμεαίνων
 χαλεύων, ὑπὸ δὲ κνήμαι ῥῶοντο ἀραιαί·
 ἐς δὲ Τρώας Ἄρης κορυθαίολος, αὐτὰρ ἅμ' αὐτῷ
 Φοῖβος ἀκερσεκόμης ἠδ' Ἄρτεμις ἰοχέαιρα
 Λητώ τε Ξάνθος τε φιλομμειδῆς τ' Ἀφροδίτη. 40

εἴως μὲν ῥ' ἀπάνευθε θεοὶ θνητῶν ἔσαν ἀνδρῶν,
 τεῖος Ἀχαιοὶ μὲν μέγ' ἐκύδανον, οὔνεκ' Ἀχιλλεύς
 ἐξεφάνη, δηρὸν δὲ μάχης ἐπέπαντ' ἀλεγεινῆς·
 Τρῶας δὲ τρόμος αἰνὸς ὑπήλυθε γυῖα ἕκαστον,
 δειδιότας, ὄθ' ὄρωντο ποδώκεα Πηλεΐωνα 45
 τεύχεσι λαμπόμενον, βροτολοιγῶ ἴσον Ἄρηι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ μεθ' ὄμιλον Ὀλύμπιοι ἤλυθον ἀνδρῶν,
 ὦρτο δ' Ἔρις κρατερὴ λαοσδόος, αὖε δ' Ἀθήνη,
 σταῖς δὲ μὲν παρὰ τάφρον ὀρυκτὴν τείχεος ἐκτός,
 ἄλλοτ' ἐπ' ἀκτάων ἐριδούπων μακρὸν ἀντεῖ· 50
 αὖε δ' Ἄρης ἐτέρωθεν, ἐρεμνῆ λαίλαπι ἴσος,
 ὄξυ κατ' ἀκροτάτης πόλιος Τρώεσσι κελεύων,
 ἄλλοτε παρ Σιμόεντι θέων ἐπὶ Καλλικολώνη.

ὡς τοὺς ἀμφοτέρους μάκαρες θεοὶ ὀτρύνοντες
 σύμβαλον, ἐν δ' αὐτοῖς ἔριδα ῥήγνυντο βαρεῖαν. 55
 δεινὸν δὲ βρόντησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 ὑπόθεν· αὐτὰρ ἔνερθε Ποσειδάων ἐτίναξεν
 γαῖαν ἀπειρεσίην ὀρέων τ' αἰπεινὰ κάρηνα·
 πάντες δ' ἐσσεύοντο πόδες πολυπίδακος Ἴδης
 καὶ κορυφαί, Τρώων τε πόλις καὶ νῆες Ἀχαιῶν. 60
 ἔδεισεν δ' ὑπένερθεν ἄναξ ἐνέρων Ἀιδωνεύς,
 δεισας δ' ἐκ θρόνου ἄλτο καὶ ἰαχε, μὴ οἱ ὑπερθευ
 γαῖαν ἀναρρήξειε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
 οἰκία δὲ θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισι φανείη
 σμερδαλέ' εὐρώεντα, τὰ τε στυγέουσι θεοὶ περ. 65
 τόσσος ἄρα κτύπος ὦρτο θεῶν ἔριδι ξυνιόντων.
 ἦ τοι μὲν γὰρ ἔναντα Ποσειδάωνος ἄνακτος
 ἴστατ' Ἀπόλλων Φοῖβος ἔχων ἰὰ πτερόεντα,
 ἄντα δ' ἐνυαλίῳ θεᾷ, γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Ἥρη δ' ἀντέστη χρυσηλάκατος κελαδεινῆ 70
 Ἄρτεμις ἰοχέαιρα, κασιγνήτη ἐκάτοιο·

Ἀητοῖ δ' ἀντέστη σῶκος ἐριούνιος Ἐρμῆς,
 ἄντα δ' ἄρ' Ἡφαίστοιο μέγας ποταμὸς βαθυδίνης,
 ὃν Ξάνθον καλέουσι θεοί, ἄνδρες δὲ Σκάμανδρον.

ὣς οἱ μὲν θεοὶ ἄντα θεῶν ἴσαν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς 75
 Ἔκτορος ἄντα μάλιστα λιλαίετο δῦναι ὄμιλον
 Πριαμίδεω· τοῦ γὰρ ῥα μάλιστά ἐ θυμὸς ἀνώγειν
 αἵματος ἄσαι Ἄρρηα ταλαύρινον πολεμιστήν.

Αἰνεῖαν δ' ἰθὺς λαοσσόος ὄρσεν Ἀπόλλων
 ἀντία Πηλεΐωνος, ἐνήκε δέ οἱ μένος ἠΰ· 80
 υἱεὶ δὲ Πριάμοιο Λυκάονι εἶσατο φωνήν·

τῷ μιν εἰσάμενος προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·
 „Αἰνεῖα Τρώων βουληφόρε, ποῦ τοι ἀπειλαί,
 ἄς Τρώων βασιλεῦσιν ὑπίσχεο οἶνοποτάζων,
 Πηλεΐδεω Ἀχιλλῆος ἐναντίβιον πολεμιζεῖν;“ 85

τὸν δ' αὐτ' Αἰνεΐας ἀπαμειβόμενος προσέειπεν·
 „Πριαμίδη, τί με ταῦτα καὶ οὐκ ἐθέλοντα κελεύεις
 ἀντία Πηλεΐωνος ὑπερθύμοιο μάχεσθαι;

οὐ μὲν γὰρ νῦν πρῶτα ποδώκεος ἄντ' Ἀχιλλῆος
 στήσομαι, ἀλλ' ἤδη με καὶ ἄλλοτε δουρὶ φόβησεν 90
 ἐξ Ἰδης, ὅτε βουσὶν ἐπήλυθεν ἡμετέρησιν,

πέρσε δὲ Λυρνησσὸν καὶ Πήδασον· αὐτὰρ ἐμὲ Ζεὺς
 εἰρύσαθ', ὅς μοι ἐπῶρσε μένος λαιψηρά τε γούνα.
 ἦ κ' ἐδάμην ὑπὸ χερσὶν Ἀχιλλῆος καὶ Ἀθήνης,

ἦ οἱ πρόσθεν ἰοῦσα τίθει φάος ἠδὲ κέλευεν 95
 ἐγγεῖ χαλκείῳ Λέλεγας καὶ Τρώας ἐναίρειν.
 τῷ οὐκ ἔστ' Ἀχιλλῆος ἐναντίον ἄνδρα μάχεσθαι·

αἰεὶ γὰρ πάρα εἰς γε θεῶν, ὅς λοιγὸν ἀμύνει.
 καὶ δ' ἄλλως τοῦ γ' ἰθὺ βέλος πέτετ', οὐδ' ἀπολήγει
 πρὶν χροὸς ἀνδρομέοιο διελθήμεν. εἰ δὲ θεὸς περ 100
 ἴσον τείνειεν πολέμου τέλος, οὐ με μάλα ῥεῖα

νικήσει, οὐδ' εἰ παγχάλκεος εὔχεται εἶναι.“

τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·
 „ἦρως, ἀλλ' ἄγε καὶ σὺ θεοῖς αἰλιγενέτησιν
 εὐχεο· καὶ δὲ σέ φασι Διὸς κούρης Ἀφροδίτης 105
 ἐγγεγάμεν, κείνος δὲ χερειονος ἐκ θεοῦ ἐστίν·
 ἦ μὲν γὰρ Διὸς ἐσθ', ἦ δ' ἐξ ἄλλιοιο γέροντος.
 ἀλλ' ἰθὺς φέρε χαλκὸν ἀτειρέα, μηδέ σε πάμπαν
 λευγαλέοις ἐπέεσσιν ἀποτρεπέτω καὶ ἀρειῆ.“

ὣς εἰπὼν ἔμπνευσε μένος μέγα ποιμένι λαῶν, 110
 βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἶθοπι χαλκῷ.
 οὐδ' ἔλαθ' Ἀγχίσαιο πάϊς λευκώλενον Ἥρην
 ἀντία Πηλεΐωνος ἰὼν ἀνὰ οὐλαμὸν ἀνδρῶν·
 ἦ δ' ἄμυδις στήσασα θεοὺς μετὰ μῦθου ἔειπεν·
 „φράζεσθον δὴ σφῶι, Ποσειδάων καὶ Ἀθήνη, 115
 ἐν φρεσὶν ὑμετέρησιν, ὅπως ἔσται τάδε ἔργα.
 Αἰνεΐας ὄδ' ἔβη κεκορυθμένος αἶθοπι χαλκῷ
 ἀντία Πηλεΐωνος, ἀνῆκε δὲ Φοῖβος Ἀπόλλων·
 ἀλλ' ἄγεθ' ἡμεῖς πέρ μιν ἀποτρωπῶμεν ὀπίσσω
 αὐτόθεν· ἦ τις ἔπειτα καὶ ἡμείων Ἀχιλλῆι 120
 παρσταίῃ, δοίῃ δὲ κράτος μέγα, μηδέ τι θυμῷ
 δευέσθω, ἵνα εἰδῆ, ὅ μιν φιλέουσιν ἄριστοι
 ἀθανάτων, οἳ δ' αὖτ' ἀνεμῶλιοι, οἳ τὸ πάρος περ
 Τρῶσιν ἀμύνουσιν πόλεμον καὶ δημοτῆτα.
 πάντες δ' Οὐλύμποιο κατήλθομεν ἀντιόωντες 125
 τῆσδε μάχης, ἵνα μὴ τι μετὰ Τρῶεσσι πάθῃσιν
 σήμερον· ὕστερον αὖτε τὰ πείσεται, ἄσσα οἳ αἶσα
 γεινομένῳ ἐπένησε λίνῳ, ὅτε μιν τέκε μήτηρ.
 εἰ δ' Ἀχιλεὺς οὐ ταῦτα θεῶν ἐκ πεύσεται ὁμοφῆς,
 δεῖσεν' ἔπειθ', ὅτε κέν τις ἐναντίβιον θεὸς ἔλθῃ 130
 ἐν πολέμῳ· χαλεποὶ δὲ θεοὶ φαίνεσθαι ἐναργεῖς.“

τὴν δ' ἡμείβεται ἔπειτα Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
 „Ἥρη, μὴ χαλέπαινε παρὲκ νόον· οὐδέ τί σε χροῆ.

οὐκ ἂν ἐγὼ γ' ἐθέλοιμι θεοὺς ἔριδι ξυνελάσσαι
 [ἡμέας τοὺς ἄλλους, ἐπεὶ ἢ πολὺ φέρτεροί εἰμεν'] 135
 ἀλλ' ἡμεῖς μὲν ἔπειτα καθεζόμεσθα κίοντες
 ἐκ πάτου ἐς σκοπιήν, πόλεμος δ' ἄνδρεςσι μελήσει.
 εἰ δέ κ' Ἄρης ἄρχωσι μάχης ἢ Φοῖβος Ἀπόλλων,
 ἢ Ἀχιλλῆ' ἰσχωσι καὶ οὐκ εἰῶσι μάχεσθαι,
 αὐτίκ' ἔπειτα καὶ ἄμμι παρ' αὐτόφιν νεῖκος ὄρεϊται 140
 φυλόπιδος· μάλα δ' ὦκα διακρινθέντας οἶω
 ἄψ ἴμεν Οὐλύμπόνδε, θεῶν μεθ' ὀμηγυρόν ἄλλων,
 ἡμετέρης ὑπὸ χερσὶν ἀναγκαίηφι δαμέντας.“

ὣς ἄρα φωνήσας ἠγήσατο κυανοχαίτης
 τεῖχος ἐς ἀμφίχυτον Ἡρακλῆος θείοιο, 145
 ὑψηλόν, τό θά οἱ Τρωῶες καὶ Παλλὰς Ἀθήνη
 ποίεον, ὄφρα τὸ κῆτος ὑπεκπροφυγῶν ἀλέαιτο,
 ὀππότε μιν σεύαιτο ἀπ' ἠϊόνος πεδίοιυδε.
 ἔνθα Ποσειδάων κατ' ἄρ' ἔξετο καὶ θεοὶ ἄλλοι,
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ἄρρηκτον νεφέλην ὤμοισιν ἔσαντο· 150
 οἱ δ' ἐτέρωσε καθίζον ἐπ' ὀφρύσι Καλλικολώνης
 ἀμφὶ σέ, ἦιε Φοῖβε, καὶ Ἄρηα πτολίπορθον.

ὣς οἱ μὲν ῥ' ἐκάτερθε καθείατο μητιόωντες
 βουλάς· ἀρχέμεναι δὲ δυσηλεγέος πολέμοιο
 ὦκνεον ἀμφοτέροισι, Ζεὺς δ' ἡμενος ὕψι κέλευεν. 155
 τῶν δ' ἅπαν ἐπλήσθη πεδίου, καὶ λάμπετο χαλκῷ,
 ἀνδρῶν ἠδ' ἵππων· κάρκαιρε δὲ γαῖα πόδεσσι
 ὀρνυμένων ἄμυδις. δύο δ' ἄνδρες ἔξοχ' ἄριστοι
 ἐς μέσον ἀμφοτέρων συνίτην μεμαῶτε μάχεσθαι,
 Αἰνεΐας τ' Ἀγχισιάδης καὶ δῖος Ἀχιλλεύς. 160
 Αἰνεΐας δὲ πρῶτος ἀπειλήσας ἐβεβήκειν
 νευστάζων κόρυθι βριαρῆ· ἀτὰρ ἀσπίδα θοῦρον
 πρόσθεν ἔχε στέροιο, τίναςσε δὲ χάλκεον ἔγχος.
 Πηλεΐδης δ' ἐτέρωθεν ἐναντίον ὤρτο, λέων ὡς

σίντης, ὃν τε καὶ ἄνδρες ἀποκτάμεναι μεμύασιν 165
 ἀγρόμενοι, πᾶς δῆμος· ὁ δὲ πρῶτον μὲν ἀτίζων
 ἔρχεται, ἀλλ' ὅτε κέν τις ἀρηιθῶν αἰζηῶν
 δουρὶ βάλῃ, ἐάλῃ τε χανῶν, περὶ τ' ἀφρός ὀδόντας
 γίγνεται, ἐν δέ τέ οἱ κραδίῃ στένει ἄλκιμον ἦτορ,
 οὐρῇ δὲ πλευράς τε καὶ ἰσχία ἀμφοτέρωθεν 170
 μαστίεται, ἐξ δ' αὐτὸν ἐποτρύνει μαχέσασθαι,
 γλανκίωον δ' ἰθύς φέρεται μένει, ἣν τινα πέφυκ
 ἀνδρῶν ἢ αὐτὸς φθίεται πρῶτον ἐν δμίλῳ·
 ὣς Ἀχιλλῆ' ὥτρυνε μένος καὶ θυμὸς ἀγῆνωρ
 ἀντίον ἐλθέμεναι μεγαλήτορος Αἰνείαο. 175
 οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 τὸν πρότερος προσέειπε ποδάροκῃς δῖος Ἀχιλλεύς·
 „Αἰνεία, τί σὺ τόσσον δμίλου πολλὸν ἐπελθῶν
 ἔστης; ἢ σέ γε θυμὸς ἐμοὶ μαχέσασθαι ἀνώγει
 ἐλπόμενον Τρῶεσσιν ἀνάξειν ἵπποδάμοισιν 180
 τιμῆς τῆς Πριάμου; ἀτὰρ εἴ κεν ἐμ' ἐξεναοίξῃς,
 οὐ τοι τούνεκά γε Πρίαμος γέρας ἐν χειρὶ θήσει·
 εἰσὶν γάρ οἱ παῖδες, ὁ δ' ἔμπεδος οὐδ' ἀεσίφρων.
 ἢ νύ τί τοι Τρῶες τέμενος τάμον ἔξοχον ἄλλων,
 καλὸν φυταλιῆς καὶ ἀρούρης, ὄφρα νέμῃαι, 185
 αἶ κεν ἐμὲ κτείνῃς; χαλεπῶς δέ σ' ἔολπα τὸ ῥέξειν.
 ἦδη μὲν σέ γέ φημι καὶ ἄλλοτε δουρὶ φοβῆσαι·
 ἢ οὐ μέμνη, ὅτε πέρ σε βοῶν ἄπο, μῦνον ἐόντα,
 σεῦα κατ' Ἰδαίων ὀρέων ταχέεσσι πόδεσσι
 καρπαλίμως; τότε δ' οὐ τι μετατροπαλίζεο φεύγων. 190
 ἐνθεν δ' ἔς Λυρνησσὸν ὑπέκφυγες· αὐτὰρ ἐγὼ τὴν
 πέρσα μεθορμηθεὶς σὺν Ἀθήνῃ καὶ Διὶ πατρί,
 ληιάδας δὲ γυναικῆας, ἐλεύθερον ἦμαρ ἀπούρας,
 ἦγον· ἀτὰρ σὲ Ζεὺς ἐρρύσατο καὶ θεοὶ ἄλλοι.
 ἀλλ' οὐ νῦν σε ῥύεσθαι οἴομαι, ὡς ἐνὶ θυμῷ 195

βάλλεαι· ἀλλὰ σ' ἐγὼ γ' ἀναχωρήσαντα κελεύω
 ἐς πληθὺν ἰέναι, μηδ' ἀντίος ἴστασ' ἐμεῖο,
 πρὶν τι κακὸν παθεῖν· ῥεχθὲν δέ τε νῆπιος ἔγνω.“

τὸν δ' αὐτ' Αἰνείας ἀπαμείβετο φώνησέν τε·

„Πηλεΐδη, μὴ δὴ μ' ἐπέεσσι γε νηπύτιον ὡς 200
 ἔλπεο δειδίξεσθαι, ἐπεὶ σάφα οἶδα καὶ αὐτὸς
 ἡμὲν κερτομίας ἠδ' αἴσυλα μυθήσασθαι.

ἴδμεν δ' ἀλλήλων γενεήν, ἴδμεν δὲ τοκῆας,
 πρόκλυτ' ἀκούοντες ἔπεα θνητῶν ἀνθρώπων,
 ὄφει δ' οὔτ' ἄρ' πω σὺ ἐμοὺς ἴδες οὔτ' ἄρ' ἐγὼ σοὺς. 205
 φασὶ σὲ μὲν Πηλῆος ἀμύμονος ἔκγονον εἶναι,

μητρὸς δ' ἐκ Θετίδος καλλιπλοκάμου ἄλοσύδνης·
 αὐτὰρ ἐγὼν νῆος μεγαλήτορος Ἀργείσας
 εὐχομαι ἐκγεγάμεν, μήτηρ δέ μοι ἔστ' Ἀφροδίτη·
 τῶν δὴ νῦν ἕτεροί γε φίλον παῖδα κλαύουσται 210

σήμερον· οὐ γάρ φημ' ἐπέεσσι γε νηπυτίοισιν
 ὦδε διακρινθέντε μάχης ἔξαπονέεσθαι.
 εἰ δ' ἐθέλεις καὶ ταῦτα θαήμεναι, ὄφρ' ἐν εἰδίῃς
 ἡμετέρην γενεήν, πολλοὶ δέ μιν ἄνδρες ἴσασιν·

Δάρδανον αὖ πρῶτον τέκετο νεφεληγερέτα Ζεὺς, 215
 κτίσσε δὲ Δαρδανίην, ἐπεὶ οὐ πω Ἴλιος ἰσῆ
 ἐν πεδίῳ πεπόλιστο πόλις μερόπων ἀνθρώπων,
 ἀλλ' ἔθ' ὑπωρείας ὄκειον πολυπίδακος Ἴδης.

Δάρδανος αὖ τέκεθ' υἱὸν Ἐριχθόνιον βασιλῆα,
 ὃς δὴ ἀφνειότατος γένετο θνητῶν ἀνθρώπων· 220
 τοῦ τρισχίλια ἵπποι ἔλος κᾶτα βουκολέοντο
 θήλειαι, πώλοισιν ἀγαλλόμεναι ἀταλῆσιν.

τάων καὶ Βορέης ἠράσσατο βοσκομενάων,
 ἵππῳ δ' εἰσάμενος παρελέξατο κυανοχαίτη·
 αἰ δ' ὑποκυσάμεναι ἔτεκον δυοκαίδεκα πώλους. 225

αἰ δ' ὅτε μὲν σκιρτῶεν ἐπὶ ζεΐδωρον ἄρουραν,

ἄκρον ἐπ' ἀνθερίκων καρπὸν θεόν οὐδὲ κατέκλων·
 ἀλλ' ὅτε δὴ σκιρτῶεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
 ἄκρον ἐπὶ ῥηγμῖνα ἄλως πολιοῖο θέεσκον.

Τρωᾶ δ' Ἐριχθόνιος τέκετο Τρώεσσιν ἄνακτα· 230

Τρωὸς δ' αὖ τρεῖς παῖδες ἀμύμονες ἐξεγένοντο,
 Ἴλος τ' Ἀσδάρακος τε καὶ ἀντίθεος Γανυμήδης,
 ὃς δὴ κάλλιστος γένετο θνητῶν ἀνθρώπων·

τὸν καὶ ἀνηρείψαντο θεοὶ Διὶ οἴνοχοεῦειν.
 κάλλεος εἶνεκα οἷο, ἴν' ἀθανάτοισι μετείη. 235

Ἴλος δ' αὖ τέκεθ' υἱὸν ἀμύμονα Λαομέδοντα,
 Λαομέδων δ' ἄρα Τιθωνὸν τέκετο Πριάμῳν τε
 Λάμπων τε Κλυτίῳν θ' Ἰκετιάονά τ' ὕζον Ἄρηος.
 Ἀσδάρακος δὲ Κάπυν, ὃ δ' ἄρ' Ἀγχισίην τέκε παῖδα·
 αὐτὰρ ἔμ' Ἀγχισίης, Πριάμος δ' ἔτεχ' Ἐκτορα δῖον. 240

ταύτης τοι γενεῆς τε καὶ αἵματος εὐχόμαι εἶναι.
 Ζεὺς δ' ἀρετὴν ἀνδρεσσιν ὀφέλλει τε μινύθει τε,
 ἥππως κεν ἐθέλῃσιν· ὃ γὰρ κάρτιστος ἀπάντων.
 ἀλλ' ἄγε μηκέτι ταῦτα λεγώμεθα νηπύτιοι ὣς,
 ἔστεῶτ' ἐν μέσση ὑσμίνῃ δημοτῆτος. 245

ἔστι γὰρ ἀμφοτέροισιν ὄνειδεα μυθήσασθαι
 πολλὰ μάλ'· οὐδ' ἂν νηῦς ἐκατόξυγος ἄχθος ἄροίτο·
 στρεπτή δὲ γλῶσσο' ἐστὶ βροτῶν, πολέες δ' ἐνὶ μῦθοι
 παντοῖοι, ἐπέων δὲ πολὺς νομὸς ἔνθα καὶ ἔνθα.

ὀπποῖόν κ' εἰπήσθα ἔπος, τοῖόν κ' ἐπακούσαιο. 250

ἀλλὰ τί ἦ ἔριδας καὶ νείκεα νῶιν ἀνάγκη
 νεικεῖν ἀλλήλοισιν ἐναντίον, ὣς τε γυναικας,
 αἷ τε χολωσάμεναι ἔριδος πέρι θυμοβόροιο
 νεικεῦσ' ἀλλήλησι μέσσην ἐς ἄγνιαν ἰοῦσαι,
 πολλὰ τ' ἐόντα καὶ οὐκί· χόλος δέ τε καὶ τὰ κελεύει. 255
 ἀλκῆς δ' οὐ μ' ἐπέεσσιν ἀποτρέψεις μεμαῶτα
 πρὶν χαλκῷ μαχέσασθαι ἐναντίον· ἀλλ' ἄγε θᾶσσον

γενσόμεθ' ἀλλήλων χαλκήρεσιν ἐγχείησιν.“

ἦ ῥα καὶ ἐν δεινῷ σάκει ἤλασεν ὄβριμον ἔγχος,
 σμερδαλέω· μέγα δ' ἀμφὶ σάκος μύκε δουρὸς ἀκωκῆ. 260
 Πηλεΐδης δὲ σάκος μὲν ἀπὸ ἕο χειρὶ παχείῃ
 ἔσχετο ταρβήσας· φάτο γὰρ δολιχόσκιον ἔγχος
 ῥέα διελεύσεσθαι μεγαλήτορος Αἰνείαιο,
 νῆπιος, οὐδ' ἐνόησε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 ὡς οὐ ρηίδι' ἐστὶ θεῶν ἐρικυδέα δῶρα 265

ἀνδράσι γε θνητοῖσι δαμήμεναι οὐδ' ὑποεῖκειν.
 οὐδὲ τότε Αἰνείαιο δαΐφρονος ὄβριμον ἔγχος
 ῥῆξε σάκος· χρυσὸς γὰρ ἐρύκακε, δῶρα θεοῖο·
 [ἀλλὰ δύο μὲν ἔλασσε διὰ πτύχας, αἱ δ' ἄρ' ἔτι τρεῖς
 ἦσαν, ἐπεὶ πέντε πτύχας ἤλασε κυλλοποδίων, 270
 τὰς δύο χαλκείας, δύο δ' ἐνδοθι κασσιτέροιο,
 τὴν δὲ μίαν χρυσέην, τῇ δ' ἔσχετο μείλινον ἔγχος.]

δεύτερος αὐτ' Ἀχιλεὺς προῖει δολιχόσκιον ἔγχος,
 καὶ βάλεν Αἰνείαιο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἴσῃν,
 ἄντυγ' ὑπο πρῶτην, ἣ λεπτότατος θέε χαλκός, 275
 λεπτοτάτη δ' ἐπέην ρινὸς βοός· ἣ δὲ διαπρὸ
 Πηλιάς ἤϊξεν μελίη, λάκε δ' ἀσπίς ὑπ' αὐτῆς.
 Αἰνείας δ' ἐάλη καὶ ἀπὸ ἔθεν ἀσπίδ' ἀνέσχευ
 δαίσας· ἐγχείη δ' ἄρ' ὑπὲρ νώτου ἐνὶ γαίῃ
 ἔστη ἱεμένη, διὰ δ' ἀμφοτέρους ἔλε κύκλους 280
 ἀσπίδος ἀμφιβρότης· ὁ δ' ἀλευάμενος δόρυ μακρὸν
 ἔστη, καὶ δ' ἄχος οἱ χύτο μυρίον ὀφθαλμοῖσιν,
 ταρβήσας, ὃ οἱ ἄγχι πάγη βέλος. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 ἐμμεμαῶς ἐπόρουσεν, ἐρυσσάμενος ξίφος. ὄξυ,
 σμερδαλέα ἰάχων· ὁ δὲ χερμάδιον λάβε χειρὶ 285
 Αἰνείας, μέγα ἔργον, ὃ οὐ δύο γ' ἄνδρες φέροιεν,
 οἷοι νῦν βροτοὶ εἰς· ὁ δέ μιν ῥέα πάλλε καὶ οἶος.
 ἔνθα κεν Αἰνείας μὲν ἐπεσδύμενον βάλε πέτρον

ἢ κόρουθ' ἠὲ σάκος, τό οἱ ἤρκεσε λυγρὸν ὕλεθρον,
 τὸν δέ κε Πηλεΐδης σχεδὸν ἄορι θυμὸν ἀπήνρα, 290
 εἰ μὴ ἄρ' ὄξυ νόησε Ποσειδάων ἐνοσίχθων.
 αὐτίκα δ' ἀθανάτοισι θεοῖς μετὰ μῦθον ἔειπεν·
 „ὦ πόποι, ἦ μοι ἄχος μεγαλήτορος Αἰνείαιο,
 ὅς τάχα Πηλεΐωνι δαμείς Ἄιδόσδε κάτεισιν,
 πειθόμενος μύθοισιν Ἀπόλλωνος ἑκάτοιο, 295
 νήπιος, οὐδέ τί οἱ χραισμήσει λυγρὸν ὕλεθρον.
 ἀλλὰ τί ἦ νῦν οὗτος ἀναίτιος ἄλγεα πάσχει,
 μὰψ ἔνεκ' ἀλλοτρίων ἀχέων, κεχαρισμένα δ' αἰεὶ
 δῶρα θεοῖσι δίδωσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν;
 ἀλλ' ἄγεθ' ἡμεῖς πέρ μιν ὑπέκ θανάτου ἀγάγωμεν, 300
 μὴ πως καὶ Κρονίδης κεχολώσεται, αἶ κεν Ἀχιλλεὺς
 τόνδε κατακτεῖνῃ· μόριμον δέ οἱ ἔστ' ἀλέασθαι,
 ὄφρα μὴ ἄσπερμος γενεὴ καὶ ἄφαντος ὄληται
 Δαρδάνου, ὃν Κρονίδης περὶ πάντων φίλατο παίδων,
 οἷ ἔθεν ἐξεγένοντο γυναικῶν τε θνητῶν. 305
 ἦδη γὰρ Πριάμου γενεὴν ἤχθηρε Κρονίων·
 νῦν δὲ δὴ Αἰνείαιο βίη Τρώεσσιν ἀνάξει
 καὶ παίδων παῖδες, τοὶ κεν μετόπισθε γένωνται.“
 τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη·
 „ἐννοσίγαι', αὐτὸς σὺ μετὰ φρεσὶ σῆσι νόησον 310
 Αἰνείαν, ἦ κέν μιν ἐρύσσειαι ἦ κεν ἐάσεις
 [Πηλεΐδῃ Ἀχιλῆϊ δαμήμεναι ἐσθλὸν ἔοντα.]
 ἦ τοι μὲν γὰρ νῶϊ πολέας ὠμόσσαμεν ὄρκους
 πᾶσι μετ' ἀθανάτοισιν, ἐγὼ καὶ Παλλὰς Ἀθήνη,
 μὴ ποτ' ἐπὶ Τρώεσσιν ἀλεξήσειν κακὸν ἦμαρ, 315
 μηδ' ὀπότ' ἂν Τροίῃ μαλερῶ πυρὶ πᾶσα δάηται
 δαιομένη, δαίωσι δ' ἀρήιοι υἱὲς Ἀχαιῶν.“
 αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
 βῆ ὃ' ἱμεν ἂν τε μάχην καὶ ἀνὰ κλόνου ἐγχειάων,

ἴξε δ', ὄθ' Αἰνεΐας ἦδ' ὁ κλυτὸς ἦεν Ἀχιλλεύς. 320
 αὐτίκα τῷ μὲν ἔπειτα κατ' ὀφθαλμῶν χέεν ἀχλὺν
 Πηλεΐδῃ Ἀχιλῆϊ· ὁ δὲ μελίην ἐύχαλκον
 ἀσπίδος ἐξέρουσεν μεγαλήτορος Αἰνεΐαο·
 καὶ τὴν μὲν προπάρουθε ποδῶν Ἀχιλλῆος ἔθηκεν,
 Αἰνεΐαν δ' ἔσσευεν ἀπὸ χθονὸς ὑψὸς αἰέρας. 325
 πολλὰς δὲ στίχας ἠρώων, πολλὰς δὲ καὶ ἵππων
 Αἰνεΐας ὑπερᾶλτο θεοῦ ἀπὸ χειρὸς ὀρούσας,
 ἴξε δ' ἐπ' ἐσχατιὴν πολυάικος πολέμοιο,
 ἐνθα τε Κανύκωνες πόλεμον μέτα θωρήσσοντο.
 τῷ δὲ μάλ' ἐγγύθεν ἦλθε Ποσειδάων ἐνοσίχθων, 330
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „Αἰνεΐα, τίς σ' ὧδε θεῶν ἀτέοντα κελεύει
 ἀντία Πηλεΐωνος ὑπερθύμοιο μάχεσθαι,
 ὃς σεῦ ἅμα κρείσσων καὶ φίλτερος ἀθανάτοισιν;
 ἀλλ' ἀναχωρήσαι, ὅτε κεν συμβλήεαι αὐτῷ, 335
 μὴ καὶ ὑπὲρ μοῖραν δόμον Ἄιδος εἰσαφίκηαι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κ' Ἀχιλλεύς θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπῃ,
 θαρσύνσας δὴ ἔπειτα μετὰ πρότοισι μάχεσθαι·
 οὐ μὲν γάρ τις σ' ἄλλος Ἀχαιῶν ἐξεναρίξει.“
 ὧς εἰπὼν λίπεν αὐτόθ', ἐπεὶ διεπέφραδε πάντα. 340
 αἶψα δ' ἔπειτ' Ἀχιλλῆος ἀπ' ὀφθαλμῶν σκέδασ' ἀχλὺν
 θεσπεσίην· ὁ δ' ἔπειτα μέγ' ἐξίδεν ὀφθαλμοῖσιν,
 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
 „ὦ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὀρῶμαι·
 ἔγχος μὲν τόδε κεῖται ἐπὶ χθονός, οὐδέ τι φῶτα 345
 λεύσσω, τῷ ἐφέηκα κατακτάμεναι μενεαίνων.
 ἦ ῥα καὶ Αἰνεΐας φίλος ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 ἦεν· ἀτὰρ μιν ἔφην μὰψ αὐτῶς εὐχετάσθαι.
 ἐρρέτω· οὐ οἱ θυμὸς ἐμεῦ ἔτι πειρηθῆναι
 ἔσσεται, ὃς καὶ νῦν φύγεν ἄσμενος ἐκ θανάτοιο. 350

ἀλλ' ἄγε δὴ Δαναοῖσι φιλοπολέμοισι κελεύσας
τῶν ἄλλων Τρώων πειρήσομαι ἀντίος ἔλθῶν.“

ἦ καὶ ἐπὶ στίχας ἄλτο, κέλευε δὲ φωτὶ ἐκάστῳ·
„μηκέτι νῦν Τρώων ἐκὰς ἔστατε, δῖοι Ἀχαιοί,
ἀλλ' ἄγ' ἀνὴρ ἄντ' ἀνδρὸς ἴτω, μεμάτω δὲ μάχεσθαι. 355
ἀργαλέον δέ μοι ἔστι, καὶ ἰφθίμῳ περ ἑόντι,
τοσσοῦσδ' ἀνθρώπους ἐφέπειν καὶ πᾶσι μάχεσθαι·
οὐδέ κ' Ἄρης, ὅς περ θεὸς ἄμβροτος, οὐδέ κ' Ἀθήνη
τοσοῆσδ' ὑσμίνης ἐφέποι στόμα καὶ πονέοιτο·
ἀλλ' ὅσσον μὲν ἐγὼ δύναμαι χερσίν τε ποσίν τε 360
καὶ σθένει, οὐ μὲ τί φημι μετρησέμεν, οὐδ' ἠβαιόν,
ἀλλὰ μάλα στιχὸς εἶμι διαμπερές, οὐδέ τιν' οἴω
Τρώων χαιρήσειν, ὅς τις σχεδὸν ἔγχεος ἔλθῃ.“

ὣς φάτ' ἐποτρύνων· Τρώεσσι δὲ φαιδῖμος Ἐκτωρ
κέκλεθ' ὁμοκλήσας, φάτο δ' ἵμεναι ἄντ' Ἀχιλλῆος· 365
„Τρῶες ὑπέρθυμοι, μὴ δεῖδτε Πηλεΐωνα.
καὶ κεν ἐγὼν ἐπέεσσι καὶ ἀθανάτοισι μαχοίμην·
ἔγχεϊ δ' ἀργαλέον, ἐπεὶ ἦ πολὺν φέρτεροί εἰσιν.
οὐδ' Ἀχιλεὺς πάντεσσι τέλος μύθοις ἐπιθήσει,
ἀλλὰ τὸ μὲν τελέει, τὸ δὲ καὶ μεσσηγὺν κολούει. 370
τῷ δ' ἐγὼ ἀντίος εἶμι, καὶ εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικεν,
εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικε, μένος δ' αἰθῶνι σιδήρῳ.“

ὣς φάτ' ἐποτρύνων, οἱ δ' ἀντίοι ἔγχε' ἄειραν
Τρῶες· τῶν δ' ἄμυδις μίχθη μένος, ὦρτο δ' ἀντή.
καὶ τότε ἄρ' Ἐκτορα εἶπε παραστὰς Φοῖβος Ἀπόλλων· 375
„Ἐκτορ, μηκέτι πάμπαν Ἀχιλλῆϊ προμάχιζε,
ἀλλὰ κατὰ πληθύν τε καὶ ἐκ φλοίσβοιο δέδεξο,
μὴ πῶς σ' ἠὲ βάλῃ ἠὲ σχεδὸν ἄορι τύψῃ.“

ὣς ἔφαθ', Ἐκτωρ δ' αὖτις ἐδύσετο οὐλαμὸν ἀνδρῶν
ταρβήσας, ὅτ' ἄκουσε θεοῦ ὅπα φωνήσαντος. 380
ἐν δ' Ἀχιλεὺς Τρώεσσι θόρε, φρεσὶν εἰμένους ἀλκῆν,

σμερδαλέα ἰάχων· πρῶτον δ' ἔλεν Ἰφιτίωνα
 ἔσθλόν Ὀτρυντεΐδην, πολέων ἠγῆτορα λαῶν,
 ὃν νύμφη τέκε νηῖς Ὀτρυντῆι πτολιπόρθῳ
 Τμῶλῳ ὑπο νιφόεντι, Ἵδης ἐν πίονι δήμῳ· 385
 τὸν δ' ἰθὺς μεμαῶτα βάλ' ἔρχει δῖος Ἀχιλλεύς
 μέσσην κακ κεφαλῆν· ἣ δ' ἄνδιχα πᾶσα κεάσθη.
 δούπησεν δὲ πεσῶν, ὃ δ' ἐπεύξατο δῖος Ἀχιλλεύς·
 „κείσαι, Ὀτρυντεΐδη, πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν·
 ἐνθάδε τοι θάνατος, γενεὴ δέ τοι ἔστ' ἐπὶ λίμνῃ 390
 Γυγαίῃ, ὅθι τοι τέμενος πατρῴϊόν ἐστιν,
 Ἵλλῳ ἐπ' ἰχθυόεντι καὶ Ἑρμῷ δινηέντι.“

ὣς ἔφατ' εὐχόμενος, τὸν δὲ σκότος ὕσσε κάλυψεν.
 τὸν μὲν Ἀχαιῶν ἵπποι ἐπισσώτροις θατέοντο
 πρῶτῃ ἐν ὕσμίνῃ· ὃ δ' ἐπ' αὐτῷ Δημολέοντα, 395
 ἔσθλόν ἀλεξητῆρα μάχης, Ἀντήνορος υἱόν,
 νύξε κατὰ κρόταφον, κυνέης διὰ χαλκοπαρήου.
 οὐδ' ἄρα χαλκείῃ κόρυς ἔσχεθεν, ἀλλὰ δι' αὐτῆς
 αἰχμῇ ἰεμένη ῥῆξ' ὀστέον, ἐγκέφαλος δὲ
 ἔνδον ἅπας πεπάλακτο· δάμασσε δέ μιν μεμαῶτα. 400
 Ἴπποδάμαντα δ' ἔπειτα καθ' ἵππων αἰξάντα
 πρόσθεν ἔθεν φεύγοντα μετάφρενον οὔτασε δουρὶ·
 αὐτὰρ ὃ θυμὸν αἰσθε καὶ ἥρουγεν, ὥς ὅτε ταῦρος
 ἥρουγεν ἐλκόμενος Ἐλικώνιον ἀμφὶ ἄνακτα,
 κούρων ἐλκόντων· γάνυται δέ τε τοῖς ἐνοσίχθων· 405
 ὥς ἄρα τὸν γ' ἐρυρόντα λίπ' ὀστέα θυμὸς ἀγῆνωρ·
 αὐτὰρ ὃ βῆ σὺν δουρὶ μετ' ἀντίθεον Πολύδωρον
 Πριαμίδην. τὸν δ' οὐ τι πατῆρ εἶασκε μάχεσθαι,
 οὔνεκά οἱ μετὰ παισὶ νεώτατος ἔσκε γόνιοι,
 καὶ οἱ φίλτατος ἔσκε, πόδεσσι δὲ πάντας ἐνίκα· 410
 δὴ τότε νηπιέησι, ποδῶν ἀρετὴν ἀναφαίνων,
 θῦνε διὰ προμάχων, εἴως φίλον ὤλεσε θυμόν.

τὸν βάλε μέσσον ἄκουτι ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
 νῶτα παραῖσσοντος, ὅθι ζωστῆρος ὀχῆες
 χρύσειοι σύνεχον καὶ διπλῶς ἦντετο θώρηξ· 415
 ἀντικρὺς δὲ διέσχε παρ' ὀμφαλὸν ἔργχεος αἰχμῆ,
 γνύξ δ' ἔριπ' οἰμῶξας, νεφέλη δέ μιν ἀμφεικάλυψεν
 κυανέη, προτὶ οἷ δ' ἔλαβ' ἔντερα χερσὶ λιασθεῖς.

Ἐκτωρ δ' ὡς ἐνόησε κασίγνητον Πολύδωρον
 ἔντερα χερσὶν ἔχοντα λιαζόμενον προτὶ γαίῃ, 420
 κάρ ῥά οἱ ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀγλὺς· οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη
 δηρὸν ἐκὰς στρωφᾶσθ', ἀλλ' ἀντίος ἦλθ' Ἀχιλλῆι
 ὄξυ δόρυ κραδάων, φλογὶ εἴκελος. αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
 ὡς εἶδ', ὣς ἀνέπαλτο, καὶ εὐχόμενος ἔπος ἠΐδα·
 „ἔγγυς ἀνῆρ, ὅς ἐμὸν γε μάλιστ' ἐσεμᾶσσατο θυμὸν,
 ὅς μοι ἑταῖρον ἔπεφνε τετιμένον· οὐδ' ἂν ἔτι δὴν 426
 ἀλλήλους πτώσσοιμεν ἀνὰ πολέμοιο γεφύρας.“

ἦ καὶ ὑπόδρα ἰδὼν προσεφώνεεν Ἐκτορα δῖον·
 „ἄσσον ἴθ', ὡς κεν θᾶσσον ὀλέθρου πείραθ' ἴκηαι.“
 τὸν δ' οὐ ταρβήσας προσέφη κορυθαίολος Ἐκτωρ· 430
 „Πηλεΐδη, μὴ δὴ μ' ἐπέεσσὶ γε νηπύτιον ὡς
 ἔλπεο δειδίξεσθαι, ἐπεὶ σάφα οἶδα καὶ αὐτὸς
 ἡμὲν κερτομίας ἦδ' αἵσυλα μυθήσασθαι.
 οἶδα δ', ὅτι σὺ μὲν ἐσθλός, ἐγὼ δὲ σέθεν πολὺ χείρων·
 ἀλλ' ἦ τοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται, 435
 αἷ κέ σε χειρότερός περ ἔων ἀπὸ θυμὸν ἔλωμαι
 δουρὶ βαλὼν, ἐπεὶ ἦ καὶ ἐμὸν βέλος ὄξυ πάροισθεν.“

ἦ ῥα καὶ ἀμπεπαλὼν προῖει δόρυ· καὶ τό γ' Ἀθήνη
 πνοιῇ Ἀχιλλῆος πάλιν ἔτραπε κυδαλίμοιο,
 ἦκα μάλα ψύξασα· τὸ δ' ἄψ ἴκεθ' Ἐκτορα δῖον, 440
 αὐτοῦ δὲ προπάροισθε ποδῶν πέσεν. αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
 ἐμμεμαῶς ἐπόρουσε, κατακτάμεναι μενεαίνων,
 σμερδαλέα ἰάχων· τὸν δ' ἐξήρπαξεν Ἀπόλλων

οἷα μάλ' ὥς τε θεός, ἐκάλυψε δ' ἄρ' ἠέρι πολλῇ.
 τρις μὲν ἔπειτ' ἐπόρουσε ποδάροκῃς δῖος Ἀχιλλεύς 445
 ἔργχῃ χαλκείῳ, τρις δ' ἠέρα τύψε βαθεΐαν.

ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέστυτο δαίμονι ἴσος,
 δεινὰ δ' ὁμοκλήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „ἔξ αὖ νῦν ἔφυγες θάνατον, κύον· ἦ τέ τοι ἄγχι
 ἦλθε κακόν· νῦν αὐτέ σ' ἐρύσατο Φοῖβος Ἀπόλλων, 450

ᾧ μέλλεις εὐχέσθαι ἰὼν ἐς δοῦπον ἀκόντων.
 ἦ θῆν σ' ἐξανύω γε καὶ ὕστερον ἀντιβολήσας,
 εἴ πού τις καὶ ἐμοί γε θεῶν ἐπιτάροθός ἐστιν.
 νῦν αὖ τοὺς ἄλλους ἐπιείσομαι, ὅν κε κιχέω.“

ὥς εἰπὼν Δρύοπ' οὔτα κατ' ἀρχένα μέσσον ἄκοντι· 455
 ἤριπε δὲ προπάροιθε ποδῶν. ὁ δὲ τὸν μὲν ἔασεν,
 Δημοῦχον δὲ Φιλητορίδην ἠὺν τε μέγαν τε
 κὰρ γόνυ δουρὶ βαλὼν ἠρύκακε. τὸν μὲν ἔπειτα
 οὐτάζων ξίφει μεγάλῳ ἐξαιίνυτο θυμόν·
 αὐτὰρ ὁ Λαόγονον καὶ Δάρδανον, νῆε Βίαντος, 460
 ἄμφω ἐφορμηθεῖς ἐξ ἵππων ὥσε χαμᾶζε,
 τὸν μὲν δουρὶ βαλὼν, τὸν δὲ σχεδὸν ἄορι τύψας.

Τρωῶα δ' Ἀλαστορίδην — ὁ μὲν ἀντίος ἦλυθε γούνων,
 εἴ πῶς εὖ πεφίδοιτο λαβῶν καὶ ζωὸν ἀφείη
 μηδὲ κατακτείνειεν ὁμηλικίην ἐλεήσας, 465
 νήπιος, οὐδὲ τὸ ἦδη, ὃ οὐ πείσεσθαι ἔμελλεν·
 οὐ γὰρ τι γλυκὺ θυμος ἀνὴρ ἦν οὐδ' ἀγανόφρων,
 ἀλλὰ μάλ' ἐμμεμαῶς. ὁ μὲν ἤπτετο χεῖρεσι γούνων
 ἴεμενος λίσσεσθ', ὁ δὲ φασγάνῳ οὔτα καθ' ἦπαρ·
 ἐκ δέ οἱ ἦπαρ ὄλισσθεν, ἀτὰρ μέλαν αἶμα κατ' αὐτοῦ 470
 κόλπον ἐνέπλησεν· τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυψεν
 θυμοῦ δευόμενον. ὁ δὲ Μούλιον οὔτα παραστάς
 δουρὶ κατ' οὖς· εἶθαρ δὲ δι' οὔατος ἦλθ' ἐτέροιο
 αἰχμῇ χαλκείῃ. ὁ δ' Ἀγήνορος υἱὸν Ἐχεκλον

μέσσην καὶ κεφαλὴν ξίφει ἤλασε κωπήεντι, 475
 πᾶν δ' ὑπεθερμάνθη ξίφος αἵματι· τὸν δὲ κατ' ὄσσε
 ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος καὶ μοῖρα κραταίη.
 Δευκαλίωνα δ' ἔπειθ', ἵνα τε ξυνέχουσι τένοντες
 ἀγκῶνος, τῇ τὸν γε φίλης διὰ χειρὸς ἔπειρεν
 αἰχμῇ χαλκείῃ· ὁ δέ μιν μένε χεῖρα βαρυνθεῖς, 480
 πρόσθ' ὀρόων θάνατον. ὁ δὲ φασγάνῳ ἀχένα θείνας
 τῆλ' αὐτῇ πήληκι κάρη βάλε· μυελὸς αὐτε
 σφουδυλίων ἔκπαλθ', ὁ δ' ἐπὶ χθονὶ κεῖτο τανυσθεῖς.
 αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἰέναι μετ' ἀμύμονα Πείρεω υἱὸν
 'Ρίγμον, ὃς ἐκ Θορήκης ἐριβόλακος εἰληλούθειν· 485
 τὸν βάλε μέσσον ἄκοντι, πάγη δ' ἐν νηδυί χαλκός,
 ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων. ὁ δ' Ἀρηίδοον θεράποντα,
 ἄψ ἵππους στρέψαντα, μετάφρενον ὀξεί δουρὶ
 νύξ', ἀπὸ δ' ἄρματος ὤσε· κυκῆθησαν δέ οἱ ἵπποι.
 ὣς δ' ἀναμαιμάει βαθέ' ἄγκυα θεσπιδάες πῦρ 490
 οὔρεος ἀζαλέοιο, βαθεῖα δὲ καίεται ὕλη,
 πάντη τε κλονέων ἄνεμος φλόγα εἰλυφάζει,
 ὣς ὁ γε πάντη θῦνε σὺν ἔγχρῃ δαίμονι ἴσος
 κτεινομένους ἐφέπων· ῥέε δ' αἵματι γαῖα μέλαινα.
 ὣς δ' ὅτε τις ζεύξη βόας ἄρσενας εὐρουμετώπους 495
 τριβέμεναι κοῖ λευκὸν ἐνκτιμένη ἐν ἄλωῃ,
 ρίμφα τε λέπτ' ἐγένοντο βοῶν ὑπὸ πόσσ' ἐριμύκων,
 ὣς ὑπ' Ἀχιλλῆος μεγαθύμου μώνυχες ἵπποι
 στείβον ὁμοῦ νέκυάς τε καὶ ἀσπίδας· αἵματι δ' ἄξων
 νέρθην ἅπας πεπάλακτο καὶ ἄντυγες αἰ περὶ δίφρον, 500
 ἄς ἄρ' ἀφ' ἵππειων ὀπλέων ραθάμιγγες ἔβαλλον
 αἰ τ' ἀπ' ἐπισσώτρων. ὁ δὲ ἴετο κῦδος ἀρέσθαι
 Πηλεΐδης, λύθρῳ δὲ παλάσσετε χεῖρας ἀάπτους.

ΙΛΙΑΔΟΣ Φ.

Μάχη παραποτάμιος.

ἄλλ' ὅτε δὴ πόρον ἴξον ἑυρρεῖος ποταμοῖο,
 Ξάνθου δινηέντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς,
 ἔνθα διατμήξας τοὺς μὲν πεδίονδε δῖωκεν
 πρὸς πόλιν, ἧ̄ περ Ἀχαιοὶ ἀτυζόμενοι φοβέοντο
 ἡματι τῷ προτέρῳ, ὅτ' ἐμάλνετο φαίδιμος Ἴκτωρ· 5
 τῇ δ' οἷ γε προχέοντο πεφυζότες, ἡέρα δ' Ἥρη
 πίτυα πρόσθε βαθεῖαν ἐρουκέμεν· ἡμίσεες δὲ
 εἰς ποταμὸν εἰλεῦντο βαθύροον ἀργυροδίην.
 ἐν δ' ἔπεσον μεγάλῳ πατάγῳ, βράχε δ' αἰπὰ ῥέεθρα,
 ὄχθαι δ' ἀμφὶ περὶ μεγάλ' Ἴαχον· οἱ δ' ἀλαλητῷ 10
 ἔννεον ἔνθα καὶ ἔνθα, ἐλίσσόμενοι περὶ δίνας.
 ὡς δ' ὄθ' ὑπὸ ῥίπῃς πυρὸς ἀκροῖδες ἠερέθονται
 φευγέμεναι ποταμόνδε· τὸ δὲ φλέγει ἀκάματον πῦρ
 ὄρμενον ἐξαίφνης, ταὶ δὲ πτώσσουσι καθ' ὕδωρ·
 ὡς ὑπ' Ἀχιλλῆος Ξάνθου βαθυδινηέντος 15
 πλῆτο ῥόος κελάδων ἐπιμιξὶ ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν.
 αὐτὰρ ὁ διογενῆς δόρου μὲν λίπεν αὐτοῦ ἐπ' ὄχθῃ
 κεκλιμένον μυρικήσιν, ὁ δ' ἔσθορε δαίμονι ἴσος
 φάσγανον οἶον ἔχων, κακὰ δὲ φρεσὶ μῆδετο ἔργα,
 τύπτε δ' ἐπιστροφάδην· τῶν δὲ στόνος ὤρνυτ' ἀεικῆς
 ἄορι θεινομένων, ἐρουθαίνετο δ' αἵματι ὕδωρ. 21
 ὡς δ' ὑπὸ δελφίνος μεγακῆτεος ἰχθύες ἄλλοι
 φεύγοντες πιμπλάσι μυχοὺς λιμένος ἐνόρμον,
 δειδιότες· μάλα γάρ τε κατεσθίει, ὃν κε λάβῃσιν·
 ὡς Τρωῆς ποταμοῖο κατὰ δεινοῖο ῥέεθρα 25
 πτώσσον ὑπὸ κρημνούς. ὁ δ' ἐπεὶ κάμε χεῖρας ἐναίρων,
 ζωοὺς ἐκ ποταμοῖο δυώδεκα λέξατο κούρους

ποιήν Πατρόκλιοιο Μενoitιάδαο θανόντος,
 τοὺς ἐξῆγε θύραζε τεθηπότας ἤυτε νεβρούς,
 δῆσε δ' ὀπίσσω χεῖρας ἐντμήτοισιν ἱμάσιν, 30
 τοὺς αὐτοὶ φορέεσκον ἐπὶ στρεπτοῖσι χιτῶσιν,
 δῶκε δ' ἑταίροισιν κατάγειν κοίλας ἐπὶ νῆας.
 αὐτὰρ ὁ ἄψ ἐπόρουσε δαΐζέμεναι μενεαίνων.

ἐνθ' υἱεῖ Πριάμοιο συνήντετο Δαρδανίδαο
 ἐκ ποταμοῦ φεύγοντι Λυκάονι, τὸν ῥά ποτ' αὐτὸς 35
 ἦγε λαβὼν ἐκ πατρὸς ἀλωῆς οὐκ ἐθέλοντα,
 ἐννύχιος προμολῶν· ὁ δ' ἔρινεδὸν ὄξει χαλκῷ
 τάμνε νέους ὄρηκας, ἴν' ἄρματος ἄντυγες εἶεν·
 τῷ δ' ἄρ' ἀνώιστον κακὸν ἤλυθε δῖος Ἀχιλλεύς.
 καὶ τότε μὲν μιν Αἴημον ἐνκτιμένην ἐπέρασσεν 40
 νηυσὶν ἄγων, ἄτὰρ υἱὸς Ἰήσονος ὦνον ἔδωκεν·
 κείθεν δὲ ξεινὸς μιν ἐλύσατο, πολλὰ δ' ἔδωκεν,
 Ἴμβριος Ἡετίων, πέμψεν δ' ἐς δῖαν Ἀρίσβην·
 ἐνθεν ὑπεκπροφυγὼν πατρῷον ἵκετο δῶμα.
 ἐνδεκα δ' ἤματα θυμὸν ἐτέρπετο οἴσι φίλοισιν 45
 ἐλθὼν ἐκ Αἴημοιο· δυωδεκάτῃ δέ μιν αὐτίς
 χερσὶν Ἀχιλλῆος θεὸς ἔμβαλεν, ὅς μιν ἔμελλεν
 πέμψειν εἰς Αἶδαο καὶ οὐκ ἐθέλοντα νέεσθαι.
 τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς
 γυμνόν, ἄτερ κόρυθὸς τε καὶ ἀσπίδος, οὐδ' ἔχεν ἔγχος, 50
 ἀλλὰ τὰ μὲν ῥ' ἀπὸ πάντα χαμαὶ βάλε· τεῖρε γὰρ ἰδρῶς
 φεύγοντ' ἐκ ποταμοῦ, κάματος δ' ὑπὸ γούνατ' ἐδάμνα·
 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
 „ὦ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὄρωμαι·
 ἦ μάλα δὴ Τρῶες μεγαλήτορες, οὓς περ ἔπεφνον, 55
 αὐτίς ἀναστήσονται ὑπὸ ζόφου ἠερόεντος,
 οἶον δὴ καὶ ὄδ' ἦλθε φυγὼν ὑπο νηλεὲς ἦμαρ,
 Αἴημον ἐς ἡγαθέην πεπερημένος· οὐδέ μιν ἔσχεν

πόντος ἄλδος πολιῆς, ὃ πολέας ἀέκοντας ἐρύκει.
 ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ δουρὸς ἀκωκῆς ἡμετέροιο 60
 γεύσεται, ὄφρα ἴδωμαι ἐνὶ φρεσὶν ἠδὲ δαιίω,
 ἢ ἄρ' ὁμῶς καὶ κειῖθεν ἐλεύσεται, ἣ μιν ἐρύξει
 γῆ φυσίζοος, ἣ τε κατὰ κρατερόν περ ἐρύκει.“

ὣς ὠρμαινε μένων, ὃ δέ οἱ σχεδὸν ἦλθε τεθηπῶς,
 γούνων ἄψασθαι μεμαῶς, περὶ δ' ἤθελε θυμῷ 65
 ἐκφυγέειν θάνατόν τε κακὸν καὶ κῆρα μέλαιναν.

ἦ τοι ὃ μὲν δόρου μακρὸν ἀνέσχετο δῖος Ἀχιλλεὺς
 οὐτάμεναι μεμαῶς, ὃ δ' ὑπέδραμε καὶ λάβε γούνων
 κύψας· ἐργχείη δ' ἄρ' ὑπὲρ νότου ἐνὶ γαίῃ
 ἔσθη, ἱεμένη χροὸς ἄμεναι ἀνδρομέοιο. 70

αὐτὰρ ὃ τῇ ἑτέρῃ μὲν ἑλὼν ἐλλίσσεται γούνων,
 τῇ δ' ἑτέρῃ ἔχεν ἔγχος ἀκαχμένον οὐδὲ μεθίει·
 [καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·]
 „γουνουῦμαί σ', Ἀχιλεῦ, σὺ δέ μ' αἶδεο καὶ μ' ἐλέησον·
 ἀντί τοί εἰμ' ἱκέταο, διοτρεφεές, αἰδοίοιο· 75

πὰρ γὰρ σοὶ πρώτῳ πασάμην Δημήτερος ἀκτὴν
 ἤματι τῷ, ὅτε μ' εἶλες ἐνκτιμένην ἐν ἀλωῇ,
 καὶ μ' ἐπέρασσας ἀνευθεν ἄγων πατρός τε φίλων τε
 Αἴημον ἐς ἠγαθήην, ἑκατόμβοιον δέ τοι ἦλφον.

νῦν δὲ λύμην τρεῖς τόσσα πορών· ἠὼς δέ μοι ἔστιν 80
 ἦδε δυωδεκάτη, ὅτ' ἐς Ἴλιον εἰλήλουθα
 πολλὰ παθῶν· νῦν αὖ με τεῆς ἐν χερσὶν ἔθηκεν
 μοῖρ' ὀλοή· μέλλω που ἀπέχθεσθαι Διὶ πατρί,
 ὃς με σοὶ αὐτὶς ἔδωκε· μίνυθαδίων δέ με μήτηρ
 γείνατο Λαοθόη, θυγάτηρ Ἄλταο γέροντος, 85
 Ἄλτεω, ὃς Λελέγεσσι φιλοπτολέμοισιν ἀνάσσει,
 Πήδασον αἰπήεσσαν ἔχων ἐπὶ Σατυιόεντι.

τοῦ δ' ἔχε θυγατέρα Πρίαμος, πολλὰς δὲ καὶ ἄλλας·
 τῆς δὲ δύο γενόμεσθα, σὺ δ' ἄμφω δειροτομήσεις.

ἦ τοι τὸν πρώτοισι μετὰ πρῦλέεσσι δάμασσας, 90
 ἀντίθεον Πολύδωρον, ἐπεὶ βάλες ὄξει δουρί·
 νῦν δὲ δὴ ἐνθάδ' ἐμοὶ κακὸν ἔσσεται· οὐ γὰρ οἶω
 σὰς χειρὰς φεύξεσθαι, ἐπεὶ ῥ' ἐπέλασσε γε δαίμων.
 ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
 μὴ με κτεῖν', ἐπεὶ οὐχ ὁμογᾶστριος Ἐκτορός εἰμι, 95
 ὅς τοι ἑταῖρον ἔπεφνεν ἐνηέα τε κρατερόν τε.“

ὣς ἄρα μιν Πριάμοιο προσηύδα φαίδιμος υἱὸς
 λισσόμενος ἐπέεσσιν, ἀμείλικτον δ' ὄπ' ἄκουσεν·
 „νήπιε, μὴ μοι ἄποινα πιφάυσκεο μηδ' ἀγόρευε·
 πρὶν μὲν γὰρ Πάτροκλον ἐπισπεῖν αἴσιμον ἦμαρ, 100
 τόφρα τί μοι πεφιδέσθαι ἐνὶ φρεσὶ φίλτερον ἦεν
 Τρώων, καὶ πολλοὺς ζωοὺς ἔλον ἠδὲ πέρασσα·
 νῦν δ' οὐκ ἔσθ', ὅς τις θάνατον φύγη, ὃν κε θεὸς γε
 Ἴλίου προπάρειθεν ἐμῆς ἐν χερσὶ βάλλησιν,
 καὶ πάντων Τρώων, πέρι δ' αὖ Πριάμοιό γε παίδων. 105
 ἀλλά, φίλος, θάνε καὶ σὺ· τί ἦ ὀλοφύρεαι οὕτως;
 κάτθανε καὶ Πάτροκλος, ὃ περ σέο πολλὸν ἀμείνων.
 οὐχ ὀράας, οἶος καὶ ἐγὼ καλὸς τε μέγας τε;
 πατρὸς δ' εἴμ' ἀγαθοῖο, θεὰ δέ με γείνατο μήτηρ·
 ἀλλ' ἐπι τοι καὶ ἐμοὶ θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή. 110
 ἔσσεται ἢ ἠὲς ἢ δειλίη ἢ μέσον ἦμαρ,
 ὁππότε τις καὶ ἐμεῖο Ἄρει ἐκ θυμὸν ἔληται,
 ἢ ὃ γε δουρὶ βαλὼν ἢ ἀπὸ νευροῆφιν ὀιστῶ.“

ὣς φάτο, τοῦ δ' αὐτοῦ λῦτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ·
 ἔγχος μὲν ῥ' ἀφῆκεν, ὃ δ' ἔξετο χεῖρε πετάσσας 115
 ἀμφοτέρως. Ἀχιλεὺς δὲ ἐρυσσάμενος ξίφος ὄξυ
 τύψε κατὰ κληῖδα παρ' ἀχένα, πᾶν δέ οἱ εἶσω
 δῦ ξίφος ἄμφηκες· ὃ δ' ἄρα πρηνῆς ἐπὶ γαίῃ
 κεῖτο ταθεῖς, ἐκ δ' αἶμα μέλαν ῥέε, δεῦε δὲ γαῖαν.
 τὸν δ' Ἀχιλεὺς ποταμόνδε λαβὼν ποδὸς ἦκε φέρεσθαι,

καί οἱ ἐπευχόμενος ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν· 121
 „ἐνταυθοῖ νῦν κείσο μετ' ἰχθύσιν, οἳ σ' ὠτειλήν
 αἷμ' ἀπολιχμήσονται ἀκηδέες· οὐδέ σε μήτηρ
 ἐνθεμένη λεχέεσσι γοήσεται, ἀλλὰ Σκάμανδρος
 οἴσει δινήεις εἶσω ἄλῳς εὐρέα κόλπον. 125

θρώσκων τις κατὰ κῦμα μέλαιναν φοῖχ' ὑπαῖξει
 ἰχθύς, ὅς κε φάγησι Λυκάονος ἀργέτα δημόν.
 φθείρεσθ', εἰς ὃ κεν ἄστν κηλίομεν Ἰλίου ἱρής,
 ὑμεῖς μὲν φεύγοντες, ἐγὼ δ' ὄπιθεν κεραῖζω.
 οὐδ' ὑμῖν ποταμός περ εὐροῖος ἀργυροδίνης 130
 ἀρκέσει, ᾧ δὴ δητὰ πολέας ἱερεύετε τάρους,
 ζωοὺς δ' ἐν δίνησι καθίετε μώνυχας ἵππους.
 ἀλλὰ καὶ ὣς ὀλέεσθε κακὸν μόρον, εἰς ὃ κε πάντες
 τίσετε Πατρόκλοιο φόνον καὶ λοιγὸν Ἀχαιῶν,
 οὓς ἐπὶ νηυσὶ θοῆσιν ἐπέφνετε νόσφιν ἐμεῖο.“ 135

ὣς ἄρ' ἔφη, ποταμός δὲ χολώσατο κηρόθι μᾶλλον,
 ὥρμηεν δ' ἀνὰ θυμόν, ὅπως παύσειε πόνοιο
 δῖον Ἀχιλλῆα, Τρώεσσι δὲ λοιγὸν ἀλάλκοι.
 τόφρα δὲ Πηλέος υἱὸς ἔχων δολιχόσκιον ἔγχος
 Ἀστεροπαίῳ ἐπᾶλτο κατακτάμεναι μενεαίνων, 140
 υἱεῖ Πηλεγόνος· τὸν δ' Ἀξιδὸς εὐρουρέεθρος
 γείνατο καὶ Περίβοια, Ἀκισσαμενοῖο θυγατρῶν
 πρεσβυτάτη· τῇ γάρ ῥα μίγη ποταμός βαθυδίνης.
 τῷ ῥ' Ἀχιλεὺς ἐπόρουσεν, ὃ δ' ἀντίος ἐκ ποταμοῖο
 ἔστη ἔχων δύο δοῦρε· μένος δέ οἱ ἐν φρεσὶ θῆκεν 145
 Ξάνθος, ἐπεὶ κελόλωτο δαίκταμένων αἰζηῶν,
 τοὺς Ἀχιλεὺς ἐδάϊξε κατὰ ῥόον οὐδ' ἐλέαιρεν.
 οἳ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 τὸν πρότερος προσέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
 „τίς, πόθεν εἰς ἀνδρῶν, ὃ μευ ἔτλης ἀντίος ἐλθεῖν; 150
 δυστήνων δέ τε παῖδες ἐμῷ μένει ἀντιόωσιν.“

τὸν δ' αὖ Πηλεγόνος προσεφώνεε φαίδιμος υἱός·
 „Πηλεΐδη μεγάθυμε, τί ἦ γενεὴν ἐρεεῖνεις;
 εἴμ' ἐκ Παιουίης ἐριβόλου, τηλόθ' ἐούσης,
 Παιόνας ἄνδρας ἄγων δολιχεγχείας· ἦδε δέ μοι νῦν 155
 ἠὼς ἐνδεκάτη, ὅτ' ἐς Ἴλιον εἰλήλουθα.
 αὐτὰρ ἐμοὶ γενεὴ ἐξ Ἀξιοῦ εὐρὸν ῥέοντος,
 [Ἀξιοῦ, ὃς κάλλιστον ὕδαρ ἐπὶ γαῖαν ἴησιν,]
 ὃς τέκε Πηλεγόνα κλυτὸν ἔγχεϊ· τὸν δ' ἐμέ φασιν
 γείνασθαι. νῦν αὖτε μαχώμεθα, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ.“ 160
 ὣς φάτ' ἀπειλήσας, ὃ δ' ἀνέσχετο δῖος Ἀχιλλεὺς
 Πηλιάδα μελίην· ὃ δ' ἀμαρτῆ δούρασιν ἀμφὶς
 ἦρως Ἀστεροπαῖος, ἐπεὶ περιδέξιος ἦεν·
 καὶ ῥ' ἐτέρῳ μὲν δουρὶ σάκος βάλεν, οὐδὲ διαπρὸ
 ῥῆξε σάκος· χρῦσὸς γὰρ ἐρύκακε, δῶρα θεοῖο· 165
 τῷ δ' ἐτέρῳ μιν πῆχυν ἐπιγράβδην βάλε χειρὸς
 δεξιτερῆς, σῦτο δ' αἶμα κελαινεφές· ἠ δ' ὑπὲρ αὐτοῦ
 γαίῃ ἐνεστήρικτο, λιλαιομένη χροὸς ἄσαι.
 δεύτερος αὖτ' Ἀχιλεὺς μελίην ἰδυπτίωνα
 Ἀστεροπαίῳ ἐφῆκε κατακτάμεναι μενεαίνων· 170
 καὶ τοῦ μὲν ῥ' ἀφάμαρτεν, ὃ δ' ὑψηλὴν βάλεν ὄχθην,
 μεσσοπαγὲς δ' ἄρ' ἔθηκε κατ' ὄχθης μείλινον ἔγχος.
 Πηλεΐδης δ' ἄορ ὄξυ ἐρουσσάμενος παρὰ μηροῦ
 ἄλτ' ἐπὶ οἱ μεμαῶς· ὃ δ' ἄρα μελίην Ἀχιλλῆος
 οὐ δύνατ' ἐκ κρημοῖο ἐρύσσαι χειρὶ παχείῃ. 175
 τρις μὲν μιν πελέμιξεν ἐρύσσεσθαι μενεαίνων,
 τρις δὲ μεθῆκε βίης· τὸ δὲ τέτρατον ἠθέλε θυμῷ
 ἄξαι ἐπιγνάμψας δόρυ μείλινον Αἰακίδαο,
 ἀλλὰ πρὶν Ἀχιλεὺς σχεδὸν ἄορι θυμὸν ἀπηύρα.
 γαστέρα γὰρ μιν τύψε παρ' ὀμφαλόν, ἐκ δ' ἄρα πᾶσαι 180
 χύντο χαμαὶ χολάδες· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψεν
 ἀσθμαίνοντ'. Ἀχιλεὺς δ' ἄρ' ἐνὶ στήθεσιν ὀρούσας

τεύχεά τ' ἔξενάριξε καὶ εὐχόμενος ἔπος ἠΐδα·
 „κεῖσ' οὕτως· χαλεπὸν τοι ἔρισθενέος Κρονίωνος
 παισὶν ἐριζέμεναι, ποταμοῖο περ ἐκγεγαῶτι. 185
 φῆσθα σὺ μὲν ποταμοῦ γένος ἔμμεναι εὐρὸν ῥέοντος,
 αὐτὰρ ἐγὼ γενεὴν μεγάλου Διὸς εὐχομαι εἶναι.
 τίκτε μ' ἀνὴρ πολλοῖσιν ἀνάσσων Μυρμιδόνεσσιν
 Πηλεὺς Αἰακίδης· ὁ δ' ἄρ' Αἰακὸς ἐκ Διὸς ἦεν.
 τῷ κρείσσω μὲν Ζεὺς ποταμῶν ἀλιμυρηέντων, 190
 κρείσσω αὐτὲ Διὸς γενεῇ ποταμοῖο τέτυκται.
 καὶ γὰρ σοὶ ποταμὸς γε πάρα μέγας, εἰ δύνатаι τι
 χραιομεῖν· ἀλλ' οὐκ ἔστι Διὶ Κρονίωνι μάχεσθαι,
 τῷ οὐδὲ κρείων Ἀχελῷος ἰσοφαρίζει,
 οὐδὲ βαθυρρεῖταιο μέγα σθένος Ὠκεανοῖο, 195
 ἐξ οὗ περ πάντες ποταμοὶ καὶ πᾶσα θάλασσα
 καὶ πᾶσαι κρηναὶ καὶ φρεῖατα μακρὰ νάουσιν·
 ἀλλὰ καὶ ὃς δαίδοικε Διὸς μεγάλοιο κεραυνὸν
 δεινὴν τε βροντὴν, ὅτ' ἀπ' οὐρανόθεν σμαραγῆση.“

ἦ ῥα καὶ ἐκ κρημνοῖο ἐρύσσατο χάλκεον ἔγχος, 200
 τὸν δὲ κατ' αὐτόθι λείπεν, ἐπεὶ φίλον ἦτορ ἀπηύρα,
 κείμενον ἐν ψαμάθοισι, δίαινε δέ μιν μέλαν ὕδωρ.
 τὸν μὲν ἄρ' ἐγγέλυές τε καὶ ἰχθύες ἀμφεπένοντο,
 δημὸν ἐρεπτόμενοι ἐπινεφροῖδιον κείροντες·
 αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἵεναι μετὰ Παίονας ἱπποκορουστάς, 205
 οἱ ῥ' ἔτι παρ ποταμὸν πεφοβήατο δινήεντα,
 ὡς εἶδον τὸν ἄριστον ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
 χέρσ' ὑπο Πηλεΐδαο καὶ ἔορι ἱφι δαμέντα.
 ἐνθ' ἔλε Θερσίλοχόν τε Μύδωνά τε Ἀστυπυλόν τε
 Μνησόν τε Θρασίον τε καὶ Αἴνιον ἠδ' Ὀφελέστην· 210
 καὶ νύ κ' ἔτι πλέονας κτάνε Παίονας ὠκὺς Ἀχιλλεύς,
 εἰ μὴ χωσάμενος προσέφη ποταμὸς βαθυδίνης,
 ἀνέρι εἰσάμενος, βαθέης δ' ἐκφθέγγατο δίνης·

„ὦ Ἀχιλεῦ, περὶ μὲν κρατεῖς, περὶ δ' αἴσυλα ῥέξεις
ἀνδρῶν· αἰεὶ γάρ τοι ἀμύνουσιν θεοὶ αὐτοί. 215

εἶ τοι Τρῶας ἔδωκε Κρόνου παῖς πάντας ὀλέσσαι,
ἔξ ἐμέθεν γ' ἐλάσας πεδίον κάτα μέρορα ῥέξε·
πλήθει γὰρ δὴ μοι νεκύων ἔρατεινὰ ῥέεθρα,
οὔδέ τί πη δύναμαι προχέειν ῥόον εἰς ἄλα δῖαν
στεινόμενος νεκύεσσι, σὺ δὲ κτείνεις αἰδήλως. 220
ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ ἔασον· ἄγῃ μ' ἔχει, ὄρχαμε λαῶν.“

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
„ἔσται ταῦτα, Σκάμανδρε διοτρεφές, ὡς σὺ κελεύεις.
Τρῶας δ' οὐ πρὶν λήξω ὑπερφιάλους ἐναρίζων,
πρὶν ἔλσαι κατὰ ἄστνυ καὶ Ἔκτορι πειρηθῆναι 225
ἀντιβίην, ἥ κέν με δαμάσσειται ἢ κεν ἐγὼ τόν.“

ὣς εἰπὼν Τρῶεσσιν ἐπέσσυτο δαίμονι ἴσος.
καὶ τότε Ἀπόλλωνα προσέφη ποταμὸς βαθυδίνης·
„ὦ πόποι, ἀργυρότοξε, Διὸς τέκος, οὐ σύ γε βουλάς
εἰρύσαιο Κρονίωνος, ὃ τοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλεν 230
Τρῶσιν παρεστάμεναι καὶ ἀμύνειν, εἰς ὃ κεν ἔλθῃ
δειέλος ὀψὲ δύων, σκιάσῃ δ' ἐρίβωλον ἄρουραν.“

ἦ, καὶ Ἀχιλλεύς μὲν δουρικλυτὸς ἔνδορε μέσσω
κρημνοῦ ἀπαΐξας, ὃ δ' ἐπέσσυτο οἴδματι θύων,
πάντα δ' ὄρινε ῥέεθρα κνκώμενος, ὥσε δὲ νεκρούς 235
πολλούς, οἳ ῥα κατ' αὐτὸν ἄλλῃς ἔσαν, οὐς κτάν' Ἀχιλλεύς·
τοὺς ἐκβαλλε·θύραζε, μεμνκῶς ἤντε ταῦρος,
χέρσονδε· ζωοὺς δὲ σάω κατὰ καλὰ ῥέεθρα,
κρύπτων ἐν δίνῃσι βαθείησιν μεγάλῃσιν.

δεινὸν δ' ἀμφ' Ἀχιλλῆα κνκώμενον ἴστατο κῦμα, 240
ᾧθει δ' ἐν σάκει πίπτων ῥόος· οὐδὲ πόδεσσιν
εἶχε στηριξασθαι. ὃ δὲ πτελέην ἔλε χερσὶν
εὐφρέα μεγάλην· ἥ δ' ἐκ ῥιζέων ἐριποῦσα
κρημνὸν ἅπαντα διῶσεν, ἐπέσχε δὲ καλὰ ῥέεθρα

ὄξοισιν πνικνοῖσι, γεφύρωσεν δέ μιν αὐτὸν 245
 εἶσω πᾶσ' ἐριποῦσ'. ὁ δ' ἄρ' ἐκ δίνης ἀνορούσας
 ἤϊξεν πεδίοιο ποσὶ κραιπνοῖσι πέτεσθαι,
 δεισας. οὐδέ τ' ἔληγε θεὸς μέγας, ὥρτο δ' ἐπ' αὐτῷ
 ἀκροκελαινιῶν, ἵνα μιν παύσειε πόνοιο
 δῖον Ἀχιλλῆα, Τρώεσσι δὲ λοιγὸν ἀλάλκοι. 250
 Πηλεΐδης δ' ἀπόρουσεν, ὅσον τ' ἐπὶ δουρὸς ἐρωή,
 αἰετοῦ οἴματ' ἔχων μέλανος τοῦ θηρητῆρος,
 ὅς θ' ἅμα κάρτιστός τε καὶ ὤκιστος πετεηνῶν·
 τῷ εἰκῶς ἤϊξεν, ἐπὶ στήθεσσι δὲ χαλκὸς
 σμερδαλέον κονάβιξεν· ὑπαιθα δὲ τοῖο λιασθεῖς 255
 φεῦγ', ὁ δ' ὄπισθε ῥέων ἔπετο μεγάλῳ ὄρουμαγδῶ.
 ὡς δ' ὄτ' ἀνῆρ ὀχετηγὸς ἀπὸ κρήνης μελανύδρου
 ἄμ φυτὰ καὶ κήπους ὕδατι ῥόον ἠγεμονεύη,
 χερσὶ μάκελλαν ἔχων ἀμάρης ἐξ ἔχματα βάλλων·
 τοῦ μὲν τε προρέοντος ὑπὸ ψηφίδες ἅπασαι 260
 ὀγλεῦνται· τὸ δέ τ' ὄκα κατειβόμενον κελαρῦζει
 χώρῳ ἐνι προαλεῖ, φθάνει δέ τε καὶ τὸν ἄγοντα·
 ὣς αἰεὶ Ἀχιλλῆα κινήσατο κῦμα ῥόοιο
 καὶ λαιψηρὸν ἐόντα· θεοὶ δέ τε φέρτεροι ἀνδρῶν.
 ὁσσάκι δ' ὀρμήσειε ποδάροχης δῖος Ἀχιλλεύς 265
 στήναι ἐναντίβιον καὶ γνώμεναι, εἴ μιν ἅπαντες
 ἀθάνατοι φοβέουσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
 τοσσάκι μιν μέγα κῦμα διπετέος ποταμοῖο
 πλάξ' ὤμους καθύπερθεν· ὁ δ' ὑπόσσε ποσσὶν ἐπήδα
 θυμῷ ἀνιάζων· ποταμὸς δ' ὑπὸ γούνατ' ἐδάμνα 270
 λάβρος ὑπαιθα ῥέων, κονίην δ' ὑπέρεπτε ποδοῖιν.
 Πηλεΐδης δ' ὤμωξεν ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν·
 „Ζεῦ πάτερ, ὡς οὔ τις με θεῶν ἔλεεινὸν ὑπέστη
 ἐκ ποταμοῖο σαῶσαι· ἔπειτα δὲ καὶ τι πάθοιμι.
 ἄλλος δ' οὔ τις μοι τόσον αἷτιος Οὐρανιαίωνων, 275

ἀλλὰ φίλη μήτηρ, ἣ με ψεύδεσσιν ἔθειλεν,
 ἣ μ' ἔφατο Τρώων ὑπὸ τείχεϊ θωρηκτάων
 λαιψηροῖς ὀλέεσθαι Ἀπόλλωνος βελέεσσιν.
 ὡς μ' ὄφελ' Ἐκτωρ κτεῖναι, ὃς ἐνθάδε γ' ἔτραφ' ἄριστος·
 τῷ κ' ἀγαθὸς μὲν ἔπεφν', ἀγαθὸν δέ κεν ἐξενάριξεν. 280
 νῦν δέ με λευγαλέω θανάτῳ εἵμαρτο ἀλῶναι
 ἐρχθέντ' ἐν μεγάλῳ ποταμῷ, ὡς παῖδα συφορβόν,
 ὃν ῥά τ' ἔναυλος ἀποέρση χειμῶνι περῶντα.“

ὣς φάτο, τῷ δὲ μάλ' ὦκα Ποσειδάων καὶ Ἀθήνη
 στήτην ἐγγύς ἰόντε, δέμας δ' ἀνδρεσσιν ἔϊκτην, 285
 χειρὶ δὲ χεῖρα λαβόντες ἐπιστώσαντ' ἐπέεσσιν.
 τοῖσι δὲ μύθων ἤρχε Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
 „Πηλεΐδη, μήτ' ἄρ τι λίην τρέε μήτε τι τάρβει·
 τοίω γάρ τοι ἦναι θεῶν ἐπιταρρόθῳ εἰμὲν
 Ζηνὸς ἐπαινῆσαντος, ἐγὼ καὶ Παλλὰς Ἀθήνη· 290
 ὡς οὐ τοι ποταμῷ γε δαμήμεναι αἰσιμόν ἐστιν,
 ἀλλ' ὅδε μὲν τάχα λωφήσει, σὺ δὲ εἶσαι αὐτός·
 αὐτάρ τοι πυκινῶς ὑποδησόμεθ', αἶ κε πίθηαι·
 μὴ πρὶν παύειν χεῖρας ὁμοίου πολέμοιο,
 πρὶν κατὰ Ἰλιόφι κλυτὰ τείχεα λαὸν ἐέλσαι 295
 Τρωικόν, ὃς κε φύγησι· σὺ δ' Ἐκτορι θυμὸν ἀπούρας
 ἄψ' ἐπὶ νῆας ἴμεν· δίδομεν δέ τοι εὐχος ἀρέεσθαι.“

τὼ μὲν ἄρ' ὡς εἰπόντε μετ' ἀθανάτους ἀπεβήτην,
 αὐτὰρ ὁ βῆ, μέγα γάρ ῥα θεῶν ἔτρυνεν ἐφετμή,
 ἐς πεδίον· τὸ δὲ πᾶν πληθ' ὕδατος ἐκχυμένοιο, 300
 πολλὰ δὲ τεύχεα καλὰ δαϊκταμένων αἰζήτων
 πλῶον καὶ νέκυες. τοῦ δ' ὑψόσε γούνατ' ἐπήδα
 πρὸς ῥόον αἰσσοντος ἀν' ἰθύν, οὐδέ μιν ἴσχευ
 εὐρὸν ῥέων ποταμός· μέγα γάρ σθένος ἔμβαλ' Ἀθήνη.
 οὐδὲ Σκάμανδρος ἔληγε τὸ ὄν μένος, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον 305
 χῶετο Πηλεΐωνι, κόρυσσε δὲ κῦμα ῥόοιο

ὑπόσ' ἀειρόμενος, Σιμόεντι δὲ κέκλετ' ἀύσας·
 „φίλε κασίγνητε, σθένος ἀνέρος ἀμφοτέροί περ
 σχῶμεν, ἐπεὶ τάχα ἄστνυ μέγα Πριάμοιο ἄνακτος
 ἐκπέρσει, Τρῶες δὲ κατὰ μόθον οὐ μενέουσιν. 310
 ἀλλ' ἐπάμυνε τάχιστα, καὶ ἐμπύμπληθι ῥέεθρα
 ὕδατος ἐκ πηγέων, πάντας δ' ὀρόθνυνον ἐναύλους,
 ἴσθη δὲ μέγα κῦμα, πολὺν δ' ὀρυμαγδὸν ὄρινε
 φιτρῶν καὶ λάων, ἵνα παύσομεν ἄγριον ἄνδρα,
 ὃς δὴ νῦν κρατεῖ, μέμονεν δ' ὃ γε ἴσα θεοῖσιν. 315
 φημί γὰρ οὔτε βίην χραισμησέμεν οὔτε τι εἶδος
 οὔτε τὰ τεύχεα καλὰ, τὰ που μάλα νειόθι λίμνης
 κείσεθ' ὑπ' ἰλῦος κεκαλυμμένα· καὶ δέ μιν αὐτὸν
 εἰλύσω ψαμάθοισιν, ἄλις χέραδος περιχεύας
 μυρίον, οὐδέ οἱ ὅστ' ἐπιστήσονται Ἀχαιοὶ 320
 ἀλλέξαι· τόσσην οἱ ἄσιν καθύπερθε καλύψω.
 αὐτοῦ οἱ καὶ σῆμα τετεύξεται, οὐδέ τί μιν χρεῶ
 ἔσται τυμβοχοῆσ', ὅτε μιν θάπτωσιν Ἀχαιοί.“
 ἦ καὶ ἐπῶρτ' Ἀχιλλῆι κνκῶμενος ὑπόσε θύων,
 μορμύρων ἀφρῶ τε καὶ αἵματι καὶ νεκύεσσιν. 325
 πορφύρεον δ' ἄρα κῦμα διπετέος ποταμοῖο
 ἴστατ' ἀειρόμενον, κατὰ δ' ἦρεε Πηλεΐωνα.
 Ἥρη δὲ μέγ' ἄνσε περιδείσασ' Ἀχιλλῆι,
 μὴ μιν ἀποέρσειε μέγας ποταμὸς βαθυδίνης.
 αὐτίκα δ' Ἥφαιστον προσεφώνεεν ὄν φίλον υἷόν· 330
 „ὄρσειο, κυλλοπόδιον, ἐμὸν τέκος· ἄντα σέθεν γὰρ
 Ξάνθου δινήεντα μάχη ἤισκομεν εἶναι·
 ἀλλ' ἐπάμυνε τάχιστα, πιφάυσκεο δὲ φλόγα πολλήν.
 αὐτὰρ ἐγὼ Ζεφύροιο καὶ ἀργεστῆο Νότοιο 335
 εἶσομαι ἐξ ἀλόθεν χαλεπὴν ὄρσουσα θύελλαν,
 ἦ κεν ἀπὸ Τρῶων κεφαλὰς καὶ τεύχεα κῆαι
 φλέγμα κακὸν φορέουσα. σὺ δὲ Ξάνθοιο παρ' ὄχθας

δένδρεα καὶ, ἐν δ' αὐτὸν ἴει πυρὶ· μηδὲ σε πάμπαν
 μειλιχίοις ἐπέεσσιν ἀποτρεπέτω καὶ ἀρειῇ·
 μηδὲ πρὶν ἀπόπανε τεὸν μένος, ἀλλ' ὀπότε ἂν δῆ 340
 φθέρῃξομ' ἐγὼν ἰάχουσα, τότε σχεῖν ἀκάματον πῦρ.“

ὣς ἔφαθ', "Ἥφαιστος δὲ τιτύσκετο θεσπιδαῆς πῦρ.
 πρῶτα μὲν ἐν πεδίῳ πῦρ δαίετο, καίε δὲ νεκρούς
 [πολλούς, οἳ ἴσθα κατ' αὐτὸν ἄλλισ ἔσαν, οὐς κτάν' Ἀχιλλεύς.]
 πᾶν δ' ἐξηράνθη πεδίον, σχέτο δ' ἀγλαὸν ὕδωρ. 345
 ὡς δ' ὅτ' ὀπωρινὸς Βορέης νεοαρδὲ ἄλωψ
 αἰψ' ἀγξηράνη· χαίρει δέ μιν ὅς τις ἐθείρη·
 ὣς ἐξηράνθη πεδίον πᾶν, κὰδ δ' ἄρα νεκρούς
 κῆεν· ὁ δ' ἐς ποταμὸν τρέψε φλόγα παμφανόωσαν.
 καίοντο πετέλαι τε καὶ ἰτέαι ἠδὲ μυρῖκαι, 350
 καίετο δὲ λωτῆς τε ἰδὲ θρύον ἠδὲ κύπειρον,
 τὰ περὶ καλὰ ῥέεθρα ἄλλισ ποταμοῖο πεφύκειν·
 τείρουτ' ἐγγέλυνες τε καὶ ἰχθύες οἳ κατὰ δίνας,
 οἳ κατὰ καλὰ ῥέεθρα κυβίστων ἔνθα καὶ ἔνθα
 πνοιῇ τειρόμενοι πολυμήτιος Ἥφαιστοιο. 355

καίετο δ' ἰς ποταμοῖο, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 „Ἥφαιστ', οὐ τις σοί γε θεῶν δύνατ' ἀντιφερίζειν,
 οὐδ' ἂν ἐγὼ σοί γ' ὥδε πυρὶ φλεγέθοντι μαχοίμην.
 λῆγ' ἔριδος, Τρῶας δὲ καὶ αὐτίκα δῖος Ἀχιλλεύς
 ἄστεος ἐξελάσειε· τί μοι ἔριδος καὶ ἀραγῆς;“ 360

φῆ πυρὶ καιόμενος, ἀνὰ δ' ἔφλυε καλὰ ῥέεθρα.
 ὡς δὲ λέβης ζεῖ ἔνδον, ἐπειγόμενος πυρὶ πολλῶ,
 κνίστην μελδόμενος ἀπαλοτρεφέος σιάλοιο,
 πάντοθεν ἀμβολάδην, ὑπὸ δὲ ξύλα κάγκανα κείται,
 ὡς τοῦ καλὰ ῥέεθρα πυρὶ φλέγετο, ζέε δ' ὕδωρ· 365
 οὐδ' ἔθιλε προρέειν, ἀλλ' ἴσχετο· τεῖρε δ' ἀυτμῆ
 Ἥφαιστοιο βίηφι πολύφρονος. αὐτὰρ ὅ γ' Ἥρην
 πολλὰ λισσόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„Ἡρη, τίπτε σὸς υἱὸς ἐμὸν ῥόον ἔχραε κήδειν
 ἐξ ἄλλων; οὐ μὲν τοι ἐγὼ τόσον αἰτίος εἰμι, 370
 ὅσσον οἱ ἄλλοι πάντες, ὅσοι Τρώεσσιν ἀρωγοί.
 ἀλλ' ἢ τοι μὲν ἐγὼν ἀποπαύσομαι, εἰ σὺ κελεύεις,
 παυέσθω δὲ καὶ οὗτος. ἐγὼ δ' ἐπὶ καὶ τόδ' ὁμοῦμαι,
 μὴ ποτ' ἐπὶ Τρώεσσιν ἀλεξήσειν κακὸν ἡμᾶρ,
 μηδ' ὀπότε ἂν Τροίη μαλερῶ πυρὶ πᾶσα δάηται 375
 καιομένη, καίωσι δ' ἀρήιοι νῆες Ἀχαιῶν.“

αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσε θεά, λευκώλενος Ἡρη,
 αὐτίκ' ἄρ' Ἡφαιστον προσεφώνεεν ὄν φίλον υἱόν·
 „Ἡφαιστε, σχέο, τέκνον ἀγαλλεές· οὐ γὰρ ἔοικεν
 ἀθάνατον θεὸν ὧδε βροτῶν ἔνεκα στυφελίζειν.“ 380

ὧς ἔφαθ', Ἡφαιστος δὲ κατέσβεσε θεσπιδαῆς πῦρ,
 ἄψορον δ' ἄρα κῦμα κατέστυτο καλὰ ῥέεθρα.

αὐτὰρ ἐπεὶ Ξάνθοιο δάμη μένος, οἱ μὲν ἔπειτα
 παυσάσθη· Ἡρη γὰρ ἐρύκακε χωομένη περ·
 ἐν δ' ἄλλοισι θεοῖσιν ἔρις πέσε βεβριθυῖα 385
 ἀργαλέη, δίχα δέ σφιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἄητο.
 σὺν δ' ἔπεσον μεγάλῳ πατάγῳ, βράχε δ' εὐρεῖα χθῶν,
 ἀμφὶ δὲ σάλπιγγεν μέγας οὐρανός. αἶε δὲ Ζεὺς
 ἡμενος Οὐλύμπῳ· ἐγέλασσε δέ οἱ φίλον ἦτορ
 γηθοσύνη, ὅθ' ὄρατο θεοὺς ἔριδι ξυνιόντας. 390

ἔνθ' οἱ γ' οὐκέτι δηρὸν ἀφέστασαν· ἦρχε γὰρ Ἄρης
 ῥινοτόρος, καὶ πρῶτος Ἀθηναίῃ ἐπόρουσεν
 χάλκεον ἔγχος ἔχων, καὶ ὄνειδειον φάτο μῦθον·
 „τίπτ' αὐτ', ὦ κυνάμνια, θεοὺς ἔριδι ξυνελαύνεις
 θάρσος ἄητον ἔχουσα, μέγας δέ σε θυμὸς ἀνῆκεν; 395
 ἢ οὐ μέμνη, ὅτε Τυδείδην Διομήδε' ἀνῆκας
 οὐτάμεναι, αὐτῇ δὲ πανόψιδν ἔγχος ἔλοῦσα
 ἰθύς ἐμεῦ ὤσας, διὰ δὲ χροά καλὸν ἔδαψας;
 τῷ σ' αὖ νῦν ὀίω ἀποτισέμεν, ὅσσα μ' ἔοργας.“

ὥς εἰπὼν οὕτησε κατ' αἰγίδα θυσανδέεσσαν 400
 σμερδαλέην, ἣν οὐδὲ Διὸς δάμνησι κεραυνός·
 τῇ μιν Ἄρης οὕτησε μαιφόνος ἔγχει μακροῦ.
 ἣ δ' ἀναχασσαμένη λίθον εἴλετο χειρὶ παχείη
 κείμενον ἐν πεδίῳ, μέλανα, τρηχύν τε μέγαν τε,
 τὸν δ' ἄνδρες πρότεροι θέσαν ἔμμεναι οὔρον ἀρούρης·
 τῷ βάλε θυῶρον Ἄρηα κατ' ἀχένα, λῦσε δὲ γυῖα. 406
 ἔπτα δ' ἐπέσχε πέλεθρα πεσών, ἐκόνισε δὲ χαιτάς,
 τεύχεα δ' ἀμφαράβησε· γέλασσε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη,
 καὶ οἱ ἐπευχομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „νηπύτι, οὐδέ νύ πώ περ ἐπεφράσω, ὅσσον ἀρείων 410
 εὐχομ' ἐγὼν ἔμμεναι, ὅτι μοι μένος ἰσοφαρίζεις.
 οὔτω κεν τῆς μητρὸς ἐρινύας ἔξαποτίνοις,
 ἣ τοι χωομένη κακὰ μήδεται, οὔνεκ' Ἀχαιοὺς
 κάλλιπες, αὐτὰρ Τρῶσιν ὑπερφιάλοισιν ἀμύνεις.“

ὥς ἄρα φωνήσασα πάλιν τρέπεν ὅσσε φαινῶ. 415
 τὸν δ' ἄγε χειρὸς ἐλουῖσα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη
 πυκνὰ μάλα στενάχοντα, μόγισ δ' ἐσαγείρετο θυμόν.
 τὴν δ' ὡς οὖν ἐνόησε θεά, λευκώλενος Ἥρη,
 αὐτίκ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „ὦ πόποι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, ἀτρυτώνη, 420
 καὶ δὴ αὖθ' ἣ κυνάμυια ἄγει βροτολοιγὸν Ἄρηα
 δηίου ἐκ πολέμοιο κατὰ κλόνον· ἀλλὰ μέτελθε.“

ὥς φάτ', Ἀθηναίη δὲ μετέσσυτο, χαῖρε δὲ θυμῷ,
 καὶ ῥ' ἐπιεισαμένη πρὸς στήθεα χειρὶ παχείη
 ἤλασε· τῆς δ' αὐτοῦ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ. 425
 τὼ μὲν ἄρ' ἀμφω κεῖντο ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ,
 ἣ δ' ἄρ' ἐπευχομένη ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν·
 „τοιούτοι νῦν πάντες, ὅσοι Τρῶεσσι ἀρωγοί,
 εἶεν, ὅτ' Ἀργείοισι μαχοίατο θωρηκτῆσιν,
 ὧδέ τε θαρσαλέοι καὶ τλήμονες, ὡς Ἀφροδίτη 430

ἦλθεν Ἄρει ἐπίκουρος, ἐμῷ μένει ἀντιώσασα·
τῷ κεν δὴ πάλαι ἄμμες ἐπαυσάμεθα πτολέμοιο,
Ἴλιου ἐκπέρσαντες, ἐνκτίμενον πτολίεθρον.“

[ὥς φάτο, μείδησεν δὲ θεά, λευκώλενος Ἥρη.]
αὐτὰρ Ἀπόλλωνα προσέφη κρείων ἐνοσίχθων· 435

„Φοῖβε, τί ἦ δὴ νῶϊ διέσταμεν; οὐδὲ ἔοικεν
ἀρξάντων ἐτέρων· τὸ μὲν αἰσχίον, αἴ κ' ἀμαχητὶ
ἴομεν Οὐλύμπόνδε, Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ.
ἄρχε· σὺ γὰρ γενεῆφι νεώτερος· οὐ γὰρ ἐμοί γε 440

νηπύτι, ὡς ἄνοον κραδίην ἔχες· οὐδέ νυ τῶν περ
μέμνηται, ὅσα δὴ πάθομεν κακὰ Ἴλιον ἀμφὶς
μοῦνοι νῶϊ θεῶν, ὅτ' ἀγήνορι Λαομέδοντι
πὰρ Διὸς ἐλθόντες θητεύσαμεν εἰς ἐνιαυτὸν
μισθῷ ἐπι ρητῷ, ὃ δὲ σημαίνων ἐπέτελλεν. 445

ἦ τοι ἐγὼ Τρῶεσσι πόλιν πέρι τείχος ἔδειμα
εὐρύ τε καὶ μάλα καλόν, ἴν' ἄρρηκτος πόλις εἴη·
Φοῖβε, σὺ δ' εἰλίποδας ἔλικας βοῦς βουκολέεσκες
Ἰδης ἐν κνημοῖσι πολυπτύχου ὑληέσσης.

ἀλλ' ὅτε δὴ μισθοῖο τέλος πολυγηθῆες ὦραι 450
ἐξέφερον, τότε νῶϊ βιήσατο μισθὸν ἅπαντα
Λαομέδων ἔκπαγλος, ἀπειλήσας δ' ἀπέπεμπεν.

σὺν μὲν ὃ γ' ἠπείλησε πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθευ
δήσειν, καὶ περάαν νήσων ἐπι τηλεδαπάων·
στεῦτο δ' ὃ γ' ἀμφοτέρων ἀπολεψέμεν οὔατα χαλκῷ. 455
νῶϊ δέ τ' ἄφορροι κίομεν κεκοτηότι θυμῷ,
μισθοῦ χωόμενοι, τὸν ὑποστάς οὐκ ἐτέλεσσεν.

τοῦ δὴ νῦν λαοῖσι φέρεις χάριν, οὐδὲ μεθ' ἡμέων
πειρᾶ, ὥς κε Τρῶες ὑπερφίαλοι ἀπόλωνται
πρόχην κακῶς σὺν παισὶ καὶ αἰδοίης ἀλόχοισιν.“ 460

τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἐκάεργος Ἀπόλλων·

„έννοσίγαι', οὐκ ἄν με σαόφρονα μυθήσαιο
 ἔμμεναι, εἰ δὴ σοί γε βροτῶν ἔνεκα πτολεμίξω
 δειλῶν, οἱ φύλλοισιν εἰκότες ἄλλοτε μὲν τε
 ζαφλεγέες τελέθουσιν, ἀρούρης καρπὸν ἔδοντες, 465
 ἄλλοτε δὲ φθινύθουσιν ἀκήριοι. ἀλλὰ τάχιστα
 παυσώμεσθα μάχης· οἱ δ' αὐτοὶ θηριασθῶν.“

ὣς ἄρα φωνήσας πάλιν ἐτρέπετ'· αἰδέτο γάρ ῥα
 πατροκασιγνήτιο μιγήμεναι ἐν παλάμησιν.
 τὸν δὲ κασιγνήτη μάλα νείκεσε, πότνια θηροῶν, 470
 [Ἄρτεμις ἀγροτέρη, καὶ ὄνειδειον φάτο μῦθον·]
 „φεύγεις δὴ, ἐκάεργε, Ποσειδάωνι δὲ νίκην
 πᾶσαν ἐπέτρεψας, μέλεον δέ οἱ εὖχος ἔδωκας·
 νηπύτιε, τὸ νυ τόξον ἔχεις ἀνεμώλιον αὐτως;
 [μὴ σευ νῦν ἔτι πατρὸς ἐνὶ μεγάροισιν ἀκούσω 475
 εὖχομένου, ὡς τὸ πρὶν, ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
 ἅντα Ποσειδάωνος ἐναντίβιον πολεμίζειν.]“

ὣς φάτο, τὴν δ' οὐ τι προσέφη ἐκάεργος Ἀπόλλων,
 ἀλλὰ χολωσαμένη Διὸς αἰδοίῃ παράκοιτις
 [νείκεσεν ἰοχέαιραν ὄνειδείοις ἐπέεσσιν·] 480
 „πῶς δὲ σὺ νῦν μέμονας, κύον ἀδεές, ἀντί' ἐμεῖο
 στήσεσθαι; χαλεπή τοι ἐγὼ μένος ἀντιφέρεσθαι
 τοξοφόρῳ περ εὔση, ἐπεὶ σε λέοντα γυναιξὶν
 Ζεὺς θῆκεν, καὶ ἔδωκε κατακτάμεν, ἦν κ' ἐθέλησθα.
 ἦ τοι βέλτερόν ἐστι κατ' οὔρεα θῆρας ἐναίρειν 485
 ἀγροτέρας τ' ἐλάφους ἢ κρείσσοσιν Ἴφι μάχεσθαι.
 εἰ δ' ἐθέλεις πολέμοιο δαήμεναι, ὄφρ' ἐν εἰδήσ,
 ὅσσον φερετέρη εἶμ', ὅτι μοι μένος ἀντιφερίζεις.“

ἦ ῥα καὶ ἀμφοτέρας ἐπὶ καρπῷ χεῖρας ἔμαρπτεν
 σκαιῆ, δεξιτερῆ δ' ἄρ' ἀπ' ὤμων αἰνυτο τόξα, 490
 αὐτοῖσιν δ' ἄρ' ἔθεινε παρ' οὔατα μειδιώσα
 ἐντροπαλιζομένην· ταχέες δ' ἐκπιπτον ὀιστοί.

δακρυνόεσσα δ' ὑπαιθα θεὰ φύγεν ὧς τε πέλεια,
 ἢ ῥά θ' ὑπ' Ἰρηκος κοίλην εἰσέπτατο πέτρην,
 χηραμόν· οὐδ' ἄρα τῆ γε ἀλώμεναι αἴσιμον ἦεν· 495
 ὧς ἠ δακρυνόεσσα φύγεν, λίπε δ' αὐτόθι τόξα.

Λητώ δὲ προσέειπε διάκτορος ἀργεῖφόντης·
 „Λητοῖ, ἐγὼ δέ τοι οὐ τι μαχήσομαι· ἀργαλέον δὲ
 πληκτίζεσθ' ἀλόχοισι Διὸς νεφεληγερέταο·
 ἀλλὰ μάλα πρόφρασσα μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν 500
 εὔχεσθαι ἐμὲ νικῆσαι κρατερῆφι βίηφιν.“

ὧς ἄρ' ἔφη, Λητώ δὲ συναίνυτο καμπύλα τόξα
 πεπετωτ' ἄλλυδις ἄλλα μετὰ στροφάλιγγι κούρης.
 ἠ μὲν τόξα λαβοῦσα πάλιν κίε θυγατέρος ἦς·
 ἠ δ' ἄρ' Ὀλυμπον ἴκανε, Διὸς ποτὶ χαλκοβατῆς δῶ, 505
 δακρυνόεσσα δὲ πατρὸς ἐφέζετο γούνασι κούρη,
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ἀμβρόσιος ἐάνδρς τρέμε· τὴν δὲ προτὶ οἶ
 εἶλε πατὴρ Κρονίδης, καὶ ἀνείρετο ἠδὲ γελάσσας·
 „τίς νύ σε τοιάδ' ἔρεξε, φίλον τέκος, Οὐρανιῶνων
 [μαψιδίως, ὡς εἴ τι κακὸν ῥέξουσιν ἐνωπῆ;]“ 510
 τὸν δ' αὐτε προσέειπεν εὐστέρφανος κελαδεινή·
 „σὴ μ' ἄλοχος στυφέλιξε, πάτερ, λευκώλενος Ἥρη,
 ἐξ ἧς ἀθανάτοισιν ἔρις καὶ νεῖκος ἐφῆπται.“

ὧς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
 αὐτὰρ Ἀπόλλων Φοῖβος ἐδύσετο Ἴλιον Ἰρην· 515
 μέμβλετο γάρ οἱ τείχος ἐυδυμήτοιο πόλης,
 μὴ Δαναοὶ πέρσειαν ὑπὲρ μόρον ἤματι κείνῳ.
 οἱ δ' ἄλλοι πρὸς Ὀλυμπον ἴσαν θεοὶ αἰὲν ἐόντες,
 οἱ μὲν χωόμενοι, οἱ δὲ μέγα κυδιόωντες,
 κὰδ δ' ἴζον παρὰ πατρὶ κελαινεφεῖ. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς 520
 Τρωῶας ὁμῶς αὐτούς τ' ὄλεκεν καὶ μώνυχας ἵππους.
 ὧς δ' ὅτε καπνὸς ἰὼν εἰς οὐρανὸν εὐρὺν ἴκηται
 ἄστεος αἰθομένοιο, θεῶν δέ ἐ μῆνις ἀνῆκεν,

πᾶσι δ' ἔθηκε πόνον, πολλοῖσι δὲ κήδε' ἐφῆκεν,
ὥς Ἀχιλλεύς Τρώεσσι πόνον καὶ κήδε' ἔθηκεν. 525

ἔσθήκει δ' ὁ γέρον Πρίαμος θείου ἐπὶ πύργου,
ἔς δ' ἐνόησ' Ἀχιλλῆα πελώριον· αὐτὰρ ὑπ' αὐτοῦ
Τρῶες ἄφαρ κλονέοντο πεφυζότες, οὐδέ τις ἀλκὴ
γίγνεθ'· ὁ δ' οἰμῶξας ἀπὸ πύργου βαῖνε χαμᾶζε
ὀτρύνων παρὰ τείχος ἀγκακλειτοὺς πυλαωρούς· 530

„πεπταμένας ἐν χερσὶ πύλας ἔχειτ', εἰς ὃ κε λαοὶ
ἔλθωσι προτὶ ἄστν πεφυζότες· ἦ γὰρ Ἀχιλλεύς
ἐγγυὸς ὄδε κλονέων· νῦν οἴω λοίγι' ἔσεσθαι.
αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἔς τείχος ἀναπνεύσωσιν ἀλέντες,
αὐτίς ἐπανθήμεναι σανίδας πυκινῶς ἀραρυίας· 535
δεΐδια γάρ, μὴ οὔλος ἀνὴρ ἔς τείχος ἄληται.“

ὥς ἔφραθ', οἱ δ' ἄνεσάν τε πύλας καὶ ἀπῶσαν ὀχῆας·
αἱ δὲ πετασθεῖσαι τευξάν φάος· αὐτὰρ Ἀπόλλων
ἀντίος ἐξέθορε, Τρώων ἵνα λοιγὸν ἀλάλκοι.

οἱ δ' ἰθὺς πόλιος καὶ τείχεος ὑψηλοῖο, 540
δίψῃ καρχαλέοι, κεκουιμένοι ἐκ πεδίοιο
φεύγον· ὁ δὲ σφεδανὸν ἔφεπ' ἔρχεῖ, λύσσα δέ οἱ κῆρ
αἰὲν ἔχε κρατερή, μενέαινε δὲ κῦδος ἀρέσθαι.

ἔνθα κεν ὑψίπυλον Τροίην ἔλον νῆες Ἀχαιῶν,
εἰ μὴ Ἀπόλλων Φοῖβος Ἀγήνορα δῖον ἀνῆκεν, 545
φῶτ' Ἀντήνορος υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε.

ἐν μὲν οἱ κραδίη θάρσος βάλε, παρ δέ οἱ αὐτὸς
ἔσθη, ὅπως θανάτοιο βαρείας κῆρας ἀλάλκοι,
φηγῶ κεκλιμένος· κεκάλυπτο δ' ἄρ' ἠέρι πολλῆ.
αὐτὰρ ὁ γ' ὥς ἐνόησεν Ἀχιλλῆα πτολίπορθον, 550
ἔσθη, πολλὰ δέ οἱ κραδίη πόρφυρε μένουσι·

ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
„ὦ μοι ἐγών· εἰ μὲν κεν ὑπὸ κρατεροῦ Ἀχιλλῆος
φεύγω, τῆ περ οἱ ἄλλοι ἀτυζόμενοι κλονέονται,

αἰρήσει με καὶ ὧς καὶ ἀνάκλιδα δειροτομήσει. 555

εἰ δ' ἂν ἐγὼ τούτους μὲν ὑποκλονέεσθαι ἐάσω
Πηλεΐδῃ Ἀχιλῆϊ, ποσὶν δ' ἀπὸ τείχεος ἄλλη
φρεύω πρὸς πεδίον Ἴλιον, ὄφρ' ἂν ἴκωμαι
Ἴδης τε κνημοὺς κατὰ τε ῥωπήια δύω·

ἔσπεριος δ' ἂν ἔπειτα λοεσσάμενος ποταμοῖο 560
ἰδρῶ ἀποψυχθεὶς προτὶ Ἴλιον ἀπονουοίμην.

ἀλλὰ τί ἦ μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
μή μ' ἀπαιρούμενον πόλιος πεδίονδε νοήσῃ
καὶ με μεταίξας μάρψῃ ταχέεσσι πόδεσσιν·
οὐκέτ' ἔπειτ' ἔσται θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξαι· 565

λίην γὰρ κρατερὸς περὶ πάντων ἔστ' ἀνθρώπων.
εἰ δέ κέν οἱ προπάρουιθε πόλιος κατεναντίον ἔλθω·
καὶ γὰρ θῆν τούτῳ τρωτὸς χρῶς ὀξεί χαλκῶ,
ἐν δὲ ἰα ψυχῇ, θνητὸν δέ ἔφασ' ἀνθρώποι
[ἔμμεναι· αὐτὰρ οἱ Κρονίδης Ζεὺς κῦδος ὀπάξει.] 570

ὧς εἰπὼν Ἀχιλῆα ἀλεῖς μένευ, ἐν δέ οἱ ἦτορ
ἄλκιμον ὤρματο πτολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.
ἦύτε πάρδαλις εἴσι βαθείης ἐκ ξυλόχοιο
ἀνδρὸς θηρητῆρος ἐναντίον, οὐδέ τι θυμῶ
ταρβεῖ οὐδὲ φοβεῖται, ἐπεὶ κεν ὑλαγμὸν ἀκούσῃ· 575

εἰ περ γὰρ φθάμενός μιν ἢ οὐτάσῃ ἢ ἐβάλησιν,
ἀλλὰ τε καὶ περὶ δουρὶ πεπαρμένη οὐκ ἀπολήγει
ἀλκῆς, πρὶν γ' ἢ ἐξυμβλήμεναι ἢ ἐδαμῆναι·

ὧς Ἀντήνορος υἱὸς ἀγανού, δῖος Ἀγήνωρ,
οὐκ ἔθελεν φεύγειν, πρὶν πειρήσασθαι Ἀχιλῆος, 580
ἀλλ' ὃ γ' ἄρ' ἀσπίδα μὲν πρόσθ' ἔσχετο πάντοσ' εἴσῃν,
ἐγχείῃ δ' αὐτοῖο τιτύσκετο, καὶ μέγ' αὐτεῖ·

„ἦ δὴ που μάλ' ἔολπας ἐνὶ φρεσὶ, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,
ἤματι τῶδε πόλιν πέρσειν Τρώων ἀγερώχων,
νηπύτι, ἦ τ' ἔτι πολλὰ τετεύξεται ἄλγε' ἐπ' αὐτῇ. 585

ἐν γάρ οἱ πολέες τε καὶ ἄλκιμοι ἄνδρες εἰμέν,
οἱ καὶ πρόσθε φίλων τοκέων ἀλόχων τε καὶ υἱῶν
Ἴλιον εἰρουόμεσθα· σὺ δ' ἐνθάδε πότμον ἐφέψεις,
ᾧ δ' ἔκπαγλος ἔων καὶ θαρσαλέος πολεμιστής.

ἦ ῥα καὶ ὄξυν ἄκοντα βαρείης χειρὸς ἀφῆκεν, 590
καὶ ῥ' ἔβαλε κνήμην ὑπὸ γούνατος οὐδ' ἀφάμαρτεν·
ἀμφὶ δέ οἱ κνημῖς νεοτεύκτου κασσιτέροιο
σμερδαλέον κονάβησε· πάλιν δ' ἀπὸ χαλκὸς ὄρουσεν
βλημένου, οὐδ' ἐπέρησε, θεοῦ δ' ἠρύκακε δῶρα.
Πηλεΐδης δ' ὠρμήσατ' Ἀγήνορος ἀντιθέοιο 595
δεύτερος· οὐδέ τ' ἔασεν Ἀπόλλων κῦδος ἀρέσθαι,
ἀλλὰ μιν ἐξήρπαξε, κάλυψε δ' ἄρ' ἠέρι πολλῆ,
ἠσύχιον δ' ἄρα μιν πολέμου ἔκπεμπε νέεσθαι.
αὐτὰρ ὁ Πηλεΐωνα δόλω ἀποέγραθε λαοῦ·
αὐτῷ γὰρ ἐκάεργος Ἀγήνορι πάντα ἔοικὼς 600
ἔστη πρόσθε ποδῶν, ὁ δ' ἐπέσσυτο ποσσὶ διώκειν.
εἷος δ' τὸν πεδίοιο διώκετο πυροφόροιο,
τρέψας πὰρ ποταμὸν βαθυδινηέντα Σκάμανδρον,
τυτθὸν ὑπεκπροθέοντα· δόλω δ' ἄρ' ἔθειλεγεν Ἀπόλλων,
ὡς αἰεὶ ἔλποιτο κιχῆσεσθαι ποσὶν οἷσιν· 605
τόφρ' ἄλλοι Τρῶες πεφοβημένοι ἦλθον δμίλῳ
ἀσπάσιοι προτὶ ἄστν, πόλις δ' ἔμπλητο ἀλέντων·
οὐδ' ἄρα τοί γ' ἔτλαν πόλιος καὶ τείχεος ἐκτὸς
μεῖναι ἔτ' ἀλλήλους, καὶ γινώμεναι, ὅς τε πεφεύγειν
ὅς τ' ἔθαν' ἐν πολέμῳ· ἀλλ' ἀσπασίως ἐσέχυντο 610
εἰς πόλιν, ὅν τινα τῶν γε πόδες καὶ γούνα σαώσαι.

ΙΛΙΑΔΟΣ X.

Ἔκτορος ἀναίρεσις.

ὥς οἱ μὲν κατὰ ἄστν, πεφυζότες ἤντε νεβροί,
 ἰδρῶ ἀπεψύχοντο πῖον τ' ἀκέοντό τε δίψαν
 κεκλιμένοι καλῆσιν ἐπάλξεσιν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 τείχεος ἄσσον ἴσαν σάκε' ὤμοισι κλίναντες.
 Ἔκτορα δ' αὐτοῦ μείναι ὀλοίῃ μοῖρα πέδησεν, 5
 Ἴλιον προπάρουθε πυλάων τε Σκαιάων.
 αὐτὰρ Πηλεΐωνα προσηύδα Φοῖβος Ἀπόλλων·
 „τίπττε με, Πηλέος υἱέ, ποσὶν ταχέεσσι διώκεις,
 αὐτὸς θνητὸς ἔων θεὸν ἄμβροτον; οὐδέ νύ πώ με
 ἔγνωσ, ὡς θεός εἰμι, σὺ δ' ἀσπερχές μενεαίνεις. 10
 ἦ νύ τοι οὐ τι μέλει Τρώων πόνος, οὓς ἐφόβησας,
 οἳ δὴ τοι εἰς ἄστν ἄλεν, σὺ δὲ δεῦρο λιάσθης.
 οὐ μὲν με κτενέεις, ἐπεὶ οὐ τοι μόρσιμός εἰμι.“
 τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 „ἔβλαψάς μ', ἐκάεργε, θεῶν ὀλοώτατε πάντων, 15
 ἐνθάδε νῦν τρέψας ἀπὸ τείχεος· ἦ κ' ἔτι πολλοὶ
 γαῖαν ὀδαῆξ εἶλον πρὶν Ἴλιον εἰσαφικέσθαι.
 νῦν δ' ἐμὲ μὲν μέγα κῦδος ἀφείλεο, τοὺς δὲ σάωσας
 ῥηιδίως, ἐπεὶ οὐ τι τίσιν γ' ἔδεισας ὀπίσσω·
 ἦ σ' ἂν τισαίμην, εἴ μοι δύναμις γε παρείη.“ 20
 ὥς εἰπὼν προτὶ ἄστν μέγα φρονέων ἐβεβήκειν,
 σευάμενος ὥς θ' ἵππος ἀεθλοφόρος σὺν ὄχεσφιν,
 ὅς ῥά τε ῥεῖα θέησι τιταινόμενος πεδίοιο·
 ὥς Ἀχιλεὺς λαιψηρὰ πόδας καὶ γούνατ' ἐνώμα.
 τὸν δ' ὁ γέρον Πριάμος πρῶτος ἰδεν ὀφθαλμοῖσιν 25
 παμφαίνονθ' ὥς τ' ἀστέρ' ἐπεσσύμενον πεδίοιο,
 ὅς ῥά τ' ὀπώρας εἶσιν, ἀρίζηλοι δὲ οἱ ἀνγαὶ

φαίνονται πολλοῖσι μετ' ἀστράσι νυκτὸς ἀμολγῶ,
 ὄν τε κύν' Ὠρίωνος ἐπὶ κλησὶν καλέουσιν·
 λαμπρότατος μὲν ὃ γ' ἐστί, κακὸν δέ τε σῆμα τέτυκται,
 καὶ τε φέρει πολλὸν πυρετὸν δειλοῖσι βροτοῖσιν· 31
 ὥς τοῦ χαλκὸς ἔλαμπε περὶ στήθεσσι θέοντος.
 ᾤμωξεν δ' ὁ γέρον, κεφαλὴν δ' ὃ γε κόψατο χερσὶν
 ὑψόσ' ἀνασχόμενος, μέγα δ' οἰμῶξας ἐγεγώνευν
 λισσόμενος φίλον υἱόν· ὁ δὲ προπάρουθε πυλάων 35
 ἐστήκειν, ἄμοτον μεμαῶς Ἀχιλῆϊ μάχεσθαι·
 τὸν δ' ὁ γέρον ἐλεεινὰ προσηύδα χεῖρας ὀρεγνύς·
 „Ἐκτορ, μὴ μοι μίμνε, φίλον τέκος, ἀνέρα τοῦτον
 οἷος ἄνευθ' ἄλλων, ἵνα μὴ τάχα πότμον ἐπίσπης
 Πηλεΐωνι δαμείς, ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτερός ἐστιν, 40
 σχέτλιος· αἶθε θεοῖσι φίλος τοσσόνδε γένοιτο,
 ὅσσον ἐμοί· τάχα κέν ἐ κύνες καὶ γῦπες ἔδοιεν
 κείμενον· ἦ κέ μοι αἰνὸν ἀπὸ πρᾶπίδων ἄχος ἔλθοι·
 ὅς μ' υἱῶν πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν εὔνιν ἔθηκεν,
 κτείνων καὶ περὶ νῆσων ἐπι τηλεδαπάων. 45
 καὶ γὰρ νῦν δύο παῖδε, Λυκάονα καὶ Πολύδωρον,
 οὐ δύναμαι ιδέειν Τρώων εἰς ἄστν ἀλέντων,
 τοὺς μοι Λαοθόη τέκετο, κρείουσα γυναικῶν.
 ἀλλ' εἰ μὲν ζῶουσι μετὰ στρατῶ, ἦ τ' ἂν ἔπειτα
 χαλκοῦ τε χρυσοῦ τ' ἀπολυσόμεθ'· ἔστι γὰρ ἔνδον· 50
 πολλὰ γὰρ ὥπασε παιδὶ γέρον ὀνομάκλυτος Ἄλτης.
 εἰ δ' ἤδη τεθνᾶσι καὶ εἶν' Αἶδαο δόμοισιν,
 ἄλγος ἐμῶ θυμῶ καὶ μητέρι, τοὶ τεκόμεσθα·
 λαοῖσιν δ' ἄλλοισι μινυνθαδιώτερον ἄλγος
 ἔσσεται, ἦν μὴ καὶ σὺ θάνης Ἀχιλῆϊ δαμασθεῖς. 55
 ἀλλ' εἰσέρχαιο τεῖχος, ἐμὸν τέκος, ὄφρα σαώσης
 Τρώας καὶ Τρωάς, μηδὲ μέγα κῦδος ὀρέξης
 Πηλεΐδῃ, αὐτὸς δὲ φίλης αἰῶνος ἀμερθεῖς.

πρὸς δ' ἐμὲ τὸν δύστηνον ἔτι φρονέοντ' ἐλέησον,
 δύσμορον, ὃν ῥα πατὴρ Κρονίδης ἐπὶ γήραος οὐδῶ 60
 αἴσῃ ἐν ἀργαλέῃ φθίσει, κακὰ πόλλ' ἐπιδόντα,
 υἷας τ' ὀλλυμένους ἐλκηθείσας τε θύγατρας,
 καὶ θαλάμους κεραῖζομένους, καὶ νήπια τέκνα
 βαλλόμενα προτὶ γαίῃ ἐν αἰνῇ δημοτῆτι,
 ἐλκομένας τε νουὸς ὀλοῆς ὑπὸ χερσὶν Ἀχαιῶν. 65
 αὐτὸν δ' ἂν πύματόν με κύνες πρώτῃσι θύρῃσιν
 ὤμησται ἐρύουσιν, ἐπεὶ κέ τις ὄξει χαλκῶ
 τύψας ἦε βαλὼν ῥεθέων ἐκ θυμὸν ἔληται·
 οὖς τρέφον ἐν μεγάροισι τραπεζῆας θυραωρούς,
 οἳ κ' ἐμὸν αἶμα πίνοντες ἀλύσσοντες περὶ θυμῶ 70
 κείσονται ἐν προθύροισι. νέω δέ τε πάντ' ἐπέοικεν,
 ἀρηικταμένω, δεδαῖγμένω ὄξει χαλκῶ
 κείσθαι· πάντα δὲ καλὰ θανόντι περ, ὅτι φανήῃ·
 ἀλλ' ὅτε δὴ πολιὸν τε κάρη πολιὸν τε γένειον
 αἰδῶ τ' αἰσχύνωσι κύνες καταμένοιο γέροντος, 75
 τοῦτο δὴ οἴκτιστον πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσιν.“
 ἦ ῥ' ὁ γέρων, πολιὰς δ' ἄρ' ἀνὰ τρίχας ἔλκετο χερσὶν
 τίλλων ἐκ κεφαλῆς· οὐδ' Ἔκτορι θυμὸν ἔπειθεν.
 μήτηρ δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ὀδύρετο δάκρυ χέουσα,
 κόλπον ἀνιεμένη, ἐτέρηφι δὲ μαζὸν ἀνέσχεν· 80
 καὶ μιν δάκρυ χέουσα ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „Ἔκτορ, τέκνον ἐμὸν, τάδε τ' αἶδεο καὶ μ' ἐλέησον
 αὐτήν, εἴ ποτέ τοι λαθικηδέα μαζὸν ἐπέσχον,
 τῶν μνησai, φίλε τέκνον, ἄμυνε δὲ δήμιον ἄνδρα
 τείχεος ἐντὸς ἑῶν, μηδὲ πρόμος ἴστασο τούτῳ· 85
 σχέτλιος· εἴ περ γάρ σε κατακτάνῃ, οὐ σ' ἔτ' ἐγὼ γε
 κλαύσομαι ἐν λεχέεσσι, φίλον θάλος, ὃν τέκον αὐτή,
 οὐδ' ἄλοχος πολύδαρος· ἀνευθε δέ σε μέγα νῶιν
 Ἀργείων παρὰ νηυσὶ κύνες ταχέες κατέδονται.“

ὣς τῶ γε κλαίοντε προσανδήτην φίλον υἷον 90
 πολλὰ λισσομένω· οὐδ' Ἐκτορι θυμὸν ἔπειθον,
 ἀλλ' ὅ γε μίμν' Ἀχιλλῆα πελώριον ἄσσον ἰόντα.
 ὣς δὲ δράκων ἐπὶ χειρὶ ὀρέστερος ἄνδρα μένησιν,
 βεβρωκῶς κακὰ φάρμακ'· ἔδν δέ τέ μιν χόλος αἰνός,
 σμερδαλέον δὲ δέδορκεν ἐλίσσόμενος περὶ χειρῆ· 95
 ὣς Ἐκτωρ ἄσβεστον ἔχων· μένος οὐχ ὑπεχώρει,
 πύργῳ ἔπι προύχοντι φαεινὴν ἀσπίδ' ἐρείσας.
 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς δν μεγαλήτορα θυμόν·
 „ὦ μοι ἐγών· εἰ μὲν κε πύλας καὶ τείχεα δύω,
 Πουλυδάμας μοι πρῶτος ἐλεγχείην ἀναθήσει, 100
 ὅς μ' ἐκέλευε Τρωσὶ ποτὶ πτόλιν ἠγήσασθαι
 νύχθ' ὑπο τήνδ' ὀλοήν, ὅτε τ' ὤρετο δῖος Ἀχιλλεύς.
 ἀλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην· ἦ τ' ἂν πολὺ κέρδιον ἦεν.
 νῦν δ', ἐπεὶ ὤλεσα λαὸν ἀτασθαλίῃσιν ἐμῆσιν,
 αἰδέομαι Τρωῶας καὶ Τρωάδας ἐλκεσιπέπλους, 105
 μὴ ποτέ τις εἶπησι κακώτερος ἄλλος ἐμεῖο·
 “Ἐκτωρ ἦφι βίηφι πιθήσας ὤλεσε λαόν.”
 ὣς ἐρέουσιν· ἐμοὶ δὲ τότε ἂν πολὺ κέρδιον εἶη
 ἄντην ἢ Ἀχιλλῆα κατακτείναντι νέεσθαι
 ἢ ἐκεν αὐτῷ ὀλέσθαι ἐνκλειῶς πρὸ πόλης. 110
 εἰ δὲ κεν ἀσπίδα μὲν καταθείομαι ὀμφαλόεσσαν
 καὶ κόρυθα βριαρῆν, δόρυ δὲ πρὸς τεῖχος ἐρείσας
 αὐτὸς ἰὼν Ἀχιλλῆος ἀμύμονος ἀντίος ἔλθω
 καὶ οἱ ὑπόσχωμαι Ἐλένην καὶ κτήμαθ' ἅμ' αὐτῇ
 πάντα μάλ', ὅσσα τ' Ἀλέξανδρος κοίλῃς ἐνὶ νηυσὶν 115
 ἠγάγετο Τροίηνδ', ἦ τ' ἔπλετο νεῖκεος ἀρχή,
 δωσέμεν Ἀτρεΐδῃσιν ἄγειν, ἅμα δ' ἀμφὶς Ἀχαιοῖς
 ἄλλ' ἀποδάσσεσθαι, ὅσα τε πτόλις ἦδε κέκευθεν·
 Τρωσὶν δ' αὖ μετόπισθε γερούσιον ὕρκον ἔλωμαι
 μὴ τι κατακρύψειν, ἀλλ' ἄνδιχα πάντα δάσασθαι, 120

[κτῆσιν, ὄσῃν πολίεθρον ἐπήρατον ἐντὸς ἔεργει]
 ἀλλὰ τί ἦ μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
 μή μιν ἐγὼ μὲν ἴκωμαι ἰών, ὁ δέ μ' οὐκ ἐλεήσει
 οὐδέ τί μ' αἰδέσεται, κενέει δέ με γυμνὸν ἰόντα
 αὐτως ὡς τε γυναῖκα, ἐπεὶ κ' ἀπὸ τεύχεα δύω. 125
 οὐ μὲν πως νῦν ἔστιν ἀπὸ δρυὸς οὐδ' ἀπὸ πέτρης
 τῷ ὀαριζέμεναι, ἅ τε παρθένος ἠΐθεός τε,
 παρθένος ἠΐθεός τ' ὀαρίζετον ἀλλήλοιν.
 βέλτερον αὐτ' ἔριδι ξυνελαννέμεν ὅτι τάχιστα·
 εἶδομεν, ὀπποτέρῳ κεν Ὀλύμπιος εὖχος ὀρέξῃ.“ 130
 ὥς ὄρμαινε μένων, ὁ δέ οἱ σχεδὸν ἦλθεν Ἀχιλλεύς
 ἴσος ἐνυαλίῳ, κορυθαίκι πτολεμιστῇ,
 σείων Πηλιάδα μελίην κατὰ δεξιὸν ὦμον
 δεινήν· ἀμφὶ δὲ χαλκὸς ἐλάμπετο εἵκελος ἀνγῆ
 ἢ πυρὸς αἰθομένου ἢ ἡελίου ἀνιόντος. 135
 Ἔκτορα δ', ὡς ἐνόησεν, ἔλε τρόμος· οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη
 αὐθι μένειν, ὀπίσω δὲ πύλας λίπε, βῆ δὲ φοβηθείς.
 Πηλεΐδης δ' ἐπόρουσε ποσὶ κραιπνοῖσι πεποιθώς.
 ἦντε κίρκος ὄρεσφιν, ἐλαφρότατος πετεηνῶν,
 ῥηιδίως οἴμησε μετὰ τρήρωνα πέλειαν· 140
 ἢ δέ θ' ὑπαιδα φοβεῖται, ὁ δ' ἐγγύθεν ὄξυ λεληκώς
 ταρφέ' ἐπαῖσσει, ἐλέειν τέ εἰ θυμὸς ἀνώγει·
 ὥς ἄρ' ὅ γ' ἐμμεμαῶς ἰθὺς πέτετο, τρέσε δ' Ἔκτωρ
 τεῖχος ὑπὸ Τρώων, λαιψηρὰ δὲ γούνατ' ἐνώμα.
 οἱ δὲ παρὰ σκοπιῆν καὶ ἔρινεὸν ἠνεμόεντα 145
 τείχεος αἶεν ὑπέκ κατ' ἀμαξιτὸν ἔσσεύοντο,
 κρουνὼ δ' ἴκανον καλλιρρόω, ἔνθα τε πηγαὶ
 δοιαὶ ἀναΐσσουσι Σκαμάνδρου δινήεντος·
 ἢ μὲν γάρ θ' ὕδατι λιαρῶ ῥέει, ἀμφὶ δὲ καπνὸς
 γίννεται ἐξ αὐτῆς ὡς εἰ πυρὸς αἰθομένοιο· 150
 ἢ δ' ἐτέρη θέρει προρέει εἰκυῖα χαλάξῃ

ἢ χιόνι ψυχρῇ ἢ ἐξ ὕδατος κρυστάλλῳ.
 ἔνθα δ' ἐπ' αὐτῶν πλυνοὶ εὐρέες ἐγγύς ἔασιν
 καλοὶ λαῖνεοι, ὅθι εἵματα σιγαλόεντα
 πλύνεσκον Τρώων ἄλοχοι καλά τε θύγατρες 155
 τὸ πρὶν ἐπ' εἰρήνης, πρὶν ἔλθειν νῆας Ἀχαιῶν.
 τῇ ῥά παραδραμέτην, φεύγων, ὁ δ' ὄπισθε διώκων·
 πρόσθε μὲν ἐσθλὸς ἔφρευγε, δίωκε δέ μιν μέγ' ἀμείνων,
 καρπαλίμως, ἐπεὶ οὐχ ἱερήιον οὐδὲ βοεῖην
 ἀρνύσθην, ἅ τε ποσσὶν ἀέθλια γίγνεται ἀνδρῶν, 160
 ἀλλὰ περὶ ψυχῆς θεῶν Ἐκτορος ἵπποδάμοιο.
 ὡς δ' ὅτ' ἀεθλοφόροι περὶ τέρατα μώνυχες ἵπποι
 δίμφοι μάλα τρωχῶσι· τὸ δὲ μέγα κεῖται ἄεθλον,
 ἢ τρίπος ἢ γυνή, ἀνδρὸς κατατεθνηῶτος·
 ἕε τὰ τρις Πριάμοιο πόλιν περιδινηθήτην 165
 καρπαλίμοισι πόδεσσι· θεοὶ δέ τε πάντες ὄρωντο.
 τοῖσι δὲ μύθων ἤρχε πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 „ὦ πόποι, ἦ φίλον ἄνδρα διωκόμενον περὶ τεῖχος
 ὀφθαλμοῖσιν ὄρωμαι· ἐμὸν δ' ὀλοφύρεται ἦτος
 Ἐκτορος, ὅς μοι πολλὰ βοῶν ἐπὶ μηρῷ ἔκηεν 170
 Ἴδης ἐν κορυφῇσι πολυπτύχου, ἄλλοτε δ' αὐτε
 ἐν πόλει ἀκροτάτῃ· νῦν αὐτὲ ἔειπες Ἀχιλλεὺς
 ἄστνυ πέρι Πριάμοιο ποσσὶν ταχέεσσι δίωκει.
 ἀλλ' ἄγετε φράζεσθε, θεοί, καὶ μητιάσθε,
 ἢέ μιν ἐκ θανάτοιο σιώσομεν ἢέ μιν ἦδη 175
 Πηλεΐδῃ Ἀχιλλῆϊ δαμάσομεν ἐσθλὸν ἔοντα.“
 τὸν δ' αὐτε προσέειπε θεά, γλανκῶπις Ἀθήνη·
 „ὦ πάτερ ἀργικέραυνε κελαινεφές, οἷον εἶπες·
 ἄνδρα θνητὸν ἔοντα, πάλαι πεπρωμένον αἴσῃ,
 ἄψ ἐθέλεις θανάτοιο δυσηγέος ἐξαναλῦσαι; 180
 ἔροδ'· ἀτὰρ οὐ τοι πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι.“
 τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·

„θάρσει, τριτογένεια, φίλον τέκος· οὐ νύ τι θυμῷ
 πρόφρονι μυθέομαι, ἐθέλω δέ τοι ἥπιος εἶναι·
 ἔρξον, ὅπῃ δὴ τοι νόος ἐπλετο, μηδέ τ' ἐρώει.“ 185

ὣς εἰπὼν ὠτρυνε πάρος μεμαυῖαν Ἀθήνην·
 βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρῆνων αἶξασα.

Ἔκτορα δ' ἀσπερχὲς κλονέων ἔφεπ' ὠκύς Ἀχιλλεύς.
 ὡς δ' ὅτε νεβρόν ὄρεσφι κύων ἐλάφοιο δίνηται,
 ὄρσας ἔξ εὐνῆς, διὰ τ' ἄγκρα καὶ διὰ βήσσας· 190

τὸν δ' εἰ πέρ τε λάθῃσι καταπτήξας ὑπὸ θάμνῳ,
 ἀλλὰ τ' ἀνιχνεύων θέει ἔμπεδον, ὄφρα κεν εὖρη·

ὣς Ἔκτωρ οὐ λῆθε ποδώκεα Πηλεΐωνα.

ὁσσάκι δ' ὀρμήσειε πυλάων Δαρδανιάων
 αντίον αἶξασθαι, ἐυδμήτους ὑπὸ πύργους, 195

εἰ πῶς οἱ καθύπερθευ ἀλάλκοιεν βελέεσσιν,

τοσσάκι μιν προπάρουθεν ἀποστρέψασκε παραφθᾶς
 πρὸς πεδίον, αὐτὸς δὲ ποτὶ πτόλιος πέτετ' αἰεὶ.

ὡς δ' ἐν ὀνειρώ οὐ δύναται φεύγοντα διώκειν·
 οὔτ' ἄρ' ὁ τὸν δύναται ὑποφεύγειν οὔθ' ὁ διώκειν· 200

ὣς ὁ τὸν οὐ δύνατο μάρψαι ποσὶν οὔδ' ὄς ἀλύξαι.

πῶς δέ κεν Ἔκτωρ κῆρας ὑπεξέφυγεν θανάτοιο,

εἰ μὴ οἱ πύματόν τε καὶ ὕστατον ἦντετ' Ἀπόλλων
 ἐγγύθεν, ὅς οἱ ἐπῶρσε μένος λαιψηρὰ τε γούνα·

λαοῖσιν δ' ἀνένευε καρῆατι δῖος Ἀχιλλεύς, 205

οὔδ' ἔα ἰέμεναι ἐπὶ Ἔκτορι πικρὰ βέλεμνα,

μὴ τις κῦδος ἄροιτο βαλῶν, ὁ δὲ δεύτερος ἔλθοι.

ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπὶ κρουνοὺς ἀφίκοντο,

καὶ τότε δὴ χρούσεια πατῆρ ἐτίταινε τάλαντα,

ἐν δ' ἐτίθει δύο κῆρε τανηλεγέος θανάτοιο, 210

τὴν μὲν Ἀχιλλῆος, τὴν δ' Ἔκτορος ἵπποδάμοιο,

ἔλκε δὲ μέσσα λαβῶν· ῥέπε δ' Ἔκτορος αἰσιμον ἤμαρ,

ῥῆγετο δ' εἰς Αἶδαο, λίπεν δέ εἰ Φοῖβος Ἀπόλλων.

Πηλεΐωνα δ' ἴκανε θεά, γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 ἄγχοῦ δ' Ἰσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 215
 „νῦν δὴ νῶϊ γ' ἔολπα, διίφιλε φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,
 οἴσεσθαι μέγα κῦδος Ἀχαιοῖσι προτὶ νῆας,
 Ἔκτορα δηώσαντε μάχης ἅτὸν περ ἑόντα.
 οὐδ' οἱ νῦν ἔτι γ' ἔστι πεφυγμένον ἄμμε γενέσθαι,
 οὐδ' εἴ κεν μάλα πολλὰ πάθοι ἐκάεργος Ἀπόλλων 220
 προπροκυλινδόμενος πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο.
 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν στῆθι καὶ ἄμπνυε, τόνδε δ' ἐγὼ τοι
 οἴχομένη πεπιθήσω ἐναντίβιον μαχέσασθαι.“

ὣς φάτ' Ἀθηναίη, ὃ δ' ἐπέϊθετο, χαῖρε δὲ θυμῷ,
 στῆ δ' ἄρ' ἐπὶ μελήης χαλκογλώχινος ἔρεισθεις. 225
 ἢ δ' ἄρα τὸν μὲν ἔλειπε, κηχῆσατο δ' Ἔκτορα δῖον
 Δηϊφόβῳ ἔικυῖα δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν·
 ἄγχοῦ δ' Ἰσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „ἦθεί', ἦ μάλα δὴ σε βιάζεται ὦκὸς Ἀχιλλεύς,
 ἄστν πέρι Πριάμοιο ποσὶν ταχέεσσι διώκων· 230
 ἀλλ' ἄγε δὴ στέωμεν καὶ ἀλεξώμεσθα μένοντες.“

τὴν δ' αὐτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ·
 „Δηϊφობ', ἦ μὲν μοι τὸ πάρος πολὺ φίλτατος ἦσθα
 γνωτῶν, οὓς Ἐκάβη ἠδὲ Πριάμος τέκε παῖδας·
 νῦν δ' ἔτι καὶ μᾶλλον νοέω φρεσὶ τιμήσασθαι, 235
 ὃς ἔτλης ἐμεῦ εἶνεκ', ἐπεὶ ἴδες ὀφθαλμοῖσιν,
 τείχεος ἐξελθεῖν, ἄλλοι δ' ἔντοσθε μένουσιν.“

τὸν δ' αὐτε προσέειπε θεά, γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 „ἦθεί', ἦ μὲν πολλὰ πατήρ καὶ πότνια μήτηρ
 λίσσονθ' ἐξείης γουνούμενοι, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι, 240
 αὔθι μένειν· τοῖον γὰρ ὑποτρομέουσιν ἄπαντες·
 ἀλλ' ἐμὸς ἔνδοδι θυμὸς εἰείρετο πένθει λυγροῦ.
 νῦν δ' ἰθὺς μεμαῶτε μαχώμεθα, μηδέ τι δούρων
 ἔστω φειδωλή, ἵνα εἶδομεν, ἦ κεν Ἀχιλλεύς

νώϊ κατακτείννας ἔναρα βροτόεντα φέροται 245

νηας ἐπι γλαφυράς, ἧ̄ κεν σῶ̄ δουρὶ δαμήη.“

ὧς φαμένη καὶ κερδοσύνη ἠγήσατ' Ἀθήνη.
οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
τὸν πρότερος προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ·
„οὐ σ' ἔτι, Πηλέος υἱέ, φοβήσομαι, ὧς τὸ πάρος περ 250
τρὶς περὶ ἅστυ μέγα Πριάμου δῖον οὐδέ ποτ' ἔτλην
μεῖναι ἐπερχόμενον· νῦν αὐτέ με θυμὸς ἀνῆκεν
στήμεναι ἀντία σεῖο· ἔλοιμί κεν ἧ̄ κεν ἀλοίην.
ἀλλ' ἄγε δεῦρο θεοῦς ἐπιδώμεθα· τοὶ γὰρ ἄριστοι
μάρτυροὶ ἔσονται καὶ ἐπίσκοποι ἁρμονιάων. 255

οὐ γὰρ ἐγὼ σ' ἔκπαγλον ἀεικιῶ, αἶ̄ κεν ἐμοὶ Ζεὺς
δώῃ καμμονίην, σὴν δὲ ψυχὴν ἀφέλωμαι·
ἀλλ' ἐπεὶ ἄρ κέ σε συλήσω κλυτὰ τεύχε', Ἀχιλλεῦ,
νεκρὸν Ἀχαιοῖσιν δώσω πάλιν· ὧς δὲ σὺ ῥέξειν.“

τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
„Ἔκτορ, μὴ μοι, ἄλαστε, συνημοσύνας ἀγόρευε. 261
ὧς οὐκ ἔστι λέουσι καὶ ἀνδράσιν ὄρκια πιστά,
οὐδὲ λύκοι τε καὶ ἄρνες ὁμόφρονα θυμὸν ἔχουσιν,
ἀλλὰ κακὰ φρονέουσι διαμπερὲς ἀλλήλοισιν,
ὧς οὐκ ἔστ' ἐμὲ καὶ σὲ φιλήμεναι, οὔτε τι νῶϊν 265
ὄρκια ἔσονται πρὶν γ' ἢ ἕτερόν γε πεσόντα
αἵματος ἄσαι Ἄρηα ταλαύρινον πολεμιστήν.

παντοίης ἀρετῆς μιμνήσκειο· νῦν σε μάλα χρῆ
αἰχμητήν τ' ἔμεναι καὶ θαρσαλέον πολεμιστήν.
οὐ τοι ἔτ' ἔσθ' ὑπάλυξις, ἄφαρ δέ σε Παλλὰς Ἀθήνη
ἔρχει ἐμῶ δαμάα· νῦν δ' ἀθρόα πάντ' ἀποτίσεις, 271
κῆδε' ἐμῶν ἐτάρων, οὓς ἔκτανες ἔγχει θύων.“

ἧ̄ ῥα καὶ ἀμπεπαλῶν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος·
καὶ τὸ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο φαίδιμος Ἔκτωρ·
ἔξετο γὰρ προιδῶν, τὸ δ' ὑπέρπτατο χάλκεον ἔγχος, 275

ἐν γαίῃ δ' ἐπάγη· ἀνὰ δ' ἤρπασε Παλλὰς Ἀθήνη,
 ἅψ δ' Ἀχιλλῆι δίδου, λάθε δ' Ἔκτορα ποιμένα λαῶν.
 Ἔκτωρ δὲ προσέειπεν ἀμύμονα Πηλεΐωνα·

„ἤμβροτες, οὐδ' ἄρα πῶ τι, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
 ἐκ Διὸς ἠείδης τὸν ἐμὸν μῦθον· ἦ τοι ἔφης γε· 280
 ἀλλὰ τις ἀρτιεπῆς καὶ ἐπίκλοπος ἔπλεο μύθων,
 ὄφρα σ' ὑποδείσας μένεος ἀλκῆς τε λάθωμαι.
 οὐ μὲν μοι φεύγοντι μεταφρένῳ ἐν δόρῳ πῆξις,
 ἀλλ' ἰθύς μεμαῶτι διὰ στήθεσφιν ἔλασσον,
 εἰ τοι ἔδωκε θεός· νῦν αὖτ' ἐμὸν ἔγχος ἄλευαι 285
 χάλκεον· ὥς δὴ μιν σῶ ἐν χοῦ πᾶν κομίσαιο·
 καὶ κεν ἐλαφρότερος πόλεμος Τρώεσσι γένοιτο
 σεῖο καταφθιμένοιο· σὺ γάρ σφισι πῆμα μέγιστον.“

ἦ ῥα καὶ ἀμπεπαλῶν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
 καὶ βάλε Πηλεΐδαο μέσον σάκος οὐδ' ἀφάμαρτεν· 290
 τῆλε δ' ἀπεπλάγχθη σάκεος δόρυ. χῶσατο δ' Ἔκτωρ,
 ὅτι ῥά οἱ βέλος ὠκὸν ἐτώσιον ἔκφυγε χειρός,
 στῆ δὲ κατηφήσας, οὐδ' ἄλλ' ἔχε μείλινον ἔγχος.
 Δηϊφοβὸν δ' ἐκάλει λευκάσπιδα μακρὸν ἀύσας·
 ἦτεέ μιν δόρυ μακρόν· ὁ δ' οὐ τί οἱ ἐγγύθεν ἦεν. 295
 Ἔκτωρ δ' ἔγνω ἦσιν ἐνὶ φρεσὶ φώνησέν τε·
 „ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ με θεοὶ θανατόνδε κάλεσσαν·
 Δηϊφοβὸν γὰρ ἐγὼ γ' ἐφάμην ἦρωα παρεῖναι·
 ἀλλ' ὁ μὲν ἐν τείχει, ἐμὲ δ' ἐξαπάτησεν Ἀθήνη.
 νῦν δὲ δὴ ἐγγύθι μοι θάνατος κακὸς οὐδέ τ' ἄνευθεν,
 οὐδ' ἀλέη· ἦ γάρ ῥα πάλαι τό γε φίλτερον ἦεν 301
 Ζηνὶ τε καὶ Διὸς υἱὶ ἐκηβόλῳ, οἳ με πάρος γε
 πρόφρονες εἰρύατο· νῦν αὖτέ με μοῖρα κιχάνει.
 μὴ μὰν ἀσπουδί γε καὶ ἀκλειῶς ἀπολοίμην,
 ἀλλὰ μέγα ῥέξας τι καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι.“ 305
 ὧς ἄρα φωνήσας εἰρύσσατο φάσγανον ὀξύ,

τό οἱ ὑπὸ λαπάρῃν τέτατο μέγα τε στιβαρόν τε,
 οἴμησεν δὲ ἀλεις ὣς τ' αἰετὸς ὑψιπετής,
 ὅς τ' εἶσιν πεδίονδε διὰ νεφέων ἔρεβεννῶν
 ἀρπάξων ἢ ἄρ' ἀμαλὴν ἢ πτώκα λαγῶν· 310
 ὣς Ἐκτωρ οἴμησε τινάσσων φάσγανον ὄξύ.
 ὠρμήθη δ' Ἀχιλλεύς, μένεος δ' ἐμπλήσατο θυμὸν
 ἀγρίου, πρόσθεν δὲ σάκος στέρνοιο κάλυψεν
 καλὸν δαιδάλεον, κόρυθι δ' ἐπένευε φαεινῇ
 τετραφάλῳ· καλαὶ δὲ περισσεῖοντο ἔθειραι 315
 χρύσειαι, ἃς Ἐφαιστος ἴει λόφον ἀμφὶ θάμειάς.
 οἶος δ' ἀστὴρ εἶσι μετ' ἀστράσι νυκτὸς ἀμολγῶ
 ἔσπερος, ὃς κάλλιστος ἐν οὐρανῷ ἴσταται ἀστὴρ,
 ὣς αἰχμῆς ἀπέλαμπ' ἐυήκεος, ἣν ἄρ' Ἀχιλλεύς
 πάλλεν δεξιτερῇ φρονέων κακὸν Ἐκτορι δίῳ, 320
 εἰσορόων χροῶα καλόν, ὅπη εἴξιε μάλιστα.
 τοῦ δὲ καὶ ἄλλο τόσον μὲν ἔχε χροῶα χάλκεα τεύχεα,
 καλὰ, τὰ Πατρόκλοιο βίην ἐνάριξε κατακτάς,
 φαίνεται δ', ἣ κληῖδες ἀπ' ὤμων ἀυχέν' ἔχουσιν,
 λαυκανίην, ἵνα τε ψυχῆς ὤκιστος ὄλεθρος· 325
 τῇ δ' ἐπὶ οἷ μεμαῶτ' ἔλασ' ἔργχει δῖος Ἀχιλλεύς,
 ἀντικρὺς δ' ἀπαλοῖτο δι' ἀυχένος ἤλυθ' ἀκωκῆ.
 οὐδ' ἄρ' ἀπ' ἀσφάραγον μελίη τάμε χαλκοβάρεια,
 ὕφρα τί μιν προτιεῖποι ἀμειβόμενος ἐπέεσσιν.
 ἦριπε δ' ἐν κονίῃς· ὁ δ' ἐπεύξατο δῖος Ἀχιλλεύς· 330
 „Ἐκτορ, ἀτὰρ που ἔφησ Πατροκλῆ' ἐξεναρῶζων
 σῶς ἔσσεσθ', ἐμὲ δ' οὐδὲν ὀπίζεο νόσφιν ἐόντα,
 νήπιε· τοῖο δ' ἄνευθεν ἀοσσητῆρ μέγ' ἀμείνων
 νηυσὶν ἐπι γλαφυρῆσιν ἐγὼ μετόπισθε λελείμμη,
 ὅς τοι γούνατ' ἔλυσα. σὲ μὲν κύνες ἠδ' οἰωνοὶ 335
 ἐλκήσουσ' ἀικῶς, τὸν δὲ κτεριοῦσιν Ἀχαιοί.“
 τὸν δ' ὀλιγοδρανέων προσέφη κορυθαίολος Ἐκτωρ·

„λίσσομ' ὑπὲρ ψυχῆς καὶ γούνων σῶν τε τοκῆων,
 μὴ με ἔα παρὰ νηυσὶ κύνας καταδάψαι Ἀχαιῶν,
 ἀλλὰ σὺ μὲν χαλκὸν τε ἄλλῃς χρυσὸν τε δέδεξο 340
 δῶρα, τὰ τοι δῶσουσι πατήρ καὶ πότνια μήτηρ,
 σῶμα δὲ οἴκαδ' ἐμὸν δόμεναι πάλιν, ὕφρα πυρός με
 Τρώες καὶ Τρώων ἄλογοι λελάχωσι θανόντα.“

τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 „μὴ με, κύον, γούνων γουνάξω μηδὲ τοκῆων· 345
 αἶ γὰρ πως αὐτόν με μένος καὶ θυμὸς ἀνείη
 ὦμ' ἀποταμνόμενον κρέα ἐδμεναι, οἷά μ' ἔοργας,
 ὡς οὐκ ἔσθ', ὃς σῆς γε κύνας κεφαλῆς ἀπαλάλκοι,
 οὐδ' εἰ κεν δεκάκις τε καὶ εἴκοσι νῆριτ' ἔποινα
 στήσωσ' ἐνθάδ' ἄγοντες, ὑπόσχονται δὲ καὶ ἄλλα· 350
 οὐδ' εἰ κεν σ' αὐτόν χρυσῶ ἐρύσασθαι ἀνώγοι
 Δαρδανίδης Πριάμος, οὐδ' ὥς σέ γε πότνια μήτηρ
 ἐνθεμένη λεχέεσσι γοήσεται, ὃν τέκεν αὐτή,
 ἀλλὰ κύνες τε καὶ οἰωνοὶ κατὰ πάντα δάσσονται.“

τὸν δὲ καταθνήσκων προσέφη κορυθαίολος Ἔκτωρ· 355
 „ἦ σ' ἐν γιγνώσκων προτιόσσομαι, οὐδ' ἄρ' ἔμελλον
 πείσειν· ἦ γὰρ σοὶ γε σιδήρεος ἐν φρεσὶ θυμὸς.
 φράξω νῦν, μὴ τοί τι θεῶν μῆνιμα γένωμαι
 ἡματι τῷ, ὅτε κέν σε Πάρις καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων
 ἐσθλὸν ἐόντ' ὀλέσωσιν ἐνὶ Σκαιῆσι πύλῃσιν.“ 360

ὥς ἄρα μιν εἰπόντα τέλος θανάτοιο κάλυψεν,
 ψυχὴ δ' ἐκ ρεθέων παμμένη Ἀιδούσδε βεβήκειν
 ὃν πότμον γοόωσα, λιποῦσ' ἀνδροτῆτα καὶ ἥβην.
 τὸν καὶ τεθνηῶτα προσηύδα δῖος Ἀχιλλεύς·
 „τέθναδι· κῆρα δ' ἐγὼ τότε δέξομαι, ὁππότε κεν δῆ 365
 Ζεὺς ἐθέλῃ τελέσαι ἠδ' ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι.“

ἦ ῥα καὶ ἐκ νεκροῖο ἐρύσσατο χάλκεον ἔγχος,
 καὶ τό γ' ἀνευθεν ἔθηχ', ὃ δ' ἀπ' ὤμων τεύχε' ἐσύλα

αἵματόεντ'· ἄλλοι δὲ περὶδραμον νῆες Ἀχαιῶν,
οἳ καὶ θηήσαντο φυὴν καὶ εἶδος ἀγῆτον 370

Ἐκτορος· οὐδ' ἄρα οἳ τις ἀνουτητί γε παρέστη.
ὣδε δέ τις εἶπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·

„ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ μαλακώτερος ἀμφοφάσθαι
Ἐκτωρ ἦ ὅτε νῆας ἐνέπρησεν πυρὶ κηλέω.“

ὣς ἄρα τις εἶπεσκε καὶ οὐτήσασκε παραστάς. 375

τὸν δ' ἐπεὶ ἐξενάριξε ποδάροκης δῖος Ἀχιλλεύς,
στάς ἐν Ἀχαιοῖσιν ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν·

„ὦ φίλοι, Ἀργείων ἠγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
ἐπεὶ δὴ τόνδ' ἄνδρα θεοὶ δαμάσασθαι ἔδωκαν,
ὅς κακὰ πόλλ' ἔρρεξεν, ὅς οὐ σύμπαντες οἳ ἄλλοι, 380

εἰ δ' ἄγερ' ἀμφὶ πόλιν σὺν τεύχεσι πειρηθῶμεν,
ὄφρα κ' ἔτι γνῶμεν Τρώων νόον, ὅν τιν' ἔχουσιν,
ἢ καταλείψουσιν πόλιν ἄκρην τοῦδε πεσόντος,
ἢε μένειν μεμάσσι καὶ Ἐκτορος οὐκέτ' ἐόντος.

ἀλλὰ τί ἦ μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός; 385

κεῖται παρ νῆεσσι νέκυσ ἀκλαυτος ἄθραπτος
Πάτροκλος· τοῦ δ' οὐκ ἐπιλήσομαι, ὄφρ' ἂν ἐγὼ γε
ζωοῖσιν μετέω καὶ μοι φίλα γούνατ' ὀρώρη.

εἰ δὲ θανόντων περ καταλήθοντ' εἰν Αἴδαο,
αὐτὰρ ἐγὼ καὶ κεῖθι φίλου μεμνήσομ' ἐταίρου. 390

νῦν δ' ἄγ' αἰείδοντες παιήονα, κοῦροι Ἀχαιῶν,
νηυσὶν ἐπι γλαφυρῆσιν νεώμεθα, τόνδε δ' ἄγωμεν.
ἠράμεθα μέγα κῦδος· ἐπέφνομεν Ἐκτορα δῖον,
ὦ Τρῶες κατὰ ἄστνυ θεῶ ὡς εὐχετόωντο.“

ἦ ῥα καὶ Ἐκτορα δῖον ἀεικέα μῆδετο ἔργα. 395

ἀμφοτέρων μετόπισθε ποδῶν τέτρογγε τένοντε
ἐς σφυρὸν ἐκ πτέρωνης, βοέους δ' ἐξῆπτεν ἱμάντας,
ἐκ δίφροιο δ' ἔδησε, κάρη δ' ἔλκεσθαι ἔασεν·
ἐς δίφρον δ' ἀναβὰς ἀνά τε κλυτὰ τεύχε' αἰείρας

μάστιξέν δ' ἑλάαν, τὰ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην. 400
 τοῦ δ' ἦν ἑλκομένοιο κονίσαλος, ἀμφὶ δὲ χαῖται
 κυάνειαι πίτυναντο, κάρη δ' ἅπαν ἐν κονίησιν
 κεῖτο πάρος χαρίεν· τότε δὲ Ζεὺς δυσμενέεσσιν
 δῶκεν ἀεικίσσασθαι ἔῃ ἐν πατρίδι γαίῃ.

ὣς τοῦ μὲν κεκόνιτο κάρη ἅπαν· ἡ δὲ νυ μήτηρ 405
 τίλλε κόμην, ἀπὸ δὲ λιπαρὴν ἔρριψε καλύπτρην
 τηλόσσε, κώκυσεν δὲ μάλα μέγα παῖδ' ἐσιδοῦσα.
 ὦμωξεν δ' ἑλεεινὰ πατὴρ φίλος, ἀμφὶ δὲ λαοὶ
 κωκυτῷ τ' εἶχοντο καὶ οἰμωγῇ κατὰ ἄστν.

τῷ δὲ μάλιστ' ἄρ' ἔην ἐναλίγκιον, ὡς εἰ ἅπασα 410
 Ἴλιος ὄφρουέσσα πυρὶ σμύχοιτο κατ' ἄκρης.
 λαοὶ μὲν θὰ γέροντα μόγισ ἔχον ἀσχαλόωντα
 ἐξελθεῖν μεμαῶτα πυλάων Δαρδανιάων.

πάντας δὲ λιτάνευε κυλινδόμενος κατὰ κόπρον,
 ἔξονομακλήθην ὀνομάζων ἄνδρα ἕκαστον· 415

„σχέσθε, φίλοι, καὶ μ' οἶον ἐάσατε, κηδόμενοί περ,
 ἐξελθόντα πόληος ἰκέσθ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν·

λίσσωμ' ἀνέρα τοῦτον ἀτάσθαλον ὀβριμοεργόν,
 ἦν πως ἠλικίην αἰδέσσεται ἠδ' ἐλεήσῃ

γῆρας. καὶ δὲ νυ τῷ γε πατὴρ τοιόσδε τέτυκται, 420

Πηλεὺς, ὅς μιν ἔτικτε καὶ ἔτρεφε πῆμα γενέσθαι
 Τρωσί· μάλιστα δ' ἐμοὶ περὶ πάντων ἄλγε' ἔθηκεν·
 τόσσους γὰρ μοι παῖδας ἀπέκτανε τηλεθάοντας.

τῶν πάντων οὐ τόσσον ὀδύρομαι ἀχνύμενός περ,
 ὡς ἐνός, οὗ μ' ἄχος ὄξυ κατοιίσεται Ἄιδος εἶσω, 425

Ἐκτορος· ὡς ὕφειεν θανέειν ἐν χερσὶν ἐμῆσιν·

τῷ κε κορεσσάμεθα κλαίοντέ τε μυρομένω τε,
 μήτηρ θ', ἢ μιν ἔτικτε δυσάμμορος, ἠδ' ἐγὼ αὐτός.“

ὣς ἔφατο κλαίων, ἐπὶ δὲ στενάχοντο πολῖται.

Τρωῆσιν δ' Ἐκάβη ἀδινοῦ ἐξῆρχε γόοιο· 430

„τέκνον, ἐγὼ δειλή· τί νυ βείομαι, αἰνὰ παθοῦσα,
 σεῦ ἀποτεθνηῶτος; ὃ μοι νύκτας τε καὶ ἡμαρ
 εὐχολῆ κατὰ ἄστνυ πελέσκεο, πᾶσί τ' ὄνειαρ
 Τρωσί τε καὶ Τρωῆσι κατὰ πτόλιν, οἷ σε θεὸν ὡς
 δειδέχατ'· ἦ γὰρ καὶ σφι μάλα μέγα κῦδος ἔησθα 435
 ζωὸς ἐὼν· νῦν αὖ θάνατος καὶ μοῖρα κιχάνει.“

ὣς ἔφατο κλαίουσ'. ἄλοχος δ' οὐ πώ τι πέπυστο
 Ἔκτορος· οὐ γὰρ οἷ τις ἐτήτυμος ἄγγελος ἐλθὼν
 ἠγγειλ', ὅτι ρά οἱ πόσις ἔκτοθι μίμνε πνυλάων,
 ἀλλ' ἦ γ' ἴστων ὕφαινε μυχῶ δόμου ὑψηλοῖο 440
 δίπλακα πορφυρέην, ἐν δὲ θρόνα ποικίλ' ἔπασσεν.
 κέκλετο δ' ἀμφιπόλοισιν ἐνπλοκάμοις κατὰ δῶμα
 ἀμφὶ πυρὶ στῆσαι τρίποδα μέγαν, ὄφρα πέλοιτο
 Ἔκτορι θεορὰ λοετρὰ μάχης ἐκνοστήσαντι,
 νηπίη, οὐδ' ἐνόησεν, ὃ μιν μάλα τῆλε λοετρῶν 445
 χερσὶν Ἀχιλλῆος δάμασε γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 κωκυτοῦ δ' ἤκουσε καὶ οἰμωγῆς ἀπὸ πύργου·
 τῆς δ' ἐλελίχθη γυῖα, χαμαὶ δέ οἱ ἔκπεσε κερκίς.
 ἦ δ' αὖτις δμωῆσιν ἐνπλοκάμοισι μετηύδα·

„δεῦτε, δύω μοι ἔπεσθον· ἴδωμ', ὅτιν' ἔργα τέτυκται. 450
 αἰδοίης ἐκυρῆς ὀπὸς ἔκλυον, ἐν δέ μοι αὐτῆ
 στηθεσι πάλλεται ἦτορ ἀνὰ στόμα, νέρθε δὲ γοῦνα
 πήγνυται· ἐγγὺς δὴ τι κακὸν Πριάμοιο τέκεσσιν.
 αἶ γὰρ ἀπ' οὔατος εἶη ἐμεῦ ἔπος· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
 δεῖδω, μὴ δὴ μοι θρασὺν Ἔκτορα δῖος Ἀχιλλεὺς 455
 μοῦνον ἀποτμήξας πόλιος πεδίονδε δίηται,
 καὶ δὴ μιν καταπαύσῃ ἀγηροφίης ἀλεγεινῆς,
 ἦ μιν ἔχεσκέ, ἐπεὶ οὐ ποτ' ἐνὶ πληθυσὶ μένευ ἀνδρῶν,
 ἀλλὰ πολὺ προθέεσκε, τὸ δ' ἐν μένος οὐδενὶ εἶκων.“

ὣς φασμένη μεγάροιο διέσσυτο μαινάδι ἴση, 460
 παλλομένη κραδίην· ἅμα δ' ἀμφίπολοι κίον αὐτῆ.

αὐτὰρ ἐπεὶ πύργου τε καὶ ἀνδρῶν ἴξεν ὄμιλον,
 ἔσθη παπτήνας ἐπὶ τείχεϊ, τὸν δὲ νόησεν
 ἐλκόμενον πρόσθεν πόλιος· ταχέες δὲ μιν ἵπποι
 ἔλκον ἀκηδέστως κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν. 465
 τὴν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νύξ ἐκάλυπεν.
 ἤριπε δ' ἐξοπίσω, ἀπὸ δὲ ψυχὴν ἐκάπυσσεν.
 τῆλε δ' ἀπὸ κρατὸς βάλε δέσματα σιγαλόεντα,
 ἄμπνυκα κεκρούφαλόν τε ἰδὲ πλεκτὴν ἀναδέσμην
 κρήδεμνόν θ', ὃ δ' ἄ οἱ δῶκε χουσέη Ἀφροδίτη 470
 ἡματι τῷ, ὅτε μιν κορυθαίολος ἠγάγεθ' Ἔκτωρ
 ἐκ δόμου Ἡετίωνος, ἐπεὶ πόρε μυρία ἔδνα.
 ἀμφὶ δὲ μιν γαλῶν τε καὶ εἰνατέρες ἄλις ἔσταν,
 αἶ ἔ μετὰ σφίσιν εἶχον ἀτυξομένην ἀπολέσθαι.
 ἢ δ' ἐπεὶ οὖν ἄμπνυτο καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρθη, 475
 ἀμβλήθην γοῶσα μετὰ Τρωῆσιν ἔειπεν·
 „Ἔκτορ, ἐγὼ δύστηνος· ἴη ἄρα γεινόμεθ' αἴσῃ
 ἀμφοτέρω, σὺ μὲν ἐν Τροίῃ Πριάμου κατὰ δῶμα,
 αὐτὰρ ἐγὼ Θήβησιν ὑπὸ Πλάκῳ ὑληέσῃ
 ἐν δόμῳ Ἡετίωνος, ὃ μ' ἔτρεφε τυτθὸν ἐοῦσαν, 480
 δύσμορος αἰνόμορον· ὧς μὴ ὤφελλε τεκέσθαι.
 νῦν δὲ σὺ μὲν Αἴδαο δόμους ὑπὸ κεύθεσι γαίης
 ἔρχεαι, αὐτὰρ ἐμὲ στυγερῶ ἐνὶ πένθει λείπεις
 χήρην ἐν μεγάροισι· πάϊς δ' ἔτι νήπιος αὐτῶς,
 ὃν τέκομεν σύ τ' ἐγὼ τε δυσάμμοροι· οὔτε σὺ τούτῳ 485
 ἔσσειαι, Ἔκτορ, ὄνειαρ, ἐπεὶ θάνες, οὔτε σοὶ οὔτος.
 ἦν περ γὰρ πόλεμόν γε φύγη πολύδακρυν Ἀχαιῶν,
 αἰεὶ τοι τούτῳ γε πόνος καὶ κῆδε' ὀπίσσω
 ἔσσουντ'· ἄλλοι γάρ οἱ ἀπουρήσουσιν ἀρούρας.
 ἡμαρ δ' ὀρφανικὸν παναφήλικα παῖδα τίθησιν· 490
 πάντα δ' ὑπεμνήμυκε, δεδάκρυνται δὲ παρειαί.
 δευόμενος δὲ τ' ἄνεισι πάϊς ἐς πατρὸς ἐταίρους,

ἄλλον μὲν χλαίνης ἐρύων, ἄλλον δὲ χιτῶνος·
 τῶν δ' ἔλεησάντων κοτύλην τις τυτθὸν ἐπέσχεν·
 χεῖλεα μὲν τ' ἐδίηεν, ὑπερώην δ' οὐκ ἐδίηεν. 495
 τὸν δὲ καὶ ἀμφιθαλῆς ἐκ δαιτύος ἐστυφέλιξεν,
 χερσὶν πεπληγῶς καὶ ὄνειδείοισιν ἐνίσσων·
 ἔρο' οὕτως· οὐ σὸς γε πατὴρ μεταδαίνυται ἡμῖν·
 δακρυόεις δέ τ' ἄνεισι πάϊς ἐς μητέρα χήρην,
 Ἀστυάναξ, ὃς πρὶν μὲν ἐοῦ ἐπὶ γούνασι πατρὸς 500
 μυελὸν οἶον ἔδεσκε καὶ οἶῶν πίονα δημόν·
 αὐτὰρ ὅθ' ὕπνος ἔλοι παύσαιτό τε νηπιαχεύων,
 εὔδεσκ' ἐν λέκτροισιν, ἐν ἀγκαλίδεσσι τιθήνης,
 εὐνῇ ἐνι μαλακῇ, θαλέων ἐμπλησάμενος κῆρ.
 νῦν δ' ἂν πολλὰ πάθησι, φίλου ἀπὸ πατρὸς ἀμαρτῶν, 505
 Ἀστυάναξ, ὃν Τρῶες ἐπὶ κλησὶν καλέουσιν·
 οἶος γάρ σφιν ἔρυσσὸ πύλας καὶ τείχεα μακρά.
 νῦν δὲ σὲ μὲν παρὰ νηυσὶ κορωνίσι, νόσφι τοκήων,
 αἰόλαι εὐλαὶ ἔδονται, ἐπεὶ κε κύνες κορέσσονται,
 γυμνόν· ἀτὰρ τοι εἶματ' ἐνὶ μεγάροισι κέονται 510
 λεπτά τε καὶ χαρίεντα, τετυγμένα χερσὶ γυναικῶν.
 ἀλλ' ἦ τοι τάδε πάντα καταφλέξω πυρὶ κηλέω,
 οὐδὲν σοί γ' ὄφελος, ἐπεὶ οὐκ ἐγκείσειαι αὐτοῖς,
 ἀλλὰ πρὸς Τρῶων καὶ Τρωιάδων κλέος εἶναι.“
 ὣς ἔφατο κλαίουσ', ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες. 515

 ΙΛΙΑΔΟΣ Ψ.

ἄθλα ἐπὶ Πατρόκλῳ.

ὣς οἱ μὲν στενάχοντο κατὰ πτόλιν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 ἐπεὶ δὴ νῆάς τε καὶ Ἑλλήσποντον ἴκοντο,
 οἱ μὲν ἄρ' ἐσκίδναντο ἐὼν ἐπὶ νῆα ἕκαστος,

Μυρμιδόνας δ' οὐκ εἶα ἀποσκίδνασθαι Ἀχιλλεύς,
 ἀλλ' ὃ γε οἷς ἐτάροισι φιλοπτολέμοισι μετηύδα· 5
 „Μυρμιδόνες ταχύπωλοι, ἐμοὶ ἐρήϊρες ἐταῖροι,
 μὴ δὴ πω ὑπ' ὕχεσφι λυώμεθα μώνυχας ἵππους,
 ἀλλ' αὐτοῖς ἵπποισι καὶ ἄρμασιν ἄσβον ἰόντες
 Πάτροκλον κλαίωμεν· ὃ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ὀλοοῖο τεταρπώμεσθα γόοιο, 10
 ἵππους λυσάμενοι δορπήσομεν ἐνθάδε πάντες.“

ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἔμωξαν ἀολλέες, ἦρχε δ' Ἀχιλλεύς.
 οἱ δὲ τρεῖς περὶ νεκρὸν εὐτριχας ἤλασαν ἵππους
 μυρόμενοι· μετὰ δέ σφι Θέτις γόου ἡμερὸν ὤρσεν.
 δεύοντο ψάμαθοι, δεύοντο δὲ τεύχεα φωτῶν 15
 δάκρυσι· τοῖον γὰρ πόθειον μῆστωρα φόβοιο.
 τοῖσι δὲ Πηλεΐδης ἀδινούῃ ἐξῆρχε γόοιο,
 χεῖρας ἐπ' ἀνδροφόνους θέμενος στήθεσσιν ἐταίρου·
 „χαῖρέ μοι, ὦ Πάτροκλε, καὶ εἰν Αἴδαο δόμοισιν·
 πάντα γὰρ ἤδη τοι τελέω, τὰ πάροιθεν ὑπέστην, 20
 Ἔκτορα δεῦρ' ἐρύσας δάσειν κυσὶν ὠμὰ δάσασθαι,
 δώδεκα δὲ προπάροιθε πυρῆς ἀποδειροτομήσειν
 Τρώων ἀγλαὰ τέκνα, σέθεν κταμένοιο χολωθεῖς.“

ἦ ῥα καὶ Ἔκτορα δῖον ἀεικέα μῆδετο ἔργα,
 πρηνέα παρ λεχέεσσι Μενoitιάδαο τανύστας 25
 ἐν κονίῃς. οἱ δ' ἔντε' ἀφωπλίζοντο ἕκαστος
 χάλκεα μαρμαίροντα, λύον δ' ὑψηχέας ἵππους,
 κὰδ δ' ἴζον παρὰ νηὶ ποδάκεος Αἰακίδαο
 μυρῖοι· αὐτὰρ ὃ τοῖσι τάφον μενοεικέα δαίνυ.
 πολλοὶ μὲν βόες ἀργοὶ ὀρέχθεον ἀμφὶ σιδήρω 30
 σφαζόμενοι, πολλοὶ δ' ὄϊες καὶ μηκάδες αἶγες·
 πολλοὶ δ' ἀργιόδοντες ὕες, θαλέθοντες ἀλοιφῇ,
 εὐόμενοι τανύοντο διὰ φλογὸς Ἠφαίστιο·
 πάντῃ δ' ἀμφὶ νέκυν κοτυλήρουτον ἔρρεεν αἶμα.

αὐτὰρ τὸν γε ἄνακτα ποδώκεα Πηλεΐωνα 35
 εἰς Ἀγαμέμνονα δῖον ἄγον βασιλῆες Ἀχαιῶν,
 σπουδῇ παρπεπιθόντες, ἑταίρου χωόμενον κῆρ.
 οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίην Ἀγαμέμνονος ἴξον ἰόντες,
 αὐτίκα κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσαν
 ἀμφὶ πυρὶ στήσαι τρίποδα μέγαν, εἰ πεπίθοιεν 40
 Πηλεΐδην λούσασθαι ἄπο βρότον αἱματόεντα.
 αὐτὰρ ὃ γ' ἤρνεϊτο στερεῶς, ἐπὶ δ' ὄρκον ὄμοσεν·
 „οὐ μὰ Ζῆν', ὅς τις τε θεῶν ὑπατος καὶ ἄριστος,
 οὐ θέμις ἐστὶ λοετρὰ καρήατος ἄσσον ἰκέσθαι,
 πρὶν γ' ἐνὶ Πάτροκλον θέμεναι πυρὶ σῆμά τε χεῦαι. 45
 κείρασθαί τε κόμην, ἐπεὶ οὐ μ' ἔτι δεύτερον ὦδε
 ἴξεν' ἄχος κραδίην, ὄφρα ζωῶσι μετείω.
 ἀλλ' ἦ τοι νῦν μὲν στρυγερῇ πειθώμεθα δαιτί·
 ἠῶθεν δ' ὄτρυνον, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 ὕλην τ' ἀξέμεναι παρά τε σχεῖν, ὅσσ' ἐπιεικῆς 50
 νεκρὸν ἔχοντα νέεσθαι ὑπὸ ζόφον ἠερόεντα,
 ὄφρ' ἦ τοι τοῦτον μὲν ἐπιφλέγῃ ἀκάματον πῦρ
 θᾶσσον ἀπ' ὀφθαλμῶν, λαοὶ δ' ἐπὶ ἔργα τράπωνται.“
 ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδὲ πίθοντο.
 ἐσσυμένως δ' ἄρα δόρπον ἐφοπλίσσαντες ἕκαστοι 55
 δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἴσης.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν κλισίηνδε ἕκαστος,
 Πηλεΐδης δ' ἐπὶ θινὶ πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
 κείτο βαρὺ στενάχων πολέσιν μετὰ Μυρμιδόνεσσιν 60
 ἐν καθαρῷ, ὅθι κύματ' ἐπ' ἠϊόνος κλύζεσκον.
 εὔτε τὸν ὕπνος ἔμαρπτε, λύων μελεδήματα θυμοῦ,
 νήδυμος ἀμφιχυθεὶς· μάλα γὰρ κάμε φαιδίμα γυῖα
 Ἔκτορ' ἐπαΐσσων προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν·
 ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχῇ Πατροκλήος δειλοῖο 65

πάντ' αὐτῷ μέγεθος τε καὶ ὄμματα κάλ' εἰκνῖα
 καὶ φωνήν, καὶ τοῖα περὶ χροῖ εἴματα ἔστο·
 στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 „εὐδεις, αὐτὰρ ἐμεῖο λελασμένος ἔπλευ, Ἀχιλλεῦ.
 οὐ μὲν μεν ζῶοντος ἀκήδεις, ἀλλὰ θανόντος· 70
 θάπτε με ὅτι τάχιστα· πύλας Ἀίδαο περήσω.
 τῆλέ μ' ἐέργουσι ψυχαί, εἶδωλα καμόντων,
 οὐδέ μ' ἐπὶ πῶ μίσγεσθαι ὑπὲρ ποταμοῖο ἔωσιν,
 ἀλλ' αὐτως ἀλάλημαι ἀν' εὐρυπυλῆς Ἄιδος δῶ.
 καὶ μοι δὸς τὴν χεῖρ', ὀλοφύρομαι· οὐ γὰρ ἔτ' αὐτίς 75
 νίσομαι ἐξ Ἀίδαο, ἐπήν με πυρὸς λελάχητε.
 οὐ μὲν γὰρ ζωοὶ γε φίλων ἀπάνευθεν ἐταίρων
 βουλὰς ἐξόμενοι βουλευόμεν, ἀλλ' ἐμὲ μὲν κῆρ
 ἀμφέχανε στυγερῆ, ἣ περ λάχε γεινόμενόν περ·
 καὶ δὲ σοὶ αὐτῷ μοῖρα, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ, 80
 τείχει ὑπο Τρώων ἐυγενέων ἀπολέσθαι.
 ἄλλο δέ τοι ἐρέω καὶ ἐφήσομαι, αἶ κε πίθηαι·
 μὴ ἐμὰ σῶν ἀπάνευθε τιθήμεναι ὅστ' ἔ, Ἀχιλλεῦ,
 ἀλλ' ὁμοῦ, ὡς τράφομέν περ ἐν ὑμετέροισι δόμοισιν.
 εὐτέ με τυτθὸν ἐόντα Μενοίτιος ἐξ Ὀπότεος 85
 ἤγαγεν ὑμετερόνδ' ἀνδροκτασίης ὑπο λυγρῆς
 ἡματι τῷ, ὅτε παῖδα κατέκτανον Ἀμφιδάμαντος
 νήπιος, οὐκ ἐθέλων, ἀμφ' ἀστραγάλοισι χολωθεῖς·
 ἐνθα με δεξάμενος ἐν δώμασιν ἱππότα Πηλεὺς
 ἔτραφέ τ' ἐνδυκέως καὶ σὸν θεράποντ' ὀνόμηνεν· 90
 ὧς δὲ καὶ ὅστέα νῶϊν δμῆ σορὸς ἀμφικαλίπτοι
 [χρῦσεος ἀμφιφορέυς, τὸν τοι πόρε πότνια μήτηρ].“

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς
 „τίπτε μοι, ἠθεΐη κεφαλή, δεῦρ' εἰλήλουθας
 καὶ μοι ταῦτα ἕκαστ' ἐπιτέλλεαι; αὐτὰρ ἐγὼ τοι 95
 πάντα μάλ' ἐκτελέω καὶ πείσομαι, ὡς σὺ κελεύεις.

ἀλλά μοι ἄσσον στήθι· μίνυνθά περ ἀμφιβαλόντε
ἀλλήλους ὄλοιο τεταρπώμεσθα γόοιο.“

ὣς ἄρα φωνήσας ὠρέξατο χερσὶ φίλησιν,
οὐδ' ἔλαβε· ψυχὴ δὲ κατὰ χθονὸς ἤυτε καπνὸς 100
ᾧχετο τετριγυῖα. ταφῶν δ' ἀνόρουσεν Ἀχιλλεὺς
χερσὶ τε συμπλατάγησεν, ἔπος δ' ὀλοφυδνὸν ἔειπεν·
„ὦ πόποι, ἦ ῥά τις ἔστι καὶ εἰν Αἶδαο δόμοισιν
ψυχὴ καὶ εἶδωλον, ἀτὰρ φρένες οὐκ ἐνὶ πάμπαν·
παννυχίη γάρ μοι Πατροκλῆος δειλοῖο 105
ψυχὴ ἐφεστήκει γοῶσά τε μυρομένη τε,
καὶ μοι ἕκαστ' ἐπέτελλεν, εἵκτο δὲ θέσκελον αὐτῷ.“

ὣς φάτο, τοῖσι δὲ πᾶσιν ὑφ' ἕμερον ᾧρσε γόοιο·
μυρομένοισι δὲ τοῖσι φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς
ἀμφὶ νέκυν ἐλεεινόν. ἀτὰρ κρείων Ἀγαμέμνων 110
οὐρῆάς τ' ᾧτρυνε καὶ ἀνέρας ἀξέμεν ὕλην
πάντοθεν ἐκ κλισιῶν· ἐπὶ δ' ἀνὴρ ἐσθλὸς ὀρώρειν
Μηριόνης θεράπων ἀγαπήνορος Ἰδομενῆος.
οἱ δ' ἴσαν ὕλοτόμους πελέκεας ἐν χερσὶν ἔχοντες
σειράς τ' εὐπλέκτους· πρὸ δ' ἄρ' οὐρῆες κίον αὐτῶν· 115
πολλὰ δ' ἄναντα κάταντα πάραντά τε δόχημά τ' ἤλθον.
ἀλλ' ὅτε δὴ κνημοὺς προσέβαν πολυπίδακος Ἴδης,
αὐτίκ' ἄρα δρυὸς ὑψικόμους ταναήκει χαλκῷ
τάμνον ἐπειγόμενοι· τὰ δὲ μεγάλα κτυπέουσαι
πίπτου. τὰς μὲν ἔπειτα διαπλήσσουντες Ἀχαιοὶ 120
ἔκδεον ἡμιόνων· τὰ δὲ χθόνα ποσσὶ δατεῦντο
ἐλδόμεναι πεδίω δια ῥωπήια πυκνά.
πάντες δ' ὕλοτόμοι φιτροὺς φέρον· ὣς γὰρ ἀνώγειν
Μηριόνης θεράπων ἀγαπήνορος Ἰδομενῆος.
καὶ δ' ἄρ' ἐπ' ἀκτῆς βάλλον ἐπισχερῶ, ἐνθ' ἄρ' Ἀχιλλεὺς
φράσσατο Πατρόκλω μέγα ἠρίον ἠδὲ οἱ αὐτῷ. 126
αὐτὰρ ἐπεὶ πάντη παρακάμβαλον ἄσπετον ὕλην,

εἶατ' ἄρ' αὖθι μένοντες ἀολλέες. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 αὐτίκα Μυρμιδόνεσσι φιλοπτολέμοισι κέλευσεν
 χαλκὸν ζώννυσθαι, ζεῦξαι δ' ὑπ' ὄχεσφιν ἕκαστον 130
 ἵππους· οἱ δ' ὤρουντο καὶ ἐν τεύχεσσι ἐδυνον,
 ἂν δ' ἔβαν ἐν δίφροισι παραιβάται ἠνίοχοί τε.
 πρόσθε μὲν ἱππῆες, μετὰ δὲ νέφος εἶπετο πεζῶν,
 μυριοί· ἐν δὲ μέσοισι φέρον Πάτροκλον ἑταῖροι.
 θριξὶ δὲ πάντα νέκυν καταείνυσαν, ἄς ἐπέβαλλον 135
 κειρόμενοι· ὑπίθεν δὲ κάρη ἔχε διὸς Ἀχιλλεὺς
 ἀχνύμενος· ἔταρον γὰρ ἀμύμονα πέμπ' Αἰδόςδε.

οἱ δ' ὅτε χῶρον ἴκανον, ὅθι σφίσι πέφοραδ' Ἀχιλλεὺς,
 κάτθεσαν, αἶψα δὲ οἱ μενοεικέα νήεον ὕλην.
 ἐνθ' αὐτ' ἄλλ' ἐνόησε ποδάροκῆς διὸς Ἀχιλλεὺς· 140
 στὰς ἀπάνευθε πυρῆς ξανθὴν ἀπεκείρατο χαίτην,
 τήν ῥα Σπερχειῶ ποταμῶ τρέφε τηλεθόωσαν·
 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπεν ἰδὼν ἐπὶ οἴνοπα πόντον·
 „Σπερχειέ, ἄλλως σοὶ γε πατήρ ἠρήσατο Πηλεὺς
 κείσέ με νοστήσαντα φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν 145
 σοὶ τε κόμην κερέειν ῥέξειν θ' ἱερὴν ἑκατόμβην,
 πευτήκοντα δ' ἔνορχα παρ' αὐτόθι μῆλ' ἱερεύσειν
 ἐς πηγάς, ὅθι τοι τέμενος βωμός τε θυήεις.
 ὣς ἠρᾶθ' ὁ γέρων, σὺ δὲ οἱ νόον οὐκ ἐτέλεσσας.
 νῦν δ', ἐπεὶ οὐ νέομαι γε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν, 150
 Πατρόκλῳ ἤρωι κόμην ὀπάσασμαι φέρεσθαι.“

ὣς εἰπὼν ἐν χερσὶ κόμην ἑτάροιο φίλοιο
 θῆκεν, τοῖσι δὲ πᾶσιν ὑφ' ἴμερον ὤρσε γόοιο.
 καὶ νύ κ' ὀδυρομένοισιν ἔδν φάος ἠελίοιο,
 εἰ μὴ Ἀχιλλεὺς αἶψ' Ἀγαμέμνονι εἶπε παραστάς· 155
 „Αἰρεῖδῃ, σοὶ γάρ τε μάλιστά γε λαὸς Ἀχαιῶν
 πείσσονται μύθοισι· γόοιο μὲν ἔστι καὶ ἄσαι,
 νῦν δ' ἀπὸ πυρκαϊῆς σκέδασον καὶ δεῖπνον ἄνωχθι

ὄπλεσθαι· τάδε δ' ἀμφὶ πονησόμεθ', οἷσι μάλιστα
κηδεός ἐστι νέκυς· παρὰ δ' οἷ τ' ἀγοὶ ἄμμι μενόντων.“ 160

αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
αὐτίκα λαὸν μὲν σκέδασεν κατὰ νῆας εἶσας,
κηδεμόνες δὲ παρ' αὐθι μένου· καὶ νῆσον ὕλην,
ποίησαν δὲ πυρῆν ἑκατόμπεδον ἔνθα καὶ ἔνθα,
ἐν δὲ πυρῇ ὑπάτη νεκρὸν θέσαν ἀχνύμενοι κῆρ. 165

πολλὰ δὲ ἴφια μῆλα καὶ εἰλίποδας ἔλικας βοῦς
πρόσθε πυρῆς ἕδερόν τε καὶ ἄμφεπον· ἐκ δ' ἄρα πάντων
δημὸν ἔλων ἐκάλυψε νέκυν μεγαθύμος Ἀχιλλεὺς
ἐς πόδας ἐκ κεφαλῆς, περὶ δὲ δρατὰ σώματα νῆει.
ἐν δ' ἐτίθει μέλιτος καὶ ἀλείφατος ἀμφοροῆς, 170
πρὸς λέχεα κλίνων· πίσυρας δ' ἐριανύχενας ἵππους
ἐσσυμένως ἐνέβαλλε πυρῇ μεγάλα στεναχίζων.

ἐννέα τῶ γε ἄνακτι τραπεζῆς κύνες ἦσαν
καὶ μὲν τῶν ἐνέβαλλε πυρῇ δύο δειροτομήσας,
δώδεκα δὲ Τρώων μεγαθύμων υἱέας ἐσθλοὺς 175
χαλκῶ δηϊόων· κακὰ δὲ φρεσὶ μῆδετο ἔργα.

ἐν δὲ πυρὸς μένος ἦκε σιδήρεον, ὄφρα νέμοιτο·
ῶμαξέν τ' ἄρ' ἔπειτα φίλον τ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον·
„χαῖρέ μοι, ὦ Πάτροκλε, καὶ εἰν Ἀίδαο δόμοισιν·
πάντα γὰρ ἤδη τοι τελέω, τὰ πάροιθεν ὑπέστην. 180
δώδεκα μὲν Τρώων μεγαθύμων υἱέας ἐσθλοὺς
τοὺς ἄμα σοὶ πάντας πῦρ ἐσθίει· Ἐκτορα δ' οὐ τι
δώσω Πριαμίδην πυρὶ δαπτέμεν, ἀλλὰ κύνεσσιν.“

ὧς φάτ' ἀπειλήσας· τὸν δ' οὐ κύνες ἀμφεπέποντο,
ἀλλὰ κύνας μὲν ἀλαλκε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη 185
ἡμάτα καὶ νύκτας, ῥοδόεντι δὲ χρῖεν ἑλαίῳ
ἀμβροσίῳ, ἵνα μὴ μιν ἀποδρούφοι ἔλκυστάζων.
τῶ δ' ἐπὶ κνάνεον νέφος ἤγαγε Φοῖβος Ἀπόλλων
οὐρανόθεν πεδίονδε, κάλυψε δὲ χῶρον ἅπαντα,

ὅσσον ἐπεῖχε νέκυς, μὴ πρὶν μένος ἠελίοιο 190
σκῆλει' ἀμφὶ περὶ χροά ἴνεσιν ἠδὲ μέλεσσιν.

οὐδὲ πυρὴ Πατρόκλου ἐκαίετο τεθνηῶτος·
ἔνθ' αὐτ' ἄλλ' ἐνόησε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
στάς ἀπάνευθε πυρῆς δοιοῖς ἠρᾶτ' ἀνέμοισιν,
Βορρῆ καὶ Ζεφύρω, καὶ ὑπέσχετο ἱερὰ καλὰ· 195

πολλὰ δὲ καὶ σπένδων χρυσέω δέπαί λιτάνευεν
ἐλθέμεν, ὄφρα τάχιστα πυρὶ φλεγεθοίαιτο νεκροὶ
ὔλη τε σεύαιτο καήμεναι. ὠκέα δ' Ἴρις
ἀράων αἰούσα μετὰγγελος ἦλθ' ἀνέμοισιν.

οἱ μὲν ἄρα Ζεφύροιο δυσαέος ἀθρόοι ἔνδον 200
εἰλαπίνην δαίνυντο· θέουσα δὲ Ἴρις ἐπέστη
βηλῶ ἔπι λιθέω. τοὶ δ' ὡς ἴδον ὄφθαλμοῖσιν,
πάντες ἀνήξαν κάλεόν τέ μιν εἰς ἕκαστος·

ἢ δ' αὖθ' ἐξέσθαι μὲν ἀνήγατο, εἶπε δὲ μῦθον·
„οὐχ ἔδος· εἴμι γὰρ αὐτίς ἐπ' Ὀκεανοῖο ρέεθρα, 205

Αἰθιοπῶν ἐς γαῖαν, ὅθι ρέξουσ' ἑκατόμβας
ἀθανάτοις, ἵνα δὴ καὶ ἐγὼ μεταδαίσομαι ἱρῶν.
ἀλλ' Ἀχιλεὺς Βορέην ἠδὲ Ζέφυρον κελαδεινὸν
ἐλθέμεν ἀρᾶται, καὶ ὑπίσχεται ἱερὰ καλὰ,
ὄφρα πυρὴν ὄρσητε καήμεναι, ἣ ἔνι κείται 210

Πάτροκλος, τὸν πάντες ἀναστενάρχουσιν Ἀχαιοί.“

ἢ μὲν ἄρ' ὥς εἰποῦσ' ἀπεβήσετο, τοὶ δ' ὀρέοντο
ἠχῆι θεσπεσίῃ, νέφεα κλονέοντε πάροισιν.

αἶψα δὲ πόντον ἵκανον ἀήμεναι, ὥρτο δὲ κῦμα
πνοιῆ ὑπο λιγυρῆ· Τροίην δ' ἐρίβωλον ἰκέσθην, 215

ἐν δὲ πυρῆ πεσέτην, μέγα δ' ἴαχε θεσπιδαῆς πῦρ.
παννύχιοι δ' ἄρα τοί γε πυρῆς ἄμυδις φλόγ' ἔβαλλον
φυσῶντες λιγέως· ὁ δὲ πάννυχος ὠκὺς Ἀχιλλεύς
χρυσέου ἐκ κρητήρος, ἔλων δέπας ἀμφικύπελλον,
οἶνον ἀφυσσόμενος χαμάδις χέε, δεῦε δὲ γαῖαν, 220

ψυχὴν κικλήσκων Πατροκλῆος δειλοῖο.

ὥς δὲ πατὴρ οὗ παιδὸς ὀδύρεται ὅστέα καίων,
 νυμφίου, ὃς τε θανὼν δειλοὺς ἀκάχησε τοκῆας,

ὥς Ἀχιλεὺς ἐτάροιο ὀδύρετο ὅστέα καίων,

ἐρπύζων παρὰ πυρκαϊῆν ἀδινὰ στεναχίζων. 225

ἦμος δ' Ἐωσφόρος εἴσι φῶος ἐρέων ἐπὶ γαίαν,
 ὅν τε μέτα κροκόπεπλος ὑπεῖρ ἄλλα κίδναται Ἥως,
 τῆμος πυρκαϊῆ ἔμαραίνετο, πάνσατο δὲ φλόξ.

οἱ δ' ἄνεμοι πάλιν αὐτίς ἔβαν οἰκόνδε νέεσθαι
 Θρηϊκίον κατὰ πόντον· ὁ δ' ἔστενευ οἴδματι θύων. 230

Πηλεΐδης δ' ἀπὸ πυρκαϊῆς ἐτέρωσε λιασθεῖς
 κλίνθη κεκμηώς, ἐπὶ δὲ γλυκὺς ὕπνος ὄρουσεν.

οἱ δ' ἄμφ' Ἀτρεΐωνα ἀολλέες ἠγερέθοντο·
 τῶν μιν ἐπερχομένων ὄμαδος καὶ δοῦπος ἐγριεν.
 ἔξετο δ' ὀρθωθεῖς καὶ σφεας πρὸς μῦθον ἔειπεν· 235

„Ἀτρεΐδη τε καὶ ἄλλοι ἀριστῆες Παναχαιῶν,
 πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊῆν σβέσατ' αἴθοπι οἴνῳ
 πᾶσαν, ὀπόσσον ἐπέσχε πυρὸς μένος· αὐτὰρ ἔπειτα
 ὅστέα Πατρόκλιοιο Μενoitιάδαο λέγωμεν

εὖ διαγιγνώσκοντες· ἀριφραδέα δὲ τέτυκται· 240

ἐν μέσση γὰρ ἔκειτο πυρῆ, τοὶ δ' ἄλλοι ἄνευθεν
 ἐσχατιῇ καίοντ' ἐπιμίξ, ἵπποι τε καὶ ἄνδρες.

καὶ τὰ μὲν ἐν χρυσῆ ῥιάλῃ καὶ δίπλακι δημῷ
 θείομεν, εἰς ὃ κεν αὐτὸς ἐγὼν Ἄιδι κεύθωμαι·

τύμβον δ' οὐ μάλα πολλὸν ἐγὼ πονέεσθαι ἄνωγα, 245
 ἀλλ' ἐπιεικέα τοῖον· ἔπειτα δὲ καὶ τὸν Ἀχαιοὶ

εὐρύν θ' ὑψηλὸν τε τιθήμεναι, οἳ κεν ἐμεῖο
 δεῦτεροι ἐν νήεσσι πολυκλήισι λίπησθε.“

ὥς ἔφαθ', οἱ δ' ἐπίθοντο ποδώκεϊ Πηλεΐωνι.

πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊῆν σβέσαν αἴθοπι οἴνῳ, 250
 ὄσσον ἐπὶ φλόξ ἦλθε, βαθεῖα δὲ κάπεσε τέφρη·

κλαίοντες δ' ἐτάροιο ἐνηέος ὄστέα λευκὰ
 ἄλλερον ἐς χρουσέην φιάλην καὶ δίπλακα δημόν,
 ἐν κλισίῃσι δὲ θέντες ἕανῶ λιτὶ κάλυψαν.
 τορνώσαντο δὲ σῆμα θεμειλιά τε προβάλοντο 255
 ἀμφὶ πυρῆν· εἶθαρ δὲ χυτὴν ἐπὶ γαῖαν ἔχεναν.
 χεύαντες δὲ τὸ σῆμα πάλιν κίον. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 αὐτοῦ λαὸν ἔρυκε καὶ ἴζανεν εὐρὸν ἀγῶνα,
 νηῶν δ' ἔκφερ' ἄεθλα, λέβητάς τε τρίποδάς τε
 ἵππους θ' ἡμίονους τε βοῶν τ' ἴφθιμα κάρηνα 260
 ἠδὲ γυναικάς ἐυζώνους πολιόν τε σίδηρον.

Ἰππεῦσιν μὲν πρῶτα ποδώκεσιν ἀγλά' ἄεθλα
 θῆκε γυναικά ἀγεσθαι ἀμύμονα ἔργα ἰδυῖαν
 καὶ τρίποδ' ὠτώεντα δυωκαιεικοσίμετρον
 τῷ πρώτῳ· ἀτὰρ αὖ τῷ δευτέρῳ ἵππον ἔθηκεν 265
 ἔξετέ' ἀδμήτην, βρέφος ἡμίονον κυεύσαν·
 αὐτὰρ τῷ τριτάτῳ ἄπυρον κατέθηκε λέβητα
 καλόν, τέσσαρα μέτρα κεχανδότα, λευκὸν ἔτ' αὐτως·
 τῷ δὲ τετάρτῳ θῆκε δύο χρουσοῖο τάλαντα,
 πέμπτῳ δ' ἀμφίθετον φιάλην ἀπύρωτον ἔθηκεν. 270
 στῆ δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
 „Ἄτρεΐδη τε καὶ ἄλλοι ἐυκνήμιδες Ἀχαιοί,
 ἱππῆας τὰδ' ἄεθλα δεδεγμένα κεῖτ' ἐν ἀγῶνι.
 εἰ μὲν νῦν ἐπὶ ἄλλῳ ἀεθλεύοιμεν Ἀχαιοί,
 ἢ τ' ἂν ἐγὼ τὰ πρῶτα λαβὼν κλισίῃνδε φεροίμην· 275
 ἴστε γάρ, ὅσσον ἐμοὶ ἀρετῆ περιβάλλετον ἵπποι·
 ἀθάνατοί τε γάρ εἰσι, Ποσειδάων δὲ πρός αὐτοὺς
 πατρὶ ἐμῷ Πηλῆι, ὃ δ' αὖτ' ἐμοὶ ἐγγυάλιξεν.
 ἀλλ' ἦ τοι μὲν ἐγὼ μενέω καὶ μώνυχες ἵπποι·
 τοίου γὰρ κλέος ἔσθλὸν ἀπώλεσαν ἠνιόχοιο, 280
 ἠπίου, ὃ σφωιν μάλα πολλάκις ὕγρον ἔλαιον
 χαιτάων κατέχευε, λοέσσας ὕδατι λευκῷ.

τὸν τῶ γ' ἔσταότες πενθείετον, οὔδεϊ δέ σφιν
χαῖται ἐρηρέδαται, τὸ δ' ἔστατον ἀχθυμένω κῆρ.
ἄλλοι δὲ στέλλεσθε κατὰ στρατόν, ὅς τις Ἀχαιῶν 285
ἵπποισίν τε πέποιθε καὶ ἄρμασι κολλητοῖσιν.“

ὣς φάτο Πηλεΐδης, ταχέες δ' ἱππῆες ἐγεροθεν.
ᾧροτο πολὺ πρῶτος μὲν ἄναξ ἀνδρῶν Ἐὐμήλος,
Ἄδμητον φίλος υἱός, ὅς ἱπποσύνη ἐκέκαστο·
τῷ δ' ἐπὶ Τυδεΐδης ᾧροτο κρατερός Διομήδης, 290
ἵππους δὲ Τρώους ὑπαγε ζυγόν, οὓς ποτ' ἀπηύρα
Αἰνείαν, ἀτὰρ αὐτὸν ὑπεξεδάσεν Ἀπόλλων.
τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρεΐδης ᾧροτο ξανθὸς Μενέλαος
διογενής, ὑπὸ δὲ ζυγὸν ἤγαγεν ὠκείας ἵππους,
Αἰθην τὴν Ἀγαμέμνονέην τὸν ἑόν τε Πόδαργον· 295
τὴν Ἀγαμέμνονι δῶκ' Ἀγκισιάδης Ἐχέπωλος
δῶρ', ἵνα μὴ οἱ ἔποιθ' ὑπὸ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν,
ἀλλ' αὐτοῦ τέρποιτο μένων· μέγα γάρ οἱ ἔδωκεν
Ζεὺς ἄφενος, ναῖεν δ' ὅ γ' ἐν εὐρυχόρῳ Σικυῶνι·
τὴν δ' ὅ γ' ὑπὸ ζυγὸν ἤγε μέγα δρόμου ἰσχανώσασαν. 300
Ἀντίλοχος δὲ τέταρτος εὐτριχᾶς ὠπλίσαθ' ἵππους,
Νέστορος ἀγλαὸς υἱὸς ὑπερθύμοιο ἄνακτος
τοῦ Νηληιάδαο· πυλοιγενέες δὲ οἱ ἵπποι
ὠκύποδες φέρον ἄρμα. πατὴρ δέ οἱ ἄγχι παραστάς
μυθεῖτ' εἰς ἀγαθὰ φρονέων νοέοντι καὶ αὐτῷ· 305
„Ἀντίλοχ', ἧ τοι μὲν σε νέον περ ἑόντα φίλησαν
Ζεὺς τε Ποσειδάων τε, καὶ ἱπποσύνας ἐδίδαξαν
παντοίας· τῷ καὶ σε διδασκέμεν οὐ τι μάλα χρεώ·
οἴσθα γὰρ εὖ περὶ τέρμαθ' ἐλισσόμεν· ἀλλὰ τοι ἵπποι
βάρδιστοι θείειν· τῷ τ' οἴω λοίγι' ἔσεσθαι. 310
τῶν δ' ἵπποι μὲν ἕασιν ἀφάρτεροι, οὐδὲ μὲν αὐτοὶ
πλείονα ἴσασιν σέθεν αὐτοῦ μητίσασθαι.
ἀλλ' ἄγε δὴ σύ, φίλος, μῆτιν ἐμβάλλεο θυμῷ

παντοίην, ἵνα μὴ σε παρεκπροφύγησιν ἄεθλα.
 μήτι τοι δρυτόμος μέγ' ἀμείνων ἢ ἐ βίηφιν· 315
 μήτι δ' αὖτε κυβερνήτης ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ
 νῆα θοὴν ἰθύνει ἐρεχθομένην ἀνέμοισιν·
 μήτι δ' ἠνίοχος περιγίγνεται ἠνιόχοιο.
 ἀλλ' ὅς μὲν θ' ἵπποισι καὶ ἄρμασιν οἴσι πεποιθῶς
 ἀφραδέως ἐπὶ πολλὸν ἐλίσσεται ἔνθα καὶ ἔνθα, 320
 ἵπποι δὲ πλανῶνται ἀνὰ δρόμον, οὐδὲ κατίσχει·
 ὅς δέ κε κέρδεα εἰδῆ ἑλαύνων ἤσσουνας ἵππους,
 αἰεὶ τέρμ' ὁρόων στρέφει ἐγγύθεν, οὐδέ ἐ λήθει,
 ὅπως τὸ πρῶτον τανύσῃ βοέοισιν ἱμᾶσιν,
 ἀλλ' ἔχει ἀσφαλέως καὶ τὸν προύχοντα δοκεύει. 325
 σῆμα δέ τοι ἐρέω μάλ' ἀριφραδές, οὐδέ σε λήσει.
 ἔστηκε ξύλον αὖτον, ὅσον τ' ὄργυι', ὑπὲρ αἰῆς,
 ἢ δρυὸς ἢ πεύκης· τὸ μὲν οὐ καταπύθεται ὄμβρῳ·
 λαῖε δὲ τοῦ ἐκάτερθεν ἐρηρέδαται δύο λευκῶ
 ἐν ξυνοχῆσιν ὁδοῦ, λείος δ' ἱππόδρομος ἀμφίς· 330
 ἢ τευ σῆμα βροτοῖο πάλαι κατατεθνηῶτος,
 ἢ τό γε νύσσα τέτυκτο ἐπὶ προτέρων ἀνθρώπων·
 καὶ νῦν τέρματ' ἔθηκε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς.
 τῷ σὺ μάλ' ἐγγχιμψας ἐλάαν σχεδὸν ἄρμα καὶ ἵππους,
 αὐτὸς δὲ κλινθῆναι ἐνπλέκτῳ ἐνὶ δίφρῳ 335
 ἦκ' ἐπ' ἀριστερὰ τοῖν· ἀτὰρ τὸν δεξιὸν ἵππον
 κένσαι ὁμοκλήσας, εἷξαι τέ οἱ ἠνία χερσίν.
 ἐν νύσῃ δέ τοι ἵππος ἀριστερὸς ἐγγχιμφθῆτω,
 ὡς ἂν τοι πλήμνη γε δοάσσεται ἄκρον ἰκέσθαι
 κύκλου ποιητοῖο· λίθου δ' ἀλέασθαι ἐπαυρεῖν, 340
 μὴ πως ἵππους τε τρώσῃς κατὰ θ' ἄρματα ἄξῃς·
 χάρμα δὲ τοῖς ἄλλοισιν, ἐλεγχείῃ δὲ σοὶ αὐτῷ
 ἔσσεται· ἀλλά, φίλος, φρονέων πεφυλαγμένος εἶναι.
 εἰ γάρ κ' ἐν νύσῃ γε παρεξελάσῃσθα διώκων,

οὐκ ἔσθ', ὅς κέ σ' ἔλῃσι μετάλμενος οὐδὲ παρέλθῃ, 345
οὐδ' εἴ κεν μετόπισθεν Ἀρείονα δίον ἐλαύνοι,
Ἀδρήστου ταχὺν ἵππον, ὅς ἐκ θεόφιν γένος ἦεν,
ἢ τοὺς Λαομέδοντος, οἱ ἐνθάδε γ' ἔτραφεν ἔσθλοί.“

ὣς εἰπὼν Νέστωρ Νηλῆιος ἄψ ἐνὶ χώρῃ
ἔξετ', ἐπεὶ ᾧ παιδί ἐκάστου πείρατ' εἶπεν. 350

Μηριόνης δ' ἄρα πέμπτος εὐτριχας ὠπλίσασθ' ἵππους.
ἂν δ' ἔβαν ἐς δίφρους, ἐν δὲ κλήρους ἐβάλοντο·

πάλλ' Ἀχιλεὺς, ἐκ δὲ κλήρος θόρε Νεστορίδαο
Ἀντιλόχου· μετὰ τὸν δὲ λάχε κρείων Εὐμήλος,

τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρεΐδης δουρικλειτὸς Μενέλαος, 355
τῷ δ' ἐπὶ Μηριόνης λάχ' ἐλαννέμεν ὕστατος αὐτε

Τυδεΐδης, ὅχ' ἄριστος ἐὼν, λάχ' ἐλαννέμεν ἵππους.
στὰν δὲ μεταστοιχί, σήμηνε δὲ τέσματ' Ἀχιλλεὺς

τηλόθεν ἐν λειῷ πεδίῳ· παρὰ δὲ σκοπὸν εἶσεν
ἀντίθεον Φοίνικα, ὀπάονα πατρὸς ἑοῖο, 360

ὥς μεμνέωτο δρόμου καὶ ἀληθείην ἀποεῖποι.

οἱ δ' ἅμα πάντες ἐφ' ἵπποιιν μάστιγας ἄειραν,
πέπληγόν θ' ἱμᾶσιν δμύκλησάν τ' ἐπέεσσιν

ἔσσυμένως· οἱ δ' ὦκα διέπρησσον πεδίῳ,
νόσφι νεῶν, ταχέως· ὑπὸ δὲ στέρνοισι κονίη 365

ἴστατ' ἀειρομένη ὥς τε νέφος ἠὲ θύελλα,
χαῖται δ' ἐρρῶοντο μετὰ πνοιῆς ἀνέμοιο.

ἄρματα δ' ἄλλοτε μὲν χθονὶ πύλνατο πουλυβοτείρῃ,
ἄλλοτε δ' ἀίξασκε μετήορα· τοὶ δ' ἐλατήρες

ἔστασαν ἐν δίφροισι, πάτασσε δὲ θυμὸς ἐκάστου 370
νίκης ἱεμένων· κέκλοντο δὲ οἷσιν ἕκαστος

ἵπποις, οἱ δ' ἐπέτοντο κονιόντες πεδίῳ.

ἀλλ' ὅτε δὴ πύματον τέλεον δρόμον ὠκέες ἵπποι
ἄψ ἐφ' ἄλῳς πολιῆς, τότε δὴ ἀρετὴ γε ἐκάστου
φαίνεται', ἄφαρ δ' ἵπποισι τάθη δρόμος· ὦκα δ' ἔπειτα

αἰ Φηρητιάδαο ποδώκεες ἔκφερον ἵπποι. 376
 τὰς δὲ μετ' ἐξέφερον Διομήδεος ἄρσενες ἵπποι
 Τρώιοι, οὐδέ τι πολλὸν ἄνευθ' ἔσαν, ἀλλὰ μάλ' ἐγγύς·
 αἰεὶ γὰρ δίφρου ἐπιβησομένοισιν εἴκτην,
 πνοιῆ δ' Εὐμήλοιο μετάφρονον εὐρέε τ' ὤμω 380
 θέρμετ'· ἐπ' αὐτῷ γὰρ κεφαλὰς καταθέντε πετέσθην.
 καὶ νύ κεν ἢ παρελάσσω ἢ ἀμφήριστον ἔθηνεν,
 εἰ μὴ Τυδέος υἱὸς κοτέσσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
 ὅς ῥά οἱ ἐκ χειρῶν ἔβαλεν μάστιγα φαεινὴν.
 τοῖο δ' ἀπ' ὀφθαλμῶν χύτο δάκρυα χωομένοιο, 385
 οὔνεκα τὰς μὲν ὄρα ἔτι καὶ πολὺ μᾶλλον ἰούσας,
 οἱ δὲ οἱ ἐβλάφθησαν ἄνευ κέντροιο θέοντες.
 οὐδ' ἄρ' Ἀθηναίην ἐλεφηράμενος λάθ' Ἀπόλλων
 Τυδεΐδην, μάλα δ' ὄκα μετέσσυτο ποιμένα λαῶν,
 δῶκε δὲ οἱ μάστιγα, μένος δ' ἵπποισιν ἐνήκεν. 390
 ἢ δὲ μετ' Ἀδμήτου υἱὸν κοτέουσα βεβήκειν·
 ἵππειον δὲ οἱ ἦξε θεὰ ζυγόν· αἰ δὲ οἱ ἵπποι
 ἀμφὶς ὁδοῦ δραμέτην, ῥυμὸς δ' ἐπὶ γαῖαν ἐλύσθη.
 αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο παρὰ τροχὸν ἐξεκυλίσθη,
 ἀγκῶνάς τε περιδρῦφθη στόμα τε ῥῖνάς τε, 395
 θουλίχθη δὲ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι· τῷ δὲ οἱ ὄσσε
 δακρυόφιν πλησθεν, θαλερὴ δὲ οἱ ἔσχετο φωνή.
 Τυδεΐδης δὲ παρατρέψας ἔχε μώνυχας ἵππους,
 πολλὸν τῶν ἄλλων ἐξάλμενος· ἐν γὰρ Ἀθήνῃ
 ἵπποις ἦκε μένος καὶ ἐπ' αὐτῷ κῦδος ἔθηνεν. 400
 τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρεΐδης εἶχε ξανθὸς Μενέλαος.
 Ἀντίλοχος δ' ἵπποισιν ἐκέκλετο πατρὸς ἐοῖο·
 „ἐμβητον καὶ σφῶι τιταίνεται ὅτι τάχιστα.
 ἦ τοι μὲν κείνοισιν ἐριζέμεν οὐ τι κελεύω,
 Τυδεΐδεω ἵπποισι δαΐφρονος, οἷσιν Ἀθήνῃ 405
 νῦν ὄρεξε τάχος καὶ ἐπ' αὐτῷ κῦδος ἔθηνεν·

ἵππους δ' Ἀτρεΐδαο κινάνετε, μηδὲ λίπησθον,
καρπαλίμως, μὴ σφῶιν ἐλεγχείην καταχεύη
Αἶθῃ θῆλυς ἐοῦσα· τί ἦ λείπεσθε, φέριστοι;
ὧδε γὰρ ἐξερέω, καὶ μὴν τετελεσμένον ἔσται· 410
οὐ σφῶιν κομιδὴ παρὰ Νέστορι ποιμένι λαῶν
ἔσσεται, ἀντίκα δ' ὕμμε κατακτενεῖ ὄξει χαλκῷ,
αἶ κ' ἀποκηδήσαντε φερώμεθα χεῖρον ἄεθλον.
ἀλλ' ἐφομαρτεῖτον καὶ σπεύδεται ὅτι τάχιστα·
ταῦτα δ' ἐγὼν αὐτὸς τεχνήσομαι ἠδὲ νοήσω, 415
στενωπῷ ἐν ὁδῷ παραδύμεναι, οὐδὲ με λήσει.“

ὧς ἔφαθ', οἱ δὲ ἄνακτος ὑποδείσαντες ὁμοκλήν
μᾶλλον ἐπεδραμέτην ὀλίγον χρόνον· αἶψα δ' ἔπειτα
στεῖνος ὁδοῦ κοίλης ἴδεν Ἀντίλοχος μενεχάρμης.
ῥωχμὸς ἔην γαίης, ἣ χειμέριον ἄλλεν ὕδωρ 420
ἐξέρρηξεν ὁδοῖο, βάθνυε δὲ χῶρον ἅπαντα·
τῇ δ' εἶχεν Μενέλαος ἀματροχιάς ἀλειύνων.

Ἀντίλοχος δὲ παρατρέψας ἔχε μώνυχας ἵππους
ἐκτὸς ὁδοῦ, ὀλίγον δὲ παρακλίνας ἐδίωκεν.
Ἀτρεΐδης δ' ἔδεισε καὶ Ἀντιλόχῳ ἐγεγώνειν· 425
„Ἀντίλοχ', ἀφραδέως ἱπάξεται· ἀλλ' ἄνεχ' ἵππους·
στενωπὸς γὰρ ὁδός, τάχα δ' εὐρυτέρῃ παρελάσσεις,
μὴ πως ἀμφοτέρους δηλήσειαι ἄρματι κύρσας.“

ὧς ἔφατ', Ἀντίλοχος δ' ἔτι καὶ πολὺ μᾶλλον ἔλαυνεν
κέντρῳ ἐπισπέρχων, ὡς οὐκ αἰοντι εἰοικώς. 430
ὅσσα δὲ δίσκου οὖρα κατωμαδίοιο πέλονται,
ὄν τ' αἰζήτος ἀφήκεν ἀνὴρ πειρώμενος ἥβης,
τόσσον ἐπεδραμέτην· αἶ δ' ἠρώησαν ὀπίσσω
Ἀτρεΐδew· αὐτὸς γὰρ ἐκὼν μεθέηκεν ἐλαύνειν,
μὴ πως συγκύρσειαν ὁδῷ ἐνὶ μώνυχες ἵπποι, 435
δίφρους τ' ἀνστρέψειαν ἐυπλεκέας, κατὰ δ' αὐτοὶ
ἐν κονίησι πέσοιεν ἐπειγόμενοι περὶ νίκης.

τὸν καὶ νεικείων προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·

„*Ἀντίλοχ*’, οὐ τις σεῖο βροτῶν ὀλοώτερος ἄλλος·
 ἔρρ’, ἐπεὶ οὐ σ’ ἔτυμόν γε φάμεν πεπνυσθαι Ἀχαιοί.
 ἀλλ’ οὐ μὰν οὐδ’ ὧς ἄτερ ὄρκου οἴσῃ ἄεθλον.“ 441

ὧς εἰπὼν ἵπποισιν ἐκέκλετο φώνησέν τε·

„*μή μοι ἐρύκεσθον μῆδ’ ἔστατον ἀχνυμένω κῆρ*
φθῆσονται τούτοισι πόδες καὶ γοῦνα καμόντα
ἢ ὑμῖν· ἄμφω γὰρ ἀτέμβονται νεότητος.“ 445

ὧς ἔφαθ’, οἱ δὲ ἄνακτος ὑποδείσαντες ὁμοκλήν
 μᾶλλον ἐπιδραμέτην, τάχα δὲ σφισιν ἄγχι γέροντο.

Ἄργεῖοι δ’ ἐν ἀγῶνι καθήμενοι εἰσορόωντο
 ἵππους· τοὶ δ’ ἐπέτοντο κονίοντες πεδίοιο.

πρῶτος δ’ Ἴδομενεὺς Κρητῶν ἀγὸς ἐφράσαθ’ ἵππους·
 ἦστο γὰρ ἐκτὸς ἀγῶνος ὑπέρτατος ἐν περιωπῇ, 451

τοῖο δ’ ἀνευθεν ἑόντος ὁμοκλητῆρος ἀκούσας
 ἔγνω· φράσσατο δ’ ἵππον ἀριπρεπέα προύχοντα,
 ὃς τὸ μὲν ἄλλο τόσον φοῖνιξ ἦν, ἐν δὲ μετώπῳ
 λευκὸν σῆμ’ ἐτέτυκτο περίτροχον ἠύτε μήνη. 455

στῆ δ’ ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργεῖοισιν εἶπεν·

„ὦ φίλοι, Ἀργείων ἠγῆτορες ἠδὲ μέδοντες,
 οἷος ἐγὼν ἵππους ἀυγάζομαι ἦε καὶ ὑμεῖς;
 ἄλλοι μοι δοκέουσι παροίτεροι ἔμμεναι ἵπποι,
 ἄλλος δ’ ἠνίοχος ἰνδάλλεται· αἱ δὲ που αὐτοῦ 460
 ἔβλαβεν ἐν πεδίῳ, αἰ κείσέ γε φέρτεραι ἦσαν.

[ἦ τοι γὰρ τὰς πρῶτα ἴδον περὶ τέρμα βαλούσας,
 νῦν δ’ οὐ πῆ δύναμαι ἰδέειν· πάντῃ δέ μοι ὄσσε
 Τρωικὸν ἄμ πεδίον παπταίνετον εἰσορόωντι.]

ἦε τὸν ἠνίοχον φύγον ἠνία, οὐδὲ δυνάσθη 465
 εὖ σχεθέειν περὶ τέρμα, καὶ οὐκ ἐτύχησεν ἐλίξας·
 ἐνθα μιν ἐκπεσέειν οἶω σὺν θ’ ἄρματα ἄξαι,
 αἱ δ’ ἐξηρώησαν, ἐπεὶ μένος ἔλλαβε θυμόν.

ἀλλὰ ἴδεσθε καὶ ὕμεις ἀνασταδόν· οὐ γὰρ ἐγὼ γε
 εὖ διαγιγνώσκω· δοκέει δέ μοι ἔμμεναι ἀνήρ 470
 Αἰτωλὸς γενεήν, μετὰ δ' Ἀργείοισιν ἀνάσσει,
 Τυδέος ἵπποδάμου υἱός, κρατερός Διομήδης.“

τὸν δ' αἰσχροῶς ἐνένιπεν Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας·
 „Ἰδομενεῦ, τί πάρος λαβρεύεαι; αἱ δέ τ' ἀνευθεν
 ἵπποι ἀερσίποδες πολέος πεδίοιο δίενται. 475

οὔτε νεώτατός ἐσσι μετ' Ἀργείοισι τοσοῦτον,
 οὔτε τοι ὀξύτατον κεφαλῆς ἐκδέσκεται ὄσσε·
 ἀλλ' αἰεὶ μύθοις λαβρεύεαι· οὐδέ τί σε χοῆ
 [λαβραγόρην ἔμεναι· πάρα γὰρ καὶ ἀμείνουνες ἄλλοι.]
 ἵπποι δ' αὐτὰτ' ἔασι παροίτεροι, αἶ τὸ πάρος περ, 480
 Εὐμήλου, ἐν δ' αὐτὸς ἔχων εὖληρα βέβηκεν.“

τὸν δὲ χολωσάμενος Κρητῶν ἀγὼς ἀντίον ἠΐδα·
 „Αἴαν νεῖκος ἔριστε, κακοφραδές, ἄλλα τε πάντα
 δεύεαι Ἀργείων, ὅτι τοι νόος ἐστὶν ἀπηνής.
 δεῦρό νυν, ἢ τρίποδος περιδώμεθον ἢ ἐλέβητος, 485
 ἴστορα δ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα θείομεν ἄμφω,
 ὀππότεροι πρόσθ' ἵπποι, ἵνα γνώης ἀποτίνων.“

ὣς ἔφατ', ὤρυντο δ' αὐτίκ' Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας
 χαόμενος χαλεποῖσιν ἀμείψασθαι ἐπέεσσιν.
 καὶ νύ κε δὴ προτέρω ἔτ' ἔρις γένηετ' ἀμφοτέροισιν,
 εἰ μὴ Ἀχιλλεύς αὐτὸς ἀνίστατο καὶ φάτο μῦθον· 491

„μηκέτι νῦν χαλεποῖσιν ἀμείβεσθον ἐπέεσσιν,
 Αἴαν Ἰδομενεῦ τε, κακοῖς, ἐπεὶ οὐδὲ ἔοικεν.
 καὶ δ' ἄλλω νεμεσᾶτον, ὅτις τοιαῦτά γε ῥέξοι.
 ἀλλ' ὑμεῖς ἐν ἀγῶνι καθήμενοι εἰσοράασθε 495

ἵππους· οἱ δὲ τάχ' αὐτοὶ ἐπειγόμενοι περὶ νίκης
 ἐνθάδ' ἐλεύσονται· τότε δὲ γνώσεσθε ἕκαστος
 ἵππους Ἀργείων, οἳ δεύτεροι οἳ τε πάροισιν.“

ὣς φάτο, Τυδεΐδης δὲ μάλα σχεδὸν ἤλθε διώκων·

μάστι δ' αἶεν ἔλαυνε κατωμαδόν· οἱ δέ οἱ ἵπποι 500
 ὑψόσ' ἀειρέσθην θίμφα προήσσαντε κέλευθον.
 αἶει δ' ἠνίοχον κονίης ξαθάμιγγες ἔβαλλον,
 ἄρματα δὲ χρυσῶ πεπυκασμένα κασσιτέρῳ τε
 ἵπποις ὠκυπόδεσσιν ἐπέτρεχον· οὐδέ τι πολλή
 γίγνεται ἐπισσώτρων ἄρματροχιῇ κατόπισθεν 505
 ἐν λεπτῇ κονίῃ· τῶ δὲ σπεύδοντε πετέσθην.
 στῆ δὲ μέσῳ ἐν ἀγῶνι, πολὺς δ' ἀνεκῆκίεν ἰδρῶς
 ἵππων ἐκ τε λόφων καὶ ἀπὸ στέροιο χαμαῖζε.
 αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο χαμαὶ θύρε παμφανόωντος,
 κλῖνε δ' ἄρα μάστιγα ποτὶ ζυγόν. οὐδὲ μᾶτησεν 510
 ἵφθιμος Σθένελος, ἀλλ' ἐσσυμένως λάβ' ἄεθλον,
 δῶκε δ' ἄρειν ἐτάροισιν ὑπερθύμοισι γυναῖκα
 καὶ τρίποδ' ὠτάωντα φέρειν· ὁ δ' ἔλυνεν ὑφ' ἵππους.
 τῶ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀντίλοχος Νηλῆιος ἤλασεν ἵππους,
 κέρδεσιν, οὗ τι τάχει γε, παραφθάμενος Μενέλαον·
 ἀλλὰ καὶ ὣς Μενέλαος ἐχ' ἐγγύθεν ὠκέας ἵππους. 516
 ὅσσον δὲ τροχοῦ ἵππος ἀφίσταται, ὅς ῥά τ' ἀνακτα
 ἔλκησιν πεδίοιο τιταινόμενος σὺν ὄχεσφιν·
 τοῦ μὲν τε ψαύουσιν ἐπισσώτρου τρίχες ἄκραι
 οὐραῖαι· ὁ δὲ τ' ἄρχι μάλα τρέχει, οὐδέ τι πολλή 520
 χώρη μεσσηγύς, πολέος πεδίοιο θεόντος·
 τόσσον δὴ Μενέλαος ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο
 λείπει· ἀτὰρ τὰ πρῶτα καὶ ἐς δίσκουρα λέλειπτο,
 ἀλλὰ μιν αἶψα κίχανεν· ὀφέλλετο γὰρ μένος ἠὺ
 ἵππου τῆς Ἀγαμεμνονέης, καλλίτριχος Αἴθης. 525
 εἰ δὲ κ' ἔτι προτέρῳ γένετο δρόμος ἀμφοτέροισιν,
 τῶ κέν μιν παρέλασθ' οὐδ' ἀμφήριστον ἔδηκεν.
 αὐτὰρ Μηριόνης θεράπων ἐὺς Ἴδομενῆος
 λείπει· ἀγακλῆος Μενελάου δουρὸς ἐρωήν·
 βάρδιστοι μὲν γὰρ οἱ ἔσαν καλλίτριχες ἵπποι, 530

ἥμιστος δ' ἦν αὐτὸς ἐλαννέμεν ἄρμ' ἐν ἀγῶνι.
 υἱὸς δ' Ἀδμήτοιο πανύστατος ἤλυθεν ἄλλων
 ἔλκων ἄρματα καλά, ἐλαύνων πρόσσοθεν ἵππους.
 τὸν δὲ ἰδὼν ᾤκτειρε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
 στὰς δ' ἄρ' ἐν Ἀργείοις ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν· 535
 „λοῖσθος ἀνὴρ ὠριστος ἐλαύνει μώνυχας ἵππους·
 ἀλλ' ἄγε δὴ οἱ δῶμεν ἀέθλιον, ὡς ἐπιεικές,
 δεύτερον· ἀτὰρ τὰ πρῶτα φερέσθω Τυδέος υἱός.“

ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον, ὡς ἐκέλευεν.
 καὶ νύ κέ οἱ πόρην ἵππου, ἐπήνησαν γὰρ Ἀχαιοί· 540
 εἰ μὴ ἄρ' Ἀντίλοχος μεγαθύμου Νέστορος υἱὸς
 Πηλεΐδην Ἀχιλλῆα δίκη ἡμείψατ' ἀναστάς·
 „ὦ Ἀχιλεῦ, μάλα τοι κεχολώσομαι, αἶ κε τελέσσης
 τοῦτο ἔπος· μέλλεις γὰρ ἀφαιρήσεσθαι ἄεθλον,
 τὰ φρονέων, ὅτι οἱ βλάβεν ἄρματα καὶ ταχέ' ἵππῳ 545
 αὐτὸς τ' ἐσθλὸς ἐών. ἀλλ' ὠφελὲν ἀθανάτοισιν
 εὐχεσθαι· τῷ κ' οὐ τι πανύστατος ἤλθε διώκων.
 εἰ δέ μιν οἴκτειρεις καὶ τοι φίλος ἔπλετο θυμῷ,
 ἔστι τοι ἐν κλισίῃ χρυσοῦς πολὺς, ἔστι δὲ χαλκὸς
 καὶ πρόβατ', εἰσὶ δέ τοι δμῳαὶ καὶ μώνυχες ἵπποι· 550
 τῶν οἱ ἔπειτ' ἀνελὼν δόμεναι καὶ μείζον ἄεθλον,
 ἢ καὶ αὐτίκα νῦν, ἵνα σ' αἰνήσωσιν Ἀχαιοί.
 τὴν δ' ἐγὼ οὐ δῶσω· περὶ δ' αὐτῆς πειρηθῆτω
 ἀνδρῶν ὅς κ' ἐθέλησιν ἐμοὶ χεῖρεσσι μάχεσθαι.“

ὣς φάτο, μείδησεν δὲ ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς 555
 χαίρων Ἀντίλοχῳ, ὅτι οἱ φίλος ἦεν ἑταῖρος·
 καὶ μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „Ἀντίλοχ', εἰ μὲν δὴ με κελεύεις οἴκοθεν ἄλλο
 Εὐμήλω ἐπιδοῦναι, ἐγὼ δέ κε καὶ τὸ τελέσσω.
 δῶσω οἱ θῶρηκα, τὸν Ἀστεροπαῖον ἀπηύρων, 560
 χάλκεον, ᾧ πέρι χεῦμα φαινοῦ κασσιτέροιο

ἀμφιδεδίνηται· πολέος δέ οἱ ἄξιος ἔσται.“

ἦ ῥα καὶ Ἀυτομέδοντι φίλω ἐκέλευσεν ἑταίρω
οἰσέμεναι κλισίηθεν· ὁ δ' ὄχκετο καὶ οἱ ἔνεικεν.

[Εὐμήλω δ' ἐν χερσὶ τίθει· ὁ δὲ δέξατο χαίρων.] 565

τοῖσι δὲ καὶ Μενέλαος ἀνίστατο θυμὸν ἀχεύων,
'Αντιλόχῳ ἄμοτον κεχολωμένος· ἐν δ' ἄρα κῆρυξ
χερσὶ σκῆπτρον ἔθηκε, σιωπῆσαι τε κέλευσεν

'Αργείους· ὁ δ' ἔπειτα μετηύδα ἰσόθεος φῶς·

„Ἀντίλοχε, πρόσθεν πεπνυμένε, ποῖον ἔρεξας. 570

ἦσχυνας μὲν ἐμὴν ἀρετὴν, βλάβας δέ μοι ἵππους,
τοὺς σοὺς πρόσθε βαλῶν, οἳ τοι πολὺ χεῖρονες ἦσαν.

ἀλλ' ἄγετ', Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,

ἔς μέσον ἀμφοτέροισι δικάσσετε, μηδ' ἐπ' ἀρωγῆ,

μή ποτέ τις εἴπησιν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων· 575

'Αντίλοχον ψεύδεσσι βηισάμενος Μενέλαος
οἴχεται ἵππον ἄγων, ὅτι οἱ πολὺ χεῖρονες ἦσαν
ἵπποι, αὐτὸς δὲ κρείστων ἀρετῆ τε βίη τε·

εἰ δ' ἄγ' ἐγὼν αὐτὸς δικάσω, καὶ μ' οὐ τινά φημι

ἄλλον ἐπιπλήξειν Δαναῶν· ἰθεῖα γὰρ ἔσται. 580

'Αντίλοχ', εἰ δ' ἄγε δεῦρο, διοτρεφές, ἢ θέμις ἐστίν,

στάς ἵππων προπάρουθε καὶ ἄρματος, αὐτὰρ ἱμάσθλην

χερσὶν ἔχων ῥαδιηνήν, ἣ περ τὸ πρόσθεν ἔλαυνες,

ἵππων ἀψάμενος γαιήοχον ἐννοσίγαιον

ὕμνυθι μὴ μὲν ἐκὼν τὸ ἐμὸν δόλω ἄρμα πεδῆσαι.“ 585

τὸν δ' αὖτ' Ἀντίλοχος πεπνυμένος ἀντίον ἠύδα·

„ἄνσχεο νῦν· πολλὸν γὰρ ἐγὼ γε νεώτερός εἰμι

σεῖο, ἄναξ Μενέλαε, σὺ δὲ πρότερος καὶ ἀρείων.

οἶσθ', οἶαι νέου ἀνδρὸς ὑπερβασίαι τελέθουσιν·

κραιπνότερος μὲν γάρ τε νόος, λεπτή δέ τε μῆτις· 590

τῷ τοι ἐπιτλήτω κραδίη· ἵππον δέ τοι αὐτὸς

δώσω, τὴν ἀρόμην· εἰ καὶ νῦν κεν οἴκοθεν ἄλλο

μείζον ἐπαιτήσειας, ἄφαρ κέ τοι ἀντίκα δοῦναι
 βουλοίμην ἢ σοί γε, διοτρεφές, ἤματα πάντα
 ἐκ θυμοῦ πεσέειν καὶ δαίμοσιν εἶναι ἀλιτρός.“ 595

ἦ ῥα καὶ ἵππον ἄγων μεγαθύμου Νέστορος υἱὸς
 ἐν χεῖρεσσι τίθει Μενελάου· τοῖο δὲ θυμὸς
 ἰάνθη, ὥς εἴ τε περὶ σταχύεσσιν ἐέρση
 ληίου ἀλδήσκοντος, ὅτε φρίσσουσιν ἄρουραι·
 ὧς ἄρα σοί, Μενέλαε, μετὰ φρεσὶ θυμὸς ἰάνθη. 600
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

„Ἀντίλοχε, νῦν μὲν τοι ἐγὼν ὑποείξομαι αὐτὸς
 χαόμενος, ἐπεὶ οὐ τι παρήγορος οὐδ' ἀεσίφρων
 ἦσθα πάρος· νῦν αὖτε νόον νίκησε νεοίη.
 δεύτερον αὐτ' ἀλέασθαι ἀμείνονας ἠπεροπεύειν. 605

οὐ γὰρ κέν με τάχ' ἄλλος ἀνὴρ παρέπεισεν Ἀχαιῶν·
 ἀλλὰ σὺ γὰρ δὴ πολλὰ πάθες καὶ πολλὰ μόγησας
 σὸς τε πατήρ ἀγαθὸς καὶ ἀδελφεὸς εἵνεκ' ἐμεῖο·
 τῶ τοι λισσομένῳ ἐπιπείσομαι, ἠδὲ καὶ ἵππον
 δῶσω ἐμήν περ ἐοῦσαν, ἵνα γνώωσι καὶ οἶδε, 610
 ὡς ἐμὸς οὐ ποτε θυμὸς ὑπερφίαλος καὶ ἀπηνής.“

ἦ ῥα καὶ Ἀντιλόχοιο Νοήμονι δῶκεν ἐταίρω
 ἵππον ἄγειν· ὁ δ' ἔπειτα λέβηθ' ἔλε παμφανόωντα.
 Μηριόνης δ' ἀνάειρε δύω χρυσοῖο τάλαντα
 τέτρατος, ὡς ἔλασεν. πέμπτον δ' ὑπελείπει ἄεθλον,
 ἀμφίθετος φιάλη· τὴν Νέστορι δῶκεν Ἀχιλλεύς 616
 Ἀργείων ἀν' ἀγῶνα φέρων καὶ ἔειπε παραστάς·
 „τῇ νῦν, καὶ σοὶ τοῦτο, γέρον, κειμήλιον ἔστω,
 Πατρόκλοιο τάφου μνημ' ἐμμεναι· οὐ γὰρ ἔτ' αὐτὸν
 ὄψῃ ἐν Ἀργείοισι· δίδωμι δέ τοι τόδ' ἄεθλον 620
 αὐτως· οὐ γὰρ πύξ γε μαχήσεται οὐδὲ παλαισείς,
 οὐδέ τ' ἀκοντιστὺν ἐσθύσειαι οὐδὲ πόδεσσιν
 θεύσειαι· ἦδη γὰρ χαλεπὸν κατὰ γῆρας ἐπείγει.“

ὧς εἰπὼν ἐν χερσὶ τίθει· ὁ δὲ δέξατο χαίρων,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 625
 „ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, τέκος, κατὰ μοῖραν ἔειπες·
 οὐ γὰρ ἔτ' ἔμπεδα γυῖα, φίλος, πόδες, οὐδ' ἔτι χεῖρες
 ὤμων ἀμφοτέρωθεν ἐπαῖσσονται ἐλαφραί.
 εἶθ' ὧς ἠβῶοιμι βίη τέ μοι ἔμπεδος εἴη,
 ὡς ὁπότε κρείοντ' Ἀμαρυγκέα θάπτου Ἐπειοὶ 630
 Βουπρασίῳ, παῖδες δὲ θέσαν βασιλῆος ἄεθλα·
 ἔνθ' οὐ τίς μοι ὁμοῖος ἀνὴρ γένηετ', οὔτ' ἄρ' Ἐπειῶν
 οὔτ' αὐτῶν Πυλίων οὔτ' Αἰτωλῶν μεγαθύμων.
 πῦξ μὲν ἐνίκησα Κλυτομήδεα Ἕνοπος υἱόν,
 Ἀγκαῖον δὲ πάλῃ Πλευρώνιον, ὅς μοι ἀνέστη· 635
 Ἴφικλον δὲ πόδεσσι παρέδραμον ἐσθλὸν ἑόντα,
 δουρὶ δ' ὑπειρέβαλον Φυλῆά τε καὶ Πολύδωρον.
 οἰοισίν μ' ἵπποισι παρήλασαν Ἀκτορίωνε,
 [πλήθει πρόσθε βαλόντες, ἀγασσάμενοι περὶ νίκης,
 οὐνεκα δὴ τὰ μέγιστα παρ' αὐτόθι λείπετ' ἄεθλα.] 640
 οἱ δ' ἄρ' ἔσαν δίδυμοι· ὁ μὲν ἔμπεδον ἠνιόχευεν,
 ἔμπεδον ἠνιόχευ', ὁ δ' ἄρα μάστιγι κέλευεν.
 ὧς ποτ' ἔον· νῦν αὖτε νεώτεροι ἀντιοώντων
 ἔργων τοιούτων· ἐμὲ δὲ χορὴ γῆραϊ λυγρῶ
 πείθεσθαι, τότε δ' αὖτε μετέπρεπον ἠρώεσβιν. 645
 ἀλλ' ἴθι καὶ σὸν ἐταῖρον ἀέθλοισι κτερεΐζε.
 τοῦτο δ' ἐγὼ πρόφρων δέχομαι, χαίρει δέ μοι ἦτορ,
 ὧς μεν αἰὲ μέμνησαι ἐνηέος, οὐδέ σε λήθω
 τιμῆς, ἧς τέ μ' ἔοικε τετιμῆσθαι μετ' Ἀχαιοῖς.
 σοὶ δὲ θεοὶ τῶνδ' ἀντὶ χάριν μενοεικέα δοῖεν.“ 650
 ὧς φάτο, Πηλεΐδης δὲ πολὺν καθ' ὄμιλον Ἀχαιῶν
 ᾤχετ', ἐπεὶ πάντ' αἶνον ἐπέκλυε Νηλεΐδαο.
 αὐτὰρ ὁ πυγμαχίης ἀλεγεινῆς θῆκεν ἄεθλα·
 ἡμίονον ταλαεργὸν ἄγων κατέδησ' ἐν ἀγῶνι

ἔξετέ' ἀδμήτην, ἢ τ' ἀλγίστη δαμάσασθαι· 655
 τῷ δ' ἄρα νικηθέντι τίθει δέπας ἀμφικύπελλον.
 στή δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
 „Ατρεΐδη τε καὶ ἄλλοι ἐνκνήμιδες Ἀχαιοί,
 ἄνδρε δύω περὶ τῶνδε κελεύομεν, ὧ περ ἀρίστῳ,
 πῦξ μάλ' ἀνασχομένῳ πεπληγέμεν. ᾧ δέ κ' Ἀπόλλων
 δῶη καμμοινήν, γνώσῃ δὲ πάντες Ἀχαιοί, 661
 ἡμίονον ταλαεργὸν ἄγων κλισίηνδε νεέσθῳ·
 αὐτὰρ ὁ νικηθεὶς δέπας οἴσεται ἀμφικύπελλον.“

ὧς ἔφατ', ὤρουντο δ' αὐτίκ' ἀνὴρ ἡὺς τε μέγας τε 665
 εἰδὼς πυγμαχίης, υἱὸς Πανοπῆος Ἐπειός·
 ἄψατο δ' ἡμίονου ταλαεργοῦ φώνησέν τε·
 „ἄσσον ἔγω, ὅς τις δέπας οἴσεται ἀμφικύπελλον·
 ἡμίονον δ' οὐ φημί τιν' ἀξέμεν ἄλλον Ἀχαιῶν
 πυγμαῖ νικήσαντ', ἐπεὶ εὐχομαι εἶναι ἄριστος.
 ἦ οὐχ ἄλις, ὅττι μάχης ἐπιδεδύομαι; οὐδ' ἄρα πως ἦν
 ἐν πάντεσσι ἔργοισι δαήμονα φῶτα γενέσθαι. 671
 ὧδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
 ἀντικρὺς χροῶ τε ῥήξω σὺν τ' ὅστέ' ἀράξω·
 κηδεμόνες δέ οἱ ἐνθάδ' ἀολλέες αὐθι μενόντων,
 οἱ κέ μιν ἐξοίσουσιν ἐμῆς ὑπὸ χερσὶ δαμέντα.“ 675

ὧς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῆ.
 Εὐρύαλος δέ οἱ οἶος ἀνίστατο, ἰσόθεος φῶς,
 Μημιστῆος υἱὸς Ταλαϊονίδαο ἄνακτος,
 ὅς ποτε Θήβασδ' ἦλθε δεδουπότος Οἰδιπόδαο
 ἐς τάφον· ἐνθα δὲ πάντας ἐνία Καδμεΐωνας. 680
 τὸν μὲν Τυδεΐδης δουρικλυτὸς ἀμφεπονεῖτο
 θαρσύνων ἔπεσιν, μέγα δ' αὐτῷ βούλετο νίκην.
 ζῶμα δέ οἱ πρῶτον παρακάμβαλεν, αὐτὰρ ἔπειτα,
 δῶκεν ἱμάντας ἐυτμήτους βοῶς ἀγραύλοιο.
 τῷ δὲ ζωσαμένῳ βήτην ἐς μέσσον ἀγῶνα, 685

ἄντα δ' ἀνασχομένω χερσὶ στιβαρῆσιν ἅμ' ἅμφω
 σὺν ῥ' ἔπεσον, σὺν δέ σφι βαρεῖται χεῖρες ἔμιχθεν·
 δεινὸς δὲ χρομάδος γενύων γένετ', ἔρρεε δ' ἰδρώς
 πάντοθεν ἐκ μελέων. ἐπὶ δ' ὄρνοντο δῖος Ἐπειός,
 κόψε δὲ παπτήναντα παρήμιον· οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν 690
 ἐστήκειν· αὐτοῦ γὰρ ὑπήριπε φαίδιμα γυῖα.
 ὡς δ' ὄθ' ὑπὸ φρικτὸς Βορέω ἀναπάλλεται ἰχθὺς
 θίν' ἐν φυκιόεντι, μέλαν δέ εἰ κῦμα κάλυψεν,
 ὥς πληγεὶς ἀνέπαλτο. ἀτὰρ μεγάλθυμος Ἐπειὸς
 χερσὶ λαβῶν ὄρθωσε· φίλοι δ' ἀμφέσταν ἑταῖροι, 695
 οἳ μιν ἄγον δι' ἀγῶνος ἐφελκομένοισι πόδεσσι
 αἷμα παχὺ πτύοντα, κάρη βάλλονθ' ἑτέρωσε·
 κὰδ δ' ἄλλο φρονέοντα μετὰ σφίσι εἶσαν ἄγοντες,
 αὐτοὶ δ' οἰχόμενοι κόμισαν δέπας ἀμφικύπελλον.

Πηλεΐδης δ' αἰψ' ἄλλα κατὰ τρίτα θῆκεν ἄεθλα, 700
 δεικνύμενος Δαναοῖσι, παλαισμοσύνης ἀλεγεινῆς,
 τῷ μὲν νικήσαντι μέγαν τρίποδ' ἐμπυριβήτην,
 τὸν δὲ δυοδεκάβοιον ἐνὶ σφίσι τῖον Ἀχαιοί·
 ἀνδρὶ δὲ νικηθέντι γυναῖκ' ἐς μέσσον ἔθηκεν,
 πολλὰ δ' ἐπίστατο ἔργα, τῖον δέ εἰ τεσσαράβοιον. 705
 στῆ δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
 „ὄρυσθ', οἳ καὶ τούτου ἀέθλου πειρήσεσθον.“
 ὡς ἔφατ', ὄρτο δ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας,
 ἄν δ' Ὀδυσσεὺς πολύμητις ἀνίστατο, κέρδεα εἰδώς.
 ζωσαμένω δ' ἄρα τῷ γε βάτην ἐς μέσσον ἀγῶνα, 710
 ἀγκὰς δ' ἀλλήλων λαβέτην χερσὶ στιβαρῆσιν
 ὡς ὄτ' ἀμείβοντες, τοὺς τε κλυτὸς ἤραρε τέκτων,
 δώματος ὑψηλοῖο, βίας ἀνέμων ἀλεείνων.
 τετρίγει δ' ἄρα νῶτα θρασειάων ἀπὸ χειρῶν
 ἐλκόμενα στερεῶς· κατὰ δὲ νότιος ῥέεν ἰδρώς, 715
 πυκναὶ δὲ σμῶδιγγες ἀνὰ πλευράς τε καὶ ὤμους

αἵματι φοινικίδεσσαι ἀνέδραμον· οἱ δὲ μάλ' αἰεὶ
νίκης ἰέσθην τρίποδος πέρι ποιητοῖο.

οὔτ' Ὀδυσσεὺς δύνατο σφῆλαι οὔδει τε πελάσσαι,
οὔτ' Αἴας δύνατο, κρατερὴ δ' ἔχεν ἴς Ὀδυσῆος. 720

ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἀνιάζον ἐκνήμιδες Ἀχαιοί,
δὴ τότε μιν προσέειπε μέγας Τελαμώνιος Αἴας·

„διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
ἦ μ' ἀνάειρ' ἦ ἐγὼ σέ· τὰ δ' αὖ Διὶ πάντα μελήσει.“

ὣς εἰπὼν ἀνάειρε· δόλου δ' οὐ λήθετ' Ὀδυσσεύς· 725
κόψ' ὄπιθεν κώληπα τυχῶν, ὑπέλυσε δὲ ἔγυϊα·

καὶ δ' ἔπεσ' ἐξοπίσω· ἐπὶ δὲ στηθεσσιν Ὀδυσσεὺς
κάππεσε· λαοὶ δ' αὖ θηεῦντό τε θάμβησάν τε.

δεύτερος αὐτ' ἀνάειρε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
κίνησεν δ' ἄρα τυτθὸν ἀπὸ χθονός, οὔδέ τ' ἄειρεν, 730

ἐν δὲ γόνυ γνάμψεν· ἐπὶ δὲ χθονὶ κάππεσον ἄμφω
πλησίιοι ἀλλήλοισι, μίανθησαν δὲ κονίη.

καὶ νύ κε τὸ τρίτον αὐτίς ἀναΐξαντε πάλαιον,
εἰ μὴ Ἀχιλλεὺς αὐτὸς ἀνίστατο καὶ κατέρουκεν·

„μηκέτ' ἐρείδεσθον μηδὲ τρίβεσθε κακοῖσιν· 735
νίκη δ' ἀμφοτέροισιν· ἀέθλια δ' ἴσ' ἀνελόντες

ἔρχεσθ', ὄφρα καὶ ἄλλοι ἀεθλεύωσιν Ἀχαιοί.“
ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδὲ πίθοντο,

καὶ ῥ' ἀπομορξαμένω κονίην δύσαντο χιτῶνας.
Πηλεΐδης δ' αἰψ' ἄλλα τίθει ταχυτήτος ἀεθλα, 740

ἀργύρεον κρητήρα τετυγμένον· ἔξ δ' ἄρα μέτρα
χάνδανεν, αὐτὰρ ἀλλεὶ ἐνίκα πᾶσαν ἐπ' αἴαν

πολλόν, ἐπεὶ Σιδόνες πολυδαίδαλοι εὖ ἤσκησαν,
Φοίνικες δ' ἄγον ἄνδρες ἐπ' ἠεροειδέα πόντον,

στήσαν δ' ἐν λιμένεσσι, Θόαντι δὲ δῶρον ἔδωκαν· 745
ὕϊος δὲ Πριάμοιο Λυκάονος ὦνον ἔδωκεν

Πατρόκλῳ ἦρωϊ Ἰησονίδης Ἐύνηος.

καὶ τὸν Ἀχιλλεύς θῆκεν ἀέθλιον οὗ ἑτάροιο,
ὅς τις ἐλαφρότατος ποσσὶ κραιπνοῖσι πέλοιτο·
δευτέρῳ αὖ βοῦν θῆκε μέγαν καὶ πίονα δημῷ, 750
ἡμιτάλαντον δὲ χρυσοῦ λιοισθήϊ' ἔθηκεν.
στῆ δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
„ὄρνυσθ', οἷ καὶ τούτου ἀέθλου πειρήσεσθε.“
ὣς ἔφατ', ὤρνυτο δ' αὐτίκ' Ὀϊλῆος ταχύς Αἴας,
ἄν δ' Ὀδυσσεὺς πολύμητις, ἔπειτα δὲ Νέστορος υἱὸς 755
Ἀντίλοχος· ὁ γὰρ αὐτε νέους ποσὶ πάντας ἐνίκα.
στὰν δὲ μεταστοιχί· σήμερε δὲ τέρματ' Ἀχιλλεύς.
τοῖσι δ' ἀπὸ νύσσης τέτατο δρόμος· ὦκα δ' ἔπειτα
ἔκφερ' Ὀϊλιάδης, ἐπὶ δ' ὤρνυτο δῖος Ὀδυσσεὺς
ἄγχι μάλ', ὡς ὅτε τίς τε γυναικὸς ἐυζώνοιο 760
στήθεός ἐστι κανῶν, ὃν τ' εὖ μάλα χερσὶ τανύσση
πηνίον ἐξέλκουσα παρὲκ μίτον, ἀγχόθι δ' ἴσχει
στήθεος· ὡς Ὀδυσσεὺς θέεν ἐγγύθεν, αὐτὰρ ὀπισθεν
ἴχνια τύπτε πόδεσσι πάρος κόνιν ἀμφιχυθῆναι·
καὶ δ' ἄρα οἱ κεφαλῆς χεῖ' ἀντμένα δῖος Ὀδυσσεὺς 765
αἰεὶ ῥίμφα θέων· ἰαχον δ' ἐπὶ πάντες Ἀχαιοὶ
νίκης ἱεμένῳ, μάλα δὲ σπεύδοντι κέλευον.
ἀλλ' ὅτε δὴ πύματον τέλεον δρόμον, αὐτίκ' Ὀδυσσεὺς
εὐχετ' Ἀθηναίῃ γλαυκῶπιδι ὃν κατὰ θυμόν·
„κλύθι, θεά, ἀγαθή μοι ἐπίροσθος ἐλθὲ ποδοῖν.“ 770
ὣς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη,
[γυῖα δ' ἔθηκεν ἐλαφρά, πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθευ.]
ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλον ἐπαῖξασθαι ἀέθλον,
ἐνθ' Αἴας μὲν ὄλισθε θέων, βλάψεν γὰρ Ἀθήνη,
τῇ ῥα βοῶν κέχυντ' ὄνθος ἀποκταμένων ἐριμύκων, 775
οὖς ἐπὶ Πατρόκλῳ πέφνεν πόδας ὦκός Ἀχιλλεύς·
ἐν δ' ὄνθου βοέου πληῆτο στόμα τε ῥῖνάς τε.
κρητῆρ' αὐτ' ἀνάειρε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς,

ὡς ἦλθε φθάμενος· ὁ δὲ βοῦν ἔλε φαίδιμος Αἴας.
 στή δὲ κέρας μετὰ χερσὶν ἔχων βοὸς ἀγραύλοιο, 780
 ὄνθου ἀποπτύων, μετὰ δ' Ἀργείοισιν ἔειπεν·
 „ὦ πόποι, ἦ μ' ἔβλαψε θεὰ πόδας, ἦ τὸ πάρος περ
 μήτηρ ὡς Ὀδυσῆι παρίσταται ἠδ' ἐπαρήγει.“

ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτῷ ἠδὺ γέλασσαν.
 Ἀντίλοχος δ' ἄρα δὴ λοιδοθήιον ἔκφερ' ἄεθλον 785
 μειδιῶν, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
 „εἰδόσιν ὑμῖμ' ἐρέω πᾶσιν, φίλοι, ὡς ἔτι καὶ νῦν
 ἀθάνατοι τιμᾶσι παλαιότερους ἀνθρώπους.

Αἴας μὲν γὰρ ἐμεῦ ὀλίγον προγενέστερός ἐστιν,
 οὗτος δὲ προτέρης γενεῆς προτέρων τ' ἀνθρώπων· 790
 ὠμογέροντα δέ μιν φασ' ἔμμεναι· ἀργαλέον δὲ
 ποσὶν ἐριδιῆσασθαι Ἀχαιοῖς, εἰ μὴ Ἀχιλλεῖ.“

ὣς φάτο, κύδηεν δὲ ποδώκεα Πηλεΐωνα.
 τὸν δ' Ἀχιλλεὺς μῦθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·
 „Ἀντίλοχ', οὐ μὲν τοι μέλεος εἰρήσεται αἴνος, 795
 ἀλλὰ τοι ἡμιτάλαντον ἐγὼ χρυσοῦ ἐπιθήσω.“

ὣς εἰπὼν ἐν χερσὶ τίθει, ὁ δὲ δέξατο χαίρων.
 αὐτὰρ Πηλεΐδης κατὰ μὲν δολιχόσκιον ἔγχος
 θῆκ' ἐς ἀγῶνα φέρων, κατὰ δ' ἀσπίδα καὶ τρυφάλειαν,
 τεύχεα Σαρπήδοντος, ἃ μιν Πάτροκλος ἀπηύρα. 800
 στή δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
 „ἄνδρε δύω περὶ τῶνδε κελεύομεν, ὦ περ ἀρίστω,
 τεύχεα ἔσσαμενῶ, ταμεσίχροα χαλκὸν ἐλόντε
 ἀλλήλων' ὑπεσπάρεισθαι ὀμίλου πειρηθῆναι.

ὀπότερός κε φθῆσιν ὀρεξάμενος χροῶ καλόν, 805
 ψαύσῃ δ' ἐνδύνων διὰ τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἶμα,
 τῷ μὲν ἐγὼ δάσω τόδε φάσγανον ἀργυρόηλον
 καλὸν Θρηϊκίον· τὸ μὲν Ἀστεροπαΐου ἀπηύρων·
 τεύχεα δ' ἀμφοτέροι ξυνήια ταῦτα φερέσθων·

καί σφιν δαῖτ' ἀγαθὴν παραθήσομεν ἐν κλισίῃσιν. 810

ὣς ἔφατ', ὦρτο δ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας,
 ἂν δ' ἄρα Τυδεΐδης ὦρτο κρατερὸς Διομήδης.

οἱ δ' ἐπεὶ οὖν ἐκάτερθεν ὁμίλου θωρήχθησαν,
 ἔς μέσον ἀμφοτέρω συνίτην μεμαῶτε μάχεσθαι,
 δεινὸν δερκομένω· θάμβος δ' ἔχε πάντας Ἀχαιοὺς. 815

ἄλλ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 τρὶς μὲν ἐπήϊξαν, τρὶς δὲ σχεδὸν ὠρμήθησαν.

ἔνθ' Αἴας μὲν ἔπειτα κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἴσην
 νύξ', οὐδὲ χρο' ἴκανεν· ἔρυτο γὰρ ἐνδοθι θώρηξ·

Τυδεΐδης δ' ἄρ' ἔπειτα ὑπὲρ σάκεος μέγαλοιο 820
 αἰὲν ἐπ' ἀνύξει κῦρε φαεινοῦ δουρὸς ἀκωκῆ.

καὶ τότε δὴ ὁ Αἴαντι περιδείσαντες Ἀχαιοὶ
 παυσάμενους ἐκέλευσαν ἀέθλια ἴσ' ἀνελέσθαι.

αὐτὰρ Τυδεΐδῃ δῶκεν μέγα φάσγανον ἦρας
 σὺν κολασῷ τε φέρων καὶ ἐντυμῆτῳ τελαμῶνι. 825

αὐτὰρ Πηλεΐδης θῆκεν σόλον αὐτοχόωνον,
 ὃν πρὶν μὲν ῥίπτασκε μέγα σθένος Ἡετίωνος·
 ἀλλ' ἦ τοι τὸν ἔπεφνε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
 τὸν δ' ἄγρετ' ἐν νῆεσσι σὺν ἄλλοισι κτεάτεσσιν.

στῆ δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν· 830
 „ὄρνυσθ', οἱ καὶ τούτου ἀέθλου πειρήσεσθε.

εἰ οἱ καὶ μάλα πολλὸν ἀπόπροθι πίονες ἀγροί,
 ἔξει μιν καὶ πέντε περιπλομένους ἐνιαυτοὺς
 χρωόμενος· οὐ μὲν γὰρ οἱ ἀτεμβόμενός γε σιδήρου
 ποιμῆν οὐδ' ἀροτῆρ εἴς' ἔς πόλιν, ἀλλὰ παρῆξει.“ 835

ὣς ἔφατ', ὦρτο δ' ἔπειτα μενεπτόλεμος Πολυποίτης,
 ἂν δὲ Λεοντήος κρατερὸν μένος ἀντιθέοιο,

ἂν δ' Αἴας Τελαμωνιάδης καὶ δῖος Ἐπειός.
 ἐξείης δ' ἴσταντο, σόλον δ' ἔλε δῖος Ἐπειός,

ἦκε δὲ δινήσας· γέλασαν δ' ἐπὶ πάντες Ἀχαιοί. 840

δευτερος αὐτ' ἀφῆκε Λεοντεὺς ὄζος Ἄρηος,
 τὸ τρίτον αὐτ' ἔρριψε μέγας Τελαμώνιος Αἴας
 χειρὸς ἄπο στιβαρῆς, καὶ ὑπέρβαλε σήματα πάντων.
 ἀλλ' ὅτε δὴ σόλον εἶλε μενεπτόλεμος Πολυποίτης,
 ὅσσον τίς τ' ἔρριψε καλαύροπα βουκόλος ἀνήρ· 845
 ἢ δέ θ' ἔλισσομένη πέτεται διὰ βοῦς ἀγελαιάς·
 τόσσον παντὸς ἀγῶνος ὑπέρβαλε· τοὶ δὲ βόησαν.
 ἀνστάντες δ' ἔταροι Πολυποίταο κρατεροῖο
 νῆας ἐπι γλαφυρὰς ἔφερον βασιλῆος ἄεθλον.

αὐτὰρ ὁ τοξευτῆσι τίθει ἰδεντα σίδηρον, 850
 κὰδ δ' ἐτίθει δέκα μὲν πελέκεας, δέκα δ' ἡμιπέλεκκα,
 ἰστὸν δ' ἔστησεν νηὸς κυανοπρώροιο
 τηλοῦ ἐπὶ ψαμάθοις, ἐκ δὲ τρήρωνα πέλειαν
 λεπτῇ μηρίνθῳ δῆσεν ποδός, ἧς ἄρ' ἀνώγειν
 τοξεύειν· „ὅς μὲν κε βάλῃ τρήρωνα πέλειαν, 855
 πάντα ἀειράμενος πελέκεας οἰκόνδε φερέσθω·
 ὅς δέ κε μηρίνθοιο τύχῃ, ὄρνιθος ἀμαρτῶν,
 ἦσσιον γὰρ δὴ κείνος, ὁ δ' οἴσεται ἡμιπέλεκκα.“

ὣς ἔφατ', ὄρωτο δ' ἔπειτα βίη Τεύκροιο ἀνακτος,
 ἂν δ' ἄρα Μηριόνης θεράπων εὐς Ἴδομενῆος. 860
 κλήρους δ' ἐν κυνέῃ χαλκῆρεϊ πάλλον ἐλόντες,
 Τεῦκρος δὲ πρῶτος κλήρῳ λάχεν. αὐτίκα δ' ἰὸν
 ἦκεν ἐπικρατέως, οὐδ' ἠπείλησεν ἀνακτι
 ἀρουῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην·
 ὄρνιθος μὲν ἀμαρτε· μέγηρε γὰρ οἱ τό γ' Ἀπόλλων· 865
 αὐτὰρ ὁ μήρινθον βάλε παρ πόδα, τῇ δέδεται ὄρνις·
 ἀντικρὺς δ' ἀπὸ μήρινθον τάμε πικρὸς διστός.
 ἢ μὲν ἔπειτ' ἦιξε πρὸς οὐρανόν, ἢ δὲ παρείθη
 μήρινθος ποτὶ γαῖαν· ἀτὰρ κελάδησαν Ἀχαιοί.
 σπερχόμενος δ' ἄρα Μηριόνης ἐξείρυσσε χειρὸς 870
 τόξον· ἀτὰρ δὴ διστὸν ἔχεν πάλαι, ὥς ἴθυνεν.

αὐτίκα δ' ἠπείλησεν ἐκηβόλω Ἀπόλλωνι
 ἄρουῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτήν ἐκατόμβην
 ὕψι δ' ὑπὸ νεφέων εἶδε τρήρωνα πέλειαν·
 τῆ ῥ' ὃ γε δινεύουσαν ὑπὸ πτέρυγος βάλε μέσσην, 875
 ἀντικρὺς δὲ διῆλθε βέλος· τὸ μὲν ἄψ ἐπὶ γαίῃ
 πρόσθεν Μηριόναο πάγη ποδός· αὐτὰρ ἠ ὕρμις
 ἰστῶ ἐφεξομένη νηὸς κυανοπρώροιο
 αὐχέν' ἀπεκρέμασεν, σὺν δὲ πτερὰ πυκνὰ λίασθεν·
 ὠκὺς δ' ἐκ μελέων θυμὸς πτάτο, τῆλε δ' ἀπ' αὐτοῦ 880
 κάππεσε· λαοὶ δ' αὖ θηεῦντό τε θάμβησάν τε.
 ἂν δ' ἄρα Μηριόνης πελέκεας δέκα πάντας ἄειρεν,
 Τεῦκρος δ' ἠμιπέλεκκα φέρειν κοίλας ἐπὶ νῆας.

αὐτὰρ Πηλεΐδης κατὰ μὲν δολιχόσκιον ἔγχος,
 καδ δὲ λέβητ' ἄπυρον, βοδὸς ἄξιον, ἀνθεμόεντα 885
 θῆκ' ἐς ἀγῶνα φέρων· καὶ ῥ' ἤμιονες ἄνδρες ἀνέσταν·
 ἂν μὲν ἄρ' Ἀτρεΐδης εὐρὸν κρείων Ἀγαμέμνων,
 ἂν δ' ἄρα Μηριόνης θεράπων εἰς Ἰδομενῆος.
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
 „Ἀτρεΐδη· ἴδμεν γάρ, ὅσον προβέβηκας ἀπάντων 890
 ἠδ' ὅσον δυνάμει τε καὶ ἤμασιν ἔπλευ ἄριστος·
 ἀλλὰ σὺ μὲν τόδ' ἄεθλον ἔχων κοίλας ἐπὶ νῆας
 ἔρχει, ἀτὰρ δόρυ Μηριόνη ἦρωι πόρωμεν,
 εἰ σὺ γε σῶ θυμῷ ἐθέλεις· κέλομαι γὰρ ἐγὼ γε.“

ὧς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων. 895
 δῶκε δὲ Μηριόνη δόρυ χάλκεον· αὐτὰρ ὃ γ' ἦρωος
 Ταλθυβίῳ κήρυκι δίδου περικαλλῆς ἄεθλον.

ΙΛΙΑΔΟΣ Ω.

Ἔκτορος λύτρα.

λῦτο δ' ἀγών, λαοὶ δὲ θοᾶς ἐπὶ νῆας ἕκαστοι
 ἐσκίδναντ' ἰέναι. τοὶ μὲν δόρποιο μέδοντο
 ὕπνου τε γλυκεροῦ ταρπήμεναι· ἀντάρ Ἀχιλλεὺς
 κλαῖε φίλου ἐτάρου μεμνημένος, οὐδέ μιν ὕπνος
 ἦρει πανδαμάτωρ, ἀλλ' ἐστρέφετ' ἔνθα καὶ ἔνθα 5
 [Πατρόκλου ποθέων ἀνδροτῆτά τε καὶ μένος ἦν
 ἦδ' ὀπόσα τολύπευσε σὺν αὐτῷ καὶ πάθειν ἄλγεα
 ἀνδρῶν τε πτολέμους ἀλεγεινά τε κύματα πείρων·
 τῶν μιμνησκόμενος θαλερὸν κατὰ δάκρυον εἶβεν,]
 ἄλλοτ' ἐπὶ πλευρὰς κατακείμενος, ἄλλοτε δ' αὐτε 10
 ὕπτιος, ἄλλοτε δὲ προηγῆς· τοτὲ δ' ὀρθὸς ἀναστὰς
 δινεύεσκ' ἀλύων παρὰ θῖν' ἀλός. οὐδέ μιν ἠὼς
 φαινομένη λήθεσκεν ὑπεῖρ ἄλλα τ' ἠϊόνας τε,
 ἀλλ' ὅ γ' ἐπεὶ ζεύξειεν ὕφ' ἄρμασιν ὠκέας ἵππους,
 Ἔκτορα δ' ἔλκεσθαι δησάσκετο δίφρου ὕπισθεν, 15
 τρις δ' ἐρύσας περὶ σῆμα Μενoitιάδαο θανόντος
 αὐτὶς ἐνὶ κλισίῃ πανέσκετο, τὸν δὲ τ' ἔασκεν
 ἐν κόνι ἐκτανύσας προπροηγέα. τοῖο δ' Ἀπόλλων
 πᾶσαν ἀεικείην ἄπεχε χροῖ, φῶτ' ἐλεαίρων
 καὶ τεθνηότα περ· περὶ δ' αἰγίδι πάντα κάλυπτεν 20
 χρυσεῖη, ἵνα μὴ μιν ἀποδρόφοι ἔλκυστάξων.
 ὣς ὁ μὲν Ἔκτορα δῖον ἀεΐκιζεν μενεαίνων·
 τὸν δ' ἐλεαίρεσκον μάκαρες θεοὶ εἰσορόωντες,
 κλέψαι δ' ὀτρύνεσκον ἐύσκοπον ἀργεῖφοντην.
 ἐνθ' ἄλλοις μὲν πᾶσιν ἐήνδανεν, οὐδέ ποθ' Ἥρη 25
 οὐδὲ Ποσειδάων' οὐδὲ γλαυκῶπιδι κόρῃ,
 ἀλλ' ἔχον, ὥς σφιν πρῶτον ἀπήχθετο Ἴλιος ἰρή

καὶ Πριάμος καὶ λαὸς Ἀλεξάνδρου ἔνεκ' ἄτης,
 [ὄς νείεσσε θεάς, ὅτε οἱ μέσσαυλον ἴκοντο,
 τὴν δ' ἤνησ', ἣ οἱ πόρε μαχλοσύνην ἀλεγεινήν.] 30
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐκ τοιοῦ δυωδεκάτη γένητ' ἠώς,
 καὶ τότ' ἄρ' ἀθανάτοισι μετηύδα Φοῖβος Ἀπόλλων·
 „σχέτλιοί ἐστε, θεοί, δηλήμονες· οὐ νύ ποδ' ὑμῖν
 Ἔκτωρ μηροῖ' ἔκρη βοῶν αἰγῶν τε τελείων;
 τὸν νῦν οὐκ ἔτλητε νέκυν περ ἔοντα σαῶσαι, 35
 ἦ τ' ἀλόχῳ ἰδέειν καὶ μητέρι καὶ τέκεϊ ᾧ
 καὶ πατέρι Πριάμῳ λαοῖσί τε, τοί κέ μιν ᾧκα
 ἐν πυρὶ κήαιεν καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερίσαιεν.
 ἀλλ' ὀλοῶ Ἀχιλῆι, θεοί, βούλεσθ' ἐπαρήγειν,
 ᾧ οὔτ' ἄρ' φρένες εἰσὶν ἐναίσιμοι οὔτε νόημα 40
 γναμπτόν ἐνὶ στήθεσσι, λέων δ' ὡς ἄγρια οἶδεν,
 ὅς τ' ἐπεὶ ἄρ' μεγάλη τε βίη καὶ ἀγήρορι θυμῷ
 εἶξας εἶσ' ἐπὶ μῆλα βροτῶν, ἵνα δαῖτα λάβησιν·
 ᾧς Ἀχιλεὺς ἔλεον μὲν ἀπώλεσεν, οὐδέ οἱ αἰδῶς
 [γίγνεται, ἣ τ' ἄνδρας μέγα σίνεται ἠδ' ὀνίνησιν.] 45
 μέλλει μὲν πού τις καὶ φίλτερον ἄλλον ὀλέσσει,
 ἢ κασίγνητον ὁμογάστριον ἢ καὶ υἱόν·
 ἀλλ' ἦ τοι κλαύσας καὶ ὀδυράμενος μεθέηκεν·
 τλητὸν γὰρ μοῖραι θυμὸν θέσαν ἀνθρώποισιν.
 αὐτὰρ ὁ γ' Ἔκτορα δῖον, ἐπεὶ φίλον ἦτορ ἀπηύρα, 50
 ἵππων ἐξάπτων περὶ σῆμ' ἐτάροιο φίλοιο
 ἔλκει· οὐ μὲν οἱ τό γε κάλλιον οὐδέ τ' ἄμεινον·
 μὴ ἀγαθῷ περ ἔοντι νεμεσσηθεῖομεν ἡμεῖς·
 κωφὴν γὰρ δὴ γαῖαν ἀεικίζει μενεαίνων.“
 τὸν δὲ χολωσαμένη προσέφη λευκώλενος Ἥρη 55
 „εἴη κεν καὶ τοῦτο τεδὸν ἔπος, ἀργυρότοξε,
 εἰ δὴ ὁμῆν Ἀχιλῆι καὶ Ἔκτορι θήσετε τιμῆν.
 Ἔκτωρ μὲν θυητὸς τε γυναϊκά τε θήσατο μαζόν·

αὐτὰρ Ἀχιλλεύς ἐστι θεῶς γόνος, ἣν ἐγὼ αὐτῇ
 θρέψα τε καὶ ἀτίτηλα καὶ ἀνδρὶ πόρον παρὰκοιτιν 60
 Πηλεί, ὃς περὶ κῆρι φίλος γένετ' ἀθανάτοισιν.
 πάντες δ' ἀντιάσθε, θεοί, γάμου· ἐν δὲ σὺ τοῖσιν
 δαίνυ' ἔχων φόρμιγγα, κακῶν ἕταρ', αἶψιν ἄπιστε.“

τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 „Ἥρη, μὴ δὴ πάμπαν ἀποσκύδμαινε θεοῖσιν· 65
 οὐ μὲν γὰρ τιμὴ γε μί' ἔσβεται· ἀλλὰ καὶ Ἔκτωρ
 φίλτατος ἔσκε θεοῖσι βροτῶν, οἳ ἐν Ἰλίῳ εἰσίν·
 ὧς γὰρ ἐμοὶ γ', ἐπεὶ οὐ τι φίλων ἡμάρτανε δῶρων.
 οὐ γὰρ μοί ποτε βωμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἴσης,
 λοιβῆς τε κνίσης τε· τὸ γὰρ λάχομεν γέρας ἡμεῖς. 70
 ἀλλ' ἢ τοι κλέψαι μὲν ἐάσομεν — οὐδέ πη ἔστιν
 λάθρη Ἀχιλλῆος — θρασὺν Ἔκτορα· ἢ γὰρ οἱ αἰεὶ
 μήτηρ παρμέμβλωνεν ὁμῶς νύκτας τε καὶ ἡμᾶρ.
 ἀλλ' εἴ τις καλέσειε θεῶν Θέτιν ἄσσον ἐμεῖο,
 ὄφρα τί οἱ εἶπω πυκινὸν ἔπος, ὧς κεν Ἀχιλλεύς 75
 δῶρων ἐκ Πριάμοιο λάχῃ ἀπό θ' Ἔκτορα λύσῃ.“

ὧς ἔφατ', ὥρτο δὲ Ἴρις ἀελλόπος ἀγγελέουσα,
 μεσσηγὺς δὲ Σάμου τε καὶ Ἰμβρου παιπαλοέσσης
 ἐνδορε μείλανι πόντῳ· ἐπεστονάχησε δὲ λίμνῃ.
 ἢ δὲ μολυβδαίνῃ ἱκέλη ἐς βυσσὸν ὄρουσεν, 80
 ἢ τε κατ' ἀγραύλοιο βοῶς κέρας ἐμβεβαυῖα
 ἔρχεται ὠμηστῆσιν ἐπ' ἰχθύσι κῆρα φέρουσα.
 εὔρε δ' ἐνὶ σπῆι γλαφυρῷ Θέτιν, ἀμφὶ δέ τ' ἄλλαι
 εἶαθ' ὀμηγερέες ἄλλαι θεαί· ἢ δ' ἐνὶ μέσσης
 κλαῖε μόρον οὔ παιδὸς ἀμύμονος, ὃς οἱ ἔμελλεν 85
 φθίσεσθ' ἐν Τροίῃ ἐριβώλακι, τηλόθι πάτρης.
 ἀγχοῦ δ' ἰσταμένη προσέφη πόδᾶς ὠκέα Ἴρις·
 „ὄρσο, Θέτι· καλέει Ζεὺς ἀφθιτα μῆδεα εἰδώς.“
 τὴν δ' ἡμείβεται ἔπειτα θεά, Θέτις ἀργυρόπεζα·

„τίπτε με κείνος ἄνωγε μέγας θεός; αἰδέομαι δὲ 90
 μίσγεσθ' ἀθανάτοισιν, ἔχω δ' ἄχε' ἄκριτα θυμῷ.
 εἶμι μὲν, οὐδ' ἄλιον ἔπος ἔσβεται, ὅτι κεν εἶπη.“

ὣς ἄρα φωνήσασα κάλυμμ' ἔλε δῖα θεάων
 κνάνεον, τοῦ δ' οὐ τι μελάντερον ἔπλετο ἔσθος.
 βῆ δ' ἰέναι, πρόσθεν δὲ ποδῆνεμος ὠκέα Ἴρις 95
 ἠγεῖτ'. ἀμφὶ δ' ἄρα σφι λιάζετο κῦμα θαλάσσης.
 ἀκτῆν δ' ἔξαναβᾶσαι ἐς οὐρανὸν ἀιχθῆτην,
 εὖρον δ' εὐρύοπα Κρονίδην, περὶ δ' ἄλλοι ἅπαντες
 εἶαθ' ἠμυροῖες μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἔοντες.

ἦ δ' ἄρα παρ Διὶ πατρὶ καθέζετο, εἶξε δ' Ἀθήνη. 100
 Ἥρη δὲ χρύσειον καλὸν δέπας ἐν χειρὶ θῆκεν
 καὶ ῥ' εὐφρογν' ἐπέεσσι· Θέτις δ' ὠρεξε πιούσα.
 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·

„ἦλυθες Οὐλυμπόνδε, θεὰ Θέτι, κηδομένη περ,
 πένθος ἄλαστον ἔχουσα μετὰ φρεσίν· οἶδα καὶ αὐτός·
 ἀλλὰ καὶ ὣς ἐρέω, τοῦ σ' εἴνεκα δεῦρο κάλεσσα. 106

ἐννημαρ δὴ νεῖκος ἐν ἀθανάτοισιν ὄρωρεν
 Ἐκτορος ἀμφὶ νέκυι καὶ Ἀχιλλῆι προλιπόρθω·
 κλέψαι δ' ὀτρύνουσιν εὐσκοπον ἀργεῖφόντην·
 αὐτὰρ ἐγὼ τόδε κῦδος Ἀχιλλῆι προτιάπτω, 110
 αἰδῶ καὶ φιλότητα τεῆν μετόπισθε φυλάσσων.

αἶψα μάλ' ἐς στρατὸν ἔλθῃ καὶ νίει σῶ ἐπίτειλον·
 σκύζεσθαί οἱ εἶπε θεούς, ἐμὲ δ' ἔξοχα πάντων
 ἀθανάτων κεχολῶσθαι, ὅτι φρεσὶ μαινομένησιν
 Ἐκτορ' ἔχει παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν οὐδ' ἀπέλυσεν, 115
 αἶ κέν πως ἐμέ τε δείσῃ ἀπό θ' Ἐκτορα λύσῃ.
 αὐτὰρ ἐγὼ Πριάμῳ μεγαλήτορι Ἴριον ἐφήσω
 λύσασθαι φίλον υἱὸν ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 δῶρα δ' Ἀχιλλῆι φερέμεν, τὰ κε θυμὸν ἰήνη.“

ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε θεά, Θέτις ἀργυρόπεζα, 120

βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρῆνων ἀίξασα.

ἔξεν δ' ἐς κλισίην οὐ υἱέος· ἔνθ' ἄρα τὸν γε
εὖρ' ἀδινὰ στενάχοντα· φίλοι δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι
ἔσσυμένως ἐπένοντο καὶ ἐντύνοντ' ἄριστον·

τοῖσι δ' ὄϊς λάσιος μέγας ἐν κλισίῃ ἴερευτο. 125

ἢ δὲ μάλ' ἄγχ' αὐτοῖο καθέζετο πότνια μήτηρ,
χειροῖ τέ μιν κατέρεξεν, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·

„τέκνον ἐμόν, τέο μέχρῃς ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων
σὴν ἔδουαι κραδίην, μεμνημένος οὔτε τι σίτου

οὔτ' εὐνῆς; ἀγαθὸν δὲ γυναικί περ ἐν φιλότῃτι 130

μίσγεσθ'· οὐ γάρ μοι δηρὸν βέη, ἀλλὰ τοι ἤδη
ἄγχι παρέστηκεν θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή.

ἀλλ' ἐμέθεν ξύνες ὄκα, Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι.

σκούζεσθαι σοί φησι θεούς, ἐε δ' ἔξοχα πάντων
ἀθανάτων κεχολῶσθαι, ὅτι φρεσὶ μαινομένησιν 135

Ἔκτορ' ἔχεις παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν οὐδ' ἀπέλυσας.

ἀλλ' ἄγε δὴ λῦσον, νεκροῖο δὲ δέξαι ἄποινα.“

τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς
„τῆδ' εἴη· ὅς ἄποινα φέροι, καὶ νεκρὸν ἄγοιτο,

εἰ δὴ πρόφρονι θυμῷ Ὀλύμπιος αὐτὸς ἀνώγει.“ 140

ὣς οἱ γ' ἐν νηῶν ἀγύρει μήτηρ τε καὶ υἱὸς
πολλὰ πρὸς ἀλλήλους ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον.

Ἴριον δ' ἔτρυνε Κρονίδης εἰς Ἴλιον Ἴρην·

„βάσκ' ἔθι, Ἴρι ταχεῖα· λιποῦσ' ἔδος Οὐλύμποιο
ἄγγελιον Πριάμω μεγαλήτορι Ἴλιον εἶσω 145

λύσασθαι φίλον υἱὸν ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
δῶρα δ' Ἀχιλλῆι φερέμεν, τὰ κε θυμὸν ἰήνη,

οἶον, μηδέ τις ἄλλος ἅμα Τρώων ἔτω ἀνήρ.

κῆρύξ τις οἱ ἔποιτο γεραίτερος, ὅς κ' ἰθύνοι
ἡμιόνους καὶ ἅμαξαν εὐτροχόν, ἠδὲ καὶ αὐτίς 150

νεκρὸν ἄγοι· προτὶ ἄστν, τὸν ἔκτανε δῖος Ἀχιλλεύς.

[μηδέ τί οἱ θάνατος μελέτω φρεσὶ μηδέ τι τάρβος·
τοῖον γάρ οἱ πομπὸν ὀπάσσομεν ἀργειφόντην,
ὃς ἄξει, εἴως κεν ἄγων Ἀχιλλῆι πελάσση.

αὐτὰρ ἐπὴν ἀγάγησιν ἔσω κλισίην Ἀχιλλῆος, 155
οὔτ' αὐτὸς κτενέει ἀπὸ τ' ἄλλους πάντας ἐρύξει·
οὔτε γάρ ἐστ' ἄφρων οὔτ' ἄσκοπος οὔτ' ἀλιτήμων,
ἀλλὰ μάλ' ἐνδυκέως ἱκέτεω πεφιδήσεται ἀνδρός.]“

ὣς ἔφατ', ὦρτο δὲ Ἴρις ἀελλόπος ἀγγελεύουσα.
ἶξεν δ' ἐς Πριάμοιο, κίχεν δ' ἐνοπήν τε γόου τε 160
παῖδες μὲν πατέρ' ἀμφὶ καθήμενοι ἐνδοθεν αὐλῆς
δάκρυσιν εἶματ' ἔφυρον, ὃ δ' ἐν μέσσοισι γεραιὸς
ἐντυπὰς ἐν γλαίνῃ κεκαλυμμένος· ἀμφὶ δὲ πολλῇ
κόπρος ἔην κεφαλήν τε καὶ αὐχένι τοῖο γέροντος,
τὴν ῥα κυλινδόμενος καταμήσατο χερσὶν ἔησιν. 165
θυγατέρες δ' ἀνὰ δώματ' ἰδὲ νυοὶ ᾠδύροντο,
τῶν μιμνησκόμεναι, οἳ δὴ πολέες τε καὶ ἐσθλοὶ
χερσὶν ὑπ' Ἀργείων κέατο ψυχὰς ὀλέσαντες.

στῆ δὲ παρὰ Πριάμον Διὸς ἄγγελος, ἠδὲ προσηύδα
τυτθὸν φθεγξαμένη· τὸν δὲ τρόμος ἔλλαβε γυῖα 170
„θάρσει, Δαρδανίδη Πρίαμε, φρεσὶ, μηδέ τι τάρβει·
οὐ μὲν γάρ τοι ἐγὼ κακὸν ὀσσομένη τόδ' ἰκάνω,
ἀλλ' ἀγαθὰ φρονέουσα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι,
ὃς σευ ἀνευθεν ἔων μέγα κήδετα ἠδ' ἐλεαίρει.
λύσασθαί σ' ἐκέλευσεν Ὀλύμπιος Ἐκτορα δῖον, 175
δῶρα δ' Ἀχιλλῆι φερέμεν, τὰ κε θυμὸν ἰήνη,
οἷον, μηδέ τις ἄλλος ἅμα Τρώων ἴτω ἀνήρ.
κῆρύξ τις τοι ἔποιτο γεραιότερος, ὃς κ' ἰθύνοι
ἠμιόνους καὶ ἅμαξαν εὐτροχον, ἠδὲ καὶ αὐτὶς
νεκρὸν ἄγοι προτὶ ἄστν, τὸν ἔκτανε δῖος Ἀχιλλεύς. 180
[μηδέ τί τοι θάνατος μελέτω φρεσὶ μηδέ τι τάρβος·
τοῖος γάρ τοι πομπὸς ἅμ' ἔψεται ἀργειφόντης,

ὅς σ' ἄξει, εἴως κεν ἦγων Ἀχιλλῆι πελάσση.
 αὐτὰρ ἐπὴν ἀγάγησιν ἔσω κλισίην Ἀχιλλῆος,
 οὔτ' αὐτὸς κτενέει ἀπὸ τ' ἄλλους πάντας ἐρύξει· 185
 οὔτε γὰρ ἔστ' ἄφρων οὔτ' ἄσκοπος οὔτ' ἀλιτήμων,
 ἀλλὰ μάλ' ἐνδυκέως ἰκέτεω πεφιδήσεται ἀνδρός.]“

ἦ μὲν ἄρ' ὣς εἰποῦσ' ἀπέβη πόδας ὠκέα Ἴρις,
 αὐτὰρ ὃ γ' υἷας ἄμαξαν εὐτροχον ἡμιονεῖην
 ὀπλίσει ἠνώγει, πείρινθα δὲ δῆσαι ἐπ' αὐτῆς. 190
 αὐτὸς δ' ἐς θάλαμον κατεβήσεται κηῶεντα
 κέδρινον ὑψόροφον, ὃς γλήνεα πολλὰ κεχάνθειν.

ἔς δ' ἄλοχον Ἐκάβην ἐκαλέσσατο φώνησέν τε·
 „δαιμονίη, Διόθεν μοι Ὀλύμπιος ἄγγελος ἦλθεν
 λίσασθαι φίλον υἱὸν ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν, 195
 δῶρα δ' Ἀχιλλῆι φερέμεν, τά κε θυμὸν ἰήνη·
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπέ, τί τοι φρεσὶν εἶδεται εἶναι;
 αἰνῶς γὰρ μ' αὐτόν γε μένος καὶ θυμὸς ἄνωγεν
 κείσ' ἵεναι ἐπὶ νῆας ἔσω στρατὸν εὐρὸν Ἀχαιῶν.“

ὣς φάτο, κώκυσεν δὲ γυνὴ καὶ ἀμείβετο μύθῳ· 200
 „ὦ μοι, πῆ δὴ τοι φρένες οἴχονθ', ἧς τὸ πάρος περ
 ἔκλε' ἐπ' ἀνθρώπους ξείνους ἠδ' οἷσιν ἀνάσσεις;
 πῶς ἐθέλεις ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἐλθέμεν οἶος,
 ἀνδρὸς ἐς ὀφθαλμούς; ὅς τοι πολέας τε καὶ ἐσθλοὺς
 υἷεας ἐξενάριξε; σιδήρειόν νύ τοι ἦτορ. 205

εἰ γὰρ σ' αἰρήσει καὶ ἐσόψεται ὀφθαλμοῖσιν
 ὤμηστῆς καὶ ἄπιστος ἀνήρ ὃ γε, οὐ σ' ἐλεήσει
 οὐδέ τί σ' αἰδέσεται. νῦν δὲ κλαίωμεν ἀνευθεν
 ἡμενοὶ ἐν μεγάρῳ· τῷ δ' ὣς ποδι μοῖρα κραταιῆ
 γεινομένῳ ἐπένησε λίνῳ, ὅτε μιν τέκον αὐτῆ, 210
 ἀργίποδας κύννας ἄσαι, ἔων ἀπάνευθε τοκῆων,
 ἀνδρὶ πάρα κρατερῷ, τοῦ ἐγὼ μέσον ἦπαρ ἔχοιμι
 ἐσθόμεναι προσφῦσα· τότε ἄντιτα ἔργα γένοιο

παιδὸς ἐμοῦ· ἐπεὶ οὐ̄ ἐ κακίζόμενόν γε κατέκτα,
 ἀλλὰ πρὸ Τρώων καὶ Τρωιάδων βαθυκόλπων 215
 ἔστεωτ', οὔτε φόβου μεμνημένον οὔτ' ἄλεωρῆς.“

τὴν δ' αὖτε προσέειπε γέρον Πριάμος θεοειδῆς·
 „μή μ' ἐθέλουτ' ἰέναι κατερούκανε, μηδέ μοι αὐτῆ
 ὄρνις ἐνὶ μεγάροισι κακὸς πέλευ· οὐδέ με πείσεις.
 εἰ μὲν γάρ τις μ' ἄλλος ἐπιχθονίων ἐκέλευεν, 220
 ἢ οἱ μάντιές εἰσι θυοσκόοι ἢ ἱερῆες,
 ψεῦδός κεν φαίμεν καὶ νοσφριζοίμεθα μάλλον·
 νῦν δ' αὐτὸς γὰρ ἄκουσα θεοῦ καὶ ἐσέδρακον ἄντην,
 εἶμι, καὶ οὐχ ἄλιον ἔπος ἔσσεται. εἰ δέ μοι αἶσα
 τεθνᾶμεναι παρὰ νηυσὶν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων, 225
 βούλομαι· αὐτίκα γὰρ με κατακτείνειεν Ἀχιλλεὺς
 ἀγκὰς ἐλόντ' ἐμὸν ἰόν, ἐπὴν γόου ἐξ ἔρου εἴην.“

ἢ καὶ φωριαμῶν ἐπιθήματα κάλ' ἀνέωγεν·
 ἔνθεν δώδεκα μὲν περικαλλέας ἔξελε πέπλους,
 δώδεκα δ' ἀπλοῖδας χλαίνας, τόσσους δὲ τάπητας, 230
 τόσσα δὲ φάρεα καλά, τόσους δ' ἐπὶ τοῖσι χιτῶνας,
 [χρυσοῦ δὲ στήσας ἔφερεν δέκα πάντα τάλαντα,]
 ἓκ δὲ δὺ αἰθῶνας τριπόδας, πίσυρας δὲ λέβητας,
 ἓκ δὲ δέπας περικαλλέες, ὅ οἱ Θορῆες πόρον ἄνδρες
 ἐξεσίην ἐλθόντι, μέγα κτέρας· οὐδέ νυ τοῦ περ 235
 φείσατ' ἐνὶ μεγάροισι ὁ γέρον, περὶ δ' ἤθελε θυμῷ
 λύσασθαι φίλον υἷον. ὁ δὲ Τρῶας μὲν ἅπαντας
 αἰθούσης ἀπέεργεν ἔπεσ' αἰσχροῖσιν ἐνίσσων·
 „ἔρορετε, λωβητῆρες ἐλεγχέες· οὐ νυ καὶ ὑμῖν
 οἴκοι ἔνεστι γόος, ὅτι μ' ἤλθετε κηδήσונτες; 240
 ἢ ὀνόσασθ', ὅτι μοι Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε' ἔδωκεν,
 παῖδ' ὀλέσαι τὸν ἄριστον; ἀτὰρ γνώσεσθε καὶ ὕμμες·
 ρηίτεροι γὰρ μάλλον Ἀχαιοῖσιν δὴ ἔσεσθε
 κείνου τεθνηῶτος ἐναιρέμεν. αὐτὰρ ἐγὼ γε,

πρὶν ἀλαπαξομένην τε πόλιν κεραιζομένην τε 245
ὄφθαλμοῖσιν ἰδεῖν, βαίην δόμον Ἄιδος εἶσω.“

ἦ καὶ σκηπανίῳ διέπ' ἀνέρας· οἱ δ' ἴσαν ἔξω
σπερχομένοιο γέροντος. ὁ δ' υἱάσιν οἷσιν ἠμόκλα,
νεικείων Ἐλενόν τε Πάριον τ' Ἀγάθωνά τε δῖον
Πάμμονά τ' Ἀντίφρονόν τε βοῆν ἀγαθόν τε Πολίτην 250
Δηϊφοβόν τε καὶ Ἰππόθροον καὶ Δίον ἀγαθόν·
ἐννέα τοῖς ὁ γεραιὸς ἠμοκλήσας ἐκέλευεν·

„σπεύσατέ μοι, κακὰ τέκνα, κατηφόνες· αἰθ' ἅμα πάντες
Ἐκτορος ὠφέλετ' ἀντὶ θοῆς ἐπὶ νηυσὶ πεφάσθαι.
ὦ μοι ἐγὼ πανάποτμος, ἐπεὶ τέκον υἱας ἀρίστους 255
Τροίῃ ἐν εὐρείῃ, τῶν δ' οὐ τινά φημι λελεῖφθαι,
Μήστορά τ' ἀντίθεον καὶ Τρωΐλον ἱπποχάρμη
Ἐκτορά θ', ὃς θεὸς ἔσκε μετ' ἀνδράσιν, οὐδὲ ἐφῆκεν
ἀνδρός γε θνητοῦ πάϊς ἔμμεναι, ἀλλὰ θεοῦ·
τοὺς μὲν ἀπώλεσ' Ἄρης, τὰ δ' ἐλέγχεα πάντα λέλειπται,
ψευσταὶ τ' ὀρχησταὶ τε, χοροῖτυπλήσιν ἄριστοι, 261
ἀρνῶν ἠδ' ἐρίφων ἐπιδήμιοι ἀρπακτῆρες.

οὐκ ἂν δὴ μοι ἅμαξαν ἐφοπλίσσαιτε τάχιστα,
ταῦτά τε πάντ' ἐπιθειτε, ἵνα προήσσωμεν ὁδοιο;“

ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πατρὸς ὑποδείσαντες ἠμοκλήν 265
ἐκ μὲν ἅμαξαν ἄειραν εὐτροχον ἠμιουεῖην
καλὴν πρωτοπαγῆ, πείρινθα δὲ δῆσαν ἐπ' αὐτῆς,
καὶ δ' ἀπὸ πασσαλόφι ζυγὸν ἤρεον ἠμιόνειον,
πύξινον ἠμφαλόεν, ἐν οἰήκεσσιν ἀρηρός,
ἐκ δ' ἔφερον ζυγόδεσμον ἅμα ζυγῶ ἐννεάπηχυν. 270
καὶ τὸ μὲν εὖ κατέθηκαν ἐυξέστῳ ἐπὶ ὄνυμῳ,
πέξῃ ἐπι πρῶτῃ, ἐπὶ δὲ κρῖκον ἔστορι βάλλον,
τρὶς δ' ἐκάτερθεν ἔδησαν ἐπ' ἠμφαλόν, αὐτὰρ ἔπειτα
ἔξείης κατέδησαν, ὑπὸ γλωχῖνα δ' ἔκαμψαν.
ἐκ θαλάμου δὲ φέροντες ἐυξέστης ἐπ' ἀπήνης 275

νήεον Ἐκτορέης κεφαλῆς ἀπερείσι' ἄποινα,
 ξεῦξαν δ' ἡμιόνους κρατερώνυχας ἐντεσιεργούς,
 τοὺς ῥά ποτε Πριάμῳ Μυσοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα.
 ἵππους δὲ Πριάμῳ ὑπαγον ζυγόν, οὓς ὁ γεραῖος
 αὐτὸς ἔχων ἀτίταλλεν ἐυξέστη ἐπὶ φάτνῃ. 280

τὰ μὲν ζευγνύσθην ἐν δώμασιν ὑψηλοῖσιν
 κῆρυξ καὶ Πρίαμος, πικρὰ φρεσὶ μῆδε' ἔχοντες·
 ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθ' Ἐκάβη τετιηότι θυμῷ
 οἶνον ἔχουσ' ἐν χειρὶ μελίφρονα δεξιτερῆφι
 χρυσέῳ ἐν δέπαϊ, ὄφρα λείψαντε κιοίτην. 285

στῆ δ' ἵππων προπάροικεν, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 „τῆ, σπεῖσον Διὶ πατρί, καὶ εὐχεο οἴκαδ' ἰκέσθαι
 ἄψ ἐκ δυσμενέων ἀνδρῶν, ἐπεὶ ἄρ σέ γε θυμὸς
 ὀτρύνει ἐπὶ νῆας, ἐμεῖο μὲν οὐκ ἐθελούσης.

ἀλλ' εὐχευ σὺ γ' ἔπειτα κελαινεφεῖ Κρονίῳνι 290
 Ἰδαίῳ, ὅς τε Τροίην κατὰ πᾶσαν ὁρᾶται,

αἶτει δ' οἰωνόν, ταχὺν ἄγγελον, ὅς τέ οἱ αὐτῷ
 φίλτατος οἰωνῶν καὶ εὐκράτος ἐστὶ μέγιστον,
 δεξιόν, ὄφρα μιν αὐτὸς ἐν ὀφθαλμοῖσι νοήσας
 τῷ πίσυνος ἐπὶ νῆας ἴης Δαναῶν ταχυπόλων. 295

εἰ δέ τοι οὐ δῶσει ἐὼν ἄγγελον εὐρύοπα Ζεὺς,
 οὐκ ἂν ἐγὼ γέ σ' ἔπειτα ἐποτρύνουσα κελοίμην
 νῆας ἐπ' Ἀργείων ἰέναι, μάλα περ μεμαῶτα.“

τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Πρίαμος θεοειδής·
 „ὦ γύναι, οὐ μὲν τοι τόδ' ἐφιμεμένη ἀπιθήσω· 300
 ἐσθλὸν γὰρ Διὶ χεῖρας ἀνασχέμεν, αἶ κ' ἐλεήσῃ.“

ἦ ῥα καὶ ἀμφίπολον ταμίην ὠτρυν' ὁ γεραῖος
 χερσὶν ὕδωρ ἐπιχεῦαι ἀκήρατον· ἦ δὲ παρῆστη
 χέρονιβον ἀμφίπολος πρόχοόν θ' ἅμα χερσὶν ἔχουσα.
 νισάμενος δὲ κύπελλον ἐδέξατο ἥς ἀλόχοιο· 305
 εὐχετ' ἔπειτα στὰς μέσῳ ἔρκεϊ, λείβε δὲ οἶνον

οὐρανὸν εἶσανιδῶν, καὶ φωνήσας ἔπος ἠΰδα·
 „Ζεῦ πάτερ, Ἰδηθεν μεδέων, κῦδιστε μέγιστε,
 δός μ' ἐς Ἀχιλλῆος φίλον ἔλθειν ἠδ' ἔλεεινόν,
 πέμψον δ' οἰωνόν, ταχὺν ἄγγελον, ὅς τε σοὶ αὐτῷ 310
 φίλτατος οἰωνῶν καὶ εὐκράτος ἐστὶ μέγιστον,
 δεξιόν, ὄφρα μιν αὐτὸς ἐν ὀφθαλμοῖσι νοήσας
 τῷ πίθυνος ἐπὶ νῆας ἴω Δαναῶν ταχυπώλων.“

ὣς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε μητίετα Ζεὺς.
 αὐτίκα δ' αἰετὸν ἦκε, τελειότατον πετεηνῶν, 315
 μόρφονον θηροτήρ', ὃν καὶ περκνὸν καλέουσιν.
 ὄσση δ' ὑπορόφοιο θύρη θαλάμοιο τέτυκται
 ἀνέρος ἀφνειοῖο, ἐν κληῖσ' ἀραρυῖα,
 τόσσ' ἄρα τοῦ ἐκάτερθεν ἔσαν πετερά· εἶσατο δέ σφιν
 δεξιὸς ἀίξας ὑπὲρ ἄστεος. οἱ δὲ ἰδόντες 320
 γήθησαν, καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἰάνθη.

σπερχόμενος δ' ὁ γέρον ξεστοῦ ἐπεβήσετο δίφρου,
 ἐκ δ' ἔλασε προθύροιο καὶ αἰθούσης ἐριδούπου.
 πρόσθε μὲν ἡμίονοι ἔλκον τετράκυκλον ἀπήνην,
 τὰς Ἰθαῖος ἔλαυνε δαΐφρων, αὐτὰρ ὀπισθεν 325
 ἵπποι, τοὺς ὁ γέρον ἐφέπων μᾶστιγι κέλευεν
 καρπαλίμως κατὰ ἄστν· φίλοι δ' ἅμα πάντες ἔποντο
 πόλλ' ὀλοφυρόμενοι ὡς εἰ θανατόνδε κιόντα.

οἱ δ' ἐπεὶ οὖν πόλιος κατέβαν, πεδίον δ' ἀφίκοντο,
 οἱ μὲν ἄρ' ἄφορροι προτὶ Ἴλιον ἀπονέοντο, 330
 παῖδες καὶ γαμβροί, τὼ δ' οὐ λάθον εὐρύοπα Ζῆν
 ἐς πεδίον προφανέντε· ἰδὼν δ' ἐλέησε γέροντα.
 αἶψα δ' ἄρ' Ἐρμείαν υἱὸν φίλον ἀντίον ἠΰδα·
 „Ἐρμεία, σοὶ γάρ τε μάλιστά γε φίλτατόν ἐστιν
 ἀνδρὶ ἐταιρίσσαι, καὶ τ' ἔκλυες, ᾧ κ' ἐθέλησθα· 335
 βάσκ' ἴθι, καὶ Πρίαμον κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
 ὥς ἄγαγ', ὡς μήτ' ἄρ' τις ἴδη μήτ' ἄρ' τε νοήσῃ

τῶν ἄλλων Δαναῶν πρὶν Πηλείωνάδ' ἰκέσθαι.“

ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε διάκτορος ἀργεῖφόντης·
 αὐτίκ' ἔπειθ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα 340
 ἀμβρόσια χρύσεια, τὰ μιν φέρον ἡμὲν ἐφ' ὕγρην
 ἠδ' ἐπ' ἀπείρουνα γαῖαν ἅμα πνοιῆς ἀνέμοιο·
 εἶλετο δὲ ῥάβδον, τῆι τ' ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει,
 ᾧν ἐθέλει, τοὺς δ' αὖτε καὶ ὑπνώοντας ἐγείρει·
 τὴν μετὰ χερσὶν ἔχων πέτετο κρατὺς ἀργεῖφόντης. 345
 αἴψα δ' ἄρα Τροίην τε καὶ Ἑλλήσποντον ἴκασεν,
 βῆ δ' ἰέναι κούρω αἰσυμνητῆρι εἰοικώς,
 πρῶτον ὑπηνήτη, τοῦ περ χαριεστάτη ἦβη.

οἱ δ' ἐπεὶ οὖν μέγα σῆμα παρῆξ Ἴλοιο ἔλασσαν,
 στῆσαν ἄρ' ἡμιόνους τε καὶ ἵππους, ὄφρα πίοιεν, 350
 ἐν ποταμῷ· δὴ γὰρ καὶ ἐπὶ κνέφας ἤλυθε γαῖαν.
 τὸν δ' ἐξ ἀγχιμόλοιο ἰδὼν ἐφράσσατο κῆρυξ
 Ἑρμείαν, ποτὶ δὲ Πριάμον φάτο φώνησέν τε·
 „φράξο, Δαρδανίδη· φραδέος νόου ἔργα τέτυκται.
 ἄνδρ' ὀρώω, τάχα δ' ἅμμε διαρραΐσεσθαι οἶω. 355
 ἀλλ' ἄγε δὴ φεύγωμεν ἐφ' ἵππων, ἣ μιν ἔπειτα
 γούνων ἀψάμενοι λιτανεύσομεν, αἶ κ' ἐλεήσῃ.“

ὣς φάτο, σὺν δὲ γέροντι νόος χύτο, δείδιε δ' αἰνῶς,
 ὀρθαὶ δὲ τρίχες ἔσταν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσι,
 στῆ δὲ ταφῶν. αὐτὸς δ' ἐριούνιος ἐγγύθεν ἐλθὼν, 360
 χεῖρα γέροντος ἔλῶν ἐξείρετο καὶ προσέειπεν·
 „πῆ, πάτερ, ᾧδ' ἵππους τε καὶ ἡμιόνους ἰθύνεις
 νύκτα δι' ἀμβροσίην, ὅτε θ' εὐδουσι βροτοὶ ἄλλοι;
 οὐδὲ σύ γ' ἔδεισας μένεα πνείνοντας Ἀχαιοὺς,
 οἱ τοι δυσμενέες καὶ ἀνάρσιοι ἐγγὺς ἔασιν; 365
 τῶν εἴ τίς σε ἴδοιτο θοῆν διὰ νύκτα μέλαιναν
 τοσσάδ' ὀνειάτ' ἄγοντα, τίς ἂν δὴ τοι νόος εἴη;
 οὐτ' αὐτὸς νέος ἐσσί, γέρον δέ τοι οὗτος ὀπηδεῖ,

ἄνδρ' ἀπαμύνασθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνη.
 ἀλλ' ἐγὼ οὐδέν σε ῥέξω κακὰ, καὶ δέ κεν ἄλλον 370
 σεῦ ἀπαλεξήσαιμι· φίλω δέ σε πατρὶ εἴσκω.“

τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρον Πριάμος θεοειδής·
 „οὔτω πη τάδε γ' ἐστί, φίλον τέκος, ὡς ἀγορεύεις.
 ἀλλ' ἔτι τις καὶ ἐμεῖο θεῶν ὑπερέσχεθε χεῖρα,
 ὅς μοι τοιόνδ' ἦκεν ὀδοιπόρου ἀντιβολῆσαι, 375
 αἴσιον, οἷος δὴ σὺ δέμας καὶ εἶδος ἀγητός,
 πέπνυσαι τε νόῳ, μακάρων δ' ἔξεσσι τοκῆων.“

τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος ἀργεῖφόντης·
 „ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, γέρον, κατὰ μοῖραν ἔειπες.
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἶπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον, 380
 ἥε πη ἐκπέμπεις κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλὰ
 κῆνδρας ἐς ἄλλοδαπούς, ἵνα περ τάδε τοι σόα μίμνη,
 ἣ ἦδη πάντες καταλείπετε Ἴλιον ἰρήν
 δειδιότες· τοῖος γὰρ ἀνὴρ ὄριστος ὄλωλεν,
 σὸς παῖς· οὐ μὲν γάρ τι μάχης ἐπεδευέτ' Ἀχαιῶν.“ 385

τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρον Πριάμος θεοειδής·
 „τίς δὲ σὺ ἐσσι, φέριστε, τέων δ' ἔξεσσι τοκῆων;
 ὧς μοι καλὰ τὸν οἶτον ἀπότμου παιδὸς ἐνίσπες.“

τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος ἀργεῖφόντης·
 „πειρᾶ ἐμεῖο, γεραῖέ, καὶ εἴρεαι Ἐκτορα δῖον· 390
 τὸν μὲν ἐγὼ μάλα πολλὰ μάχῃ ἐνὶ κυδιανείῳ
 ὀφθαλμοῖσιν ὕπωπα, καὶ εὖτ' ἐπὶ νηυσὶν ἐλάσσας
 Ἀργεῖους κτείνεσκε δαΐζων ὀξεί χαλκῷ,
 ἡμεῖς δ' ἐσταότες θανμάζομεν· οὐ γὰρ Ἀχιλλεύς
 εἶα μάρασθαι, κεχολωμένος Ἀτρεΐωνι· 395

τοῦ γὰρ ἐγὼ θεράπων, μία δ' ἦγαγε νηὺς ἐνεργής·
 Μυρμιδόνων δ' ἔξιμι, πατὴρ δέ μοι ἐστί Πολύκτωρ.
 ἀφνειὸς μὲν ὅ γ' ἐστί, γέρον δὲ δὴ ὡς σὺ περ ὦδε,
 ἔξ δὲ οἱ υἱὲς ἕασιν, ἐγὼ δὲ οἱ ἔβδομος εἰμι·

τῶν μετὰ παλλόμενος κλήρω λάχον ἐνθάδ' ἔπεσθαι. 400
 νῦν δ' ἤλθον πεδίονδ' ἀπὸ νηῶν· ἠῶθεν γὰρ
 θήσονται περὶ ἄστν μάχην ἑλίκοπες Ἀχαιοί.
 ἀσχαλώσι γὰρ οἶδε καθήμενοι, οὐδὲ δύνανται
 ἴσχειν ἐσσυμένους πολέμου βασιλῆς Ἀχαιῶν.“

τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρον Πριάμος θεοειδής· 405
 „εἰ μὲν δὴ θεράπων Πηληιάδεω Ἀχιλλῆος
 εἶς, ἄγε δὴ μοι πᾶσαν ἀληθείην κατάλεξον,
 ἢ ἔτι πὰρ νήεσσιν ἐμὸς πάις, ἦέ μιν ἦδη
 ἦσι κυσὶν μελεῖστί ταμῶν προύθηκεν Ἀχιλλεύς.“

τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος ἀργεῖφοντης· 410
 „ῶ γέρον, οὐ πῶ τόν γε κύνες φάγον οὐδ' οἴωνοί,
 ἀλλ' ἔτι κείνος κεῖται Ἀχιλλῆος παρὰ νηὶ
 αὐτάς ἐν κλισίῃσι· δυωδεκάτη δέ οἱ ἦώς
 κειμένῳ, οὐδέ τί οἱ χρῶς σήπεται, οὐδέ μιν εὐλαὶ
 ἔσθουσ', αἶ ῥά τε φῶτας ἀρηιφάτους κατέδουσιν. 415
 ἦ μὲν μιν περὶ σῆμα ἐοῦ ἐτάροιο φίλιον
 ἔλκει ἀκηδέστως, ἦώς ὅτε δῖα φανήῃ,
 οὐδέ μιν αἰσχύνει· θηοῖό κεν αὐτὸς ἐπελθῶν,
 οἶον ἑρσῆεις κεῖται, περὶ δ' αἶμα νένιπται,
 οὐδέ ποθι μιαρὸς· σὺν δ' ἔλκεα πάντα μέμυκεν, 420
 ὅσσ' ἐτύπη· πολέες γὰρ ἐν αὐτῷ χαλκὸν ἔλασσαν.
 ὣς τοι κήδονται μάκαρες θεοὶ υἱὸς ἔῆος
 καὶ νέκνός περ ἐόντος, ἐπεὶ σφι φίλος περὶ κῆρι.“

ὣς φάτο, γήθησεν δ' ὁ γέρον καὶ ἀμείβετο μύθῳ·
 „ῶ τέκος, ἦ ῥ' ἀγαθὸν καὶ ἐναίσιμα δῶρα διδοῦναι 425
 ἀθανάτοις, ἐπεὶ οὐ ποτ' ἐμὸς πάις, εἴ ποτ' ἔην γε,
 λήθεται ἐνὶ μεγάροισι θεῶν, οἱ Ὀλυμπον ἔχουσιν·
 τῷ οἱ ἀπεμνήσαντο καὶ ἐν θανάτοιο περ αἴσῃ.
 ἀλλ' ἄγε δὴ τόδε δέξαι ἐμεῦ πάρα καλὸν ἄλειςον,
 αὐτόν τε ῥῦσαι, πέμψον δέ με σὺν γε θεοῖσιν, 430

ὄφρα κεν ἐς κλισίην Πηληιάδεω ἀφίκωμαι.“

τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος ἀργεῖφόντης·
 „πειρᾶ ἐμεῖο, γεραιέ, νεωτέρου, οὐδέ με πείσεις,
 ὅς με κέλεαι σέο δῶρα παρῆξ Ἀχιλῆα δέχεσθαι.
 τὸν μὲν ἐγὼ δεῖδοικα καὶ αἰδέομαι περὶ κῆρι 435
 συλεύειν, μή μοί τι κακὸν μετόπισθε γένηται.
 σοὶ δ' ἂν ἐγὼ πομπὸς καὶ κε κλυτὸν Ἄργος ἰκοίμην,
 ἐνδυκέως ἐν νηὶ θοῇ ἢ πεζὸς ὁμαρτέων·
 οὐκ ἂν τίς τοι πομπὸν ὀνοσβάμενος μαχέσαιο.“

ἦ καὶ ἀναΐξας ἐριούνιος ἄρμα καὶ ἵππους 440
 καρπαλίμως μάστιγα καὶ ἠνία λάξετο χερσίν,
 ἐν δ' ἔπνευσ' ἵπποισι καὶ ἡμιόνοις μένος ἦψ.
 ἀλλ' ὅτε δὴ πύργους τε νεῶν καὶ τάφρον ἴκοντο,
 οἱ δὲ νέον περὶ δόρπα φυλακτῆρες πονέοντο·
 τοῖσι δ' ἐφ' ὕπνον ἔχευε διάκτορος ἀργεῖφόντης 445
 πᾶσιν, ἄφαρ δ' ὤϊξε πύλας καὶ ἀπῶσεν ὀχῆας,
 ἐς δ' ἄγαγε Πριάμόν τε καὶ ἀγλαὰ δῶρ' ἐπ' ἀπήνης.
 ἀλλ' ὅτε δὴ κλισίην Πηληιάδεω ἀφίκοντο
 ὑψηλήν, τὴν Μυρμιδόνες ποίησαν ἄνακτι
 δοῦρ' ἐλάτης κέρσαντες· ἀτὰρ καθύπερθεν ἔρρασαν 450
 λαχνήεντ' ὄροφον λειμωνόθεν ἀμήσαντες·
 ἀμφὶ δέ οἱ μεγάλην ἀύλην ποίησαν ἄνακτι
 σταυροῖσιν πνικνοῖσι· θύρην δ' ἔχε μῦνος ἐπιβλήης
 εἰλάτινος, τὸν τρεῖς μὲν ἐπιρρήσσεσκον Ἀχαιοί,
 τρεῖς δ' ἀναοίγεσκον μεγάλην κληῖδα θυράων, 455
 τῶν ἄλλων· Ἀχιλεὺς δ' ἔρ' ἐπιρρήσσεσκε καὶ οἶος·
 δὴ ῥά τόθ' Ἑρμείας ἐριούνιος ὤϊξε γέροντι,
 ἐς δ' ἄγαγε κλυτὰ δῶρα ποδώκει Πηλεΐωνι,
 ἐξ ἵππων δ' ἀπέβαινε ἐπὶ χθόνα φώνησέν τε·
 „ὦ γέρον, ἦ τοι ἐγὼ θεὸς ἄμβροτος εἰλήλουθα, 460
 Ἑρμείας σοὶ γάρ με πατήρ ἅμα πομπὸν ὕπασσεν.

ἀλλ' ἦ τοι μὲν ἐγὼ πάλιν εἶσομαι, οὐδ' Ἀχιλλῆος
 ὀφθαλμοὺς εἶσειμι· νεμεσσητὸν δέ κεν εἶη
 ἀθάνατον θεὸν ὧδε βροτοὺς ἀγαπαζέμεν ἄντην·
 τὴν δ' εἰσελθὼν λαβὲ γούνατα Πηλεΐωνος, 465
 καὶ μιν ὑπὲρ πατρὸς καὶ μητέρος ἠνκῶμοιο
 λίσσαιο καὶ τέκεος, ἵνα οἱ σὺν θυμὸν δρῶνῃς.

ὧς ἄρα φωνήσας ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὀλυμπον
 Ἑρμείας· Πρίαμος δ' ἐξ ἵππων ἄλτο χαμᾶζε,
 Ἴδαϊον δὲ κατ' αὐθι λίπεν· ὁ δὲ μίμνεν ἐρύκων 470
 ἵππους ἠμιόνουσ τε· γέρον δ' ἰθὺς κίεν οἴκου,
 τῇ δ' Ἀχιλεὺς ἕζεσκε διίφιλος· ἐν δὲ μιν αὐτὸν
 εὖρ', ἔταροι δ' ἀπάνευθε καθείατο· τῷ δὲ δὴ οἶω,
 ἦρως Ἀυτομέδων τε καὶ Ἀλκίμος ὄξος Ἄρηος,
 ποίπνυον παρεόντε· νέον δ' ἀπέληγεν ἐδωδῆς 475
 ἔσθων καὶ πίνων· ἔτι καὶ παρέκειτο τράπεζα.
 τοὺς δ' ἔλαθ' εἰσελθὼν Πρίαμος μέγας, ἄγχι δ' ἄρα στᾶς
 χερσὶν Ἀχιλλῆος λάβε γούνατα καὶ κύσε χεῖρας
 δεινὰς ἀνδροφόνους, αἳ οἱ πολέας κτάνου νῆας.
 ὧς δ' ὅτ' ἂν ἄνδρ' ἄτη πυκινὴ λάβῃ, ὅς τ' ἐνὶ πάτρῃ 480
 φῶτα κατακτείνας ἄλλων ἐξίκετο δῆμον,
 ἀνδρὸς ἐς ἀφνειοῦ, θάμβος δ' ἔχει εἰσορόωντας,
 ὧς Ἀχιλεὺς θάμβησεν ἰδὼν Πρίαμον θεοειδέα·
 θάμβησαν δὲ καὶ ἄλλοι, ἐς ἀλλήλους δὲ ἰδοντο.
 τὸν καὶ λισσόμενος Πρίαμος πρὸς μῦθον ἔειπεν· 485
 „μνήσαι πατρὸς σοῦ, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
 τηλίκου, ὧς περ ἐγών, ὀλοῶ ἐπὶ γῆραος οὐδῶ.
 καὶ μὲν πού κεῖνον περιναίεται ἀμφὶς ἐόντες
 τείρουσ', οὐδέ τις ἔστιν ἀρῆν καὶ λοιγὸν ἀμῦναι.
 ἀλλ' ἦ τοι κείνός γε σέθεν ζῶοντος ἀκούων 490
 χαίρει τ' ἐν θυμῷ ἐπὶ τ' ἔλπεται ἤματα πάντα
 ὕψεσθαι φίλον υἷον ἀπὸ Τροίηθεν ἰόντα·

αὐτὰρ ἐγὼ πανάποτμος, ἐπεὶ τέκον νῆας ἀρίστους
 Τροίῃ ἐν εὐρείῃ, τῶν δ' οὐ τινα φημι λελεϊφθαι.
 πεντήκοντά μοι ἦσαν, ὅτ' ἤλυθον νῆες Ἀχαιῶν· 495
 ἔννεακαίδεκα μὲν μοι ἰῆς ἐκ νηδύος ἦσαν,
 τοὺς δ' ἄλλους μοι ἔτικτον ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκες.
 τῶν μὲν πολλῶν θεοῦρος Ἄρης ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν·
 ὅς δέ μοι οἶος ἔην, εἶρυτο δὲ ἄστυ καὶ αὐτούς,
 τὸν σὺ πρῶην κτεῖνας ἀμυνόμενον περὶ πάτρης, 500
 Ἔκτορα. τοῦ νῦν εἴνεχ' ἰκάνω νῆας Ἀχαιῶν,
 λυσόμενος παρὰ σεῖο, φέρω δ' ἀπερείσι' ἄποινα.
 ἀλλ' αἰδεῖο θεούς, Ἀχιλεῦ, αὐτόν τ' ἐλέησον
 μνησάμενος σοῦ πατρός· ἐγὼ δ' ἐλείηνότερός περ,
 ἔτλην δ', οἷ' οὐ πά τις ἐπιχθόνιος βροτὸς ἄλλος, 505
 ἀνδρὸς παιδοφόνιοιο ποτὶ στόμα χειρ' ὀρέγεσθαι.“

ὣς φάτο, τῷ δ' ἄρα πατὴρ ὕψ' ἱμερον ὤρσε γόοιο
 ἀψάμενος δ' ἄρα χειρὸς ἀπάσατο ἦκα γέροντα.
 τῷ δὲ μνησαμένῳ ὁ μὲν Ἔκτορος ἀνδροφόνιοιο
 κλαῖ' ἀδινά, προπάροιθε ποδῶν Ἀχιλλῆος ἐλυσθείς, 510
 αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς κλαῖεν ἐὸν πατέρ', ἄλλοτε δ' αὐτε
 Πάτροκλον· τῶν δὲ στοναχὴ κατὰ δῶματ' ὀρώρειν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ οὐ γόοιο τετάρπετο δῖος Ἀχιλλεὺς,
 [καὶ οἱ ἀπὸ πρᾶπίδων ἦλθ' ἱμερος ἠδ' ἀπὸ γυίων,]
 αὐτίκ' ἀπὸ θρόνου ὤρτο, γέροντα δὲ χειρὸς ἀνίστη,
 οἰκτείρων πολιόν τε κάρη πολιόν τε γένειον, 516
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 „ἄ δειλ', ἣ δὴ πολλὰ κάκ' ἀνσχεο σὸν κατὰ θυμόν.
 πῶς ἔτλης ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἐλθέμεν οἶος,
 ἀνδρὸς ἐς ὀφθαλμούς, ὅς τοι πολέας τε καὶ ἐσθλοὺς
 υἱέας ἐξενάριξα; σιδήρειόν νύ τοι ἦτορ. 521
 ἀλλ' ἄγε δὴ κατ' ἄρ' ἔξεν ἐπὶ θρόνον, ἄλγεα δ' ἔμπης
 ἐν θυμῷ κατακείσθαι ἐάσομεν ἀχνύμενοί περ·

οὐ γάρ τις προΐξῃς πέλεται κρουροῖο γόοιο.
 ὣς γὰρ ἐπεκλώσαντο θεοὶ δειλοῖσι βροτοῖσιν, 525
 ζῶειν ἀγνυμένοις· αὐτοὶ δέ τ' ἀκηδέες εἰσίν.
 δοιοὶ γὰρ τε πίθοι κατακείαται ἐν Διὸς οὔδει
 δῶρων, οἷα δίδωσι, κακῶν, ἕτερος δὲ ἑάων·
 ᾧ μὲν κ' ἀμυίξας δῶη Ζεὺς τερπικέραννος,
 ἄλλοτε μὲν τε κακῶ ὅ γε κύρεται, ἄλλοτε δ' ἐσθλῶ·
 ᾧ δέ κε τῶν λυγρῶν δῶη, λωβητὸν ἔθηκεν, 531
 καὶ ἑ κακῇ βούβρωστις ἐπὶ χθόνα δῖαν ἐλαύνει,
 φοιτᾷ δ' οὔτε θεοῖσι τετιμένος οὔτε βροτοῖσιν.
 ὣς μὲν καὶ Πηλῆι θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα
 ἐκ γενετῆς· πάντας γὰρ ἐπ' ἀνθρώπους ἐκέαστο 535
 ὄλβω τε πλούτῳ τε, ἄνασσε δὲ Μυρμιδόνεσσιν,
 καὶ οἱ θυητῶ ἑόντι θεῶν ποίησαν ἄκοιτιν.
 ἀλλ' ἐπὶ καὶ τῷ θῆκε θεὸς κακόν, ὅτι οἱ οὔ τι
 παίδων ἐν μεγροῖσι γονὴ γένητο κρειόντων,
 ἀλλ' ἕνα παῖδα τέκεν παναώριον· οὐδέ νυ τόν γε 540
 γηράσκοντα κομίζω, ἐπεὶ μάλα τηλόθι πάτρης
 ἦμαι ἐνὶ Τροίῃ σέ τε κήδων ἠδὲ σὰ τέκνα.
 καὶ σέ, γέρον, τὸ πρὶν μὲν ἀκούομεν ὄλβιον εἶναι·
 ὄσσον Λέσβος ἄνω, Μάκαρος ἕδος, ἐντὸς ἔεργει
 καὶ Φρυγίῃ καθύπερθε καὶ Ἑλλήσποντος ἀπείρων, 545
 τῶν σε, γέρον, πλούτῳ τε καὶ υἰάσι φασὶ κεκάσθαι.
 ἀντάρ ἐπεὶ τοι πῆμα τόδ' ἤγαγον Οὐρανίωνες,
 αἰεὶ τοι περὶ ἄστν μάχαι τ' ἀνδρουκτασίαι τε.
 ἄνσχεο, μηδ' ἀλίαςτον ὀδύρεο σὸν κατὰ θυμόν·
 οὐ γάρ τι προΐξεις ἀκαχήμενος υἱὸς ἔῃος, 550
 οὐδέ μιν ἀνστήσεις· πρὶν καὶ κακὸν ἄλλο πάθησθα.
 τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρον Πριάμος θεοειδής·
 „μή μέ πω ἐς θρόνον ἴξε, διοτρεφές, ὄφρα κεν Ἐκτωρ
 κῆται ἐνὶ κλισίῃσιν ἀκηδής, ἀλλὰ τάχιστα

λῦσον, ἴν' ὀφθαλμοῖσιν ἰδῶ, σὺ δὲ δέξαι ἄποινα 555
 πολλά, τὰ τοι φέρομεν. σὺ δὲ τῶνδ' ἀπόναιο, καὶ ἔλθοις
 σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν, ἐπεὶ με πρῶτον ἔασας
 [αὐτόν τε ζῶειν καὶ ὄρᾶν φάος ἠελίοιο].“

τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 „μηκέτι νῦν μ' ἐρέθιζε, γέρον· νοέω δὲ καὶ αὐτὸς 560
 Ἐκτορά τοι λῦσαι· Διόθεν δέ μοι ἄγγελος ἦλθεν
 μήτηρ, ἣ μ' ἔτεκεν, θυγάτηρ ἀλίοιο γέροντος·
 καὶ δὲ σὲ γιγνώσκω, Πρίαμε, φρεσίν, οὐδέ με λήθεις,
 ὅττι θεῶν τίς σ' ἦγε θοᾶς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.

οὐ γὰρ κε τλαίῃ βροτὸς ἐλθέμεν, οὐδὲ μάλ' ἠβῶν, 565
 ἐς στρατόν· οὐδὲ γὰρ ἂν φυλακοὺς λάθοι, οὐδέ κ' ὄχῃα
 ῥεῖα μετοχλίσσειε θυράων ἡμετεράων.

τῷ νῦν μὴ μοι μάλλον ἐν ἄλγεσι θυμὸν ὀρίνης,
 μὴ σε, γέρον, οὐδ' αὐτὸν ἐνὶ κλισίῃσιν ἐάσω
 καὶ ἱκέτην περ ἑόντα, Διὸς δ' ἀλίτωμαι ἐφετμάς.“ 570

ὣς ἔφατ', ἔδεισεν δ' ὁ γέρον καὶ ἐπέλιθετο μύθῳ.
 Πηλεΐδης δ' οἴκοιο λέων ὣς ἄλτο θύραζε,
 οὐκ οἴος· ἅμα τῷ γε δύω θεράποντες ἔποντο,
 ἦρως Ἀυτομέδων ἠδ' Ἄλκιμος, οὓς ῥα μάλιστα
 τί' Ἀχιλλεύς ἐτάρων μετὰ Πάτροκλόν γε θανόντα. 575

οἱ τόθ' ὑπὸ ζυγόφιν λύον ἵππους ἡμιόνους τε,
 ἐς δ' ἄγαγον κήρυκα καλήτορα τοῖο γέροντος,
 καδ δ' ἐπὶ δίφρου εἶσαν· εὐσσώτρου δ' ἀπ' ἀπήνης
 ἦρεον Ἐκτορέης κεφαλῆς ἀπερρεῖσι' ἄποινα.
 καδ δ' ἔλιπον δύο φάρε' ἐύνητόν τε χιτῶνα, 580
 ὄφρα νέκυν πνικάσας δοίῃ οἰκόνδε φέρεσθαι.

δμῶας δ' ἐκκαλέσας λουῖσαι κέλετ' ἀμφὶ τ' ἀλειψαί,
 νόσφιν ἀειράσας, ὥς μὴ Πρίαμος ἰδοι νίον,
 μὴ ὁ μὲν ἀχρυσμένη κραδίῃ χόλον οὐκ ἐρύσαιτο
 παῖδα ἰδὼν, Ἀχιλλῆι δ' ὀρινθείῃ φίλον ἦτορ 585

καί ἐ κατακτείνειε, Διὸς δ' ἀλίτῃται ἐφετμάς.
 τὸν δ' ἐπεὶ οὖν δμῳαὶ λοῦσαν καὶ χρίσαν ἐλαίῳ,
 ἀμφὶ δέ μιν φᾶρος καλὸν βάλον ἠδὲ χιτῶνα,
 αὐτὸς τὸν γ' Ἀχιλεὺς λεχέων ἐπέδηκεν αἰείρας,
 σὺν δ' ἔταροι ἤειραν ἐυξέστην ἐπ' ἀπήνην. 590

ᾧμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα, φίλον δ' ὀνόμηκεν ἑταῖρον·
 „μή μοι, Πάτροκλε, σκυδμαινέμεν, αἶ κε πύθῃται
 εἰν Ἄιδός περ ἑών, ὅτι Ἐκτορα δῖον ἔλυσα
 πατρὶ φίλῳ, ἐπεὶ οὐ μοι αἰεκέα δῶκεν ἄποινα.
 σοὶ δ' αὖ ἐγὼ καὶ τῶνδ' ἀποδάσσομαι, ὅσσ' ἐπέοικεν.“ 595

ἣ ῥα καὶ ἐς κλισίην πάλιν ἦιε δῖος Ἀχιλλεύς,
 ἔξετο δ' ἐν κλισμῷ πολυδαιδάλῳ, ἐνθεν ἀνέστη,
 τοίχου τοῦ ἐτέρου, ποτὶ δὲ Πρίαμον φάτο μῦθον·
 „υἱὸς μὲν δὴ τοι λέλυται, γέρον, ὡς ἐκέλευες,
 κεῖται δ' ἐν λεχέεσσ'· ἅμα δ' ἠοῖ φαινομένηφιν 600
 ὄψεαι αὐτὸς ἄγων· νῦν δὲ μνησώμεθα δόρπου.
 καὶ γάρ τ' ἠύκομος Νιόβη ἐμνήσατο σίτου,
 τῇ περ δώδεκα παῖδες ἐνὶ μεγάροισιν ὄλοντο,
 ἕξ μὲν θυγατέρες, ἕξ δ' υἱέες ἠβῶντες.

τοὺς μὲν Ἀπόλλων πέφνευ ἀπ' ἀργυρέοιο βιοῖο 605
 χωόμενος Νιόβη, τὰς δ' Ἄρτεμις ἰοχέαιρα,
 οὐνεκ' ἄρα Λητοῖ ἰσάσκετο καλλιπαρήφ·

φῆ δοιῶ τεκέειν, ἣ δ' αὐτῇ γείνατο πολλούς·
 τῷ δ' ἄρα, καὶ δοιῶ περ ἑόντ', ἀπὸ πάντας ὄλεσσαν.
 οἱ μὲν ἄρ' ἐννημαρ κέατ' ἐν φόνῳ, οὐδέ τις ἦεν 610
 κατθάψαι, λαοὺς δὲ λίθους ποίησε Κρονίων·

τοὺς δ' ἄρα τῇ δεκάτῃ θάψαν θεοὶ Οὐρανίῳνες.
 ἣ δ' ἄρα σίτου μνήσατ', ἐπεὶ κάμε δάκρυ χέουσα.
 [νῦν δὲ πον ἐν πέτρῃσιν, ἐν οὖρεσιν οἰοπόλοισιν,
 ἐν Σιπύλῳ, ὅθι φασὶ θεάων ἔμμεναι εὐνάς 615
 νυμφάων, αἶ τ' ἀμφ' Ἀχελώιον ἐρρώσαντο,

ἐνθα λίθος περ ἐοῦσα θεῶν ἐκ κήδεα πέσσει.]
 ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ νῶϊ μεδώμεθα, ὅτε γεραϊέ,
 σίτου· ἔπειτά κεν αὖτε φίλον παῖδα κλαίοισθα
 Ἴλιον εἰσαγαγών· πολυδάκρυτος δέ τοι ἔσται.“ 620

ἦ καὶ ἀναΐξας ὄϊν ἄργυρον ὠκὺς Ἀχιλλεύς
 σφάξ'· ἔταροι δ' ἔδερόν τε καὶ ἄμφεπον εὖ κατὰ κόσμον,
 μίστυλλον τ' ἄρ' ἐπισταμένως πεῖραν τ' ὀβελοῖσιν,
 ὄπτησάν τε περιφραδέως ἐρύσαντό τε πάντα.

Ἀυτομέδων δ' ἄρα σῖτον ἔλων ἐπένειμε τραπέξῃ 625
 καλοῖς ἐν κανέοισιν· ἀτὰρ κρέα νεῖμεν Ἀχιλλεύς.

οἱ δ' ἐπ' ὄνειάθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱαλλου.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρου ἐντο,
 ἦ τοι Δαρδανίδης Πρίαμος θαύμαξ' Ἀχιλλῆα,
 ὅσσοις ἔην οἴός τε· θεοῖσι γὰρ ἅντα ἐφῆκεν· 630

αὐτὰρ ὁ Δαρδανίδην Πρίαμον θαύμαζεν Ἀχιλλεύς,
 εἰσορόων ὄψιν τ' ἀγαθὴν καὶ μῦθον ἀκούων.
 αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ἐς ἀλλήλους ὀρόωντες,
 τὸν πρότερος προσέειπε γέρον Πρίαμος θεοειδής·
 „λέξον νῦν με τάχιστα, διοτρεφές, ὄφρα καὶ ἤδη 635
 ὕπνω ὑπο γλυκερῶ ταρπώμεθα κοιμηθέντε·

οὐ γάρ πω μύσαν ὕσσε ὑπὸ βλεφάροισιν ἐμοῖσιν,
 ἐξ οὗ σῆς ὑπὸ χερσὶν ἐμὸς πάϊς ὤλεσε θυμόν,
 ἀλλ' αἰεὶ στενάχω καὶ κήδεα μυρία πέσσω,
 αὐλῆς ἐν χόρτοισι κυλινδόμενος κατὰ κόπρον. 640
 νῦν δὴ καὶ σίτου πασάμην καὶ αἶθοπα οἶνον
 λαυκανίης καθέηκα· πάρος γε μὲν οὐ τι πεπάσμην.“

ἦ δ', Ἀχιλλεύς δ' ἐτάροισιν ἰδὲ δμωῆσι κέλευσεν
 δέμνι' ὑπ' αἰθούσῃ θέμεναι καὶ δῆγεα καλὰ
 πορφύρε' ἐμβαλέειν, στορέσαι τ' ἐφύπερθε τάπητας, 645
 χλαίνας τ' ἐνθέμεναι οὐλας καθύπερθεν ἔσασθαι.
 αἱ δ' ἴσαν ἐκ μεγάροιο δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσαι,

αἶψα δ' ἄρα στόρεσαν δοιῶ λέχε' ἐγκονέουσαι.
 τὸν δ' ἐπικεροτόμεων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 „ἐκτὸς μὲν δὴ λέξο, γέρον φίλε, μὴ τις Ἀχαιῶν 650
 ἐνθάδ' ἐπέλθῃσιν βουληφόρος, οἳ τέ μοι αἰεὶ
 βουλάς βουλευούσι παρήμενοι, ἣ θέμις ἐστίν.
 τῶν εἴ τις σε ἴδοιτο θοῆν διὰ νύκτα μέλαιναν,
 αὐτίκ' ἂν ἐξείποι Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν,
 καὶ κεν ἀνάβλησις λύσιος νεκροῖο γένηται. 655
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἶπε καὶ ἀιρεκέως κατάλεξον,
 ποσσῆμαρ μέμουσας κτερεῖζέμεν Ἐκτορα δῖον,
 ὄφρα τέως αὐτὸς τε μένω καὶ λαὸν ἐρύκω.“

τὸν δ' ἡμείβεται ἔπειτα γέρον Πρίαμος θεοειδής·
 „εἰ μὲν δὴ μ' ἐθέλεις τελέσαι τάφον Ἐκτορι δῖῳ, 660
 ὧδέ κέ μοι ῥέξων, Ἀχιλεῦ, κεχαρισμένα θείης.
 [οἷσθα γάρ, ὡς κατὰ ἄστρ' ἐέλεμεθα, τηλόθι δ' ὕλη
 ἀξέμεν ἐξ ὄρεος, μάλα δὲ Τρωῆς δεδίασιν.]
 ἐννήμαρ μὲν κ' αὐτὸν ἐνὶ μεγάροις γοάοιμεν,
 τῇ δεκάτῃ δέ κε θάπτοιμεν δαινυτό τε λαός, 665
 ἐνδεκάτῃ δέ κε τύμβον ἐπ' αὐτῷ ποιήσαιμεν,
 τῇ δὲ δυωδεκάτῃ πολεμιζόμεν, εἴ περ ἀνάγκη.“

τὸν δ' αὖτε προσέειπε ποδάροχης δῖος Ἀχιλλεύς·
 „ἔσται τοι καὶ ταῦτα, γέρον Πρίαμ', ὡς σὺ κελεύεις·
 σήγησ' ἄρα πόλεμον τόσσον χρόνον, ὅσσον ἄνωγας.“ 670

ὣς ἄρα φωνήσας ἐπὶ καρπῷ χεῖρα γέροντος
 ἔλλαβε δεξιτερῆν, μὴ πως δείσει' ἐνὶ θυμῷ.
 οἳ μὲν ἄρ' ἐν προδόμῳ δόμον αὐτόθι κοιμήσαντο,
 κῆρουξ καὶ Πρίαμος, πυκινὰ φρεσὶ μῆδε' ἔχοντες,
 αὐτὰρ Ἀχιλλεύς εὔθε μυχῷ κλισίης ἐυπήκτου· 675
 τῷ δὲ Βρισηῖς παρελέξατο καλλιπάρης.

ἄλλοι μὲν ῥα θεοὶ τε καὶ ἄνθρωποι ἵπποκορυσταὶ
 εὔδον παννύχιοι, μαλακῶ δεδμημένοι ὕπνῳ·

ἀλλ' οὐχ Ἑρμείαν ἐριούνιον ὕπνος ἔμαρπτεν,
 ὀρμαίνοντ' ἀνὰ θυμόν, ὅπως Πρίαμον βασιλῆα 680
 νηῶν ἐκπέμφειε λαθῶν ἱεροῦς πυλαωρούς.

στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 „ὦ γέρον, οὐ νύ τι σοί γε μέλει κακόν, οἶον ἔθ' εὔδεις
 ἀνδράσιν ἐν θηίοισιν, ἐπεὶ σ' εἶασεν Ἀχιλλεύς.
 καὶ νῦν μὲν φίλον υἱὸν ἐλύσαο, πολλὰ δ' ἔδωκας· 685
 σεῖο δέ κε ζωοῦ καὶ τρὶς τόσα δοῖεν ἄποινα
 παῖδες τοὶ μετόπισθε λελειμμένοι, αἳ κ' Ἀγαμέμνων
 γνῶη σ' Ἀτρεΐδης, γνῶσι δὲ πάντες Ἀχαιοί.“

ὣς ἔφατ', ἔδεισεν δ' ὁ γέρον, κήρυκα δ' ἀνίστη.
 τοῖσιν δ' Ἑρμείας ξεῦξ' ἵππους ἡμίονους τε, 690
 δίμφο δ' ἄρ' αὐτὸς ἔλαυνε κατὰ στρατόν, οὐδέ τις ἔγνω.
 ἀλλ' ὅτε δὴ πόρον ἴξον ἑυρρεῖος ποταμοῖο,
 [Ξάνθου δινηέντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς,]
 Ἑρμείας μὲν ἔπειτ' ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὀλυμπον,
 ἦώς δὲ κροκόπεπλος ἐκίδνατο πᾶσαν ἐπ' αἶαν, 695
 οἱ δ' εἰς ἄστν ἔλων οἰμωγῇ τε στοναχῇ τε
 ἵππους, ἡμίονοι δὲ νέκυν φέρουν. οὐδέ τις ἄλλος
 ἔγνω πρόσθ' ἀνδρῶν καλλιζώνων τε γυναικῶν,
 ἀλλ' ἄρα Κασσάνδρη, ἐκέλη χροσέῃ Ἀφροδίτῃ,
 Πέργαμον εἰσαναβᾶσα φίλον πατέρ' εἰσενόησεν 700
 ἔστεῶτ' ἐν δίφρῳ, κήρυκά τε ἄστνυβοώτην·
 τὸν δ' ἄρ' ἐφ' ἡμίονων ἴδε κείμενον ἐν λεχέεσσιν.
 κῶκυσέν τ' ἄρ' ἔπειτα γέγωνέ τε πᾶν κατὰ ἄστν·
 „ὄψεσθε, Τρωῆες καὶ Τρωάδες, Ἐκτορ' ἰόντες,
 εἴ ποτε καὶ ζῶοντι μάχης ἐκνοστήσαντι 705
 χαιρέτ', ἐπεὶ μέγα χάριμα πόλει τ' ἦν παντί τε δήμῳ.“
 ὣς ἔφατ', οὐδέ τις αὐτόθ' ἐνὶ πτόλει λίπετ' ἀνὴρ
 οὐδέ γυνή· πάντας γὰρ ἀάσχετον ἵκετο πένθος·
 ἀγχοῦ δὲ ξύμβληντο πυλάων νεκρὸν ἄγοντι.

πρῶται τὸν γ' ἄλοχός τε φίλη καὶ πότνια μήτηρ 710
 τιλλέσθην, ἐπ' ἄμαξαν εὐτροχον αἶξασαι,
 ἀπτόμεναι κεφαλῆς· κλαίων δ' ἀμφίσταθ' ὄμιλος.
 καὶ νύ κε δὴ πρόπαν ἤμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
 Ἔκτορα δάκρυ χέοντες ὀδύροντο πρὸ πυλάων,
 εἰ μὴ ἄρ' ἐκ δίφροιο γέρων λαοῖσι μετήυδα· 715
 „εἶξατέ μοι οὐρεῦσι διελθόμεν· αὐτὰρ ἔπειτα
 ἄσσεσθε κλαυθμοῖο, ἐπὴν ἀγάγωμι δόμονδε.“

ὣς ἔφαθ', οἱ δὲ διέστησαν καὶ εἶξαν ἀπήνη.
 οἱ δ' ἐπεὶ εἰσάγαγον κλυτὰ δῶματα, τὸν μὲν ἔπειτα
 τρητοῖς ἐν λεχέεσσι θέσαν, παρὰ δ' εἶσαν ἀοιδούς 720
 θρήνων ἐξάρχους, οἳ τε στουδέεσσαν ἀοιδῆν
 οἱ μὲν δὴ θρήνεον, ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες.
 τῆσιν δ' Ἀνδρομάχη λευκώλενος ἦρχε γόοιο,
 Ἔκτορος ἀνδροφόνιο κάρη μετὰ χερσὶν ἔχουσα·
 „ἄνερ, ἀπ' αἰῶνος νέος ὦλεο, κὰδ δέ με χήρην 725
 λείπεις ἐν μεγάροισι· πάϊς δ' ἔτι νήπιος αὐτῶς,
 ὃν τέκομεν σύ τ' ἐγὼ τε δυσάμμοροι, οὐδέ μιν οἶω
 ἦβην ἵξεσθαι· πρὶν γὰρ πόλις ἦδε κατ' ἄκρης
 πέρσεται· ἢ γὰρ ὄλωλας ἐπίσκοπος, ὅς τέ μιν αὐτὴν
 φύσκει, ἔχες δ' ἀλόχους κεδνὰς καὶ νήπια τέκνα· 730
 αἰὲ δὴ τοι τάχα νηυσὶν ὀχθήσονται γλαφυροῦσιν,
 καὶ μὲν ἐγὼ μετὰ τῆσι· σὺ δ' αὖ, τέκος, ἢ ἐμοὶ αὐτῇ
 ἔψαι, ἐνθά κεν ἔργα ἀεικέα ἐργάζοιο
 ἀθλεύων πρὸ ἄνακτος ἀμειλίχου· ἢ τις Ἀχαιῶν
 ῥίψει χεῖρὸς ἔλων ἀπὸ πύργου, λυγρὸν ὄλεθρον, 735
 χωόμενος, ᾧ δὴ πού ἀδελφεὸν ἔκτανεν Ἔκτωρ
 ἢ πατέρ' ἢ καὶ υἱόν, ἐπεὶ μάλα πολλοὶ Ἀχαιῶν
 Ἔκτορος ἐν παλάμησιν ὀδᾶξ ἔλον ἄσπετον οὔδας.
 οὐ γὰρ μείλιχος ἔσκε πατήρ τεός ἐν δαῖ λυγρῇ·
 τῷ καὶ μιν λαοὶ μὲν ὀδύρονται κατὰ ἄστν, 740

ἄρρητον δὲ τοκεῦσι γόον καὶ πένθος ἔδηκας,
 Ἔκτορ· ἐμοὶ δὲ μάλιστα λελείφεται ἄλγεα λυγρὰ·
 οὐ γάρ μοι θνήσκων λεχέων ἐκ χειρᾶς ὄρεξας,
 οὐδέ τί μοι εἶπες πνικινὸν ἔπος, οὗ τέ κεν αἰεὶ
 μεμνήμην νύκτας τε καὶ ἡμέματα δάκρυ χέουσα.“ 745

ὣς ἔφατο κλαίουσα, ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες.
 τῆσιν δ' αὖθ' Ἐκάβη ἀδινοῦ ἐξῆρχε γόοιο·
 „Ἔκτορ, ἐμῷ θυμῷ πάντων πολὺ φίλτατε παίδων,
 ἧ μὲν μοι ζῳός περ ἔαν φίλος ἦσθα θεοῖσιν·
 οἱ δ' ἄρα σεῦ κήδοντο καὶ ἐν θανάτοιο περ αἴσῃ. 750
 ἄλλους μὲν γὰρ παῖδας ἐμοὺς πόδας ὠκύς Ἀχιλλεύς
 πέρναςχ', ὃν τιν' ἔλεσκε, πέρην ἄλῳς ἀτρογέτιο,
 ἐς Σάμον ἐς τ' Ἴμβρον καὶ Αἴημον ἀμικθαλόεσσαν·
 σεῦ δ' ἐπεὶ ἐξέλετο ψυχὴν ταυαήκει χαλκῷ,
 πολλὰ ὄυστάζεσκεν ἐοῦ περὶ σῆμ' ἐτάροιο 755

Πατρόκλου, τὸν ἔπεφνες· ἀνέστησεν δέ μιν οὐδ' ὥς·
 νῦν δέ μοι ἐρσήεις καὶ πρόσφατος ἐν μεγάροισιν
 κεῖσθαι, τῷ ἱκελος, ὃν τ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
 οἷς ἀγανοῖς βελέεσθιν ἐποιχόμενος κατέπεφνε.“

ὣς ἔφατο κλαίουσα, γόον δ' ἄλλαστον ὄρινεν. 760
 τῆσι δ' ἐπειθ' Ἐλένη τριτάτη ἐξῆρχε γόοιο·
 „Ἔκτορ, ἐμῷ θυμῷ δαέρων πολὺ φίλτατε πάντων, —
 ἧ μὲν μοι πόσις ἐστὶν Ἀλέξανδρος θεοειδής,
 ὅς μ' ἄγαγε Τροίηνδ'· ὥς πρὶν ὄφελλον ὀλέσθαι —
 ἦδη γὰρ νῦν μοι τόδ' ἐικοστὸν ἔτος ἐστίν, 765
 ἐξ οὗ κείθεν ἔβην καὶ ἐμῆς ἀπελήλυθα πάτρης·
 ἀλλ' οὐ πω σεῦ ἄκουσα κακὸν ἔπος οὐδ' ἀσύφηλον·
 ἀλλ' εἴ τίς με καὶ ἄλλος ἐνὶ μεγάροισιν ἐνίπτοι
 δαέρων ἢ γαλόων ἢ εἰνατέρων ἐυπέπλων,
 ἢ ἐκυρῆ — ἐκυρὸς δὲ πατῆρ ὡς ἦπιος αἰεὶ —, 770
 ἀλλὰ σὺ τόν γ' ἐπέεσσι παραιφάμενος κατέρυκες
 σῆ τ' ἀγανοφροσύνη καὶ σοῖς ἀγανοῖς ἐπέεσθιν.

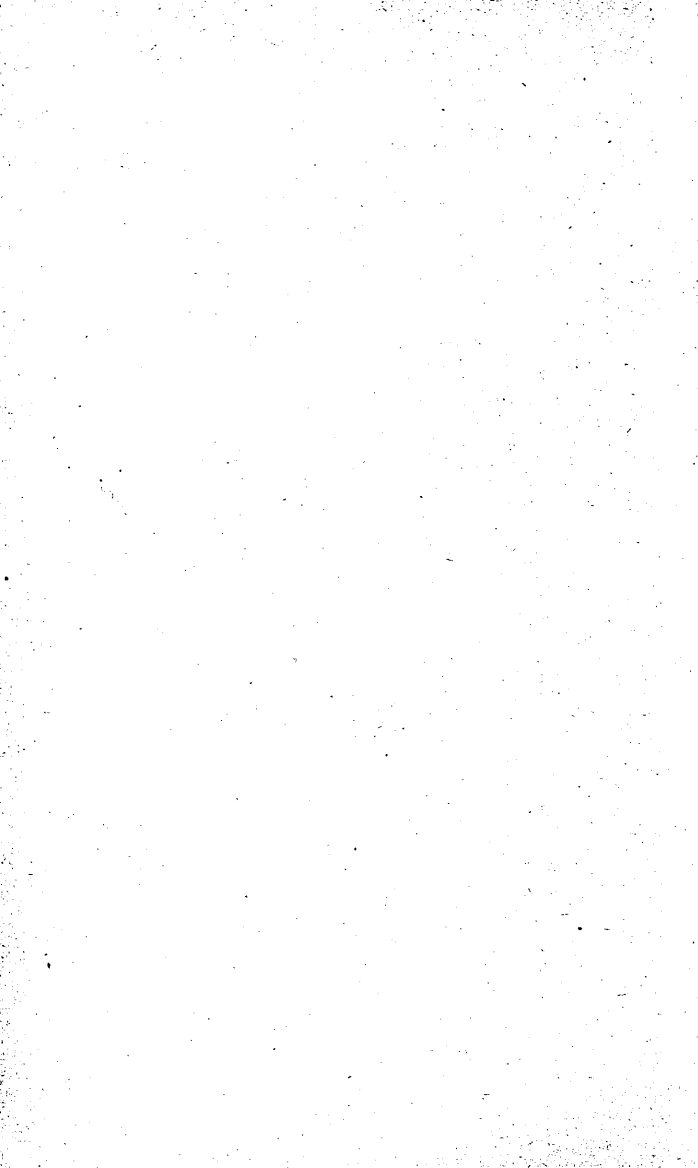
τῷ σέ θ' ἅμα κλαίω καὶ ἔμ' ἄμμορον ἀχνυμένη κῆρ·
οὐ γάρ τις μοι ἔτ' ἄλλος ἐνὶ Τροίῃ εὐφροίη
ἦπιος οὐδὲ φίλος, πάντες δέ με πεφρίκασιν.“ 775

ὣς ἔφατο κλαίουσ', ἐπὶ δ' ἔστενε δῆμος ἀπείρων.
λαοῖσιν δ' ὁ γέρον Πριάμος μετὰ μῦθον εἶπεν·
„ἄξετε νῦν, Τρῶες, ξύλα ἄστυδε, μηδέ τι θυμῷ
δείσῃτ' Ἀργείων πυκινὸν λόχον· ἦ γὰρ Ἀχιλλεύς
πέμπων μ' ὧδ' ἐπέτελλε μελαινάων ἀπὸ νηῶν,
μὴ πρὶν πημανέειν, πρὶν δωδεκάτη μόλη ἡώς.“ 780

ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ὑπ' ἀμάξῃσιν βόας ἡμιόνους τε
ζεύγνυσαν, αἶψα δ' ἔπειτα πρὸ ἄστεος ἠγερέθοντο.
ἐννημῶν μὲν τοί γε ἀγίνεον ἄσπετον ὕλην·
ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτη ἐφάνη φασείμβροτος ἡώς, 785
καὶ τότε ἄρ' ἐξέφερον θρασὺν Ἐκτορα δάκρυ χέοντες,
ἐν δὲ πυρῇ ὑπάτη νεκρὸν θέσαν, ἐν δ' ἔβαλον πῦρ.
ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἡώς,
τῆμος ἄρ' ἀμφὶ πυρῆν κλυτοῦ Ἐκτορος ἠγρετο λαός.
[αὐτὰρ ἐπεὶ δ' ἠγερεθεν ὀμηγερέες τε γέγοντο,] 790
πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊὴν σβέσαν αἰθοπι οἴνω
πᾶσαν, ὀπόσσον ἐπέσχε πυρὸς μένος· αὐτὰρ ἔπειτα
ὄστέα λευκὰ λέγοντο κασίγνητοὶ θ' ἔταροί τε
μυρόμενοι, θαλερὸν δὲ κατείβετο δάκρυ παρειῶν.
καὶ τὰ γε χρυσεῖην ἐς λάρνακα θῆκαν ἐλόντες, 795
πορφυρέοις πέπλοισι καλύψαντες μαλακοῖσιν·
αἶψα δ' ἄρ' ἐς κοίλην κάπετον θέσαν, αὐτὰρ ὑπερθεν
πυκνοῖσιν λάεσσι κατεστόρεσαν μεγάλοισιν.
ρίμφα δὲ σῆμ' ἔχεαν· περὶ δὲ σκοποὶ εἶατο πάντη,
μὴ πρὶν ἐφορηθεῖεν ἐκνήμιδες Ἀχαιοί. 800
χεύαντες δὲ τὸ σῆμα πάλιν κίον· αὐτὰρ ἔπειτα
εὖ συναγειρόμενοι δαίνυντ' ἐρικυδέα δαῖτα
δώμασιν ἐν Πριάμοιο διοτρεφέος βασιλῆος.

ὣς οἱ γ' ἀμφίεπον τάφον Ἐκτορος ἱπποδάμοιο.

UNIVERSITY OF CHICAGO

44 384 781

UNIVERSITY OF CHICAGO

44 384 781

